

70588

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

ДЕРЖАВНА ПЛЯНОВА КОМІСІЯ УСРР
Бюро для вивчення продукційних сил

ГОСУДАРСТВЕННАЯ ПЛА-
НОВАЯ КОМИССИЯ УССР

STAATSPLANKOMMISSION
DER UKRAINE (USRR)

Bureau für Erforschung
der Produktivkräfte

E
1-340-чт
70588

Выд. в ч/з 4

НАУКОВІ УСТАНОВИ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ УСРР

**НАУЧНЫЕ УЧРЕЖДЕНИЯ И ОРГАНИЗАЦИИ
УССР**

**WISSENSCHAFTLICHE ANSTAALTEN UND
ORGANISATIONEN DER UKRAINE (USRR)**

Видання Державної Планової Комісії УСРР

Издание Государственной Плановой Комиссии УССР

ausgegeben von der Staatsplankommission der Ukraine
(USRR)

Львів

1933
Харків

Charkiv

1954

V.N. Karazin Kharkiv National University

0073 2

Ч 213 (Ч 4 КД) 2 2154

01/90

Пролетарі всіх країн, єдніться!

ДЕРЖАВНА ПЛЯНОВА КОМІСІЯ УСРР

Бюро для вивчення продукційних сил

ГОСУДАРСТВЕННАЯ ПЛА-
НОВАЯ КОМИССИЯ УССР

STAATSPLANKOMMISSION
DER UKRAINE (USRR)

Бюро по изучению
производительных сил

Bureau für Erforschung
der Produktivkräfte

ЦЕНТРАЛЬНІ Н.УКОВА
БІБЛІОТЕКА Х.А.
№ 20888
Інв. №

8
H340-УТ Г-45

НАУКОВІ УСТАНОВИ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ УСРР

НАУЧНЫЕ УЧРЕЖДЕНИЯ И ОРГАНИЗАЦИИ
УССР

WISSENSCHAFTLICHE ANSTAALTEN UND
ORGANISATIONEN DER UKRAINE (USRR)

Видання Державної Плянної Комісії УСРР

Издание Государственной Плановой Комиссии УССР

Herausgegeben von der Staatsplankommission der Ukraine
(USRR)

(14)90
8876 / 2457
116579

ЦЕНТРАЛЬНІ НАУКОВІ БІБЛІОТЕКА
ХАРЬКІВ
10932

Провідна
1930

Харьков

1930

Charkiv

Харків

58 898 99

9-2

Бібліографічний опис цього видання вміщено в „Літопису Українського Друку“ „Картковому репертуарі“ та інших покажчиках Української Книжкової Палати.

1933

Держтрест „Харполіграф“
Друга друкарня
ім. В. Блакитного
Харків, вул. К. Лібкнехта, 13

Центральна наукова бібліотека
ХНУ імені В. Н. Каразіна
2013р.

ПЕРЕДМОВА

Президія Укрдержпліану поклала на Бюро для вивчення продукційних сил завдання скласти п'ятирічного пляна й виготовити матеріяли до генерального пляну науково-дослідчої роботи на Україні.

В роботі над складанням плянів народного господарства, безперечно на чільному місці повинен стати облік дослідчої бази, що на неї спирається народне господарство. Тільки бо мавши картину сучасного стану наукової роботи, і можна підійти до справи раціонального плянування науки і всього народного господарства. Така картина потрібна й на те, щоб здійснити органічний зв'язок і єдність наукової роботи не тільки на самій Україні, але і в союзному й міжнародньому масштабі.

Щоб виконати поставлене перед Бюром завдання, насамперед треба було мати по змозі правдиву картину тих реальних інтелектуальних ресурсів, що є в країні, виявити—в якій царині працює даного моменту кожна установа, які завдання вона собі ставить на найближчий час і які об'єктивні можливості—устаткування та кошти—в неї є, щоб їх виконати.

Ті матеріяли, що можна було під той час мати, були вельми недостатні, і перед Бюром постала конечна потреба зорганізувати облік дослідницьких сил і установ України. Беручись до цієї справи, Бюро зробило обслідування, подбавши при цьому за те, щоб як найширше охопити всю ту дослідчу роботу, що провадять на Україні, отже до обслідування і притягнуті були всі урядництва, що мають дослідчі установи. Перші цю ідею підтримали і радо стали до помочи в цій справі Укрнаука, Укр. Акад.

Наук (Постійна комісія для вивчення продукційних сил—УКОПС) і Окрпляни.

Зроблене обслідування наукових організацій та установ дало багатющій матеріал. Зважаючи на ту вагу, яку має зібраний матеріал для плянної роботи, як для союзного так і республіканських Держпланів, для широких наукових кол, для промислових та господарських установ і організацій, — Бюро для вивчення продукційних сил і постановило цей матеріал опублікувати окремим збірником.

Окремі урядництва брали участь не тільки в самому обслідуванні, але і в опрацюванні всього зібраного матеріалу. При Бюрі для вивчення продукційних сил організовано було з членів Бюра та представників урядництв редакційну комісію.

До складу редакційної Комісії ввійшли: Голова Бюра проф. А. В. Желехівський (Голова Ред. Комісії), представники Укрнауки — Ю. Озерський та К. Кошик, член Бюра В. І. Баланін, член Бюра й представник УАН — В. О. Шпанбок, представник НТУ ВРНГ — проф. М. К. Шматько, представник НКЗему — Б. А. Паншин (згодом його заступник Д. Домрачов), представник НКЗдоров'я — Д. С. Катан і Г. Ф. Турлей (Секретар — Ред. Комісії).

Для того, щоб матеріали були висвітлені як найоб'єктивніше і найповніше Редакційна Комісія запросила ще й окремих фахівців з різних галузів знання.

Цей збірник являє собою першу спробу охопити всю ту дослідчу роботу, що провадять як окремі наукові установи урядництв України, так і науково-громадські організації.

Та хоч Редакційна Комісія і прагнула того, щоб найповніше виявити як число всіх науково-дослідчих організацій, так і всі моменти їхньої діяльності, проте вона не певна, що в її роботі не буде жодних прогалин, маючи

на увазі великий обсяг поставленого завдання і трудність збирання відомостей від самих дослідчих установ¹⁾.

Такі дефекти будуть виправлені в дальших виданнях. На нашу думку дальші видання, безумовно мають виходити і для них ця праця стане за вихідний матеріал.

Складність взаємовідносин між дослідчими установами та ВИІПами спонукує Редакційну комісію обмежитися опублікуванням тих науково-дослідчих установ і науково-промислових організацій, які існують самостійно. На думку Бюро, оглядові тієї дослідчої роботи, що її провадять ВИІП і Технікуми, слід присвятити окремий збірник.

Обслідувано, загалом беручи, 577 установ і організацій, а саме:

1. Наукових установ УАН (без науково-дослід. інститутів і н-д. кафедр при УАН, занесених до п. п. 2, 3)	53
2. Науково-дослідчих інститутів	57
3. Науково-дослідчих кафедр	84
4. Технічних і наукових лабораторій	70
5. С.-г. дослідних станцій	46
6. Селекційних станцій	7
7. Наукових товариств	44
8. Краєзнавчих організацій	23
9. Музеїв	88
10. Інших наукових організацій (кабінети, комісії, наукові бюро, обсерваторії, станції тощо)	105

Загальна кількість осіб, які працюють в урахованих установах та організаціях, понад 3300.

У нижченаведеній таблиці подано розподіл обрахованих наукових установ поміж наркоматів.

¹⁾ Деякі установи, не вважаючи на неодноразові запитання, не подали за себе потрібних відомостей і Редакційна Комісія мусила обмежитися тими матеріалами, що мало відповідне урядництво.

НКО УСРР . . . 298 в тім числі н.-д. інститутів	22
н.-д. катедр	84
ВУАН	53
лябор., кабінетів, музеїв і інших наукових установ	140
(в т. ч. 40 кабінетів та лябор. ВИШ'ів)	
ВРНГ УСРР . . . 70 в тім числі н.-д. інститутів	9
лябораторій трестів і інш.	61
ВРНГ СРСР . . . 1 " " " н.-д. інститутів	1
НКЗем УСРР . . . 75 " " " н.-д. інститутів	3
С. Г досвід. станц.	46
і інш. установ	26
Наркомздоров'я . 21 " " " інститутів	16
і інш. установ	5
НКШ	11
НКПраці УСРР . . 8 в тому числі інститутів	1
і інших установ	7
НКПраці СРСР . . 1 " " " н.-д. інститутів	1
НКВСправ УСРР.	5
НКЮ УСРР . . . 3 в тому числі інститутів	3
НКТорг	1
Станц. Всесоюзн. ін-ту приклад. ботаніки	1
Наркомвійськморг	2
Істпарт (музеї)	6

Розподіл їх поміж окремих галузів знання і поміж міст УСРР — подано в таблиці (Див. табл. на стор. 8).

Роботу над обслідуванням провадилося 1½ роки і закінчено її на 1 травня 1929 р. Зміни, що сталися після цього терміну, до збірника заводилося несистематично, але все ж таки всі ново-організовані установи знайшли собі характеристику, хоч і в загальних рисах. Відомості за Всеукраїнську Академію Наук подані за корективами Укрнауки.

Редакційна Комісія висловлює свою щирю подяку Укрнауці НКОсу за її як моральну підмогу Бюру в його починаннях, так і підмогу в вибіруванні та опрацюванні матеріалів.

Так само покладаємо собі за обов'язок висловити подяку УЖОПСВУАН, що подала свої матеріали про наукові організації, які працюють над вивченням продукційних сил, і НТУ ВРНГ, НКЗемові, НКЗдоров'я, що допомагали як брати на облік, так і опрацьовувати матеріали.

Редакційна Комісія

ВСЕУКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК

Київ, вул. Короленка 54

Заснована 1919 р. Має у своєму складі 84 дійсних членів академіків.

Президія Академії. Президент—академік **Д. Заболотний**. Віце-президенти академік О. Шліхтер та К. Воблий, Неодмінний Секретар—О. Корчак-Чепурківський.

Академія складається з 3-х відділів. 1) Історично-Філологічний Відділ в складі 21 академіків. Голова Відділу Академік—Д. Багалій. Секретар Відділу акад. М. Яворський; 2) Фізично-Математичний Відділ в складі 49 академіків. Голова Відділу—академік П. Тутківський. Секретар Відділу—академ. О. Фомін; 3) Соціально-Економічний Відділ в складі 14 академіків. Голова Відділу—академік О. Шліхтер. Секретар Відділу акад. В. Юринець.

Дійсні Члени Всеукраїнської Академії Наук. Багалій Д. І. (Історія Українського народу, Харків). Бузескул В. П. (Всесвітня історія, Харків). Возняк М. (Мова та література, Львів). Грушевський М. С. (Нова історія українського народу, Київ). Єфремов С. О. (Історія нової української літератури, Київ). Ігнатовський В. М. (Історичні науки, Менськ, Б. А. Н.). Кризький А. Ю. (Історико-філологічна катедра, арабо-іранська філологія, Київ). Колесса Філарет (Мова та література, Львів). Купала Янка (Мова та література, Менськ, Б. А. Н.). Лобода А. М. (Українська словесність, Київ). Новицький О. П. (Історія українського мистецтва, Київ). Ольденбург С. Ф. (Східня філологія, Ленінград, В. А. Н.). Перетць В. М. (Історія стародавнього укр. письменства, Ленінград). Студинський К. Й. (Мова й література, Львів). Слабченко М. Е. (Історичні науки, Одеса). Смаль-Стоцький С. О. (Історія української мови, Львів). Тичина Павло (мова та література, Харків). Шміт Ф. І. (Історія всесвітн. мистецтва, Ленінград). Щурат Василь (Мова та література, Львів). Яворницький Д. І. (Історичні науки, Дніпропетровське). Яворський М. І. (Інститут Марксизму-Ленінізму, Харків). Богомолець О. О. (Біолого-медичні науки, Москва). Бородін І. П. (Ботаніка, Ле-

нінград). Вернштейн С. Н. (Математика, Харків). Воччал Е. П. (С.-Г. біологія, Київ). Вавілов М. І. (Сільсько-господарські науки, Ленінград, В. А. Н.). Вернадський В. І. (Мінералогія, Ленінград, В. А. Н.). Граве Д. О. (Прикладна математика, Київ). Гольдман О. Г. (Фізично-математичні науки, Київ). Данілевський В. Я. (Фізіологія, Харків). Діннік О. М. (Технічні науки, Дніпропетрівське). Заболотний Д. К. (Епідемія і мікробіологія, Київ). Затонський В. П. (Хемічні науки, Харків). Каценко М. Т. (Акліматизація, Київ). Корчак-Чепурківський О. В. (Охорона народного здоров'я, гігієна й санітарія, Київ). Крилов М. М. (Математична фізика, Київ). Карпінський О. П. (Геологія, Ленінград, В. А. Н.). Курнаков М. С. (Хемія, Ленінград). Кравчук М. П. (Фізично-математичні науки, Київ). Козлов П. К. (Географія, Ленінград). Кістяківський В. О. (Хемія, Ленінград). Липський В. І. (Ботаніка, Одеса). Любименко В. М. (Біолого-медичні науки, Ленінград). Леонтович О. В. (Сільсько-господарські науки, Москва). Мельников-Разведенков М. Т. (Пат.-анатомія, Харків). Навашин С. Г. (Ботаніка, Москва). Нікольський О. М. (Зоологія, Харків). Опішов Е. В. (Гідрологія, Київ). Орлов Є. І. (Хемічні науки, Харків). Плотников В. О. (Хемія, Київ). Пфейфер Г. В. (чиста математика, Київ). Палладін О. В. (Хемічні науки). Патон Є. О. (Технічні науки, Київ). Проскура Г. Ф. (Технічні науки, Харків). Писаржевський Л. В. (Хемія, Дніпропетрівське). Рудницький С. Л. (Географія, Харків). Резніченко В. В. (Геологія, Київ). Срезневський Б. І. (Прикладна фізика й метеорологія, Київ). Симінський К. К. (Технічна механіка, Київ). Сапегін А. О. (Сільсько-господарські науки, Одеса). Соколовський О. Н. (Сільсько-господарські науки, Харків). Северцов О. М. (Зоологія, Москва). Тутківський П. А. (Геологія, Київ). Третьяков Д. К. (Біолого-медичні науки, Одеса). Фомін О. В. (Ботаніка, Київ). Федорів М. М. (Технічні науки, Москва). Холодний М. Г. (Біолого-медичні науки, Київ). Шапошніков В. Г. (Прикладна хемія, Київ). Шмальгаузен І. І. (Зоологія, Київ). Штермер Карло (Математика, Норвегія). Василенко М. П. (Історія зах.-рус. і укр. права, Київ). Воблий К. Г. (Економіка, Київ). Гіляров О. М. (Історія та філософія права, Київ). Дністрянський С. С. (Цивільне право, Прага). Кржижанівський Г. М. (Економічні науки, Москва). Левицький В. Ф. (Народне господарство, Харків). Малиновський О. О. (Народне звичаєве право, Київ). Птуха М. В. (Статистика, Київ). Семковський С. Ю. (Філософія, соціологія права, Харків). Скрипник М. О. (Філософія, соціологія права, Харків). Солнцев С. І. (Політична економія, Ленінград). Шліхтер О. Г. (Економічні науки, Харків). Юринець В. О. (Філософія, соціологія права, Харків). Яснопольський Л. М. (Фінанси й банки, Київ).

НАУКОВІ ТОВАРИСТВА ТА КРАЄЗНАВЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ БЮРО ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ПРОДУКЦІЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ПРИ УКРДЕРЖПЛЯНІ

Харків, Буд. Держпромисловости

Засновано 1929 року з Оргбюра Всеукраїнської Конференції для вивчення продукц. сил, організованого року 1927.

Т. в. о. Голови Бюро—Я. О. Соколін (Укрдержплян) Члени Бюро: проф. Желехівський А. В. (Асоціація фізиків), проф. Соколовський О. Н., проф. Яната О. А., інж. Кузнецов О. М., інж. Баланін В. І. (Харк. Науково-Техніч. Т-во), Левицький М. Г. (Укр. Ком-т Краєзнавства), акад. Яснопольський Л. М., В. О. Шпанбок (Комісія для вивчення продукційних сил при ВУАН), проф. Красуський І. А. і проф. Гундер О. (Фіз. хем. т-во), проф. Білоусов М. (Укр. Наукове Т-во), проф. Туманівський (Укр. Наук. Т-во), проф. Шматько М. К. (Харк. Науково-Техн. Т-во), проф. Педавв Д. (Харк. Т-во дослїдн. природи), інж. Крушель (ВУКАІ), проф. Діманштейн Я. Б. (ВУКАІ екон. секц.), проф. Соболев Д. М. (Укрреолком), проф. Наумов Д. Б. (Укр. Інститут Марксизму), акад. Бернштейн С. Н., інж. Чечель М. Ф., (УТОРНІТСО), інж. Гохфан В. (НТУ ВРНГ), Коник К. (Україна), Н. А. Петренко (НКЗ наук. консульт. рада), Наук. співробітник Бюро Г. Ф. Турлей. Бюджет із коштів Укрдержплян—7.500 карб. (на 1928-29 р.). Основне завдання Бюро для вивчення продукційних сил—організувати, стимулювати й планувати науково-дослідчу роботу в галузі вивчення продукційних сил України і сприяти її здійсненню. Бюро також готує матеріали до чергових З'їздів і конференцій для вивчення продукційних сил. Бюро видало 1928 року I том нарисів по вивченню продукційних сил УСРР «Естественные производительные силы» УССР».

ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ ІНЖЕНЕРІВ (ВУКАІ)

Харків, Провіантовий пров. ч. 3

Засновано 1921 року. Всеукраїнська Асоціація Інженерів належить до складу Всесоюзної Асоціації Інженерів (ВАІ), як

юридично оформлена організація, що діє на основі свого статуту і являє собою науково-технічне об'єднання, яке ширить свою діяльність на всю територію УСРР.

Голова ВУКАІ—проф. Красуський І. А., Заступник Голови інж. Земельс, проф. Хінкулов О. О. ВУКАІ має такі філії: Харківську (610 членів), Дніпропетровську (360 членів), Київську (183 члени), Запорізьку (48 член.), Одеську (260 член.), Херсонську (22 чл.), Миколаївську (32 член.), Бердянську (17 чл.) і Лисичанську (28 чл.). ВУКАІ об'єднує 1.560 чол. і існує лише на самі членські внески. Видає Технічно-Бібліографічний Бюлетень і «Електро-Технічний Вестник». Асоціація бере участь у виданні «Вестника Инженеров».

ВСЕУКРАЇНЬСКА НАУКОВА АСОЦІАЦІЯ СХОДОЗНАВСТВА

Харків, вул. К. Лібкнехта, 33

Засновано 1926 р. На чолі стоїть Правління; філій 3 (у Харкові, Києві й Одесі). Філії мають по 2 основних відділи: Політико-Економічний, що поділяється на Секції Закордонного й Радянського Сходу, і Історико-Економічний, що поділяється на Секції Етнологічну, Археологічну, Мовознавства й Літературну. При Асоціації організовано курси живих східних мов у Харкові та Києві.

Особовий склад: академіки: Бузескул В. П., Кримський А. Г., Воблий К. Г., Левитський В. Ф., професори: Ріттер П. Г., Гладстерн А. М., Томсон, Синявський О. С., Сухов О. О., Петрунь Ф. О., Дложевський С. С., Федоровський О. С., Вайсман А. І., Жілін, Зуммер В. М., Гордєєв А. П., Курі П. Г., Моргилевський, Булахівський Л. А., Загоровський М. А.; викладачі—Ковалевський А. П., Величко Л. І., Фьодоров В. Г., Горбань М. В., Тичина П. Г., Костянтинопольський М. Л., Нольницький М. К., Болтенко М. Ф.

Фінансується з коштів НКОсу. Виконано такі роботи: вивчення рибальства на Чорному морі (проф. Загоровський), археологічні дослідження для розшукування пам'яток золотоординської старовини і тюркської матеріальної культури, вивчення земельних стосунків за татарщини, вивчення мови та фольклору Маріупільських греків, вивчення економіки Близького Сходу в зв'язку з економікою УСРР і інш. Друкується: у бюлетенях Асоціації, в журналі «Східний Світ» зокрема—«Нариси з історії господарського побуту Стародавнього Єгипту» акад. Левитського. Брала участь в Ольвійських розкопках (проф. Дложевський). Накреслено такі завдання: поглиблене вивчення країн Близького та Середнього Сходу з погляду їхнього економічного зв'язку з

УСРР, і дальші роботи з археології та вивчення взаємовідносин України з країнами Сходу в історичній перспективі. Передбачається взяти участь у роботах відновл. колишн. Археолог. Інституту в Костянтинополі.

КИЇВСЬКА ФІЛІЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АСОЦІАЦІЇ СХОДО-ЗНАВСТВА

Київ, вул. Короленка № 54

Засновано 1925 року. Має два відділи: історично-етнологічний з тюркологічною комісією і політико-економічний, поділений на секції (Радянського, Близького, Середнього й Далекого Сходу) та комісію для вивчення права й конституції східних країн, експортних ресурсів України, природних продукційних сил Радянського Сходу і інш. На чолі стоїть правління з 7 членів і 3 кандидатів. Голова Правління—проф. О. Синавський, вчений Секретар—проф. В. Юденіч. У роботі Асоціації бере участь близько 100 душ—її членів.

Фінансує Асоціацію НКОсвіти. Дослідчі роботи: «Українська спиртова промисловість і східні ринки спирту». «Цукор Київщини на східних ринках», «Експорт продуктів млинарської промисловости з Лісостепу України на Близький Схід». Праці публікується в бюлетені Асоціації і в журналі «Східний Світ» у Харкові.

Надалі накреслено роботи: «Експорт другорядних продуктів харчової, лісової, нафтової і інших видів промисловости УСРР та СРСР».

ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ЕТНОГРАФІЧНЕ ТОВАРИСТВО

Київ, бульвар Шевченка, 14

Засновано 1924 р. (з Київського реорганізовано на Всеукраїнське в 1928 р.). Складається з 3 комісій: 1) наукової, 2) музейної, 3) організаційної та фінансової, і двох секцій: польської і єврейської. На місяцях товариство має свої відділи і етнографічні гуртки. Об'єднує 300 наукових діячів у царині етнографії.

Бюджет товариства складається з членських внесків.

Товариство робить систематичні дослідження в царині народнього побуту по різних пунктах УСРР: 1) народня архітектура, 2) пережитки примітивної техніки, 3) колективність у народньому побуті, 4) святкові й обрядові звичаї, 5) народня лічба й міра, 6) народня медицина, 8) побут національних меншостей, 9) стаціонарне монографічне дослідження с. Українка

Праці своєї Товариство друкує у власних «Записках» і «Бюлетенях» та в виданнях Наукового Т-ва у Львові. Власні видання: «Побут», щомісячне; «Записки» щорічне; збірник, присвячений пам'яті акад. В. Гнатюка; програма обслідування народнього побуту.

ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ ФІЗИКІВ

Харків, Інститут Народньої Освіти. Фізичний кабінет

Засновано 1926 року. Найвищий орган Асоціації—періодичні з'їзди її членів. Постійний орган Асоціації—Правління. Голова Правління проф. А. В. Желехівський. Товариші голови: проф. О. Г. Гольдман, проф. М. І. Сахаров, проф. Е. А. Кирилов; члени Правління: проф. Г. Г. Де-Метц, проф. Д. А. Рожанський, проф. А. Е. Малиновський, Секретар проф. А. О. Слуцький, скарбник проф. М. Ю. Помазнов. Асоціація має 4 філії: у Києві (голова проф. Гольдман), у Дніпропетровському (голова проф. Малиновський), в Одесі (голова проф. Кирилов) і в Харкові (голова проф. Желехівський). Асоціація видає «Українські фізичні записки». Бюджет Асоціації складають членські внески й дотації Укрголовнауки (в 1927-28 р. розміром 500 карб.). Асоціація працює тепер над обліком наукових сил у галузі фізики на Україні і вивченням умов наукової та педагогічної роботи в цій галузі.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ПРИ УАН

Дніпропетровське, Інститут народньої освіти

Існує з 1924 року. Має секції: історико-літературну, виробничу (природ. науки, математика), соц. економічну, педагогічну і педологічну. Почесний голова акад. Яворницький Д., голова Президії проф. Пархоменко В. О., вчепий секретар проф. Смолинський С. М.; наукові співробітники—проф. Баскін Я. С., Бречкевич М. В., Малиновський А., акад. Писаржевський А. В., Єфремов П. О., Левінсон І. Н. і Корчинський М. Б. Бюджет складають членські внески (300 карб.) і дотація (600 карб. на рік). Члени Товариства виконали такі роботи: вивчали рибиницьке господарство в зв'язку зі спорудженням Дніпрельстану, а також і перспективи водного господарства на Дніпрі в зв'язку з Дніпрельстаном. Проводять роботи з фізики, педагогіки й педології. Члени Товариства брали участь в історико-археологічних експедиціях у районі Дніпрельстану. Тепер складається п'ятирічний план роботи Товариства.

Звіти про роботу своїх членів Товариство друкує у власному виданні «Записки Дніпропетр. Наукового при УАН Т-ва».

КИЇВСЬКЕ ТОВАРИСТВО ДОСЛІДНИКІВ ПРИРОДИ.

Київ, вул. Короленка № 37, кв. 10

Засновано року 1869. Членів 111, з них 11 почесних. Особовий склад: голова акад. І. І. Шмальгаузен, тов. голови проф. Н. Г. Холодний, секретар Н. М. Воскресенський; голови відділів: біологічного—проф. М. М. Воскобойников, геологічного—проф. І. І. Червинський, хемічного—проф. С. Н. Реформатський. Кошти: субсидія Укрнауки (750 карб. на рік), членські внески, продаж видань. Товариство брало участь у скликанні I Всеукр. З'їзду для вивчення продукційних сил і народного господарства. В цій галузі Т-во тісно зв'язане з краєзнавчими організаціями. Праці публікує у власному виданні «Записки», в журналах СРСР і закордоном. Має свою бібліотеку (понад 8.000 назов).

ДЕРМАТОЛОГІЧНЕ Й ВЕНЕРОЛОГІЧНЕ ТОВАРИСТВО

Київ, вул. Леніна, 3

Засновано року 1922. Голова проф. А. М. Тищенко, тов. голови проф. Лур'є А. Г., секретарі: пр. доц. Слуцький Л. М. і д-р Флоринський В. М. Т-во об'єднує 76 лікарів і існує на членські внески. Звіти про свою діяльність і праці Т-во друкує в журналах «Русский вестник дерматологии», «Венерология и дерматология», «Українські медичні вісті». «Український медичний архів», «Dermatologische Zeitschrift».

ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО КУЛЬТУРНОГО ЗВ'ЯЗКУ З ЗАКОРДОНОМ

Харків, 2. Садово-Куликівська вул., 7

Засновано 1928 р. Голова—Полоцький О. А. Заст. Голови—Кулік І. Ю. Секції: Педаг'язку, Музейна, Медична, Західної України, Виставкова, Вивчення чужоземних мов в масах, Прес-бюро, яке поділяється на такі підсекції: економіки (сільське господарство, промисловість, торгівля, транспорт), права, робітничого та професійного руху, соціально-культурного будівництва, літератури та мистецтва, науки й техніки, загальної газетної інформації. З першого жовтня 1929 р. починає виходити щомісячний інформаційний бюлетень.

ОДЕСЬКЕ ЕНДОКРИНОЛОГІЧНЕ ТОВАРИСТВО

Одеса, Медичний Інститут

Засновано 1925 року. Голова Т-ва проф. Тізенгаузен М. М., Заст. Голови—проф. Бухштаб Л. Б. і проф. Корнман І. Є. Секретарі: Окс А. А., Кранцвельд О. М., скарбник—Гільчер О. Є. Існує на членські внески. Науково-дослідчі праці в царині клінічної та експериментальної ендокринології. Звіт друкується в спеціальних медичних журналах. (Од. Мед. журн.).

ОДЕСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО АКЛІМАТИЗАЦІЇ ТВАРИН ТА РОСЛИН.

Одеса, Міський сад

Засновано 1914 року. Має секції: птахівництва та дрібного скотарства, бджільництва та шовківництва, інтенсивних культур, лікрослин, експериментальної ендокринології і комітет холодильної справи. Склад Т-ва і осн. наукові співробітники: проф. Третьяков Д. К. (Голова), проф. Вичіхін О. О. (заст. гол.), Бейзерт Г. В. (секретар), Глінка Г. К., Бертенсон В. О., проф. Пастернацька В. Ф., проф. Кіпен О. А., проф. Шацлов Б., Штраус А. Я., Окозький Б. Є., д-р Пальчинський В. Існує на членські внески. Протягом останніх років Т-во організувало такі курси: інтенсивних культур, шовківництва та бджільництва, холодильної справи, курси організації сільських учителів, товарознавства. Організовувано також виставки дрібного скотарства та птахівництва, бджільництва, показову годівлю шовковика. Т-во внесло до п'ятирічного плану роботи організацію біологічної станції і акліматизаційного саду. Праці членів Т-ва та звіти друкується у власному виданні «Сборник по вопросам акклиматизации растений и животных—Югоклимат».

ТОВАРИСТВО ФІЗИКО-ХЕМІЧНИХ НАУК

Харків, І. Н. О., Хем. Корпус

Засновано 1874 року. Склад—5 поч. членів і 116 дійсних членів. Президія Т-ва—проф. К. А. Красуський (голова), проф. М. А. Валяшко (заст. голови), секретар—проф. Мухин Г. Е., Гундер О. І., Кіпріанов А. І., бібліотекар—Д. А. Казанський, скарбник—Л. М. Андріясов.

До 1914 р. Т-во видавало свої «Труди», тепер наукові праці членів Т-ва друкуються в «Укр. Фіз. Хем. Журналі». При Т-ві бібліотека.

ТОВАРИСТВО ДИТЯЧИХ ЛІКАРІВ

Одеса, Валіковський завулок, клініка дитячих хвороб

Засновано 1923 року. Правління Т-ва: проф. В. К. Стефанський (голова), А. О. Гершензон (заст. голови), В. К. Гукевич (скарбник), А. Н. Великанов (секретар), Г. Г. Стукс (секретар), А. І. Скроцький, Г. С. Леві, І. М. Арлюк і проф. Н. Н. Таразевич (чл. Правління). Існує на членські внески. Звіт про роботу Т-ва надруковано в «Одесском Медицинском Журнале» 1928 р. № 3.

КИЇВСЬКЕ ТЕРАПЕВТИЧНЕ ТОВАРИСТВО

Київ, вул. Короленка 68-а (адреса секретаря)

Існує з 1925 року (до цього часу існувало під іншими назвами). Відповід. секретар—пр.-доц. Я. Е. Рамба. Існує на членські внески. Звіти про наукові роботи членів т-ва друкується в періодичній медичній пресі («Врачебное Дело», «Укр. Мед. Вісті» та інш.).

УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПАТОЛОГІВ

Харків, вул. К. Лібкнехта, 41

Засновано 1926 року. Т-во має філіяльні відділи в Києві, Одесі і Дніпропетровському. Склад Правління: Голова—акад. Мельников-Развядьонков М. Ф., тов. голови—проф. Павлов і Шулгін, секретар Т-ва д-р Махулько-Горбацевіч, чл. правління проф. Ерліх, Єленевський і Крахт-Паліїв.

Склад Правління Київської філії: проф. Нецадименко (голова), проф. проф. Кронтовський, Ващенко, Кучеренко (вч. секр.), д-р Сисак.

Склад Правління Одеської філії—проф. Тізенгаузен (голова), проф. Шацілло, пр. доц. Черкес, д-р Бузні і Рабінович.

Склад Правління Дніпропетровської філії: проф. Коровін (голова), проф. Абражанов, Деревенко, д-ри Кураїв і Єліашевіч.

Мета Товариства—об'єднувати на території Укр. республіки осіб, що науково працюють у царині патологічної фізіології і патологічної морфології, а також науково опрацьовувати питання і збуджувати серед суспільства зацікавлення до завдань товариства. В 1927 р. Т-во організувало I Всеукр. З'їзд Патологів у м. Києві.

Звіти друкуються в «Укр. Мед. Архіві» та інш. спец. журналах (Укр. Мед. Вісті, Одес. Мед. Журн.).

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА Х.Д.У.
Інв. № 10588 17

ЄДИНЕ НАУКОВО-МЕДИЧНЕ ТОВАРИСТВО

Київ, вул. Короленка, 33, Палац Праці

Засновано 1924 року. Т-во має секції з окремих спеціальностей. На чолі кожної секції стоїть бюро. На чолі Т-ва—Правління (30 членів), що виділяє Президію. Секретар Т-ва проф. Каган С. С.

Кошти Т-ва складаються з членських внесків і дотацій професійної спілки працівників лікувально-санітарної справи.

У Т-ві заслухано до 500 медичних науково-дослідчих і науково-практичних доповідей в справі охорони здоров'я. Систематичної публікації роботи Т-во не провадить. Доповіді членів Т-ва друкуються по російських і чужоземних медичних журналах.

КИЇВСЬКЕ ХІРУРГІЧНЕ ТОВАРИСТВО

Київ, Тарасівська вул., 17

Голова—проф. Волкович М. М., заступник голови проф. Іваницький Г. С., секретарі—Маріянчик Л. Б. і Чайка А. А.

Дослідження в галузі наукової та практичної хірургії. Звіти друкуються в журналах «Врачебное Дело», «Новая Хирургия», «Нов. Хирург. Архив» і інш.

КИЇВСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДІАТРІВ ПРИ КИЇВСЬКОМУ КЛІНІЧНОМУ ІНСТИТУТІ

Київ, вул. Толстого, 11/5

Засновано 1923 року. На чолі стоїть Правління з 7 чол. Голова Т-ва проф. Скловський Е. Л.

Кошти Т-ва—членські внески. Т-во провадить наукову й науково-практичну роботу в галузі педіатрії. Звіти про наукову діяльність друкуються в журналах «Врачебное дело», «Врачебная газета», «Педиатрия», «Журнал по изучению раннего детского возраста».

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ЛІКАРІВ ТРАНСПОРТОВИКІВ

Київ, Залізнична колонія, 1-а Поліклініка П. З

Засновано 1921 року. Членів має 60. На чолі стоїть Бюро, За голову Бюро в 1927 р. був проф. Удінцев Ф. А.; секретар д-р Солнцев В. І.

Т-во працює над вивченням праці транспортників. Результати робіт опубліковано у виданих Т-вом збірниках: 1924 року

видаю збірник праць № 1, де надруковано до 30 спеціальних робіт. Року 1925-го видаю збірник № 2, де опубліковано 31 роботу, і року 1928-го—збірник № 3 з 16 роботами. Праці Т-ва обіймають головню справи експериментальної та клінічної медицини, соціальної медицини й гігієни, а також епідеміології та інфекційних хвороб.

Кошти Т-ва складаються з підмог Шляхової Страхкаси, Мед. Сан. Упр. Півден.-Зах. залізн. і з великих підмог Управління П.-З. залізниць на видання праць

ТОВАРИСТВО ЕКОНОМІСТІВ ПРИ ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ АКАДЕМІЇ НАУК

Київ, вул. Короленка, 45

Засновано 1919 року. Поділяється на секції: Статистичну—під головуванням акад. М. Б. Плуки; для вивчення народнього господарства України—під головуванням А. І. Ярошевича, і кооперативну—під голов. П. М. Пожарського. Голова Т-ва акад. К. Г. Воблий, заступник його—проф. Г. А. Кривченко, секретар—А. М. Лапоногов. Т-во має 135 членів (105 дійсних, 12 членів—співробітників і 28 кореспондентів).

Свого бюджету Т-во не має. Невеликі організаційні витрати сплачує III відділ ВУАН.

Т-во розробляє переважно історико-економ. теми, а також робить монографічні дослідження в галузі продукційних сил України. Найважливіші роботи: «Продукційні сили України», «Цукроварницька промисловість України й Росії», «Польський ринок металів», «Торгівля Польщі з Росією й Україною», «Польський ринок хемічних продуктів», «Польський ринок харчосмакових продуктів»—акад. К. Г. Воблого, «Великі установи України», «Капітал у металопромисловості України»—акад. Л. М. Яснопольського, «Еволюція врожайности України за останні 50 років»—проф. Кривченка Г. А., «Україна у світовому господарстві», «Міжнародний хлібний кооператив»—А. М. Лапоногова, «Капіталістична оренда на Україні в польську епоху»—проф. Ярошевича. Праці свої Т-во друкує у виданнях ВУАН. Т-во бере участь в обслуговуванні селяньського бурякосіяння на Україні і в вивченні території Дніпрельстану.

Т-во опрацьовує і незабаром має видати: «Зернове господарство України від реформи 1861 р. до Жовтневої Революції»—А. М. Лапоногова, «Птахівництво на Україні»—А. І. Ярошевича, «Чинбарська промисловість України»—С. Г. Ісак'янца і інш.

ОДЕСЬКЕ ТОВАРИСТВО ДОСЛІДНИКІВ ПРИРОДИ

Одеса, вул. Комінтерна, 2, ІНО

Т-во засновано 1870 року при Новорос. Ун-ті під назвою Новоросійське Т-во природознавців. Року 1903 його перейменовано на Одеське Т-во Дослідників Природи. На чолі Т-ва стоїть Рада, що складається з голови (за голову був проф. Г. І. Танфільєв, що помер 6-го вересня 1928 р.), секретаря (проф. В. В. Лебедев, географія), скарбника (проф. Коштин А. Ю., хемія) і членів Ради (проф. А. К. Алексєєв—геологія, проф. Н. Г. Лигнау—зоологія, Свиренко—ботаніка, Петренко-Кривченко В. І.—голова хемічної секції). Основне завдання Т-ва—вивчення Степоної України з погляду ґрунто-геологічного, гідрологічного, гідробіологічного, метеорологічного, кліматичного, геофізичного. Праці свої Т-во друкує в «Записках Одеського Т-ва природознавців». Видано окремий збірник на пошану проф. Танфільєва. Існує на членські внески і на кошти від продажу своїх видань.

ТОВАРИСТВО АМАТОРІВ СВІТОЗНАВСТВА В ОДЕСІ

Одеса, вул. Щепкина, 12, буд. учених

Засновано 1917 року. Має 4 секції: астрономічну, біологічну, фізичну й хемічну. Склад Ради Т-ва: Голова проф. Тимченко І. Ю. (він і голова астроном. секції), Салютін Н. П. (секретар астроном. секції), Добросердов Д. І. проф. (голова хемічної), Куперман Л. М. (секрет.), проф. Хмиров Д. Д. (голова фіз. секції), Блохін М. А. (секр.), д-р Фішберг І. Л. (голова біол. секц.), д-р Довгяло Н. Д. (секр.). Члени Ради—А. І. Стефановський, В. І. Сухомлінов, Р. Л. Дрейзен. Члени Ревкомісії—Е. Л. Шодо, М. Н. Вейцлер, О. Н. Солодовнікова і Д. Ф. Камінський. Секретар Т-ва В. Баласогло, скарбник Я. Д. Брун, бібліот. Е. П. Серебреніков.

Науково-дослідча робота Т-ва полягає головню в астрономічних спостереженнях по відділах: сонце, місяць, планети, падучі й перемінні зорі. При Т-ві є астрономічна обсерваторія. Працює гурток молодих світознавців; секції Т-ва організують популярно-наукові лекції. Праці своїх членів Т-во друкує в журналі «Мироведение» (ПІЗ).

ОДЕСЬКЕ БАЛЬНЕОЛОГІЧНЕ ТОВАРИСТВО

Одеса, вул. Островидова, 79

Існує з 1876 року. Правління: Голова проф. Є. М. Брусиловський; заступники голови—А. І. Великанов, С. С. Налбандов, А. Є. Гільчер; секретарі—Є. М. Нестеровський і Ф. Д. Стоянов; члени Правління—Ф. С. Ачеркан, проф. Є. С. Бурксер, В. К.

Гук. Д. Б., Маршалювич і Б. Серебряник; скарбник М. С. Біленький. Існує Т-во на членські внески.

Завдання Т-ва полягають у вивченні справ бальнеології (лімано-лікування, грязе-лікування), гідрології, фізіотерапії і курортознавства. За 1927-28 р. зроблено більш, як 40 доповідей. До плану робіт включено детальне вивчення місцевих природних багатств (лімани, море, мінеральні джерела) і їхнього впливу на здоровий і хворий організм людини. Методика й техніка їх застосування і т. інш. Праці свої Т-во друкує у спеціальних журналах.

ОДЕСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ АКАДЕМІЇ НАУК

Одеса, вул.Щепкина, 12, Будинок Вчених

Засновано 1926 року. Число членів (1928 р.) 140. Т-во має такі секції: 1) соц.-економічну, 2) історично-філологічну, 3) природничо-математичну, 4) педагогічну, 5) медицини і 6) технічну (в складі організації).

Склад основних наукових співробітників: Гордієвський М. І. (голова), Герасименко В. Я. (вч. секр.), Гаталов-Готліб А. Г., Загоровський Є. О., Комаров Б., Богомаз К. А., Варнеке Б. В., Лазурський В. Ф., Крижановський Д. А., Крижановський В. Н., Матковський І. В., Завлошин М. М., Гукевич В. К., Добровольський В. А., Слабченко М. Є., Точидловський І. Я., Осмоловський А. Д., Селінов В. І., Васілітін Т. М., Семьонов Н. М., Чудновуєв В. О. Бюджет Т-ва на 1928-29 р.—5.000 карб. (дотація). За минулий 1927-28 р. члени Т-ва зробили понад 70 доповідей на різні теми з історії економіки, природознавства, педагогіки, медицини, математики. Праці членів Т-во друкує у власних виданнях: «Записки Соц. Економічної Секції» № 1—4 «Записки природничо-математ. секції» № 1—3. «Записки Медичної Секції».

До плану робіт Т-ва на 1928-29 р. включено дослідження Одеських ліманів (у зв'язку з раціоналізацією Одеси), виявлення сировинної бази і інш. Видавничий план передбачає друкування близько 40 друк. аркушів готевих праць.

ХАРКІВСЬКЕ ТОВАРИСТВО ДОСЛІДНИКІВ ПРИРОДИ

Харків, Госпитальний прор., 5

Засновано 1869 року. Рада Т-ва: Голова проф. Д. М. Соколов; тов. голови—проф. Арнольд Г. Ф. і Аверін В. Г.; секретарі: проф. Нагорнін О. В. і Котов М. І.

Склад Т-ва: 14 почесних членів, 116 дійсн і 101 член—співробітник з усіх галузей природознавства. Т-во має такі секції: 1) зоологічну, 2) географічну, 3) геологічну і антропологічну.

Виконувано такі роботи: а) з геології України (четвертинні поклади, тектоніка, геоморфологія і корисні копалини); б) з зоології (вивчення ссавців України, мисливського господарства України, риб, тощо) і в) з ботаніки (обслідування Старобільської цілини, обслідування Сиваського району з погляду ботанічного, геологічного й ґрунтового). Існує Т-во на членські внески та субсидію Укрнауки розміром на 500 карб. Члени Т-ва брали участь в експедиції для обслідування р. П. Дінця. Звіти про свої роботи Т-во друкує у власному журналі «Труди Хар. О-ва испыт. природы» і в «Наукових записках з Біології».

ХАРКІВСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО

Харків, вул. К. Лібкнехта, 33

Засновано року 1920. Т-во має секції: Технічну, Медичну, Природознавства, Сільсько-Господарську, Педагогічну, Соціально-історичну, Секцію мови, Бібліотечно-бібліографічну, Соціально-економічну. Президія: проф. Яворський М. І. (історія), акад. Мельників Розведенков М. Ф. (патологія), засл. проф. Білоусов М. (фізіолог.), засл. проф. Чепіга Я. Т. (педагогіка): наукові співробітники: акад. Багалій Д. І. (історія), проф. Вулахівський (лінгвістика), проф. Віленський Д. Г. (геоботаніка), проф. Воробйов В. П. (анатомія), Гарбуз Т. П. (педагогіка), проф. Гейманович О. О. (невропатол.), доцент Дахов І. З. (аерофотографметр і геодезія), проф. Дідусенко П. Т. (техніч. і аналітичн. хемія), проф. Михайловський М. І. (приклад. математика), проф. Орлов Ю. І. (хем. технол.), проф. Павлов М. М. (патологія), проф. Паладій О. В. (біологія), д-р Петренко І. П. (бактеріологія), проф. Попов О. І. (педагогіка), проф. Постоєв Я. Я. (фармакологія й венерологія), проф. Потєбня О. О. (електротех.), засл. проф. Рубашкін В. Я. (морфологія і патологія), проф. Рудницький С. Л. (географія), проф. Соколянський І. П. (дитяча дефектологія), проф. Сулима М. Ф. (лінгвіст), проф. Тарнані І. К. (біолог., загальна й приклад. зоологія), проф. Уман Ю. З. (тваринництво), проф. Федоровський О. С. (геогр. і археолог.), проф. Широких І. О. (зоотех.), проф. Якушевич С. Г. (терапевт.), проф. Яната О. А. (ботаніка).

Т-во у віданні УАН; існує на членські внески та субсидії НКРС'у. З 1926 року Т-во видає «Науково-техн. Вісник», «Вісник природознавства». Звіти про роботи Т-ва друкуються в «Бюлетені Харків. Наукового Товариства», «Медич. Архіві», «Бюлетені по вивченню кров'яних угруповань», «Віснику природознавства».

ХАРКІВСЬКЕ ЮРИДИЧНЕ ТОВАРИСТВО

Засновано 1923 року. Склад Правління: Ю. П. Мазуренко (Голова Правління), С. О. Пригов (заст. голови), М. С. Торчинський (секретар), Геншафт (заст. секрет.) і Брон (скарбник). Члени Правління: А. С. Сємьонова, М. В. Михайлик, проф. Гродзинський, В. Гранберг і Дубинський Л. С.; кандидати в члени Правління: т.т. Геншафт, Диковський, Ареф'єв і Дешовов. Ревкомісія: т.т. Лощков, Топорін, В. В. Мігулін, Петренко Н. Т. і Цагареллі. Голови секцій: Пригов С. О., Бомаш В. П. і Дубинський Л. С. Склад Правління Всеукраїнського Юридичного Т-ва — члени Правління: В. І. Перайко, Ю. П. Мазуренко, М. В. Михайлик, Крушко, Пригов, Брон, В. І. Сливницький проф., Ландков, Рівлін, Романов і Зорін; кандидати: проф. Волков І. І., Ю. Е. Яворський, Прищенко, Л. С. Дубинський, Цагареллі, Теверовський, Сірко, Віноградов і Беклешов. Ревкомісія: В. В. Мігулін, Волевач і Подольський. Т-во існує на членські внески (коло 100 карб. на рік), а також на прибутки з лекцій. Т-во провадить науково-дослідчу роботу в галузі загальної теорії права, дежавного права, адмін. госп., кримінального, фінансового, тощо. Праці своїх членів Т-во друкує у власному виданні (спільне з НКЮ) «Вісник Радянської юстиції» і в журналі «Червоне Право».

ХАРКІВСЬКЕ МЕДИЧНЕ ТОВАРИСТВО

Харків, Пушкінська, 14, канцелярія—вул. К. Лібкнехта, 4

Засновано 1861 року. Т-во об'єднує понад 1.200 лікарів харківських наукових, науково-дослідчих і лікувальних установ. Секції: 1) хірургічна (голова проф. Кудінцов І. В., т.т. голови—проф. Шамов В. М. і М. Н. Шевандін), 2) ортопедична частина (голова проф. Трегубов С. Л., тов. голови прив. доц. Ситенко), 3) секція дитячих лікарів (голова проф. Аркавін Я. С., тов. голови Ямпольський С. М.), 4) фізико-терапевтична (голова проф. Черніков Є. А.), 5) психо-неврологічна (президія—голова д-р Йозефович О. Б., проф. Гейманович О. І., проф. Протопопов В. П., проф. Платонов К. І.), 6) шкірно-венерична (голова проф. Соболев Л. А.), 7) гінекологічна (голова проф. Міронов), 8) ларингологічна секція (голова проф. Сурукчі С. Г.), 9) рентгенологічна (президія—проф. Штерман А. Ю., Хармандар'ян), 10) одонтологічна (тимчас. бюро—проф. Гофунг Є. М., Гайзенберг С. С.), 11) офтальмологічна (голова прив. доц. Прокопенко), 12) педологічна (голова Квінт), 13) психо-терапевтична (голова проф. Платонов К. І.), 14) соціалістична (голова д-р Жук), 15) терапевтична (Президія—голова проф. Якушевич С. Г., проф. Файншміт І. І., проф. Лівшиц М. І.). Президія Т-ва, голова проф. Паладін О. В., тов. голови проф. Шамов В. М., скарбник проф. Гейманович О. І.; секретарі—

Вільвовський Г. З., Миколаєв І. І., Альперн Д. Є. і Піжов А. І. Бюджет Т-ва 5.600 карб., складається з членських внесків. Звіт про роботу Т-ва надруковано окремою брошурою. Звіти про окремі засідання пленуму та секцій друкуються в медичних журналах («Врачебное Дело») і в закордонній спеціальній пресі.

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ СЕКЦІЇ «НАДРИ» СРСР І СОЮЗНИХ З'ЇЗДІВ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ПРОДУКЦІЙНИХ СИЛ

Харків, Геологічний кабінет, ІНО

Функціонує з 1927 року. Голова Секції гірн. інж. Родигін М. О., секретар-аспірант геолог Турлей Г. Ф., Члени Секції: проф. Соболев Д. М., проф. Криштафович М. І., проф. Ремізов М. О., проф. Савич-Заблоцький К. М., проф. Соколовський О. Н., проф. Федоровський О. С., Шматько М. К., інж. Гец А. М., проф. Віленський Д. Г., проф. Дмитрів М. І., інж. Гольдрінг М. О., інж. Ласточкин В. А., інж. Ляшенко П. К., гірн. інж. Малишевський М. Г., гірн. інж. Фукс В. К., гірн. інж. Матвеев А. К., інж. Кретов С. Г., інж. Покотило Т. Д., інж. Попов В. С., інж. Кузнецов І. А., інж. Шмітов В. В., інж. Коротков Г. В., Муравлянський С. М., інж. Фукс М. К., інж. Анічков Г. В., Муравлянський С. М., інж. Фукс М. К., інж. Анічков О. О., Корякін Л. І., Коновалов М. О., Ланін М. М. Мерейніс Г. Д., Таран А. С., Тесленко Г. І., Успенська Ю. М. Секція «Надри» ставить собі завдання допомагати плановим органам вивчати й використовувати корисні копалини країни. Члени Харк. Філії Секц. «Надри» брали участь у роботах над вивченням кам'яновугільних, крейдяних, третинних і четвертинних покладів України. Звіти про результати робіт друкуються в «Изв. Ц. Г. Ком-та», «Вістник Укр. від Геолкому» і інш. геолог. журналах.

ФІЗИКО-МЕДИЧНЕ ТОВАРИСТВО

Київ, Інститутська вул., 16

Засновано 1896 року. Голова Т-ва проф. Крилов А. Б., Секретар А. А. Чайка. Дійсних членів 22. Мета Т-ва — сприяти розвитку медицини і зв'язаних з нею галузей природознавства. Доповіді друкуються по різних журналах; деякі з них окремими монографіями (надруковано монографію «Язва желудка»). Існує Т-во на добровільні членські внески.

УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО РОБІТНИКІВ НАУКИ Й ТЕХНІКИ ДЛЯ СПРИЯННЯ СОЦІАЛІСТИЧНОМУ БУДІВНИЦТВУ СРСР (УТОРНІТСО)

Харків, тимчасова адреса вул. Артема, 31

Засновано 1928 року. Має філії у Харкові, Києві, Одесі, Ставці, Тульчині й Кам. Подільському. Передбачається організувати філії і по інших містах УСРР. Філії мають секції з окремих спе-

цільностей. Харківська філія має такі секції: індустр.-технічну, сільсько-господарську, культурно-освітню й охорону здоров'я (в думка організувати пляново-економічну). УТОРНІТСО належить до складу Всесоюзної Асоціації (ВАРНІТСО). Число дійсних членів 123. Відповідальний секретар Президії Т-ва проф. Попов А. Склад. Харків. Філії: Д. С. Альперн (мед.), інж. Балаєн В. І. М. А. Барабашов (астр.), Білик Я. Г. (соц.), Білоусов М. Ф., проф. (біол.), проф. Гейманович О. І. (психоневр.), Гривізирський К. Ю. (іст.), Гроссер Ф. І. (мед.), Затон Ф. Л., Каган Е. М. (мед.), Левитський М. Г. (екон.), проф. Мазуренко В. П., Мазуренко Ю. П. (соц.), Морзев О. М. (мед.), Мірза-Авакянц Н. Ю. проф. (іст.), Наумов Д. Б. (екон.), Немоловський І. П. (інж.), Пакуль Н. М. (іст.), Палладін О. В. (проф.), Піскарев В. П. (пед.), Полонський Ф. Г. (екон.), Попов О. І. (проф. пед.), Речицький А. А. (соц.), Рудницький С. Л. проф. (геогр.), Семковський С. Ю. проф. (філос. маркс.), Сліпанський А. М. (соц.), Соколовський О. Н. проф. (грунт.), Суляма М. Ф. проф. (літв.), Соколянський І. П. проф. (пед.) Супруненко О. І. проф. (агр.), Томілін С. А. проф. (тігієна), Філіпкович Е. Ф. (кооп.), Холодний І. І. (мед.), Христюк П. О. (соц.) Хименко Г. М. проф. (екон.), Чечель М. Ф. інж.-буд., Шматько М. І. проф. (мінер.), Шрат М. І. (екон.), Яворський М. І. проф. (іст.), Яната О. (бот.) проф., Абрамов М. М. інж., Казанов М. М. проф. (агр.), Гладстерн О. М. проф. (юр.), Лешаєв В. М. (хем.), Марченко К. І. (хем.), Гезбург Л. А., інж. Майер, Петрішін П. Л. (агр.), Ротмістров В. Г. (агр.), Акуленко В. П. (екон.), Гуцуляк С. Ю. (екон.), Вишванний Ф. Х. (пед.-фіз.), Павловський В. Т. (пед.), Мостовий П. Т. (пед.).

Склад Київської Філії: Баран М. Л. (екон.), Вовк П. Ф., Гольдман О. Г. (проф. фіз.), Граєв Д. О. ак. (мат.), Дорошкєвич О. К. (філ.), Іваницький С. М. (юр.), Левік Р. С. (кат. Маркс. Ленінізму), Левіцький Л. М. (мед.), Лісін В. С. (хем.), Нецадименко П. М. (мед.), Пастернак С. П. (філ.), Семко С. М. (істор.), Сімінський К. К. акад. (мех.), Тутківський П. А. акад. (геол.), Штрум Л. Я. (філ.), Усенко Т. Т. (проф. теплотехн.), Яворський В. П. (хем.).

Одеська Філія: Ніколаї Б. Л., проф. Мерсон Д. Л. проф. (мед.) Музичко А. І. проф. (філ.), Малєєв проф.

Дніпропетровська Філія: Александров Н. Л. (ІНО), інж. Беліков, Гальперін Я. П. проф. (мед.), Громашевський Л. В. проф. (мед.), Задеріголова М. І. проф. (пед.), Корабельнік Р. К. (пед.), Маковський В. М. проф., Писаржевський Л. В. акад., Розенберг М. А. проф., Сербента В. А. проф., Скублевський Ю. М. проф., Філіпчук О. О. інж., Скублевський Е. М. (фіз.), Корабельнікова Р. К. (хем.).

Кам'янець-Подільська філія: Герінович В. О. проф., Кондрацький Ф. А. проф., Любарський І. А. проф., Жівак В. П. (агр.),

Величковський М. (екон.), Белошейн В. Ф. (техн.), Гаморак Н. Т. (ботан.), Мельник О. С. (агр.), Моргенштейн С. Г. (агр.), Романкевич І. Л. (інж. техн.), Васильев В. П. (агр. екон.), Сенник О. Ф. (агр.), Сіліванік К. Е., Штройт Г. Я. (мед.), Донскої Ф. В. (іст.).

Сталінська філія:—Герціков С. С. проф., Карпенко О. О. (пед.), Сахаров М. М. (інж.).

Тулчинська філія—Боровецький А. В. (агр.), Бондаренко Д. І. (пед.), Гродзевський В. (інж. буд.), Гаспоносський П. М. (агр.), Грабовський Г. В. (агр.), Журавель К. Л. (пед.), Іванов С. С. (землеустр.), Лонський В. М. (агр.), Ольховий Г. В. (зем. роб.), Паніквер В. М., Притула М. І. (пед.), Рожковський С. Я., Шендрік І. М. і Утіліч В. С.

Товариство існує на дотації НКПС'у УСРР розміром 1.500 крб. (1928—29 р.). Завдання Т-ва—сприяти соціалістичному будівництву, студюючи й розробляючи конкретні питання зв'язані з соціалістичним будівництвом СРСР, зокрема питання розвитку продукційних сил країни і шляхи господарського й культурного будівництва УСРР.

УКРАЇНСЬКЕ БОТАНІЧНЕ ТОВАРИСТВО ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ АКАДЕМІЇ НАУК

Київ, вул. Короленка, 54

Під цією назвою існує з 1925 року, а з 1919 р. до 1921 було Ботанічною Секцією Укр. Наукового Товариства в Києві і з 1921 р. до 1925 р.—Ботанічною Секцією УАН.

Установа—громадська; членами її можуть бути згідно з статутом Т-ва всі, хто науково працює в галузі ботаніки.

Справами Т-ва відає Рада Т-ва. Існує на членські внески; 1928 року НКПС УСРР дав субсидію в 500 крб. Склад Ради Т-ва: голова акад. О. В. Фомін; тов. Голови В. В. Фінна, секретар Д. К. Зеров, член Ради—скарбник—П. Ф. Оксінок, член Ради В. С. Вовчанецький. Праці свої Т-во друкує в «Українском Ботаническом Журнале».

УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО СВІТОЗНАВСТВА

Київ, Пушкінська вул., 1

Засновано 20/IV 1928 р. Рада Т-ва: Голова проф. Фаворський В. І.; заступник голови—Селецький І. О.; секретар—Карамозко А. С.; Т-во має секції: географічну, геофізичну, фізичну й астрономічну, Т-во об'єднує аматорів світознавства. Існує на членські внески; праці друкує в журналі «Погода й життя».

УКРАЇНСЬКЕ НАУКОВО-ТЕХНІЧНЕ ТОВАРИСТВО

Харків, вул. К. Лібкнехта, 33

Засновано 1927 р. Голова правління Сухомлін К. В., заст. голови: Б. Шульман, Немоловський І. П. і В. І. Балашин; члени правління проф. Зуєв М. Д., Кас'яненко І. І., Дахов І. З., Ратур В. В., Маслов О., Чечель М. Ф., секретар М. Ф. Кондрашенко. Члени ревкомсії: проф. Орлов Є. І., Потебня О. О., Каложний П.

Має такі секції: енергетичну, гірничу, гідравлічну, інженерно-будівельну, раціоналізаці, машино-будівельну, аерофотознімальну, метрології, хемічну, силкатну й психо-технічну. Т-во об'єднує понад 300 членів. Т-во робить доповіді з різних відділів техніки та промисловості, видає журнали: «Науково-Технічний Вісник», «Українські силкати», «Сільсько-господарська машина» і «Проблеми теплотехніки». Існує Т-во на членські внески та ще мало 3.000 карб. дотації від НКОС'у (на 1928 р.). Н.-Т. Т-во має філії в Києві, Подставі, Сталіні, Часов. Ярі. В процесі організації осередки У.Н.Т.Т. в Луганському, Артемівському, Одесі та Дніпропетровському.

УКРАЇНСЬКЕ ФІЗІОЛОГІЧНЕ ТОВАРИСТВО

Харків, Біохемічний Інститут

Засновано 1928 року. Голова Правління проф. Палладін О. В. Існує на членські внески. Мета Т-ва: а) об'єднувати на території УСРР всіх, хто працює в галузі фізіології, біохемії, біофізики, фармакології і суміжних дисциплін, б) провадити наукове студійне питання, що стосуються вищезазначених галузей знання, в) сприяти поширенню серед населення УСРР загально-біологічних знань на основі матеріалістичного світогляду, г) допомагати державним і громадським установам та організаціям у їхній роботі, зв'язаній з соціалістичним будівництвом СРСР.

УКРАЇНСЬКИЙ КОМІТЕТ КРАЄЗНАВСТВА

Харків, вул. К. Лібкнехта, 33

Заснувався 1925 року. На чолі стоїть Президія, що складається з голови (вакантне місце), заступника голови — М. Г. Левицький, члена Президії — С. Г. Ялі і вченого секретаря — М. Г. Криворотченко. Члени Комітету: Левицький М. Г., проф. Яната О., І. П. Немоловський, Волобуєв М. С., Ялі С. Г., проф. Герінович, Ковалевський Ш. Г., Дубняк К. В., Зайцев Д. В. і Криворотченко М. Г. Комітет підлягає Укрголовауці. Керує діяльністю низових краєзнавчих організацій, висвітлюючи їхню роботу в своєму органі «Краєзнавство».

КОМІСІЯ КРАЄЗНАВСТВА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

Київ, вул. Короленка, 54

Голова Комісії акад. Корчак-Чепурківський А. В. (соц. гігієна), секретар — проф. Шарлемань М. (зоологія). Існує на кошти УАН. Комісія складає інструкції для краєзнавців з різних видів краєзнавчої роботи, досліджу роботу провадить в галузі методики краєзнавчої роботи, з фауністики, зоогеографії і інш. Друкує у звітах УАН і в «Бюлетені Комісії краєзнавства УАН».

УКРАЇНСЬКИЙ КОМІТЕТ ОХОРОНИ ПАМ'ЯТОК ПРИРОДИ

Харків, вул. Артема, 29

Засновано 1926 р. Крайові Комісії У. К. О. П. П. Харківська, Київська, Дніпропетровська та Одеська. Голова М. М. Полоз, т. в. о. Головного Інспектора охорони пам. природи М. М. Тихий. У. К. О. П. П. у видавні НКОСвіти, бюджет близько — 3.500 крб (1928—29 р.).

Завдання: допомагати НКО і його місцевим органам у здійсненні покладених на них завдань дотично пам'яток природи, зокрема щодо реєстрації, охорони й дослідження пам'яток природи. Комітетом переведена така робота: реєстровано пам'яток 239, лісів — 87, цілин, (а також складено мапу цілин України) — 264. Переведено 32 експедиції і утворено 32 держзаповідників, розроблено 5 проєктів держзаповідників. Об'явлено пам'яток природи місцевого значіння (місцевих заповідників) — 15. Видання УКОППу — збірник I і II «Охорона пам'яток природи на Україні», «Охорона природи на Україні» Лавренка. Організовано 41 шкільних гуртків аматорів охорони природи. УКОПП має зараз 139 кореспондентів охорони п. природи.

УКРАЇНСЬКИЙ КОМІТЕТ ОХОРОНИ ПАМ'ЯТНИКІВ КУЛЬТУРИ ПРИ УКРНАУЦІ

Харків, вул. Артема, 29

Голова Комітету Кулік І. Ю. Вчений Секретар Тихий М. М. Головний Інспектор Охорони Пам'ятників Культури Дубровський В. В.

Завдання: Допомагати НКО і його місцевим органам у здійсненні покладених на них завдань дотично пам'ятників культури.

Бюджет 1928—29 р. 3.480 крб.

Дотації на охорону пам'ятників культури і природи всього 27.000 крб.

Утримання апарату на периферії (культури і природи) наук. опер. і утрим. 4 інспектор. (Харків, Київ, Д.-Петров., Одеса) всього 21.000 крб.

Переведена робота: виявлення пам'ятників, як держ. культурних цінностей.

Зареєстровано 553 пам'ятники.

Вироблено програми реєстрації.

Видає інструкції про: 1. археологічні розкопи, 2. охорону скарбів, 3. істор.-культурне та художнє майно кол. реліг. будиноків, 4. інструкції про кореспондентів Комітету.

Охорона. Переведено реставрацію: 1. Софійських фресок у Києві. 2. Сатанівської банти. 3. Ярославової брами у Києві.

Утворено Державні Заповідники, як пункти наукової освіти мас.

1. Могила Шевченка, 2. Ольбія. 3. Музейний городок. 4. Кам'янецька фортеця. 5. Бердичівський. 6. Старо-Костянтинівський. 7. Чернігівський. 8. Кирилівський у Києві.

Республіканські заповідники: 1. Погребщенський. 2. Будинок Гоголя в Героювичах.

Досліджено 3 Заповідники місцевого значіння.

Переведено археологічні дослідження за 376 відкритими листами (1927 р.—103 листи, 1928—139 і 1929—134).

Головні розкопи: 1. Ольбії. 2. (). Березані. 3. Усатова. 4. Дніпрельстану. 5. Доби переселення народів.

Дослідження української архітектури 1927, 28, 29 р., української оборонної лінії 1929 р.

Надруковано: 1. Збірник Охорони Пам'ятників Культури на Україні ч. I, 2. 21 стаття в популярних виданнях.

Прилучено 121 кореспондентів по охороні пам. культури.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА КРАЙОВА ІНСПЕКТУРА ОХОРОНИ ПAM'ЯТОК ПРИРОДИ

Дніпропетровське, Площа Жовтневої Революції, 2

Існує з 1927 р. Має 1 інспектора; за інспектора —М. П. Акімов, (зоолог).

Інспектура перебуває в віданні НКОС'у УСРР. Інспектура провадить такі роботи: 1) реєструє пам'ятники природи краю, зокрема виявляє кількість та поширеність рідких птахів і звірів (кіз, бобрів, борсуків, видр, тонцо), 2) виявляє місце, де множиться птиця та риба, пролітні стащі птахів, 3) виявляє площу природних деревонасаджень і місце рідких для краю порід дерев. Наступного п'ятиріччя в думка розвинути зазначену роботу, а також узяти під охорону ті місця, що мають вагу для спостережень, і заснувати заповідники та заказники-резерватори.

Праці свої інспектура публікує в органі Українського Комітету охорони природи «Охорона пам'яток природи на Україні».

КИЇВСЬКА КРАЙОВА ІНСПЕКТУРА ОХОРОНИ ПАМ'ЯТОК КУЛЬТУРИ Й ПРИРОДИ

Київ, вул. Революції, 29

Засновано 1926 року. Склад: інспектор охорони пам'яток культури Ф. Л. Ернст, інспектор охорони пам'яток природи М. В. Шарлемань і секретар В. М. Базілевич. Перебуває у виданні Укрнауки (НКОс). Роботу провадилось у 16 округах. Експедиційна діяльність охопила всю Україну; спеціально обслідувано державні заповідники природи. Наукові праці надруковано в журналах «Охорона пам'яток культури на Україні» (Харків) і в інш., а також у чужоземних журналах. На черзі стоїть даліше обслідування території України, має посилитись і діяльність в справі зберігання найвних пам'яток.

ОДЕСЬКА КРАЙОВА КОМІСІЯ ДЛЯ ОХОРОНИ ПАМ'ЯТОК МАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ Й ПРИРОДИ

Одеса

Засновано 1926 року. Особовий склад: проф. С. С. Дложевський (інспектор охорони пам'яток культури) і О. О. Браунер (інспектор охорони пам'яток природи та секретар періодичних зборів). Комісія підлягає Укрнауці; кошти одержує з держбюджету. Роботи Комісії: розкопи в Ольбії і на о. Березані. Обслідувано заповідники природи. Результати робіт Комісія публікує в «Збірнику по охороні пам'яток матеріальної культури й природи» і в «Збірнику матеріалів Одес. Обл. Ком. по охороні пам'яток матеріальної культури й природи».

ШЕВЧЕНКІВСЬКА ОКРУЖНА КОМІСІЯ ОХОРОНИ ПАМ'ЯТОК КУЛЬТУРИ Й ПРИРОДИ

Черкаси. Окрінспектура Наросвіти.

Заснувалася 1926 р. Голова—Варлига В. Відає Окр. Інсп. Наросвіти. Фінансується з місцевих коштів. Працює над виявленням пам'яток природи й культури місцевого краю.

Звіти друкує в Бюлетені Укр. Ком-ту охорони пам'яток природи й культури і в журналі «Україна». Готує до друку подорожник по Шевченківщині.

АНАНЬВСЬКИЙ РАЙОННИЙ КРАЄЗНАВЧИЙ КОМІТЕТ

Ананьєв, АМСРР, Культвідділ

Засновано Комітет 1927 року. Має три секції: 1) природничо-географічну та економічну, 2) етнографічну і 3) культурно-історичну. Керує ним Президія Крайвідкому. Особовий склад: Н. П.

Коров'яков, В. П. Бриненко, А. С. Лучинський, Д. П. Решетніков, М. О. Меделович, Ю. І. Вербицька, Естрін, Миронченко. Роботи 1927-28 р.: 1) обслідування геологічного минулого м. Ананьєва та його району; 2) збирання історичних матеріалів з минулого м. Ананьєва та його району в зв'язку з його етнографічним складом; 3) обслідування флори й фауни району; 4) обслідування сільського господарства й промисловости району; 5) минуле міста та району за років революції; 6) обслідування елементів нового побуту в районі.

БІЛОЦЕРКІВСЬКЕ КРАЄЗНАВЧЕ ТОВАРИСТВО

Біла Церква, Окружний музей

Засновано 1922 року. Секції: культурно-історична, природо-географічна і соціально-економічна. Основних наукових робітників 14: Архимович О. З., Бованенко І. В., Великохатко Ф. Д., Гродзинський М. К., Дроздов С. Л., Геленер А. В., Корж І. О., Пашковський А. М., Самійленко В. М., Можаровський С. П., Тисячний-Баличко В. В., Фанстель В. Ф., Гладкий П. П. і Іванов Ф. М. Тов. Голови—Великохатко Ф. Д. Існує Т-во на членські внески і на субсидії Округконкому. Бюджет 1927-28 р.—2.460 крб. Вивчає природу та економіку Білоцерківщини, друкуючи свої праці окремими брошурами («Клімат Белоцерковщини», «Территория и население Белоцерковщини», «Реки Белоцерковщини» і інш.).

БЕРДЯНСЬКЕ КРАЄЗНАВЧЕ ТОВАРИСТВО

Бердянське, Педтехнікум

Заснувалося Т-во 1927 року. Має 2 секції—природних продукційних сил і культурно-побутову. Працює в Т-ві усього 350 чол. з них основні наукові співробітники: А. Я. Великий (голова), С. М. Смолінський (заст. голови), І. П. Єфремов (секретар), Ю. М. Любченко, Глушко, Романенко, Рекле, К. М., Зінківський, Спаський, В. В. Шейкін, І. М. Волошін, П. Л. Степенко, А. Н. Скрипка, І. М. Забарний, А. Кліменко і П. Кліменко.

Бюджет Т-ва поповнюють членські внески і передплата на видання.

Виконано такі науково-дослідчі праці: «Стан сільського господарства в районі», «Історія м. Бердянського», «Курорт в його минулому, на сьогодні і в майбутньому», «Економіка й побут с. с. Старе й Нове-Петровське». Т-во вивчає орнітологію Берд. колонії, рибацтво, виноградарство, а також вивчає рослинність над берегом Ляману. Праці свої друкує в журналі «Краєзнавство» Видало природ.-економіч. нарис «м. Бердянське та його околиці».

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ ТОВАРИСТВО АМАТОРІВ СВІТОЗНАВСТВА

Дніпропетровське, майл. К. Маркса, 3, кв. 3

Засновано 1926 року. Почесний голова проф. Яворницький Д. І., рада: проф. Шарбе С. Б. (астроном), Блізніков О. І. (археол.), Акімов М. П. (біолог.), Стаховський В. В. (зоолог.), Барабаш І. Т. (біолог.) і 25 наукових робітників. Т-во перебуває у віданні НКОС'у, існує на членські внески. Організувало низку гуртків охорони природи. Завдання Т-ва—вивчати фауну та флору округи і пам'ятники культури. Друкує свої бюлетені.

ЗІНОВ'ЇВСЬКЕ ОКРУЖНЕ НАУКОВЕ КРАЄЗНАВЧЕ ТОВАРИСТВО

Зінов'ївське, вул. Леніна, 8

Засновано в листопаді 1927 р. Має чотири секції: природничо-історичну, етнографічну, економічну й археологічну та три підсекції: сільсько-господарську, кустарно-промислову, фабрично-заводську. Особовий склад—Д. І. Карабанович, Д. П. Кучма, С. А. Вайсенберг, Славов, А. К. Магакьян, О. Ф. Бурмак, Н. М. Грановський, А. Д. Войцеховський, Д. М. Ямпольський, В. А. Нікітін.

Бюджету свого Т-во не має, обслуговує його апарат Окр. музею. Намічено вивчати економічне життя і виробництво на Зінов'ївщині, а також збирати, студіювати і брати на облік краєзнавчий літературний матеріал. Передбачається видати збірник «Краєзнавчий довідник Зінов'ївщини для вчителів».

КАБІНЕТ ВИВЧЕННЯ ПОДІЛЛЯ ВІННИЦЬКОЇ ФІЛІЇ ВСЕНАРОДНОЇ БІБЛІОТЕКИ УКРАЇНИ ПРИ ВУАН

Вінниця, Мури

Засновано 1924 року. Основні наукові співробітники: Отомановський В. Д. (керівник кабінету й директор філії), Тимашенко Л. О., проф. Ярошевич А., проф. Севастьянов О., проф. Красовський О., проф. Безбородько М., Городецький С., Храчевич В., Морейніс С. Л., Білозір М., Любомудров І., Борисевич І., Корнієнко В., Афанасьєв М., Біруля О., Чередніков О., Озеряньський І., Жулінський П., Літевич Д. Кабінет має секції: економіки та кооперації, садово-городницьку, бібліографічну і комісію вивчення м. Вінниці й її околиць. Бюджет—близько 2.000 крб. Кабінет вивчає природні продукційні сили Поділля, а також економіку та культуру. Варті особливої уваги роботи над вивченням геології та корисних копалин краю (проф. Безбородько й Красовський), фауни та флори (проф. Храчевич, Севастьянов) і ін. Праці свої Кабінет друкує окремими виданнями (проф. Севастьянов—«Дика рослинність Поділля», О. Біруля «Ріка Буг та її сточище», проф. Данілов—«Клімат Поділля» і ін. До цього часу опубліковано разом понад 20 окремих праць.

КОРОСТЕНСЬКЕ БЮРО КРАЄЗНАВСТВА

Коростень

Заснувалося Бюро 1925 року. Має секції: природничу, економічну й історично-культурну. Голова т. Гудков; заст. голови т. Козубовський; секретар Молякко. Члени т. т. Шаромчук, Дворкінд, Дубін, Флікштейн. Бюро у віданні і на коштах Окріпляну Бюджет 4.700 крб. Бюро має музей краєзнавства, метеорологічну станцію при ньому, і дві досвідних с.-г. станції, що працюють над селекцією с.-г. культур і вивчають фізичні та хемічні властивості поліських ґрунтів. Бюро провадить геологічне обслідування корисних копалинь Коростенщини, головню, будівельних матеріялів, вогнетривалих глин, торфу, радіоактивних грейзей. У плані робіт накреслено скласти і верст. геолог. мапу. Свої праці Бюро друкує у власному виданні і в виданні Волинського Держ. Наукового Музею.

КРАЄЗНАВЧИЙ ГУРТOK ПРИ ГЛУХІВСЬКОМУ ОКРПЛЯНІ

Глухів, Окрплян

Засновано в листопаді 1928 року. Об'єднує місцевих краєзнавців—робітників Окрпляну і вчительство.

Гурток перебуває ще в стадії організації. Має секції: природничо-географічну, соціально-економічну й культурно-історичну. Члени гуртка обслідували деревообробне виробництво місцевого краю і склали нарис про продукційні можливості Глухівщини. Голова гуртка—Цвіль П. С.; наукові співробітники—Судаков Д. О., Гордієнко Д. А. і Утєхін К. М.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ КРАЄЗНАВСТВА

Кам'янець-Подільський, Поштова скринька, 49

Заснувався Комітет 1925 року. Секції має такі: природничо-географічну, культурно-історичну, суспільно-економічну. Основні наукові співробітники його: проф. Герінович В. О., Любарський І. А., Кожухов О. М., Неселовський А. З., Кондрацький Ф. А., Байер М. М. Відповідальний секретар тов. Савченко. Наукових робітників 62 і краєзнавців по окрузі понад 280. Існує Комітет на власні кошти.

Комітет робив обслідування: ґрунтів північного району округи, птахівництва, шкідників, питтєвих вод, молочної худоби, фосфоритів, вивчав економіку округи; праці свої друкував у збірнику «Кам'яччина». Члени Комітету брали участь в археологічній експедиції УАН.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКЕ НАУКОВЕ ПРИ УАН ТОВАРИСТВО

Кам'янець-Подільський, Археологічний Музей

Засновано 1925 року. Має секції: краєзнавства (голова Гатен-майстер В. М.), історично-філологічну (голова Філь Ю. П.), педагогічну (голова Курневич М. В.), природничо-математичну (Храчевич В. П.), соц.-економічну (голова Малій І. Р.). Голова Президії Товариства — В. П. Чугай; вчений секретар — Філь Ю. П.; заст. голови — Полонський О. М.; дійсних членів 98. Перебуває у віддані УАН, існує на членські внески. Вивчає фльору, бур'яни, ссавців та птицю; робить геологічні й історико-економічні дослідження Поділля. Звіти про роботи друкує в органі Т-ва «Записки Кам'янець-Подільського Наукового Т-ва».

ГУРТOK КРАЄЗНАВСТВА ІМ. ПРОФ. Д. І. ЯВОРНИЦЬКОГО

Ст. Ерастівка, Дніпропетровськ. залізниці, с. Комісарівка

Засновано 1927 року. Секції: побутова, зоолог., ботаніч., геомінерал., гідро-метеорологічна. Керує Петровський В. А. Існує гурток на членські внески. Робота його — збирає матеріяли з економіки, етнографії й геології місцевого краю.

ГУРТOK АМАТОРІВ СВІТОЗНАВСТВА І КРАЄЗНАВСТВА ПРИ НАУКОВОМУ МУЗЕЮ

Хорол, Лубенської округи

Заснувався гурток 1925 року. Секції має: природ.-географічну, археолог.-етнографічну, астрономічну. Наукові співробітники: Ра-зінкін М. Д. (ботанік), Гаценкова А. Ф. (ботанік), Гриненко І. Х., Богданович М. П. (математ.), Гриненкова А. А. Відає гуртком Укр-мет, він і фінансує. Звіти про свої роботи гурток друкує у видан-нях Укрмету. Робота — дослідження природи місцевого краю.

КРАЄЗНАВЧИЙ ГУРТOK ПРИ ЧЕРВОНОГРАДСЬКОМУ ПЕДТЕХНІКУМІ

Червоноград, Полтавської округи

Заснувався 1927 року. Секції: соціально-економічна, культурно-побутова й природнича. Особовий склад: М. Д. Дементієнко, Ю. С. Діброва, І. Х. Неутрівський, Л. М. Самойлович, Г. І. Нікіфоров. Фінансує Червоноградський Педтехнікум.

Гурток вивчає історію та економіку району і побутові зміни в житті села, а також робить фенологічні дослідження. Надалі має провадити такі роботи: обслідуватиме окремі села усього Червоноградського району й Полтавської округи, вивчатиме культурний побут району, робитиме дальші фенологічні дослідження, вивчатиме ґрунти району.

Результати своїх робіт публікуватиме в «Записках Червоноградського Педтехнікуму».

КОНОТІПСЬКЕ ОКРУЖНЕ ТОВАРИСТВО КРАЄЗНАВСТВА

Конотіп, Педтехнікум

Заснувалось Т-во 1926 року. Має чотири секції—економічну, етнографічну, історичну й природознавчу. Особовий склад: голова—М. І. Фесенко, Секретар—П. І. Ворона. Бюджету Т-во не має. Працює над с.-г. районуванням Конотіщини, вивчає клімат і флору, робить подвірне обслідування села Тениці, тощо.

МОЛДАВСЬКИЙ НАУКОВО-КРАЄЗНАВЧИЙ КОМІТЕТ.

Балта, АМСРР

Засновано у лютому 1926 року. Складається з двох секцій—історично-філологічної і краєзнавчої. Особовий склад—Г. І. Бучушкану (голова), П. Кійор (заст. голови), Л. А. Мадан (уч. секрет.), І. С. Єфодієв, С. Д. Думітрашко, Д. Мілев і Арборе.

Бюджету Комітет не має, користується апаратом НКОС'у АМСРР. Комітет видав: молдавську граматику, російсько-молдавський і молдавсько-російський словники, склав географію АМСРР з Басарабією, видав збірники народніх і революційних пісень молдавською мовою. Провадить археологічні розкопи і збирає пам'ятки природи й культури. Має на думці видавати російсько-молдавський практичний термінологічний словник, нову молдавську граматику, академічний і ортографічний словники молдавської мови, історію молдавського народу, молдавський краєзнавчий збірник.

НІЖЕНСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО КРАЄЗНАВСТВА ПРИ ВУАН.

Ніжен

Засновано 1927 року. Має секції: природознавчу, статистико-економічну, історичну й етнографічну. Голова—Куїс М. Г., секретар Одарченко П. В., членів Т-ва наукових робітників 25. Підлягає ВУАН. Основні наукові співробітники—проф. Рихлік Б. А., Резанов В. І., Покровський О. І., Штепа К. Т. Завдання Т-ва—всєбічне вивчення Ніженщини.

НАУКОВИЙ КРАЄЗНАВЧИЙ ГУРТОК ДЛЯ ВИВЧЕННЯ БАСЕЙНУ СЕРЕДНЬОГО ДІНЦЯ

Луганське, вул. Троцького, 5/9

Гурток заснувався 1923 року. Особовий склад: С. А. Лонтринов (археолог. і краєзнав.), А. С. Альбрехт (археолог.), В. М. Гончаров (арх.), З. А. Алексєєв, К. І. Матвєєв, Н. І. Стефанович, М. Г. Штам, Н. П. Доброхотов (агрон.).

Існує на членські внески. За останні часи переведено такі роботи: археологічні розкопи в Луганській окрузі, екскурсії для вивчення водяної фауни припливів р. Дінця. Результати своїх робіт гурток друкує в місцевому органі «Рад. школа» і в «Працях Всеукр. Археолог. Комітету». Вицнує брошуру «Луганська округа і її геологія»—Н. Т. Доброхотова.

Намічено (спільно з Луг. Краєзнав. Соц. Музеєм): археологічне обслідування р. Дінця, городищ, розкопи могил, дослідження фауни та флори краю, етнограф. вивчення людности та її побутових особливостей, вивчення виробництва і кустарних підприємств краю.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО НА ДОНБАСІ

Луганське, вул. Леніна, 34

Засновано 1926 року. Має 92 члени (дійсних 37). Голова—проф. С. Грушевський, секретар—проф. Ф. Бельський. Існує на членські внески. Науково-дослідчі роботи Т-во почало 1926-27 року, вивчаючи археологію та геологію Донбасу, етнологію й етнографію, промисловість, сільське господарство, історію революції і історію народньої освіти в Донбасі. Друкується в журналах «Краєзнавство» і «Радянська школа». Члени Т-ва видали низку статей з педагогіки, краєзнавства, історії революц. руху в Донбасі, зокрема на Луганщині. Надалі Т-во передбачає провадити ці самі роботи.

ОСТЕРСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО КРАЄЗНАВСТВА

Остер, Чернігівської округи

Засновано 1924 року. Секції: історично-археологічна, місцевої природи, етнографічна, економічна. Голова—Розанов А. Г. (арх. і біол.), наукові співробітники: Чернооголовко Г. Г. (ботан. і гідрог.), Скокан Н. Ф. (метеорол.), Поващєвська М. І. (етногр.), Мельник А. С. (ботан.). Існує Т-во на власні кошти. Вивчалось—клімат Остра, лікарські рослини, Остерщину, переведено археологічні обслідування берегів р. р. Десни та Остра, обслідувано кустарні промисли. Праці членів Т-ва друкується в «Бюл. кабін. антропології й етнографії при ВУАН» і в жур. «Краєзнавство».

ОДЕСЬКА КОМІСІЯ КРАЄЗНАВСТВА (ПРИ ВУАН)

Одеса, майдан Комуни, 3

Засновано 1920 року. Секції: археологічна, (керує проф. Длужевський С. С.), для вивчення природних багатств, соціально-історична (керує Хмельницький І. А.), етнографічно-лінгвістична (з німецькою підсекцією). Членів по всіх секціях 105. Голова Комісії проф. Длужевський С. С. Учений секретар проф. Фаас І. Я. Комісія існує на членські внески. Працює Комісія в галузі вивчення природи, культури й економіки Одещини. Звіти друкує у власному журналі «Вісник краєзнавства».

ПОЛТАВСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ПРИ ВУАН

Полтава, вул. Крупської, ІНО

Існує з 1918 року; має секції: історичну, педагогічну, природознавчу і фізико-математичну. Дійсних членів—70. Т-во існує на членські внески та ще мало від Укрнауки субсидію по 900 крб. на рік. Голова Т-ва—проф. Ващенко Г. Г. Члени Т-ва розробляли питання з історії Полтавщини, працювали над вивченням рослинності; педагогічна секція вивчала питання про дитячу безпритульність, а також про шкільну успішність. Розроблено детальний план вивчення рослинності Полтавщини. Звіти про свої роботи друкує у власних виданнях (випущено два збірники), а також у виданнях ВУАН, в журналі «Шлях освіти» і в «Записках Полтавського ІНО».

ПРОСКУРІВСЬКЕ ОКРУЖНЕ КРАЄЗНАВЧЕ ТОВАРИСТВО

Проскурів, Буд. Округового

Засновано 1926 року. Членів має 36. Існує на членські внески. Секції має такі: економічну, природничо-історичну, етнографічну й соціально-історичну. Голова Т-ва—Слома І. В., секретар—Гановий Л. Г. Основні наукові співробітники й керівники секцій: Омельнович М. Ю., Шафіро І. Я., Геніс Л. В., Кронберг Г. К. Члени Т-ва вивчають природу, економіку й культуру округи. Праці своїх членів Т-во друкує в бюлетенях Округу та Округосвіти.

РАЙОННЕ КРАЄЗНАВЧЕ БЮРО СЛОБОДЗЕЙСЬКОГО РАЙОНУ

АМЗРР, Слободзея

Засновано в грудні 1926 року. Має на периферії три філіяли-осередки. Особовий склад: Голова, секретар і 5 членів—Г. І. Дідоренко, С. К. Рубан, Г. Е. Дімітрів, А. В. Крачун, І. Ф. Гоян. Робить фенологічні й метеорологічні спостереження; колекціонує

зразки місцевих ґрунтів, фльори, шкідників с.-г.; вивчає природу, економіку та історію краю. Намічає видати: «Результати фенологічного й метеорологічного спостереження»—Дідоренка, «Збірник народніх пісень»—Рубана, «До історії заселення Слободзейського району молдаванами»—Гоєна.

ТУЛЬЧИНСЬКЕ ТОВАРИСТВО КРАЄЗНАВСТВА

Тутьчин, Окрузей

Засновано 1926 року. Має секції: природознавчу, історично-етнографічну, економічну. Особовий склад: Голова Правління—т. Самойлов, його заступники т. Журавльов і Соколов, секретар т. Зборовський; керівники секцій—природознавчої—т. Корженевський, історичної—т. Нікітський і економічної—т. Порубіновський. Бюджет Т-ва—складається з членських внесків і дотації ОВК. Т-во виконує завдання етнограф. комісії ВУАН, Укрмету, катедри прикладної ботаніки в Харкові, організовує окружні з'їзди краєзнавців, провадить спостереження над повіддями, реєструє пам'ятки культури та природи, робить археологічні розвідки. Праці свої друкує в газеті «Вісті Тутьчинського ОВК». Передбачається скласти опис м. Тутьчина та його округи і студіювати його історію.

ШЕПЕТІВСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ПРИ ВУАН

Шепетівка

Засновано 1926 року. Має відділи: природничо-географічний, культурно-історичний і соціально-економічний. Особовий склад: проф. С. С. Гасиченко, проф. М. І. Безбородько, В. І. Кочубей, інж. М. Н. Макаревич, агр. Г. П. Сукачов, В. І. Міончковський, акад. О. П. Новицький, акад. П. А. Тутківський, лісовод О. А. Цируль. Бюджет Т-ва—5.500 крб. (у 1927-28 р.), складається з коштів Округконкому. Т-во працювало над виявленням корисних копалин: силікатів, вапняків, крейди, будівельних та ганчарських глин тощо. Намічає продовжувати ці роботи і поширити їх з тим, щоб обслідувати родовище фосфоритів та графіту (у 1929 р.), торфу й лімоніту (1930 р.). Передбачає скласти довідника про Шепетівщину. Видало два номери «Бюлетеня» і виготувало до друку: В. Кочубей—«Міста на Шепетівщині», 1-й вип. «Довідник про Шепетівщину» і низку статей.

1927 року Т-во організувало археологічну експедицію, що розкопала 5 могил.

ЛУБЕНСЬКЕ НАУКОВЕ ПРИ ВУАН ТОВАРИСТВО

Лубні, вул. Леніна, Окрмузей

Засновано 1920 р. До складу Т-ва належать бібліографічна комісія і наукова книгозбірня, крім того Т-во має у своєму віданні Сульську Біологічну станцію (Жовтнева дача). Голова Ради Т-ва Плескач І. В., Секретар—Синюгін В. О., зав. Сульської біостанції—Ренан В. Г. Т-во існує лише на членські внески. З науково-дослідчих робіт за останні роки можна відзначити такі: 1) фауна земноводних Лубенщини, 2) сезонний деморфізм складу планктону в затоні «Попового озера». 3) Археологічні дослідження на Лубенщині; історично-літературні й інші. За пляном на 1929 рік передбачається 1) гідробіологічні дослідження, хемічне вивчення природних вод Лубенщини, збирання матеріалів до бібліографії Лубенщини в галузі природничій та культ.-історичній. Праці членів Т-ва друкуються по окремих спец. журналах, щорічниках тощо.

ТЕХНІЧНІ НАУКИ

НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ ВОДЯНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Київ, Львівська, 87

Засновано р. 1926. Реорганізовано з Науково-дослідчої катедри гідрології, що існувала з 1922 р. при КП. Має 5 відділів: гідрології, водяних шляхів, гідроенергії, гідробіології та меліорації. Директор—проф. Е. В. Опшюков (гідрологія, гідротехніка, меліорація, торф). Дійсні члени: завідувач відділу водяних шляхів—(вакансія), завідувач відділу водяної енергії—проф. С. П. Шенберг (гідравлічні, гідростатичні спорудження); завідувач відділу гідробіології—проф. Д. Є. Белінг (гідрогіологія); проф. М. І. Криштафович—(гідрогіологія); проф. П. А. Двойченко—(Симферопіль—гідрогіолог); проф. О. В. Красовський—(Кам'янець-Подільськ.—гідрогіолог); інженер С. А. Пісарев—(гідросилові спорудження); проф. М. Г. Холодний—(Київ, гідробіолог); проф. Д. О. Свіренко—(Дніпропетрівське,—гідробіолог); проф. П. М. Чирвінський—(Новочеркаське—гідрогіолог); проф. М. Терпугов—(водяні сполучення); інж. Л. Д. Веселовський—(гідротехніка та вод шляхи—Харків); інж. В. Т. Турчінович—(водопостачання і санітарна техніка); інж. А. В. Огієвський—(гідрометрія); інж. В. Я. Червоноградський—(гідротехнічні спорудження); Г. С. Буренін—(гідрогіолог); проф. М. Г. Малышевський—(Харків—санітарна техніка та водопостачання); проф. Я. Т. Ненько—(Харків—меліорація, гідравліка); інж. Е. Ф. Тамм—(водопостачання); проф. С. С. Гембідський—(Дніпропетрівське—гідрогіолог); інж. В. П. Тіхоміров—(Харків—водяне господарство); інж. В. Е. Спроге—(Москва, Дніпрельстан—гідротехніка); інж. С. К. Комарніцький—(гідрометрія); інж. Г. Сухомел—(гідравліка); інж. М. М. Лоташевський—(свердловання й водопостачання); В. М. Клопотов—(болотознавець); інж. В. Назаров—(гідролог); аспіранти: інж. М. П. Чеботарьов, М. С. Полухтович, В. Герасімович, В. Г. Ткачук, А. Д. Панадіяді, Массальський, Сабанєєв. Ін-стут під орудою Укрнауки. Бюджет 38.000 на 1928-29 р

Розроблено методи довготермінових і точних короткотермінових завбачань височинь р. Дніпра й допливів. Оброблено метеороло-

річчі й гідрометричні дані для басейну Десни за 1884—1922 р.р. Складено нарис «Українська тектонічна мульда та Поліська девонська за сучасними відомостями», «Показчик літератури про підземні води України та суміжних районів», «Показчик літератури про підземні води взагалі». Зроблено гідрологічні дослідження по річках: Жвану, Смотричу, Тернаві, Ушиці, Мукші та Кодимі. Досліджено райони р.р. Курині, Камісусу, Лугані, Вовчий на Донбасі з метою з'ясування можливості влаштувати водозбори. Розроблено питання про засоби боротьби проти малярії. Організовано догляд за глибокими артезійськими водами. Переведено гідрологічний дослід у районі ст. Переїзної. Досліджено р. Спудну. Досліджено ґрунт, води у районі Дніпропетровського. До плану входить: окладання водного кадастру України, досліджування підземних вод і постачання води селам, гідрологічні досліджування в галузі меліоративній, устаткування гідротехнічних лабораторій, гідробіологічні досліджування питних і стечних вод, догляд за режимом судоходних річок. Друкував Інститут свої праці в журналах: «Известия Российского Гидрологического института», «Науково-технічний вісник», «Наукові записки дослідчих кафедр» (Київ), «Записки Київського сільськогосподарського Інституту», «Вісник сільськогосподарської науки», «Інформаційний бюлетень Укрмету», «Щорічник гідрометричної частини НКЗ», «Українське землевпорядження», «Вісник іригації», «Труди водопроводних съездов», «Труди 2-го геологічного съезда», «Советская Энциклопедия», «Советская техническая Энциклопедия», «Бюллетень Московского О-ва Естествоиспытателей», «Annales de la société géologique de Belgique». Власне видання—«Вісті науково-дослідчого ін-ту водного господарства України», т. I, 1927. Т. 2 і 3 друкується.

ІНСТИТУТ ТЕХНІЧНОЇ МЕХАНІКИ ПРИ ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ АКАДЕМІЇ НАУК

Київ, вул. Чуднівського, 2

Існує з 1918 року. Завдання—всбічне вивчення і розроблення питань технічної механіки взагалі й зокрема питань прикладної механіки, с.-г. механіки, будівельної механіки, будівельних матеріалів і т. інш.

Директор інституту—академік К. К. Симинський. Наукові співробітники: Ф. П. Вілянкін, В. М. Горбунов, В. Г. Коробцов, С. В. Серенсен, П. М. Супруненко, І. Я. Штаврман. Інститут перебуває під орудою ВУАН, фінансує його Наркомос за кошторисом академії. Інститут видає «Збірник праць інституту технічної механіки УАН», де й друкуються всі наукові роботи Інституту. Окрім того праці співробітників інституту надруковано в «Вістях К.П.І.», «Сборник трудов Н.Т.К. НКПС», «Науково-Техн. Віс.», «Совр. Пром.».

НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ ПРОМИСЛОВОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

Харків, вул. К. Лібкнехта, ч. 18/20

Засновано р. 1928. Почав працювати 1-ІІ-29 р. До складу Інституту ввійшло Теплотехнічне Бюро НТУ ВРНГ. Директор С. О. Мартинов. Наукові співробітники ін-туту: Мартинов С. О., Шмуґляков Л. С., проф. Бураков Г. Ф., проф. Проскура, проф. Хрущов В. І., Енґлунд Е. К., Федоров Л. М., Рабинович О. М., Маслов А. Г., Бланк Ю. М., Шарапова А. В., Півоварова Г. А., Мікулінський К. Ф., Феєрштейн Д. Г., Тумський Р. О., Козирев В. Е. Інститут перебуває під орудою НТУ ВРНГ УСРР. Бюджет на 1928-29 р.—40.000 крб. Інститут має завдання вивчати методи раціоналізації виробництва енергетичного господарства промисловости. В цьому році він звернув особливу увагу на раціоналізацію теплосилового господарства Укрсилікаттресту, Укрхемтресту, Укртекстильтресту, Порцелянтресту. Крім того обслідує зараз деякі електростанції, вивчає способи спалювання ріжних покидьків палива, розроблює стандартний проєкт повітряного рухача, вивчає пневматичний транспорт та інш. Ін-тут має тісні наукові зв'язки з ХТІ, КНІ і Одеським Політехнічним Інститутом. Теплотехнічне бюро провадило такі головні науково-дослідчі роботи: 1) складання й дослідження енергетичного балансу комбінованих установлень, досліджування умов і обетанин спалювання пилюватого палива на великих електроцентрах, досліджування теплового процесу парових котлів системи ПМТ з метою перевірки їхнього конструктивного виконання і низка інших дослідів. Готується до друку спеціальний збірник, в якому публікуватимуться н. д. роботи, що експериментально провадило енергетичне бюро.

УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ СІЛІКАТНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Харків, вул. Ветеринарна, 27

Існує з 1928 р. Відділи: сировини, будівельного матеріалу, цементуючих речовин, кераміки тонкої та грубої, скла та інші. Має на меті вивчання сировини та технологічних процесів у галузі технології сілікатів. Ін-тут має ряд закінчених досліджень нових способів виробки цементу, цегли. Зараз він вивчає способи виробництва кислотривалих виробів з української сировини, пористої цегли з інфузорної землі, м'якої порцеляни з каолінів України та багато інших питань. Ін-тут притягнув до своєї наукової праці чимало заводських лябораторій. Директор Ін-туту—заслужений проф. Е. І. Орлов. Наукові керівники: проф. Лисин Б. С., Вудніков П. П., Терещенко О. В., Жуківський Г. Ю., Маауренко В. П.,

Піматько М. К., інженери: Баланін В. І. і Слоні́мський З. А., Біске Ф. Ю., Мора́чевський І. І. і інженер Перкаль. Інститут має філію у Києві.

Інститут перебуває під орудою ВРНГ УСРР. Бюджет на 1927-28 р. 87.000 крб. Фінансують також зацікавлені трести.

ДЕРЖАВНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ЦУКРОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Київ

Існує з 1926 р. Основне завдання інституту—науково-технічне обслуговування цукрової промисловости в питаннях техніки цукроваріння й культури сировини, а також розроблення питань економіки та статистики цукрової промисловости. Інститут вивчає способи зберігання буряку, машинізації обробки буряку, боротьбу з різними шкідниками, способи виробництва експортного цукру, нові способи фільтрації, кристалізації цукру та багато інших питань. Директор Інституту—проф. Кухаренко Є. А. Найкові співробітники: Нахманович М. І., Неводовський Г. С., Трефільєв І. О., Карташов А. К., Савинов Б. Г., Красільщиков Б. Е., Бенін Г. С., Зелікман І. Ф., Каганов І. Н., Літовченко Д. Т., Ерецький Д. А., Хелемський М. З. Інститут перебуває під орудою НТУ ВРНГ УСРР. Бюджет на 1927-28 р. 417.000 крб. Наукові праці Інституту друкуються в «Наукових Записках Інституту» і в різних спеціальних журналах російських та чужоземних.

ВСЕСОЮЗНИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ ВУГІЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Харків, вул. К. Лібкнехта, 48/20

Засновано р. 1928. Під орудою НТУ ВРНГ. Має три відділи: гірничо-технічний, хемії та технології вугілля і економіки вугільної промисловости. Інститут перебуває в стадії організації. Директор інституту Адріянєв. Вугільний Інститут вивчає методи видобутку і збагачення вугілля, використання його для хемічної сировини, розробляє різні питання економіки вугільної промисловости. В цьому році він звернув особливу увагу на концентрацію робіт на шахтах, на вивчення роботи різних гірничих інструментів, механізацію видобутку в різних шарах, зокрема на пристосування на Донбасі механічних молотків, свердлових машин і врубових машин легкого типу. Поруч цього інститут взявся за вивчення фізико-хемічних власностей вугілля Донбасу та бурого вугілля. Спеціально вивчається коксування, брикетування вугілля.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОЗНАВСТВА ТА МАШИНОБУДІВНИЦТВА

Харків, Кашлунівська, ч. 16 ХТІ

Засновано р. 1928. Ін-тут перебуває в стадії організації. Директор ін-ту проф. Алов О. О.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ МЕТАЛІВ

Харків, вул. К. Лібкнехта 18/20

Засновано р. 1928. Під орудою НТУ ВРНГ УСРР і у зв'язку щодо науки з Ленінградським Ін-тутом Металів. Має 10 відділів: чавуну і сталі, теплоенергії, металургічних (гемарських) процесів, методології аналізу металів, фізичних та механічних властивостей металів і металостопів, оброблення металів через перетоплювання, холодного оброблювання металів, струментового діла і економічного відділу. Директор ін-ту—проф. Мухачев. Наукові співробітники: Лева Н. Ф., Диманштейн Я. В., Тиховський В., Резніків М. І., Длутач Л. С., Гофман В. І., Науман В. Г., Можаров В. А. і Вратський проф.

МАКІЇВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ БЕЗПЕЧНОСТІ ГІРНИЦЬКИХ РОБІТ І ГІРНИЧО-РЯТУНКОВОГО ДІЛА

Донбас, Макіївка

Року 1927 ін-тут виник із колишньої Макіївської центр. гірничо-рятункової станції та складається з станції та лабораторій: 1) станція досліджування кам'яно-вугляного шилу та газу, 2) вуглевих речовин, 3) сейсмічна, 4) магнетна, 5) мікрофотографічна лабораторія, 6) технічних досліджень, 7) аналітична, 8) психофізична, 9) рятункового діла, 10) станція кодільно-спробна та 11) метеорологічна. Тимчасовий завідувач станції—інженер-гірник С. Л. Ієйге. Наукові співробітники: інж. гірник Долгов Б. І. і Биков Л. М., гідро-технік Строгальщikov А. О., механік Цветков В. О., сейсмолог Гавленський О. В., метеоролог Фесенко С. І., лікар Беркович Е. М. Роботи друкуються в «Горном журнале», в журналі «Уголь и Железо». Субсидії має за держбюджетом і за рахунком дотацій Донвугля та Югосталі на суму 317.000 крб. на рік. Інститут перебуває під орудою НКПРаці СРСР.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ГІДРОМЕХАНІКИ ТА АВІАЦІЇ ПРИ ХАРКІВСЬКИМ ТЕХНОЛОГІЧНИМ ІНСТИТУТІ

Харків, ХТІ

Існує з 1922 р. Має на меті теоритичне і досвідне вивчення питань гідромеханіки, гідротехніки, авіації та авіобудівлі. Має до розпоряджності спеціальні кабінети лабораторії (гідротехнічна та

аеродинамічна). Завідувач кафедри—проф. Проскура Г. Ф. Дійсні члени кафедри: проф. Ксандров Д. М. і проф. Ненько Я. Т. Наукових співробітників—4: інженери—Альбов П. О., Генрос С. В., Блох В. І., Майфель В. М., аспіранти: інж. Шмутляков Л. С., Борисенко О. І., Аптекман І. Г., Суханов Д. Я. Наукові праці вміщуються в «Наукових записках Харківського технологічного інституту», у «Вестник Инженеров», у «Збірнику ТСОАвіахему», в «Науково-технічному віснику» та у «Вістях науково-дослідного інституту водяного господарства України». За кошторисом Укрнауки, фінансує НКОСвіта.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ГІРНИЧОГО МИСТЕЦТВА ПРИ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОМУ ГІРНИЧОМУ ІНСТИТУТІ

Дніпропетрівське

Існує з 1921 р. у складі 3-х секцій: розроблення родовищ корисних копалин, секцій збагачування корисних копалин і секції використання електрики в гірництві. Завідувач кафедри—проф. Гуськов В. О., проф. Єврейнов Г. Е. Наукові співробітники: проф. Новосільцев І. С. і проф. Нікітін В. П. Аспіранти: інж. Чинкін М. М., Нечипоренко П. К., Поляков М. С., Татомір К. І., Кальницький М. С. Кафедра перебуває під орудою Укрнауки НКО. Наукові праці кафедри друкуються в «Известиях Днепропетр. горного института», в «Горном журнале», «Инженерный работник» і в інш. спеціальних виданнях російських та чужоземних.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА МЕТАЛОГРАФІЇ ТА МЕХАНІКО-ТЕРМІЧНОГО ОБРОБЛЕННЯ МЕТАЛІВ ПРИ ДНІПРОПЕТРОВСЬКИМ ГІРНИЧИМ ІНСТИТУТІ

Дніпропетрівське

Існує з 1922 р. у складі двох секцій металографії та вальцювання і секції ливарного діла та електро-топіння. Завдання кафедри всебічне теоретичне й досвідне вивчення питань вальцювання, ливарного діла та електро-топіння. Для науково-дослідних робіт кафедра користується відповідними кафедрами і кабінетами гірничого інституту. Завідувач кафедри і керівник секції металографії та вальцювання — проф. Віноградов А. П., секцією ливарного діла й електро-топіння керує проф. Тельний С. І. Дійсні члени кафедри: проф. Єврейнов Г. Е., Нікітін і Резніков Н. І. Аспіранти: інженери: Андрєєв, Ширенко, Биков, Барський, Хитрик. Кафедра виконала низку спеціальних досліджень, що надруковані в Збірнику кафедри, спеціальних журналах російських та чужоземних (Revue de Metallurgie). Кафедра перебуває під орудою Укрнауки.

НАУКОВО - ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ІНЖЕНЕРНО - БУДІВЕЛЬНИХ НАУК ПРИ КИЇВ. ПОЛІТЕХНІЧ. ІНСТИТУТІ

Київ

Існує з 1926 р. у складі 6 секцій: мостів, інженерних споруджень, будівельно-механіки, місцевого транспорту, залізничних шляхів і санітарної техніки. Завдання катедри—всебічне теоретичне й практичне вивчення питань інженерно-будівельної справи. Зокрема на найближчі часи намічено: 1) в секції мостів—теоретичне і експериментальне розроблення питання про вплив щуплості вузлів на додаткові напруження в елементах ферм, порівняння різних систем ґрат щодо додаткових напружень, про вплив тертя котків на зусилля в нижньому поясі ферм і т. інш., 2) в секції будівельної механіки—про втому лютувального заліза, про оптичне вивчення напружень і т. інш., 3) в секції залізничних шляхів—досліджування деформацій і напружень у частинах верхньої будови, досліджування роботи зварених рельсів у дорозі й т. інш., 4) в секції місцевого транспорту—досліджування оптимальних складів одягу прунтових доріг і т. інш., 5) в санітарній секції—розроблення питань очищення стечних вод на цукроварнях і постачання води селам та робітничим посілкам і 6) секції інженерн. споруджень—розроблення питань про розрахунок і конструкцію бань, рамних систем, систем із щупкими вузлами і балок Вірендалля і т. інш. Завідувач катедри—проф. Патон Є. О. Члени професори КШП-ту: академік Сімінський К. К., Штаєрман І. Я., Рябцевич П. В., Кірієнко І. А., Нікіфоров В. М., Краснітький С. Є., Ярін В. М. Наукові співробітники інженери: Клек Є. О., Галузінський М. М., Турчинович В. Т., Внґель К. Ю., Міссель К. В., Горбунов В. М. (секретар катедри), Дунаєв А. І., Лабзенко В. І. Аспіранти—інженери: Дубінський Г. С., Гай А. Ф., Козловський М. І., Булда С. А., Єтерев К. Є., Срібний І. Ф., Руденко О. Ю., Полуботько К. В., Альшпуллер В. М., Козійчук П. Г., Лисенко С. П., Уманський О. А., Мельник-Мельників П. Г., Русаков О. В., Клименко Д. В. Катедра працює в тісному контакті з КШП та Науково-технічним комітетом НКШляхів (в Москві). Перебуває під орудою Укрнауки НКО, фінансується на суму 5000 крб. на 27/28 рік. Наукові праці катедри друкуються в «Известиях кафедр», КШП і в різних спеціальних журналах—радянських і чужоземних.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНИХ НАУК ПРИ ХАРКІВСЬКИМ ТЕХНОЛОГІЧНИМ ІНСТИТУТІ

Харків, Х. Т. I

Існує з 1926 р. у складі 5 секцій: — будівельних матеріалів, будівельної механіки, архітектури, санітарної техніки і дорожньо-будівельної. Завідувач катедри—проф. Носалевич А. І. Дійсні члени

професора ХТІ: Беляков Ф. О.—(керує секцією дорожньо-будівельною), Ніколін Я. І. (керує секцією санітарної техніки), Перетяткович В. Гр. (керує секцією архітектури), Столяров Я. В., (керує секцією будівельної механіки), Малішевський М. Г., Молокін О. Г. Черкес Д., Шматько М. К. (вчений секретар). Аспірантів 6. Завдання катедри—теоретичне й практичне вивчення питань інженерно-будівельної справи. За цього часу розробляється такі теми: 1) Вплив на будівельні матеріали фізичних та хемічних агентів—змочування і замочування водою, заморожування і відморозжування, вплив високих температур, сірчаного газу, кислоти, лугової й різної концентрації, 2) вивчення штучних бітумів, 3) вивчення впливу рослинних волокчуватих додатків на міцність цементових розчинів і бетонів, 4) розрахунок рямцевих конструкцій залізних і залізобетонних; 5) розроблення трафічних метод водопостачання й каналізації, 6) досліджування щодо очищення стечних вод, 7) розроблення метод раціонального використання харківського оміття й т. ін. Катедра перебуває під орудою Укрнауки НКОс'у, фінансує її НКОС на суму близько 3000 карб. на рік. Праці друкуються в «Н-т. Вісники» та інш. спец. журналах.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНИХ НАУК ПРИ ОДЕСЬКІМ ПОЛІТЕХНІЧНИМ ІНСТИТУТІ

Одеса, О. П. I

Існує з 1923 р. у складі таких секцій: будівельної механіки, вояного транспорту й санітарної техніки. Завдання катедри—всєбічне теоретичне й практичне вивчення питань інженерно-будівельної справи. Зокрема передбачається досліджування ґрунтів, подовжнього згинання при подовжнім ударі, сили натиску (удару) сулоїв (великих хвиль) на приморські (берегові) спорудження й т. інш. Завідувач катедри—проф Мінаєв П. А. Члени—професори: Ніколаї В. Л., Зарембо-Владичанський, Бахметєв Ю., Екерле В. Ф., Іванов В. Ф., інженер Зальцбург і Санін І. Г. Катедра перебуває під орудою Укрнауки НКОс'у, який і фінансує її в розмірі 4000 карб. на рік. Наукова праця катедри друкуються в Бюлетені Одеського від. науково-технічного Управління «Наука й техніка», «Науково-технічному віснику», «Будівельна промисловість» і т. інш.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ПРИКЛАДНОЇ МЕХАНІКИ ПРИ ОПІ ІМ. Г. І. ПЕТРОВСЬКОГО

Одеса, Політехнічний інститут, вул. Комсомольця ч. 18

Існує з 1923 р. Має секції: 1) прикладної механіки з підвідділами: теплотехніки, гідротехніки, технології металів і електротехніки, 2) технології зерна й борошна.

Завідувач катедри—проф. Пинегін В. Н., (гідротехніка), проф. Алімов В. І., (суднобудування), проф. Богомаз К., (борошно-меливо). Наукові співробітники: проф. Смірнов (теплотехніка), проф. Михайлов Н. І., (суднобудування), проф. Каменський С., (суднобудування), проф. Приббе А. І., (теплотехніка), Леков В., (судно-механіка). Аспіранти: Зданович В. Л., Кохановський К. В., Лозинський В. С., Мирющенко М. Тепер Д. Я., Хазен М. М., Шестопал О. С., Лапкін С. Б., Слудський А. Я., Панченко А. В., Ланда Л. М., Нелуш Крумін. Катедра перебуває під орудою Укрнауки. Бюджет на 1927-1928 р.—4685 карб. Співробітники катедри проводять науково-дослідні роботи в галузі суднобудування, теплотехніки, електротехніки, мелива борошна, холодильної справи, гідротехніки й технології металів. Sprawozdannya друкувались у «Науково-технічному віснику» і в журналі Одеського відділу НТУ ВРНГ та інші.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА МАШИНОБУДУВАННЯ ПРИ ХТІ

Харків, Х. Т. I

Існує з 1922 р. у складі 2-х секцій: паротягобудування і сільсько-господарського машинобудування. Секція паротягобудування проводить науково-дослідчу працю в галузі питань паротягобудування й транспорту за завданнями виробничих організацій. Секція с.-г. машинобудування планує свою роботу у зв'язку з питаннями виробництва с.-г. машин і знаряддя, тракторо-будування й вживання машин у сільськiм господарстві. (Секція дослідила 11 тракторів в умовах господарчого користування ними й т. ін.). Завідувач катедри—проф. Моніч В. В. Секцією с.-г. машинобудування керує проф. Алов О. О. Дійсні члени катедри—проф. Мухачов П. М., науковий співробітник Львов О. С. і 6 аспірантів: Медведєв М. І., Василенко І. Ф., Куліков К., Потєбня О. О., Шарайко П. М., Єрмак М. Я. Катедра перебуває під орудою Укрнауки Н. К. О. яка і фінансує її. Наукова праця катедри друкується в різних спеціальних технічних журналах: «Наукові записки ХТІ», «Транспорт України», «Науково-технічний вісник» та ін.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА МЕХАНІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ МЕТАЛІВ

Харків, вул. Каплунівська ХТІ

Засновано р. 1928. Має секції: гарячого оброблення металів, ливарної справи, холодного оброблення металів. Завідувач катедри—проф. Мухачев П. М. (і секцією гарячого оброблення металів), проф. Фарафонов Є. Є. (секцією ливарною) і проф. Резніков (секцією холодного оброблення металів).

Під орудою Укрнауки. Бюджет на 1928 р.—3600 карб.

Катедра намітила низку досвідних робіт в галузі термічної обробки металів, температури гартування, відпуску на другоразову твердість холодної обробки металів, ливарної справи, вивчення питання про здобуття високоякісного чавуну та встановлення залежності між різними властивостями чавуну. Вироблення стандартних метод досліджування формувальних матеріалів і т. інш.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА МЕТАЛЮРГІЇ ПРИ ДНІПРОПЕТРОВСЬКІМ ГІРНИЧИМ ІНСТИТУТІ

Дніпропетровське

Існує з 1922 р. в складі 2-х секцій: секції металургії—чавуну й огнепальних матеріалів—і секції металургії сталі. Завдання катедри—всестороннє вивчення питань коксування і металургії чавуну й сталі взагалі й зокрема щодо вживання їх до Донецького вугілля і Криворізьких залізних руд. Катедра користується металургічною лабораторією гірничого інституту і має до своєї розпорядимости дослідну коксову станцію при тій же інституті. Завідує катедрою і секцією металургії чавуну огнепальних матеріалів проф. Рубін П. Г., секцією металургії сталі—проф. Фортунатов Л. М. Дійсний член катедри проф. Бродський О. І., науковий співробітник—доцент Габінський Я. О.; аспіранти інженера: Похвіснев А. М., Коюда К. К., Нємцев А. В., Тайц Н. Ю., Гіршман Л. М., Рамм А. Н.

Опріч зазначених осіб при катедрі працюють інженери: Хитрик С. І., Халабузар Г. С. і хеміки: Трахтенберг Ф. І. і Похвіснева С.

За час існування катедри виконувалися наукові роботи з різних галузів коксування і металургії, у тім числі розроблено питання про коксування при зниженій температурі, вивчено коксове виробництво з вловлюванням побічних продуктів на Донбасі; досліджування питання про можливу економію палива в металургії, про вживання пилуватого палива в металургії й т. інш. Наукові праці надруковано у «Вістях Дніпропетровського гірничого інституту», у «Гірничому журналі», у «Вестнике металлопромышленности», в збірнику «Паливо», в «Revue de Metallurgie» й інш. Катедра перебуває під орудою Укрнауки й фінансується за кошторисом НКОУ. Крім того, катедра одержує деяку допомогу з боку Діпромезу та ін. зацікавлених установ.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА МЕХАНІКИ ПРИ ДНІПРОПЕТРОВСЬКІМ ГІРНИЧИМ ІНСТИТУТІ

Дніпропетровське

Існує з 1922 р. у складі 3-х секцій: технічної механіки, теплової механіки та будівельної механіки. Завдання—теоретичне й практичне вивчення питань, вищезазначених відділів механіки

9338
49

щодо вживання їх насамперед в гірничій справі та в металургії. Завідувач кафедри проф. Грдина Я. І. Керівники секції: технічної механіки—проф. Динник О. Н., теплової механіки—проф. Маковський В. М. і будівельної механіки—проф. Заборовський С. Д. Члени кафедри: проф. Співаковський О., проф. Локшин А. С., проф. Реріх К. Е., Скуратов Г. О., Беліков М. П., Грішкова і аспіранти: Червогубський І. П., Шнее Я. І., Беліков М. П., Вітензон І. І. Катедра перебуває під орудою Упрнауки НКОс'у і фінансується за його кошторисом. Праця кафедри друкується в «Горном журнале», в журналі «Железо и Уголь» і в інших спеціальних журналах.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА МЕХАНІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ

Київ, Політехнічний Інститут

Засновано р. 1922. Має секції: механічної технології, сільсько-господарських продуктів, обробки металовізнанням, обробки металів тисненням і ливарної справи з термічною обробкою металів. Склад наукових робітників: проф. Гейбель К. Е., проф. Маркович Я. М., проф. Бабич Є. П., проф. Калиненко К. С., інженер Усердов Є. М., аспіранти інженери: Некритий С. С., Рудник С. С., Хайлович Я. М. Катедра перебуває під орудою Укрнауки. Катедра провадить такі науково-дослідні роботи: А) досліджування властивостей мікроструктури і метод термічної обробки різних стопів, що вживаються при машинобудуванні (зокрема—кування чавуну й дрібні стопи алюмінію); Б) досліджування метод ударних іспитів; В) досліджування в галузі ливарної справи й процесу різання металю; Г) теоретичне досліджування пневматичних молотів.

Праця кафедри друкується в таких видавництвах: «Известия К. П. И.», «Известия К. И. Н. Х.», «Вестник металлопромышленности», «Техника и производство», «Система и организация», «Хлебное и мукомольное дело», «Науково-технічний вісник» і інш.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКОЇ МЕХАНІКИ ПРИ КИЇВСЬКИМ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКИМ ІНСТИТУТІ

Київ, с.-г. Інститут

Існує з 1926 р., у складі 3-х секцій: машинобудування, машинодосліджування і загальних питань. Має на меті всебічне дослідження с.-г. машин і розроблення питань раціонального конструювання й вживання їх в умовах УСРР. Завідувач кафедри—проф. Вовк П. Ф. Дійсні члени кафедри: академік Симінський К. К., проф. Крамаренко Л. П. і академік Крилов М. М., інженери: Чалий В. Х. і Василенко О. А., аспіранти: Боголюбов М. М., Заморський В. В.,

Горбик К. І., Пожитько Х. М., Горчаков М. Г., Задорожний Я. В., Серенсен С. В., Слудський Є. І., Яценко І. П., Куликовський В. П., Радзимовський Є. І. Катедра перебуває під орудою Упрнауки НКОс'у. Наукові праці катедри друкуються в журналах: «Науково-технічний вісник У. Н. Т. т-ва», «Вісник сільсько-господарської науки», «Вісник інституту технічної механіки» й інш.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ТЕПЛОТЕХНІКИ ПРИ КИЇВСЬКИМ ПОЛІТЕХНІЧНИМ ІНСТИТУТІ

Київ, Політехнічний Інститут

Існує з 1926 р. Розробляє питання теорії та практики теплотехніки. Завідувач катедри — проф. Усенко Т. Т. Дійсні члени: проф. Ладиженський І. А., проф. Жирицький Ю. С. Наукові співробітники: проф. Синеуський В. В., проф. Шелковніков Л. М., інженер Брегман Я. М., аспіранти-інженери: Барановський М. О., Бершов В. Я., Доценко В. П., Джуваго В. П., Женахов Д. С., Захоршевич І. А., Ільїнський В. Я., Кондак М. А., Кузик М. С., Мозговий М. Л., Охотін М. М., Перепилиця Г. І., Морожецький Л. А., Сердюков П. Т., Толубінський В. І., Швець І. Т., Шолудько І. М. Кошти одержує катедра від НКОсвіти за кошторисом Управління науковими установами. Бюджет на 1928-29 р.—4.200 карб. Наукові праці друкуються в журналі катедри «Проблеми теплотехніки», «Известия теплотех. ин-та», «Тепло и Сила», «Науково-техн. Вісник» й окремими випусками. Основні роботи: 1) розрахунок регенеративного циклу; 2) питання передачі тепла промінованям; 3) поліпшення коеф. корисного чину парових турбін; 4) розрахунок безкомпресорних двигунів Дізел; 5) нова метода розрахунку теплосилового господарства; 6) експериментальне дослідження швидкості горіння СО; 7) експериментальне вивчення теплосилового господарства промисловости цукрової, шкіряної, текстильної, харчової, порцелянової і т. інш.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ТЕПЛОТЕХНІКИ

Харків, Харківський технологічний інститут, Каплунівська вул.

Засновано р. 1923. Завідувач—проф. Бураков Г. Ф.; дійсні члени: Мартинов С. О., Цветаев В. Т., науковий співробітник Великов О. О. Аспіранти: Маєр Я. М., Шумський Є. Г., Рабинович Д. М., Дукаревич С., Ямпольський Є. С., Бродський Н. С., Радіоновський Л. П. і Чапман К. Х. Катедра виділила секцію двигунів внутрішнього згорання (завідувач секції—Цветаев В. Т.). Розробляє питання теорії та практики теплотехніки.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ТЕХНОЛОГІЇ МІНЕРАЛЬНИХ РЕЧОВИН ПРИ ХАРКІВСЬКИМ ТЕХНОЛОГІЧНИМ ІНСТИТУТІ

Харків, Х. Т. І.

Існує з 1922 р. у складі 2-х секцій: основної хемічної промисловості і технології силікатів. Має на меті всебічне вивчення питань технології мінеральних речовин. Завідувач катедри—заслужений проф. Орлов Є. І. Дійсні члени катедри професори: Будніков П. П., Терещенко О. В., Мазуренко В. П. Науковий співробітник—інженер Балаїн В. І. і аспіранти: інж. Лева Н. Ф., Бондаренко Н. Я., Уралов М., Некрич М. І., Сілов А. Н., Терещенко В., Філіпчук О. О.

Кафедра перебуває під орудою Упрнауки НКОсвіти, яка й фінансує її. Праця катедри друкується в різних спеціальних видавництвах—союзних і закордонних («Українські силікати» та ін).

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ТЕХНОЛОГІЇ ЖИВНИХ РЕЧОВИН ПРИ ХАРКІВСЬКИМ ТЕХНОЛОГІЧНИМ ІНСТИТУТІ

Харків, Х. Т. І.

Існує з 1922 р. у складі 2-х секцій: секції живних речовин і квасильних виробництв і секції цукроваріння. Завідувач катедри—проф. Красуський І. А. Дійсні члени: проф. Зуєв М. Д. і проф. Шумілов О. О. Аспіранти—інж. Орлінький І. С. і Жвирбянський Ю. М. Кафедра перебуває під орудою Управління науковими установами НКОсвіти, яка й фінансує її. Наукова праця катедри друкується в «Українському хемічному журналі» та інш. спец. радянських і закордон. журналах.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ХЕМІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ

Київ, Політехнічний Інститут

Засновано 1922 року. Зав. катедри проф. М. О. Тананаєв. Секції: а) мінеральних речовин—зав. проф. Чернобаєв Д. О., аспіранти:—Поташенко С. В. і Троян М. М.; б) органічної технології—зав. проф. Орлов М. М., аспірант—Головченко П. С.; в) металургії—зав. проф. Васільєв В. Є., аспіранти—Пінес Н. М. і Пуліковський В. А.; г) аналітич. хемії та заводської контролі—зав. проф. Тананаєв М. А., наукові співробітники Шаловаленко О. М., Бревуль А. А., аспіранти—Тананаєв І. В., Орловський С. Т. і Панченко Г. А.; д) органічної хемії—зав. проф. Трєфільєв І. А. Фінансує Упрнаука. Головні роботи катедри: вивчення капельної методи аналізу та застосування її в технічних аналізах; дослідження води та палива в зв'язку з потребами виробництва, вивчення ефекту

рівних видів палива в зв'язку з найновішими принципами термодинаміки, і вивчення будови і синтези деяких органічних сполук. Праці катедри надруковано в «Тропа на завод», «Укр. Хем. Журн.», «Ж. Р. М. О.», «Хеміко-Фарм. Вісник. Одеса», «Ж. Р. Ф. Х. О.», «Ж. Х. Пр.», «Zeitschrift für anorganische und analyt. Chemie»

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ХЕМІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ОРГАНІЧНИХ РЕЧОВИН ПРИ Х. Т. І.

Харків, Каплунівська вул.

Організовано 1922 року. Зав. катедри—проф. М. І. Кузнецов. Наукові співробітники: Г. Гулінов, Б. Н. Тютюнников, П. Карпухин та Юхновський. Катедрою відає і фінансує Укрнаука. Роботи катедра провадить такі: 1) вивчення хемічної природи кам'яного вугілля і його раціонального використання; 2) синтез напівпродуктів фарбового виробництва і барвників; 3) вивчення нафтових кислот; 4) вивчення варених олій. На поточне п'ятиріччя накреслено такі роботи: 1) організація вугілля Донбасу (перетворення на нафту); 2) вивчення первинної смоли з тазо-генераторів; 3) сульфокислоти, нафталінового ряду, як компоненти для азофарб; 4) електролітичні методи добування напівпродуктів: бензидин і його гомологи, амідофенол, аш-кислота, тощо; 5) моно і ді-сульфокислоти антрацену, окислення їх у похідні антрахінону; 6) добування парамідодифеніламіну. Лябораторія своїми роботами тісно зв'язана з трестами: «Коксобензол», «Південсталь» і «Хемвугілля». Праці катедра друкує в різних спеціальних період. виданнях («Нефт. Хоз-во», «Журн. хемічн. пром-сти»).

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА АНАЛІТИЧНОЇ ХЕМІЇ ТА ЗАВОДСЬКОГО КОНТРОЛЮ

Київ, Брест-Літовське шосе № 39, Київський Політехн. і-тут

Заснована 1-І-29 р. з секції аналітичної хемії н. д. катедри хемічної технології. Зав. катедри проф. М. О. Тананаєв (д-р хемії). Наукові співробітники: О. М. Шаповаленко, І. В. Тананаєв, аспіранти: Орловський С. Т., Панченко Г. А., Лазеркевич М. О. Катедра у віданні Укрнауки, бюджет на 28-29 р.—15.670 крб.

До плану роботи катедри включені такі питання: встановлення щільного зв'язку з виробництвом—для ознайомлення з постановкою хеміко-аналітичного контролю; уточнення та спрощення методів аналізу, що її переводять заводські лябораторії; переведення періодичних курсів для заводських робітників з метою підвищення їх кваліфікації та ознайомлення з новітніми методами роботи. Наукові праці робітників катедри надруковані в «ЖРХО», «УХЖ», «Zeit. für anal. Chemie», «Труды V Менделеевского съезда» та інш.

КАТЕДРА ТЕХНОЛОГІЇ ОРГАНІЧНИХ РЕЧОВИН ПРИ КИЇВСЬКІМ ПОЛІТЕХНІЧНІМ ІНСТИТУТІ

Київ

Існує з 1920 р. у складі 2-х секцій: фарб та текстильної і органічних речовин. Окрім учбових цілей провадить наукові дослідження в галузі фарбувальних і волокнуватих речовин. Завідує лабораторією—проф. Орлов М. М. В лабораторії працюють проф. Садовський Ф. Ф., проф. Нерехтський В. Д., інж. Головченко П. С., Осмульський В. Ф. і Котов М. П. Фінансує лабораторію НКОсвіта. Праця лабораторії друкується у «Вістях КП інституту» і в журналах—«Шерстяное дело», «Бумажная промышленность», «Известия текстильной промышленности и торговли», «Вестник кожсиндиката».

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ЕЛЕКТРОТЕХНІКИ ПРИ КИЇВСЬКІМ ПОЛІТЕХНІЧНІМ ІНСТИТУТІ

Київ, Пол. Техн. Ін-т

Існує з 1922 р. у складі 3-х секцій—передання енергії, сильних напружень і радіотехніки; в стадії організації—секція електричних станцій.

Керівник катедри—проф. Котельніков О. К., співробітники: академік Крилов М. Д., проф. Кордиш Л. Й., проф. Кравчук Х. Ф., проф. Епштейн Г. Л., проф. Доманський В. І., проф. Окулов П. В., інж. Ільченко В. І., Катедра перебуває під орудою Упрнауки НКО.

Розробляє методи розрахунку лінії передавання електричної енергії, досліджування ізоляторів, вживання електроенергії в сільським господарстві. Передбачаються роботи біля катодних ламп і коротких хвиль.

Наукові праці катедри друкуються в «Известиях Киевского политехнического института», в журналі «Телеграф и телефон без проводов», «Revue general d'electricité» і «Электричество».

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ЕЛЕКТРОТЕХНІКИ ПРИ ХАРКІВСЬКІМ ТЕХНОЛОГІЧНІМ ІНСТИТУТІ

Харків, Каплунівська вул.

Існує з 1921 р. Має на меті теоретичне й практичне вивчення питань електротехніки і електромашинобудування. Має до розпоряджності електротехнічну лабораторію ХТІ. Персональний склад: завідувач катедри—проф. Кошняєв П. П., дійсні члени: проф. Потєбня О. О., проф. Хрущов В. І., проф. Перевозський М. Ф., Тейс С. О., наукові співробітники: Хінкулов О. Х., Брон О. Б., Гейслер Л. Б. і Бергер О. Я. Аспіранти: Штурман Т. І., Верніштейн Г. С., Даниленко А. І., Шматько Б. М., дописувачі: Дрожжін А. І., Алмазов-Марголіс С. І. і Кригунчик А. Б. Катедра під орудою Упрнауки НКОсвіти.

Наукові роботи друкуються в «Ізвестиях» Харківського технологічного інституту, «Науково-Техн. Віснику» і спеціальних електротехнічних журналах рос. та закордонних.

ВИЩИЙ ТЕХНІКО-БУДІВЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ ПРИ НАРКОМАТІ ВНУТР. СПРАВ УСРР

Харків, Чернишевська, ч. 14

Існує з 1925 р. в складі 3-х відділів: техніко-економічного регулювання громадського будівництва, техніко-адміністративного регулювання громадського будівництва і техніко-дослідницьких робіт щодо раціоналізації громадського будівництва. Проводить наукову працю в галузі громадського будівництва щодо стандартизації, планування заселених місць, щодо раціоналізації та механізації будівництва і т. інш.

Перебуває під орудою Нар. Ком. Внутр. Справ. Фінанси одержує за кошторисом того ж Наркомату.

УКРАЇНСЬКЕ ГЕОДЕЗИЧНЕ УПРАВЛІННЯ ГЕОДЕЗИЧНОГО КОМІТЕТУ ВРНГ СРСР

Харків, вул. Енгельса, 19

Існує з 1924 р. у складі 3-х відділів: адміністративного, топографічного, геодезичного й картографічного. Завдання—1) виконання астрономічних робіт для наукового й технічного обґрунтування всіх топографічних, картографічних і землевпорядчих робіт УСРР та Криму; 2) виконання загального топографічного зймання та видання мап, що відповідають вимогам державного управління, промисловості й народного господарства, а також виконання й інших геодезичних робіт.

Начальник У.Г.У.—Миленький С. Штатних наукових співробітників 10, у тім числі проф. Остащенко-Кудрявцев і геодезист Максимович. Управління перебуває під орудою геодезичного комітету ВРНГ СРСР і фінансується за рахунок всесоюзного держбюджету.

Наукові праці друкуються в справозданнях і у «Ізвестиях геодезического комитета» ВРНГ СРСР та в журналі «Геодезист».

БЮРО ДОСЛІДЖЕНЬ ХАРКІВСЬКОГО ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНОГО ЗАВОДУ

Харків, Чугувське шосе

Існує з 1927 р. Бюро є самостійний відділ заводу з безпосереднім підляганням технічному директору. Видатки на утримання

Бюро передбачає загальнозаводський бюджет. Бюро має відділи: 1) електротехнічний з лабораторіями: машиновою і фізикоізоляційною; 2) механічний з лабораторіями: механізмів і металографії; 3) хемічний з лабораторіями: органічної хемії і мінеральної хемії і 4) загальний. Завідувач бюро—інж. Бербер О. Наукові робітники інженери: Штурман, Брон, Селезнев і Олезаренко. Завдання—всебічне дослідження всіх машин і апаратів нової конструкції, що випускає завод, провадження спеціальних досліджень окремих машин та апаратів; обробка наслідків спеціальних досліджень і т. інш. Минулого року виконано такі роботи: дослідження топких ставок на великий ток короткого замикання, автомат з асинхронним мотором, дослідження механічних і електричних втрат у щітках; розрив вольтової дуги топкими вставками та їхня гранична міць і низка інших робіт контрольного характеру, а також технічних досліджень (дослідження нової серії асинхронних моторів і т. інш.). Роботи друкуються в журналах: «Електричество», «Известия Гэта» і «Технические новости» НТУ ВРНГ УСРР.

БЮРО ДОСЛІДЖУВАННЯ КЕРАМІЧНОЇ СИРОВИНИ ПОРЦЕЛЯНА-ФАЯНС-ШКЛО-ТРЕСТУ

Київ, вул. Воровського, ч. 22

Існує з 1925 р. Має на меті всебічне вивчення керамічної сировини Правобережжя України. Наукові співробітники: Назаревич С. І.—геолог Лисенко Ф. О.—інженер-гірник, Брусалімський Е. Я.—інж.-хемік, Гойхман Р. Б.—інж.-хемік. Бюро перебуває під орудою тресту й фінансується за кошторисом його. Наукові граці бюро друкують в журналах «Минеральное сырье», «Керамика и стекло», «Науково-технічний вісник» і в Бюлетені тресту.

ТЕПЛОВА ЧАСТИНА ВІДДІЛУ ТЯГИ П. З. З. Ш

Київ, Нестерівська, 19

Існує з 1920 р. Завдання—дослідження паросилових установлень, паротягів і палення в дорозі. Персональний склад—7 інженерів спеціалістів і 4 лінійних інструктори теплотехніки. Належить до складу відділу тяги і фінансується за кошторисом П. З. З. Ш. Справоздання передаються до НК Шляхів. Окремі наукові статті друкуються в журналі-бюлетені П. З. З. Ш., «Транспорті України» й інш.

ВІДДІЛ ДОСЛІДЖЕНЬ УПРАВЛІННЯ ВИШУКІВ НА Н. ДНІПРІ

Запоріжжя, Дніпрельстан

Засновано 1928 р. Відділ досліджень є складова частина Управління вишуків на Н. Дніпрі, що перебуває у Москві, і має такі п'вид.: геодезичний, гідрометричний, геологічний та меліоративний. У віданні Головелектро ВРНГ СРСР. Бюджет Управління Вишуків на 28-29 р.—400.000 карб., крім цього на роботи на верхньому б'єфі—138.000 крб. та на гідрогелогічні дослідження в районі Дніпропетровського—120.000 крб. Наукові роботи: гідрогелогічні дослідження р. Дніпра від Верхньодніпровського до Запоріжжя та від Запоріжжя до Каховки; вивчення явищ фільтрації в районі Запор. вузла споруджень та гідрогелогічні дослідження в р. Дніпропетровського і р. Самари. Розроблено докладний п'ятирічний план досліджень на Н. Дніпрі. Надруковані власні видання: «Матеріали к проекту проф. П. Г. Александрова», 5 випусків «Бюллетеня Гос. Днепровського Строительства» (1927 г. № 1, 1928 г. № 2—6, 1929 г. № 7—8).

ТЕПЛОТЕХНІЧНЕ БЮРО КОСТЯНТИНІВСЬКОГО МЕТАЛЮРГІЧНОГО ЗАВОДУ ІМ. ФРУНЗЕ

Костянтинівка, Артемівської округи

Існує з 1927 року й працює виключно біля досліджування й раціоналізації теплосилових уставлень і теплових процесів заводу. Персональний склад: завідувач—інж.-механік Баєв М. О., інж. теплотехніки: Лимаренко А. Н., Маяжівський А. Я., теплотехніки: Олійник О. І. і Голованьов Н. Т. Фінансується за кошторисом «Югосталі».

МОСТОВЕ ДОСЛІДЧЕ БЮРО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО КОМІТЕТУ НКШЛЯХІВ

Київ, Політехнічний Інститут

Існує з 1921 р. Провадить науково-дослідчу роботу в галузі досліду мостів, зокрема—установлення спеціальних дослідів на мостах і обробку здобутого експериментального матеріалу. За час свого існування Бюро дослідило міцність понад 150 мостів на різних шляхах СРСР, і випустило низку спеціальних статей. Начальник бюро—проф. Патон Є. О. Старший інженер—Кілех Є. О., інженери: Яцина М. і Горбунов В. М. Роботу Бюро оплачує Науково-технічний комітет Н. К. Шляхів біля 12.000 карб. на рік. Наукові праці друкуються в «Трудах науково-технічного Комітета НКШО».

ГЕОЛОГО-РОЗВІДКОВЕ БЮРО ПРТ'У

п. в. Вечірній Кут, Криворізької округи, Новоросійська рудня

Засновано р. 1920, як геолого-розвідковий п/відділ, а 1925 р переіменовано на Геолого-розвідкове бюро.

Завідувач біора—науковий робітник Геологічного Комітету СРСР—Фукс В. К., помішник його інженер-гірник Савенко П. І. Бюро перебуває під орудою ПРТ; фінансується коштом тресту. Головні роботи Бюра: вивчення геологічної будови Криворізького району та його залізнорудних родовищ; вивчення манганових родовищ; підрахунок запасів залізної та манганової руди; складання геологічного опису Криворізького району. Співробітники Бюра беруть участь в роботах Центрального геологічного комітету. Праці друкуються у «Вестнике и Известиях геологического комитета».

ГЕОЛОГО-РОЗВІДКОВЕ БЮРО ДОНВУГЛЯ

Харків, Донвугіль

Засновано р. 1920. Склад Бюра: інж. Кузнецов І. О., Лустенко Б. А., інженер-геолог геологічного комітету Родігін М. О., інженери-гірники Гец А. М., Ласточкін В. О., Юрилін Г., Попов В. С., Кретов С. Г., Покотило Т. Д., Коротков Г. В., Шмітов В. В. Бюро—під орудою Донвугілля; утримується за його же рахунок. Бюро виконало велику кількість розвідкових робіт щодо виявлення нових діляниць для закладування нових шахт і для з'ясування й вточнення свит Донбасу.

Проводилися також розвідки на допоміжні шари для діючих шахт і гідрогеологічні досліджування копальних районів. Проводилося збирання фауни з вапняків і покривлі шарів. Праці друкувалися в спеціальних виданнях Донвугілля «Хозяйство Украины», «Уголь и железо», «Известия геологического комитета», «Инженер работник».

До плану робіт найближчого часу—геолого-розвідкової роботи щодо виявлення нових діляниць в окремих районах Донбасу.

ДОСЛІДНА СТАНЦІЯ ВИВЧАННЯ ВИРОБНИЦТВА МЕТАЛЬПРОМИСЛОВИСТИ ПРИ НТУ ВРНГ

Харків, вул. К. Лібкнехта 18/20

Засновано р. 1928. Директор станції—Тіквін А. Г., замісник—Волощенко. Під орудою НТУ ВРНГ. Бюджет на 1928-29 р.—105000 карб. Мета станції—удосконалення організації виробництва

в підприємствах металопромисловости (плянунання й регулювання ходу виробництва, робота безперервним потоком, поліпшення матеріального господарства, нормування процесів праці, організація струментового господарства й т. інш. Станція випрацювала методику раціональної організації виробництва середнього підприємства металопромисловости, що працює серійним порядком. Станція досліджує раціоналізацію робіт на Харківськiм ліжковiм заводi іменi В. Я. Чубаря.

ДОСЛІДНА СТАНЦІЯ ЩОДО РАЦІОНАЛІЗАЦІЇ БУДІВЕЛЬНИХ РОБІТ ПРИ НТУ ВРНГ

Харків, вул. К. Лібкнехта 18/20

Заснована р. 1928. Директор—Хмелевський А. І., замісник—Ваценко А. С., під орудою НТУ ВРНГ. Бюджет на 28/29 р.—110.000 карб.

Завдання—вивчення питань конструкції, розрахунків, що вживається в будівництві, і вивчення системи організації будівельних робіт.

ВІДДІЛ ТЕПЛОТЕХНІКИ й РАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ВИРОБНИЦТВА ДНІПРОПЕТРІВСЬКИХ ОБ'ЄДНАНИХ ЗАВОДІВ ЮГОСТАЛІ ІМ. Г. І. ПЕТРОВСЬКОГО І ЛЕНІНА

Дніпропетрівське

Існує з 1925 р. Вивчає теплові питання заводських установлень і процесів, теплові баланси доменних і мартенівської печей, динасової печі, котлів, газогенераторів, повітрянагрівальних апаратів і т. інш. Начальник відділу—Готліб А. Д. Наукові співробітники інженери: Зельцер Л. Л., Рабинович Л. І.—(силові устаткування); Рамм О. Н., Міллер А. І.—(доменне виробництво); Нетесін О. Є., Каюда К. К., Ліфшиц С. І.—(мартенівське і бесемер. виробництво); Тайц Н. Ю., Гінзбург А. С., Топерверх Н. І., Ніколаєвський Ю. І.—(нагрівні печі газогенеративне господарство); Бесклубенко Н. П., Чекмарев О. П.—(вальцювання); Богдановський—(ливарна справа); Філопончук О. О.—(газова аналіза, колориметрування). Sprawozdannya відділу надсилаються до Управи Югосталі. Окремі наукові праці надруковано в журналах «Уголь и Железо», «Вестник Инженеров», «Вестник металлопромышленности» й інш. Фінансує відділ Югосталь за кошторисом заводів.

ДОНЕЦЬКА НАУКОВО-ДОСВІДНА ГІРНИЧО-МЕТАЛЮРГІАНА СТАНЦІЯ

Сталіне

Існує з 1926 р. Завдання—всебічне досліджування місцевих гірничих робіт і устаткування гірничих підприємств з метою ра-

ціоналізувати їх і підготувати відповідних робітників. При станції є такі відділи: досліджування, обробки матеріалів, шкільний, винаходів і адміністративний. На чолі станції проф. Герчіков С. С., Наукові співробітники—Панько К. В., Гольденберг М., проф. Меллер Е. Ф., Белов В., інж. Володарський С. П., Прокофійев А. і Ліпкович С. М., Курбатов В. О.

Станція перебуває під орудою Науково-технічного Управління ВРНГ УСРР; фінансують станцію трести: Донвугіль, Югосталь, Хемвугіль, Укрсілікаттрест і Укрсіль. З 1929 р. станція перебуває у віданні Вугільного ін-ту. Н.Т.У.

Наукові праці друкуються в «Трудах станції» і у виданнях НТУ ВРНГ УСРР.

КИЇВСЬКА МОСТОВО-ВИПРОБУВАЛЬНА СТАНЦІЯ НКШляхів

Київ, Управління П. З. З. Шляхів

Засновано станцію 1921 р. Обслуговує вона 10 залізничних шляхів щодо досліду мостів і експериментального вирішення питань, що виникають під час будування мостів та інших коло них робіт. За одним ходом станція провадить нагромадження та оброблення дослідного матеріалу щодо мостових робіт під навантаженням. Постійний штат станції 4 наукових співробітника—інженери: Голов О. Д., Кільчинський О. О., Ташітов В. Н. і Кузнецов К. Р. Начальник станції—інж. Голов О. Д. Станція перебуває під орудою Відділу шляхів південно-західних залізних шляхів; фінансує її НКШляхів. Наукові праці станції друкують в «Трудах с'езда служби путі» і в журналі «Строительная промышленность» та в інш.

МОСТОВИЙ КАБІНЕТ КИЇВСЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Київ, Політехнічний інститут

Існує з 1905 р. Опріч учбових цілей, провадить всебічне вивчення питань мостобудування. За останнє 10-тиліття кабінет зібрав великий матеріал щодо відбудування мостів і мостів складного типу. Завідує кабінетом проф. Патон Є. О. Кабінет перебуває під орудою Київ. політех. ін-ту й фінанси одержує за кошторисом його від НКОсвіти.

ЛЯБОРАТОРІЯ ДОНЕЦЬКИХ ЗАЛІЗНИЦЬ.

Харків, вул. Краноткіна 14

Існує з 1912 р. Завдання—всебічне вивчення Донецького палива різних копалень і шахт для встановлення марки вугля і використання його для різних печей і паротягів. Вивчення мікроструктури вугля. Штат лабораторії 5 наукових співробітників. Завідує лабора-

торією інж. Николаї Н. А. Лябораторія перебуває під орудою управи Донецьких залізниць, а існує на хазайському розрахунку—платять за виконання тієї чи іншої аналізи. Бюджет за 1927-28 р. близько 75000 карб. Справоздання надсилаються до НКШляхів.

ШЛЯХОВО-ДОСЛІДЧА СТАНЦІЯ ГОЛОВНОГО ШЛЯХОВОГО УПРАВЛІННЯ

Харків, будинок Південних залізниць

Станція існує з 1926 р. Завдання—економічне дослідження і виявлення завантажонагружености шляхів, ґрунтове дослідження шляхів, експериментальне вивчення нових способів поліпшення шляхів і т. інш.

Завідувач—інж. Волох Є.; наукових співробітників 13.

Станція перебуває під орудою Головшляхупр'у; фінансує її НКШляхів. Наукові праці свої станція друкує в журналах «Местный транспорт» ЦУМТ'у, «Транспорт України» і т. інш.

МЕТАЛЬОГРАФІЧНИЙ КАБІНЕТ СТАЛІНСЬКОГО МЕТАЛЮРГІЙНОГО ЗАВОДУ

м. Сталіне

Існує при хемічній лябораторії заводу з 1902 р. Обслуговує насамперед завод і у процесі поточної роботи виконує і наукові досліджування в галузі метальографії і вальцювання. Завідує інженер гірняк металург Брайнін І. Є. Утримує завод своїм коштом. Наукові праці друкує в журналі «Уголь и Железо» та ін.

МОСТОВА ЛЯБОРАТОРІЯ І МОСТО-ВИПРОБУВАЛЬНА СТАНЦІЯ КИЇВСЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Київ, П. Т. Ін-т

Існує з 1923 р. Опріч учбових (навчальних) цілей, лябораторія і станція провадить науково-дослідчу роботу в галузі мостознання і мостобудування. Завідує лябораторією проф. Патон Є. О.; науковий співробітник інж. Кєх Є. Праці лябораторії і станції друкуються в збірниках Наукож. технічного Комітету НКШляхів.

ВИСОКОВОЛЬТОВА ЛЯБОРАТОРІЯ КИЇВСЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Київ, П. Т. Ін-т

Існує з 1925 р. Завдання—крім цілей навчання, вивчення ізоляційних матеріалів виробництва місцевої промисловости взагалі й зокрема української порцеляни у високовольтовім виробництві (виробництво порцеляно-фаянсового тресту). Завідувач проф. Епштейн І. Л., ляборант Гінзбург. Фінансується за кошторисом К.П.І. і опріч того має допомогу від Порцеляно-фаянсового тресту.

ЛЯБОРАТОРІЯ МАШИНОБУДІВЕЛЬНОГО ЗАВОДУ «ЧЕРВОНИЙ ПРОГРЕС» У ТОКМАЦІ

Токмак, Мелітопільської окр.

Існує з 1925 р. в складі лабораторії механічної, металграфічної та хемічної і має на меті—поточний контроль виробництва і спроби сільсько-господарчих машин, що виробляє завод. Завідує лабораторією інж. Сідоров В. О. Лабораторія перебуває під орудою заводу, а фінансує її Укрсельмаштрест за кошторисом заводу.

КИЇВСЬКА РАЙОННА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ ПАПЕРОВОГО ВИРОБНИЦТВА

Київ, Політехнічний інститут

Існує з 1926 р. Завдання—аналізи сировини і допоміжних матеріалів, досліджування якості фабрикатів; розробка метод контролю виробництва, інструктування заводських лабораторій і науково-дослідча робота в галузі виробництва целюлози, паперового і деревомасного виробництва. Штат: завідувач—проф. Орлов М. М., проф. Перехтський В. Д., інж.-хемік Долгов К. Я. Під орудою Укрбумтресту, який і фінансує її. Наукові праці друкуються в журналі «Бумажная промышленность».

ЛЯБОРАТОРІЯ БАРАНІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПОРЦЕЛЯНОВОГО ЗАВОДУ

Баранівка, Житомирської округи

Існує з 1924 р. в складі 3-х відділів: хемічного, керамічного і теплотехнічного. Завдання—контроль виробництва і вивчення процесів випалювання порцеляни на вугіллі і окладу мас та поливи. Завідує лабораторією інж.-керамік Кутас В. М. Фінансує її Укр. порцеляно-фаянс-скло трест, за кошторисом заводу. Наслідки дослідів друкуються у звітах тресту.

ЛИВАРСЬКА ЛЯБОРАТОРІЯ КИЇВСЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Київ, П. Т. Ін-т

Існує з 1911 р. Крім навчальних цілей, лабораторія провадить вивчення і розробку питань раціонального виливання й відпалювання деталей машин; зокрема розроблено здобуття високоякісного чавуну через зменшення вуглецю і перегрівання у вагранці; з'ясовано причини браку загартованих валиків і розроблено способи

зменшення цього браку й т. інш. Завідує лабораторією проф. Калиненко К. С. Лабораторія перебуває під орудою К. П. Ін-ту і фінансується за кошторисом цього ж ін-ту.

Наукові праці друкуються в журналах: «Вестник металлопромышленности», «Науково-технічний Вісник» і інш.

ЛЯБОРАТОРІЯ РІЗАННЯ МЕТАЛІВ КИЇВСЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Київ, Політехнічний інститут

Існує з 1927 р. Завдання—вивчення різальних струментів і металообробних верстатів з метою визначення умов якнайвигіднішого використання й утворення наукової бази, щодо питань унормування робіт у машинобудуванні.

Завідує лабораторією проф. Гейбель К. Е., наукові співробітники—інж. Рудник С. С. та інж. Хаймович Я. М. Лабораторія перебуває під орудою Інституту й фінансується за його кошторисом. Наукові праці друкуються в «Сборнике Научно-исследовательской кафедры механической технологии».

ЦЕНТРАЛЬНА ЛЯБОРАТОРІЯ ДНІПРОВСЬКОГО МЕТАЛЮРГІЧНОГО ЗАВОДУ ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО

м. Каменське, Дніпропетровської окр.

Існує з 1886 р. в складі таких відділів: хемічної лабораторії, механічної лабораторії, метальографічної лабораторії, теплотехнічного відділу й відділу контрольно-бракового. Лабораторія обслуговує, насамперед, поточні потреби заводу, а щодо спеціально наукових розвідок, то лабораторія провадить їх лише у зв'язку з виробничими заводськими завданнями. Завідує лабораторією інж. Татарський О. В. Наукові співробітники (спеціалісти хеміки-металюрги, метальографи і теплотехніки: Титарський О., Виставкін Б. В., Фраткін Б. Л., Елнашберг Л. Г., Кірмалов Л. О., Полетаєв Б. Л., Фішбейн Г. І. і Герциков Г. А.

«Наукові праці друкуються в журналах: «Уголь и Железо» і інш. Лабораторія перебуває під орудою заводу; фінансує її трест Югосталь за загальним кошторисом заводу.

ЕЛЕКТРОМАШИНОВА ЛЯБОРАТОРІЯ КИЇВСЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Київ, Політехнічний інститут

Існує з 1900 р. Завдання—спроч навчальних цілей—теоретичне й дослідне вивчення питань електротехніки. Завідує лабораторією проф. Скоморохов О. О., асистент Губенко Т. П. Кошти дає НКЮосвіти за кошторисом КПІн-ту. Наукові праці друкуються в «Известиях» Київського політехнічного інституту.

ЦЕНТРАЛЬНА ЛЯБОРАТОРІЯ ПІВДЕННО-РУДНОГО ТРЕСТУ

Вечірній Кут, Криворізької округи

Існує з 1921 р. Завдання—провадження аналіз, насамперед, руди, що здобувається тут. Завідує лабораторією інженер-гірник Мартенс Я. П. Кошти дає ПРТ. Наукових досліджень лабораторія не провадить, але могла б провадити при умові постачання їй потрібних реактивів і приладів і при умові безпосереднього підлягання їй управі ПРТ'у.

ЛЯБОРАТОРІЯ ЧАСОВО-ЯРСЬКОЇ ГРУПИ ДЕРЖАВНИХ КЕРАМІЧНИХ ЗАВОДІВ

Ст. Часів-Яр, Артем. окр.

Існує з 1925 р. в складі хеміко-мінералогічного й керамічного відділів. Провадить систематичне досліджування Часово-Ярських вогнетривалих глин з метою можливо-практичнішого використання їх. Штат наукових робітників: інж.-хемік Лозинський М. М. та інж. керамік Селенков Ф. С. Лабораторія перебуває під орудою заводу-управи. Кошти дає Укрелікаттрест за кошторисом заводу. Наукові праці лабораторії покищо не публікувалося.

ЛЯБОРАТОРІЯ ЗБАГАЧЕННЯ КАМ'ЯНОГО ВУГІЛЛЯ ДОНЕЦЬКОГО ВУГЛЯНОГО ІНСТИТУТУ

м. Сталіне

Донецького вугільного інституту, м. Сталіно

Існує з 1926 р. Завдання, крім навчання,—досліджування і вивчання кам'яного вугілля Донбасу, щодо їхнього збагачення і розробка відповідних способів збагачення.

Завідує лабораторією проф. Меллер Е. Ф. Кошти дає інститут. Наукові праці друкуються в «Трудах Донецького Угольного інститута», і в інш. спеціальних виданнях.

ЛЯБОРАТОРІЯ 1-ої КИЇВСЬКОЇ БРОВАРНІ

Київ, Сталінка, Василівська 8

Існує з 1924 р. Провадить досліджування сировини й продуктів, а також процесів пивоварництва. Переведено дослідження впливу хлорової ванни на збільшення енергії і загального проростання тухлого ячменю; сироби замінити солод—шином, виноградним цукром і т. інш. Завідує лабораторією вчений бровар Томец Ф. Ф. Кошти дає Харчотрест за кошторисом заводу. Наукові праці поки не друкувались.

ЛЯБОРАТОРІЯ БУДЯНСЬКОГО КЕРАМІЧНОГО ЗАВОДУ

Ст. Буди, Харківської округи

Засновано р. 1923. Має три відділи: керамічний, аналітичний і контрольний. Завдання—поточний контроль виробництва, розробка різних питань, що зв'язані з виробництвом (вивчання олов'яної поливи; розробка рецептів кольорових полив і т. інш.), вивчання сировини, півфабрикатів і готових виробів з метою раціоналізації виробництва. Завідує лабораторією інж.-хемік Хиж В. Кошти дає завод.

ЛЯБОРАТОРІЯ ХЕМІЇ КИЇВСЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Київ, Політехнічний інститут

Існує з початку заснування інституту. Крім навчальних цілей, має завдання—вивчати пірогенетичні реакції в галузі коксування вугля, розпаду торфу й деревини, а також дослідження ароматизації нафти. Завідувач проф. Трефільєв І. О. Співробітники: проф. Яворський В. П., викладачі—Альохін О. В. і Осерко О. Ш. Кошти дає НКОсвіта за кошторисом політехнічного інституту. Наукову працю видав «Коксобензол» окремою книжкою: «Опыты тепловых подсчетов пирогенетических реакций», 1928 р.

ЛЯБОРАТОРІЯ ТЕХНОЛОГІЇ СИЛІКАТІВ І БУДІВЕЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ К.П.Т.І

Київ, Політехнічний інститут

Існує з початку заснування інституту. Крім навчання провадить досліджування сировини, півфабрикатів і готових виробів (глин, будівельних матеріалів, керамічних виробів і т. інш.), а також—процесів обробки їх. Завідувач—проф. Лисін Б. С. Співробітники: Марачевський І. М., Галобутська Є. і Бабко А. К. Кошти дає НКОсвіта за кошторисом К.П.Т. Інституту. Наукові праці друкується у виданнях К.П.Т. Ін-ту, в журналах: «Вестник К.О.С. инженеров», «Науково-технічний вісник», «Керамика и стекло» і т. інш.

ТЕХНІЧНА ЛАБОРАТОРІЯ КИЇВСЬКОГО ІНСТИТУТУ НАРОДНОЇ ОСВІТИ

Київ, ул. Короленка, 1

Існує з дня заснування Київського університету. Вивчає й розробляє питання технічної хемії й зокрема вивчає склад українських тютюнів і методу здобуття тютюнового екстракту, нікотинєвих со-

лей, метод здобуття ментолу з м'ятного масла, резорцини, хлоралу, бензолъового альдегіду з полулолулу й т. інш. Завідує лябораторією проф. Єгоров І. В.; науковий співробітник—Фортинський В. Ф. Кошти дає НКОсвіти за кошторисом інституту народньої освіти. Наукові праці друкуються в журналі «Техника, економика и право», в журналі—Рус. Физ.-Химического Об-ва і в інш.

ЛЯБОРАТОРІЯ УПРАВИ КЛІНКЕРНИМИ ЗАВОДАМИ

Чернігів, ул. Шевченка, 53

Існує з 1925 р. Завдання—досліджування глини і клінкеру. Завідує інж. Кохановський. Лябораторія під орудою Чернігів. Шлях. Упр. Головшляхупр'у. Кошти за кошторисом Управи клінкерними заводами. Справоздання друкуються в журналі «Транспорт України».

МЕТАЛЬОГРАФІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ КИЇВСЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Київ, Політехнічний інститут

Існує з 1911 р. Завдання, крім навчання—вивчення структури і властивостей стовпів, що вживаються при машинобудуванні і вироблення раціональних способів обробки їх і вживання. Зокрема останніми роками провадиться досліди відливання каліброваних валиків із загартованого чавуну без механічної обробки; вивчається умови здобуття чавуну, який би не ржавів; розроблюється спосіб раціональної цементації поживочних полотен і т. інш. Завідує лябораторією проф. Бабич Є. П., ляборант Шумило М. П. Кошти одержує за кошторисом Ін-ту, яку учбоводопоміжна установа. Наукові праці друкуються в «Известиях» К.П.Т. Ін-ту, в «Наукових записках» науково-дослідчої катедри, механічної технології і в журналі «Предприятие».

ЦЕНТРАЛЬНА ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ УКРШКІРТРЕСТУ

Київ, ул. 25-го Жовтня

Існує з 1923 р. Завдання: техно-хемічний контроль шкіряного та екстрактного виробництва і науково-дослідча робота в галузі шкіряного виробництва, зокрема, в лябораторії виконання роботи щодо хеміко-аналітичних норм в шкіровиробництві і аналіз алізаринового масла; визначення загальної кислотности чинбарних соків, сушіння шкіряних червоночинбарних товарів і т. інш. Завідувач—Котов М. П. і науковий співробітник Садовський Т. Ф. Кошти дає Укршкіртрест—15—20 тисяч карб. на рік. Наукові праці друкуються у «Вессоюзном вестнике» шкіряного синдикату.

ЛЯБОРАТОРІЯ ЦУКРОВОГО ВИРОБНИЦТВА ХАРКІВСЬКОГО ТЕХНОЛОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Харків, Каплунівська вул., Технологічний інститут

Існує з 1906 р. Завдання—проводити дослідчі роботи в галузі хемії і техніки цукрового і рафінадного виробництва. Завідує лабораторією і дослідчими роботами проф. Шумілов О. О. Науковий співробітник інж.-технолог Кузнецов В. І. Аспіранти: інж.-технолог—К. М. Василенко і інж. Грошев. Кошти дає Науково-технічна рада цукрової промисловости Союзу.

Наукові праці друкуються в «Журнале сахарной промышленности» і в «Бюллетене сахарной промышленности», і в «Записках української цукрової промисловости».

Роботи, що передбачається виконати у найближчому часі:

- 1) Дослідження процесу висушування цукрових буряків з метою консервування їх для можливости збільшення довгочасности виробництва на цукроварнях.
- 2) Дослідження есків, що здобувається з буряків центрофугальним способом.
- 3) Розробка метод висушування буряків після відгону половини соку на центрофугах.
- 4) Робота на дослідній станції в лабораторії з сушеними буряками і розробка умов добування цукру із зазначеного матеріалу.
- 5) Продовження роботи з вживанням невеликої кількості вапни для очищення соків.
- 6) Спроби очищення соків за допомогою сірчан-кислого магнію за способом проф. Шкательова.
- 7) Спроби нового сатуратора системи проф. Шумілова.
- 8) Досліди щодо вживання суперфосфату для очищення соків.
- 9) Спроби способу фракціонованої дефексагації.
- 10) Вироблення раціонального способу варіння уфелей.

ЦЕНТРАЛЬНА ЛЯБОРАТОРІЯ ЦУКРОТРЕСТУ

Київ, Меринівська, 3

Існує з 1901 р. Проводить усі аналізи Цукротресту і контролює виробництво. Вивчає енергетичне господарство цукроварень і розробляє методи аналізів сировини, продуктів і матеріалів виробництва. Завідує лабораторією проф. Мінц Г. Б. Співробітники інж.-хеміки Любин В. О., Бутман К., Зільберман Я. П., Гавриленко Є. С. Контроль і облік виробництва—інж. Клейбе С. Л. та інж. електрик Панченко А. Кошти дає Цукротрест. Бюджет на 1928 р.—40.000 карб. Праці лабораторії друкуються в «Бюллетене Сахаротреста», в «Наукових записках Державного інституту цукрової промисловости», в «Журнале сахарной промышленности» і в інш.

ЛЯБОРАТОРІЯ ВІДДІЛУ КОНТРОЛЮ ХАРКІВСЬКОГО ПАРОТЯГО- БУДІВЕЛЬНОГО ЗАВОДУ ІМ. «КОМІНТЕРНУ»

Харків, Плеханівська вул., ч. 126

Завідує лабораторією інженер Карпов Ф. В., співробітники: інж. Тіховський В. і Кордюков І. Лабораторія під орудою Відділу контролю заводу. Бюджет на 1927-28 р.—близько 120.000 карб.

Виконано такі роботи у зв'язку з раціоналізацією виробництва: досліджування метод визначення нікелю у виробках, досліджування бабитових стопів. Намічено такі дослідчі роботи: досліджування залежності між хемічними й механічними властивостями і структурою чавунного лиття, досліджування структури хромо-нікелевих сталей, досліджування між твердістю й іншими механічними властивостями чавунного лиття, досліджування робочого процесу горна і низка інших дослідчих робіт. Справоздань покищо не друкувалося.

ЛЯБОРАТОРІЯ ЗАВОДУ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКИХ МАШИН УКРТРЕСТСІЛЬМАШ «СЕРП І МОЛОТ»

Харків, Корсиківська вул., ч. 15

Засновано р. 1895. Лабораторія провадила досліди з обезсіркуванням чавуну з відводом жужелиці і з добуванням високосортного перлитого чавуну і т. інш. Провадиться досліджування формувальних пісків і дослідча робота щодо визначення нормального складу фарб, пристосовуючись до машин, що фарбуються на заводі (ці роботи є гадка продовжувати). Наслідки роботи надруковано в журналах: «Вестник инженеров» ч. 2—1927, «Инженерный труд» 1925-26 р. «Науково-технічний вісник» 1926 р. ч. 2 і «Вестник металлургической промышленности» 1928 р.

МЕХАНІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ДОНЕЦЬКОГО ГІРНИЧОГО ІНСТИ- ТУТУ

Сталіне, Донецький гірничий інститут

Засновано р. 1927. Завідувач проф. Добровольський П. Є., науковий співробітник інж. Ковалевський Ю. Я. Як учбово-допомічна установа, лабораторія існує коштом інституту. Зараз вона в стадії організації. Намічено роботи в галузі систематичного досліджування фізичних і механічних властивостей гірських порід Донецького кам'яновугляного басейну і досліджування деформації в масивах. Наукові праці лабораторії друкувалося в «Трудах Донецького горного інститута».

**ВІДДІЛ ТЕРМІЧНОЇ ОБРОБКИ І МЕТАЛЬОГРАФІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ
ЛУГАНСЬКОГО ПАРОТЯГОБУДІВЕЛЬНОГО ЗАВОДУ ІМ.
«ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ»**

Луганське

Існує з 1924 р. Наукові співробітники: інж. Ільїн Н. Г. (металюрг), Пархоменко С. (технолог), Скоморохов С. (металюрг). Під орудою заводууправи. Кошти дає завод. Лябораторія виконала такі роботи: досліджувала термічну обробку бандажів, досліджувала виробництво котлового заліза бандажів з манганової сталі й визначала криву для карбометра. Намічено роботи щодо дослідження Мартенівського процесу з метою з'ясування причин браку і продовження досліджування термічної обробки бандажів. Праці друкувалося в журналі «Вестник металопромисленности» (1928, ч. 2).

**ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ДОНЕЦЬКОГО ВУГЛЯНОГО
ІНСТИТУТУ**

Сталіне, Донецький інститут

Існує з 1925 р. Завідує—проф. Белявський О. Г. Виконує учбові завдання і за одним ходом провадить науково-дослідчу роботу в галузі вживання електрики в кам'яновугляній промисловості, досліджування типів копальняних електричних ламп, досліджування кривих току і напруження копальних вирівнювачів, розвідка з допомогою електро-магнетних хвиль. Лябораторія перебуває під орудою Вугляного інституту і фінансується за його кошти.

Наукові праці друкується в «Трудах Донецького горного інститута», в трудах з'їзду в справі безпечности гірничих робіт, «Електричество», «Телеграфія и телефонія без проводів».

ХАРКІВСЬКА ЛЯБОРАТОРІЯ ФЕРМЕНТАЦІЇ НКЗМУ

Харків, вул. 1-го Травня, ч. 10

Заснувала лябораторію колишня Харківська громада сільського господарства р. 1905. Завідує Ситнікова Є. О. Науковий керівник—проф. Ситніков О. П., хемік Ришков О. Л. Діяльність лябораторії щодо науково-практичного напрямку полягає: у виведенні і у зберіганні чистих культур дріжджів і бактерій в рідинних і твердих живильних осередках, у бактеріологічному й хемічному дослідженні води, сировини, проміжних продуктів квасильної промисловости і у досліджуванні заводських культур мікроорганізмів. Лябораторія виконала такі головні дослідчі роботи: «Ферменти і ферментативна сила сухих пивних дріжджів для медичних цілей», «Зшумовування

декількох заторів малою кількістю дріжджів у одній посудині». На-мічається вивчення процесів безперервного шумування, вивчення ацетокового шумування і способів хемічного очищення у зв'язку з ратифікацією і т. інш. Праці друкуються в «Пищевой промышленности». Персонал лабораторії видав курс «Микробиологического бро-ження». Фінансують лабораторію зацікавлені установи і підприєм-ства (Укрспирт і інш.).

ХЕМІКО-ТЕХНОЛОГІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ АКАДЕМІЇ НАУК

Київ, вул. Івана Франка, ч. 27

Засновано р. 1928. Завідує—академік Шапошніков В. Г. Штат-ний ляборант інж.-технолог Бучковський М. В., науковий співро-бітник інж.-технолог Гейзер Г. К. Лябораторія перебуває в стадії устаткування. Бюджет на 1928-29 р.—47.000 карб. Кошти дає ВУАН. Експериментальні роботи розпочато в грудні 1928 р.

ЛЯБОРАТОРІЇ ОДЕСЬКОГО ТЕХНІКУМУ ЗЕРНА Й БОРОШНА

Одеса, вул. Щепкіна, 5

Засновано р. 1922. При технікумі є такі лябораторії: хемічна, зернова, борошняна, мікрометрична, мікрофотографічна, хлібопе-карська, динамометрична і дослідний млин. Опріч навчання, техні-кум провадить науково-дослідчу роботу в галузі питань мирошниць-ких і хлібопекарських. (Питання про вплив домішки кукурудзяної муки на зісхожість тіста і на його якість, визначення глеюватости клейковини через видування пухиря, визначення абсорбційних вла-стивостей зерна й продуктів переробки його. Визначення опору зер-на проти роздушування й проти розірвання; визначення якости борошна за допомогою фотометру і т. інш.). Завідує технікумом і керує всією науково-дослідною роботою проф. Богомаз К. А. Лябо-раторія перебуває під орудою НКОсвіти, відкіль і кошти одержує. Наукові праці технікуму друкуються в журналі «Советское муко-молье и хлебопечение», «Советский Мельник» і т. інш.

ТЕХНОЛОГІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ПРИ КИЇВСЬКИМ ІНСТИТУТІ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА

Київ, бульвар Шевченка, 24

Існує з 1906 р. Устаткована пристосовуючись до практичних вправ студентів інституту в галузі товарознавства. Завідує—акаде-мік Шапошніков В. Г. Фінансується за кошторисом Інституту На-роднього Господарства.

ТОВАРО-ДОСВІДНА ЛЯБОРАТОРІЯ ПРИ КИЇВСЬКИМ ІНСТИТУТІ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА

Київ, бульвар Шевченка, 24

Існує з 1923 р. Завдання—розробка метод аналізу і технічної спроби товарів; наукова експертиза товарів, що призначено до експорту.

Завдує—проф. Шапошніков В. Г., лаборант—Гижицький К. М. Фінансується за кошторисом Інституту Народного Господарства. Справоздання про наслідки робіт друкується в «Вістях Київського Інституту Народного Господарства».

СЕКЦІЯ РАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ПРИ ВИРОБНИЧИМ ВІДДІЛІ ДНІПРО. ПЕТРІВСЬКИХ ПАРОТЯГОВИХ МАЙСТЕРЕНЬ КАТЕРИНИНСЬКИХ ЗАЛІЗНИЦЬ

Дніпропетрівське

Існує з 1926 р. Керівник секції Резніков Н. Г. Секція перебуває під орудою Дніпропетрівських майстерень Катерининських залізниць. Секція виконала такі роботи науково-дослідного характеру: хемічні, метальографічні й механічні дослідження чавунових відливань (є нагороджений матеріал з цієї галузі), спроби вагранок з метою раціоналізації режиму їхньої роботи, спроби обезсіркувати чавун, вивчалися роботи майстерень Ковальського цеху з метою зменшити витрати палива на одиницю кування й взагалі всі роботи майстерень з метою раціоналізації виробництва. Накреслено вивчення й раціоналізація робіт ковальського, ливарського, збірного, котлового й інших цехів паротягових майстерень. Справоздання праці друкувалося у «Вестнике Дорпрофсожа и ДБСИТ Екатеринбургских железных дорог».

ЦЕНТРАЛЬНА ЛЯБОРАТОРІЯ УКРСИЛІКАТТРЕСТУ

Харків, Каллунівська вул. 16, ХТІ

Засновано 1924 року. Лябораторія має відділи: аналітичний, термічний, керамічний і цементовий. Особистий склад: зав. лябораторії—проф. П. П. Будніков, Заст. зав. М. М. Губарев, інженери: Л. А. Жданов, В. В. Біловодський, В. І. Єндовицький і В. О. Терещенко. Бюджет за 1928-29 р.—196.000 карб. Переведено такі дослідчі роботи: про тримінізацію кварцитів, про вплив різних пісків на механічні властивості портланд-цементу заводів Укрсилікаттресту, випробування огнетривалої цегли для нафтових топків та ряд

інших дослідчих робіт у галузі технології силікатів. Наукові праці лабораторії друкуються в журналах «Керамика и стекло» (1928 р.) Thonindustrie Ztg. (1928), «Zement» (1929 р.), «Feuerfest» (1929 р.).

ВІДДІЛ ГІДРОГЕОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ НА НИЖНЬОМУ ДНІПРІ

Дніпропетровське, Проспект К. Маркса, буд. № 121

Відділ Гідрогеологічного Дослідку заснувало Управління Обслідувань на Н. Дніпрі в березні 1929 р. Зав. відділом інж. Стефанів.

Перед Відділом стоїть завдання вирішити, як стануть ґрунтові води на місцях Дніпропетровському, Кам'янському, Амур-Н.-Дніпровському та Ново-Московському після закінчення дніпрельстанівського будівництва.

Щоб відповідати на це питання, Відділу треба буде на протязі 2-х років перевести систематичні догляди за ґрунтовими водами району в колодезях та доглядчих щілинах в зв'язку з рівнями в річках Дніпрі, Самарі та Кільчені, а також в зв'язку з геологічним складом району.

На доглядчі, дослідчі та свердільні роботи Відділу асигновано покищо 120.000 крб., із коштів ВРНГ СРСР,—Головелектро, у віданні якого відділ перебуває. В плані роботи передбачено: свердлення доглядчих щілин—370 метр. Свердлення розвідувальних щілин—1320 метр.

Дослід за чеботом, напрямком та швидкістю течії ґрунтової води на 10 щілинах.

Догляд за зміною рівня та температурою води в доглядчих щілинах колодезях та річках району.

Гідрогеологічна рекогносцировка по району та одержання плану.

Сумісна робота гідрогеологічного дослідку з іншими установами та підприємствами, які провалять ту ж роботу на своїх територіях за свої кошти та обробка всього матеріялу та підсумки роботи, закінчення яких передбачається до 1-го грудня 1931 р.

УКРАЇНСЬКЕ НАУКОВО-ДОСЛІДЧЕ БЮРО ХЕМІЧНОЇ АПАРАТУРИ

Харків, вул. К. Лібкнехта, 18-20

Засновано 1929 р. Завідувач Бюро Л. П. Ваганов, Голова Техн. Ради Бюро Б. І. Шульман. Бюро перебуває у віданні НТУ ВРНГ УСРР. Бюро передбачає вивчення питань основної хемічної апаратури для головних операцій технологічних процесів (фільтрація, центрофугування, випарювання, підогрів, сушіння і т. і.).

СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРЧІ НАУКИ

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ БОТАНІКИ.

Харків, вул. К. Лібкнехта, 33

Засновано 1-VII 1928 р. (до цього часу існували н.-д. кафедра сільсько-господарської ботаніки та Ботан. секція с.-г. наукового Комітету України, що роботи їх як спадщина перейшли до Інституту).

Директор Ін-ту проф. В. Любіменко. Структура інституту відповідає розподілу Прикладної Ботаніки на основні її галузі за об'єктами і методами дослідження; відповідно до цього інститут має такі відділи і п'відділи: відділ Прикладної геоботаніки (кер. проф. Л. Раменський) з п'відділами—Ботанічно-Географічним (кер. Є. Лавренко), Кормових Займищ (кер. проф. Л. Раменський), Меліораційних займищ (кер. проф. Д. Віленський), лісових займищ (кер. проф. Г. Висоцький); відділ диких рослин (кер. проф. О. Яната) з п'відділами—Фльор (кер. М. Котів), Корисних Диких Рослин і Бур'янів (кер. проф. О. Яната); відділ нових культур (кер. проф. В. Вершківський); відділ хлібних та кормових культур (кер. проф. С. Воробйов) з п'відділами—Кормових (кер. проф. О. Супруненко) та Хлібів (кер. проф. С. Воробйов); відділ технічних культур (кер. проф. Я. Савченко) з п'відділами—Олійних (кер. проф. Я. Савченко), Текстильних (кер. проф. В. Ротмістров), Цукрових і Крохмалевих (кер. проф. Б. Паншин), Наркотичних (кер. М. Ренський), Лікарських, Етерових, Чинбарних, Гумових, Фарбувальних та інш. (кер. проф. В. Вершківський); відділ Городніх та Садових Культур (кер. проф. І. Філіпшин) з п'відділами—Городніх (кер. М. Євтушенко), Овочевих і Ягідних (кер. В. Знаменський), Декоративних і Паркових (кер. М. Дейнеко); відділ Лісових Порід (кер. проф. О. Колесніків); відділ Спорових Рослин (кер. проф. Л. Шкорбатов); відділ Прикладної Систематики (в. о. кер. проф. О. Яната), з Гербарієм (кер. Є. Лавренко); відділ Фізіології (кер. проф. В. Любіменко) з п'відділами загальної фізіології, біології, екології та фітосоціології (кер. проф. В. Любіменко), Біохемії (кер. проф. Ф. Мацков), Фізіологічного вивчення сортів (кер. А. Кузьменко), Фізіологічної Анатомії (кер. М. Приходько); відділ мікробіології (кер. проф.

В. Залеський); відділ фітопатології (кер. проф. Т. Страхов), Цитологічна Лабораторія (кер. проф. Л. Делоне). Аспірантів Ін-ту має 80. Загальними установами Інституту є: загальний відділ і при ньому—Секретаріят, Бухгалтерія, Господарча частина і Музей, бібліотека, Бібліографічне Бюро та Ред. Видавниче Бюро; Ботанічний Сад (кер. М. Процакевіч) і Центральна Дослідча станція (організуються); Київська філія (кер. проф. Б. Паншин, секретар К. Діхтир); мережа загальних і спеціальних дослідчих пунктів у різних районах України (14) та мережа в 3000 кореспондентів Інституту переважно селян (секр. Бюро К. Пилинський). На чолі цілого інституту стоїть Рада з зазначених керівників відділів, п/відділів і загальних установ, з представників наукових співробітників (Н. Осадча) і аспірантів інституту (А. Товстошлет, М. Куксін) та з Президії Інституту в складі: директора проф. В. Любіменка, заст. дир. в організаційній частині—Д. Лімаренка, заст. директ. в наук. част. проф. О. Янати, наук. секр. Н. Петренко, заст. наук. секрет. М. Рижутина, членів Президії—проф. Я. Савченка і проф. О. Колеснікова, кандидатів—проф. С. Воробйова і проф. Т. Страхова від наук. співробітників проф. Ф. Мацкова (заст. Є. Лавренка), від аспірантів—М. Куксін (заст. М. Білікова), секретарем Президії—О. Ткаченко.

Інститут належить до установ НКО (України) і фінансується за рахунок держбюджету (1928-29 р. біля 150.000 крб.), а частково за рахунок зацікавлених державних та кооперативних установ (1928-29 р. близько 150.000 крб.) отже весь бюджет ін-ту на 1928-29 р.—до 300.000 карб.

Проведено й ведеться такі основні роботи:

а) вивчення загальних та спеціальних питань з фізіології сільсько-господарських рослин, їх біохемії та анатомії;

б) вивчення та розроблення систематики культурних та диких рослин сільсько-господарського значіння, складання їх визначників і т. інш.;

в) вивчення ботанічного (і сортового) складу кормових, хлібних, олійних, текстильних, цукрових, крохмальових, наркотичних, лікарських та інших технічних, городніх, баштанових, овочевих, ягідних, декоративних, паркових та лісових культур України, а також вивчення їхнього стану, біології та екології;

г) вивчення нових культур—кормових, споживчих, технічних та інших, так з місцевих—диких, як і з чужоземних рослин;

д) вивчення бур'янової флори взагалі та окремих бур'янів України і способів боротьби з ними;

е) вивчення корисних диких рослин України—споживних кормових, лікарських, технічних та інших, з погляду використання їх та заведення в культуру;

ж) вивчення дикої флори та рослинності України, ботанічне, географічне районування України і складання відповідних карт;

з) вивчення луків, випасів та інших природних кормових за-
мищ України;

і) вивчення рослинності тих займищ, що мають меліюватися
і меліюваних;

к) вивчення рослинності лісових займищ;

л) вивчення корисних і шкідливих спорових рослин;

м) вивчення питань сільсько-господарської фітомікробіології.

Інститут провадив такі експедиційні дослідження: 1) геобота-
нічне дослідження луків та випасів по різних районах України,
2) дослідження тютюництва на Україні (махорок та жовтих тютю-
нів), 3) дослідження причин загибелі озимини на Україні тощо.

Наслідки зроблених робіт друкуються в органі Інституту «Тру-
ди с.-г. ботаніки», яких вийшло 6 випусків по 12—20 друківаних
аркушів, крім того—в «Трудах Прикладної Ботаніки Всесоюзного
Інституту Прикладної Ботаніки», у «Віснику с.-г. науки та досвід-
ної справи», в «Українському Ботанічному журналі», у «Віснику
природознавства», в «Укр. Агрономі» та інших журналах.

УКРАЇНСЬКИЙ ГЕНЕТИКО-СЕЛЕКЦІЙНИЙ ІНСТИТУТ

Одеса, Поштова скринька, ч. 128

Засновано інститут р. 1928 через зреформування Одеської с.-г.
досвідної станції; інститут на $\frac{3}{4}$ своєї роботи присвятив генетико-
селекційним дослідженням, а тому й збереглося наступництво в
роботі, яку Одеська станція розпочала ще р. 1912. (Див. «Одесская
Областная с.-х. опытная станция»).

Інститут складається з 3-х відділів: 1) генетики, 2) селекції,
3) фізіології рослин з підвідділом с.-г. метеорології, 4) захисту рос-
лин від шкідників і хворостей, 5) сортоведіння й сортоспоби,
6) техно-аналітичного і загальної частини (адм.-господар. ч.).

Директор інституту—проф. Сапегін А. О.—(селекціонер-бота-
нік); помдиректора—Шабанов І. А.—(сортознавець-селекціонер); за-
відувач генет. від.—Фаворов О. М.—(генетик-селекціонер); спец. від.
генетики—Сапегін Л. А.—(генетик-селекціонер); Зав. селекційного
відділу—Барановський Д. І.—(генетик-селекціонер); спеціалісти від
селекції: Москаленко Г. М. і Кетрар Ф. В.—(обидва—селекціонери);
зав. від. фізіології—Брокерт—(хемік-фізіолог); спец.-фізіолог Во-
робйов; зав. підвідділу метеорології—Софотеров М. К.—(метеоролог);
зам. техноаналітичного відділу—Тімохін Г. Г.—(хемік); зав. відділу
захисту рослин—Кириченко А. Н.—(ентомолог); спец.-ентомолог
Знойко Д. В., спец.-фітопатолог—Гешеле Е. Е., завідувач від. сорто-
ведіння—Ватиренко (досвідник-сортознавець). Інститут перебуває
під орудою НарКомЗем'у УСРР на держбюджеті. Бюджет на 1928-
29 р.—200.000 карб.

Завдання інституту—проведення й об'єднання науково-дослід-
чої роботи щодо генетико-селекційного вивчення с.-г. рослин, ре-

рування роботою досвідних станцій в науково-методологічній частині селекційного досліджування; розробка методики генетико-селекційних досліджувань і науково-практичне обслуговування південної степової смуги України з боку генетичної селекції.

1927-28 провадилося такі роботи: селекція озимої та ярової пшениці, ячменю, сояшнику, райдерева, сої, буряків, картоплі, кенафи, бавовнику, помідорів і суданської трави. Теоретичні роботи—філогенетика пшениці, ячменю, суданки, кенафи, помідорів та сояшнику; екологічні досліджування ячменів; біологія квіткування буряків та кенафи. На найближче 5-тиріччя основне місце займуть генетико-селекційні роботи, доповнені фізіологічними агрометеорологічними, енто і фітопатологічними і техно-аналітичними досліджуваннями.

Про наукові видання див. опис Одеської кравової с.-г. досвідної станції.

ДЕРЖАВНИЙ ІНСТИТУТ НАУКОВОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ ВЕТЕРИНАРІЇ

Харків, Пушкінська, 89

Засновано р. 1923. Інститут має відділи: туберкульозний, мікробіології, сапу, паразитних захворювань, патології, санітарії, фізіології і відділ захорунань свиней, овець, птиці, дрібних тварин та риб.

Директор—Агаллі М. Д., наукові співробітники: Кудрявцев Г. О., Василець Я. Ю., Обухівський Б. І., Хемійчук Д. Д., Романов Д. С., Сліпник М. К., Дмитрів К. І., Пашківський О. М., Галеніна Б. С., Преображенський О. М., Понировський Н. Г., Репрев О. В. та Іванницький С. В.

Інститут виконав такі роботи: про боротьбу проти чуми рогатої скотини, про вплив перціяльних сапних антигенів, про пароплазмоз рогатої скотини, про шкіряну імунізацію овець, про імунізацію коней, про порівняльну характеристику туберкульозних антигенів, про вирус собачої чуми, про антипробічні прищиплювання, про вживання туберкуліни при діагностиці рогатої скотини і т. ін.

Інститут перебував під орудою НКЗему України. Річний бюджет—понад 90.000 карб. Наукові праці друкуються у «Ветеринарному ділі», «Трудах інститута научної и практической ветеринарии». Співробітники інституту брали участь у 26-ій гельмінтологічній експедиції по Україні.

НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ СЕЛЕКЦІЇ

Київ, С.-г. інститут, Брест-Литовське шосе

Засновано р. 1922. Поділяється на три відділи: селекції—(проф. Колзунов В. В., спец.—Оканенко А. С. і Оселедець Л.), фізіології

с.-г. рослин (акад.—Вотчал Є. Ф., спец.—Мина І. Д., Толмачев І. М. і Кекух О. М.); соргознавство (проф. Табенцький О. О., спец.—Шехав Р. Д. і Кошик С. Є.); спеціальних культур (проф. Малюшійський Н. К., спец.—Ярошевський П. Є. і Столбін), цитології (проф. Левшін О. М., спец.—Делоне Л. Н. і Фаворський) і цукроносних рослин (уч. спец.—Панш'їн В. А. і асистент Щибря Н.). Посада директора вільна; т. ч. обов'язки директора виконує проф. Левшін О. М.

Інститут перебуває під орудою Цукротресту (НТУ ВРНГ СРСР). Кошти дає НТУ. Річний бюджет—близько 80.000 карб.

Найголовніші роботи в галузі селекції провадилося з питань: здобуття посухотривалих рас головних культурних рослин, спадковості морфологічних і анатомічних ознак буряка, термічного вибору буряка; вибору пшениці через намочування зерна в соляних розчинах, вивчання кількості хлорофілу в с.-г. рослинах і т. інш. В галузі фізіології роботи провадились коло досвідного фізіологічного вивчання сорту в природних умовах, біля вироблення методики цих досліджувань; коло установаження польової фізіологічної діяльності й розроблення питань фізіології, зокрема важливих у селекційній роботі. В галузі сорговедіння і анатомії роботи провадились коло вивчання расового складу озимини, анатомії буряка (оксалат кальцію, як анатомічна ознака), вивчання рас гороху і складання гербарія культурних рослин. В галузі спеціальних культур роботи провадились коло вивчання умов живлення й росту культурних рослин, методики лабораторного й польового досліджування і коло установаження наукових даних з практичним хліборобством. В галузі цитології робота провадилася в напрямку коріології та ембріології цукрового буряка, в напрямку штучного добуття мутацій і розроблення методики прищиплювання буряка. У відділі цукроносних рослин поставлено роботи з сорго, кукурудзою, цикорією, земляною грушею і з далією. Роботи інституту надруковано по різних наукових виданнях Союзу (Бюлетень СНУ Цукротресту, «Научно-агрон. Журнал», «Вісник С.-г. науки», «Праця Білоцерківської селекційної станції», і т. інш.

УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ І ОРГАНІЗАЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Харків, вул. Карла Лібкнехта, ч. 82

Засновано р. 1928. На чолі інституту стоїть: управа, рада і наукова колегія. До складу інституту входять кафедри й кабінети: а) сільсько-господарська економіка; б) організація сільського господарства з кабінетом вивчання метод агрономічної роботи; в) устаткування сільського господарства з кабінетами: кооперації, колективізації і великих радянських господарств; г) аграрної політики; д) індустріалізації сільського господарства з кабінетом економічного вивчання Дніпробуду; е) землевпорядження та меліорації.

Директор інституту він же й керівник кафедри с.-г. економіки проф. Кажанов М. М., члени кафедри: Білаш, Хоменко К.; дійсні члени: акад. Левіцький В., проф. Лященко, проф. Попов А. Заступник директора інституту, він же й керівник кафедри індустріалізації с. г. проф. Сліпаський, члени кафедри: Іванов В., Шумило Г., Павлов О. Керівник кафедри організації с.-г.—проф. Тумановський С., член кафедри Сосновий С., дійсні члени: проф. Челіщев А., Маньковський К., науковий секретар інституту, він же й завідувач кабінету вивчення метод агрономроботи й агрикультурного руху—Петришин Т., співробітники: Батиенко, Гвоздецький, Рум'янцев, Черненко. Керівник кафедри усуспільнення с. г.—Попов П. Керівник кабінету колективізації—Чорний І., керівник кабінету кооперації—Конусов М., члени кафедри—Лободюк С.; дійсні члени: проф. Лозовий О., проф. Целаріус В. Керівник кафедри землевпорядження та меліорації—Качинський В., члени кафедри: Каплан Д., проф. Розов М., Белонін, проф. Першін, Романенко, Васильченко. Керівник кафедри аграрної політики—Дондар І., члени кафедри Крицький С., Осліковська О., дійсні члени: Левенштам М., Дідусенко Керівник кабінету Дніпробуду—проф. Кажанов М., заступник керівника—проф. Воробієв С., члени—проф. Розов М., Немоловський І., Секунда Т. Загальне число співробітників—54.

Наукові праці інституту друкуються в журналах: «Вісник с.-г. науки та досвідної справи», «Труди Українського науково-дослідного інституту економіки і організації сільського господарства», «Бюлетені Українського науково-дослідного інституту економіки і організації сільського господарства». Бюджет інституту складається з асигнувань за держбюджетом, а також із спеціальних коштів.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ГЕНЕТИКИ ПРИ ОДЕСЬКИМ С.-Г. ІНСТИТУТІ

Одеса, С.-г. інститут

Засновано р. 1926, аз 1924 р. як секція кафедри рослинництва. Має лише секцію генетики та селекції, що в науковій праці тісно зв'язана з селекційним відділом Одеської досвідної станції. Персональний склад: керівник кафедри—проф. Сапегін А. О., науковий співробітник Барановський М. Л., і 5 аспірантів: Москаленко Г., Фаворов О. М., Сапегін Л. А., Негруль О. М. і Воробієв. Кафедра перебуває під орудою Укрнауки. Роботи провадилися з генетики і цитології пшениці, ячменю, сояшнику, екології ячменю.

Наукові праці друкуються в «Трудах селекційного відділу Одеськ. краєвої досвідної станції і в закордонних журналах: «Verichte d. Deutschen Botanischen Gesellschaft» і «Fortschritte d. Landwirtschaft».

Опубліковані праці присвячено питанням методики селекції, закону врожаю цитології пшениці, екологічній пластичності і т. інч.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА РІЛЬНИЦТВА

Харків, вул. Дзержинського, 100

Засновано р. 1921. Персонал: завідувач—проф. Єгоров М. А. (агроном-хемік), Таранов К. Н.—(агрохемік), Терентьев Н. Л.—(агрохемік), Пронін—(агроном-педагог), Урсуленко П. К.—(агрохемік), Стрельникова—(агрохемік), Сахарова В. В.—(агрохемік). Під орудою Укрнауки (Нар. Ком. Ос.), яка й фінансує її та почасти й НКЗ дає кошти (Харківська краєва с.-г. досвідна станція). Роботи провадилися коло 3-х основних факторів урожайності: ґрунту, рослини й добрива; досліджено тій; і наслідком чого змінився погляд на це основне добриво (угноєння); з'явилася гіпотеза про кругообіг фосфору в природі. Переведено цікаві дослідження ізюмського фосфориту. Наслідки робіт друкувались у «С.-г. досвідному ділі», «Українському хемічному журналі» і у виданнях Харк. Краєв. досвід. станції. Оpubлікувала катедра понад 30 робіт. Низку наукових робіт ще не надруковано. З опублікованих слід відзначити роботи, що присвячено статистиці й динаміці фосфорної кислоти в чорноземлях і принципам скоростиглості рослин і т. інш.

Катедра має агрохемічну лабораторію, вегетаційну хатку і невеличке досвідне поле.

КИЇВСЬКА НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА РІЛЬНИЦТВА І АКЛІМАТИЗАЦІЇ

Київ, С.-г. інститут

Катедру як таку засновано р. 1922; селекційна ж лабораторія існувала ще з р. 1912. Персональний склад: проф. Колкунов В. В.—(завідувач секції рослинництва), проф. Малюницький Н. К.—(зав. секції фізики й хемії ґрунту), проф. Душечкін—(зав. секції вивчення добрив), штатний науковий співробітник—Болсунов І. І.; позаштатні наукові співробітники: Орловський Н. К., Гирко П. А., Архімович О. З., Оконенко О. С., Ільїнський В. Перебуває катедра під орудою Укрнауки. Катедра має тісний зв'язок із С.Н.У. Цукротресту.

Робота секції рослинництва скупчилася в лабораторії Київ. с.-г. інституту і зводиться до розроблення двох основних тем: 1) утворення посухотривалих рас культурних рослин, г. ч. озимої пшениці і цукрового буряка і 2) можливості утворення врожайного й цукровитого буряка. Секція фізики й хемії ґрунту, покищо лише організується. Секція вивчення добрив (угноєнь) провадить роботу коло вивчення фосфорної кислоти й азоту за різних умов. Робота

умов. Робота секцій йде у тісному зв'язку з агрохімічною лабораторією Київської кравової с.-г. дослідної станції. Роботи кафедри друкується в різних виданнях («Бюллетень ССУ», «Записки Київ. с.-г. інституту» й інші.). Члени кафедри надрукували понад 10 наукових робіт, що присвячені посухотривалості рослин.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ЗООТЕХНІКИ ПРИ ХАРКІВСЬКІМ С.-Г. ІНСТИТУТІ

Харків, вул. Мироносицька, 100

Засновано р. 1922. Персональний склад: керівник кафедри—проф. Бельзовський І. В.—(загальна зоотехніка), завідувач секції часткової зоотехніки—проф. Широких І., наукові співробітники: проф. Потапов Т. Д., Смирнов В. Г. і Уман Ю. З. і 8 аспірантів. Кафедра перебуває під орудою Укрнауки (НКОс). Найголовніші теми робіт: відгодовування птиці; ставкове рибне господарство на Україні; вивчення червоної німецької скотини, відгодовування свиней, всебічне вивчення кормових ресурсів України. Спеціальні експедиції досліджували північно-кавказьку скотину.

Наукові праці кафедри друкується насамперед у «Вістях Харківського с.-г. інституту». Устаткування лабораторії недостатнє, але вже будеється спеціальне приміщення для досвідних тварин і лабораторія, що дасть змогу широко розвинути дослід, пристосовуючись до селянського побуту. Покищо доводиться провадити роботу на дрібних об'єктах та командирувати наукових співробітників до лабораторій інших ВУЗ'ів.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА РОСЛИННИЦТВА

Одеса, С.-г. інститут

Засновано р. 1923. Має секції: фізіології рослин і біології. Персональний склад: завідувач кафедри—проф. Боровіков Г. А., наукові співробітники: Блажко М. М., Шумаков І. П., Бичихін А. і 6 аспірантів. Перебуває під орудою Укрнауки. Бюджет коло 1.900 карб. на рік. Темі робіт: вплив попередників на врожайність; продукція кормових рослин; фізіологічні основи посухотривалості. Публікуються роботи у «Вістях Одеського с.-г. інституту», «Трудах Вознесенської Опитної станції» та інші.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА СКОТАРСТВА ПРИ КИЇВСЬКІМ С.-Г. ІНСТИТУТІ

Київ, Брест-Литовське шосе, С.-г. інститут

Засновано р. 1923. Складається з 3-х секцій: кормів і годівлі—завідувач—проф. Устьянцев В. П.; секції часткової зоотехніки—за-

відувач—Іванов С. О., секції молочарського господарства—завідувач—проф. Лавренюк П. Т. Персональний склад: завідувач кафедри—проф. Устьянцев В. П., дійсні члени: проф. Іванов С. О., проф. Лавренюк П. Т., проф. Чаговець В. Ю., проф. Букраба; наукові співробітники: проф. Юрков Ф. О., Гудим-Левкович; кафедра має 12 аспірантів. Перебуває під орудою Укрнауки. Останнього часу вивчається питання впливу зовнішніх чинників на азотний і мінеральний обмін у молочних корів; досліджування крові с.-г. тварин і у споріднених з ними диких; вивчення бактерицидної фази молока; досліджування спадкової сили білоголової скотини; вивчення кормового питання і т. інш. Розгортаються роботи по вивченню продуктів молочарства сучас. виробництва УСРР. Кафедра брала участь у експедиціях щодо досліджування білоголового колонієтського скоту р. 1925-го і поліського скоту року 1927-го в експедиції по досліджуванню динаміки маслоробства т. інш. Наукові праці публікуються в «Записках Київського с.-г. інституту», «Записках Київ. В.-З. Ін-ту», «Записках Київської с.-г. досвідної станції», «Опытное дело» (Харків), «Українське скотарство» (Харків).

НАУКОВО-КОНСУЛЬТАЦІЙНА РАДА ПРИ НКЗС УСРР

Харків, буд. Держпромисловости

Засновано 1927 року, в наслідок реорганізації колишнього С.-Г. Наукового Комітету України. На чолі Н.-К. Ради стоїть Бюро, в складі: Шліхтер О. Г. (Голова), проф. Вовк П. Г. (Заст. Голови), Спанський А. М. (другий заступник), Петренко Н. А. (вчений секретар), члени: проф. Д. Г. Віленський, проф. П. Т. Лавренюк, П. І. Попов, Б. М. Рожественський, проф. А. Ю. Салегін, М. З. Резніков (Голова Земляну НКЗС) та С. І. Машура (Зав. Досв. Відділу НКЗС). Н. К. Рада відділів чи секцій не має, але в складі членів Ради є окремі групи наукових робітників з усіх майже галузів дослідження в сільському господарстві. Всіх членів Ради—63. Завдання Н. К. Ради—науково-обґрунтовувати загальні плани розвитку сільського господарства та погоджувати й скеровувати, відповідно до потреб пляного розвитку с.-господарства, наукову роботу, що її провадить НКЗС. З цією метою Н. К. Рада ставить на розроблення основні комплексні проблеми сільського господарства, от як: 1) організаційно-виробничі типи сільського господарства та районування України; 2) індустріалізація та механізація сільського господарства; 3) усунілення с.-господарства, на новій, технічній базі; 4) підвищення врожайности; 5) боротьба з посухою; 6) Дніпрельстан і сільське господарство; 7) Українське скотарство; 8) проблема спеціальних культур.

Попередні повідомлення та статейний матеріал НКРади друкується в журналі «Вісник С.-Г. Науки та Досвідної Справи», що

є центральним науковим органом НКЗС. Окремі праці, монографії і т. інш. в формі неперіодичних видань, під назвою «Труди Н. К. Ради». Уже видано 1 том, присвячений «Основним питанням Українського Скотарства» (1928). Друкується II том—«Проблема врожайності». Крім того, деякі матеріали публікуються у спеціальних науково-практичних журналах:—«Українське Скотарство», «Вісник Садівництва, Городництва та Виноградництва» та «Ветеринарна справа».

Роботу НКРади оплачується з держбюджету.

КАТЕДРА С.-Г. ЗООЛОГІЇ ПРИ КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИМ С.-Г. ІНСТИТУТІ

Кам'янець-Подільський

Засновано р. 1919. Персональний склад: завідувач катедри—проф. Храневич і 3 аспіранти, що працюють з 1927 р. Робота провадилась почасти коштом кредитів катедри зоології, а останній рік коштом секції прикладної зоології науково-дослідчої катедри природи й с.-г. Поділля. Досліджено фауну Поділля (зокрема фауну Lepidoptera) птахів і ссавців. Розпочато досліджування іхтіофауни Дністра і Бугу. Наукові праці публікуються в «Збірнику праці зоологічного музею УКР. Ак. Наук у виданнях Вінницької філії Всеукраїнської бібліотеки України при УАН і в «Записках Кам'янецького с.-г. інституту».

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ЛІСІВНИЦТВА ПРИ С.-Г. ІНСТИТУТІ

Харків, С.-г. інститут, вул. Чайковського, ч. 4

Засновано р. 1927. Завідувач катедри і секції загального лісництва проф. Висоцький Г. Н., завідувач секції лісової меліорації—проф. Гурський В. Я., завідувач приватного лісництва—проф. Яхонтов І. О., завідувач секції дендрології—проф. Андреев В. Н.; дійсні члени: проф. Алексеев С. В., проф. Новак А. В., аспіранти: Погребняк, Акопов, Дрюченко, Кожевніков; секретар катедри Гладилевич П. Бюджет катедри на 1927-28 р.—3.500 карб.

Роботи провадилося в навчально-досвіднім лісництві (Чугуїв), тут вивчали типи посадок, їхню біологію і продукційність. Співробітники катедри брали участь у роботах досвідних лісництв ВУПЛ'у і в окремій експедиції ВУПЛ'у щодо вивчення лісів на Україні, в меліоративних роботах щодо зміцнювання пісків, ярів і т. інш. Справоздання надруковано в «Трудах лісової досвідної справи на Україні», «Вісті Х. с.-г. ін-ту».

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ЕКОНОМІКИ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ СІЛЬСЬКОГО І ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА ПРИ ХАРК. С.-Г. ІН-ТІ

Харків, вул. Дзержинського, ч. 100

Засновано р. 1923. Персональний склад: завідувач секції економіки і організації сільського господарства—акад. Левітський В. Ф., завідувач секції землевпорядження (при Харківському геодезичнім інституті)—проф. Першін П. Н., завідувач секції економіки і організації лісового господарства—проф. Марченко О. Г.; завідувач підсекції лісової таксації—проф. Шустов Б. О.; дійсні члени: проф. Тумановський С. Н.; проф. Романенко І. О.; проф. Колесніков О. Н.; наукові співробітники: Лободюк С. Ф.; Сосновий С. Н.; Марченко П. Т.; Павлов О. Н.; Ястреб С. В.; аспіранти: Бадан Д. І., Братчик Р. М., Гаврищенко А. О., Заєць О. Я., Зузик Д. Т., Зінгер Р. І., Івасенко І. Я., Ізмайлова З. С., Корунний В. Ф., Коробка М. А., Костік Т. І., Кондратенко М. І., Кругліков В. О., Таранець М. П., Тюрєв П. Ф., Соловійов С. В., Воробійов П. Н., Князюк К., Ростовцева Н. І., Руденко Ю. М., Богунський Н. Н., Глазков В. Ф., Кошкін К. Н. Катедра працює: коло вивчання ринків України; коло вивчання організації селянського господарства і чинників, що впливають на його продуктивність; коло вивчання селянських сівозмін. Катедра перебуває під орудою Укрнауки. Річний бюджет—2.000—3.000 карб. окріч коштів, що надсилають ті чи інші організації на провадження спеціальних наукових досліджувань.

Експедиційні досліджування катедра провадила в галузі економіки махорки та сояшника—в справі землевпорядження на Шепетівщині, Одещині, Чернігівщині та Харківщині (з доручення й за кошти НКЗему).

Наукові праці катедри друкується в різних спеціальних виданнях (ВУАН і ін.) і в журналах: «Вісті с.-г. інституту», «Вісник с.-г. науки та досвідної справи», «Лісовод».

НАУКОВО-ДОСЛІДНА КАТЕДРА БІОЛОГІЇ С.-Г. РОСЛИН

Київ, Брест-Литовське шосе, ч. 39, С.-г. інститут

Керівник катедри ак. Вотчал Є. Ф., наукові співробітники: Табецький О. О., Толмачов І. М. Під орудою Укрнауки НКОС'у. Досліджування в галузі фізіології с.-г. лісових рослин та їхня анатомія. Вивчання асиміляції, транспірації, температури рослин, електрофізіології дерева й ін. Відділи: 1) С.-г. рослини; 2) лісових дерев (при Боярській лісовій досвідній станції. Катедра надрукувала низку праць у спеціальних журналах («Польова фізіологія», «Распространение воздушного давления по стволу березы» і ін.).

**КОМІСІЯ ВИВЧЕННЯ ПІДСОЧКИ ТА ЇЇ ВПЛИВУ НА ДЕРЕВО.
ПРИ КАТЕДРІ БІОЛОГІЇ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬК. РОСЛИН**
Київ, ВУАН, Підсочна Комісія

Існує при 2-му Відділові ВУАН з 1927 року. Склад: Голова—акад. Е. П. Вотчал. Члени: акад. К. К. Симінський, акад. В. Г. Шапошников, акад. В. І. Липський, проф. Д. І. Товстоліс, проф. Є. В. Олексів, проф. Табенцький, проф. Ю. А. Рейхардт (Москва), проф. І. О. Яхонтов (Харків), Ляборант—А. Н. Савенков, А. С. Мельник. Вч. лісовод—І. І. Воренко (Алтай). Вч. лісовод—О. Ф. Дробницька. Співробітники: низка інструкторів підсочних промислів України та Союзу.

Завдання Комісії—вивчення теорії та практики різних гатунків підсочки (терпентинова справа, кавчукова справа, цукрова справа (клен, береза), та інших засобів використання дерева. Сприяння розвитку цих галузей промисловости.

Досягнення: 1) складено та надруковано в журналі «Лісове господарство першого проєкта регламенту для нормування терпентинових промислів в Союзі, 2) проваляться роботи на теми: а) вплив підсочки на біжучий приріст сосни, б) вплив підсочки на анатомічну будову деревини та на кількість смольових ходів у сосни, в) вплив підсочки на механічні властивості деревини сосни.

**КОМІСІЯ ВИВЧЕННЯ СОРТІВ ТА УМОВ ВРОЖАЮ
ПРИ КАТЕДРІ БІОЛОГІЇ СІЛЬСЬКО-ГОСПОД. РОСЛИН**

Київ, ВУАН, Сортова та врожайна Комісія

Існує при 2-му Відділі ВУАН з 1928 року. Склад: Голова—акад. Е. П. Вотчал. Члени: проф. В. В. Колкунов, проф. М. К. Малюцицький, проф. А. М. Льовшин, проф. А. А. Табенцький. Асистент—А. А. Іванов. Агроном селекціонер—Б. Н. Лебединський. Співробітники-агрономи з селекційних станцій—(Гудвіл, Войткевич та інші).

Завдання Комісії—вивчення сортів сільсько-господарських рослин України та умов неврожаю та врожаю. Сприяння та наукова допомога агрономічним колам в справах сорта та врожаю.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА С.-Г. ЕКОНОМІКИ

Київ, Брест-Литовське шосе, 39, К. с.-г. інститут

Склад катедри: дійсні члени проф. Веселовський С. Ф., проф. Городецький С., проф. Короткевич М., проф. Попов О., проф. Шиманович; наукові співробітники: Шумило Г., Купшаренко М., Іванов В., Шклярів Н. і Постерня-Міховський. Катедра перебуває під орудою Упрнауки. Досліджування в галузі сільсько-господарської економіки.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ҐРУНТОЗНАВСТВА ПРИ ХАРК.
С.-Г. ІН-ТІ

Харків, вул. Дзержинського, 100

Існує з 1924 р. у складі 3-х секцій: 1) динаміки ґрунтів, 2) географії та морфології ґрунтів і 3) геоботаніки. Склад катедри: проф. Соколовський О. Н.—(завідувач катедри і керівник секції динаміки ґрунтів), (секції географії та морфології—керівник вакансія), проф. Віленський Д. Г.—(керівник секції геоботаніки), дійсні члени—проф. Левченко Ф. І. Наукові співробітники: Лавренко Є. М., Муравлянський С. Н., Шостенко Н. О., аспіранти: Верняндер Н. Б., Крупський Н. К., Под'яконов Н. Н., Конаков Н. К., Таранець Г. П., Божко К. С., Ковалев К. П., Можейко О. М., Лущкий П. І., Гринченко О. М., Грінь Г. С., Сидері Д. І., Колесніков Н. В. Катедра перебуває під орудою Укнауки; фінансується коштом Держбюджету. Бюджет на 1928-29 р.—23.000 карб. Катедра має лабораторію, музей, до зібрані колекції ґрунтів України, Туркестану, Заволжя й ін. районів СРСР, а також бібліотеку спеціальної літератури (біля 1000 назов). Головні роботи: дослідження ґрунтів державного заповідника «Асканія Нова», дослідження колоїдів ґрунту, вбиральної здатності ґрунту, насиченості ґрунтів, досліджування ґрунтів нижньої частини долини р. Самари у зв'язку з проблемою Дніпробуду; геоботанічне досліджування 3-х солонцюватих районів України; досліджування анатомічних властивостей і умов проростання деяких галофітів і псамофітів; досліджування солончаків та солонців Мелітопільщини, досліджування процесу створення структури в чорноземі; геоботанічні досліджування Донбасу й низка інших робіт. Співробітники катедри брали участь в експедиціях НКЗем'у в справі досліджування Олешківських пісків, в експедиціях по туюнових районах України, в експедиціях на р. Самару і т. інш.

На наступне п'ятиріччя катедра намічає, крім чисто дослідницьких, також низку робіт, що мають зв'язок із землевпорядженням, районуванням Республіки, зрошенням на півдні України, а також у зв'язку з меліорацією заболочених просторів. У галузі вивчення динаміки ґрунтів накреслено заболотити ряд опорних пунктів, які повинні дати матеріал для порівняльного пізнання процесів, що протікають в ґрунті. В галузі геоботаніки намічається—продовжити вивчення галофітів і псамофітів, а також вивчення динаміки рослинного покриву цілинних степів. Праці катедра друкує у «Пути сельс. хоз-ва», «Вістях Хар. с.-г. ін-ту», «Почвоведение», «Internationale Mitteilungen für Bodenkunde», «Вісн. С.-Г. Науки», Proceedings of the 1-st. international Congress of soil Science 1927, «Вісн. Природознавства».

Зараз друкується труди н.-д. катедри ґрунтознавства т. I—Лабораторні дослідження й т. II—Наслідки досліджень солонців Мелітопільщини.

Катедра разом із секцією ґрунтознавства с.-г. Наук Ком-ту видала збірник доповідів для міжнародного конгресу у Вашингтоні, де брали персональну участь частина членів катедри.

КАТЕДРА ҐРУНТОЗНАВСТВА КИЇВСЬКОГО СІЛЬ-ГОСП. ІНСТИТУТУ

Київ, Брест-Литовське шосе, 31, буд. Політехнічного інституту

Засновано р. 1923. Завідувач катедри проф. Левченко Ф. І., викладач Годлін М. М. Катедра перебуває під орудою Київ. с.-г. інституту, як навчально-допомічна установа. Головні роботи, що виконано: досліджування земельних фондів Цукротресту щодо ґрунту на Волині й на Поділлі; досліджування лукових і болотяних ґрунтів за завданням Меліовідділу НКЗему; складено 3-хверстові ґрунтові мапи Шепетівської й Волинської округ. Звіти друкувалися в «Грудах селекционных и опытных станций» (Цукротрест і НКЗ).

КАТЕДРА ЗАГАЛЬНОЇ ЗООТЕХНІЇ ТА С.-Г. ТВАРИННОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ПРИ С.-Г. ІНСТИТУТІ В КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКОМУ

Засновано р. 1919. Керівник—Мельник О. С. Катедру фінансує науково-дослідча катедра сільського господарства, природи та культури. Теми робіт: вивчення продуктивної цінності пащин, вивчення диких тварин східної Європи, неолітичних південно-східної Європи: празурб і зубр. Наукові праці публікувалися в журналі: «Zeitschrift für Tierzucht» та ін.

УКРАЇНСЬКА СТАНЦІЯ ВСЕСОЮЗНОГО ІНСТИТУТУ ПРИКЛАДНОЇ БОТАНІКИ І НОВИХ КУЛЬТУР

Валки, Харківської округи

Засновано р. 1926. До складу станції входять: 1) відділ польових культур, 2) відділ садівництва та городництва, 3) відділ натуралізації лісових і паркових деревних порід. Завідувач станції—проф. Кулешов М. Н., заступник—Бордаков Л. П., наукові співробітники: Цюпа М. Г., Чернявський А. С., Дронкін І. Ф., Болотов С. Н., Федотов С., Савронь В. І. Іванов А. І., Гудзенко І. В., Фриденталь, Палуліна З. Н. і Бережанова К. Т.

Станція перебуває під орудою В. І. П. Б. при РНК СРСР. Бюджет станції на 1927-28 р.—83.700 карб.

Основне завдання станції за минулих років та й в наступнім п'ятиріччі—притягування до досліджувань і ботаніко-астрономічних вивчань якнайрізноманітніших культур і сортів з метою виділити з світових багатств форми, що могли б дати практичний і селекційний інтерес для природно-історичних умов УСРР. Завдання це по-

ширюється на всі відділи, що працюють на станції. Перспективний план станції надруковано у загальному плані Всесоюзного інституту прикладної ботаніки на п'ятиріччя. (Ленінград, 1928 р.). Свої праці станція друкує насамперед в «Трудах Всесоюзного Інститута прикладної ботаніки» і в журналі «Опытное дело» НКЗ УСРР.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ПУНКТ УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ ПРИКЛАДНОЇ БОТАНІКИ ПРИ ЛУГАНСЬКИМ С.-Г. ТЕХНІКУМІ

Луганське, с.-г. технікум ім. проф. К. А. Теміряєва

Пункт існує з 1928 р., коштом інституту. Наукових співробітників 4: Рижутин Н. Д.—(ботанік), Гребенева С. І.—(ботанік), Кравченко С. К.—(агроном) і Луцький П. І.—(геолог).

Наукові співробітники в роботі своїй використовують учбові кабінети і лабораторії технікуму.

План робіт передбачає науково-дослідчі роботи з таких розділів: фіто-соціологія, систематика і географія культурних рослин Донбасу.

ЕНТОМОФІТОПАТОЛОГІЧНИЙ ПУНКТ ПРИ ВІННИЦЬКИМ НАСІННЬОВИМ ЗАВОДІ ЦУКРОТРЕСТУ

Вінниця, Немирівське шосе

Існує з 1924 р. Має 2 відділи: ентомології та фітопатології; з адміністративного боку з'являється відділом Вінницького насіннєвого заводу, з організаційного ж боку—це один з семи таких пунктів, що складають ентомофітопатологічну організацію Цукротресту.

Склад наукових співробітників: а) ентомології—Любомудров І. С. (завідувач), Боголепова Л., Білосор М. П.; б) фітопатолог—Берисевич Г. Ф. Кошти дає Цукротрест.

Завдання—вивчання шкідників і хвороб цукрових рослин і способів боротьби проти них (насамперед, щодо цукрового буряка і насіння його), а також ентомофітопатологічний контроль насіннєвого матеріалу.

Наслідки праці друкуються в «Бюлетенях сортового семенного управління Сахаротреста».

КИЇВСЬКА ФІЛІЯ ЗЕМЛЕВПОРЯДЧОЇ СЕКЦІЇ НАУКОВО-ДОСЛІДЧОЇ КАТЕДРИ С.-Г. ЕКОНОМІКИ ПРИ КИЇВСЬКИМ МЕЛІОРАТИВНИМ ЗЕМЛЕВПОРЯДЧИМ ПОЛІТЕХНІКУМІ

Київ, Рейтерська вул., ч. 37

Засновано р. 1927. Персональний склад: проф. Сташевський Є. Д. (історик-економіст), Рудін В. Д. (землевпорядник-геодезист), Маркевич (землевпорядник-економіст), Тіхоміров О. М. (землевпорядник-юрисист).

Філія перебуває під орудою Упрнауки. Існує на кошти, що надходять за виконання спеціальних досліджень. Роботу свою філія тільки не що розпочала, гадає працювати коло вивчення ефекту селянського землевпорядження в районах цукрової промисловости. Брала участь в економічно-землевпорядчій досліджуванні дачі села Бариськіль. За участю філії видано: «Записки Київського землевпорядчого технікуму».

ЦЕНТРАЛЬНА АГРО-ТЕХНІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ

Київ, вул. Леніна, 46

Засновано р. 1928 через зреформування Київської контрольно-хімічної лябораторії. Має 2 відділи: 1) відділ угноєнь з підвідділами (досліджування сировини), б) технологічним (переробка сировини), в) досвідно-агрономічним (вживання угноєнь), 2) відділ ґрунтовий з підвідділами: а) територіяльних досліджувань та морфології, б) динаміки і в) мікробіології. Загальна для обох відділів—хімічна лябораторія.

Директор—проф. Душечкін О. І.—(агрохімік), наукові співробітники: проф. Махов Г. Г.—(ґрунтознавець); геології: Виржиківський Р. Р. і Попов Л. В.; ґрунтознавці: Левенгавіт А. І., Черфанов О. П., Кавалерідзе В. П., Канівець І. І., проф. Левченко Ф. І.; агроном-досвідник—Левітський Н. О., мікробіолог—Левантовська В. М.; агроном-хімік—Рожественський; агроном—Вишинський А. М., агрохімік Гірко П. А., хеміки: Манзон Е. Д., Цеслінська Є. П., Бутовська В. А., Попова А. О., Яковенко М. Я.

Центральна агрономічна лябораторія перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Року 1928 лябораторія одержала від НКЗем'у—63.000 карб. та від Окргземвідділів—близько 15.000 карб.; на 1928-1929 р. за держбюджетом—85.000 карб. та крім того за територіяльні досліджування ґрунтів кошти від ОЗО згідно договорів лябораторії з ним.

Завдання лябораторії (майбутнього Українського інституту угноєнь)—досліджування мінеральної й іншої сировини для цілей удобрення; вишукування нових видів угноєнь; вишукування способів переробки сировини; вивчення метод аналізи угноєнь і контроль їх; вияснювання значень різних видів угноєнь за різних природних умов, та крім того ґрунтові територіяльні досліджування по Україні і ґрунтові досліджування діляниць гуртових (колективних) дослідів.

Лябораторія виконала такі роботи: 1) досліджування покладів фосфоритів у деяких районах Поділля—разом із геолкомом; 2) досліджено ґрунти Сталінської, Маріупільської та Проскурівської округ; 3) відбуто експедицію в район Дніпробуду для вивчення ґрунтів; 4) експедицію в справі вивчення солончаків на Полтав-

щині; 5) досліджено ґрунти колективних дослідів із угноєннями в Харківській, Київській та почасти й в східно-степових країнах; 6) досліджено ґрунти Малогагорівської досвідної станції городницького відділу Харківської краєвої досвідної станції, Вознесенської досвідної станції; 7) розпочато досліджування питання про переведення фосфоритів у розчинний стан через: а) компостування з торфом, б) обробку лугуватими солями й легкими кислотами, в) ступлювання з глауконітовими пісками й т. інш.; 8) вивчалоя за згодою Махортресту вплив угноєнь на врожай і якість махорки. Матеріали досліджування ґрунтів України публікуються в «Матеріалах для дослідження ґрунтів України» (1927, 1928).

АГРОЛЯБОРАТОРІЯ КИЇВСЬКОГО ІНСТИТУТУ НАРОДНОЇ ОСВІТИ

Київ, вул. Короленка, ч. 58

Існує в 1925 року. Завідувач лябораторії—Москвічов С. М. Лябораторія перебуває під орудою КІНО. Лябораторія розроблювала питання: про чутливість типових українських ґрунтів до придачи фосфорово-кислих добрив і причина цієї чутливости; про форми фосфорової кислоти в українських ґрунтах у залежности від типу ґрунтоутворення. Надалі намічається розробка питань про агрономічні властивості українських ґрунтів. Завідувач лябораторії брав участь в експедиції досліджування меліюфонду НКЗ на півдні України. Справоздання опубліковано в журналі «Сільсько-господарська досвідна справа», «Записки Київського інституту Народної освіти» і т. інш.

ЛЯБОРАТОРІЯ ГУМАНСЬКОГО С.-Г. ТЕХНІКУМУ

Гумань

Засновано р. 1922 (як школа садівництва—р. 1854, як середня школа садівництва й хліборобства—р. 1877). Персональний склад: проф. Софронів М. Є.—(городництво й садове насіннознавство), проф. Рудченко С. К. (приватне хліборобство), проф. Волощук А. С.—(загальне садівництво і садова досвідна справа), проф. Дущечкін О. І.—(ґрунтознавство), проф. Шершевський Б. Н.—(загальна хемія та якісна аналіза) і 12 викладачів (технічні виконавці дослідчих робіт—студенти-ляборанти).

Теми робіт: вивчання флори на Уманщині; вивчання біології городніх рослин; хемічна стимуляція с.-г. рослин; догляд за морозотривалістю лісових та декоративних деревинних порід; досліди озимих засівів квіткових рослин; досліджування можливости передавання зарази на флатчиденцю від бджіл шовковикові; переведено

бюджетове дослідження селянських господарств 51 села. Співробітники технікуму брали участь в експедиції, що організував Уманський відділ Цукротресту в справі досліджування всіх садів відділу.

Результати праці публікувалось в «Записках Уманського с.-г. технікуму», в «Кравознавчому збірнику—Уманщина», в «Zellstimulations Forschungen», в «Збірник статей о состоянии садоводства на Киевщине для всесоюзной выставки», в «Вестнике виноделия» і інш.

ЛЯБОРАТОРІЯ ПАТОЛОГІЧНОЇ ФІЗІОЛОГІЇ КИЇВСЬКОГО ВЕТЕРИНАРНО-ЗООТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Київ, вул. Гершуні, ч. 55

Засновано р. 1925 (як частина бактеріологічної лабораторії р. 1921). Персональний склад: Завідувач—проф. Іванов С. О. і асистент Борисевич В. О. Кошти дає в.-з. інститут. Темі робіт коло дослідження крові червоного ротатого скоту. Наслідки робіт публікується в «Записках Київ. Ветер.-зоотех. Ін-ту».

ПЕРШИЙ СТЕПОВИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЗАПОВІДНИК «ЧАПЛІ» (КОЛ. АСКАНІЯ-НОВА)

Асканія-Нова, Мелітопільської округи

Заповідник «Чаплі» займає суцільний масив завбільшки більш за 43.000 га землі, коло 40 верстов завдовжки і близько 18 верстов завширшки.

Декрет Раднаркому УСРР з дня 19 травня 1927 р. призначив такі завдання держзаповідника: зберігати і вивчати цілинний степ і його природу, зберігати, акліматизувати й вивчати за умов степу тваринні й рослинні види, виводити й розпліджувати у масовій кількості тваринні й рослинні види народньо-господарського значення.

Для здійснення цих завдань заповідник має: Науково-Степову Станцію, з Метеорологіч. відділом, зоопарк, Ботанічний парк, Зоотехнічну Станцію, Фіто-технічно-селекційну Станцію, Музей, Наукову Бібліотеку та архів.

Цілинного степу в Асканії—близько 32.000 га: з них 6.000 га оголошено абсолютно-заповідним недоторканим степом; територію цю з метою охорони природи й наукового вивчення її вилучено з усіх видів господарського користування; решта цілинного степу (приблизно 26.000 га) використовується під покоси й випас овець і інших тварин.

Під рільництво в Заповіднику використовується щось біля 10.000 га.

Директор Заповідника—Бега Ф. Ф.

Заст. Дир-ра—зав. Наук. част.—проф. Станчинський В. В.

Науковий персонал степової станції: спец. зоологічного відділу—орнітолог—Шуммер О. О., ентомолог—Медведев С. Ф., спец.-ботаник—Шалит М. С., завідувач Зоопарку—Фортунов Б. К., помічники завідувача—Гунали О. Т. й Сіяноко К. Є.; Завідувач Музею—Рибтер Г. І., Досвідними Станціями при Заповіднику керують: Зоотехнічною—проф. Іванов М. Ф., Фітотехнічною—Коварський А. Є.

Заповідник, як установа Всесоюзного значіння перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Наукова Частина Заповідника утримується коштом держбюджету близько 150.000 карб. на 28-29 рік (з додатком до них коштів із господарських прибутків заповідника і асигнувань інших установ і організацій).

Виробничо-Господарська Частина перебуває на самопостачанні. Науково-Степова станція вивчає: 1) степовий рослинний покрив, його еволюцію, характер і динаміку ґрунтів степового масиву і плодів; 2) вивчає південно-степову фауну з боку біології, екології і систематики видів степової фауни.

Зоопарк провадить: вивчення процесів акліматизації й досліди щодо акліматизації чужоземних видів фауни в умовах південно-українського степу, досліди видової гібридизації, опрацювання теорії генетичного синтезу, і робота генетичного характеру над населенням зоопарку в напрямку відновлення деяких видів тварин і утворення нових відмін тварин і птиць; досліди штучного запліднення. Зоопарк за теперішнього часу має представників тварин і птиць з різних місць земної кулі, насамперед—степових просторів.

Наукові праці публікується у власнім друкованім органі: «Вісті Державного Степового Заповідника—«Чаллі» (видано 4 томи) і в різних журналах. Докладний опис заповідника та його наукових виробничо-господарських робіт видано в багато ілюстрованім збірнику статей »Степовий Заповідник«—«Чаллі» (кол. «Аксанія Нова»). вид. Держвидав'у—1928 р.

Зоотехнічна станція при державному заповіднику «Чаллі». Засновано станцію року 1925. Провадить вона дослідччу й племінну роботу в галузі вівчарства, свинарства, скотарства. Завідує станцією проф. Іванов М. Ф. Зоотехніки станції Белехов П. П., Гребень Л. К.; є ще один асистент і хемік.

В галузі вівчарства досвідна й племінна станція веде роботу з мериносами типу «Рамбульє», «Прекос» і з циганськими вівцями, з грубововняними породами, як каракульська, чунтукська й маліч, а також коло англійських м'ясних порід: шропширської, темпширської, лінкольнської. Всього овець є понад 21.000 шт., але передбачається довести кількість тонкововняних овець до 41.000 голів. Багатогранні завдання в галузі племінного вівчарства станція супроводить широко поставленою досвідною роботою в галузі розплоду, годування, відтошовування й утримання, а також вивчання якості вовни, кормів і продукції.

Окрім того завзялася розв'язати питання, що зв'язані з генетикою, методами розведення й другими біологічно-зоотехнічними чинниками розпліднення й добору свійських с.-г. тварин. Вже одержано понад 20 комбінацій метисів овець різних порід, коло яких провадяться зоотехнічні й генетичні спостереження й досліджування. В галузі свинарства досвідна й племінна станція ставить собі завдання розвести висококладових племінних великих білих англійських свиней, крім того виводить місцеву поліпшену свиню для степової смуги України; досвідна робота, крім того, провадиться в справі питань годівлі свиней взагалі і зокрема на бекон і питання використання природних і штучних випасів у степових умовах. Робота коло великого рогатого скоту племінна й досвідна ведеться в галузі червононімецького скоту й сіро-українського, при чім, щодо останнього (сіро-українського скоту), робота провадиться в двох напрямках: 1) розвитку молочності через виділення молочних ліній і відповідного годування й виховання і 2) розвитку скороспілості й м'ясних якостей, для чого мають на оці прищиплення крові романьолів. Заповідник видає по станції свій бюлетень.

Фіто-технічна станція при державному заповіднику «Чаплі». Станцію засновано року 1926. Має вона такі розділи робіт: селекція с.-г. рослин, сортоспроби, вивчення польових культур, ботанічне вивчення й заховання культурно-польової фауни степів України.

Завідує станцією Коварський А. Є. Крім нього провадять роботи ще два фахівці: Лаврова В. О. і Рижиков Д. П.

На програмі станції стоять такі питання: 1) вивчення расового й сортового складу культурно-польової фауни району посушливої Причорноморщини; 2) притягування всяких можливих видів і сортів матеріалу упораних і неупораних у нас культурних рослин із різних країв, природньо-історичні умови яких ідентичні з умовами держзаповідника; 3) сортовивчення й сортоспроби найголовніших культурних рослин з притяганням найвидастніших селекційних і господарських сортів нашого й чужоземного походження; 4) організація маточних, селекційних і ботанічних, колекційних розсадників. Фактично провадиться селекція озимої пшениці, сояшника, вівса, сортоспроби озимої пшениці, сояшника, вівса, ячменю, ярої пшениці і трав; сортовивчення бобових, баштанних і трав; досліді боротьби рас і вивчення популяцій, вивчення нових культур при умові зрошування й без нього,—нових технічних культур: бавовнику, кенафи, райдерева, земляного горіха й інш.

Наукові роботи станція друкує в органі заповідника «Вісті Державного Степового Заповідника—«Чаплі», в бюлетенях і в спец. журналах.

ДЕРЖАВНИЙ ЗАПОВІДНИК—«КОНЧА-ЗАСПА»

Київ, вул. Леніна 46

Засновано року 1921. Перебуває в Будаївському районі під Києвом. У склад заповідника входять: озеро «Конча-Заспа» і протоки: Бочстрик, Глушник і Старик. Разом коло 180 гектарів землі.

Завідувач заповідника Шарлемань М. В.; заповідник перебуває під орудою Наркомзему УСРР.

Заповідник засновано з метою охорони й вивчення рибних багатств Дніпра і вивчення дніпрянських оболоней. Заповідник провадить вивчення умов перебування й розмноження риби в водах заповідника, відкіля риба йде до Дніпра. Веде спостереження біологічні над різними видами рыб. Досліджує склад видової риби вод заповідника. Вивчає загальні питання рибного господарства.

ДЕРЖАВНИЙ РИБНИЙ ЗАПОВІДНИК «КОНЧА-ЗАСПА» ІЗ ДОСВІДНОЮ РИБНОЮ СТАНЦІЄЮ

Київська округа, Київський район, близько села Вита-Львовська.

Київ, вул. Леніна, ч. 46

Засновано року 1921. Структура: відділи—гідробіології, іхтіології, охорони природи й лабораторія досвідної рибної станції.

Персональний склад: директор заповідника Шарлемань М. В. (зоологія, орнітологія), Белінг Д. Є. (іхтіологія), Завістовський П. (рибництво), Гримайловська М. А. (гідробіологія), Овчинник М. М. (іхтіологія). Заповідник існує коштом асигнувань Наркомзему. (Досвідний відділ). Темі робіт: вивчення гідрологічних і гідробіологічних умов заповідника; біологічне й флористичне вивчення заповідника; вивчення темпу росту й їжі ляща, в'язя й других видів риби; вивчення фауни наземних хребетних. Співробітники брали участь в експедиції Укрнауки щодо дослідження південного Бугу й порожистої частини Дніпра. Наслідки робіт публікуються в «Бюлетені Державної Іхтіологічної Станції» (в Херсоні), в «Трудах с'ездов зоологов», «Українском охотнике и рыболове», в «Русском гидробиологическом журнале» (Саратов), в «Збірнику праць біологічної станції» УАН.

ДЕРЖАВНІ УЗМОРСЬКІ ЗАПОВІДНИКИ

Скадівське, Херсонської округи

До складу державних узморських заповідників належать острова і частини узбережжя Чорного й Озівського моря, а саме острова: Тендер, Джарилгач, Довгий, Білючий, коса Обіточеська,

частина кося Білосарайської, Солонозерна лісна дача й інші. Територія їхня радитько 25.000 гектарів, не рахуючи водяної. Всі ці місцевості Раднарком УСРР 14 червня 1927 року оголосив заповідниками. Директор заповідника Ткаль Г. В. Заповідники перебувають під орудою Наркомзема УСРР. Завдання заповідників узморських: зберегти й вивчити природу заповідників, зокрема характер і склад рослинності, характер і склад фауни, зосібна птахів, поставити вивчення й досліди використання диких рослин, що відзначаються технічними якостями і т. інші.

ПІВНІЧНА КРАЄВА МЕЛІОРАЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ

Київ, вул. Комінтерну, ч. 2

Засновано року 1926 П. К. М. О. Провадить науково-дослідчі роботи у межах Полісся й Лісостепу УСРР для чого виряджає спеціальні експедиції й камеральні розроблення й має у своєму складі окремий кадр спеціалістів; особистий склад наукових робітників такий: завідувач організації інж. Пахомов С. Я., Смоленський А. К. (досвідна меліорація), Квєцинський В. С. (спеціаліст в галузі пісків і ярів), Тюленев Н. О. (спеціаліст культур-технік), Лічкова Є. Л. (спец. гідрогеолог), Зеров Д. К. (спец. ботанік-болотознавець). ПКМО перебуває під орудою Наркомзема УСРР; фінансується коштом держбюджету, а окремі завдання місцевого значення за кошти місцевого бюджету.

Виконано такі польові роботи експедиційного характеру: вивчення результатів висушування оболоні річки Супою, вивчення приросевих ярів, теоботанічне досліджування заболотяних оболоней р. р.: Згар, Сула, Супой і окремих болот, облік висушувальних систем країни і наслідки їхніх робіт; складено каталога свердловин на воду, гідрогеологічна мапа колишньої Волинської й Київської губернії; розроблено матеріали досліджування гідростановлень по всій країні. На майбутнє поставлені питання: гідрогеологічне дослідження Кременчуцької округи, гідромодульні досліджування і вивчення техніки висушування на досвідних станціях; досліджування держлукфонду і кормової площі за висушувальними системами, вивчення дючих ярів, досліджування болот і результатів висушування, досліджування гідроспоруджень щодо використання гідроенергії по річках: Північний Донець, Псьол, Оскол; намічено гідрогеологічний опис округ Полісся й Лісостепової смуги; скласти мапи свердловин, мапи артезійських вод, мапи поширення водяних горизонтів у верхніх шарах третичних і четвертичних осідань, картковий каталог об'єктів меліорацій і гідротехнічних споруджень. Передбачено провести: облік висушувальних систем, досліджування водопостачання селам і досліджування держлукфонду.

ПКМО видала каталог свєдловин України і спеціальні інструкції. Опріч того огляд: «Піски та яри України».

ПІВДЕННА КРАЄВА МЕЛІОРАЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПКМО»

Одеса, Воронцовський пров. ч. 8

Засновано року 1921. Управа ПівдКМО має в Одесі дві гідрометричних станцій—Південно-Бузьку і Дніпрову і три дослідчі партії по ділянках: Херсонській, Вознесенській і Миколаївській і зрошувані ділянки.

Завідує організацією інжен. Фаворін Н. Н. (гідротехніка й меліорація); співробітники: інж. Кортаці А. І. (дослідна меліорація), геолог Гапонов Є. А. (гідрогелогія), інж. Центнер І. Я. (водопостачання), Піотровський О. І. (грунтознавство, меліорація, статистика), інж. Попов В. (гідрологія), Петровський П. О. (меліорація); Виконавці робіт Херсонської гідромодульної ділянки: Петровський П. О., Вознесенської—Жорович Г. С., Миколаївської—Тропер В. А.

Гідрометричними станціями завідують: Південно-Бугською—інж. Попов В. М., Дніпровою—інж. Максимович М. С., Вознесенською зрошувальною ділянкою завідує інж. Кортаці А. І. ПКМО перебуває під орудою Наркомзему УСРР.

Основним завданням ПівдКМО є: 1) вивчення природно-історичних умов степової смуги України з визначенням районів, вживання й характеру потрібних меліорацій і досліджуванням виконаних меліоративних улаштувань і споруджень; 2) поставлення на спеціально влаштованих станціях дослідів щодо розроблення раціональних метод меліорації. Виконано такі роботи: гідрогелогічна мапа від Дністра до Бугу; досліджено артезійські води й колодязі Мелітопільської округи, досліджено долини річок: Токмаку, Молочної, В. Виськи, Синохи, Кальмисусу, Інгульця і Південного Бугу; розроблено питання іригації Півдня України; проведено досліді машинного свердління. Досліджено ґрунти Дніпрових плавень і Низово-Дніпрових пісків; питання водопостачання залюднених пунктів і земель призначених до заселення; складено план реорганізації землевпорядження і організації зрошуваного господарства Вознесенського масиву на площі 4.000 десятин землі; переведено досліджування в долині річки Берди з метою меліорації 4.500 гектарів; переведено дослідження на річці Південний Буг з метою проектування гідроелектростанції; вивчено режим багатьох річок і ґрунтових вод, режим плавней і т. інш. В досвідно-меліоративній справі на дослідних ділянках ПКМО (Вознесенській, Каменській і др.) провадиться досвідна культура сільсько-господарських рослин.

Науково-дослідчі роботи ПКМО публікується в трудах ПКМО. Видаю 9 випусків, а крім того статті містяться в різних журналах.

ЦЕНТРАЛЬНА ТОРФЯНА ЧАСТИНА НАРКОМЗЕМУ УСРР

Київ, вул. Комінтерну, ч. 2

Існує з 1922 року. Ц.Т.Ч. веде дослідчі польові роботи й камеральні розроблення питань щодо вивчення болот і торфяників України,—визначення властивостей і якостей торфу, умов розроблення

його й господарського використання. Персональний склад: завідувач ЦТЧ—Клопотов В. Н. (болотознавець і ботанік), Курдюмов С. В. (торфтехніка і економіка), Циціліано Д. Д. (с.-г. використання торфу). При ЦТЧ є хемічна лабораторія. ЦТЧ перебуває під орудою Наркомзему УСРР; бюджет на 1927-28 р.—40.000 крб.

За час свого існування ЦТЧ виконала: 1) статистико-облікові роботи щодо досліджування болот і торф'яників, здобуття торфу і його використання; 2) виконала зведення хемічних і технічних даних про торф України, проаналізувавши зразки торфу на попельність, теплотворчу здатність, на склад азоту, сірки, коксу, легких речовин і т. ін.; 3) дослідила ряд торф'яних масивів, у тім числі «Центрального Замглау» Чернігівської округи понад 5.000 десятин, «Кадрашинське» Херсонської округи понад 2.000 десятин; 4) улаштовано на декількох досвідних станціях і в селянських господарствах досліди використання торфу, як угноєння, або підстилки і т. інш.; 5) торфотехнічні роботи вивчення висушування торфу, кустарного здобуття його, машинового здобуття, спалювання торфу і в) роботи щодо оброблення пляну створення торф'яної промисловости, результатом цих робіт з'явилася книжка «Перспективи розвитку торф'яної промисловости на Україні», видання 1927 р. Роботи свої друкує в журналах: «Торфяное Дело», «Науково-Технічний Вісник» (Харків), «Український Землепорядник» (Харків), передбачається видання власного органу.

АЛЕШКІВСЬКА ПІСЧАНО-МЕЛІОРАЦІЙНА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Алешки, Херсонської округи

Засновано станцію року 1926. Структура станції передбачає 5 відділів: лісомеліораційний, гідрологічний, агрономічний, ентомології і економіки з питаннями вживання. Директор станції Топчевський А. В. (лісомеліоратор), Леонов О. Г. (лісництво), Шейнвальд М. А. (гідролог), Журбина Л. І. (агроном), Кистенко Н. К. (ентомолог). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету.

Загальна проблема робіт станції: вивчення властивостей і способів використання низово-Дніпрових пісків: вивчення їх повинно бути з боку гідрологічного, кліматичного, ґрунтового, ботаніко-географічного, ентомологічного. З метою виявлення придатности цих піскових арен під сільське господарство, лісні й спеціальні культури; стоїть перед вивченням цих культур, перед вивченням технічних способів господарювання і виявлення їх економічної ефективности. Станція перебуває в стадії організації.

ПРИДЕСНЯНСЬКА ДОСВІДНА ЯРОВА СТАНЦІЯ

Покошичі, Понорницького району, Глухівської округи

Засновано року 1923. Станція має в своєму персональному складі інженера-гідролога, лісомеліоратора, метеоролога, агронома

і гідротехніка. Директор станції інж. Магомедов А. Д. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, утримується коштом держбюджету. За час свого існування станція виконала: вивчення процесу й причин розмиву, питання водозбігу весняних і зливних вод (величина водозбігу і вплив його на зростання ярів), виробляла методи боротьби проти ярутворення і способи використання земель, що розмиваються. Програма робіт на майбутній час має в основі зазначені питання з підсиленням лабораторно-аналітичним обробленням питань і поширенням території польових дослідчих робіт. До зазначених питань на майбутній час додається: вивчення способів боротьби проти розмивів, зволожувальні роботи (снігозатримання і водозатримання), вивчення запобіжних засобів боротьби проти розмивів. Окремі роботи станція друкує в органі Київської крайової сільсько-господарської досвідної станції «Шляхи сільського господарства Київського краю». Звітний матеріал готується до видання.

ПІДСТАВСЬКА БОЛОТЯНА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Гельмязов, Шевченківської округи

Засновано року 1916. Тимчасово виконує обов'язки завідувача станції Козел П. С. Станція перебуває на місцевому бюджеті Шевченківської округи з дотацією від Наркомзему УСРР. Бюджет 12 тисяч крб. на рік. Станція перевела ботанічне вивчення Засульського плато, геоботанічне вивчення долини річки Супою (болотяних формацій), ведеться вегетаційні й польові дослідження с.-г. культур на болотяних ґрунтах. Станція видала роботи: Спасівцева П. В. (колишній завідувач станції): «Краткий исторический очерк организации и деятельности Подставского сытного поля» і «Болотные почвы Полтавщины».

РУДНЯ-РОДОВЕЛЬСЬКА БОЛОТЯНА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Ст. Пост Дровяний, Південно-Західних залізниць, Коростенської округи

Засновано року 1923. Станція має в своєму складі відділи: луковий, меліораційний і вживання, а також дві філії: Буровка, Чернігівської округи і Озиряни в Коростенській округі. Персональний склад робітників станції: директор Тюленев Н. О. (спец.-культура болот і луківництва), Масютин Н. Н. (спец. луківник), Єфіменко С. С. (спец. гідротехнік), Білик (спец. культур. технік). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. За час свого існування станція дослідила з гідрографічного боку територію станції і місцевості, що до неї прилягає; досліджено ґрун-

ти станції переведено роботи щодо закладки ряду систем відкритого й закритого дренажу. Закладено декілька рядів водомірних колодязів. Виконано спроби удобрення болотяних ґрунтів; досліди щодо вивчення найскорішого розкладання торфу і звільнення мінеральних речовин, що є в ньому; влаштовано вивчення різних травосумішей для лукового й пасовищного користування; докладне вивчення культур вівса на болотяних ґрунтах. Зазначені вище питання залишаються і на майбутнє п'ятиріччя.

Окремі наукові статті станція друкує в різних журналах. Звітного характеру роботи станція видає в «Трудах» станції. Видано 3 випуски.

САГАЙДАКСЬКА ДОСВІДНО-МЕЛІОРАЦІЙНО-ЗРОШУВАЛЬНА СТАНЦІЯ

Н. Буг, Миколаївської округи

Засновано станцію на балці Сагайдак, що впала в річку Інгул (Миколаївської округи). Існує станція з 1912 року, та підчас війни й революції вона була зруйнована дощенту й пограбована. Відновила її року 1922 Південно-краєва меліораційна організація. Обов'язки звідувача станції тимчасово виконує тов. Скибицький; досвідну роботу провадить агроном Малахов. До 1927-28 року станція перебувала на держбюджеті Наркомзему, а з 1927-28 року її переведено на кошти місцевого бюджету Зінов'ївської округи. За місцевим бюджетом року 1927-28 станція коштів не одержала, але роботу провадила на дотацію Наркомзему (6.500 крб.). Станція має спеціальні гідротехнічні спорудження й являє собою дуже цінну установу для досвідно-зрошувальної роботи, зокрема у зв'язку з Дніпрельстаном. Станція вивчає різні с.-г. культури в умовах штучного зрошення. Завдання: 1) вивчення оптимального гідромодулю для зернових культур і інш., як. наприклад, картопля, кукурудза, сояшники, цукровий буряк, квасоля, коноплі, люцерна; 2) вивчення способів поливання—напуском, борознами, затопленням, дощуванням; 3) вивчення техніки зрошення (вплив кожного поливання, вплив комбінацій в поливанні, норми поливання), підтримування вологості ґрунту, вивчення площі живлення для різних рослин в умовах зрошення при різній гущині засіву і 4) сортоспроби при умовах зрошення і без нього. Програм і завдання надруковані в трудах південної краєвої меліораційної організації, вип. I і вип. II, і відомості про роботи станції в інших випусках трудів НКМО.

ДНІПРОВА ПЛАВНЕВА ГІДРОМЕТРИЧНА СТАНЦІЯ

Перебуває близько м. Нікополя на річці Дніпрі, Запорізької округи. Через Південну краєву меліораційну організацію — Одеса, Воронцовський пров., ч. 8

Заснувала станцію року 1925 Південно-краєва меліораційна організація. Завідувач станції інж. Максимович М. С., гідрометр Рутковський В. А. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Безпосереднє керівництво в роботі одержує від Південної краєвої меліораційної організації (ПКМО—Одеса). Завдання станції: вивчення умов затоплювання плавней Дніпровою водою і його плавневих потоків; вивчення зимового режиму річки Дніпра і його допливів; вивчення режиму ґрунтових вод на плавнях; вивчення зверхнього водозбігу; вивчення змін річища й придатності вод для зрошування; вивчення наміву Дніпра на плавнях; вивчення припливу води на плавні й відпливу з плавней і т. інш. Наслідки роботи друкується в трудах ПКМО.

ПІВДЕННО-БУЗЬКА ГІДРОМЕТРИЧНА СТАНЦІЯ

Близько села Велика Александрівка, на р. Південний Буг, Миколаївської округи. Через ПКМО—Одеса, Воронцовський пров., 8

Заснувала станцію року 1922 на р. Бугу Південно-краєва меліораційна організація. Завідувач станції Попов В. М., при ньому гідрометр Гарбузов В. М. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Безпосереднє керівництво в роботі одержує від ПКМО. Станція провадить такі роботи: гідрометричні й спостереження на 4-х водомірних постах, що на р. Південний Буг, вивчення зміни річища р.к., вивчення водозбігу, режиму ґрунтових вод, спеціальні гідравлічні досліджування, а саме — пульсація потоку, розподіл швидкостей, досьди на проточування в різних ґрунтах і т. інш. Наслідки роботи друкується в трудах ПКМО.

АРТЕМІВСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ ДОНБАСУ

Артемівське, поштова скринька ч. 26

Засновано станцію року 1926. Замість скасованого за неістотністю Луганського досвідного поля. Ґрунт станції — звичайна черноземля. Станція має відділи: 1) рільництва, 2) економки і живання, 3) підвідділ агрохемії і 4) підвідділ ентомології, oprіч того має 3 опорних досвідних ділянки: 1) Кабанська, Куп'янської округи, 2) Іванівська, Луганської округи і 3) Сталінська,

близько м. Сталіна; намічено організувати четверту опорну дослідну дільницю при м. Алчевськ. Директор станції агроном Чунтулов В. М. Спеці відділу рільництва: Іванченко Л. А., Хорошилов І. І., Матвієнко В. І. Завідувач ентомологічного підвідділу—Вальх Б. С., асистент ентомолог підвідділу Дородніков Є. Я., спец. щодо колективних дослідів, Щербаков В. П. Спец. відділу економіки й вживання—Дрижерук І. І. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету; крім того, має спеціальні кошти з господарства (насіництво). Опорні дослідні дільниці утримуються коштом місцевого бюджету. Станція перевела ґрунтове й геоботанічне досліджування району, який вона обслуговує; розробила програми станції і опорних дослідних дільниць, а також програми дослідів при с.-г. школах. Головні завдання Артемівської станції і її опорних дільниць є: вивчати й розробляти технічні основи раціональної організації рільництва східної степової смуги України. Окремі питання цієї загальної проблеми такі: 1) значення однолітніх і короткотермінових перелогів, як найхарактерніших явищ в рільництві східного степу; 2) способи найлішого просування в місцеве рільництво кардинальних способів боротьби проти бур'янів (пари, пропашні культури і умови найбільшої рентабельності їх); 3) вивчення сортів різних с.-г. рослин; 4) вживання угноєнь; 5) визначання кормового питання і 6) вивчення шкідників.

ЯКИМІВСЬКА ТРАКТОРОСПРОБНА СТАНЦІЯ

Ст. Якимівка, Південних залізниць, Мелітошільської округи

Засновано року 1912. До 1926 року була під орудою Наркомзему РСФРР і робота її полягала насамперед в досліджуванні збиральних с.-г. машин і тракторів. З 1926 р. станція перейшла під оруду Наркомзему УСРР, але без устаткування, через що з 1926 року станція заново організує свої роботи і заново устатковується. Науковий персонал станції такий: директор станції—агроном Глядковський Г. І., завідувач відділу машиноспроби й трактороспроби—інженер Классен Я. Я.; спец. машинознавець—інженер Тутер Н. П. Завідувач ремонтно-складальною майстерні—інженер Волюшин. Станція має 3 відділи: машиноспроби, агрономічний і моторопропанди. Є ремонтно-складальна майстерня і метеорологічна станція. Утримується станція коштом держбюджету Наркомзему УСРР і Тракторного комітету України. Головні завдання станції: всебічне вивчення тракторів і машин сільсько-господарських, що до нього причіплюють; вивчення так з боку конструктивної їх досконалості, як і з точки зору агрономічної доцільності; вивчення економіки тракторної справи і питань раціонального користування тракторами,

а також питання тракторизації сільського господарства України взагалі. Станція дослідила вже декілька систем тракторів і машин, що причіплюють до нього, насамперед збиральних машин. Звіт про роботи за 2 роки складається для видання. До цього часу станція дослідила багато тракторів: садову фрезерну машину Сіменс-Штуккерта. Дослідила тракторні молотарки. Досліджує жатку-молотарку. Почасти дослідила, почасті закінчує досліджування плугів різних типів і марок, луцильників і дискових борін і т. інш.

ВІННИЦЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Вінниця

Засновано року 1922, але досвідчу роботу розпочала лише в 1924 р. Станція має відділи: рільництва, агрохемії, вживання і загальний відділ. Штат 21 чол. Директор станції Левіцький М. О. (з 1928 р.). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету. Станція має призначення обслуговувати з сільсько-господарського досвідного боку район світлових і темносивих суглинків і сильно деградованих чорноземель Поділля. Звіти станція покищо не публікувала. Станція перебуває в періоді організації.

ДОСВІДНА СТАНЦІЯ «ВИЛИ»

Житомир

Засновано року 1922. Має відділи рільництва і вживання, а також племянний розсадник червоного білоголового скоту. Співробітники— директор станції Пацелій І. І.; Пальміна В. Ф. (спец. рільник), Богущевська В. Н. (спец. хемік), Марченко Д. В. (спец. вживання), Михайлова В. В. (спец. скотарства). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, але утримується коштами місцевого бюджету в дотацію держбюджету; загальна сума асигнувань 20.000 крб.—плюс до цього прибутки з господарства. Станцію засновано з метою досвідно-агрономічного обслуговування супіскової, суглинястої і піскової частини північної й середньої Волині, а тому відповідно до природних умов району завдання станції: вишукування способів підвищення родючости ґрунтів і відповідної організації господарства. На майбутнє п'ятиріччя станція намічає: провести в селянське господарство свої придбання щодо поліпшення піскових ґрунтів, розв'язання жорнового питання, вивчення економіки району і розвивати далі свої дослідно-спробні роботи щодо рільництва і скотарства. Звіти станції про роботу за роки 1924-26 опубліковано.

ВОЗНЕСЕНЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Вознесенське, Миколаївської округи

Засновано року 1914, але фактично станція розпочала роботу з 1922 року. Має відділи: хліборобства з підвідділами агрохемії і бур'янів і відділом вживання. Штат 18 чоловіка. Виконує обов'язки директора спец. Лебедев. Станція перебуває під орудою Наркомзему (входить до складу досвідної краєвої Одеської станції); фінансує Наркомзем за держбюджетом. Головне завдання станції—вишукати найпродуктивніші форми полупарового господарства з частинною заміною чистих шарів зайнятими і виявити найвигідніші й найраціональніші сівозміни для свого краю. Результати роботи і програму опубліковано у виданнях станції (є чотири друкованих випуски трудів станції).

ДАРНИЦЬКА ЛІСОВА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Роз'їзд Бортичі, Південних залізниць

Засновано станцію року 1914 і після занепаду підчас війни й революції, відновлено року 1924. Станція поділяється на відділи: стаціонарних робіт, досвідно-експедиційна партія, лісна досвідна дача і музей, що міститься в Києві (вул. Революції, 27). Завідує станцією ентомолог лісник Головянко З. С., завідує досвідно-експедиційною партією ентомолог лісник Іллінський А. І.; ентомолог дослідник Грезе Н. С.; завідувач музею Жихарев І. І.; інструктори боротьби проти шкідників—ентомологи лісники: Руднев Д. Ф., Тьонкало В. Л., Пархоменко В. І.; метеоролог Мальвін В. К. Станція перебуває під орудою Всеукраїнської Управи лісами (ВУПЛ); бюджет її від 10—12 тисяч крб. щороку. Станція вивчає шкідників лісового господарства й розробляє способи боротьби проти них. Досліджено декілька видів шкідників лісу; досліджується українські ліси, ушкоджені шкідниками; провадяться спроби щодо вироблення кращих способів закультивовання ділянок, що в різній мірі ушкоджені шкідниками. Проводяться з'ясування різних способів підсочки сосни на розмножування шкідників; провадяться мікрокліматичне досліджування на ділянках різної ширини; станція керує засобами боротьби проти лісових шкідників на Україні. Наукові праці друкуються в трудах з лісової досвідної справи на Україні (вид. ВУПЛу) і в спеціальних лісових і ентомологічних журналах; 15 статей із праці станції опублікували співробітники станції.

ДНІПРОПЕТРІВСЬКА КРАЄВА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ ІМЕНІ І. Є. КЛИМЕНКА

Синельникове, Південних залізниць, Дніпропетрівської округи,
міська філія: Дніпропетрівське, майдан Дем'яна Бідного, ч. 6

Засновано станцію року 1914. Має такі відділи: рільництва, селекції, бур'янів, агрохемії, метеорології, ентомології, фітопатології, с.-г. економіки, скотарства, городництва з підвідділами поливальної культури, вживання й загального (адм.-госп. відділу). Директор станції, він же і завідувач відділу рільництва Овсянников Б. О., пом. директора щодо наукової частини Добровольський Н. М., завідувачі відділів: Бауман О. А. (селекції), Шевелев І. Н. (бур'янів), Боргард О. І. (фітопатології), Бутов В. В. (агрохемії), Равіч В. О. (метеорології), Плюйко П. А. (скотарства), Дулов І. Г. (економіки), Щюртін С. Т. (городництва), Солдатов Л. З. (вживання); спеці рільництва: Міцман І. П., Крим Я. С., Мавродій З. О.; спеці селекціонери: Ващенко О. О., Соколов Б. П., Руденко П. Н., Антилов, Клімов Л. П.; спец агрохемік Арбузова; спец ентомолог Стрельцов І. І.; спеці в галузі скотарства: Савченко, Баранецький, Банков; спец городник Шедунов; спец вживання Полової М. І. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР на держбюджеті. На 1928-29 р. асигновано 220.000 крб. Крім того станція має кошти з власного господарства і від різних установ за темові завдання (місцевий бюджет, агрофонд, масложирсиндикат і інш.). Станція працює над такими питаннями: 1) техніка рільництва (обробка ґрунту, засів, удобрення, елементи сівозміни); 2) селекція озимої й ярової пшениці, ячменю, кукурудзи, сояшника і сортоспроби; 3) вивчення складу й біології бур'янів і умов розвитку їх у залежності від різних технічних способів рільництва; 4) вивчення грибових хвороб рослин; 5) вивчення фізико-хемічних чинників родючости ґрунту (водяний режим, вапна і фосфориста кислота в ґрунті); 6) вивчення взаємовідносин елементів і розвитку культурних рослин; 7) вивчення шкідників с.-г. рослин і засоби боротьби; 8) науково обґрунтування раціональних способів годівлі й виховання тварин (великий німецький скот і свині); племіне розмножування овець і птиці; 9) вивчення взаємовідносин екопомічних чищиків місцевого господарства і способів с.-г. техніки. Про свої наукові роботи станція випустила в світ 41 видання (насамперед щодо бур'янів, скотарства, фітопатології, метеорології, а також програм і схеми рільницьких дослідів, крім того видано 14 популярних брошур для селян.

ДРАБІВСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Ст. Драбово-Барятинська, Південних залізниць, Прилудської округи.

Засновано року 1910. Складається із відділів: рільництва, агрохемії, економіки і вживання. Директор тов. Лобовіков.

Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету. Програмні питання станції: 1) нагромадження нітратів в ґрунті у зв'язку з удобренням, обробкою, сівозміною, рельєфами і вологою; 2) значення чистих і зайнятих царів і способи обробки їх; 3) значення часу оранки на пар; значення лущіння; 4) час оранки на в'язь; 5) способи засіву, густина й час засіву; 6) вивчення засмічення полів; 7) сортоспроби; 8) культура зернових пропашних і трав; 9) вивчення елементів сівозміни; 10) вплив гнойового й мінерального добрива на врожай різних с.-г. рослин. Крім дослідів на станції провадиться масові досліді в різних господарствах. Станція має звіти про свої роботи—6 випусків.

ДЕРЖАВНА ІХТІОЛОГІЧНА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Херсон, Червононстудентська, 5

Засновано станцію року 1921 з початковою назвою Всеукраїнська державна Черноморсько-азовська науково-промислова дослідна станція (ВУДЧАНПОС). Станція має іхтіологічну й хемічну лабораторію, музеї, бібліотеки; має спостережний пункт в м. Очакові. Персональний склад: Директор станції—учений іхтіолог Ісаєнко В. Л., заступник директора, він же й завідувач хемічної лабораторії Шептицький Г. А., завідувач музею—біолог Егерман Ф. Ф., співробітники—асистент іхтіолог Сироватський І. Я., лаборант-хемік Оводов Н. В., лаборант-біолог Гудимович П. К.; спостережник Сироватська Н. І. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету коло 20.000 карб. Станція виконала роботи: дослідження системи річки Дніпра (нижче порогів), Дніпробузького лиману й річки Буга. Окрім того: дослідила рибальство північно-західного узбережжя Чорного моря, низового Дніпра й Дніпрових порогів; б) провадила дослідні влови осетрові в Дніпрі; в) дослідний лов червоної риби в Чорному морі; г) досліджувала свердловних вловів бичків. На найближчий час пам'ячено: досліджування осетрів, тарані, язя і вир'зуба, спостереження над рибальством низового Дніпра, аналізи осетрового м'яса і др. риб, аналізи води й ґрунтів дна р. Дніпра, і досліджування травних соків риб. Роботи свої станція публікує в своїх бюлетенях і трудах. Видано з томи трудів станції.

КИЇВСЬКА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ ПРАЦІ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Київ, вул. Короленка, 33

Існує з 1923 р. Завідувач станції агроном Горкуша О. Є., спеціаліст щодо техніки праці. Основний науковий колектив скла-

дається із спеціалістів з різних галузей: при станції є наукова рада із спеціалістів станції і представник в других науково-господарських організацій.

Персональний склад: Апостол Г. Г. (зоотехнік), Власенко О. Ю. (організація сільсько-господарської праці), Вітте Н. К. (фізіологія і гігієна праці), Кушніренко Ф. Г. (техніка праці). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Бюджет станції 25.000 крб., складається він із асигнувань Наркомзему УСРР, Цукротресту і Уккрадгоспоб'єднання. Вся робота станції скерована до вишукування правильних способів нормування і раціональної організації праці в сільським господарстві як людини, так і тварини. Окремі роботи станція публікує в радянській і закордонній науковій пресі, а також видає звітні роботи в своїх виданнях (окремими книжками видано 4 роботи проф. Подгаєцького щодо питань наукової організації праці в сільському господарстві).

КИЇВСЬКА КРАЄВА СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ.

Київ, вул. Леніна, № 46

Засновано у 1914 р. Має такі відділи: 1) рільництва, 2) агрохемії, 3) ентомології, 4) фітопатології, 5) машинознавства, 6) економіки, 7) с.-г. метеорології, 8) пристосування, 9) скотарства (у Б. Церкві) й 10) селекції з такими п-відділами: а) картоплі, б) кормових трав, в) злаків й г) бобових. Склад наукових співробітників: О. К. Филиповський, Ф. С. Степаненко, Е. Й. Заславський, Г. Е. Спангенберг, К. М. Малошицький, П. О. Ярошевський, П. Г. Найдін, П. М. Кравченко, П. А. Пройда, Р. Д. Шехаїв, О. І. Туткевич, О. О. Зубченко, О. О. Солопко, Н. О. Цитович, О. А. Іванів, Душечкин О. І., Денисовський В. С., Борис П. М., Слупський Е. І., Бражник П. А., Устьянцев В. В. та Сумовський. У віданні НКЗему. Заг. бюджет на 1928-29р.— 498.000 крб. Важливіші переведені наукові роботи: 1) в галузі селекції складання атласу по анатомії та біології картоплі, вивчається сортовий склад та насіннєві властивості селян, картоплі Київщини, ботанічний склад оз. селян. пшениці та інш., 2) в галузі селекції кормових з'ясовано порівняльну продукційність та якість різних кормових трав для Київщини, вивчається расовий та сортовий склад укр. культурних клеверів, порівнюючи я рос. та чужоземними, розроблюється методика та техніка вивчення корневої системи, вивчення расового складу й проблеми культурного використання диких форм клеверу та інш. корм. трав з різних місцевостей УСРР та РСФРР. В галузі селекції зернових бобових: сортовивчення різних зернових бобових (горох,

течевиця, фасоль й т. і.). Стационарне сортовипробування цих зернових бобових зернят, селекція шляхом застосування комбіваційної методи (гібридація), переводиться експедиційне обслідування місцевого селян. матеріалу й т. ін. В галузі машинознавства переводяться такі роботи: дослідження роботи сошників, сіялок; дослідження висів. апарату сіялок. В галузі рільництва переводяться роботи: вивчення елементів сівобороту, порівняння продукційності різних рослин в одноманітних умовах та вивчення впливу попередників на головніші польові культури; вивчення азотових добрень, форм, способів внесення та розподіл у сівобороті, вплив гною та фосфор. добрень в 4-хліпн. сівобороті, вивчення масличних рослин, порівняння продукційності різних рослин та вивчення техніки культури соняшника, сої та коноплі; вивчення торфового удобрення та низки інш. робіт: в галузі розповсюдження хвороб серед злаків, картоплі, способи боротьби з цими хворобами, питання методики. В галузі агрохемії виконано роботи: хід нагромадження голов. харч. речовин в ґрунті в зв'язку з удобренням та обробкою, рослинністю, форми сполучень азоту в ґрунтах краю. Переведено також низку досліджень в галузі ентомології, с.-господ. економіки (роботи в зв'язку з підвищенням врожаю та інш.) та с.-г. метеорології (актинометричні спостереження, фіз. властивості ґрунтів та інш.).

Праці станції друкуються окремими виданнями (вже надруковано 36 випусків) та в журналі «Шляхи с.-господарства Київського краю».

ЦЕТРАЛЬНА СТАНЦІЯ ЗАХИСТУ РОСЛИН

Харків, вул. Революції, № 12

Засновано 1925 р. Склад станції: завідувач (зоолог) та 5 фахівців (ентомолог, фітопатолог, хемік, фах. по статистиці та динаміці шкідників і фах. по масовим шкідникам). Станція у віданні НКЗемСправ УСРР, кошти одержує з держбюджету. Проводить наукові роботи в справі організації та техніки боротьби зі шкідниками сільського господарства. Видає журнал «Захист Рослин». Праці станції друкуються по інш. рад. та закорд. наукових часописах.

ЧЕРВОНОГРАДСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ.

Червоноград, Полтавської округи

Засновано року 1910. Має відділи: рільництва, вживання хемічну лабораторію і метеорологічну станцію. Директор станції

Куколь-Яснопольський В. В., завідувач відділу рільництва Со-пальський Н. Н., Яковлев А. В. (спец. рільництва). Каплуновський С. П. (спец. вживання), Ляхова А. П. (завідувач сортоспробної діль-ниці). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансу-ється коштом держбюджету. Крім того користується коштами, що асигнують на окремі завдання різні установи і організації, а також спеціальними коштами з господарської і наслідково-виробничої ді-яльності. Бюджет станції на 1927-28 р.—35.000 крб. Червоноград-ська станція вивчає значіння гнойового й мінерального добрива для району, яким вона обслуговує, вивчає питання про чергування рос-лин в сівозміні і зайняті пари. Надалі буде продовжуватися робота коло цих питань і питань культури багатолітніх бобових рослин (еспарцет і люцерна). Ґрунт—звичайна чорноземля (гумусу 7%). Окремі роботи станція друкує в журналі «Шляхами досвіду» (орган Харківської крайової сільсько-господарської досвідної стан-ції), в журналі «Полтавський селянин» (Полтавська с.-г. Досвідна станція). Звітні роботи видані в трудах—є з випуски.

ЛОХВИЦЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Лохвиця, Роменської округи

Засновано року 1893. Самостійних відділів станція не має. Основний науковий склад станції: Директор Жуков Г. І., Ренський М. Д. (спец. тютюнник), Молдавський Д. Д. (спец. вживання), Одаренко І. Є. (спец. рільництва), Собко І. Н. (спец. тютюнник). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; утримується коштом держбюджету. Програмні завдання станції: вишукати раці-ональні способи культури махорки і олійних рослин з метою збільшення врожаю з одиниці площі, поліпшення якості продукції і здешевлення її. Окремі статті про свої роботи станція друкує в різних журналах та газетах. Щодо культури тютюну-махорки—станція видала 5 брошур (автор Ренський).

ЛУБЕНЬСКА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ ЛІКАРСЬКИХ РОСЛИН

Лубні

Існує станція з 1916 року. На початку вона була в м. Лубнях, але року 1924 її переведено до радгоспу «Березотеча» Лубенської округи. Має 4 відділи: 1) польових плянтацій технічної культури лікарств, 2) селекції, 3) технології, 4) вживання. Директор станції Львов Н. О. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Основні завдання станції: 1) виявити лікарську цінність лікарств, що ними користується фармакопея і народня медицина, 2) вищу-вати селекційні сорти лікарств, які відзначаються найвищими

лікарськими властивостями і продукцією, 3) вивчити біологію і фізіологію лікарств і техніку їхньої культури, 4) виробляти лікарські продукти через заводську досвідну переробку (масла, екстракти, тинктури і т. інш.), щодо цього—то станція провадить роботу з м'ятою, ромашкою, шалфеем, фенхелем, валеріаною, наперстянкою, горицвітом, гідрастисом, райдеревом, маком, донником і іншими. При станції є завод етерних масел. За допомогою Держмедторгпрому станція провадить контрактацію засівів лікарських рослин в селянських господарствах. Звітів своїх станція не публікувала; окремі статті про роботу станції є в газетах та спеціальних журналах.

МАКІЇВСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Макіївська, Ниженької округи

Засновано станцію року 1913. Станція має відділи: рільництва з спеціалістами рільництва, агрохемії і вживання. Персональний склад наукових співробітників: директор Бухдник Ф. Т.; Померанцев С. (агроном рільник), Романов П. І. (агрохемік) і Труш І. (популяризатор агроном). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету близько 30.000 крб. на рік; крім того користується коштами від реалізації своєї продукції. Завдання станції: обслуговувати район Північних солончакових черноземель, поширених на Чернігівщині; сюди стосуються питання обробки і удобрення, питання досліджування й запровадження в культуру на солонцюватих землях солетривалих рослин з дикої й культурної флори. Питання впливу культурних способів на хемізм і фізичні властивості ґрунту. Станція опублікувала окремі брошури про питання рільництва на солончаках і про нову кормову рослину—донник.

МАРІУПІЛЬСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Маріупіль, поштова скринька ч. 29

Засновано станцію 1910 року. Ґрунт—черноземля приозв'язького типу. Станція має відділи: рільництва і вживання, хемічну лабораторію і метеорологічну станцію. Директор станції Шейкин О. Є., Жданов Т. І. (спец. рільник), Самарин Л. В. (агрохемік), Шульман А. С. (спец. вживання), Дубовецький Л. Н. (спец. колективних дослідів). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Бюджетові асигнування біля 30.000 крб. плюс кошти з місцевого бюджету на проведення колективних дослідів—3.000 крб. і спеціальні кошти від шрибутків з господарства. До програми наукових робіт станції належать питання: 1) культури озимої і ярової

пшениці (питання обробки ґрунту, удобрення, попередники боротьби проти мокрого куколю, вияснення зв'язку культурних способів із засміченістю ґрунту бур'янами, ушкодженням гесенською й шведською мухами, вологою ґрунту і інш.); 2) час засіву ранніх ярових—пшениці, ячменю, вівса; 3) вплив попередників на урожай різних польових культур; 4) вивчення довголітніх і однолітніх кормових трав; 5) сортоспоби озимої й ярової пшениці, кукурудзи, сояшника й ячменю. Всі ці роботи продовжуватиметься і в майбутні роки, а крім того вивчатиметься нові культури: канафа, райдереза, земляного горіху і інш., а також роботи в галузі виявлення економічної рентабельності висновків з польових дослідів станції. Програму станції і окремі висновки в галузі культури озимої й ярової пшениці станція видала окремими брошурами.

МЛІВЬСЬКА САДОВО-ГОРОДНЯ ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Городище, Шевченківської округи

Засновано року 1921. Станція має відділи—рільництва, городництва, ентомології, загальної й сільсько-господарської метеорології, економіки й вживання, підвідділ фітопатології і відділ переробки продуктів саду й городу. При станції перебувають: Центральний державний плодовий розсадник, племрозсадник, великої білої англійської свині і маточник червоного смілянського рогатого скоту. Склад наукових співробітників станції: директор станції Смирненко В. Л. (учений агроном садівник), заступник директора Ячевський Г. І. (агроном), завідувач відділу підництва Ро Л. Н. (спец. відділу), Ган Г. О. Асистенти: Губенко О. П. і Борисяк Н. А., лаборант Сердюков М. Л.; завідувач відділу городництва Форост Г. І., спец.—Нікітін В. А., асистент—Савченко М. О., завідувач відділу ентомології—Гроссгейм Н. А., спец.—Пятаков В. Л., асистент—Краснюк П. І., завідувач відділу метеорології—Попов В. П., спец.—Захаров І. С.; завідувач відділу вживання Шепелев А. В., спец. фітопатолог Н. О. Яковлев; лаборант відділу технічної переробки Калітава Л. С. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Окрім того станція користується спеціальними коштами від прибутків виробничої частини. Відділ рільництва вишукує раціональні способи плодового господарства, вивчає способи вирощування висадкового матеріалу, вивчає способи догляду за плодовим деревом, вишукує й вивчає сорти плодівих і ягідних рослин з боку морозотривалості, посухотривалості, з високими смаковими й господарськими якостями. Відділ городництва провадить культуру городних рослин і жовтого тютюну і сортоспоби цих культур. У контакті з цими відділами працює відділ ентомології і підвідділ фітопатології, вивчаючи шкідників і хвороби садових і городних рослин і вишукуючи способи боротьби проти

них. Відділ метеорології веде мікрокліматичні досліджування в умовах поля, саду, городу, і розробляє методику дослідів і спостережень і системи спеціальних приладів. Питання економіки плідництва і городництва і популяризації даних і висновків станції лежать на відділі економіки і вживання. Відділ технічної переробки розпочав свою роботу 1927-28 р. Готуються до друку звіти. Окремі статті станція звичайно друкує в журналі «Вестник плодводства, огородництва и виноградарства».

НОСІВСЬКА С.-Г. СТАНЦІЯ ІМЕНІ П'ЯТИРІЧЧЯ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Ст. Носівка, Ніженської округи

Засновано року 1911. Має такі відділи: рільництва, агрохемії, скотарства і вживання; при станції є племінний розсадник великої білої англійської свині, розсадник сementальського скоту, метеорологічна станція, вегетаційна хатинка, хемічна лабораторія; ведеться насіннєве господарство, при чому толовшу увагу звернуто на культуру конюшини Персональний склад наукових співробітників станції: директор Кулжинський С. П., завідувач відділу рільництва, він же помічник директора—Рогоза І. Д.; завідувач відділу агрохемії—проф. Гедройц К. К., завідувач відділу скотарства—Вериго В. Н., завідувач відділу вживання—Турчанинов Л., спец. щодо скотарства—Поляков М. І., ґрунтознавець мікробіолог—Германов Ф. Н., агрохемік—Тарановська В. Г., ґрунтознавець—Беловахно І. І., спец. щодо насінництва—Доценко М., спец. селекціонер—Травін І. С. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Крім того станція користується спеціальними коштами з доходів від своїх виробництв (насінництво і племінна справа). Завдання: 1) питання підвищення родючости ґрунту; 2) питання найліпшого використання земельної площі; 3) підвищення урожаїв найгодовніших с.-г. рослин відповідним доглядом і добром сорту; 4) вивчення нових с.-г. рослин; 5) вивчення ґрунтів району станції, зокрема, вивчення солончакових та солонцюватих ґрунтів, попельнякових ґрунтів і взагалі питання генезису ґрунтів; 6) вивчення питань утримання й годівлі с.-г. тварин, виховання молодняка; вивчення кормового питання при культивуванні довголітніх трав і тропанних кормових рослин; 7) економічна оцінка висновків станції і популяризація їх. Станція широко публікує свої роботи в наукових журналах і окремими своїми виданнями (коло 50 випусків).

ОДЕСЬКА КРАЄВА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Одеса, поштова скринька ч. 128

Досвідне поле існує з 1896 року, краєва станція—з 1923 р. Має 8 науково-дослідчих відділів: селекції, рільництва, метеорології,

агрохемії, ентомології з фітопатологією, економіки машиноспробу і вживання з мережею гуртових дослідів. Директор станції і голова крайової ради досвідної справи—Фоменко С. К. Селекціонери: Баранський Д. І., Кетрар Ф. В., Фаворів А. М., Москаленко Г. М.; зав. від. рільництва Кудинов М. П., зав. від. метеорології—Софотеров М. К., зав. від. ентомології—Кириченко О. Н.; спец. ентомолог—Знойко Д. В., спец. фітопатолог—Гешеле Е. Е., зав. від. економіки—Онуфрієв О. О., спец. економіст—Поплавський П. М., зав. від. вживання—Івановський В. Г., спец.—Лисов В. В., спеці агрохеміки: Брокерт П. Г., Тимохін Г. Г.; спец. машинознавець—Пожидаєв С. Н., спец. сортознавець—Шабанов І. А., спец. щодо колективних дослідів—Шашкин М. С. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету коло 200.000 крб. на рік. Окрім того до бюджету станції належать її прибутки з господарства—35.000 крб. на рік. Основні завдання станції: вивчення причин посухи і вишукування засобів боротьби проти неї, вироблення нових засухоотривалих і врожайних сортів с.-г. рослин, вивчення нових технічних рослин, розроблення питань про раціональні форми реконструкції сільського господарства краю. За час з 1896 року аж до 1918 року станція створила систему обробки ґрунту і плодозміни з метою регулювання ґрунтової вологи і доцільного використання її. З 1915 року станція розвиває роботи селекційні і агрохемічні. Роботи своєї станція публікує окремими власними виданнями.

ОДЕСЬКА ДОСВІДНА ВИННИЦЬКА СТАНЦІЯ ІМЕНІ ТЕМІРЯЗЕВА

Одеса, Люсдорф, Сухий Лиман

Засновано року 1905 (з ініціативи і трудами В. Є. Таїрова). Станція має відділи: виноградарства, винництва з підвідділом мікробіології, відділ вживання і загальний відділ. Директор станції проф. Боровиков Г. А. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, фінансується коштом держбюджету, крім того користується доходами від реалізації своєї продукції. Завдання станції: 1) вивчення раціональних способів виробництва, льохового господарства і винництва, 2) вивчення метод хемічного досліджування вина і солодива, 3) вивчення хвороб винограду і способів лікування, 4) питання генетики і селекції винограду, 5) установлення якісних норм вина, 6) питання економіки виноградарства та винництва. Звіти станції надруковані є тільки до 1907 р., а спеціальні питання й статті в галузі наукових робіт станції друкуються и тепер у власному журналі «Вестник виноградарства и виноделия».

ДОСВІДНА СТАНЦІЯ ХМІЛЬНИЦТВА

Житомир, поштова скринька 10

Засновано року 1914. Станція має такі розділи робіт: досвідне хмільництво, селекція хмелю, агрохемія, вживання; в хемічна лабораторія і метеорологічна станція. Персональний склад наукових співробітників: директор станції Галка М. К., спец хміляр—Надашкевич В. М., спец ентомолог—Марущак М. Т., спец селекціонер—Маркевич В. А., спец агроном—Сабанєєв Ф. П. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, фінансується коштом держбюджету (близько 20.000 крб. на рік), а крім того залишаються прибутки з господарства. Завдання станції: вивчення й розроблення раціональних технічних способів хмільництва. З цією метою крім стаціонарних дослідів роботи, станція провела вивчення району своєї діяльності з кліматичного, ґрунтового й економічного боків і приступає до питань районування культури хмелю, а також поширює роботу в справі селекції хмелю, боротьби з шкідниками і хворобами і роботи в галузі агрохемії, все це складає й на майбутнє п'ятиріччя предмет діяльності станції. Станція розвиває свої наукові роботи з 1925 року.

ПЕРЕВОЛОЧАНСЬКА ДОСВІДНА ТЮТЮНОВА СТАНЦІЯ УКРМАХОТРЕСТУ

Село Переволочне, Прилуцької округи на Полтавщині.

Засновано року 1922. Завідувач станції—Жмур-Клименко Ю. К. Відповідальний науковий керівник станції учений консультант—Токарський Є. М., спец в галузі висушування махорки і ферментації—Котельников Г. Н., агрохемік—Назарчук А. П., фізіолог—Тимошків М. Г., селекціонер—Мельникова М. Х. Станція підтримується коштом попудних 2-копійчаних відрахувань з махоркової промисловості на агрикультурні заходи. Програма станції передбачає: 1) вивчення зовнішніх чинників культури махорки, 2) вивчення технічних способів культури махорки, 3) вивчення метеорологічних чинників, 4) вивчення внутрішніх чинників культури махорки (морфологія, анатомія, фізіологія махоркової рослини), 5) вивчення сушильно-томильного періоду і ферментаційних процесів тютюну-махорки, 6) генетика і селекція махорки, 7) хвороби і шкідники махорки, 8) питання економіки промислового махоркового тютюництва, 9) сортонасінньове господарство (репродукція сортів махорки, стандартизація). Друкованих видань станція поки ще не має. Станція до певної міри ще не устаткована.

ПОЛІСЬКА КРАЄВА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ ІМЕНІ А. Н. ЗАСУХИНА

Ірша, Коростенської округи

Станцію засновано року 1915 під назвою Радомиська досвідна станція; на Поліську краєву станцію зреформовано її року 1926. Має такі відділи: рільництва, агрохемії, економіки, скотарства, вживання, а також племрозсадник білоголового скоту. Склад основних наукових співробітників: директор станції Дувін С. Є. Зав. від. рільництва—Козакевич В. В., зав. від. скотарства—Ситенко І. І., зав. від. агрохемії—Соколов А. В., зав. від. вживання—Легкий Л. С., зав. від. економіки—Тарановець В. С., спец. в галузі хліборобства—Корольов Л. І., спец. агрохімік Турчин Ф. В., спец. відділу вживання—Юшков В. Є., спец. в галузі колективних дослідів—Наливайко А. Ю., спец. відділу скотарства: Пересветов О. Г., Корольов О. О., Григор'єв А. С.; спец. селекціонер—Соколова В. І., Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, фінансується коштом держбюджету. Крім асигнувань за держбюджетом станція одержує надатки відділу вживання кошти за місцевим бюджетом, а також користується спеціальними коштами з прибутків від реалізації свого виробництва (насіництво й племінна справа). Завдання: 1) підвищення родючости ґрунту (питання обробки й удобрення), 2) питання організації польової площі (зайняті пари, поля постерневих і підсівних культур, чергування рослин, роля попередників, вивчення типів сівозміни), 3) вивчення найголовніших с.-г. культур краю, 4) кормове питання й культура кормових рослин, 5) питання скотарства (поліський скот, свині, водяна птиця, вівці), 6) сортоспоби й сортовивчання. В основі всі ці питання залишаються на майбутнє п'ятиріччя, але підсилюються селекцією картоплі і бобових рослин (насамперед люпину і сераделли), вивчення хвороб рослин (насамперед картоплі) і виявлення економічної рентабельности способів, що радить станція. Роботи станція публікує в спеціальних журналах: «Сельско-хозяйственное опытное Дело», «Вестник с.-х.», науково-агрон. журнал «Лесовод Украины» й ін. Влада свій періодичний орган «Вісті».

ПОЛТАВСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Полтава

Засновано року 1884 (найстаріша станція). Має відділи: рільництва, агрохемії, метеорології, ентомології, скотарства, вживання, підвідділи городництва, бур'янів, і селекції кормового бурака й люцерни; має метеорологічну станцію, хемічну лабораторію, племрозсадники: свиней, овець і птиці; веде насіннєву справу в своїх допоміжних господарствах. Директор станції, віч же завідувач

відділу хліборобства—Сазанов В. І., зав. відділу агрохемії Пейхвассер М. Д. зав. від. метеорології—Самбікін М. М., зав. відділу ентомології—Знаменський О. В., зав. відділу скотарства—Бондаренко О. Ф., зав. відділу вживання—Туткевич О. І., зав. підвідділу городництва Гладкий М. Ф., спец в галузі колективних дослідів—Моргацький Є. Є., зав. підвідділу бур'янів, він же пом. директора станції—Лещенко П. І., спец відділу вживання—Румянцев В. Н.; Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, утримується коштом держбюджету. За минулий рік асигновано близько 130.000 крб.; крім того станція має кошти з місцевого бюджету на проведення колективних дослідів і робіт щодо вживання й користується коштами від реалізації господарства, (насіннєва й племінна справа). Основні завдання станції: вишукування способів боротьби проти посухи, вивчення питань нагромадження і доцільного витрачання вологи ґрунту (вивчення різних видів пару; оранка на зяб для ярових хлібів, вплив пропасних бобових рослин на урожай хлібів, вивчення різних способів обробки ґрунту і удобрення, вплив на врожай різних видів добрива на лісовому суглинку і чорноземлі, вивчення попередників, вивчення різних типів сівозмін, спроби боротьби з бур'янами, сортовивчення і сортоспроби, процеси нагромадження в ґрунті нітратного азоту і т. ін.). Одночасово з цим вивчається біологія шкідників поля і способи боротьби проти них. Розвивається робота с.-г. метеорології й скотарства. Окремі роботи станція друкує в різних спецжурналах. Має 57 випусків видання «Трудів станції». Видає популярний журнал «Полтавський селянин».

П'ЯТИХАТСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Ст. П'ятихатка, Катерининських залізниць, Криворізької округи.

Засновано року 1915, а роботу розпочала з 1923-24 р. Станція має відділи: рільництва і вживання; штат 15 чоловіка. Директор станції агроном Малич Є. Г. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Утримується коштом держбюджету. Станція обслуговує район тучних чорноземель центральної степової України з боку хліборобства (Дніпропетрівський край). Зведений звіт за всі роки роботи підготовляється до друку.

СУМСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Суми, поштова скринька 17

Станцію засновано року 1904, а року 1910 переведено на нову ділянку. Ґрунт суглиняста чорноземля. Станція має відділи рільництва і вживання і підвідділ агрохемії; є метеорологічна станція, хемічна лабораторія, вегетаційна хатка. Директор станції—Фомичов

І. Н., спец рільник—Маврицький Н. В., спец агрохімік—А. Г. Сільвестрова, спец в галузі сортосироби—Тверитинова Л. О., спеціаліст в галузі колективних дослідів—Грінченко П. П. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; утримується коштом держбюджету, крім того станція має спеціальні кошти від реалізації своєї продукції (насіннєва справа), а також одержує кошти за окремі спеціальні завдання від різних установ. Бюджет станції 50.000 крб. До програми наукових робіт станції належать: 1) питання про підвищення врожайності найголовніших с.-г. культур (питання обробки ґрунту й питання удобрення), 2) питання інтенсивного використання земельної площі: незмінна культура цукрового буряка, зайняті пари, пілєвні й постерневі культури. 3) питання виробництва кормів: кормове питання в рямпях зайнятих парів, придатність довголітніх трав для схилів, добір однолітніх трав. Крім перерахованого з 1925 р. вивчається: вплив бобових рослин на використання фосфатів, обробка зайнятих парів; культура довголітніх трав (насамперед еспарцету); луцїння й постерневе парування. Всі ці питання залишаються й на майбутнє п'ятиріччя. Окремі роботи станція друкує в різних журналах, насамперед, у журналі Харківської краєвої с.-г. досвідної станції «Шляхами досвіду», в журналі «Полтавський Селянин», «Радянський Селянин» і т. інш. Звітні роботи станція видає в своїх «Трудах»; видано 22 випуски.

ДЕРЖАВНА СУМСЬКА ПРОТИЧУМНА СТАНЦІЯ

Суми

Засновано року 1922. Станція має два відділи: вирусний і сироватковий. До складу основних наукових співробітників належать такі ветеринарні лікарі бактеріологи: директор—Тяжелов Ф. І., зав. вирусного відділу—Селенков П. А., зав сироватковим відділу—Тржецьская Я. К., старший асистент—Холопов О. С. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. За 1927-28 р. асигновано коло 60.000 крб. з держбюджету. Головне завдання станції: виробництво імуну крові для захисту свинарства від найшкідливішої для нього хвороби—чуми, разом з тим, вивчається організм свині і умови здобуття найактивнішої імун-крові. Роботи своєї станція публікує в журналі «Ветеринарное Дело».

ХАРКІВСЬКА КРАЄВА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Харків, поштова скринька ч. 266

Як краєва с.-г. досвідна станція існує з 1913 р., утворившись із сполучення с.-г. досвідної станції, що засновано її року 1910, з селекційною станцією, яку засновано року 1908. Станція має відділи: рільництва, агрохімії, с.-г. метеорології, селекції, ентомології,

фітопатології, садівництва, городництва, бур'янів, скотарства, економіки і вживання; є хемічна лабораторія, метеорологічна станція, вегетаційні хатки. Станція має маточник селекційних рілльницьких рослин, розсадник городних рослин: до станції належать відомий Каразинський сад; станція веде насіннєву й племінну справу. Директор станції—Рождественський Б. Н., завідувачі відділів станції: рілльництва—Рождественський Б. Н., і його помічник—Гоппе Г. С., агрохемії—проф. Єгоров М. А., селекції—Гельмер О. Ф. і його помічник Юрьев В. Я., фітопатології—Страхов Т. Д., садівництва—Знаменський В. В., городництва—Євтушенко М. В., скотарства—Рюриков Ф., економіки—Коротков І. П., вживання—Штандель В. Н. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, утримується коштом держбюджету. На 1927-28 р. станція мала асигнувань коло 250 000 крб., крім того, станція користується прибутками з господарсько-виробничої діяльності і має додаткові асигнування на роботи відділу вживання й хліборобства, насамперед на колективні досліди, з коштів місцевого бюджету. Загально-програмове завдання станції: розвивати виробничі сили масового селянського господарства свого краю, через розроблення науковими методами практичних вимог його і через випуккування раціональних способів для організації і ведення с.-г. виробництва у всіх його галузях. З цією метою станція провадить роботу над питанням раціональної обробки удобрення ґрунту, над питанням плодозміни: поліпшення сортів с.-г. рослин: акліматизує і досліджує чужоземні сорти; виводить нові сорти рослин; вивчає агрохемічні властивості ґрунту і рослин: вивчає шкідників і хвороби с.-г. рослин, способи боротьби проти шкідників і бур'янів; вивчає питання раціонального плідництва й городництва; вивчає підсоння краю і економіку сільського господарства краю, щоб на підставі своїх дослідів дати вказівки для правильної організації сільського господарства краю. Щодо скотарства, то станція працює коло великого рогатого скоту червоної німецької породи, коло свиней і птиці. На майбутній час підсилюється переобладнання питань економіки, селекції, агрохемії, с.-г. метеорології і скотарства. Роботи своєї станція публікує в багатьох спеціальних журналах. Видав популярний бюлетень—«Шляхами досвіду»; звітні роботи друкує в своїх «Трудах», окремих випусків станція видала понад 90.

ХАРКІВСЬКА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ БДЖІЛЬНИЦТВА

Станція перебуває при ст. Артємівка Південних залізниць

Міська адреса: Харків, Громадянська вул., ч. 6

Засновано станцію року 1920. Має такі розділи робіт: біологічний, бактеріологічний, ботанічний, досвідну пасіку; при станції є метеорологічна станція й польової землі 50 гектарів для спеціального господарства. Склад наукових робітників: директор—Розов

С. А., спец в галузі заразних хвороб бджіл—Перешивайло С. І., спец ботанік—Давидова Н. С., спец бджільник—Оржевський А. В., асистент—Козлов. Станція перебуває під орудою Наркомзему; утримується коштом держбюджету в розмірі близько 20.000 крб. на рік. Питання, коло яких працює станція, такі: 1) вивчення місцевої української бджоли з метою дослідження шляхів підвищення її виробництва, 2) питання раціоналізації догляду за бджолами, 3) питання біології бджолиної сім'ї, 4) вивчення заразних хвороб бджоли (паратиф, гнилець, нозема), 5) вивчення медодаєних рослин, 6) питання спадкового передання найцікавіших з господарського погляду якостей бджоли; яйценосність маток і збіральні здібності бджоли, 7) вивчення різних систем уликів. На майбутній час крім продовження робіт в галузі зазначених питань ставляться ще такі питання: 1) складання календарних схем догляду за бджолами і досліджування їх в умовах різних типів пасічництва, 2) організація шкільки племінних бджоляних маток, 3) вивчення питань техніки виводу племінних маток і трутнів, 4) вивчення питань розпліджування бджіл з точки погляду генетики, 5) питання живлення й годівлі бджіл, 6) оцінка медодаєних рослин, 7) вивчення хвороб бджоли, поширення їхнього та імунітету, 8) районування бджільництва. Станція друкує статті про свої роботи в різних журналах і в окремих виданнях. Видає науково-популярний щомісячний журнал «Пасічник».

ХЕРСОНЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Херсон, поштова скринька ч. 489

Засновано станцію року 1889. Відділи: рільництва з підвідділом зрошування, відділ агрохемії і відділ економіки й уживання; хемічна лабораторія, вегетаційна хатка, метеорологічна станція. Персональний склад основних наукових робітників: директор Подгорний П. І., Кухаревський Г. В. (спец в справах досвідного поля), Бурзі Е. Х. (агрохемік), Косовський Н. С. (спец вживання). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету. На 1927-28 р. асигновано коло 40.000 крб. і крім того в розпорядженні станції залишаються спеціальні кошти, що вона одержує з прибутків господарства. До програму роботи станції входять: боротьба проти посухи через організацію витривалого польового господарства і підшуккування посухотривалих видів і сортів культурних рослин; розробка технічних способів рільництва, що направлені до нагромадження, заховання й доцільного використання вологи ґрунту; питання відновлення й підтримання воложності ґрунту; питання плодозміну й інтенсивного використання орної площі; вивчення кормового питання в умовах південного степу України. З 1924 р. станція організувала польові дослідки з вживанням штучного зрошування різних куль-

тур; прядильних (насамперед, бавовник, кенафа); маслинових (райдеро, сояшник, арахис, соя, сафлор і інш.), баштанових культур, хлібів, трав, а також досліді із зрошуванням садів, городів і виноградників; вивчається техніка зрошування, техніка с.-г. культур при зрошенні, методика дослідів, вишукування найпростіших і найрентабельніших способів зрошування, економічна оцінка наслідків вживання зрошування. Окремі роботи своєї станція публікує в різних наукових журналах. Звіти видає станція у вигляді «Трудов» станції. Звіти є за всі роки роботи, вже видано 51 назву.

УМАНЬСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Умань

Засновано року 1914. Має відділи: рільництва й вживання, є лабораторія, метеорологічна станція і контрольно-наслідкова станція. Персональний склад наукових робітників: директор—Цопов В. Я., спеці рільники—Губенко І. і Демченко Ф. К., спец хемік—Грінченко А. М., спец відділу вживання—Пірожков К. Н., спец щодо колективних дослідів—Руденко І., спец сортоспробник—Пешковський Н., спец контролер насінництва—Котельників Т. Г. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, фінансується коштом держбюджету. За 1927-28 р. асигновано 30.000 крб.; окрім того станція користується спеціальними коштами з прибутків господарства. Завдання станції: обслуговувати з досвідного сільсько-господарського боку район деградованих чорноземель і лісових суцільків Київського лісостепу. Станція досягла великих наслідків у дослідях щодо вивчення попередників для хлібів і в роботах щодо оцінки різних типів сівозміни, при чім радить 5 і 6 повних сівозмін з пропашними і конюшиною. Окремі роботи станція публікує в спеціальних с.-г. журналах і газетах. Звіти видає в своїй виданнях (Трудах станції). Зведений звіт за 10 років видано року 1926.

УМАНЬСЬКА ШОВКІВНИЦЬКА СТАНЦІЯ

Умань

Існує з 1925 року. Завідувач станції—Корабльов І. І., техніки-лаборанти: Домбровська С. Н. і Павловська В. Г. Станція перебуває під орудою Наркомзему. Бюджет коло 10.000 крб. на рік. Станція тільки но починає свою роботу, завдання станції: дослідження посадок шовковиці, виявлення найтриваліших порід тутового шовковика в українських умовах; поширення шовківництва серед людности, з цією метою організовано тренажну справу пригтовування целюлярної ґрени й постачання її людности.

ЧАРТОРИЙСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Нова-Чартория, Бердичівської округи

Засновано року 1914. Станція складається з відділів: рільництва, вживання й підвідділу агрохемії. Персональний склад наукових робітників станції: директор Браславський П. М., спец рільництва агроном Антиханов Л. Д., спец рільництва агроном Буйло В. О., спец агротехнік Озол І. П., спец вживання Біценко М. С. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, фінансується коштом держбюджету. Опріч того станція має в своїй розпорядженні спеціальні кошти з господарських прибутків і насінництва. Завдання станції: 1) підвищення врожайності найголовніших с.-г. культур, 2) підвищення найраціональнішого і найінтенсивнішого використання земельної площі, 3) питання продукції кормів, 4) спроба сортів озимої пшениці, ярової пшениці, ячменю, вівса, гороху, картоплі, кукурудзи, конюшини. Ці ж питання в основі своїй залишаються і на майбутнє п'ятиріччя, при чім особливу увагу звертається на питання експериментального дослідження: а) елементи сівозміни, б) вивчання хемічного живлення рослин і в) вивчання повітряного режиму ґрунтів. Окремі статті станції друкує в спеціальних журналах. Звітні роботи видає в своїх «Трудах» (5 випусків), а також альбом у фарбах (20 порад сільському господареві району Чарторійської станції), агро гра, плякат про зайняті парні листівки.

ЧЕМЕРСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Поштовий відділ Чемер, Чернігівської округи

Засновано року 1925; окремих відділів нема, лише одна рільницька досвідна станція. Директор станції Фалько Г. Н. Наукову роботу провадять директор станції і спеці в справах рільництва і агрономії, а також спец в справах племінного скотарства. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, фінансується коштом держбюджету; а крім того станція користується прибутками з польового господарства і племінної справи. Завдання станції: обробка ґрунтів і удобрення (попелляякові суглинки), культури озимого жита, картоплі, вівса, льону, конюшини; вивчання попередників для різних культур; вивчання культури солонцюватих ґрунтів і їхнього генезису; вивчання воляного й живильного режиму ґрунтів, досліджування сортів с.-г. рослин; питання годування с.-г. тварин; вивчання рентабельности вживання висновків досвідної станції в селянських господарствах. Зведений звіт за ряд років праці підготовляється до друку.

ЦЕНТРАЛЬНА МОЛДАВСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Ст. Жеребково, Південно-західніх залізниць

Засновано року 1925. Має 5 відділів: рільництва, агрохемії, метеорології, вживання і спеціальних культур із секціями: плідництва, виноградарства; крім того ведеться робота коло бджільництва. Персональний склад наукових робітників: директор—Євневич О. А., зав. метеорологічного відділу Низенків Н. П., зав. відділу агрохемії—Рожественський І. Г., зав. відділу спец. культур Поліщук О. Д., зав. відділу вживання—Федоров Н. П., старший спец. виноградар Тишкевич Н. М., ентолог Князь Є. Г., старший спец. пасічник Чехович І. С., молодший спец. відділу рільництва Попович Ф. О., молодший спец. відділу вживання Степенко Ф. М. Станція перебуває під орудою Наркомзему АМСРР, фінансується коштом держбюджету. На 1927-28 рік асигновано 91.135 крб. Станція пер. вела економічне дослідження АМСРР, опрацювала програму досвідної і с.-г. роботи станції і питання агропропаганди. Роботи свої станція публікує в бюлетені Наркомзему АМСРР, а також в своїх спеціальних виданнях робіт станції. Видано з вип. «Трудів» станції.

ІВАНІВСЬКЕ С.-Г. ДОСВІДНЕ ПІЛЕ

Поштовий відділ Іванівка, Луганської округи. Залізнична станція Штерівка

Засновано року 1926. Станція перебуває в мережі досвідних станцій і полів, що обслуговують східний степ України (район Донбасу). Завідувач станції агроном Шумов М. Я. Утримується станція коштом місцевого бюджету; на 1927-28 р. асигновано 10.000 крб. Іванівське досвідне поле працює, як опорна досвідна дільниця Артемівської с.-г. досвідної станції, обслуговуючи багаті на гумус чорноземлі на льосі, з ознаками попельнякових процесів: ґрунти ці поширені в районі Дебальцево-Зверьове (гребінь Донецького гірського пасма).

БОЯРСЬКЕ УЧБОВО-ДОСВІДНЕ ЛІСНИЦТВО ЛІСОІНЖЕНЕРНОГО ФАКУЛЬТЕТУ КИЇВСЬКОГО С.-Г. ІНСТИТУТУ

Ст. Болрка, Південно-західніх залізниць

Засновано року 1925. Наукові співробітники: академік Вотчал Є. Ф., проф. Алексєєв Є. В., проф. Новак А. В., проф. Кучугуренко П. В., проф. Нерехтський В. С., проф. Товстолес Д. І., проф. Куде Я. М. Станція перебуває під орудою Наркомосвіти, утримується коштом господарських прибутків; на 1927-28 р. бюджет 10.000 крб. Виконано роботи: вивчення систем лісового господарства, вивчення

поступових рубань в соснових посадках; докладне досліджування розвитку соснового памолодку; підсочка сосни, приріст дерев, що ростуть. Наслідки досліджувань друкуються в «Записках Київського с.-г. Інституту». На майбутній час крім досліджування і продовження розпочатих робіт намічено: вивчання вилатку чинбарних речовин; вивчання механічних властивостей деревини; вивчання екзотів, методи таксації деревини; вивчання мікрофлори і найпоширеніших шкідників.

СОРТІВНИЦЬКА ТА НАСІННЬОВА УПРАВА ЦУКРОТРЕСТУ (СНУ)

Київ, вул. 25 Жовтня, ч. 6

Засновано року 1925. Має відділи: сортівницький, насінньовий, спрободослідчий, організаційно-економічний, рахунково-фінансовий і секретаріат. Персональний склад: керівник Лапін О. К., зав. сортівницького відділу Шнейдер Е. І., зав. насінньового відділу Лебов В. А., зав. спробо-дослідчого відділу Соляков П. О., зав. мережею досвідних полів—Нестеров О. Ф. Штат робітників 55 чол. Перебуває під орудою Цукротресту ВРНГ СРСР. Кошторис (разом із периферійною мережею досвідних станцій і насінньових господарств) досягає 5.000.000 крб. на рік. СНУ провадить самостійну дослідницьку роботу в галузі питань: виявлення найкращих сортів рослин польової культури (буряк, хліба, бобові) в умовах великого заводського й дрібного селянського господарства, а також вивчає умови насінньорозмножування (насінньові розсадники) і поширення цукробурякової культури на нові райони СРСР. Окрім того СНУ провадить науково-організаційну роботу в масштабі цілого Цукротресту щодо ентомології, фітопатології і с.-г. метеорології, а також завідуює ґрунтовими дослідженнями агрофонду Цукротресту. При СНУ є фотолабораторія і бібліотека. Звіти свої СНУ друкує в багаточисленних його виданнях (булетенів СНУ вийшло 10 номерів неперіодичного характеру) і в монографіях (сорт цукрового бурияку, сортоспроби хлібів, розвиток насінньової справи й т. ін). Загальна кількість видань матеріалів СНУ і його станцій досягає 54 назов.

ЦЕНТРАЛЬНА ДЕРЖАВНА НАСІННЬОВА КОНТРОЛЬНА СТАНЦІЯ

Харків, вул. 1 Травня, ч. 10

Засновано року 1906. Має такі відділи: 1) контрольно-лабораторний, 2) контрольно-польовий, 3) науково-дослідчий, 4) апробаційний. Співробітників, що самостійно провадять наукові роботи, 12: Євтушенко В. М. директор станції і керівник робіт, Векслерчик Л. Н. зав. відділу лабораторного контролю насіння, Єфремов Ф. І. зав. відділу польового контролю насіння, Лінник Г. Н. зав.

відділу апробації, Єгорова А. М. старший спец науково-дослідчого відділу в галузі розділу насіннознавства і фітопатології; Стахевич Б. Я спец в галузі доволітніх трав і привитиці, Бауер Є. К.—спец в галузі зернових культур, Коростельов І. Я.—спец в галузі апробації пропашних культур, Зозулика Р.—асистент контрольно-польового відділу вивчання тиквяних рослин, Крилова Н. І.—асистент контрольно-лябораторного відділу вивчання бур'янів, Хорошкова М. С.—асистент контрольно-польової дільниці вивчання коренеплодів, Гордієнко В. асист. цієї ж дільниці в галузі вивчення пасльонових рослин. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, фінансується коштом держбюджету коло 80.000 крб. на рік. Завдання станції: досліджування насінного матеріалу (лябораторний і польовий контроль), громадський контроль (над виробництвом і над заготівлею і розподілом насіння), інструктування крайових і районних станцій щодо контролю насіння. В числі наукових і методологічних робіт станція опрацьовує питання визначення сортів в умовах лябораторного і польового контролю; веде вивчання хворости насіння, опрацьовує методи обліку сортових сумішей при аналізі зразків насіння; вивчає сортові ознаки городніх рослин; вивчає питання проростання насіння; опрацьовує аналітичні дані і виводить норми. Перебуваючи в міжнародній асоціації контрольних станцій, веде з доручення асоціації вивчання ботанічних форм привитиці. Результати робіт станції публікує окремими виданнями, а також ряд робіт надруковано в журналі «С.-Х. опытное дело», в «Трудах прикладной ботаники» і в інших.

КОНТРОЛЬНО-НАСІННЬОВА СТАНЦІЯ ПРИ ВІННИЦЬКІМ НАСІННЬОВІМ ЗАВОДІ ЦУКРОТРЕСТУ

Вінниця, Немирівське шосе

Існує з 1922 р. Має з відділи: лябораторного контролю, польового контролю і насіннєву лябораторію для обслуговування елеватора. Завідувач станції Задлер В. В., помічник завідувача—Рипдальов П. Т., старший ляборант—Шворнева М. А., ляборант—Гутков А. Н. Станція перебуває в складі єдиної державної мережі контрольно-насіньових установ УСРР, обслуговуючи з капітально-насіньового боку Поділля. Утримує станцію Цукротрест. Результати робіт друкуються в бюлетенях сорто-насіньового Управління Цукротресту (СНУ).

ОДЕСЬКА КРАЄВА КОНТРОЛЬНО-НАСІННЬОВА СТАНЦІЯ

Одеса, Інститутська 9

Існує з 1919 року. Має відділи: лябораторного контролю насіння, польового контролю і апробації засівів сортового насінньомате-

ріялу. Основний штат 8 чоловіка, із яких 6 складають науковий персонал станції. Директор агроном Бичихіна Є. Станція перебуває в єдиній державній мережі контрольно-насінньових установ Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету; на 1927-28 р. асигновано понад 15.000 крб. Станція переводить в життя контроль насінньового матеріялу по всій Одещині і веде інструкторську роботу щодо районних контрольно-насінньових станцій. Насінньовий матеріял досліджується—на чистоту, вагу, зісхожість, засміченість, автентичність сорту, при чім це останнє досліджується не тільки методами лабораторної аналізи, але й на полі. Результати робіт друкувались в журналі «С.-Х. опытное дело» і виходять окремими виданнями станції.

КИЇВСЬКА КРАЄВА КОНТРОЛЬНО-НАСІННЬОВА СТАНЦІЯ

Київ, вул. Леніна 46

Виникла року 1897. Розвинувши широко свою роботу, станція року 1914-15 перепустила через насінньовий контроль понад 4.000 зразків і через хемічну лабораторію до 5.000 зразків (насамперед добрив). За час війни, революції і неврожайних років кількість роботи сильно підупала й лише з 1923 року діяльність станції збільшилась, досягнувши в галузі контролю насіння за 1925-26 і 1926-27 р.р. до 2.700 зразків на рік. Станція має 4 розділи робіт: 1) лабораторний контроль насіння, 2) польовий контроль насінньового матеріялу, 3) апробація засівів сортового товарового насінньового матеріялу і 4) хемічна лабораторія для аналізи й контролю с.-г. продуктів. Основний штат співробітників 14 чоловіка, з них 11 складають науковий персонал станції. Директор станції—проф. Душичкин О. І. Станція перебуває в єдиній державній мережі контрольно-насінньових установ України. Фінансує станцію Наркомзем УСРР, крім того, в її розпорядженні спеціальні кошти, що вона одержує, як платню за аналізи (насіння, ґрунтів, добрив і т. інш.). Крім аналітичних робіт, станція провадить дослідницьку й методологічну роботу в галузі насінньознавства і агрохемії, провадить досвідно-рільницьку роботу з метою визначення автентичности сорту і розвиває роботу в галузі апробації засівів. Розмір цієї роботи визначається дев'ятьма десятками тисяч гектарів засівів. Наслідки роботи окремими статтями публікувались на сторінках журналу «С. - Х. опытное дело».

МАРІУПІЛЬСЬКА РАЙОННА КОНТРОЛЬНО-НАСІННЬОВА СТАНЦІЯ

Маріупіль, с.-г. досвідна станція

Засновано року 1927 при Сільсько-Господарській Досвідній станції. Керівник станції агроном Шейкин О. Є., лабораторні роботи провадить Масловська Н. Д. Станція перебуває під орудою

Наркомзему УСРР. Станція дослідила якість зерна урожаїв 1927 р. в Маріупільській окрузі. Завдання станції: широко досліджувати і випробовувати якість зерна Маріупільської округи так сьогорічного врожаю, як і взагалі всього зерна, що обертається в селянським господарстві. Звіт про роботи передбачається публікувати.

ВЕРХНЯЧСЬКА СЕЛЕКЦІЙНА СТАНЦІЯ

Поштова станція Хрестинівка, Уманської округи

Засновано року 1899. Має лабораторії цукрового буряку, хлібного зерна, міко-ентомологічну і зерноочисного установа. Директор станції Хренников Є. В., заступник директора Долянко І. І., старші спеціалісти: Михалевич В. В. (буряк), Максимчук Л. П. (небурякові культури), Гроссгейм В. О. (ентомологія); молодші спеціалісти: Корбут М. П. (буряк), Загороднюк Я. Ф. (небурякової культури), Горщарук М. (фітопатологія), Єжиков Є. С. (селекція хлібного зерна), Сукачов В. П. (цукровий буряк). Станція перебуває під орудою Сорто-насінного Управління Цукротресту. Бюджет на 1927-28 р. 255.000 крб. Завдання станції: виведення господарсько-цінних сортів цукрового буряка, озимої пшениці, озимого жита, вівса, броварського ячменю. Провадилась робота також і коло проса. Станція вивела високі сорти: сорт жита Петкус Верхнячської станції і сорт жита Таращанського озимого жита; сорт вівса 0,53, сорт проса ч. 122 (жовте криласте); із сортів цукрового буряка відзначаються сорти Верхнячської станції врожайно-цукристого напрямку, що дають найдешевший цукор. Наслідки роботи станція друкує: в бюлетенях СМУ Цукротресту, в «Селекційному Віснику» і в «Трудах станції», а також в інших с.-г. журналах і спеціальних збірниках, наприклад, у виданнях 1923 р. «Сортоводные станции Сахаротреста».

БІЛОЦЕРКІВСЬКА СЕЛЕКЦІЙНО-ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Біла Церква

Засновано року 1919. Площа—356,6 десятин. Персональний склад: директор станції Соломуха І. Ф.; старші спеціалісти: Дубиня П. А. (буряк), Лебедев В. М. (небурякові культури), Кораб І. І. (ентомологія), Шевченко В. М. (фітопатологія), Архимович О. З. (дослідча частина); молодші спец.: Кот Н. Ф., Чернобривенко С. І. і Горлач А. А. (нецукрові культури), Пустовойтенко (міко-ентомологія), Савицький В. М. і Харченко-Савицька А. Н. (дослідча частина). Станція перебуває під орудою

Сорто-насіннєвого Управління Цукротресту ВРНГ СРСР, річний бюджет близько 200.000 крб. Станція виконує функції опорної дільниці Науково-дослідного інституту селекції в Києві (при Цукротресті), провадить селекційну роботу з буряком, пшеницею і вівсом. Має цукрову і хлібно-зернову цитологічну і мікентомологічну лабораторію, вегетаційну хатку, теплицю і механічні зерноочисні установлення. Роботи станції зводилися насамперед до досліджування методики добору буряка (вживання рефрактометра, виведення автофертильних рас і техніка ізоляції насінників за методом А. Архімовича), потім до вивчення впливу сорту на сорт (В. Лебедів), до виявлення нових шкідників буряка, до геноаналізу бобових (роботи Савицьких і т. ін.). Роботи станції надруковано в бюлетені СНУ Цукротресту в збірнику «Сортоводные станции Сахаротреста», в збірнику «Захист рослин» 1926 р., в «Селекційному віснику» і т. ін. Станція видає власний орган «Праця Білоцерківської станції».

ВЕСЕЛО-ПОДІЛЬСЬКА СЕЛЕКЦІЙНА СТАНЦІЯ ЦУКРОТРЕСТУ

Семенівка Полтавська, Кременчуцької округи

Існує з 1924 р. Являється спадкоємцею сортивницьких станцій Хорошківської і Березотечської. Хорошківська станція виникла року 1915, як філія Немерчанської станції, а року 1920 після нападу бандитів тимчасово переноситься в Березотечу, де провадиться сортивницька робота до кінця 1924 р., після чого робота переводиться до Веселого Подолу. До складу Весело-подільської селек. станції належать властиво станція в Веселому Подолі, яка провадить селекційну і дослідно-рільницьку роботу, і 5 насіннєвих господарств. (Всього землі—3.680 гектарів). Основні наукові робітники станції: директор станції Дузь-Кіртченко Д. Ф.; старші спеціалісти: Войткевич І. І., Ткаченко О. А., Шнеє С. Г., Овчинників Б. Ф. Станція перебуває в мережі селекційної Сорто-насіннєвого управління Цукротресту, що і утримує її. (На 1927-28 рік вона мала на сортивництво 51.000 крб., на науково-дослідні роботи—12.000 крб. і на насінництво—150.000 крб.). Станція провадить практичну селекцію цукрового буряка, озимої пшениці, жита, вівса, ячменю, ярової пшениці і бобових кормових трав; провадить сортопроби цих культур, а крім того гороху та проса; опрацьовує методологічні питання селекції і вивчає питання техніки рільництва, а саме: способи засіву, чутливість до удобрення, місце рослин у сівозмінах і т. ін. Наслідки роботи публікуються передусім в «Бюлетенях Сорто-насіннєвого Управління Цукротресту», а також в окремих виданнях СНУ.

ІВАНІВСЬКА ДОСВІДНА СЕЛЕКЦІЙНА СТАНЦІЯ

Ст. Гути, Південних залізниць

Засновано року 1887. Площа—363,93 дес. Придобої землі—342,11 десят. За своєю структурою станція поділяється на 2 частини—сортивницьку (селекція буряка і озимої пшениці) і досвідну (досвідне вивчення культури бурякового насіння щодо механічної обробки ґрунту, добрив, сівозми, умов розвитку самої рослини). Станція має бурякову, хлібозернову, досвідно-хемічну, міко-ентомологічну лябораторії, вегетаційну хатку, зерноочисні установа. Персональний склад: Шапошников І. І.—директор станції, Лебединський Б. М.—зав. сортівницького відділу, Товарницький В. І.—зав. хемічною лябораторією, Тіхоміров М. В.—зав. дослідного відділу, Демиденко Б. Г.—завідувач відділу вживання. Старш. спеціалісти ентомології Нікітін І. В., метеорології Пинавін С. Н.; молодш. спеціалісти (буряк)—Гринько Т. Ф., Селіхов В. В. і Кожухов Г. М.; (мікологія)—Шевченко; хеміки—Слезак К. І. і Сергієнко П. С. Станція перебуває під орудою Цукротресту; бюджет—309.450 крб. Станція вивела одну з найвроджайніших марок буряка. Роботи станції друкувались в бюлетенях СНУ Цукротресту за 1927 р., в збірнику «Сортівницьких станцій Цукротресту» за 1923 р., в «Трудах Іванівської с.-г. досвідної і селекційної станції» (за різні роки), «Бюлетенях Іванівської досвідної станції» за 1927 і 1928 р.р., в збірнику СНУ за 1927 р.

МИРОНІВСЬКА ДОСВІДНО-СЕЛЕКЦІЙНА СТАНЦІЯ ЦУКРОТРЕСТУ

Ст. Миронівка, Південно-західних залізниць, Білоцерківської округи

Засновано року 1912. Має такі відділи: 1) досвідний з агрономічною лябораторією, вегетаційною хаткою і метеорологічною станцією; 2) селекційний відділ (селекція буряка, озимих і ярових і контрольно-насіньове діло); 3) ентомології; 4) фітопатології; 5) насінництва; 6) вживання і колективних дослідів і 7) адміністраційно-господарський відділ. Склад основних наукових робітників станції: директор, він же і завідувач досвідного відділу станції Філіповський О. К., заступник директора Кирилюк К. Г., зав. селекційного відділу Єремєєв І. М., зав. ентомологічного відділу Ліндеман І. В., зав. фітопатологічного від. Муравйов В. П., зав. насінництва Семенко Ф. П., зав. хемічною лябораторією Пятенко А. І., селекціонери: Кучеро В. Ф., Волтатис С. В., Літовкін Д. В., Чухрай Г. І., спеці дослідники: Сіраченко І. А., агрохеміки: Цеслінська Є. П., Пономаренко Д. В., Манзон В. Д., ентомолог Костровський В. К., фітопатолог Гру-

шевой С. Є., зав. відділу вживання Кузьменко П. В., спец Тунік М. В., зав. майстерень інженер Нікітін І. І. Утримує станцію Цукротрест. На 1928 р. асигновано 212.000 крб. Програма робіт передбачає такі питання: а) в галузі досвідного відділу: вивчання продукційности сівозміни з різними відсотками площі буряка, вплив добрив, вивчання зайнятих парів під пшеницю, вивчання обробки ґрунту і засіву; б) селекційний відділ провадить роботу коло селекції цукрового буряка, озимої пшениці, вівса; виведено нові сорти, що вживаються в господарствах: озима пшениця — 1) «українка», ч. 246, 2) «ювілейна», ч. 103; овес — 1) ч. 90 і 2) ч. 70; в) відділ ентомології досліджує шкідників цукрового буряка і лашні і вивчає способи боротьби проти шкідників; г) відділ фітопатології вивчає хвороби цукрового буряка, пшениці, вівса; д) відділ вживання провадить колективні досліді в селянських господарствах і радгоспах і вивчає методику агроробіт. Результати робіт станція публікує в своїх «Трудах», які видає Сорто-насіннєве управління Цукротресту, в збірниках СНУ Цукротресту, в журналі «Защита растений от вредителей», в записках Маслівського насіннєвого технікуму. Надруковано до 35 робіт станції, у цім числі звіт за 15 років і окремі роботи з усіх осівних питань програми.

НЕМИРЧАНСЬКА ДОСВІДНА СЕЛЕКЦІЙНА СТАНЦІЯ ЦУКРОТРЕСТУ

Станція Немерчі, Південно-західних залізниць, Могилів-Подільської округи

З 1886 р. аж до 1917 станція мала назву «Немерчанське насіннєве господарство К. Буцинський і М. Лонжинський»; з 1921 р. до 1925 р. станція провадила виключно селекційні роботи, насамперед, в галузі селекції цукрового буряка, а з 1925 р. існує як досвідно-селекційна установа. Роботи станції розподіляються на 3 відділи: відділ бурякового сортівництва, відділ небурякових культур, і досвідний відділ (рільництво і агрохімія). Склад наукових співробітників станції: директор станції досвідник Надеждин О. М., спеціалісти: Федорович Л. І., Ковалевський Л. І., Ракочі В. А., Попович Б. Ф., Марголін К. М., Вітко А. М., Мокан Г. С., Петров А. А., Кульчицький А. В. Станція працює на кошти Цукротресту, бюджет її на 1927-28 р. — 320.000 крб. Завдання станції: вивчання впливу сорту на сорт цукрового буряка, вплив стимулюючих речовин на окремі сорти цукрового буряка, опрацювання методики і техніки сортоспроби, сортовивчання і сортоспроби цукрового буряка, озимої пшениці, ярової пшениці, вівса, гороху; питання сівозміни, добрив, питання інтенсифікації культури бурякових висадків;

вивчення трав, як попередників і вплив їх на ґрунт; вивчення водяного режиму ґрунту, динаміки живильних речовин в ґрунті, вивчення фізичних властивостей ґрунту, хід вступу живильних речовин в різні культурні рослини, облік видатків живих речовин як окремо рослинами, так і сівозміною. Роботи своєї станція публікує в: «Бюлетені Сорто-насіннєвого Управління» Цукротресту, в збірниках СНУ, в журналі «Селекційний вісник», а також видає свої «Труди», т. I, яких випущено р. 1927, де вміщено історичний нарис станції, кліматичні і ґрунтові умови, програму рільництва і агрохемії.

УЛАДІВСЬКО-ЛЮЛІНЕЦЬКА СЕЛЕКЦІЙНА СТАНЦІЯ ЦУКРОТРЕСТУ

Уладівка, на Поділлі

Уладівську селекційну станцію засновано року 1888 і з того часу вона існувала під такою назвою до 1927, коли її поєднано з Люлінецькими насіннєвими господарствами Цукротресту і дано теперішню назву. Станція має 1750 дес. землі в 4-х економіях. Директор станції Семіоловський Л. Л., спеціалісти цукрового буряка: Балан Є. Є., Шиманський А. Г., Гроник І. І. і спеціаліст нецукристих культур Кукулевський Е. І. Станцію утримує Цукротрест. За останнє десятиріччя станція вивчала різні сорти цукрового буряка—на урожай і цукристість, при різних термінах засіву і фракціонування насіння буряка; провадила облік енергії і вивчала фізіологію зростання буряка, а крім того провадила сортоспроби цукрового буряка, озимої пшениці, ячменю, вівса, гороху і бобів, а також працювала коло питань мінерального добрива під пшеницю. Звіти про свою роботу станція друкує в «Бюлетені сортонасіннєвого Управління Цукротресту», а також в спеціальних німецьких журналах.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧЕ БЮРО ЩОДО ЗЕМЛЕВПОРЯДЖЕННЯ ПРИ ДНІПРОПЕТРІВСЬКІМ ЗЕМЛЕВПОРЯДЧІМ ТЕХНІКУМІ

Дніпропетрівське, Шевченківська ч. 21

Існує з 1927 р. Наукових співробітників 3: Лангамер Л. І. (межевий інженер), Фролков Д. П. (землевпорядник) і Нестеренко П. П. (агроном). Кошти на роботу бюро одержує від технікуму. В 1927-28 р. провадилось досліджування землевпорядження Дніпропетрівської округи. На майбутнє п'ятиріччя накреслено дослідити землевпорядження в округах: Запорізькій, Артемівській, Стадінській, Маріупільській, Криворізькій, Ізюмській, Куп'янській і Старобільській. Видань не було.

МАЛО-ЗАГОРОВСЬКИЙ МАТОЧНИЙ РОЗСАДНИК ХАРЧОВИХ ТРАВ НА НАСІННЯ

п/в. Борзна, Конотіпської округи

Засновано 1920 року. Розсадник розташований на терені Ніженської округи, Плисковського району. Відділи: досвідний, насінництва лукових трав і селекційний. Директор Смірнов О. М.; наукові робітники: Ю. Е. Халаш, Н. С. Гучок, Г. М. Головань і А. П. Горленко. Фінансується за кошторисом НКЗемсирв—25.000 карб. (27-28 р.). Працює над вивченням техніки насінництва лукових трав та селекцій.

ПОЛТАВСЬКИЙ ВЕТЕРИНАРНО-БАКТЕРІОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Полтава, Воскресенський пров., 5-7

Засновано 1896 року. Ін-тут має відділи: вакцинозний, сироваточний і досвідного вивчення епізоотій. Особовий склад: директор-бактер. І. М. Єндовицький, зав. відд. бактеріології—В. В. Кошевий. У віданні Наркомзему; 1928 року фінансовано в розмірі близько 30.000 карб. Дослідчі роботи провадить над такими питаннями: раціоналізація виготовлення сироваток проти сибірки і проти бешпихи; відношення організму до кровопускання; виготовлення протичумної сироватки для собак; робота з фільтраційним вірусом чуми собак; вивчення шкарлятини коней і т. інш. Праці свої друкує в періодичних спеціальних виданнях, популярні статті—в місцевих.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ТА УЧБОВО-ПІДСОБНИЙ РОЗСАДНИК ЛІКАРСЬКИХ ТА ЕТЕРОНОСНИХ РОСЛИН ХАРКІВСЬКОГО ХЕМІКО-ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ТЕХНІКУМУ

Харків, Далека Журавлівка, хутор Ласківка

Засновано у 1928 році. Завідувач Г. А. Карпенко, Ляборант Л. С. Крилов.

За тимчасовим програмом робіт розсадника лікрослин функціонують відділи: 1) Ботанічний, 2) Досвідний, 3) Виробничий. 1928-29 р. розсадник лікрослин провадить роботи на кошти, що їх відпущено за умовою з Держторгом на суму крб. 5.000.

В цьому році поставлені досвіди по деяким питанням культури лікрослин, а саме: 1) Вплив часу посіву та посадки (коріанд, чернушка, дигіталіс). 2) Вплив різних засобів посіву та

посадки (валеріяна, чорна рожа). 3) Вплив угноень (судза, шавлія, белядона). 4) Вплив часу уборки врожаю (м'ята, готовник).

Крім того робляться хемічні аналізи сировини в різні вегетаційні періоди (до квітнення, під час квітнення та інше).

Результати досвідів 1928-29 р. будуть надруковано в першому кварталі 29-30 р.

ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНІ НАУКИ

Установи II фізико-математичного відділу Всеукраїнської Академії Наук

КАБІНЕТ МАТЕМАТИЧНОЇ ФІЗИКИ

Київ, Бульвар Шевченка, ч. 14

Рік заснування установи 1923. Особовий склад: 1) Керівник катедри математичної фізики—академік Микола Митрофанович Крилов; 2) науковий співробітник—Микола Митколович Боголюбов. На бюджеті ВУАН.

Завдання катедри полягає у дослідженні різних наукових питань з обсягу математичної фізики (різні інтерполяційні проблеми, наближене розв'язування основних проблем математичної фізики і т. інш.).

Детальний список наукових праць, надрукованих за останні роки співробітниками кабінету, публікуються щорічно у звітах про наукову діяльність ВУАН.

В працях акад. М. М. Крилова та його асистента М. М. Боголюбова було розроблено низку нових методів наближеного розв'язування диференціальних та інтегральних рівнянь математичної фізики.

За останні роки співробітники кабінету друкували свої праці в таких наукових часописах: 1) «Труди Фізично - Матем. Відділу Всеукраїнської Академії Наук», «Записки 2-го Відділу ВУАН», «Известия Всесоюзной Академии Наук», «Доклади ВУАН», «Московский Математический Сборник», «Журнал Прикладной Физики», «Збірник Математ. Секції Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові». 2) «Acta Mathematica», «Annales de l' Université de Foulouse», «Annals of Mathematics», «Bolletino dell' Unione Mat. Italiana», «Bulletin of the American Math. Society», «Comptes rendus de l' Académie de sciences de Paris», «Rendiconti della R. Accademia di Napoli», «Tohōku Math. Journal», O. Instituto (Coimbra) і т. інш.

КАТЕДРА ПРИКЛАДНОЇ МАТЕМАТИКИ

Київ, ріг вул. Леніна і Короленка, кімн. 29

Засновано року 1919. Завідувач катедри акад. Граве Д. А., науковий співробітник Соколов Ю. Д. Завдання катедри: теорія гребного гвинта, питання стійкості, рівноваги в прикладанні до техніки, удосконалення методів наближення технічних обчислень, удосконалення методів розрахунку електричних машин. Праці публікуються в: «Записках фізико-математичного відділу УАН», «Crelle Journal», «Astronomische Nachrichten» і інші. Фінансується коштом УАН.

КОМІСІЯ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ ПРИ УАН

Київ, вул. Короленка, новий будинок Академії Наук, кімн. 57

Засновано року 1921. Голова комісії акад. Пфейфер Г. В. (чиста математика). Член комісії: Кравчук М. П., старший учений співробітник Куревський (біб-кар). Комісія фінансується коштом ВУАН. Комісія провадить дослідчу роботу щодо теорії диференціальних рівнянь, геометрії, механіки, математичної фізики і математичної статистики. Публікує праці в: «Записках II відділу УАН», в «Трудах II відділу УАН», в «Записках Київського ІНО», в «Записках Київського С.-Г. Інституту», в «Збірнику Львівського Наукового Товариства ім. Шевченка», «Comptes Rendus de l'Academie», «Proceedings of the London Mathematical Society» Rendiconti del Circolo Matematico di Palermo». «Известиях Физико-Математического Общества», при Казанском Университете, «Докладах» Академии Наук СССР».

КОМІСІЯ ДЛЯ ДОСЛІДЖУВАНЬ ПИТАНЬ ГЕО-ФІЗИКИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

Київ, вул. Толстого № 14 (Київська Метеорологічна Обсерваторія)

Засновано р. 1921. Голова комісії—акад. Срезневський Б. І. Члени: акад. Вотчал Е. П., акад. Гольдман О. Г., акад. Граве Д. О., акад. Опоков Е. В., акад. Тутковський П. А., проф. Артем'євський О. П., проф. Душечкин О. І., проф. Де-Метц Г. Г., проф. Черний С. Д., Данилевський М. І., Половко І. К., Федоров О. В., Секретар Імпенецький В. М. Наукові співробітники: Завадовський Т. Н., Нічкєвич - Половко О. Н., Овсєцовський К. І.

Головні праці провадилося в галузі вивчення ознак посухи, кліматичного районування України, актинометрії, кліматології, гідрології, сільсько-господарської метеорології, аерології, електрометеорології, медичної метеорології.

Базою робіт була Київська Метобсерваторія з'єднана з Науково-дослідною катедрою геофізики та с.-г. метеорології, яка влаштувала позаміські пункти спостережень: 1) на Бативій горі при с.-г. дослідній станції і 2) в розсаднику Мотовилівського Лісництва на р. Стугні, де провадиться низка спостережень з червня міс. 1928 р.

Пілотні спостереження, сполучені з базисними визначеннями, провадиться на вишках 1) кол. Університету; 2) на Бативій горі; 3) на Арт. Школі і 4) передбачається відкрити вишки на новому будинку Академії; базиси визначено геодезичним шляхом; одержано важливі результати. Багато нових струментів виписано з-за кордону і з Ленінграду, а також збудовано місцевими засобами, як ось фотограметри для хмарних обмірів, висотомір Менделєєва, випарувачі та захищені термометри-праці; з осені провадитиметься магнетні спостереження.

Із складу аспірантів закінчують курс фахівці: 1) з земного магнетизму» 2) з електро-метеорології і медичної метеорології» 3) агрометеорології і 4) з синоптичної метеорології.

Роботи комісії друкує в «Зап. Фіз.-Мат. від. ВУАН». До завдань комісії входить наукова консультаційна робота органів нар. гос-ва, шляхів сполучення та авіації.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ МАТЕМАТИЧНИХ НАУК

Харків, ІНО, вул. Вільної Академії, 14

Засновано року 1928 (із колишніх науково-дослідних кафедр: прикладної математики, математичної аналізи та геометрії). Має відділи: прикладної математики, математичної аналізи і геометрії. Директор Інституту (керівник відділу прикладної математики) акад. Бернштейн С. М., (керівник відділу математичної аналізи) проф. Руссьян І. К., (керівник відділу геометрії) проф. Синцов Д. М. Дійсні члени: (завідувач секції функцій комплексних змін) проф. Гончаров В. Л., позаштатний дійсний член—проф Душин М. М. і проф. Марчевський М. М. Наукові співробітники: Брягачка В. Ф., Героніmus Я. Л., Гіршвальд Л. Я., Киревський М. Н., Соловійов П. О., Спрокомський О. І., Урисман С. М., Чернушенко І. С., Позаштатні наукові співробітники: Шумаков В. О., учений секретар Кунц І. І., аспіранти: Бланк Я. П., Бооль Л. А., Дармостук П. М., Куцаєв С. М., Ланцевидцький І. Л., Матвієнко В. Г., Николаєнко М. А., Ниркова А. Г., Петров, Прохоренко-Минийло О. І., Прошин Н. М., Римаренко Б. А., Рябоконт Ф. С., Тржецький Л. К. і Февенко О. П. Інститут перебуває під орудою Укрнауки Наркомосу. Бюджет на 1928-29 р.—30.000 крб. Основні дослідчі роботи присвячено питанням аналізи (диференціальні рівняння, теорія функцій, теорія рядів), геометрія, (геометрична теорія, диференціальних рівнянь, основи геометрії), механіки (теорія відносности, теорія пружности), теорія правдоподібности і математичної статистики.

Праці друкуються в: «Сообщениях Харьковского математического общества, в «Научных Записках», у «Вістях» Академії Наук УСРР, в «Известиях Академии Наук СРСР», «Москов. Математическом сборнике», в «Mathematische Annalen», «Acta Mathematica», «Comptes Rendus» і т. інш.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ФІЗИКО-ТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Харків, вул. Лібкнехта 18/20

Засновано року 1929. Під орудою НТУ ВРНГ. Інститут перебуває в стадії організації. Директор Інституту проф. Обреїмов І. В. Голова ради Інституту акад. Йоффе А. Ф.

ДЕРЖАВНИЙ ФІЗИЧНИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ

Одеса, вул. Пастера, ч. 27.

Засновано року 1926. Має секції: теоретичної фізики, рентгенофізики, радіотехніки, фотофізики. Директор проф. Кірілов Е. Е., (фото-фізик), дійсні члени: Хмиров Д. Д. (рентгенофізика, теор. фізики), науковий співробітник проф. Цомакіон Б. Ф. (електрофізика, радіотехніка), асистенти: Талько-Гринцевич П. А., (рентгенофізика) Міхневич Г. Л. (теоретична фізика). Під орудою Украуки. Бюджет на 1927-28 р. 19.000 крб. Минулого часу робота провадилась в галузі вивчення діяння електричного поля на кристалізацію перехолоджених рідин. Вивчення впливу різної довжини хвиль на фото-ефект. Вивчення фосфоресценції і флюоресценції в органічних фарбах. Вивчення електропровідності електролітів. До плану входять внутрішні й зовнішні фото-ефекти, кристалізації в електричній і магнетній полі, електричне коливання діяння рентгенових промінів на електропровід. Передбачається розвиток лабораторії спектрального досліджування температур під нулем. Праці публікуються в журналі: «Р. Ф. X. Общества», «Zeit für Physik».

НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ ФІЗИКИ

Київ, Політехнічний інститут (Брест-Литовське шосе)

Інститут засновано 1/1-29 р., а до того часу існувала науково-дослідча катедра фізики. Інститут має відділи: а) відділ експериментальної фізики з секціями: 1) фізики високих напружень; 2) фото-електричних та фотогольванічних явищ; 3) рентгенооптики та рентгеноспектрографії; 4) спектральної аналізи та радіоактивності і 5) технічних пристосувань фізики; б) відділ теоретичної фізики з секціями: 1) електродинаміки та квантової механіки; 2) вивчення

структури атому. Директор Інституту (і керівник від. експер. фізики) проф. О. Г. Гольдман, проф. Л. І. Кордип (кер. від. теорет. фізики), В. Є. Лашкар'єв, О. Є. Любанський, М. А. Лінниченко, Л. Я. Штрум, О. М. Косоногова, Г. М. Губар'єв, Ю. С. Руденко. Бюджет Ін-ту на 1928-29 р.—61.145 крб. (по НКОсвіті). За останні 5 років виконано такі експериментальні роботи (п. д. катедрою фізики). Вивчалоя: структуру електричної виснаги, явища перетворення енергії світла в електричну—ефект «Бекереля», нові явища рентгенооптики. Розроблювалося метод дугової і спектральної аналізи—у вивченні мінералів, вивчалоя роботу електролітичних випроствувачів у мережі змінного струму і т. інш. Виконано такі теоретичні роботи: вивчалоя теорію електропровідності металів, надпровідності металів та рівноваги наелектризованія провідника. Розроблювалося: теорії руху матеріальних тіл та світла у полі тяження, питання з теорії відносности, структури зернини атома, теорії проміюванія і т. інш.

У пляні наступного п'ятиріччя ін-тут намічає перевести такі експериментальної роботи: експериментальне вивчення структури електричних виснаг та форм їх при тисненнях близьких до атмосферних, а також шквчих і в різних газах, вивчення фото-гальванічних явищ, дальше розроблення питань рентгено-оптики та питань практичного застосування рентгено-спектрографії в зв'язку з дослідженням технічних матеріалів. Розроблення методів та вивчення українських мінералів за зазначеними методами. До пляну внесено також розроблення питань з теоретичної фізики (квантової механіки) та теорії будови атому та інш. Наслідки наукових праць колишньої науково-дослідчої катедри фізики, а нині л. д. ін-ту фізики друковано в українських, російських та інших журналах (за час існування катедри видано понад 40 праць): «Зап. КІНО», «Укр. Мед. Вісті 1927 р.», «Зап. Київ. дослід. катедр.», «Ж. Р. Ф. Х. О.» (1926, 1928), «Тел. и телегр. без проводов» 1928 р., «Изв. К. П. И.»—1928, «Zeitschr. für Physik», (1913. 24, 25, 26, 28), «Zeits. fphys Chemie», (1926), «Physik Berichte». З грудня 1926 р. катедра почала видавати «Українські фізичні записки», вийшли з зшитки I т. і 1 зшиток II тому. «Українські фізичні записки»—це тепер орган Укр. Асоц. Фізиків.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ФІЗИКИ ПРИ ІНО

Харків, вул. Вільної Академії, 14

Засновано 1927 р. Катедра має секцій: секцію загальної фізики, секцію магнітних вимірів і секцію електромагнітних коливань. Зав. катедри—проф. Рожанський Д. А.; дійсні члени: заст. завідувача і зав. секції загальної фізики—проф. Желіховський А. В., зав. секції магніт. вимірів—Штейберг Д. С., зав. секції електромагнітних коливань.—Слудкін А. О.; наукові співробітники: проф. Поно-

марев Р. Д., проф. Сахаров М. І., Помазанов М. Ю.; аспіранти: Доргой М. І., Бригалин А. А., Леляков А. А., Копіловіч Є. А., Кондрашенко Н. Ф., Тумоловський І. І., Богданов П. Г., Борисов М. Д., Папков А. С. Катедра перебуває у віданні Укрнауки і фінансується з держбюджету. Бюджет на 1927-28 р.—4.900 карб. Вивчала виснаження (разряд) в розряджених газах, фотоелектричні явища в кристалах, електромагнітні коливання в порожнявих трубках в присутності магнітного поля, ультразвукові коливання в кварці та феромагнітних металах, вивчала умови переохолодження рідин, і розсіювання електронів у тонких шарах. Праці друкують в «Журнале Русского Физико-Химического О-ва» і в «Українських Х. Ф. записках».

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА МАТЕМАТИКИ

Київ, Інститут Народньої Освіти

Засновано року 1924, перебуває під орудою Укрнауки. Склад катедри: акад. Граве Д. (керівник катедри). Дійсні члени: проф. Букреев В. Я., Кравчук М. П., акад. Пфейфер Г. В., Столярів М. О., науковий співробітник Соколов Ю. Д., Куренський М. К., Ахізер М. І., Діаченко В. Є., Калинович Ф. П., Латишева К. Я., Орлов М. Х. Катедра має секції: чистої та застосованої математики. Праці членів катедри надруковані в журналах «Вісті Київ. Політех. Ін-ту», «Вісті К. С. Г. І.» (1926), «Записки К. І. Н. О.» (1926), «Записки II Відділу УАН» т. II), «Мемуари УАН» т. V, «Записки Фізичної Математики», вид. УАН т. I, «Наукові Записки» т. II, «Comptes Rendust. 183 Paris», «Astronomische Nachrichten» Rd. 229 Kiel.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА МАТЕМАТИКИ

Одеса, вул. Комінтерну, № 2

Засновано 1923 р. Катедра має 3 секції: геометрії, аналізу та альгебри і механіки. Керів. катедри й зав. секції геометрії проф. І. Ю. Тимченко, зав. секції механіки—Т. К. Суслов, зав. секц. аналіз та альгебри—І. Ю. Тимченко. Дійсні члени к-ри: Д. А. Крижанівський, М. Г. Чоботарьов, А. С. Турчанинов, М. С. Васильєв, К. М. Шербина, наук. співробітники: М. М. Васильєв, М. І. Берцанський, В. М. Крижанівський, Г. Л. Міхневич, І. Д. Дуб і 8 аспірантів. Бюджет к-ри на 1928-29 р.—8.200 крб.

Теми досліджень стосуються галузей геометрії, аналізу, альгебри, теоретичної та прикладної механіки (4 роботи членів кат-ри були премійовані В.У.К.С.У.). Кат-ра розробляла також справу встановлення єдиної наукової української термінології в Термінологічній Комісії, заснованій при катедрі; видано одну частину «Альгебра»—

«Рос. укр. Словника математичної термінології та фразеології». Члени кафедри провадять роботу, і над популяризацією математичних знань. На п'ятиріччя кафедра ставить своїм завданням продовження дослідчої роботи в зазначених галузях математики. Крім того, ка-ра передбачає видати низку підручників з математики, zorganizувати семінари для сприяння підвищенню математичної кваліфікації співробітників та аспірантів інших наукових установ і т. інш.

Праці кафедри надруковано по таких журналах: «Журнал Одеських н. д. кафедр», «Записки Одеського І. Н. О.», «Изв. Физ. Математ. О-ва в Казани», «Математ. Сборник» (Москва), «Изв. Акад. Наук» (Ленинград), «Записки ВУАН», «Mathematische Annalen», «Crelle's Journal für Reine u. angewandte Mathematik». Власне видання термінологічної комісії «Словничок».

ВІДДІЛ ФІЗИЧНИХ ВИМІРІВ ПРИ НАУКОВО-ДОСЛІДЧОМУ ІНСТИТУТІ ФІЗИЧНОЇ ХЕМІЇ

Дніпропетрівське

Засновано року 1924. Відділ зреформовано із секції фізики, при Н/Д кафедрі фізичної хемії. Завідувач відділу проф. Маліновський А. Е. Аспіранти: Данилов В. І., Опівецький М. Є., Лавров Ф. А., Станкевич К. Й. Відділ розробляє питання електричних властивостей металів, термо-електродні сили, процеси горіння вибухових газових сумішей. Роботи публікується в «Сборнике» Днепр. Гор. Института», «Journal de Chemie Phys», в «Українських фізичних записках», в «Науково-Технічному Віснику», в «Журнале Русского Физико-Химического Общества», «Zeitschr. für Physik Chemie», «Записки Дніпропетровського Інституту Народньої Освіти». Дотації відділ має з коштів Наркомосу.

КАТЕДРА ФІЗИКИ ХАРКІВСЬКОГО ТЕХНОЛОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Харків, Каплунівська, 16

Засновано року 1875. Завідувач лабораторії Сахаров М. І., співробітники: Помазанов М. Ю., Борисоглебський С. В., Аполлосов В. П. Існує коштом Наркомосу. Бюджет 1.200 крб. почасти за держбюджетом, почасти з спеціальних коштів Інституту. Окрім поточної педагогічної праці провадяться досліді щодо прилагоди технічних високовольтових трансформаторів для цілей рентенографії і роботи в галузі визначення потенціалів збудження металів.

ХАРКІВСЬКА АСТРОНОМІЧНА ОБСЕРВАТОРІЯ

Харків, вул. К. Лібкнехта, 35

Засновано її в XIX віці при Харківськiм Університетi, року 1923 поєднано з гео-фізичною обсерваторією і разом із нею виділено в самостійну наукову установу. Обсерваторія має астрономічний й геофізичний відділи. Перебуває під орудою Укр. науки. Фінансується коштом держбюджету. На 1927-28 р.—36.000 крб. Директор — проф. Євдокімов М. М., відділ астрономічний має співробітників: старших астрономів: проф. Остащенко-Кудрявцев, ст. астрограф і астроном проф. Герасимович Б. П., проф. Барабашов М. П., аспіранти: Страшний Г. Л., Пархоменко П. Г., Цветова Р. А., Михайлов В. О. Обсерваторія провадить: спостереження південним (меридіановим) кругом над фундаментальними зорями, над зорями над планети Ерос, спостереження над планетами, над фотометром, астрографом, рефлектором; фотографування візуальних фотометрувань перемінних зір; фотографування комет, фотометричні і бігунометричні досліджування місяця; спостереження над поверхнею планет; зоряна статистика. Праці друкує в «Русском Астрономическом журнале», в «Известиях Русского Астрономического Общества», «Astr. Nachr», «Monthly Not. of. the Royal Astr Soc, The Observ, Popul. Astr.».

Власне видання—фотометричний каталог, обслуговування інструментарієм, вміщенням підучування студентів ІНО і Геодезичного Інституту. Брала участь в тригонометричному зйоманні м. Харкова.

Геофізичний відділ засновано року 1892 при Харківськiм Університетi, року 1923 поєднано його з Астрономічною Обсерваторією. Наукові співробітники: проф. Педаєв Д. К. і Семилетов С. М. Обчислювач спостережень—Кир В. О., аспіранти: Нахильницька М. В., Везігінський А. Л., Богомолів Г. Я., Фоменко Д. Ст. провадить метеорологічні спостереження за звичайною програмою з нетайним обробленням даних самописців, (барографу, термографу, гігрографу, геліографу, дощощиця і снігощиця); аерологічні спостереження: випуск куль-пілотів, кульзондів; актино-метричні спостереження; ітраці коло земного магнетизму. Труді публікується у виданнях: «Ежедневном Синоптическом Бюллетене Главной Геофизической Обсерватории», Укрмету і Грузії, «Декадный Бюллетень Главной Геофизической Обсерватории», «Метеорологическое Обзорение Главной Геофизической Обсерватории», «Геофізична характеристика України» «Reseau Mondial».

Видано Укрметом повні таблиці метеорологічних спостережень за 1924-25 р.р. Спостереження над температурою повітря за роки 1911—24; аерологічні спостереження за роки 1912—26; спостереження над опадами за роки 1892—1926; Підготовлено до друку річні метеорологічні спостереження за роки 1915—24. Коштом Укрмету

року 1926 виконано декілька означень земного магнетизму на Донбасі. Співробітник Семилетов брав участь в роботах магнетичної експедиції, що організував Гіринчий відділ Вищої Ради Народнього Господарства, експедиції, яка виконала детальне магнетне здіймання, а також магнетне здіймання в районі Макіївки. Він же зробив магнетні означення в низці пунктів між Харковом і Макіївкою. Обсерваторія бере участь у службі погоди. Обслуговує студентів ІНО.

ФІЗИЧНИЙ КАБІНЕТ ПРИ ХАРКІВСЬКИМ ІНО

Харків. ІНО

Існує з часу заснування Харківського Університету. Завідує кабінетом проф. Желеховський А. В. Наукові співробітники: проф. Помазанов Н. Ю., Слуцкин А. А., Штейнберг Д. С., Дорогой Н. І., Леваковський В. І., Леляков, Борисов, Іванченко і Атропова Є. Н. Кабінет обслуговує студентів ІНО та крім того, на базі його устаткування провадиться викладання лекцій Харківського Медичного Інституту і декількох інших ВУЗ'ів. Устаткування й приміщення кабінету обслуговує також Науково-дослідчу катедру фізики в Харкові. Дослідчу роботу кабінету визначене в статті про Харківську дослідчу катедру фізики. Бюджет кабінету за кошторисом ІНО.

ФІЗИЧНИЙ КАБІНЕТ ПРИ КИЇВСЬКИМ ІНСТИТУТІ НАРОДНЬОЇ ОСВІТИ

Київ, вул. Короленка 58, ІНО

Керівник — проф. Де-Метц Г. Г., проф. Лапінський П. Г., проф. Губарьов Г. Відділи: механіки, фізики, тепла, звуку, світла, радіоактивності, електрики; є майстерня виготовлення точних приладів. Праці співробітників кабінета публікується в журналі «Фізичні записки дослідчої катедри фізики на Україні» і «Известия КИНО», та інші.

ФІЗИЧНИЙ КАБІНЕТ КАМ'ЯНЕЦЬ - ПОДІЛЬСЬКОГО ІНСТИТУТУ НАРОДНЬОЇ ОСВІТИ

Кам'янець-Подільський, вул. Затонського, 27

Засновано року 1918. Завідує проф. Бернадський В. К. Під орудою Н. К. О.; фінансується коштом держбюджету. Провадить досліджування радіо-активних вод Кам'янець-Подільської округи. Праці друкує: в «Записках Кам'янець-Подільського ІНО», в «Записках Кам'янець-Подільського С.-Г. Інституту».

ФІЗИЧНИЙ КАБІНЕТ ОДЕСЬКОГО ІНСТИТУТУ НАРОСВІТИ

Одеса, ІНО

Засновано 1926 р. Зав. кабінетом проф. Талько-Гринцевич Ш. А., (рентген-фізика) наукові співробітники: М. А. Базилевич (кристал-фізика), З. І. Приблуда (акустика), Кулев Г. А. (загальна фізика) та Л. Ф. Верещагин (рентген-фізика). Кабінет у віданні ІНО. Праці надруковані в журн. «Записки Одес. І. Н. О.І.», «Известия Одес. Фізич. Ін-та». Дослідження в галузі рентген-фізики та кристалографії.

ФІЗИЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ДОНЕЦЬКОГО ГІРН. ІНСТИТУТУ

Сталіне

Засновано 1921 р. Завідує фізичним кабінетом проф. Смірнов П. А. Лябораторія в стадії устаткування.

КИЇВСЬКА АСТРОНОМІЧНА ОБСЕРВАТОРІЯ

Київ, Обсерваторний пров., 3

Засновано року 1838. Директор—проф. Черний С. Д., аспірант-спостерігач—Диченко М. П., асистент—Іллінський І. І., Лаврентівна Є. В., аспірант—Фіолковська О. В. Перебуває під орудою Упрнауки і УАН. Утримується коштом держбюджету—на 1927-28 р. 13.800 крб. Проводиться спостереження над планетами, кометами, подвійними зорями, над покриттям зір і планет місяцем, над північними і зодіакальними зорями. До плану входить: фотографування планет, комет, зоряних куч і туманностей. Обслуговує ІНО. Праці друкують в «Записках КІНО», «Astr Nach», «Monthly Not. of R. Astr. Soc».

МИКОЛАЇВСЬКА АСТРОНОМІЧНА ОБСЕРВАТОРІЯ

Миколаїв

Засновано року 1821. До 1913 р. була морською обсерваторією, потім до 1926 р. відділом Головної Російської Астрономічної Обсерваторії, а з 1926 р. існує, як самостійна під установа. Директор—Семенов Л. І., ад'юнкт-астроном Циммерман Г. К., астроном-спостерігач—Семенова Т. С., обчислювач—Максимов М. К. і Моссина О. А., ляборант-механік—Моссин Ф. О. Під орудою Укрнауки; утримується коштом держбюджету. На 1927-28 р.—20.200 крб. Основні завдання: визначити певне становище зір південниковим (меридіановим) кругом. Закінчує оброблення міжнародного зоряного каталогу (1915 р.). Розпочато спостереження для міжнародного фундаментального каталогу 1930 рік. До плану входить спостереження над

сонцем і зорями вдень і вночі. Роботи друкує в «Трудах», в «Известиях Главной Астрономической Обсерватории» і в чужоземних журналах. Підготовляється до видання 2 зоряних каталогів.

КИЇВСЬКА МЕТЕОРОЛОГІЧНА ОБСЕРВАТОРІЯ

Київ, вул. Толстого, 14/6

Засновано року 1855 в складі Київського Університету. Року 1924 виділено їй в самостійну дослідчу установу. До складу обсерваторії входять: метеорологічна станція, аерологічна станція, випарна станція, активно-метрична станція, кабінет фізичної географії, музей приладів і наукових допоміжних праць, бібліотека, кафедра гео-фізики і с.-г. метеорології. Директор—Серезневський В. І. (дійсний член УАН). Ст. геофізик—Половко І. К. (доцент), асистенти: Баранов Н. І., Серезневський І. В., Імшенецький В. М., секретар Кречетов Б. І., аспіранти: Бобарикова М. І., Корхов М. І., Нічкевич О. Н., Плесконосова М. В., Солодко А. А. Перебуває під орудою Укнауки і являється базою праці гео-фізичної комісії УАН. Утримується коштом держбюджету. На 1927-28 р.—16.800 крб. З 1917 р. провадить спостереження за допомогою куль-пілотів. З 1921 р. засновано випарну станцію, яка вивчає ті, що в. і конструює нові випарники; вивчає випаровування за різних умов, роботи ці зв'язано з комплексним вивченням посухи. З року 1925 провадить систематичні актино-метричні спостереження. З 1921 р. провадить систематичне вивчення ознак посушливості і вільгості. З 1925 р. запроваджено розроблення теорії ознак посушливості; переводиться опрацювання спостережень над вітром за час з 1885 аж до 1925 р.; провадиться також оброблення температурних аномалій. До плану робіт на майбутнє входять: досліджування промінювань землі і небосхилу і повного припливу сонячної енергії; вироблення способів визначення температур на різній височині; вивчення напрямку атмосферних процесів через побудову хронообразів; електро-метеорологічні спостереження; магнетні спостереження; організація сейсмічної станції; агрофізичні спостереження. Праці друкує у виданнях УАН, у виданнях Укрмету, у видавництві—Київ Статбюро, Щомісячних декальних і щоденних бюлетенях Головної геофізичної обсерваторії. Обсерваторія бере участь у виданнях УАН.

МАГНЕТНА ДОСВІДЧА СТАНЦІЯ ПРИ ОДЕСЬКІЙ ГЕОФІЗИЧНІЙ ОБСЕРВАТОРІЇ

Одеса, Пролетарський бульвар, ч. 89

Року 1928 зреформовано її із магнетного відділу обсерваторії, що існував з 1900 року. Має 2 відділи: відділ обсерваторної роботи

і вузько-наукового досліджування і відділ польових робіт щодо безпосереднього вивчення магнетного поля України. Завідує проф. Аганін М. А. (геофізик магнетолог). Станція перебуває під орудою Наркомосу. Переведено дослідчі роботи: магнетне здіймання узбережжя Чорного і Озівського морів, вивчання Одеської магнетової аномалії. На майбутнє намічено крім продовження робіт, що вже розпочато—магнетне здіймання району Дніпрельстану, систематичне здіймання України з метою скласти магнетні мапи. Звіт про роботи друкує у виданнях Головного Гідрографічного Управління.

ЦЕНТРАЛЬНА ГРАВИМЕТРИЧНА ОБСЕРВАТОРІЯ В ПОЛТАВІ

Полтава, М'ясоедовська вул., ч. 25

Засновано року 1926. Директор проф. Орлов О. Я. Наукові співробітники—астроном-метролог—Горт-Де-Гротт і ст. астроном Авксентієва З. Н. Фінансується коштом Української Головної Палати Мір і Ваги. Завдання Обсерваторії—визначити силу тяжіння в цілій низці пунктів на Україні. Обсерваторія виконала велику роботу щодо детального вивчення сили тяжіння на Україні, зв'язала основні пункти СРСР з Німеччиною (Потсдам). Звіти друкується в «Збірнику граві-метричних робіт».

ОДЕСЬКА ДЕРЖАВНА ГЕОФІЗИЧНА ОБСЕРВАТОРІЯ

Одеса, Пролетарський бульвар, ч. 89

Міську станцію засновано року 1865, а Обсерваторію, що поза містом—року 1891. Має відділи: метеорологічний, антиномологічний, синоштії і електрики. Директор—проф. Точидловський І. Я. (геофізика і фізика). Учений геофізик проф. Аганін М. А., спец. геофізик Акимович М. М. і Полль А. Ф. Метеорологи-спостерегачі—Абрамов І. М., Вітвіцький Е. М., Захарова О. П. і Рудановська Н. К. Під орудою Наркомосу. Утримується коштом держбюджету. На 1927-28 р. близько 40.000 крб. Завдання: метеорологічні і геофізичні спостереження за звичайною програмою; досліджування складу температури води Чорного моря і надбережної смуги; подробиці магнетного здіймання узбережжя Чорного і Озівського морів, що ув'язано зі здійманням Академії Наук. Опрацьовано матеріали станції за 65 років і складено нарис підсоння Одеси» досліджено зверхні гари атмосфери за допомогою пілотів; актиномологічні спостереження електрометеорологічні спостереження. Передбачається надалі: створити в Одесі бюро погоди для степового посушливого району; розробити методи визначення вільгости ґрунту. Вивчено теплопровідність і теплоємність ґрунту; запроваджено вивчання фізичних умов утворення дощових капель із туманностей. До плану робіт

надалі входять: збудування опорної магнетної станції для України; продовження магнетного здійснення України; організація для Надчорноморського району бюро погоди; досліджування завбачання, посух і суховіїв; хемічні дослідження опадів; вивчення фізичних властивостей ґрунту; роботи публікується в «Щоденних Декадних Бюлетенях», в «Геофізичному Бюлетені» і «Геофізичний характер України»—видання Укрмету, в журналі «Метеорологічський вестник», в журналі «Геофизическая Обсерватория», видання обсерваторії: «Бюлетень Обсерваторії», «Висновки за 60 років спостережень—Точидловського; «Обробка опадів за методом Точидловського», «Магнетні елементи Одеси»—Аганін.

УКРАЇНЬСЬКА ГОЛОВНА ПАЛАТА МІР І ВАГИ

Харків, вул. Дзержинського, ч. 40

Засновано року 1922. Має лабораторії: хемічну, пірометричну, вагову, часову і калібрів, калориметричну, електрометричну, термометричну, водомірну, оптичну, фотометричну, радіолабораторія, також гравіметричну обсерваторію. Директор проф. Мазауренко В. П.; завідує хемічною лабораторією проф. Шукарьов О. М., співробітники лабораторії: Кривобабко І. П., Кузьменко С. М.; завідує пірометричною лабораторією Кияниця В. М., співробітники: Дигало М. Г.; завідує лабораторією часу проф. Євдокімов М. М., співробітник Парфенов С. М.; завідує гравіметричною лабораторією проф. Орлов О. Я.; співробітники: Дюков О. І., Горт-Де-Гротт М. А., Балосоголо В. В., Авксентьев З. М., Орлова О. О.; завідує лабораторією терезів проф. Лініченко М. А.; завідує лабораторією калібрів проф. Павлов М.; зав. електрометричною лаб.—проф. Копняев та проф. Рожанський; зав. фотометр. лаб. проф. Барабашев. Під орудою НТУ Вищої Ради Народнього Господарства УСРР. Утримується коштом перебувань за перевірки вимірчих приладів від перевірочних палат. Праці друкує в «Поверочном деле» і у виданнях «Главной Палаты Мер и Весов СРСР». У. Г. П. М. та В. керує роботою 5 перевірочних палат та 8 перевір. бюро на Україні.

УПРАВЛІННЯ УКРАЇНЬСЬКОЇ МЕТЕОРОЛОГІЧНОЇ та ГІДРОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ (УКРМЕТ)

Київ, вул. Короленка, ч. 21

Засновано року 1921, як Метеорологічна Служба; року 1927 через поєднання гідрометричної служби меліоводгоспу Наркомзем-справ та гідрометеорологічних станцій Укрмету й Бузької та Дніпровської гідрометстанції, які ввійшли до складу Укрмета, Управління почало обіймати й гідрологічну службу.

Метеорологічна частина Управління розподіляється на секції:

- 1) загальної метеорології;
- 2) служби погоди з аерологією й
- 3) С.-Г.

метеорології. Гідрологічна частина складається з секцій: 1) гідрологічної; 2) гідрометеорологічної та 3) гідрометричної. Позасекційні установи Управління—видавництво, бібліотека (25.000 томів), музей геофізичних приладь та устаткування, лабораторія по перевірці прикладів. Місцеві філії й установи Укрмету: 1) Крайові відділи: Чернігівський, Волинський, Подільський, Київський, Поддавський, Харківський, Дніпропетровський, Надчорноморський, Донецький, 2) Округові Інспекторати в Київській, Уманській, Шевченківській, Зінов'ївській, Копотинській та Стаїнській округах, 3) Геофізична обсерваторія в Тимках, 4) Гідрологічні дослідні станції: Бузька, Дніпровська—Плавньова, Наддеснянська—стокова, Сульська—болотна. Метеорологічна мережа Укрмету на 1-VII-1929 т. складається з станцій II пор.—300, станцій III пор.—1430, кореспондентських пунктів 400, фенологічних пунктів 250; гідрологічна мережа має гідрометеорологічних станцій 5, пунктів 168, льодомірних 60 постів.

Директор Управління Софотеров М. К. (Агрометеоролог, кліматолог), Зам. Директора Биковський О. Г., Секретар Назаров Б. О.; Зав. Секцій та Бюр: Томашевич П. Л. (метеоролог-фізик), Гертнер Е. В. (синоптик-аеролог), Комарницький С. К. (Гідролог), Копачевська М. Н. (фенолог), Селецький І. Й. (Кліматолог), Половко І. К. (геофізик), П'ятицький О. С. (Синоптик), Назаров В. О. (гідрометеоролог), Гук М. І. (Кліматолог), Мальгін В. К. (Синоптик), Гельмгольд М. Ф. (Аеролог), Вержбицька Л. С. (Фізик). Фахівці метеорологи: Кіяшко О. В., Бовін К. М., Омшанський М. О., Кононенко К. Я., Адешидзе Ю. Ю., Урт'єв П. М., Євстаф'єв В. М., Кутелов Д. Д., Корхова Я. К. Синоптики: Ясіньська О. Ф., Плесконосова М. В. Аерологи: Баранова М. І. Агрометеорологи: Іовенко М. Г., Власова З. І., Лашина Г. Ф., Гідрологи: Агальцов М. Ю., Кобизький П. А., Валяєв І. Г., Магомедов А. Д., Попов В. М., Болдирев Л. Т., Максимович М. С. Гідрометеорологи: Журавель І. В., Болгарський В. І., Мошинський К. П. Гідрометри: Рижкова М. П., Артем'єв О. К., Пустовойт С. П., Папков М. Ф., Зоренко Г. Т., Швець Г. І., Штепанек С. І., Радіотехнік: Мойсєєв В. Т.

КРАЙОВІ ВІДДІЛИ УКРМЕТУ

Київський Відділ Укрмету

Київ, вул. Короленка, 21

Зав. Відділу Могилат М. І. Філія Укрмету, що охоплює округи Київську, Уманську, Шевченківську. Засновано 1912 р. як Мет. Бюро сітки кол. Губ. Земства. Перетворено в Відділ Укрмету 1922 р. Інспекторати є в округах Київській, Уманській, Шевченківській.

Чернігівський відділ Укрмету

Чернігів, вул. Червоноармійська, 28

Зав. Відділу Голубчик В. Т. Інструктор Могилівський М.
Охоплює Чернігівську, Конотопську та Ніженську округи. Засновано 1922 року. Інспекторат є в Конотопській округі.

Волинський відділ Укрмету

Житомир, вул. Лермонтова, 13

Зав. Відділу Хавхалюк М. М., Інструктор Тейфель Ю. К.
Охоплює Волинську, Бердичівську, Коростенську та Шепетівську округи. Існує з 1911 р. як Мет. Бюро кол. Волинського Губ. Земства, що перетворено 1922 року на Відділ Укрмету.

Подільський Відділ Укрмету

Вінниця, вул. 1 Травня, ч. 94

Зав. Відділу Петранівський М. В., Інструктор Полєнє Т. П.
Охоплює Вінницьку, Кам'янець-Подільську, Могилівську, Проскурівську та Тульчинську округи. Існує з 1922 року.

Полтавський Відділ Укрмету

Полтава, Держ. Музей

Зав. Відділу Самбикін М. М., інструктор Троцька М. Охоплює Полтавську, Кременчуцьку, Лубенську, Роменську та Прилуцьку округи. Засновано року 1910, як Метбюро кол. Полтавського Губ. Земства, перетворено в Відділ Укрмету 1922 року. Друкує огляди погоди в журналі «Полтавський Селянин».

Харківський Відділ Укрмету

Харків, вул. Лібкнехта 82

Зав. Відділу професор Педавє Д. К., інструктори: Бабинина В. Н., Нахильницька М. В. Охоплює округи: Харківську, Ізюмську, Куп'янську, Сумську. Існує з 1903 року, як Мет. Бюро кол. Харківського Губ. Земства. Перетворено на Відділ Укрмету 1922 р.

Надчорноморський Відділ Укрмету

Одеса, Пушкінська вул., № 44

Зав. Відділу Акимович М. М. Інструктор Шелудченко М. С.
Охоплює округи: Одеську, Першотравенську, Зінов'ївську, Мико-

лаївську, Херсонську та АМСРР. Існує з 1912 р. як Мет. Бюро кол. Херсонського Земства; перетворено на Відділ Укрмету в 1922 р. Інспекторат є в Зінов'ївській окрузі. Друкує огляди погоди по кварталах року.

Дніпропетровський Відділ Укрмету

Дніпропетровське, пр. К. Маркса, 18

Зав. Відділу Захаров М. А. Інструктор Базилевич П. Охоплює округи: Дніпропетровську, Запорізьку, Мелітопільську, Криворізьку. Засновано 1922 року.

Донецький Відділ Укрмету

Артемівське, Олександрівська вул.

Зав. Відділу Чантулов М. Інструктор Дирик Д. Охоплює округи: Артемівську, Луганську, Маріупільську, Сталінську, Старобільську. Інспекторат в Сталінській окрузі. Засновано 1923 року.

Укрмет перебуває під орудою Наркомземсправ УСРР. Фінансується коштами держбюджету та місцевих коштів Округових земвідділів. На 1928-29 р. по держбюджету асигновано 332.000 карб. Укрмет має такі періодичні видання:

Щоденний синоптичний бюлетень (тираж 150), Щоденний Гідрометеорологічний бюлетень (тир. 50), Декадний Бюлетень (тир. 1800). Журнал «Погода й Життя» (тир. 2.000), Вісник Метеорології та Гідрології (тираж 1000). Неперіодичні видання: Геофізична характеристика України. Щорічні матеріали спостережень станцій Метеорологічної служби й гідрологічної служби, матеріали фенологічних спостережень, інструкції для спостережень та окремі наукові роботи та нариси кліматичного змісту.

Гідрометеорологічний відділ зв'язку Донецьких залізниць

Харків, майдан Фюербача, ч. 7

Оформлено року 1927, як основну гідро-метеорологічну частину відділу зв'язку. Завідує В. Міначян. Утримується коштом держбюджету. Відділ організує мережу гідро і мет. станцій; складає метеорологічну характеристику району дороги; виявляє режим річок; вплив атмосферних процесів на роботу зв'язку. До плану входять: складання ґрунто-геологічної мапи і мапи ґрунтових вод, вивчення асувів.

ХЕМІЧНІ НАУКИ

ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ХЕМІЇ

Харків, Ветеринарна, 4а

Засновано 1923 р. Директор Інституту проф. І. А. Красуський. Наукові співробітники: Вознесенський В. Д., проф. Мухін Г. Є., Кіпріяннов А. І., Беркман Я. П., Ейнгорн Г. Л., Габель Ю. О., Гофман М. В., Хармадар'ян М. О., Крафт В. В., Фірсов М. А. і зав. аналіт. відділу Мілославський М. М.; асистенти: Гінзбург Р., Борисов М. Д., Долгопольський, Угнячев М. Я., Долгов, Григорович, Тафельштейн, Толкачов. Інститут має аналітичний відділ з такими відділами: загально-аналітичним і паливним, науково-дослідчий з лабораторіями—фізико-хімічною, металографічною, для вивчення харчової промисловости, чинбарської промисловости, для вивчення продуктів тютюнопромисловости, для вивчення вугілля та продуктів коксування, мінер. технології, органічного синтезу, будівельних матеріалів, а також контрольний апарат для приймання та здавання руд. Інстит. прикл. хемії працює на завдання НТУ ВРНГ в зв'язку з потребами окремих виробництв; крім того до завдань Інституту належать і науково-дослідчі роботи в справах, зв'язаних з промисловістю, які ставить він з власної ініціативи. Перебуває у віданні Н. Т. У. на держбюджеті (за 1927-28 ф.—260 тис. карб.). Має також асигнування від заінтересованих трестів і інших установ на спеціальні роботи. Має філію в Чернігові (Богославська Н. В.) з хемічно-механ. лабораторією для досліджування матеріалів і продуктів керам. промисловости. Ін-тут виконав такі роботи: 1) досліджував паливо Донецького басейну, зокрема докладно дослідив вуглі Лисичанського району та продукти їх коксування; 2) досліджував насліддя соляника різних районів України і продукти, що добуваються з його; 3) досліджував глини, вапняки, доломіти й графітові руди України, 4) досліджував вугілля підмосковного району і продукти їх коксування, 5) досліджував різні сировинні матеріали, напівпродукти різних галузей промисловости; синтез напівфабрикатів фарбового виробництва, вивчав синтез нових типів чинбовиків, аналізував їх і т. інші. Звіти друкує окремими брошурами у вид. НТУ УСРР і в журн. «Уголь и железо», «Пи-

шевая промышленность», «Украинский Химический Журнал», «Zeitschrift für Phys. Chemie», в працях 4-го з'їзду хеміків, у журн. Р.Ф.Х.О., «Врачебное Дело», «Коллегиум», «Вестник Кож. Промышл.», та ін.

УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ФІЗИКО-ХЕМІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Дніпропетровське, Полтавська, вул., 1

Засновано 1927 року (перетворено з н.-д. катедри електронної хемії, що була заснована 1922 року). Має відділи: а) електронної хемії, б) фізико-хемічних методів в органічній і технічній хемії, в) хемічної термодинаміки і г) фізичних вимірів. Директор—акад. Писаржевський Л. В.—зав. відділу (а). Заст. Директора—проф. Коршун Ю. В.—зав. відділу (б). Вчений Секретар проф. Бродський О. І.—зав. відділу (в). Зав. відділу (г)—проф. Малиновський А. Е. Дійсні члени: Розенберг М. А. і Ролл К. В. Наукові співробітники: Березовська П. І., Заньков А. М., Рогинський С. З., Шульц К. І., Тяліков К. С. Аспіранти: Ройтер, Юза, Корабельник, Москович, Дайн, Поляков, Масальський, Алексеєва, Бутенко, Курносова, Супрудович, Філіпчук, Афанасьєв - Шертевер, Дашілов, Ошевецький; Ляборант—Глікман. Інститут у віданні Укрнауки. Бюджет на 1927-28 р. 32.900 карб. Основні проблеми Інститут розробляє такі: електронна хемія, електронний каталіз, залежність реакції від магнетового поля, вплив побудови органічн. речовин на їхні фізичні властивості (спектри вбирання, теплота утворення і інш.), електрошумні сили, вплив сольватації на властивості розчиненої речовини, вибухова хвиля і суміжні питання фізики, розроблення проблем, що мають технічне значіння. Інститут має періодичні видання: «Известия Днепронетр. Физ.-хим. Института», Праці публікує в журн. Р.Ф.Х.О., «Bul-de la Societé Chem. de Franse», «Zeitschrift für Phys. Chemie», «Zeits. für Elektr. Chemie», «Укр. Хим. Журн.» і інш.

ХЕМІЧНО-РАДІОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Одеса, Вул. Островидова, 4

Засновано 1922 року (з 1910 року це була радіологічна лябораторія Техн. Т-ва, а до того—Центр. Лябораторія М-ва Фінансів, заснована 1897 року). Директор Інституту—проф. Бурксер Е. С.,—зав. радіолог. відділу. Заст. Директора і зав. аналітич. відділу—В. Д. Богатський; голова наукової ради—проф. П. І. Петренко-Кратченко. Наукові співробітники: Е. А. Дрізо—зав. вироб. відділу, М. С. Мелеант, А. А. Оксєєвич, В. А. Муромцев, А. П. Афанасьєв, А. І. Ко-

ган, В. А. Бібер, Л. Г. Кішеневська, М. В. Комар, В. Л. Рутковська-Мильчевська, К. Г. Бронштейн, Г. Я. Рублев, З. М. Лисянська, Р. Я. Вайншенкер, Є. В. Гернет, Р. І. Устїловська, М. Я. Шапіро, Ф. Я. Френкель і Г. С. Бронштейн. Має три відділи: аналітич., радіолог. і досвідно-виробничий. Інститут у відданні Н.Т.У. Бюджет—близько 90 тис. карб. на рік. Інститут досліджує мінеральні джерела України, солоні озера, горючі гази, (Меліт. окр.), родовища целестину, радіоактивність вод, радіоактивні мінерали, кількість радіоелементів у рослинах, досліджує використання подільських фосфоритів. Праці друкуються в «Укр. Хим. Журн.», «Вістях Укргеолкому», у виданнях УАН і в чужоземних журналах. Ін-тут брав участь в експедиції для дослідження мінеральних вод на Волині в 1927 р. Виконував дручення скривськонкомів Одеси, Мелітополя в Артемієвського в справі вивчення природних продукційних сил.

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ ІНСТИТУТ НАРКОМЗДОРОВ'Я

Харків, Пушкінська, 19

Засновано 1920 року. Директор А. Розенфельд, магістр фармації Співробітники: Шварцман М. Б., Волотніков Ф. М., Грінберг Ф. Л., Трощі М. Я., Гербушевський Я. Г., Туфазь Г. В. Ін-тут має аналітичний відділ. Утримується на кошти, що має за дослідження фармацевтичних препаратів. Провадив і далі має провадити, головну, роботу над дослідженням місцевої ліксовини, та кращого використання її заміни нею закордонної. Праці Інституту надруковувало в таких журналах: «Врачебное Дело», «Вестник Фармації», «Химико-Фармац. Вестник», «Український Медичний Архів» та інші. Інститут підтримує діловий зв'язок з Укр. т-вом торгівлі медичн. товарами, Укрмедторг. Окраптекоуправління та п/в роб. медицини.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА НЕОРГАНІЧНОЇ ХЕМІЇ

Харків, ІНО

Засновано 1922 року Зав. катедри—проф. Телетов І. С.; Зав. Секції проф. Хотинський Є. С.; наукові співробітники—Козакевич П. П., Андреев Л. М., Хармадарьянц М. О., Казанський Д. О., Зенкевич С. О. Аспиранти: Андронікова, Пупко, Гапон, Пелех, Кобилінський, Хаскес, Коваль. Поверхитанні співробітники: викладач С. Госп. Інст. Алексеева Є. А. і Симонова В. М. і виклад. Фарм. Тех. Моїсеев А. Ф. У віданні Упрнауки. Бюджет на 1927-28 р. близько 900 карб. Катедра опрацьовує такі питання: каталіза в мікро й макрогетерогенному середовищі, адсорбція з розчинів, реакції подвійного обміну й гідролізу в гетероген-

них системах, вилучення сірки з її порід, виготовлення й дослідження борних ефірів, спектри вбирання і т. інш. Передбачається розробляти такі питання: каталітичний розпад водневого перексидату солями заліза та міді, що піддаються гідролізу, калодовим гідроксидом заліза; розроблення нової методи виявлення фосфорної кислоти в ґрунтах, вилучення сірки з її порід за допомогою погонів нафти без зворотного відгону розчинника; дослідження поверхневого натягу невіддних розчинів солей, органоборні кислоти, дослідження поліхлоридів для виявлення їх у боротьбі з с.-т. шкідниками, адсорбція гелем кремової кислоти. Праці кафедри друкують в «Zeit. für Phys. Chemie», «Kolloid Zeit», «Bull. Loc. Chem. de France», в Журн. «Рус. Физ.-Хем. Общ.», і в Укр. Хем. Журн.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ОРГАНІЧНОЇ ХЕМІЇ

Харків, ІНО

Засновано 1922 року. Має дві секції: жирних сполук та терпенів і ароматичних сполук. Особовий склад кафедри: зав. кафедри проф. Красуський К. А. (доктор хемії), проф. Валяшко М. А. (зав. секц. аромат. сполук), Пищемуха П. С., Габель Ю. О., Кіпріанов А. І., Дружнін Г. М. У виданні Упрнауки, яка її фінансує. Кафедра зв'язана з багатьма ВИП'ами Харкова, Сан. Бак. Інст., Т. С. О. Авіахемом і Коксобензолом. Розробляла виробництво фітину, фітоборошна, фітоферриту, добування терпентину та калофонії з ялівці сосни, дослідження продуктів сухого перегону кам'яного вугілля, виготовлення зарозану й сироватки Трунечка, синтеза аміноспиртів і спирт-амінокислот, дослідження спектрів вбирання фенолсульфонових солей і антраценових похідних, дослідження калофонії, дослідження поліхлоридів бензолу. Передбачається поставити: синтезу камфори, вивчити ароматичні сполуки, що мають властивості ненасичених, вивчити циклічні аміни й аміноспирти. Праці друкуються в «Укр. Хем. Журн.», в Хем. Відділі Р.Ф.Х.О., в «Journal für prakt. Chemie», «Bull. de la Société chim. de Paris», в збірнику рефератів доповідей IV Мендел. З'їзду. Бере участь у виданні «Укр. Хем. Журналу».

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ХЕМІЇ

Одеса, Технікум Прикладної Хемії

Засновано 1923 року. Склад кафедри: Петренко-Критченко П. І. (кер. к-ри), Добросердов Д. К. (кер. секц.); дійсні чл. Шетле П. Г., Комаровський А. С., Розенблат М. В., Бурксер Є. С., Юферов В. Ф.,

Богатський В. Д., Цонев Н. С.; наукові співробітники: Мах О. Т., Пантелеймонов і Грагеров; аспіранти: Рублев С. Г., Опозький В. Ф., Рева Ф. К., Равікович О. М., Д'якова М. К., Маткевич М. С., Дремух Р. Л., Сторожук М. К., Кангун І. А., Тубакаєв О. В., Бауман Р. М. і Шварцберг.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ХЕМІЇ

Київ, Політехнічний Інститут

Засновано 1922 року. Зав. академік В. О. Плотніков. Дійсні члени катедри й наукові співробітники: проф. Яворський В. П., проф. Ізбеков В. О., проф. Рабінович М. О., Фінкельштейн В. С., Фішер П. З., Усанович М. І., Вендецький М. А., Фіялков Я. А., Тончаківський К. О., має дві секції—загальної хемії й орган. хемії. Кошти дістає від Укрнауки. Працює над вивченням продукційних сил, хемтехнології, в справах електрохемії, будови матерії, електропровідності твердих мішаннин і т. ін. Звіти друкує в російських і німецьких журналах. Надруковано збірник праць катедри. З-поміж місцевих госп. органів катедра має зв'язок з Теплотехнічним Бюром, Харчотрестом і Фармооб'єднанням.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ФІЗИЧНОЇ ХЕМІЇ

Харків, ІНО

Засновано 1923 року. Зав. проф. О. М. Щукарєв. Секцій катедра має три, з них двома завідують проф. проф. Г. І. Петренко і Г. Є. Мухін. Наукові співробітники: А. С. Федорів, Г. Р. Віноградов, Т. В. Асс і В. Г. Гуревич і 10 аспірантів. Кошти дає Укрнаука. Роботи своєї катедра провадить у фізико-хемічних лабораторіях ХІНО й ХТІ, а також у лабораторіях Інст. Прикладної Хемії. Головні роботи: вивчення шкості реакцій, фізико-хемічних властивостей розчинів, практичної калориметрії, методів фізико-хемічної аналізи і вивчення стопів. Ці роботи передбачається провадити й далі, додавши до них вивчення методів дослідження речовин Х промінням. Праці катедри друкується в «Рус. Хим. Журнале», «Укр. Хем. Журналі» і в чужоземних журналах. Катедра зв'язана з Інститутом Прикладної Хемії, а через його з Н.Т.У.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ХЕМІЇ

Харків, Фармацевт. Технікум, вул. 1-го травня, 8

Засновано 1924 року. Зав. проф. Валяшко М. А.—(доктор хемії і магістр фармації). Дійсні члени й наукові співробітники: проф. Розенфельд А. Д. і проф. Красовський М. П., магістри фармації:

Віруш П. К., Болотніков Ш. М., Відерман М. М., Луцкін М. Ш., Нехамкіна М. А., Беленіцька Д. Ш., Бізюнов В. І., Марченко Т. В. і Ржевська В. А. Кошти дає Укрголовнаука (близько 4000 крб. на рік). Найголовніші роботи катедри: 1) опрацювання фармакопейних питань, 2) питання організації та розвитку фармацевтичної промисловості на Україні, 3) вивчення сировини й перероблення її на лікарські препарати, дослідження українських лікарських рослин, їх культивування, збирання і перероблення, вивчення торгових зразків лікарських речовин, 4) опрацювання методів дослідження лікарських речовин та судово-хімічного викриття отрут, 5) вироблення раціональних лікарських форм і препаратів для центрального та аптечного виготовлення і інші. Проф. М. А. Валяшко провадить широке дослідження в галузі спектрів збирання та конституції похідних бензоду. На найближчий час накреслено такі роботи: продовження вищезазначених досліджень, систематичні фітохімічні дослідження лікарських рослин української флори, дослідження спекторів збирання лікарських речовин в зв'язку з їхньою будовою і фізіологічним діянням, застосування спекторів збирання в судово-хімічному виявленню алкалоїдів і інших речовин. Праці катедри друкуються в російських і закордонних журналах, в «Укр. Хем. Журн.». Передбачається видавати «Науково-практичн. фарм. журн.». Катедра тісно зв'язана з шляхово-господарськими органами УСРР.

ОДЕСЬКА СЕКЦІЯ НАУКОВО-ДОСЛІДЧОЇ КАТЕДРИ ФАРМ. ХЕМІЇ

Одеса, Хем.-фармацевтичний інститут, вул. Червон. гвардії, 17

Засновано 1926 року. Зав. секції проф. А. Фішер. Особовий склад секції: проф. В. А. Скворцов, проф. Ковальов С. Г., Гнесін Д. Е., Черток В. Р., Портнов А. И. і Бількіс. Бюджет на 1928-29 р.— 800 крб. Секція працює в галузі раціоналізації виробництва хеміко-фармацевтичних препаратів (пров. В. А. Скворцов), вивчення лікарських рослин (мікроскопічного й хемічного), розроблення раціональніших методів виготовлення так зван. Галенових препаратів і т. ін. Звіти про роботу наукових співробітників надруковано в спец. хемічних і фармацевтичних журналах.

ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ВУАН

Київ, вул. Короленка, 55

Засновано 1922 року, до 1928 р. роботи провадилось в КІІ, а з 1928 р. у власній лябораторії. Зав. лябораторії акад. В. О. Плотніков; науковий співробітник М. С. Фортунатов; ляборант Д. П. Зосимович. Лябораторія працює, головно, в галузі фізико-хемії, електропровідности та будови молекул. Друкує: в журналі Р. Ф.-Х

Т-ва, в журн. «Химическая промышленность», «Український хем. журнал», «Науково-Технічний Вісник», «Вісті УАН», «Zeitschrift für anorgan. Chemie», «Zeitsch. f. phys. Chemie», «Zeit. für angewandte Chemie», Zeitschr. für Elektrochemie». Кошти дав НКОсвіти (1928 р. — 21.000 крб.) і Укр. Хемтрест (6.500 крб.).

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВО-ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА ЛЯБОРАТОРІЯ ДОНВУГІЛЛЯ

Харків, вул. К. Лібкнехта, № 130

Засновано 1912 р. Від 1917 і до 1924 р. в роботі була перерва. року 1926 лабораторію реорганізовано і переобладнано. Зав. лабораторії проф. Кузнецов М. Основних наукових співробітників 4 проф. Орлов, Трефілієв, Цейтлін та Гладштейн. З 1924 р. перебуває на утриманні Донвугілля. Лябораторія вивчала верстові проби Алмазно-Мар'їнського району Донбасу; тепер вивчає: 1) верстові проби вугілля Донбасу, 2) умови самонагрівання й самозапалювання вугілля, 3) здатність вугілля до спікання у зв'язку з його складом, 4) мінеральну частину вугілля. Надалі передбачає досліджувати: 1) пластичний стан вугілля в зв'язку з його здатністю коксуватися, 2) мікроструктура вугілля і коксу, 3) екстрагування вугілля при високих тисненнях, 4) сухий перегін вугілля при низьких температурах, 5) рентгеноскопія вугілля, 6) реакційна здатність доп. коксу. Звіти лябораторія друкує в «Изв. Теплотехн. Института» і «Уголь и Железо». З 1929 року лябораторія перебуває у віданні Інст-ту Вугільної промисловости НТУ ВРНГ.

ЦЕНТРАЛЬНА ЛЯБОРАТОРІЯ АКЦ. Т-ВА «КОКСОБЕНЗОЛ»

Харків, Чорноглазівська вул., 17

Засновано 1922 року. Зав. лабораторії Маляревський В. І.—керівник н.досл. робіт; Заст. Зав. лабораторії Чеботарьов М. М.—керівник контр.-анал. відділу і робіт у справі стандартизації; науков. співробіти. Удовиченко Л. В.—керівн. робіт у справі раціоналізації виробництва; хеміки: Глузман Л. Д., Меламед Р. И., Майзель Ц. Г., Черняєва Ю. І., Штейн Л. М., Бурда Н. І., Сагмін Н. К. Відає лябораторією і її фінансує Правління Коксобензолу. Окрім поточної роботи, на загод Правління, зв'язаної з виробництвом, опрацьовано методи аналізу продукт. виробництва, встановлено стандарти для продуктів. Лябораторія обслідує виробництва нафталіну, бензолу, креоліну тощо. Дослідчі роботи лябораторія провадить у тім напрямі, щоб установити методи утилізації складових частин продукт. Коксобензолу і знайти нові виробництва. Друкує в «Журн. Хім. пром.». Лябораторія має випустити окремий збірник.

НАУКОВО-ТЕХНІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ПРИ ТЕХЧАСТИНІ ХЕМ-ВУГІЛЛЯ

Харків, Ветеринарна вул., 4. Ін-т Прикл. Хемії

Засновано 1926 року. Науковий співробітник—1.—А. І. Кіпріанов. Кошти на науково-дослідчу роботу дає Хемвугілля. Працює над здобуттям анілінових барвників та проміжних продуктів. Наступного року передбачає вивчити: 1) відновлення нітро та азо-сполук електроділітичним воднем, 2) вишукування нових способів добуття арилідів бетанафтолкарбонової кислоти, 3) вивчення каталітичних реакцій добуття фенолу з бензолу, 4) вишукування нових застосувань фенолу, 5) добуття бензольного альдегіду, 6) хлорування толуолу. Звіти друкує в журналі хем. промисловість. Лябораторія безпосередньо зв'язана з Т.Ч. Правління Хемвугілля.

ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ПІВДЕННИХ ЗАЛІЗНИЦЬ

Харків, вул. Червоноарміїця, 7

Засновано в восьмидесятих роках. Перебуває на держбюджеті. Зав. лябораторії—Маречек П. В. Наукові співробітники—Акімов В. П. і Москаленко Є. П. Свою роботу пристосовує до справ залізничного господарства, опрацьовуючи питання: водопостачання, насочування шпал, лиття металів, самозапалення вугілля на складах залізниць, мащення. Результатів своєї роботи лябораторія покищо не друкувала.

ЦЕНТРАЛЬНА ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ УКРСПИРТТРЕСТУ

Київ, вул. Короленка, № 31/33

Засновано 1925 року. Зав. лябораторії інж. Супруненко В. В., науковий співробітн. Судзиловський Д. І. Головні дослідження: 1) в галузі ферментації, 2) утворення сивушних олій і 3) антисептиків та вплив їх на дієстатичну здатність солоду. Віддає і фінансує Укрспиртотрест. Роботи лябораторія друкує в журн. «Пищевая промышленность».

ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ХАРК. ТЕХНОЛОГ. ІНСТИТУТУ

Харків, Технолог. Ін-тут

Засновано 1886 року. Лябораторія має відділи: неорганічної хемії і якісної та кількісної аналізи. Зав. лябораторії—проф. Гундер О. І., наукові співробітники: Фьодоров О. С., Ратнікова К. І., Вєвуглов Д. В., Лева Н. Ф., Некрич М. І., Каванський Д. А., Шелехов

А. І., Соколова Е. О. і Мейер Л. М. існує на кошти Х. Т. І. Лябораторія за останні роки виконала такі головні наукові роботи: вилучення сірчаної кислоти електро-літичним способом при обдурюванні крохмалів, теплота горіння деяких пирольних похідних, каталітична дія металів при відповних процесах під час електризи. Надалі передбачено такі роботи: виявлення катодного потенціалу деяких металів у зв'язку з вишукуванням способів їх розділяти коли вони вкупі; опрацювання питання про вживання рентенового проміння на аналітичні цілі; опрацювання питань, зв'язаних з уживанням ультра-фіолетового проміння на аналітичні цілі. Праці своєї лябораторія друкує в спеціальних хем. журналах союзних і чужоземних.

ЦЕНТРАЛЬНА ЛЯБОРАТОРІЯ ДЕРЖАВНИХ РУБІЖАНСЬКИХ ХЕМІЧНИХ ЗАВОДІВ «ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР»

«Рускокрапка», Старобільської округи

Засновано 1926 року. Лябораторія має відділи: дослідчий і аналітичний. Зав. лябораторії проф. Траубенберг І. К. Хеміки: Карлаш П. В., Ратнікова К. І., Шевченко О. О., Дільбек Л. Г., Лівшиц С. Е., Шендерович Ф. С., Захаров О. І. Лябораторія належить Південно-Хемтресту «Хемвугілля», від його дістає її кошти. Крім аналіз, зв'язаних з виробництвом, лябораторія провадить ще й дослідження в справі вдосконалення існуючих виробництв та розроблення способів добуття продуктів, що їх виробляє завод. Праці публікує в «Журнале Хим. Промышленность».

ЦЕНТРАЛЬНА ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ УКРТЮТЮНТРЕСТУ ПРИ ІНСТИТУТІ ПРИКЛАДНОЇ ХЕМІЇ

Харків, Ветеринарна, 4-а

Засновано 1927 року. Зав. лябораторії Габель Ю. О. Фінансує лябораторію, головню, Укртютюнтрест, а також І.П.Х. Лябораторія вивчає: 1) вологоємність тютюнів, 2) основний тютюновий матеріал і 3) контролює виробництво Харківських тютюн. фабрик, а також виявляє метиловий спирт у тютюні і вивчає ефірну олію тютюну. Звіти про роботу друкує в «Бюл. совета съездов гостабачной промышленности».

ЦЕНТРАЛЬНА ТЕХНО-ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ «УКРМАХОП-ТРЕСТУ»

Київ, Хорева, 55

Засновано 1922 року. Зав. лябораторії Фраткін. з співробітниками. Фінансується з агрикультурного фонду (фонд складається з

відраховань по 1 коп. з кожного пуда закупленої махоросировани): бюджет—близько 10.000 крб. на рік. Основні роботи: дослідження махоркового шилу та методів його аналізу, дослідження процесів фабрикації тютюнів і аналізу їхніх примішок; дослідження ферментації; вироблення екстрактів і рецептури виготовлення нюхального тютюну. Надалі лабораторія працюватиме над добуванням нікотинових солей, проводячи ці досліді у фабричному масштабі. Звіти лабораторія покищо не друкувала. Укрмахортрест, виготовляє до друку окремим випуском праці лабораторії.

НАУКОВО-ДОСВІДНА АНАЛІТИЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ КИЇВСЬКОГО АПТЕКОУПРАВЛІННЯ

Київ, вул. К. Маркса, 13

Засновано 1927 року. Основні наукові співробітники 3: Майзель Л. І.—зав. лабораторії, Вайсман Г. А. і Філяков А. Я. Утримується коштом Київського Аптекоуправління, почасти і на прибутки за платні аналізи. Річний бюджет—8.000 крб. Лабораторія: 1) вивчає і контролює аптечну продукцію, 2) вивчає якість київського хліба, 3) працює на завдання Київського управління Внутрторгу. Лабораторія влаштувала серію курсів для підвищення кваліфікації аптечних робітників.

ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ДОНЕЦЬКОГО ГІРНИЧОГО ІНСТИТУТУ ІМ. АРТЕМА

Сталіне, Донбас

Засновано 1924 р. Співробітників 2.—Зав. проф. О. І. Тушаров і викл. М. М. Платонов. Має 5 відділів: 1) загальної хемії, 2) якісної аналізу, 3) кількісної аналізу, 4) загально-техн. аналізу і 5) калометр. кабінет. Досліджує кам'яне вугілля і ґрунтові води Донбасу, газуватість вугільних верств і бітуми Донецького кам'яного вугілля та шахтові води Сталінського району. Кошти дає Інститут. Праці надруковано в «Трудах Донецького Горного Інституту».

ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ГОСП.-МАТЕРІАЛЬНОГО ВІДДІЛУ ПРАВЛІННЯ ПІВДЕННО-ЗАХ. ЗАЛІЗНИЦЬ

Київ, Залізнична колонія, 7 лінія, 103

Засновано 1879 року. Співробітників 5. Зав. лабораторії М. Зайцев. Фінансується за кошторисом матеріального відділу Правління Півд. Захід. залізниць, на 1927-28 р.—12.900 крб. Працює над дослідження якості продукції різних фабрик та заводів СРСР, виконує спеціальні завдання Н. Т. К.—НКШ, провадить роботу в

справі уніфікації методів випробовування матеріалів, а також вивчає дефекти перевізних тарифів на залізницях і досліджує якість мінерального палива та нафтопродуктів. Звіти про роботу покищо не друкувала.

ЛЯБОРАТОРІЯ ДЕРЖАВНОГО ЦЕМЕНТОВОГО ЗАВОДУ ІМ. РАДЧЕНКА

Ст. Краматорська, Артемівської округи

Засновано 1912 року разом з заводом. З 1918 року і до 1925-го ввесь час, коли стояв завод, не працювала. З жовтня 1925 р. працює безперервно. Зав. лабораторії Б. Зубков. Належить Укрсиликатрестові, кошти дістає від заводууправління. Окрім контрольних аналізів, зв'язаних з виробництвом, досліджує навколишні глини і виявляє умови найкращого дозування для виготовлення шлакового цементу. Звітів покищо не друкувала.

ЛЯБОРАТОРІЯ ХЕМІЧНО-ПОСУДНОГО, СКЛЯНОГО І ДЗЕРКАЛЬНОГО ЗАВОДУ ІМ. ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Костянтинівка, Артемівської округи

Лабораторія підлягає Південно-хемічному трестові—Хемвугілля, від його дістає і кошти. Працює, головню, над процесами виробництва. Досліджує процеси виробництва і продукти виробництва, а також усіякі види скла з погляду, складу та фізико-хем. властивостей його. Досліджує сировину як склярьського, так і керамічного виробництв, а також фарби, що їх вживають у цьому виробництві.

ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ПРИ ДЕРЖАВНИХ КЕРАМІЧНИХ ЗАВОДАХ ІМ. БУДЬОННОГО

Донбас, ст. Деконська, Артемівської округи

Засновано 1926 року. Співробітників 2. Рузінов Б. Д.—зав. лабораторії і Русанов С. А.—техн. керівні заводу. Хемічна лабораторія є один з відділів заводу. Утримує лабораторію Укрсиликатрест. Досліджує головню причини ганджі динасу, повторне опалювання динасу, режим печей і вплив його на якість продукції, а також виявляє вплив каталізаторів закису заліза, орган. речовин і P_2O_5 та інш. на перетворення кварцитів. Звітів покищо не друкувала.

ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ПРИ 4-Й ДЕРЖ. ТЮТЮН. ФАБРИЦІ

Київ, Бульвар Шевченка, 74

Засновано 1927 року. Співробітник 1—інж. техн. Утримується на кошти 4-ї держтютюнофабрики. Досліджує: 1) умови переходування цигарок, 2) зменшення кількості нікотину в цигарках, 3) утилізацію покидів виробництва.

ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ПРИ МАКІЇВСЬКОМУ МЕТАЛЮРГІЙНОМУ ЗАВОДІ ІМ. ТОМСЬКОГО

Макіївка, Донбас

Засновано 1899 р. З 1919 і до 1923 р., коли завод був на консервації, лабораторія не працювала. З 1924 року функціонує безперервно. Зав. лабораторії Ш. Єдіневський, крім того є заступник його, 2 старш. лаборанти, 3 лаборанти і 12 пом. лаборантів. Належить Макіївському комбінатові Південстали, від неї дістає й кошти на утримання; на рік близько 105.000 крб. Головна робота: аналізи сировини й контрольні аналізи виробництва. Розпочато дослідчу роботу для виявлення теплового балансу мартенівських і доменних печей. Надалі лабораторія має працювати над визначенням фізично-хем. властивостей коксу, щоб виявити їхній вплив на процес доменної печі і вплив сірки на механічне оброблення надібку. Звіти про роботи покищо не друкувала.

ЛЯБОРАТОРІЯ 8-го ЧЕРВОНОГО КОМБІНАТУ УКРОЛІТРЕСТУ ІМ. МАНУІЛЬСЬКОГО

Харків, Вел. Гончарівка, 18

Засновано 1927 року. Технічний Керівник заводу т. Степурський. Обслуговує виробництво, провадячи аналізи: мила, олії вареної, сировини для мінеральних фарб.

ЦЕНТРАЛЬНА ЛЯБОРАТОРІЯ ДЕРЖАВНОГО СОДОВОГО ЗАВОДУ ІМ. В. І. ЛЕНІНА

Любимівський пост, Артемівська округа (ст. Переїзна, Донец. зал.)

Засновано 1891 року. Зав. лабораторії Нечавв А. В.—інж. хемік. Наукові співробітники: Айзендерг Г. Ю., Артаманова М. О., Березовський М. Я., Гольдштейн Я. Р., Дольський Є. Є., Пономарьов М. І. Перебував у віданні тресту «Хемвугілля» і фінансується від його. Бюджет на 1927-28 р.—89.800 крб. Лабораторія контролює виробництво, обслідує роботу окремих апаратів і досліджує роботи, зв'язані з поліпшенням виробництв. Крім того, досліджує води, вугілля, крейду тощо. Співробітники друкують свої праці в «Журн.

Хем. Пром.». Передбачається видавати свій власний орган. Окрім звичайних робіт, лабораторія має на думці провадити систематичне обслідування крейдяних і вапняних кар'єрів, щоб знайти верстви кращої якості, потім дає розробити технічні умови на чавун для горшків каустичного заводу і т. ін.

ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ЧУБАРСЬКОГО РУДОУПРАВЛІННЯ ПРТ

Ст. Інгулець, Катер. залізниця

Засновано 1926 року. Зав. лабораторії В. І. Уточкін—хімік. Фінансує лабораторію Чубарське рудоуправління П.Р.Т. Науково-дослідчі роботи лабораторії не провадять, обслуговуючи лише виробництво. Робить аналізи заліза, крем'янки, фосфору, води, накипу котлів, вугілля тощо. Звітів не друкувала.

ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ПРИ АРТЕМІВСЬКОМУ ОКРУГОВОМУ ВІДДІЛІ ПРАЦІ

Артемівське

Засновано 1925 року. Зав. В. Ляшков. Наукових співробітників 7. Перебуває на госп. розрахунку; прибутки—плата за обслідування підприємств. Річний бюджет—30—35.000 крб. Поточна робота—обслідування шахт округи та аналізи повітря в шахтах і інш. промислових підприємствах. Вивірено й опрацьовано низку методів аналізи шкідливих газів у повітрі. Далі гадає досліджувати методи виявлення шкідливих складовин у шахтовому повітрі, аналізувати продукти розпаду вибухових речовин, аналізувати газів в коксобензолному виробництві і виявляти гази та пари в хемічних виробництвах. Результати робіт друкує в журналі «Гігієна труда».

ЛЯБОРАТОРІЯ ХЕМІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ДЕРЕВА ЛІСО-ІНЖЕНЕРНОГО ФАКУЛЬТЕТУ КИЇВСЬКОГО СІЛЬСЬКО-ГОСПОД. ІНСТИТУТУ

Київ, Сільсько-Господ. Інститут

Засновано 1925 року. Зав. катедри і лабораторії проф. В. Д. Нерехтський. Фінансується із спеціальних коштів Лісо-Інж. факультету К.С.Г.І. Проводять такі роботи: 1) кількість чинбових речовин у деревині дуба залежно від віку і від умов росту, 2) вплив підсочки на деревину сосни (хем. дослідження). Надалі передбачено такі роботи: 1) дослідження складу та властивостей живиці, 2) про нагромадження смоли в пеньках, 3) дослідження дьогтів і сміл в зв'язку з стандартизацією, 4) про раціональне використання дерев-

ної тирси, 5) про прості ефіри целюлози та їх технічне використання. Держить тісний зв'язок з ВУПЛ'ом, Українлісом і Укрпаліртрестом. Друкується в «Вістях К.С.Г.І.» і в періодичних журналах. Незабаром має перейти у нове, власне приміщення в Голосіїві під Києвом.

ХЕМІЧНЕ БЮРО КИЇВСЬКОЇ ФІЛІЇ ЦУКРОТРЕСТУ

Київ, вул. Воровського, 15

Засновано 1922 року. Зав. проф. Душєський І. С., пом. зав.—інж. техн. Галабутський П. Г. Хембюро—оперативний орган Київської філії Цукротресту, у його і фінансується. Спеціальної лабораторії Хембюро не має, а в своїй роботі користується з лабораторії 32 заводів, що належать до складу Київської філії Цукротресту. Вивчає процеси дифузії, приймання й зберігання буряку та дефекто-сатурації. Надалі накреслено роботи в справі: контролювання, обліку і раціоналізації виробництва, знешкодження отічної води і вибирання цукру з патоки. Друкується в «Заш. Укр. Науч. послед. Инст. Сахар. Пром.», «Журн. Сахар. Пром.», в «Бюллет. Сахаротреста», «Трудах Всесоюзн. Научн.-Техн. Совещ. Сахаротреста» и в «Zeit. des Verein der deutschen Zuckerindustrie».

ФІЗИКО-ХЕМІЧНА ЛАБОРАТОРІЯ ТЕХНІКУМУ ПРИКЛАДНОЇ ХЕМІЇ

Одеса, вул. Щепкіна, 14

Засновано 1913 р. (кол. Одеський Університет). Зав. лабораторії—проф. П. М. Павлов. Співробітники тимчасові. Перебуває у віданні НКПС'у УСРР. Фінансує Комітет Технікуму і місцеві заводи. Протягом останніх 10 років лабораторія виконала такі дослідження: 1) об'ємні та поверхнево-енергетичні властивості рідин і розчинів; 2) явища вбирання з розчинів (адсорбція); 3) вбирання шкірою чинбових матеріалів; 4) вбирання рослинним волокном та шерстю фарб; 5) Набухнявіння шкіри і інш. матеріалів; 6) про протяжність життя організмів; 7) вбирання таніну та квербаху шкірою; 8) вбирання целюлозою лугів; 9) вбирання целюлозою солей. На найближчі 5 років передбачається такі роботи: 1) адсорбція газів активним вуглем, 2) колоїдної властивості борошна, 3) вивчення справжніх і колоїдних розчинів, 4) дальші дослідження адсорбційної властивості ґрунтів, 5) дальше вивчення набухнявіння. Друкується в «Укр. Хем. Журн.» і в «Kolloid. Zeitschrift».

ЛЯБОРАТОРІЇ КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКОГО ХЕМІЧНОГО ТЕХНІКУМУ ІМ. К. ЛІБКНЕХТА

Кам'янець-Подільський, Новий Шлях, вул. Петровського; 81

Засновано 1921 року. Основних співробітників 8: Директор Тех-му Романкевич І. П., Биков А. А., Бауер К. А., Манжурнич В. В., Краснико́в С. Н., П'я́нко́в А. Д., Крамаренко Т. В., Шадхін О. А. Перебуває на утриманні Тех-му. Лябораторії робили аналізи місцевої сировини та фабрикатів. Далі провадитиме такі роботи: 1) дослідження фіз. властивостей подільських та зіомських фосфоритів, 2) вишукування способів послабити явища ретроградації суперфосфатів, 3) дослідження потоки цукроварних заводів, 4) про вирожджування гуральницьких дріжджів різних рас, 5) дослідження подільських глин, 6) порівняльні досліди над виявленням добривного ефекту суперфосфату Вінницького та Одеського заводів на подільських ґрунтах.

ЛЯБОРАТОРІЇ ОДЕСЬКОГО ХЕМІКО-ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ІНСТИТУТУ

Одеса, вул. Червоної гвардії, 17

Засновано 1921 року. Дослідчі лябораторії: неорган. хемії—зав. проф. Шегле І. Г.; аналіт. ляборатор.—зав. проф. Комаровський О. С. і фармацевтична лябораторія—зав. проф. Фішер О. Г. Наукові співробітники Інституту: проф. проф. Ковальов С. Г., Пастернацька В. Ф., Скворцов В. А., Алексєєв О. К., Варнеке Б. В., Вішнєпольський Ш. Г., Зільберберг Я. В., Кравченко С. Д., Лігнау Н. Г., Манойлов П. Г., Матвєєв С. Н., Павлов П. Н., Петренко-Критченко П. И., Породько Ф. М., Сінельніков Є. І., Танатар Л. С., Хмиров Д. Д., Цонєв Н. С., Циганов С. В., Черкєс Л. А., Чижик І. М., Шатуровський С. О., Цасний С. М., Рудніцький О. О. Викладачі: Басарєвка Л. Д., Басарєвка М. А., Бінова Є. С., Золотарєвська Д. Е., Кальфе Р. І., Овечкин В. В., Петрова-Упорова Е. Г., Путята Е. Г., Сарач М. І., Семенюк С. І., Бамм Б. Л., Бауман Р. М., Бачін В. П., Віноградов А. П., Глезін В. М., Ісакович А. С., Ковальський В. В., Літвак І. І., Мільчєвська В. Л., Морін С. М., Смірнитська М. А. і Шпаньє З. К. Лябораторії Інституту фінансує Нар. Ком. Освіти. Роботи провадилось такі: 1) вивчання дикої рослинності Півдня України взагалі і лікарської рослинності зокрема, 2) вивчання розвитку лікарських рослин на крайньому півдні України. Дальші роботи мають бути такі: 1) вивчення взаємодіяння аміаку та амінів на піронні і пірононні похідні, 2) вивчення впливу нагромадження різних елементів і груп на властивості сполук, 3) перевірка методів виявлення доброякісності лікарських препаратів і їх виготовлення.

4) дослідження лікрослин, що ростуть на Україні, 5) дальше вивчення умов розвитку на крайньому півдні України. Звіти про роботу Інститут друкують в «Хим. Фарм. Вестник», «Журн. Р.Ф.Х. Общ.» і в «Zeitschrift für anal. Chemie». Видавалось журнал «Хим. Фарм. Вестн.».

ЛЯБОРАТОРІЇ ХЕМІКО-ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ТЕХНІКУМУ ІМ. ЛЕНІНА

Вінниця, вул. Леніна, 57

Засновано 1920 р. Наукових співробітників 11: проф. Кіяншин І. П., Севаст'янов О. О., Павлінова А. В., Морейніс Л. К., Фішензюк Е. Я., Топузе С. І., Вакуленко М. А., Коссюро В. М., Шостаковський С. А., Кузьмін М. П., Ланне К. І. Праці друкують в чужоземних виданнях, у видав. Цукротресту, в жур. «Хим.-Фарм. Вестник», «Научная Мысль» і в вид. Кабінету вивчення Поділля. Лябораторії обслуговують аналізами Аптекоуправління, Комуносп і установа НКТоргу. Головні теми робіт зв'язані з обслідуванням корисних копалин Поділля та методикою аналітичного дослідження.

ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА»

Зінов'ївське

Засновано 1925 року. Робить аналізи матеріалів (металь, фарби, паливо, тощо), розробляє всі граничні калібри й допуски і обслідує роботу с. г. машин, що виробляє завод. Наукових співробітників 3. Лябораторію фінансує Укрсельмаштрест.

ХЕМІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ КРАСНОГОРІВСЬКОГО ДЕРЖ. КЕРАМІЧНОГО ЗАВОДУ УКРСИЛІКАТТРЕСТУ

Ст. Красногорівка, Сталінська округа

Засновано 1925 року. Завдання лябораторії—контролювати виробництво і опрацьовувати різні питання, зв'язані з раціоналізацією виробництва динасу. Зав. лябораторії інж.-хемік Олійник А. Фінансує Укрсилікаттрест за кошторисом заводу. Праць своїх лябораторія покищо не друкувала.

ПРИРОДНИЧІ НАУКИ

УКРАЇНСЬКИЙ БІОХЕМІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Харків, Харитонівський пров

Засновано 1925 року. (Раніш був Науково-дослідною кафедрою біохемії). Директор акад. О. В. Паладин; наукові співробітники: Городиська, Нормарк, Винокуров, Савронь, Паладіна, Цуверкалов. Відає й финансиє Україна. Бюджет коло 40.000 карб. на рік. Інститут вивчає: проблеми живлення, цінність низки харчових продуктів у зв'язку з деякими галузями народного господарства, як от напр., наявність вітамінів у різних с.-г. продуктах; вивчав розстрій обміну в організмі в наслідок неправильного живлення з кількісного й якісного погляду. Крім того Інститут протягом останніх років здобув матеріяли і з біохемії психічних процесів. На найближчий час накреслено: поглибити вивчення питань біохемії живлення і досліджувати харчову цінність низки продуктів на ринку, вивчати зв'язок між характером їжі та фізіологічними, в широкому розумінні цього слова, функціями організму. Праці друкує в органі Інституту «Наукові записки», а також і в спеціальній російській і чужоземній пресі: «Журн. експеримент. біології і медицини», «Biochemische Zeitschrift», «Pfügers Archiv», «Zeits. für Physiolog. Chemie».

ДЕРЖАВНИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ БОТАНИКИ

Київ, вул. Комінтерну, 1

Засновано 1927 року. Складається з: ботанічного саду з оранжеріями тропічних рослин і теплицями на досліди; лабораторії морфології та систематики квіткових рослин; лабораторії спорових рослин; лабораторії цитології та ембріології; лабораторії анатомії та фізіології рослин з підвідділами—гербарієм української флори й флори чужоземної, музеєм і бібліотекою. Персональний склад: акад. О. В. Фомін (директор Інституту), Я. С. Моділевський (зав. від. цитології), Н. Г. Холодний (зав. від. анатом. і фізіол. рослин), В. В.

Фіни (зав. від. ембріології); наукові співробітники: А. М. Оксер, Д. Я. Персідський, Є. М. Бордзиловська, М. В. Черноярров, асистент О. Д. Вісюлна і вчений садівник М. В. Дубовик. Інститут у виданні Укрнауки; бюджет на 1928 р. коло 30.000 карб. Теми робіт: дослідження торфових і листвяних мохів України; акліматизація та заведення в культуру нових рослин. Інститут брав участь в експедиціях на Маріупільщину, в Забайкалля та Надморську область для вивчення дерев, чагарників і для збирання насіння. Результати роботи друкує у виданнях УАН, в «Вестнике Киевск. Ботан. Сада», виданнях Всесоюзної Академії Наук, «Berichte der Deutsche Botan. Gesellschaft» (Німеччина), «Botanic Gazette» (Америка). Усього надруковано понад 85 праць.

БИОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ім. ОМЕЛЬЧЕНКА

Київ, вул. Короленка, 37

Засновано 1919 року. Особовий склад: акад. І. І. Шмальгаузен; наукові співробітники (по спеціальностях): Н. П. Бордзиловська (мікробіологія), В. І. Балінський, В. В. Брунет, Н. І. Драгомірова (фізіологія розвитку і формотворення). Перебуває у виданні ВУАН; від неї дістає її кошти. Теми дослідів: закономірність ембріонального росту; ембріональний ріст курчати; явища росту у бактерій; явища регенерації і вплив на неї різних факторів; взаємодіяння ембріональних органів. Результати робіт надруковано в «Збірнику праць Біологічного Інституту ВУАН» (вийшло 2 вип.), а також у різних журналах СРСР і за кордоном. Основні напрямки дальшої роботи: вивчення закономірності ембріонального росту; вивчення механізму еволюційних змін, порівняльне вивчення ембріонального росту органів, вивчення механіки розвитку органів.

УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ ГЕОГРАФІЇ Й КАРТОГРАФІЇ

Харків, вул. К. Лібкнехта, 33

Засновано 1927 року. Склад Інституту: директор проф. Рудницький С. Л. (заг. географія), в. о. заст. директора проф. Дубняк К. В. (опис. і економ. географія), дійсн. член. Дмигрієв М. І.; наукові співробітники Буцуря В. В., Величко Г. І., зав. мап. відділу Скрипник Т. А., картограф Криворотченко Г. Г., асистент Бабяк В. В., Іванчук М. М., аспранти: Кобзей-Сіак С. Ю., Гаран Ф. Р., Гаврилова Н. С., Москаленко П. Д., Максакова В. П., Вінницька М. Ю., Кудін О. Г., Танашевч М. М. і Крушельницька С.

Інститут у віданні Упрнауки; бюджет 1927-28 р.—25.000 карб. Звіти про роботу Інституту надруковано у власному виданні «Записки Інститута». Провадить дослідження в галузі фізичної географії, загальної географії і біографії України.

УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ГЕОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Київ

Засновано 1928 року. Має відділи: корисних копалин, мінералогії і петрографії, загальної геології й палеонтології.

Директор Інституту акад. Тутківський П. А. Зав. відділів: проф. Крокос В. І. (заст. директора)—палеонтол. і ґрунтознавство, проф. Безбородько М. І.—петрографія і мінералогія, проф. Різняченко В. В.—загальна геологія, гірн. інж. Полонський Ф. М.—корисні копалини; наукові співробітники: гірн. інж. Василенко П. І.—корисні копалини, Іменова Н. В.—палеобот. і палеонтол., Закревська Г. В.—палеонтол.; лаборант Бурчак-Абрамович М. І.—палеонтол.

Інститут у віданні Укрнауки. Бюджет—54.130 карб. (1927-28 р.). Головні роботи Інституту: обслідування кристал. порід, третинних і четвертинних покладів Маліньського району, загально-геологічне дослідження Канівської дислокації, геологічне дослідження Поділля та Чернігівщини, дослідження гранітів Коростишева; льодовикових покладів Овруцького району, силурійських і третинних покладів Поділля; петрографічне дослідження порід. Мелітошльщини; вивчення фьлори третинних пісковиків. Кінцеві морени й сліди після-третинних пустель на Україні. Найближчого п'ятиріччя Інститут має вивчати жору вивітрювання, досліджувати мікрофавну третинних, крейдяних і юрських покладів України, досліджувати каоліни, кварцити, залізні руди (для генетичної класифікації їх), мергелі і глауконітові породи, як матеріал на добриво, а також вивчати сучасні явища динамічної геології (яри, оповзні) і інш. Праці Інституту друкується в «Наукових записках н.-д. кафедр Києва», «Трудах Укр. Н.-Д. Геологічного Інституту».

УКРАЇНСЬКИЙ ВІДДІЛ ГЕОЛОГІЧНОГО КОМІТЕТУ (Укргеолком)

Київ, бульвар Шевченка, 4

Засноване 1918 року. Має секції: здіймання, петрографічну, палеонтологічну, корисних копалин; бюро розвідок, комісію для вивчення четвертинних покладів і обліково-економічний п. відділ. Директор інж. Мельников Д. Ф.; стар. геологи: Різняченко В. В., проф. Червинський В. М., проф. Соболев Д. М., Буренин Г. С., Крокос В. І.; геологи: Виржиковський Р. Р., Зеленко О. Є.; гірн. інж. Дуб'яга Ю. Г., гірн. інж. Полонський Ф. М.; зав. бюро мін. рес. Палій Р. М. (геолог); економіст Баян В. Г., гірн. інж. Андрущенко К. В. (Харк. предст-во), Липковська А. В. (геолог); гірн. інж. Лисенко Ф. О., проф. Безбородько М. І., бібліограф Черногорова М. В. (геолог), наукові співробітники геологи: Воженев С. І., Левитський В. С.,

Ожегова М. В., Цитович К. О., Личкова Є. Л., Фрейвальд Ю. П., Кулік І. М., Фремд М. В., Розов Л. Д. (фахівець гірн. пром.), Василенко П. І. (гірн. інж.), Тимофеев К. І., Лашенко М. Ф. (хемік); гірн. інж. Мамасенко. УВГК у віданні ВРНГ, фінансується з держбюджету і спеціальних коштів; бюджет на 1928-29 р.—понад 500.000 карб. Протягом останніх років У.В.Г.К. провадив з верст. геологічне здійснення України і детальне здійснення Нікопільського та Криворізького районів і Корсак-могили. Досліджено корисні копалини: жорнові пісковики Поділля та Канівського району, польові шпати Волині, залізно-манганові руди Хощоватої, каоліни Правобережжя й графіти Надбужжя, фосфорити Поділля й Ізюмської округи. Крім того, вивчалоя лимани, горючі гази Мелітопільської округи, роблено гідрогеологічне дослідження Донецького басейну. та багато інших досліджень. Результати робіт філія друкує в «Изв. УОГК» й в «Изв. ЦГК УОГК»; останніми роками видруковано «Каталог буров. скважин України», ч. I, «Научно-популярн. библиотека» и 9 вип. «Изв. УОГК». До п'ятирічного плану УВГК включено з верст. і 10 верст. геологічне здійснення України, а також вивчення родовищ головних корисних копалин республіки.

НАУКОВО-ДОСЛ. КАТЕДРА БОТАНІКИ ПРИ ХАРКІВСЬКОМУ ІНО

Харків, Госпітальний пров., 5

Засновано 1922 року. Персональний склад: Керівник проф. В. К. Залеський (секція фізіології), зав. секції морфології—проф. А. А. Коршків, зав. секції фітопатології—проф. Д. Т. Страхов; дійсні члени—проф. Я. В. Ролл і проф. Л. А. Шкорбатов, наукові співробітники: Н. Т. Дідусенко, М. В. Клоков, М. І. Котов, В. С. Михайловський, А. І. Прошкіна, А. В. Тютюнкін, Є. О. Шаталова, А. М. Кухаркевич; аспіранти: Анохін І. К., Бугазевський М. Х., Ключник П. М., Фіялковська О. О., Трунов Ю. О., Ноткіна А. Г., Пузіновський С. К. Катедра у віданні Укрнауки і фінансується з її коштів. Секція морфології працювала над вивченням рослинності України (альгологія й гідробіологія). Відкрито до 200 нових форм водорослин. Ботаніко-географічне обслідування України катедра провадила спільно з кол. С.-Г. Вченим Комітетом України. Зібрано багато гербарного матеріалу, описано щось із 30 нових видів кових рослин і крім того катедра брала активну участь у складанні визначника «Флора України». Секція фітопатології вивчала вплив факторів різниці на пошкодження хлібних рослин дощовими паразитами. Секція фізіології вивчала виробничі сили ґрунту (бодинаміка й біохемія ґрунту в зв'язку з агрикультурними способами) і рослин (енергетика рослин і перетворення азоту та фосфору). Надрукувала понад 80 наукових статей і монографій в союзнах і чужоземних журналах.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА БІОЛОГІЇ ПРИ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОМУ ІНО

Дніпропетровське, ІНО

Засновано 1925 року. Персональний склад: зав. катедри—проф. Л. В. Рейнгард (керівн. секції зоології), дійсн. член—проф. А. В. Рейнгард (керівн. секції ботаніки), два наукових співробітн.—М. П. Акімов та О. А. Єліашевич і 9 аспірантів. Катедра у віданні Укрнауки. В царині зоології катедра вивчала фавну комарів басейну р.р. Самари й Дніпра, фавну ссавців (Rodentia), фавну птахів, фавну Cooperada, шкідників сільського господарства (Coleoptera й Ceridoptera). Крім того досліджено ембріологію Lophobranchia, фльори, вивчала процес проростання насіння, розмноження Saccharomycetes cerevisiae і т. інш. Співробітники брали участь в експедиціях: для вивчення дніпрових порогів, планктону р. Бугу; для обслідування цілих масивів Асканії, луків Дніпропетровської округи. З участю катедри випущено збірника «Известия Дн. ІНО». Наукові праці катедра друкує в «Бюллетене Днепрпетр. ІНО», у виданнях Ленінградського Ботанічного Саду. Надалі катедра гадає звернути особливу увагу на вивчання питань розмноження та живлення риб; паразитизму Pisces, Amphibia, Reptilia.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА БІОЛОГІЇ В ОДЕСІ

Одеса, вул. Комінтерну, 2, ІНО

Засновано 1923 року. Персональний склад: Ф. М. Породжо (керівн. секції анатомії та фізіології рослин), Д. О. Свіренко (зав. секції морф. і сист. рослин), Д. К. Третьяков (зав. секції зоотомії), Н. Г. Лігнау (зав. секції зоології), Я. Ю. Бардах (зав. Секції мікробіології). Дійсні члени: І. Д. Шербак, Д. Л. Рубінштейн, Н. А. Загоровський, С. М. Морін, Л. І. Рубенчик. Наукові співробітники: Б. Н. Аксентьев, В. Ф. Пастернацька, А. Р. Прендель і 13 аспірантів. Перебуває у віданні Укрнауки. Катедра робила обслідування річок України з ботанічного погляду, вивчала гідробіологію Одеської затоки та лиманів; провадила мікробіологічне й біохемічне вивчання полів зрошення; вивчала наземну фавну, лікарські рослини тощо. Головні теми робіт: дослідження явищ росту та геотропізму; вивчання зовнішніх впливів на насіння; альгологія П. Бугу та Дніпра; дослідження шкірних і кістякових утворень та органів чуття хребтових; вивчання фавни наземних членістоногих; шкідники сільського господарства; паразити крові. Катедра брала участь в експедиціях для гідробіологічного дослідження Півд. Бугу та Дні-

пра, що їх організовувала Укрнаука. Результати робіт катедра друкує в журналах науково-дослідчих катедр в Одесі і в багатьох союзнних та закордонних виданнях «Anatom. Anzeiger», «Biochemische Zeitschrift», «Berichte d. deuts. Botan. Gesel.». Бере участь катедра і в виданні журналу науково-дослідчих катедр в Одесі. Протягом останніх трьох років опубліковано понад 100 наукових праць.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ГЕОГРАФІЇ ТА АНТРОПОЛОГІЇ

Харків, вул. Вільної Академії

Засновано 1920 року. Секції: географії та мапографії, антропології та антропогеографії, археології. Зав. катедри проф. Івановський О. А. (географ і антрополог), керівник секції археології— проф. Федоровський О. С.; дійсні члени: Дмитрів М. І. (географ), проф. Ніколаєв Л. П. (антрополог), Рудинський М. Я.; наукові співробітники: Недригайлова О. В. (антрополог), Потапов О. О.; аспіранти Демченко М. А., Кобзей-Сіяк С. Ю., Юрженко Н. І., Мавриця Н. П., Постніков О. А., Стушницький В. П., Фужа Н. К. Катедра у віданні Укрнауки і фінансується з її коштів. Головні роботи: рельєф України; районування України; гіпсометрія м. Харкова; зміна фізичних ознак населення України через голодування; антропологічне дослідження українців—дітей, жінок і чоловіків. Географічне розміщення рослинності на Україні; городища України; археологічні дослідження на Україні; розподіл населення України залежно від антропологічних факторів. Праці катедри надруковано: в журн. «Наука на Україні», «Сборник по антропологии Украины», «Archiv f. Anthropologie», «American Journal of Phys. Anthropologie» і інш.

ХАРКІВСЬКА НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ГЕОЛОГІЇ

Харків, вул. Вільної Академії, ІНО

Засновано 1920 року. Катедра має секції: загальної геології, гідрогеології, мінералогії і петрографії. Зав. катедри проф. Соболев Д. М. (він і зав. секції загальн. геології); зав. секції гідрогеології— проф. Криштофович М. І.; зав. секції мінералогії та петрографії— проф. Савич-Заблоцький К. М.; дійсні члени: проф. Ремізов М. О. і проф. Федоровський О. С. Аспіранти: Карякін Л. І., Турлей Г. Ф., Коновалов М. А., Коробко І. Є., Тесленко Г. І., Успенська Ю. М., Таран А. С. Катедра у віданні Укрнауки, фінансується з держбюджету. Катедра вивчає геологію, геоморфологію, гідрогеологію, петрографію і ґрунти Північно-українського басейну. В цім напрямі катедра виконала такі толовні роботи: геологічне й гідрогеологічне до-

слідження в околицях Чугуєва, Слав'янського й Харкова (Березівка), вивчення гідрогеології Харкова, палеонтологічні й петрографічні дослідження порід крейдяних і третинних покладів, вивчення гео-морфології та четвертинних покладів України (Полісся), вивчення корисних копалин Харківщини, Полтавщини і інш. Члени катедри беруть участь у 3 верст. геолог. зніманнях України і в розвідкових роботах УВГК. Праці катедри друковано по таких журналах: «Труды Х. Об-ва испыт. природы», «Извест. УОГеолкома», «Вестник Геологического Комитета», «Бюллетень Московск. О-ва естествоиспыт.», «Зап. Днепропетр. Каф. Геологии», «Зап. Мин. Об-ва», «Изв. Ак. Наук» і інш. Катедра має власний орган: «Наукові записки Харк. н. д. катедри геології» (вийшло 2 томи). Крім того, друкується у «Віснику природознавства», «Червоному Шляху» і інш.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ГЕОЛОГІЇ ПРИ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОМУ ГІРНИЧОМУ ІНСТИТУТІ

Дніпропетровське, Гірничий Інститут

Засновано 1922 року. Має такі секції: геології, мінералогії, петрографії і рудних родовищ. Зав. катедри—проф. Лебедєв М. О. (він і керівник секції геології); керівник секції мінералогії—проф. Іванов Л. М.; керівник секції петрографії та рудних родовищ—проф. Танатар І. І.; наукові співробітники: Алексєєв А. М., Гембіцький С. С.; аспіранти: Болєєва Н. А., Лещенко Н. К., Мікей І. Я., Новик Є. О., Погодіна В. М., член-кореспондент Бєльський С. В.

Катедра у видахні Українки. Головні опубліковані роботи: палеонтологічна характеристика декотрих геологічних горизонтів середніх кам'яновугільних покладів Донецького басейну, Родовища останків організмів в кам'яновугільних покладах Півд. Росії. «Über die Zusammenstellung der rus. Carbons mit der anderen Gegenden». Секція геології опрацьовувала фауну та фльору російського, зокрема донецького кардону для того, щоб установити геологічні горизонти. Секція мінералогії опублікувала праці з мінералогії Дніпропетровщини, Волині і інших округ, а також досліджувала радіо-активні мінерали України. Секція петрографії та рудних родовищ опублікувала низку праць і робила досліди в галузі петрографії порід і руд Криворізького басейну, а також вивчала горючі гази Медітопільщини. Члени катедри брали участь у різних експедиціях, організованих коштом трестів і госпорганізацій. Праці друкується в «Уголь и железо», «Инженерный Работник», «Вісті Укр. Акад. Наук»; «Pan American Geologist», «Zeit. f. prakt. Geologie» і інш. Катедра видає «Наукові записки».

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ГЕОЛОГІЇ Й ГЕОГРАФІЇ

Одеса, вул. Комінтерну, 2, ІНО

Засновано 1923 року. Катедра має секції: геології й географії. Зав. секції геології проф. Алексєєв О. К.; дійсний член Гапонов

Є А., аспіранти: Маншкіян Т. А., Степанов В. В., Яцко І. Я., Рощин А. Д. Секція географії: дійсні члени—Лебедев В. В. і Кліментов Л. В.; наукові співробітники Потапенко Г. О.; аспіранти Белозеров С. Т., Айземап Я. Я. Катедра у віданні Упрнауки. Головні роботи: вивчення геології долини р. Інгульця; геологічні здіймання Криворізького залізо-рудного району; гідро-геологічні дослідження на півдні України; попереднє природно-історичне районування колиш. Одеської губ., вивчення наддніманських солонців; дослідження Наддністрянщини; гідргеологічне дослідження долини р. Берди та Сухого Лиману. Співробітники катедри брали участь у геологічних експедиціях Геол. Комітету і в гідргеологічних експедиціях П.О.М.О. НКЗ. Праці своєї катедра друкує в «Записках н.-д. катедр Одеси», «Ізв. Геол. Комітета», «Сборнике Юж. Обл. Мел. Орган», «Матеріали по изучению почв Украины», «Вісник Од. Сільськ. Госп. Ін-ту».

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ЗООЛОГІЇ ПРИ КИЇВСЬКОМУ ІНО

Київ, вул. Короленка, 58, ІНО

Засновано 1922 року. Персональний склад: керівник катедри акад. І. І. Шмальгаузен, (зав. секції експеримент. зоології та генетики). Дійсні члени: проф. М. М. Воскобойніков (зав. секц. морфології та порівняльн. анатомії); проф. Д. Є. Белінт (керівн. секції систематики та гідробіології), проф. А. Г. Лебедєв (керівник секції зоології й ентомології), проф. Домбровський, Н. В. Шарлемань, наук. співробітник Н. М. Воскресенський (секретар катедри). Катедра перебуває у віданні Укрнауки, від неї й фінансується. Темі робіт: вивчення життя дніпрових порогів з якісної й кількісної сторони; вивчення зіхтіологічної сторони озер дніпровської річки Київськ. району; зоогеографічне вивчення птахів і ссавців України. Катедра брала участь в експедиції на дніпрові пороги. Результати своїх робіт друкує як у журналах СРСР, так і закордоном. Опубліковано понад 200 праць. Надалі передбачається в контакті з іншими науково-дослідчими установами вивчати життя вод України (зокрема риб) і лісів околиць Києва.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ЗООЛОГІЇ ПРИ ХАРКІВСЬКОМУ ІНО

Харків, Госпитальний пров., 5

Засновано 1923 року. Персональний склад: керівник катедри акад. Нікольський А. М., зав. секц. прикл. зоології—проф. І. К. Тарнані, зав. секції зоології безхребетних—проф. Г. Ф. Арнольд, зав. секц. фізіології—проф. М. Ф. Белоусов. Наукові співробітники:

М. П. Марков (гістологія), А. Ф. Нагорний (фізіологія), І. А. Дубовик (порівн. анатомія), Т. В. Радіонова (зоологія хребетних), В. Г. Аверін (прикл. зоологія), Н. М. Фадєєв (зоологія безхребетних і гідробіологія); В. А. Паулі (гідробіологія). Аспіранти: Дубовський М. В., Зіверт М. В., Лукін Ю. Ю., Баскін Б., Чернов С., Шапіро Д., Солодовніков С., Шрам А., Буланкін Т. Катедра у віданні Укрнауки, від неї й фінансується. Роботи: в царині прикладної ентомології (Харківщина, Крим); дослідження біології та систематики риб Чорного моря; селекції бджіл, фізіології первової системи, дослідження гідробіології солодких вод Чорного та Озівського морів; систематики та анатомії риб. Результати з своїх робіт катедра друкує у спеціальних журналах (Труды Хар. О-ва испытателей природы) і закордоном. Оpubліковано понад 100 наукових праць. Брала участь в експедиціях для вивчення риб та рибальства Чорного та Озівського морів і фавни Закавказзя.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ПРИРОДИ, СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА Й КУЛЬТУРИ ПОДІЛЛЯ

Кам'янець-Подільський, Шевченківська, 2

Засновано 1922 р. Секції: природи, сільського господарства й культури. Зав. катедри: Кондрацький Ф. А.; керівник п/секції сільського господарства Донської П. І.; керівник п/секції прикл. ботаніки Гаморак Н. Т.; керівник п/секції фіто-техн. Живан В. П., керівник п/секції зоотехніки Плюйко С. А.; керівник секції культури Любарський І. А.; керівник секції природи Красовський О. В.; керівник п/секц. прикл. зоології Храчевич В. П.; наукові співробітники: Мельник А. С., Гудзенко В. П., Богацький Д. О., Геращенко М. Т., Кожухов О. М., Бернацький В. К., Моргенштерн С. Г., Карета Л. А., Михайловський А. Г., Рятанов О. М., Герішович В. О., Курневич М. В., Неселовський П. З., Кільчевський О. І., Філь Ю. П., Дудолькевич Ю. К., Олейник І. А., Васильєв В. П., Сенік О. Ф. Катедра має 29 аспірантів. У віданні Укрнауки

Протягом минулого десятиріччя катедра робила обслідування скотарства, птахівництва, фльори, гідрогеології та населення Поділля, досліджувала вплив вапна на деградування чорнозему, взаємовідношення між процесом нітрофікації і мобілізації фосфорної кислоти в них, концентрацію йонів водню в тканинах насіння. Плян роботи на ближчий період: продовження початих уже обслідувань, вивчення продукційних сил ґрунтів Поділля та впливу на них рельєфу, вивчення мікрофльори, фльори та фавни Дністра, місцевих шкідників, місцевих польових культур, впливу різних способів обробітку культур, садівництва, винаградництва, тютюнництва, лікарських рослин, с.-г. районування. Праці свої катедра друкує в «Наукових записках Кам'янець-Подільськ. с.-г. ін-ту», «Наук. Зап. Кам.

Под. Ін-ту Нар. Освіти», у власному органі катедри, «Зап. Кам. Под. Окружн. Краєзнав. Коміт.», «Наука на Україні». Для своєї роботи кафедра користується з устаткування інститутів сільсько-госп. і нар. освіти.

АКЛІМАТИЗАЦІЙНИЙ САД

Київ, Дорогожицька, 45

Акліматизаційний Сад при ВУАН заснований 1915-го року. Особовий склад: директор—академік Кащенко М. Т.; наукові співробітники: Д. П. Лук'янов, М. О. Касаєва, К. С. Калачевська, О. В. Брянцева. Асистенти: Р. М. Гербановська, К. С. Жукевич, Ф. К. Костенко, Л. К. Дзюбенко, К. К. Шапаренко. Аспірант—С. Л. Соленко. Бюджет на 1928-29 рік: 23.570 карб. Завдання полягає в тому, щоб запроваджувати на Україні та акліматизувати нові корисні живини та розробляти питання акліматизації взагалі.

Київський Акліматизаційний Сад провадить науково-практичну роботу. Із досягнень, що вже констатовані, треба підкреслити: а) селекція нового поріддя валер'яни з велетенськими коріннями гарної якості, б) вироблення скороспілої рідини, що досягає в Київському районі при прямому засіві в ґрунті (без попередньої підготовки розсади в парниках), в) запровадження зимотривалих гатунків наперсннику, лаванди, її великолисного гатунку шавлії, г) вироблення зимотривалого для Київського району сорту персиків, д) натуралізація двох видів подофілів, казанлицької троянди, двох видозмін флорентійських півників, кримської айви й деяких сортів винограду.

Разом з тим Акліматсад провадить цілу низку дальших спроб, з метою акліматизувати ще й інші корисні чужоземні рослини, почасти через прямий добір, почасти й через різні цікаві гібридизації.

ХАРКІВСЬКИЙ БОТАНІЧНИЙ САД

Харків, Ключківська, 52

Засновано 1904 року. Персональний склад: Л. А. Шкорбагов—зав. Ботанічн. саду, Є. М. Лавренко—зав. гербарія, М. С. Процакевич—зав. живих колекцій, І. С. Філіппин—вчений садівник. Сад перебуває у віданні Головнауки. Фінансується з її коштів. Дослідчу роботу Сад провадить в галузі вивчення вищих квіткових рослин; в галузі вивчення мікро-флори, в галузі культури рослин, що мають технічне й господарське значіння. Накладом різних установ провадиться експедиційну роботу. Року 1929 Сад перейшов у відання інституту Прикладної ботаніки.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ БОТАНІЧНИЙ САД

Кам'янець-Подільський

Засновано 1925 року. Склад: зав. Н. Ф. Гаморак; співробітники: Ф. Є. Панасюк і М. А. Любінський. У віданні Укрнауки. Окремого бюджету не має, а фінансується з коштів науково-дослідчої катедри природи Поділля та Інституту Народної освіти. Працює над обстежуванням фльори квіткових рослин і мікро-фльори (*Uredineae* й *Polyurales*). Зібрано понад 1000 відмін рослин. Обмінюється з усіма великими садами Союзу. Досліджував водяний режим рослин і робив досліді над фото-періодизмом. Роботи друкують в «Записках Інституту Народного Образовання» і в «Записках С.-Х. Інституту». Видано два «Index Seminum» на 1927 і 1928 рр. Надалі, крім продовження початих робіт передбачається зробити геоботанічне обстеження фльори Волині та ентографічної української території, що належить до складу Польщі, Румунії й Чехословаччини (цебто східної Галичини, Холмщини, Буковини, Підкарпаття).

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ БОТАНІЧНИЙ САД

Одеса, Пролетарський Бульвар, 57

Засновано 1883 року при Університеті; 1924 року Сад знов почав працювати, вже як самостійна наукова установа. Має відділи: систематичний, акліматичний, технічний, сільсько-господарський, біологічний, лікарських рослин. Крім цього при саді є: 5 оранжерій, бібліотека, гербарій з музеєм, колекція насіння. Директор Саду акад. Липський В. І., вч. сатівник Пацовський К. Т.; вчен. ботаніки: Точилловська Л. П., аспіранти: Буженко Ю. П., Якубець-Якубчик О. І., Андреев О. Д. Бюджет на 1928-29 р.—16.630 карб. Співробітники Саду працювали в галузі ботанічних досліджень сухого лиману, складання гербарія городних рослин, загального гербарія; вивчали водо-рослини басейнів Одеського району, мохи Одеського Ботанічного Саду, рослинність балок в околицях Одеси. Була гідробіологічна експедиція на р. Буг, вивчено планктонні зарослі цієї річки. Праці друкують: в «Працях Озерного Комітету УАН» (1928 в. I), «Рус. Архив Протисмології» (1928, в. I, т. VII), «Праці Дніпрян. Біологічної Станції» і инш. журн.

ДЕРЖАВНИЙ АКВАРІУМ—ЗООСАД

Миколаїв, вул. Франка, 2

Засновано 1901 року. Має відділи: місцевої фауни й фльори, земноводних, водяних і болотних рослин, палм і лілій, птахів і пауг, зоовідділ. Акваріум у віданні Миколаївської окр. інспектури наросвіти. Бюджет—близько 30.000 карб. на рік.

БОТАНІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ КИЇВСЬКОГО С.-Г. ІНСТИТУТУ

Київ, Сільсько-Господарський Інститут

Засновано 1898 року. З 1921 року стала базою фізіологічного, анатомічного й сортивницького відділу Наукового Інституту Селекції С.С.У. Цукротресту, базою робіт катедри біології с.-г. рослин УАН (1922 р.) і базою підсічного відділу Боярського Науково-Досвідного Лісництва (1926 р.). Персональний склад: проф. Є. Ф. Вотчал—зав. лябораторії, проф. В. В. Фін і 4 асистенти; по відділу селекції—2 постійних фахівців і практиканти; при Ботанічному Сади—садівник. Темі робіт: селекція с.-г. рослин; фізіологічні властивості рас пшениці, буряку, гречки, вівса, проса; сорти с.-г. рослин з морфологічного, систематичного й анатомічного поглядів; анатомія буряку, картоплі, пшениці; питання водяного балансу в зв'язку з виявленням посухостійкості. Вивчення фізіології смоло-віддільного апарату і анатомії смоляних ходів; вивчення виходів підсічки. Лябораторія вивчає рух пасоки, випарування в короні дерев, електрофізіологію дерева, ферменти пасоки і т. інш. Наукові праці друковано в «Бюлетене С.С.У. Сахаротреста», «Известиях К.С.Х.І.», «Трудах Всеукр. С'езда по изучению производ. сил Украины» і «Трудах Всеюзнного Ботанического С'езда», в працях Інституту Селекції.

БОТАНІЧНИЙ КАБІНЕТ (музей) І ГЕРБАРІЙ УАН

Київ, вул. Короленка, 54

Засновано 1921 року. Зав. акад. О. В. Фомін, уч. консерватор—Д. К. Зеров; наукові співробітники: А. С. Лазаренко, П. Ф. Оксюк. Кабінет працює над вивченням флори України і суміжних країн. Роботи друкує в «Трудах Всеукр. Академії Наук» та інш. виданнях. Існує на кошти Всеукр. Академії Наук.

ЗООЛОГІЧНА СЕКЦІЯ УАН

Київ, вул. Короленка, 54

Секцію утворено 1923 року, сполучивши з УАН. Природничо-історичний відділ Укр. Наук. Т-ва, засновано 1921 р. Голова секції проф. Н. В. Шарлемань, секретар С. С. Паночіні. Завдання Секції—досліджувати фауну України, притягаючи до цього аматорські сили. Друкується в «Зоологічному Журналі» України, Українському зоологічному Журналі (УАН); накладом Президії Секції видано журнал «Україна».

КАБІНЕТ АНТРОПОЛОГІЇ ІМ. Ф. ВОВКА (ВУАН)

Заложений р. 1921; являє собою єдиний в межах УСРР заклад, що працює над вивченням антропологічного типу української людності та найдавніших діб людської культури на території України.

В своїй роботі він поділяється на дві секції—спеціальної антропології та передісторії. Кабінет зібрав численні антропометричні матеріали щодо української людності УСРР та її національних меншостей і багаті колекції виробів первісної людини на Україні. Особливо коштовні, з погляду наукового, збірки палеолітичні (інвентар славнозвісного палеолітичного селища в с. Мізині на Чернігівщині, матеріали з розкопів нової палеолітичної стадії в м. Журавці на Прилуччині й колекції палеолітичних виробів з 7-ми стадій на Поділлі), а надто збірки індустрій мезолітичної доби (північна Чернігівщина, Київщина, Харківщина, Полтавщина та Поділля). Колекції Кабінету мають всесоюзне значіння.

З р. 1925 Кабінет друкує праці методологічного характеру й публікує опрацьовані матеріали. З 1927—в щорічнику «Антропологія» (вийшло 2 томи) і з р. 1929 в новій серії «Матеріялів». Науковий персонал Кабінету складається з антрополога Анатолія Зіновієвича Носова (штатний робітн., Керівничий Кабінету), передісторика Михайла Яковича Рудинського (нештатного робітника) та передісторика Марії Степанівни Мушкет (нештатний робітник). Бюджет Кабінету, окрім оплати праці співробітників, становить р. 1929—1.120 карб.

ГЕОЛОГІЧНИЙ КАБІНЕТ ВУАН

Київ, Бульвар Шевченка, 14

Засновано 1922 року. Зав. Кабінету акад. Тутківський П. А., керівник над справами кабінету—гірн. інж. Полонський Ф. М.; науковий співробітник—гірн. інж. Василенко П. І. Кабінет вивчував корисні копалини України (вапняки, пісковики, фосфорити, бурштин, тощо). Співробітники кабінету брали участь в експедиціях (організованих на кошти трестів і установ) для геологічного злімання і розвідок польових шпатів, кварцу, лосняку й мергелів. Найближчого п'ятиріччя кабінет гадає працювати в галузі динамічної геології України, палеонтології і петрографії. Друкується: в «Працях Укр. Академії Наук», «Вісті Укр. Від. Геол. Ком-ту» і в виданнях ДВУ. Головні опубліковані роботи: «Кам'яні будівельні матеріали Київщини», «Узбережжя річки Уборти», коп. мікрофавна України, «Нові геологічні спостереження на Овруччині».

ГЕОЛОГІЧНИЙ КАБІНЕТ КИЇВСЬКОГО СІЛЬСЬКО-ГОСПО- ДАРСЬКОГО ІНСТИТУТУ

Київ

Засновано 1898 року. Зав. кабінетом проф. Чирвинський В. Н., наук. співробітник Тимофєєв К. І. Кабінет перебуває у віданні Київського С.-Г. Інституту. Головні роботи: обслідування бурого вугілля в районі Зінов'ївського і на Херсонщині; вивчення будівельних матеріалів у районі Першомайського; вивчення еффузивних порід Волині; геологічне здійсання Звенигородського району; хемічні аналізи графітів, бурого вугілля, мергелю. Друкується в «Изв. Киев. Пол. Ин-та», «Изв. УОГК», «Труды КЕПС», «Вестник сах. пром-сти», «Труды Геол. Ком-та».

КАБІНЕТ КОРИСНИХ КОПАЛИН ПРИ ДОНЕЦЬКОМУ ГІРНИЧОМУ ІНСТИТУТІ

Сталіне

Засновано 1922 року. Зав. кабінетом гірн. інж. Власенко А. Фінацується з коштів Дон. Гірн. Ін-та. Кабінет виучував петрографію Бердянської округи. Звіти про роботу друкує в «Трудах» Дон. Гірн. Ін-та.

МІНЕРАЛОГІЧНИЙ КАБІНЕТ ПРИ ХІНО

Харків, Інститут Народньої Освіти

Засновано 1805 року. Зав. кабінетом проф. Савич-Заблоцький К. М., асистент Лапін М. М. Кабінет перебуває у віданні Ін-та Нар. Освіти і фінацується з його коштів. Протягом останніх років досліджено ізюмські фосфорити, лосняки Маріупільської округи, клінкерні глини. Друкується в «Записках Минералогического О-ва» і «Трудах Укр. Отд. Геологического комитета».

МІНЕРАЛОГІЧНИЙ КАБІНЕТ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО ГІРНИЧОГО ІНСТИТУТУ

Дніпропетровське, Полтавська, 1

Засновано 1899 року. Зав. Кабінетом проф. Іванов Л. Л., асистент гірн. інж. Леценко М. К. і інж. геолог Мікей І. Я. Фінацується з держбюджету за кошторисом Гірничого Інституту. Головні роботи: вивчення мінералогії Дніпропетровщини, Волині, Поділля, Криму й Кавказу. Друкується в «Наукових записках н.-д. катедри геології при Дніпропетровському Гірн. Ін-ті», «Южн. инженер», «Мин.

сьорье», «Наука и техника», «Бюлл. С. Кавк. Краев. Горск. Научн. Иссл. Ин-та». Власне видання «Бюлетень геолого-мінеральн. гуртка при Дніпропетр. Гірн. Ін-ті». Співробітники кабінету брали участь в експедиції, що обслідувала копальни Карачаєво-Черкес. авт. області.

ДОНЕЦЬКА БІОЛОГІЧНА СТАНЦІЯ ім. проф. Ф. М. АРНОЛЬДІ

Зміїв, Харківської округи

Засновано 1914 року. Року 1928-го станція перейшла у відання Упрнауки НКОсвіти УСРР. Директор станції—проф. Шкорбатов Д. А. (ботан. гідробіолог); дійсн. член станції проф. Я. В. Ролл (ботанік-гідробіолог), науков. співробітн. С. В. Солодовников (зоолог), асистент станції А. Д. Масловський (іхтіолог). Бюджет станції—близько 10.000 крб. (1928-29 р.). Станція вивчує фльору, мікрофльору, іхтіологію, ентомологію й підробіологію р. Дінця та околиць біостанції. Зокрема, протягом минулого року проведено порівняльне альгологічне, гідробіологічне дослідження р. Півн. Дінця, затоки Косач і озера Білого, крім того станція провадила спостереження над величиною та силою заморів різних видів риб, безхребетних в озерах півніми Дінця, досліджувала поширеність рибу у Дінці і інших роботи. Наукові праці друкується в «Працях Харків. Т-ва дослідників природи», в «Рус. архиве протистологин», «Рус. гидрологическом журнале», «в Працях комісії для санітарно-біологічного обслідування Дінця та його допливів», в «Наукових записках Харків н.д. катедрн ботаніки», «Archiv für Hydrologie» і інш.

ДНІПРОВСЬКА БІОЛОГІЧНА СТАНЦІЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

Київ, вул. Короленка, 55/15. Літнє приміщення станції в Старосільському лісництві на Дніпрі в 16 кілометрах вище Києва

Дніпровська Біологічна Станція перша на Україні прісноводна Біологічна станція; її засновано р. 1909. Київським Т-вом «Любителей Природы»; фактично станція приступила до роботи р. 1911. В 1921 р. перейшла до відома Всеукраїнської Академії Наук і є одним з закладів при Фіз.-Мат. Відділі ВУАН і існує на кошти ВУАН. Бюджет Станції в 1928-29 фінансовому році виносив—3.200 карб.

На чолі станції стоїть директор проф. Д. Белінг. Є дві посади штатних лаборантів, які засновано лише в 1928-29 бюдж. році і на їх заміщення оголошено конкурс. Тимчасово одну посаду має А. З. Мирошниченко; крім того є шість постійних нештатних наукових співробітників: С. М. Крашениників (найпростіші), Ю. М. Марков-

ський (зоопланктон), Д. А. Радзимовський (фитопланктон, бактеріопланктон), В. В. Совичський (ентомологія), М. А. Гримайловська-Морозова (губки, мшанки, бентос), П. А. Сіверцов (вчений лісовод, шкідники). Із цих шести співробітників чотири перших одержують певну винагороду із станційних коштів. Крім офіційних співробітників станції в її роботі бере участь ще низка наукових робітників, в тому числі акад. М. Г. Холодний. Завдання станції: всебічне вивчення життя вод України, в першу чергу вод Дніпровського басейну. Крім вивчення низки наукових проблем, що мають великий теоретичний інтерес вивчення екології водних організмів, вивчення біоценозів, вивчення питань походження фауни і флори наших вод і т. ін., станція провадить роботи, що мають важливе практичне значіння. Станція видає значну увагу питанням вивчення риб і рибного господарства. Напр. влітку 1929 р. Дніпровська Біологічна станція проробила значні роботи для вивчення ставків, річок та інш. водоймищ всієї Вінницької округи з метою раціоналізації рибного господарства. Аналогічні роботи станція почала провадити і в Київській округі. За минулі роки станція за допомогою Упрнауки ВУАН та інш. установ України перевела низку експедицій, що охопили р.р. П. Буг, нижню течію р. Дніпра, порожисту частину р. Дніпра з районом Дніпробуду, р. Тетерев, р. Сож і Березину. Під час експедицій станція всебічно вивчала життя показаних річок, в тому числі життя їхнього рибного населення і значіння риб для людини. З'ясовуючи продукцію наших вод в зв'язку з питаннями про рибне господарство, станція провадить не тільки якісний, але й кількісний облік населення наших водоймищ. В сучасний час станція по ініціативі акад. М. Г. Холодного провадить кількісний облік бактеріопланктона наших річок, що має також значний практичний інтерес.

Друковані видання станції: «Труды Днепровской Биологической станции», вип. 1, Київ, 1914 р.; вип. 2, Київ, 1915 р.; Збірники праць Дніпров. Біолог. Станції ВУАН, ч.ч. I—IV, Київ, 1926—1929 р.р. (видання ВУАН).

БЮРО ОЗЕРНОЇ КОМІСІЇ ПРИ ВУАН

Одеса, Міський Сад, тел. 31-10

Голова Озерної Комісії акад. В. І. Липський, заст. голови— проф. Е. С. Бурксер, вчений секретар В. А. Вертепсон.

Секції: 1) Богатична—зав. акад. В. І. Липський, 2) Гідрогеологічна—зав. геолог Е. А. Гапонов, 3) Фізично-Хемічна—зав. проф. Е. С. Бурксер и член інж. Б. Г. Пантелеймонов, 4) Біологічна—зав. проф. Н. А. Загоровський і члени т.т. Рубенчик, Кушнарєв, Костирко, 5) Секція Сільського Господарства й курортного будівництва—

зав. В. А. Бертенсон, члени проф. А. А. Бичихін й проф. А. І. Кортанци.

Роботи Комісії фінансувались зацікавленими господарчими організаціями в 1927 р. в сумі 5.350 карб. Завдання Комісії дослідження соляних водозборищ України в інтересах промисловости, курортного будівництва і сільського господарства.

В 1927 р. проведено всебічний дослід Сухого лиману. В 1929 р. досліджується Тилигульський, Великий і Малий Аджаликський лимани, Тузловський лиман та їх околиці. В 1930 р. ті лимани буде додатково досліджено. Випущено I том «Трудов Озерної Комісії», окремі статті друкують в «Горном Журнале» і в журн. «Химическая Промышленность», ст.ст. проф. Е. С. Бурксерра та інж. Б. І. Пантелеймонова передані для друку у ВУАН.

ГЕОЛОГІЧНА СЕКЦІЯ ПРИ II ВІДДІЛІ ВУАН. (Геологічне Товариство при УАН)

Київ, вул. Короленка, 54, УАН

Засновано 1918 року (організована із геологічної секції природничого Відділу кол. Українського Наукового Т-ва у Києві). Секція порушила клопотання через УАН про перетворення її в Геологічне Товариство при ВУАН.

Почесний Голова Геолог. Секції—академік П. А. Тутківський. секретар—акад. В. В. Різниченко. Існує без коштів. До складу секції входять: проф. Крокос, Безбородько, інж. Лисенко, Полонський, Василенко та ін.

Діяльність Геол. Секції виявлялася головно в наукових засіданнях, де протягом існування секції заслухано понад 100 наукових докладів з різних галузів геологічних наук. Крім того, представники Геологічної секції брали безпосередню участь в організації наукових з'їздів, нарад та інш. Не маючи коштів науково-дослідчих робіт у полі Геологічна секція не провадила. В 1923 та 1924 р.р. Геологічна секція розпочала була видавати «Українські Геологічні Вісті» (Бюлетень Геолог. Секції), але за браком коштів це видання припинилося.

МЕДИЧНІ НАУКИ

ПАТОЛОГО-АНАТОМІЧНА КОМІСІЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

Київ, вул. Короленка, 55

Заснована 1927 року. Голова комісії—академік, патолог-анатом Мельников-Разведенков М. Ф. Зам. голови професор патолог-анатом Кучеренко П. О. Члени комісії: доктори медицини Смірнова-Замкова О. Ів. і Квятковський Г. І. Секретар—д-р Соловйов Б. М.

Комісія провадить науково-дослідчу роботу в галузі патологічної анатомії, експериментальної цитології, експериментальної патології, фізичної та колоїдної хемії та інше.

Праці та звіти комісії про наслідки роботи друкується в руських журналах («Врачебное Дело», «Украинский медицинский архив») та в чужоземних (Centralblatt f. Pathologie, Zeitschrift f. Krebsforschung, Biologia generalis, Arch. internat. de Medic. Experiment. та інші).

При комісії закладені: 1) Бюро для підготовчих робіт у справі скликання міжнароднього конгресу патологів; 2) Всеукраїнський Пантеон учених; 3) Центральний музей національної, расової та географічної патології; 4) Бюро вивчення кров'яних угруповань.

ВЕТЕРИНАРНО-БАКТЕРІОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Київ, Кирилівська вул., № 107-а

Заснований 1924 року (з 1917 р. до 1924 р.—бактеріологічна лабораторія). Три відділи: 1. Дослідницький (Зав. Козелкін П. М.); 2) Вакційний (Зав. Івашутич В. О.) і 3) Сироватковий та Антиробічний (Горянов К. Т.). Співробітники: лікар-епізоотолог Порицький Г. М. і асистент Лемішко П. М.

Інститут у віданні Наркомзему, бюджет 1927-28 р. коло 40.000 карб.

З 1926 року Ін-тут провадить науково-дослідницькі роботи в галузі вивчення антиробічних щепінь свійським тваринам і відшу-

кання практичних способів боротьби з ящуром. На найближчий період поставлено роботи в галузі вивчення інфекційних хвороб в 10 округах України і відшукання метод боротьби з епізоотичними захворюваннями.

Наслідки роботи друкуються в журналі «Ветеринарное Дело».

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІНСТИТУТ ГІГІЄНИ ВИХОВАННЯ

Київ, вул. Шевченка, № 8

Ін-тут заснований 1924 р., має відділи: 1. Відділ вивчення нормального дитинства. 2. Відділ вивчення фізіономального дитинства. 3. Відділ психоневрологічний. До складу відділів увіходять кабінети: дослідження ока, дослідження внутрішніх органів, дослідження ротової та зубної душлини, дослідження вуха, горла, носа, вивчення праці та побуту дітей, дослідження конституції та спадковости, кабінет санітарної педагогіки, антропометричний, НОП у школі та профорієнтації дітей, психоневрологічний, фізкультури: лабораторії: вивчення поведінки дітей та підлітків, фізіолого-хімічна. При інституті є клініка для психоневротиків, лісна школа-санаторій, дитяча зразкова зубамбуляторія. Директор інституту—Бандурівський А. З. Загальна кількість співробітників—35. Праці інституту друкуються у журналах «Врачебное Дело», «Вестник физической культуры», «Днепропетровский медицинский журнал», «Записки Киевского Института народного образования», «Известия физкультуры», «Друг детей», «Профилактическая медицина» у виданнях Української Академії Наук та в інших. Крім того, інститут видає збірник під назвою «На путях к новому человеку».

Бюджет інституту на 1928 р. коштує 68.000 крб. Інститут у віданні Наркомздоров'я УСРР.

ІНСТИТУТ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПРИ ВУАН

Київ, вул. Чудновського, 2

Рік заснування—1920.

Особовий склад—директор інституту (вакансія). Постійні посадові наукові співробітники—проф. С. Ю. Ярослав, проф. М. А. Кудрицький. Тимчасові наукові співробітники—д-р П. М. Куницький, д-р В. М. Марич, д-р П. Д. Марчук.

Основні завдання Інституту такі: вивчення проблем фізичної культури населення УСРР, головною—сільсько-господарських робітників, також вивчення умов с.-г. праці. Дотепер надруковано: 1) «Фізична культура с.-г. робітників» 4 арк.—проф. В. Піддасцький.

2) «Научная организация труда в сельском хозяйстве»—5 арк.
його ж. 3) «Характеристика жіночої праці в с.-г. Він-же—4 арк.
4) «Гігієна с.-г. праці—він-же—8 арк. Крім того, багато рідких роз-
вілок уміщено було по часописах та закордоном. Виготовлено до
друку—1) «Фізична культура сільського населення—В. Підгаєць-
кий,—4 арк., 2) «Матеріяли до санітарної характеристики с.-г. пра-
ці—він-же—8 арк. 3) «Електричні явища при втомі»—проф. Яро-
слав—4 арк.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ МІКРОБІОЛОГІЇ ТА ЕПІДЕМІОЛОГІЇ

Київ, вул. Горовіця, 26

Засновано 1-го серпня 1929 року. Особистий склад: Директор
акад. д-р Д. Заболотний (він же Завід. Відділом Мікробіології). Вicedиректор—посада вільна (він-же завід. відділом експерим. патології). Учений секретар—д-р І. Петренко. Зав. відділом епідеміології—
акад. д-р О. Корчак-Чепурківський. Науковий співробітник (природ-
ниця. Н. Рокицька). Ляборанти—д-р В. Шульц; природниця—Т. Те-
рещенко; технік-мікробіолог—Т. Янишин. Бюджет у 1928-29 році—
73.249 крб. за кошторисом Ушнауки.

В Інституті розпочато роботи з епідеміології висяного тифу
і з мікрофльори ґрунту.

У 1929-30 р. передбачається поширення Інституту як з боку
науково-операційного, так і з боку організаційно-господарського:
будується новий 2-х поверховий корпус. На протязі наступних 5 ро-
ків Інститут остаточно повинен закінчити свою організацію, як уста-
нови всеукраїнського значення: передбачено побудовання тварин-
ника, допоміжних лябораторій та мікробіологічних станцій в різних
округах України.

Інститут має видавати щорічні «Праці Інституту, а також різ-
ні наукові монографії.

ІНСТИТУТ ЛЯБОРАТОРНОЇ ДІАГНОСТИКИ ОКРІНСПЕКТУРИ ЗДОРОВ'Я

Харків, Скрипницька вул., № 8

Заснований 1899 р., має відділи: загальний—1) хеміко-мікро-
бактеріологічний відділок з гематологічним; спеціальний—2) пато-
лого-анатомічний; 3) бактеріологосірологічний, 4) біохемічний. При-
них курсовий відділ, бібліотека, музей, колекції.

Директор інституту—проф. Ерліх С. Л. Зав. заг. від. Фрішман
М. М. Зав. патолог.-анатом. від. доктор медицини Дерман Г. Л. Зав.
бактер.-сірч. від. Пеккер С. Я. Зав. біохем. від. Альгаузен А. Я.

Кудрявцева А. І. і Халевська А. М. Інститут у віданні окрінспектури охорони здоров'я; бюджет—45.000 крб. (1929 р.) на самокупності. Деталія від Наркомздоров'я—3.000 крб.

Протягом низки останніх років розроблені питання й опубліковані в пресі: про нестиглі нейроми, про карциноїди, про діяностику туберкульозу та злоякісні новоутворення нірок, про методику дослідження яєця кишкових паразитів, офарблення крові та виділень, про патологію та діяностику захворювання печінки людини на дворотку, та низку інших робіт.

Плян на 1929 рік накреслює продовжувати досліджувати зазначені питання, ще в загальній та спеціальній діяностиці злоякісних новоутворень, про ендометроми, в патогенезі туберкульозу в легенях та інші дослідження. На п'ятиріччя накреслено видати poradники та підручники лабораторної діяностики, розширити педагогічну роботу, продовжувати розробляти питання лабораторної діяностики, патологічної анатомії, біохемії, бактеріології з сирологією.

ІНСТИТУТ СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ ХАРКІВСЬКОГО МЕДИЧНОГО ІНСТИТУТУ

Вул. Лібкнехта, № 41

Заснований 1913 року.

Організаційно інститут зв'язаний з учбовою катедрою судової медицини Харківського медичного інституту.

Зав. катедри проф. Бокаріус М. С. Наукові співробітники: Асвадурова А. М., Раввський Н. П., Вроблевський П. і Бокаріус М. М. Наукові робітники інституту зв'язані з учбовими завданнями катедри.

За останні три роки видано науково-учбові видання проф. М. С. Бокаріуса—«Словесный портрет» і його ж—«Наружный осмотр трупа».

Інститут видав три випуски відомостей до практичних вправ: проф. Бокаріус М. С.—«Изучение предварительных проб», «Исследование кровяных пятен», «Исследование семянных пятен». Найближчого часу вийде з друку: «Судебная медицина для медиков и юристов».

КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ НАУКОВО-СУДОВОЇ ЕКСПЕРТИЗИ

Київ, майдан червоних героїв Перекопу, № 16

Заснований 1914 року як кабінет науково-судової експертизи. 1926 року перетворений в інститут, що провадить науково-дослідницьку роботу і задовольняє практичні запити органів суду та слідства.

Інститут працює в складі таких секцій: 1. Хемічних і фізико-хемічних досліджень (зав. Франковський В. А.). 2. Біологічних досліджень (Зав. Маєвський М. М.). 3. Фотографічних досліджень (Зав. Петров Н. О.). 4. Індивідуальної ідентифікації (Зав. Семенцов А. П.). 5. Судово-медичних досліджень (Зав. проф. Шепель Г. О.). і 6. Кримінально-психологічних та психопатологічних досліджень (Зав. д-р Залкінд Н. А.).

Директор інституту—проф. Фаворський В. І.

Інститут у віданні Народнього Комісаріяту Юстиції. З держбюджету відпущено інституту за 1927/8 р. коло 45.000 крб.

Інститут провів роботу в галузі вироблення метричних метод визначення родинної схожості, питань спадковості; проводить масові соціологічні й кримінально-психологічні дослідження правозломців за родами злочинів; вивчає вплив конституціональних факторів на рід злочинності.

Праці інституту друкуються в журналі «Архів кримінології в судебної медицини».

На блгжчий час накреслено теми: розробити питання про визначення віку; розробити питання про визначення батьківства.

КИЇВСЬКИЙ РЕНТГЕНІВСЬКИЙ ІНСТИТУТ

Київ, вул. Толстого, № 7

Заснований 1920 року. Має відділи: 1. Діагностичний (Зав. д-р Цавлов М. К.). 2. Рентгено-терапевтичний (Зав. д-р Бергман Г. Г.). 3. Рентгено-фізичний (зав. проф. Роше В. К.) і 4. Експериментально-біологічний (Зав. проф. Кронтовський А. А.).

Директор інституту—інженер-електротехник Тесленко Г. П.

Інститут у віданні Наркомздоров'я, на державному бюджеті. 1927-28 року інституту відпущено 125.000 крб. Крім того, інститут мав і спеціальні кошти (того ж року 35.000 крб.).

Праці інституту в галузі наукової та науково-практичної рентгенології друкуються в загальних та спеціальних журналах, а також у збірникові «Експериментальна рентгенологія» (Харків). Найбільший і виключний інтерес мають роботи рентгенофізичного відділу з питань дозування.

Інститут готує фахівців-рентгенологів і керує науково-практичною діяльністю рентгенустанов Правобережжя.

КИЇВСЬКИЙ САНІТАРНО-БАКТЕРІОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Київ, Протасів яр., № 4

Заснований 1896 року. Відділи інституту: 1. Епідеміологічний (Зав. проф. Нещадименко М. П.). 2. Експериментальний (Зав. проф. Кронтовський А. А., старші асистенти: Яцимирська М. К. і Бронштейн І. А.). 3. Сироватний (Зав. д-р Клейн Б. І., старш. асистент

Лопатицька Р. П.) 4. Пастерівський (Зав. д-р Цвілкіс І. І., старш. асистент прив.-доц. Колтаєв Б. М.). 5. Машлярійний (Зав. д-р Лепехін Є. І., асистенти: Рибичський С. В. і Олфіна Э. І.). 6. Вакційний (доктори Бородай М. П. і Спаський Н. Н.).

Директор інституту—проф. Нещадименко М. П. Помічник директора—д-р Менійович К. Г.

Інститут у віданні Наркомздорів., на державному бюджеті (1927 року інституту в держбюджету відпущено 117.200 крб., з місцевого бюджету — 5.837 крб. і з фонду меддопомоги застрахованим — 1.900 крб.). Крім того, інститут мав спеціальні кошти (доходи інституту) в розмірі 43.427 крб.).

Інститут провадить науково-дослідчу й науково-практичну роботу в галузі епідеміології, сірчанобактеріології, а також виробляє лікувальні та запобіжні бактеріологічні препарати.

За останні роки інститут провадив дослідницьку роботу в напрямку вивчення епідемічності шрикріплених до інституту округ України, провадив роботи з епідеміології, пикарлятини, малярії, вивчав висипно-тифозне питання.

На ближчий час накреслено продовжувати роботи над шкарлятиною, культурою В. С. Д., продовжувати даліше експериментальне визначення інфекцій та аналізи явищ імунітету тощо.

Праці інституту друкується в російських журналах: «Врачебная газета», «Врачебное дело», «Профилактическая медицина», «Журнал экспериментальной биологии медицины» та в інших, а також у чужоземних: *Zeitschrift f. Immunität*, *Zeitschrift f. Krebsforschung*, *Virchow's Archiv*, «*Klinische Wochenschrift*» та інших.

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ДЕРМАТО-ВЕНЕРОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ імені д-ра Є. С. ГЛАВЧЕ

Одеса, вул. Мерінга, № 79

Заснований 1917 року і є наукова, навчальна і практична установа для боротьби з венеричними хворобами.

Інститут складається з таких відділів: 1. Соціальної венерології (Зав. д-р Хорошін М. Г.). 2. Експериментальний (Зав. д-р Бродський Л. Л.) і 3. Стаціонарний з поліклінікою та відділками: 1) чоловічий шкірно-венеричний (Зав. д-р Фельдман А. А.); 2) жіночий шкірно-венеричний (Зав. д-р Перкель І. Д.); 3) дитячий сифілітичний (Зав. Мгебров М. Г.); 4) чоловічий сечополовий (Зав. д-р Лейтес Л. Р.); 5) жіночий сечополовий (Зав. д-р Ландесман А. І.) і 6) шкірний (Зав. д-р Мгебров М. Г.).

При інституті є консультація з полового питання і нічний пункт швидкої противенеричної допомоги.

Директор інституту — д-р Хорошін М. Г.

Інститут у віданні Наркомздоров'я, упримується з державного бюджету. Бюджет інституту — 133.346 крб. (1927-28 р.).

За 10 років інститут випустив до 500 праць. Праці інституту друкується в руських журналах («Профилактическая медицина», «Врачебное дело» — Харків, «Русский вестник дерматологии», «Венерология и дерматология» — Москва) і в чужоземних (Annales des Maladies Ven.—Paris; Dermat. Vochenschrift, Zentralblatt f. Haut und Geschlechtskrank).

Наукові праці інституту прагнуть питання науково-практичної й соціальної венерології.

На ближчий час накреслено розробити: питання профілактики сифілісу внутрішніх органів і нервової системи, вивчення впливу різних факторів на етіологію, терапію і профілактику сифілісу й сифілісу, та окремі теми: динаміка венхвороб у місті й на селі; індивідуальна профілактика; статевий побут. Для розробки цих тем інститут провадить дослідницьку роботу, керує науково-дослідницькою роботою противенеричних закладів в округах, що територіяльно притикаються до Одеси.

ОДЕСЬКИЙ ІНСТИТУТ НАУКОВО-СУДОВОЇ ЕКСПЕРТИЗИ

Одеса, вул. Пастера, № 48

Заснований 1914 року. Провадить науково-практичну й науково-дослідницьку роботу в галузі криміналістики. Інститут поділяється на такі чотири секції: 1. Хемічних досліджень (зав. хемік Малицький В. П.), 2. Фотографічних досліджень (зав. фізик Хмиров Д. Д.), 3. Біологічних досліджень (зав. д-р Ген Е. Ю.) і 4. Ідентифікації (зав. д-р Матвеев С. М.).

Директор інституту правник Макаренко М. П.

Інститут у віданні Наркомюсту, на державному бюджеті—за 1927/8 р. 43.000 крб.

Науково-дослідницькі праці інституту друкується в журналі «Вісник Радянської Юстиції» та в Архіві кримінології та судової медицини.

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ САНІТАРНО-БАКТЕРІОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Одеса, вул. Пастера, № 2

Заснований 1886 року. Директор інституту проф. Стефанський В. К., пом. директора д-р Білозевич А. М., інститут має відділи: пастерівський (зав. д-р Палавандів Г. Б., старш. асистент д-р Серебряна А. І); епідеміологічний (зав. д-р Троїцький А. Ф., старший асистент д-р Грінфельд О. А., д-р Матіусе А. С., молод.

асист. Бам В. Л.); сироватковий (зав. прив.-доцент Ген Е. Ю., старш. асист. д-р Цил В. М. і Чертков Л. І.); вакцинний (зав. д-р Гезнікова А. В., старш. асистент д-р Куперштейн П. І.); вісп'яний (зав. д-р Гожанська Н. М., молодш. асист. д-р Скроцький С. В.); шротозойно-малярійний відділ (зав. приват.-доцент Коровицький Л. К., старш. асистент Прендель А. Р. і д-р Артемешко В. Д.); Чумний (зав. проф. Стефанський В. К., старш. асистент д-р Гімельфарб Я. К.).

Інститут провадить переважно роботи з питань імунітету, вивчення фізико-хемічних властивостей антигенів і антител, раціоналізації пасторівських прищеплень, вивчення ентомофауни тощо.

Праці інституту друкує переважно в таких журналах «Профилактическая медицина», «Микробиологический журнал», «Вестник микробиологии, эпидемиологии и паразитологии», «Врачебное дело», «Zeitschrift für Immunitäts Forschung», «Zentralblatt für Bacteriologie», «Zeitschrift für Hygiene».

Інститут субсидійовано 1928 року з держбюджету—98.786 крб., із спецкоштів інституту 18.966 крб., з місцевого бюджету 5.044 крб.

ПАТОЛОГО-АНАТОМІЧНИЙ ІНСТИТУТ ПРИ КИЇВСЬКОМУ МЕДИЧНОМУ ІНСТИТУТІ

Київ, бульвар Т. Шевченка, № 17-б

Заснований 1950 року. Директор—професор патологічної анатомії Київського медичного інституту д-р медицини Кучеренко П. О. Співробітники: старш. асистент д-р медицини Смірнова-Замкова О. І., молодш. асистент д-р Ойсак М. С., Мухунько-Іорбацевич Г. С., Лисовецький В. С. і Юркевич М. Д.

Інститут вважється при Київському Медичному Інституті і, як кафедра інституту, утримується його коштом на держбюджеті.

Інститут відає вивченням питань расової, територіальної патології, онкології і питань патології професійних захворювань.

За останні роки з інституту вийшли 52 наукові роботи з різних галузей патології.

Праці інституту друкується в журналах: «Українські медичні вісті», «Український медичний архів», «Лабораторная практика», «Новый хирургический архив», «Врачебное дело», «Virchow's Zeitschrift für Krebsforschung», «Fran. Zeitung für Pathologie» та інші.

На ближчий час накреслено теми онкологічного характеру (роботи статистичного, метеорологічного і патолого-фізіологічного характеру), і теми в галузі патології професійних захворювань).

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ САНІТАРНО-БАКТЕРІОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Харків, Пушкінська вул., № 14

Заснований 1887 року в складі лабораторії для теоретичного й практичного застосування Пастерової методи для лікування скасу і хеміко-мікроскопічного кабінету для діагностичних завдань практичної медицини.

До складу інституту входять такі відділи: 1. Пастерівський (зав. д-р Глузман М. Л.). 2. Сироватковий з дифтерійним підвідділом (зав. д-р Григорович С. П.). 3. Вакційний (зав. д-р Кандиба Л. Л.) з туберкульозним підвідділом (зав. приват-доцент Цехнов: чер М. М.). 4. Епідеміологічний (зав. д-р Соловйов М. К.). 5. Експериментальний (зав. проф. Златогоров С. І.). 6. Фізико-хемічний (зав. проф. Мухін Г. Є.). 7. Санітарно-гігієнічний (зав. проф. Углов В. О.). 8. Навчально-аналітичний з сирчано-логічною лабораторією (зав. д-р Ермілов О. П.). 9. Хеміко-мікроскопічний (зав. проф. Єленевський К. Ф.). 10. Хеміко-Фармацевтичний (зав. проф. Красуський К. А.). 11. Трахомна лабораторія (зав. д-р Степанова Р. В.).

Директор інституту проф. Златогоров Семен Іванович.

Інститут у віданні Наркомздоров'я, на держбюджеті (1927/8 р.— 191.527 крб. і доходи від продажу предметів продукції інституту).

Інститут виробляє бактеріологічні препарати для запобіжних і лікувальних завдань.

Інститут установив науковий зв'язок із Парижем, Римом, Берліном, Віднем і з Північною Америкою. Наукові робітники інституту беруть участь у епідеміологічних обстеженнях округу України, розробляють і перевіряють методи епідеміологічної діагностики, запобіжної вакцинації, беруть участь у комісії дослідження води з річки Північного Донця та його допливів.

У процесі розробки: етіологія і профілактика шкарлатини; кірний збудник; дальше розроблення методики одержання найсильніших токсинів і виділення з риб групи анаеробів і Botulinus; значіння вакцинації рег ос за кишкових інфекцій; дальше звичення вакцинації BCG.

Праці інституту друкується в медичних журналах: «Профилактическая медицина» (Харків), «Врачебное дело» (Харків), «Ленинградский микробиологический журнал», «Ветеринарное дело», «Украинский химический журнал», та в чужоземних (Centralblatt f. Bacter.), «Klinische Wochenschrift», «Annales de l'inst. Pasteur».

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІНСТИТУТ ОХОРОНИ МАТЕРИНСТВА ТА ДИТИНСТВА

Харків, Пушкінська, № 57

Заснований 1923 року. Відділи інституту: 1. Консультація охорони матери й немовляти (зав. д-р Дайхес М. Т.). 2. Клініка

прищудного віку (зав. д-р Шаферштейнс С. Я.). 3. Педагогічний (зав. д-р Хавіна Ф. А.). 4. Ясла (зав. д-р Вайнштейн К. С.). 5. Поліклінічний (зав. д-р Екель С. Е.). 6. Родильний будинок (зав. д-р Попандоупло І. В.) і 7. Соціальної гігієни та патології (зав. проф. Толциш С. А.).

Директор інституту д-р Ямпольський С. Я.

Інститут у віданні Наркомздоров'я на держбюджеті (1927-28 р.— 188.000 крб.).

Інститут провадить наукову й науково-практичну роботу в галузі всебічного вивчення здорової й хворої дитини, особистої, професійної та соціальної гігієни жінки в зв'язку з загальними питаннями охорони материнства та дитинства. Разом з тим інститут проробляє організаційні питання охорони материнства та дитинства і провадить наукову роботу в справі годування спеціального медичного персоналу.

Інститут випустив низку робіт в питаннях дієтики здорової й хворої дитини, інфекційних хвороб дитячого віку. Праці інституту друкуються в медичних журналах.

1928 року інститут випустив 1-й том збірника наукових праць інституту.

Ближчого часу накреслено далі проробляти проблеми охорони материнства, питання туберкульозу прищудного віку, проблеми виховання раннього дитинства, грудові процеси школяра тощо. Накреслено також ближчого часу випустити 2-й том наукових праць інституту.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПСИХО-НЕВРОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Харків, вул. Лібкнехта, № 4

Заснований 1920 року. Відділи інституту: 1. Морфологічна група, що об'єднує відділи—топографічної анатомії (зав. Гейманович З.), антропології (зав. проф. Ніколаєв Л. П.), гістології (зав. д-р Золотова І. А.), патологічної анатомії (проф. Мельніков-Разведенков М. Ф.).

2. Експериментально-біологічна група, що до неї входять такі відділи: загальної фізіології (зав. проф. Поніровський Н. Г.), патофізіології (зав. приват-доцент Альперн Д. Є.), фізіології праці (зав. Кудрявцев І. І.), електрофізіології (зав. академік Даніловський В. Я.), умовних рефлексів (зав. проф. Фольберт Г. В.).

3. Група вивчення особовости, що об'єднує відділи: психофізіології з експериментальною фонетикою (зав. проф. Чучмарев З. І.), психоневрології дитинства (зав. Квінт Л. А.).

4. Група клінічно-лікувальна, що об'єднує: клініку для нервових (зав. Йозефович І. Б.), діагностичний відділ (зав. проф. Гейма-

нович А. І.), фізіотерапевтичний інститут (старш. ординатор Фейгіна Р. Б.).

5. Група соціальної психо-неврології з диспансером; відділи: нервово-психіатричний, педологічний, психотерапевтичний, патології мови. Співробітники диспансеру: Андрес Л. І. Квнт Л. А., проф. Платонов К. І., д-р Шайкін М. М.

Директор інституту проф. Гейманович А. І.

Інститут у віданні Наркомздорв'я УСРР на державному бюджеті (на 1927-28 р.—102.000 крб.).

Завдання інституту — вивчати психоневрологію та невробіологію, а також загальні питання вивчення та виховання особи.

Основні проблеми, що опрацьовані в інституті: дитяча психо-неврологія; інфекція і нервова система; вегетативна нервова система і внутрішня секреція; праця й нервова система; особа в оточенні та інші.

Праці інституту друкується в загальних і спеціальних медичних журналах («Врачебное дело», «Московский медицинский журнал», «Zeitschrift f. Experimentale Medicin», «Revue Neurologique» та інші).

Крім того, вийшли окремі томи «Трудов українського психо-неврологічного інституту» (1926 року вийшло два томи, 1927 р.—два томи).

Інститут зв'язаний із науковими інститутами Союзу та Західної Європи.

На найближчий час накреслено розвинути роботу по лінії метод диспансерного обслуговування хворих (соціально і профілактична психоневрологія), а також розвинути діяльність нарко-диспансеру, зокрема по лінії боротьби з алькоголізмом.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ВЕНЕРОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Харків, вул. Карла Маркса, № 17

Заснований 1923 року. Інститут провадить науково-дослідницьку, науково-практичну та навчальну роботу в галузі клінічної, експериментальної та соціальної венерології для державної боротьби з венеричними хворобами.

Інститут ділиться на три відділи: 1. Відділ Соціальный (Зав. приват-доцент д-р Федоровський О. М.). 2. Відділ Клінічний (Заст. проф. Соболев Л. А.) з відділками: сифілітичним (Зав. д-р. Маркус Л. М.), чоловічий сечополовий (Зав. д-р Лейбфрейд Д. М.), жіночий сечополовий (Зав. д-р. Каришева К. О.), дитячий (Зав. д-р Петров О. М.) і шкірний (Зав. д-р Кричевський О. М.).

3. Відділ Експериментально-аналітичний (Зав. д-р Ермілов О. П.).

Директор інституту—приват-доцент д-р Федоровський О. М.

Інститут у віданні Наркомздорв'я, на держбюджеті (1927/8 року інституту віднуцено 145.300 крб.).

Інститут провів науково-дослідницькі роботи в галузі вивчення захворювань на венеричні хвороби серед окремих груп людності України і соціальної патології проституції. Продовжуються роботи в галузі вивчення індивідуальної профілактики. На ближчий час накреслено теми: сифіліс у проблемі народимости; експериментальний сифіліс; маляротерапія сифілісу.

Праці інституту друкуються в журналах: «Профілактическая медицина», «Врачебное дело» (Харків), «Русский вестник дерматологии» і в «Трудах Харьковского венерологического института». Інститут здійснює наукове керівництво діяльністю противенеричних закладів у прикріплених до інституту округах України.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІНСТИТУТ КЛІНІЧНОЇ ПСИХІАТРІЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ПСИХОГІЄНИ

Харків, Сабурова дача

Заснований 1926 року. Відділи: 1. Профілактики та Євгеніки з диспансером (Зав. д-р Іліон Я. Г.); 2. Клінічний (Зав. д-р Єршов А. Н.); 3. Судової психопатології (Зав. д-р Жланов В. А.); 4. Експериментально-лабораторний (Зав. проф. Протопопов В. П.); 5. Дефективного дитинства (Зав. д-р Миролюбов Н. Г.) і 6. Статистичний (Зав. д-р Суботник). При інституті—музей і науково-медична бібліотека. Директор інституту—проф. Протопопов В. П.

Інститут у віданні Наркомздоров'я, на державному бюджеті, (1927-28 року—549.223 карб.).

Інститут провадить наукову й науково-практичну роботу в галузі вивчення етіології душевних захворювань, зокрема щодо впливу на душевну захворювальність соціальних факторів, а також вивчає методи профілактичної боротьби з душевними захворюваннями. Для наукової та науково-дослідницької роботи до складу інституту включено стаціонар на 725 ліжок (50 дитячих, 20 судово-патологічних та 655 клінічних).

Пророблено теми: 1. Об'єктивне вивчення особи за рефлексологічною методою в нормі й патології. 2. Біологічне вивчення особи за ознакою алгитинаційних угруповань. 3. Морфологічні особливості залоз внутрішньої секреції у душевнохворих. 4. Морфологічні особливості залоз внутрішньої секреції у душевноздорових. 5. Дослідження конституції душевнохворого за Кречмером та інші питання.

На ближчий період накреслено теми: вивчення епілепсії; значіння екзогені в душевних захворюваннях; вивчення форм організації психдопомоги людності і фактичне їх здійснення (диспансерні методи обслуговування душевнохворих).

Праці інституту друкуються в журналах: «Врачебное дело», «Украинский вестник рефлексологии Экспериментальной педагогики», «Журнал Экспериментальной биологии», «Современная психоневрология» і в «Archiv f. Psychiatrie und Neurologie».

УКРАЇНСЬКИЙ ПАТОЛОГО-АНАТОМІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Харків, вул. Лібкнехта, № 33

Заснований 1925 року. Директор інституту академік професор Медніков-Разведенков М. Ф. Співробітники інституту: проф. Шульгін М. М., лікарі Азарьєва-Мельнікова А. М., Синельников З. І.

Інститут на державному бюджеті (1928 року коло 14.100 крб.).

Інститут провадить науково-дослідницьку роботу в галузі патології лабораторно-експериментальною, пато-морфологічною методою дослідження. Інститут заклав українське товариство патологів як єдиний науково-дослідницький колектив з філіями в університетських осередках України. Інститут підтримує науковий зв'язок з науково-дослідницькими організаціями Західної Європи. Праці інституту друкуються в «Украинском медицинском архиве» та в багатьох спеціальних журналах Союзу.

Із інституту вийшли праці в галузі: а) експериментальних новоутворень О. Кричевський і Синельников—«Новый штам саркомы крысы, полученный после прививки крысам меланосаркомы человека». К. Керопьян.—«Итоги трехлетней работы в области экспериментального рака у белых мышей» та інші; б) новоутворень людини; в) патології плунково-кишкового каналу; г) патології мозку; ґ) танатології (наука про смерть) та інші.

На ближчий час накреслено роботи в галузі дослідження суті ракових захворювань у людини.

Інститут провадить велику консультативну роботу із свого фаху серед науково-дослідницьких інститутів і практичних медичних установ Наркомздоров'я в Харкові й по всій Україні.

УКРАЇНСЬКИЙ ПРОТОЗОЙНИЙ ІНСТИТУТ

Харків, Пушкінська, № 14

Заснований 1923 року, щоб пляново й науково-обґрунтовано боротися з малярією. Структура інституту мінялася в міру розширення його діяльності. До складу інституту увіходять відділи: 1. Протозоології з Експериментальною цитологією і Гематологією (Зав. проф. Рубашкін В. Я.). 2. Ентомологічний (Зав. д-р. Яценко О. Н.). 3. Гельмінтологічний (Зав. д-р Сербінов П. І.). 4. Клінічний з Біохімічним підвідділом (Зав. д-р. Лейзерман Л. І.) і 5. Амбулаторія (Зав. д-р. Молдавська З. Д.).

Директор інституту—заслуж. проф. Рубашкін В. Я. (гістолог, протозолог). Інститут у віданні Наркомздоров'я на державному бюджеті. (1928 року—38.263 крб.).

Співробітники інституту беруть участь в експедиціях у справі виявлення огнища малярії (дослідницькі експедиції), у 25 союзній

анкілостомозній експедиції в Донбасі, у спеціальному обслідуванні щодо малярії району Дніпрельстану та інш. Праці інституту обіймають питання клініки та терапії малярії (18 робіт), питання ентомології (16 робіт), гельмінтології (12 робіт), гематології та експериментальної цитології (9 робіт).

Праці друкуються в журналах: російських «Профилактическая медицина» «Врачебное дело» (в Харкові), «Вестник микробиологии» (в Саратові), «Русский журнал тропической медицины» і в «Українському медичинському архиві», а також і в чужоземних (Zeitschrift f. Klinische Med., Archiv f. Schiffs i Gropenhygiene).

У процесі наукового розроблення—дальше вивчення методики боротьби з малярією, питання дегельмінтизації людности й питання, зв'язані з вивченням кров'яних утворень.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІНСТИТУТ ПАТОЛОГІЇ ТА ГІГІЄНИ ПРАЦІ

Харків, вул. Свердлова, № 34

Заснований 1923 року. Відділи інституту: 1. Професійної гігієни (Зав. проф. Каган Е. М.), з лабораторіями—гігієнічною (Зав. д-р Мілер С. В.), хемічною (Зав. інженер Стахорський С. М.), фізіологічною із секцією місцевих досліджень. 2. Експериментально-Біологічний (Зав. проф. Павлов М. М.), з лабораторіями—токсикологічною (д-р Черкес А. І.), сирчано-бактеріологічною (д-р Кандиба Л. Л.) і гістологічною (проф. Єленевський К. Ф.). 3. Медико-Обслідувальний (Зав. проф. Несмелова З. Н.), з відділками: туберкульозним (д-р Шейнін М. М.), хірургічним (д-р Недохлебов В. П.), шкірним (д-р Смірягін М. Г.), очним (д-р Натансон Д. М.), вушним (д-р Трабницький Г. С.), нервовим (проф. Грінштейн А. Л.). 4. Медико-Статистичний (Зав. Фрідзель А. С.) і 5. Організаційно-учбовий з Музеем, Бібліотекою та Картотекою (Зав. д-р Горкін З. Д.).

Директор інституту проф. Каган Е. М., пом. директора д-р Горкін З. Д.

Інститут у віданні Наркомздоров'я і утримується коштом центрального запасного фонду меддопомоги застрахованим (1927-28 року інституту відпущено кошо 235.500 крб.).

Інститут провадить науково-дослідницьку та науково-практичну роботу в галузі профпатології, профгігієни, медичної експертизи та робітничої медицини. Роботу провадилася в галузі:

- а) вивчення впливу фізіологічних, фізичних і хемічних факторів на певні виробничо-професійні групи;
- б) статистичного вивчення фізичного розвильку й патології різних груп робітників;
- в) вивчення експертизи непрацєадаптности.

Окремі праці інституту друкуються в загальних медичних журналах. Інститут випустив окремі «Збірники трудов»: перший випуск — низка статтів про профілактику; другий випуск — матеріали обстежування робітників-підлітків; третій випуск — дослідження в галузі отруєння оливою; випуск четвертий — дослідження в галузі втоми на виробництві; п'ятий — дослідження в галузі професійних отрут та профхвороб.

На ближчий час накреслено роботи в тому ж напрямкові. Зокрема, вплив на виробничі групи світла, шуму, пороху, як факторів фізичних, оксиду вуглецю, олива, сірчанних газів, квасів і продуктів перегонання кам'яного вугілля, як факторів хемічних; вивчення експертизи неспрацездатности за визначених захворювань.

Інститут провадить педагогічну роботу в справі готування фахівців-лікарів і керує роботою філій (Сталіне, Дніпропетровське, Одеса).

Інститут тримає зв'язок з науковими інститутами в СРСР (Москва й Ленінград) і в чужоземними (Міланська клініка, німецькі гігієнічні інститути, американські науково-дослідчі установи при Чорному урядництві і в Гарвардському інституті та інш.).

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ РЕНТГЕНОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Харків, Пушкінська вул., № 53

Заснований 1921 року. Поділяється на такі відділи: 1. Біологічний (зав. проф. Рєпрев О. В.). 2. Клінічний (зав. проф. Мельніков О. В.). 3. Рентгенодіагностичний (зав. д-ри Хармандар'ян Г. І. і Лемберг О. А.). 4. Рентгенотерапевтичний (д-р Розенцвейг Б. К.) і 5. Радіотерапевтичний (зав. д-ри Ченч А. Г. і Варшавський Б. М.).

Директор інституту д-р Хармандар'ян Г. І.

Інститут у віданні Наркомздорів'я, на державному бюджеті (1927-28 року інституту відпущено близько 180.000 руб.).

Науково-практичні й науково-дослідницькі праці, що вийшли з інституту, друкуються в загальноомедичних журналах: «Врачебное дело», «Профилактическая медицина» (у Харкові), і в спеціальному журналі «Вестник рентгенологии» (у Ленінграді). Крім того, інститут випустив два збірники праць.

На ближчий час накреслено проробити такі теми: біологічний вплив рентгенопроменів, проблема злоякісних новоутворень, фізика рентгенівських променів.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ КЛІНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ОРТОПЕДІЇ ТА ТРАВМАТОЛОГІЇ

Харків, Пушкінська вул., № 72

Заснований 1907 року. Відділи інституту: 1. Стаціонарний (зав. д-р медицини Ситенко М. І.). 2. Амбулаторний (зав. д-р При-

хотько А. К.). 3. Рентгенівський (зав. д-р Тафт А. В.). 4. Фізичних метод лікування (зав. д-р Чаплин В. Д.) і 5. Лябораторний (зав. Касандров Н. Н.). При інституті ортопедична майстерня.

Директор інституту д-р Ситенко М. І., головний лікар Новаченко Н. П.

Інститут у віданні Наркомадоров'я, на бюджеті Центрального фонду меддопомоги застрахованим (1927-28 року асигновано 382.000 крб.).

Інститут провадить науково-дослідницьку, педагогічну та науково-лікувальну роботу в галузі ортопедичної хірургії, травматології (відновлення працездатности, пошкодженням від щещасливих випадків на виробництві та калічним вздаллі), а також у галузі боротьби з травматизмом.

У цих галузях інститут випустив понад 50 капітальних праць. Праці друкувалося в спеціальних журналах російських «Хирургический архив», «Хирургия», «Русский врач», «Врачебное дело», «Профессиональная медицина» та в інших і в чужоземних. З 1927 року інститут видає журнал «Ортопедия и травматология» (48 друк. аркушів на рік). Найбільші праці: «Переломы и их лечение» (проф. Веллер), «Лечение несращенных переломов пересадкой кости» (д-р Ситенко М. Г.), «Повреждение крестообразных связок коленного сустава (Його ж)», «Лечение застарелых врожденных вывихов» (Його ж) та інші.

Співробітники інституту провадять роботу в справі обслідування організації боротьби з промисловим травматизмом.

На близький час накреслено продовжувати роботи в галузі метаджки відновлення працездатности калічних.

ХАРКІВСЬКИЙ ВІСПОЩЕПІЛЬНИЙ ІНСТИТУТ

Харків, Яковлевий провулок, № 4

Заснований 1888 року. Директор інституту Степаненко О. Т., асистент Денісов В. М.

Інститут існує, як відділ Ветеринарно-бактеріологічного інституту Народнього комісаріяту земельних справ. Субсидує Наркомзем: на потреби виробничі 1927-28 року—6.858 крб. (з держбюджету Наркомадоров'я).

Інститут проробив питання про вплив кисеня повітря на тривалість активности детриту.

Інститут постачає вісп'яний детрит прикріпленим до нього округам України.

4-й УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ САНІТАРНО-БАКТЕРІОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Дніпропетровське, майдан Жовтневої революції, № 4

Заснований 1912 року. Відділи: 1. Епідеміологічний (проф. Громашівський Л. В.). 2. Сироватковий (проф. Предтеченський С. Н.). 3. Санітарно-гігієнічний (проф. Доніч М. В.) 4. Вакцино-вісп'яний (д-р Пирожнікова Є. А.). 5. Маларійний (д-р Долбенкін Д. І.) і 6. Пастерівський (д-р Гоф С. В.).

Директор інституту проф. Громашівський Л. В.

Інститут у віданні Наркомздорів'я, на держбюджеті. (Бюджет 1927-28 року—84.500 крб., спеціальні кошти від продажу бакпрепаратів—9.840 крб.).

Інститут проробляє питання з галузі вивчення умов, що сприяють захворюванню (особливо інфекційному), вивчає методи епідеміологічної діяльності, питання інфекції й імунітету, а також наукові питання, зв'язані з виробництвом бакпрепаратів—запобіжних і лікувальних. З цих питань із інституту виішли праці науково-дослідницькі, з них основні: проф. Предтеченський С. М.—«Современное положение вопроса о возбудителе скарлатины», проф. Предтеченський С. М. і Шев'якова О.—«Выпадение дифтерийного токсина в изоэлектрической зоне», «Очищение дифтерийного токсина от посторонних протеиновых веществ путем осаждения в изоэлектрической зоне», д-р Долбенкін Б. І.—«К вопросу иммунизации кожным путем при Zyus's'a», його ж—«Исследование комаров на зараженность», «К вопросу партеногенеза комаров» тощо.

Праці видруковано в загальномедичних журналах і в спеціальних: «Профилактическая медицина», «Гигиена и эпидемиология», «Микробиологический журнал», «Труды съездов бактериологов, эпидемиологов и санитарных врачей», «Zentralblatt für Bacteriologie», «Annales de l'Institut Pasteur».

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА МОРФОЛОГІЇ ТА ФІЗІОЛОГІЇ

Одеса, вул. Тібера Самуєлі, № 4

Заснована 1923 року. Катедра складається з трьох секцій: 1) нормальної анатомії, 2) патологічної анатомії і 3) нормальної та патологічної фізіології.

Завідувач катедри—проф. Лисенко Н. К., дійсні члени катедри: професори: Тізентаузен М. М., Жмайлович Ф. Н., Кондрат'єв Н. С., Мелік-Менрабов А. М., Шацков Б. А., Бухштаб Л. Б., Синельников Є. І., Завлошнін М. Н.

Наукові співробітники кафедри: д-ри Бушкович В. Н., Черкес Л. А., Гольденберг С. Е., Лаврент'єв А. П., Маєвський В. Є. та Халютін Д. М.

Кафедра провадить науково-дослідницькі роботи в галузі вивчення людини, як продукційної сили.

На ближчий час накреслено антропометричне обслідування робітничої людности Одеси, щоб вивчити ступінь її продукційної потужности.

Кафедра є при Одеському медичному інституті, у видавнні Укрнауки. Кафедра користується лабораторіями та установами медичного інституту.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ПРОФІЛАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ м. ОДЕСИ

Одеський медичний інститут, Одеса, Зовнішня, № 2

Заснована 1923 року. Зав. кафедри проф. Громашівський Л. В., дійсні члени професори: Стефанський В. К., Костямін Н. Н., Єлін В. М., Заболотний Д. К., Щасний С. М., Станішевська М. Б.

Кафедра у видавнні Укрнауки. Кафедра користується апаратурою, лабораторіями й бібліотекою медичного інституту.

Кафедра провадить науково-дослідницьку роботу в напрямку визначення стану здоров'я людности Одеси, визначення метод запобігання й боротьби з масовими хворобами (шкарлятина, глистоносіння, професійні хвороби та інші). Вищуєно до 70 наукових праць (надруковано їх у періодичних виданнях—руських і чужоземних, а також окремими збірниками).

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ТЕОРЕТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ ПРИ КИЇВСЬКОМУ МЕДИНСТИТУТІ

Київ, вул. Леніна, № 37

У видавнні Укрнауки Наркомосу УСРР. Має секції: 1. Мікробіології. 2. Морфології. 3. Фізіології. 4. Працезнавства і гігієни з епідеміологією.

Керівник і зав. секції мікробіології проф. Нещадименко М. П., зав. секції морфології проф. Вашенко М. П., зав. секції фізіології проф. Чаговець В. Ю., зав. секції працезнавства і гігієни з епідеміологією акад. Корчак-Чепурківський А. В. Дійсний член кафедри: проф. Черняхівський Є. Г. Науковий співробітник Котан С. С. Аспірантів 18. Праці кафедри друкується в журналі «Українські медичні вісті» (1926—1927 р.р.), у збірнику «Праці наукового товариства студентів при Київському медичному інституті» та по інших медичних журналах.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ ПРИ КИЇВСЬКОМУ МЕДИЧНОМУ ІНСТИТУТІ

Київ, бульвар Шевченка, № 15

У віданні Укрнауки Наркомосу УСРР, має секції терапії та гінекології. Керівник к-ри проф. Волкович М. М., керівник секції гінекології проф. Писемський Г. Ф. Дійсні члени: проф. Маньківський Б. Н., проф. Тижненко А. М., проф. Черняхівський Є. Г. Наукові співробітники: Василенко І. В., Василенко Б. Х., Захаржевський В. К., Ковтунович Г. П., Левін А. М., Мардерштейн І. Г., Окропарідзе М. Ю., Стрільчук Б. В. Аспірантів 20.

Дослідження клінічного та клініко-лабораторного характеру.

Праці катедри друкуються в різних медичних журналах («Українські медичні вісті» та інші.).

КАТЕДРА НАРОДНОГО ЗДОРОВ'Я ВУАН

Київ, вул. Чудновського 2

Катедру засновано у 1921 р. Завдання—вивчення загального стану здоров'я людности України в давньому і тепер та чинників, що впливають на нього. Особливу увагу приділяється вивченню розвитку поширених хвороб на Україні.

Керівник катедри—акад. Корчак-Чепурківський Олександр Васильович. У 1928-29 р. за штатом було 2 посади наукових співробітників. На одній працює Корчак-Чепурківський Ю. О., друга посада (новозаснована) не була ще обсажена у 1928-29 р.

В 1928-29 р. праця велася переважно над вивченням нових матеріалів про смертність на Україні, зокрема, про причини смерті. В цій справі є контакт з ЦСУ УСРР та Статбюро НКЗДЗор.

При катедрі є кабінет профілактичної медицини та бібліотека. В 1929 р. почато роботу над закладанням Всеукраїнського Музею Гієни та Санітарії (відкрити гадають на ювілейне свято ВУАН).

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ХІРУРГІЇ

Київ, Медичний інститут

Керівник катедри проф. Писемський Г. Ф. Дійсні члени: Черняхівський Є. Г. Наукові співробітники: Ковтунович Г. П., Захаржевський В., Окропарідзе М. Ю., Мардерштейн І. Г. і Дмитрук Я. Д. 4 аспіранти. Катедра у віданні Укрнауки.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА МОРФОЛОГІЇ ПРИ ХАРКІВ- СЬКОМУ МЕДИЧНОМУ ІНСТИТУТІ

Харків, вул. К. Лібкнехта, Медінститут

Заснована 1923 року. Секції: гістології й анатомії. Склад кафедри: професор Рубашкін В. Я. (керівник кафедри й секції гістології), проф. Воробйов В. П. (зав. секції анатомії), наукові співробітники: Шабодаш, Знаменський, Волинський. Аспіранти: Шахов, Журавльов, Хорунженко Т. Х., Гекер В. Д., Канторович і Шульман

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ФІЗІОЛОГІЇ ПРИ ХАРКІВ- СЬКОМУ МЕДИЧНОМУ ІНСТИТУТІ

Харків, Медінститут

Заснована 1924 року. Склад кафедри: проф. Данилевський В. Я. (керівник кафедри й секції нормальної фізіології), проф. Павлов М. М., проф. Рєпрев О. В., Альперн Д. Є., Постов Я. Я., Фольдберт, Пєніровський, Кудрявцев Н. Н., Мищенко І. П., Приходькова Є. К., Черкас А. І., Добровольський Є. Є., Брікер Ф. І., Ломіньковська М. М., Хударківський В. І., Чарний А. А., Супотницька Ц. І., Лейтес. Аспіранти: Воробйов А. Н., Туткевич Л. М., Каменєв М. Я., Рейнгольд А. К., Петровський Ю. О., Рябов О. А.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ПСИХОНЕВРОЛОГІЇ ПРИ ХАР- КІВСЬКОМУ МЕДИЧНОМУ ІНСТИТУТІ (З СЕКЦІЄЮ ПСИХІАТРІЇ)

Харків, Медінститут

Заснована 1924 року. Склад кафедри: проф. Гейманович, Грінштейн А. і Платонов К. Наукові співробітники: Лещенко, Пейліхер, Золотова, Квіт Л., Бейли, Губертій і Євєрова К. При кафедрі 24 аспіранти. Секція психіатрії. Керівник секції проф. Протопопов В. Наукові співробітники Ільєн Я. Г. і Андерс Л. І. Аспіранти: Лещенський О. Л., Гольденберг Л., Лазарєв І. В., Гук О. Д., Кравцов А. М.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА КЛІНІЧНОЇ І ЕКСПЕРИМЕН- ТАЛЬНОЇ МЕДИЦИНИ ПРИ ОДЕСЬКОМУ МЕДИЧНОМУ ІНСТИ- ТУТІ

Одеса, Медінститут, вул. Самуєлі, № 4

Засновано 1923 року. Склад кафедри: Філатов В. П. (керівник), Дмитренко Л. Ф., Лавров Д. М. (керівник секції). Дійсні члени: Вербицький В. Н., Корнман І. Є., Ставраки В. Є., Крамаренко Є. Ю., Покотило В. Л., Орлов В. І., Винокуров І. Я., Маркелов Г. І. Наукові співробітники: Марморштейн М. М., Фішер Є. М., Наливкин П. А., Паладато Л. Л., Цикуленко М. К., Ясєновський М. А., Зар-

ницький Е. А., Луріє Г. С., Херсонський Р. А. і Зільберберг М. А. Аспіранти: Бакал С. А., Каминський В., Лейчик М. С., Брайловський С. М., Смерчинський Т. М., Ашкінадзе Ф. А., Преображенський П. М., Шмулян Л. П., Гінковський В. М., Корсун С. А., Солом'яний В. М., Бабадаглий А. Х., Левіна Ц. А., Сенчінк В. І., Бандівська Н. Х.

Катедра має п'ять секцій: офтальмології (керівник Філатов В. П., хірургії (керівник Покотило В. Л.), терапії (керівник Дмитренко Л. Ф., фармакології з бальнеологією (керівник Брусилівський Є. М.) і неврології (керівник Маркелов І. І.).

Бюджет катедри 1928-29 р.—14.090 карб.

Праці катедри за час 1923—1929 р. друкувалося в таких журналах: «Вестник хирургии», «Современная медицина», «Врачебное дело», «Р.О.Ж.», «Новый хирургический архив», «Современная психоневрология», «Медицинский биологический журнал», «Обзорные психиатрии», «Южный медицинский журнал», «Курортное дело», «Одесский медицинский журнал», «Українські медичні вісті», а також у медичних закордонних журналах.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ГІГІЄНИ

Харків, Медичний інститут, вул. К. Лібкнехта

Заснована 1925-26 академічного року. Складається з трьох секцій: 1. Професійної гігієни (Зав. проф. Каган Е. М., науковий співробітник д-р Міллер С. В.); 2. Експериментальної гігієни (Зав. проф. Каган Е. М., дійсні члени катедри д-р Зільбер Я. М.) і 3. Соціальної гігієни (Зав. проф. Томілін С. А., науковий співробітник Єфімов Д. І.). Зав. катедри проф. Каган Е. М.

Катедра при Укрнауці, утримується її коштом, а головним чином використовує засоби інститутів НКЗдоров'я.

Катедра виконала такі роботи: «Сравнительное изучение энергетических затрат у рабочих при комвейерной системе и вручную при сборке борон на заводе «Серп и Молот», «Изучение санитарно-экономического состояния и санитарного быта села Полтавского округа», «Биохимические изменения при мышечной работе», «Выборочное обследование по изучению алкоголизма на Украине», «Санитарная оценка некоторых демографических показателей на Украине» та інші.

Праці друкуються в різних мед. журналах.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ХІРУРГІЇ ХАРКІВСЬКОГО МЕДИЦИНСЬКОГО ІНСТИТУТУ

Харків, Клінічний городок

Заснована 1923 року. З 1924 року три секції: 1. Експериментальна (Зав. проф. Шапов В. Н., дійсні члени проф. Швагдін М. Н.,

приват-доцент Корхов І. П., Косап-Яєний), 2. Клінічна (Зав. проф. Кудінцев І. В. Дійсні члени: проф. Пржевальський В. Г., Філіонов Н. Н., Войташевський Я. П.) і 3. Офтальмологічна (тимч. зав. (д-р Задковський Я. Г.), Завідувач кафедри профес. Шамов В. Н. Наукові співробітники кафедри: Александровський, Вороний Ю. Ю., Монашкін Г. В., Федоров Г. Г. і Федоровський А. А.

Кафедра у віданні Укрнауки, використовує клінічний та лабораторний матеріал відповідних клінік (факультетської, хірургічної і офтальмологічної) медінституту.

Секція експериментальної хірургії в основному розробляє питання пересадження тканин і органів, а також вивчає проблему резистентності хірургічних хворих.

Клінічна секція до плану своєї роботи заводить вивчення клініки хірургічних хворих.

Офтальмологічна секція провадить детальну розробку анатомії та фізіології ока, а також питань консервативного та оперативного лікування в зв'язку з клінікою.

На ближчий час накреслені основні теми: вивчити питання пересаджування залоз внутрішньої секреції, вивчити методи пересаджування залоз від трупів і конституційні особливості відхилення в функціях найважливіших систем і органів, що впливають на ризик хірургічних операцій.

Праці кафедри друкуються в хірургічних та загальномедичних журналах поточної руської, української та чужоземної літератури.

КАТЕДРА Й ЛЯБОРАТОРІЯ МЕДИЧНОЇ МІКРОБІОЛОГІЇ ХАРКІВСЬКОГО МЕДІНСТИТУТУ

Харків, вул. К. Лібкнехта, Медінститут

Заснована 1913 року. Зав. кафедри проф. Гріншов Д. П. Старш. асистент д-р Утевська С. Л., асистенти д-р Миронов С. Г., Баранова Р. І., Деркач В. С.

Кафедра є науково-допомічна установа при Медичному інституті і утримується коштами Наркомосу.

Кафедра провадить науково-дослідницьку роботу в різних наукових проблемах і науково-практичних питаннях в галузі мікробіології та імунітету.

За 1926-27 р. проведено такі роботи: «Изменение крови и окислительные процессы при экспериментальном туберкулезе», «Спирохеты и спирохетозиды в полости рта», «Роль и значение стафилококка в полости рта».

Роботи 1928 року провадилися в питаннях про обмін речовин у мікробів та в питаннях про антиномікотичні грибки в ротовій ду-
плині тощо.

На близький час накреслено теми з питань про анаеробні мік-
роби, обмін у мікробів і дальші роботи з імунітету.

Праці кафедри друкується в руських і чужоземних журналах
(«Клиническая медицина», «Врачебное дело» тощо).

КАТЕДРА ФІЗІОЛОГІЧНОЇ ХЕМІЇ ПРИ ХАРКІВСЬКОМУ МЕДИЧ- НОМУ ІНСТИТУТІ

Ветеринарний майдан, Хемічний корпус

Завідувач кафедри проф. Паладій О. В. Асистенти кафедри:
д-ри Нормарк П. Р., Кудрявцева А. І., Городницька Г. Я.

Останніми роками кафедра провела такі науково-дослідницькі
роботи:

Вивчення питань харчування, вітамінного голодування, пи-
тання внутрішньої секреції. Добування інсуліна. Застосування ін-
суліна за лікування діабету в клініці. Вивчення біохемії мозку.

Надруковано такі роботи: Вплив інсуліна на азотистий обмін.
Вплив дифтеритного токсину на ферменти крові. Липаза крові те-
пнокровних тварин. Липаза крові за імунізації проти сибірки. Про
хемічну топографію мозку. Мікрометодика ліпоїдів мозку. Вплив
деяких наркотичних речовин на хемічний склад мозку.

Проведено і провадяться такі роботи: Адсорбція туберкуліну
еритроцитами нормальних і туберкульозних тварин. Адсорбція ма-
леїну еритроцитами тепнокровних тварин. Біохемія спинномозко-
вої рідини за прогресивного паралічу, азотистий обмін за гізофра-
нії. Динаміка фосфору крові.

На ближче п'ятиріччя накреслюється розробити такі питання:
вдома, харчування, вітамінне голодування, біохемія мозку, біохе-
мія спинномозкової рідини за різного патологічного стану.

Праці друкується в руських журналах: «Врачебное дело», «Жур-
нал экспериментальной биологии и медицины», «Медико-биологиче-
ский журнал», «Ветеринарное дело», та в чужоземних.

Дослідницьку роботу кафедра провадить коштом засобів, що
відпускає медінститут за кошторисом Наркомосвіти.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА БАКТЕРІОЛОГІЇ ТА ЕПІЗООТО- ЛОГІЇ

Харків, 1-й Сан.-бакт. інститут, Пушкінська, № 14

Заснована 1925 року. П'ять секцій: 1. Експериментальної мікро-
біології (проф. Златогоров С. І.). 2. Медичної бактеріології (проф.
Гріншов Д. П.). 3. Імунобіології (д-р Ермілов А. П.). 4. Епідеміології

(д-р Соловйов М. Н.) і 5. Ветеринарної бактеріології та Епізоотології (проф. Орлов Ф. Н.). Дійсні члени кафедри: проф. Іванов П. А., д-ри Бурова А. Є., Глузман М. П., Кандиба Л. Л., Цехновіцер М. М.

Наукові співробітники: д-ри Васильєва В. Н., Деркач В. С., Миронов С. П., Наследішова С. І., Петренко І. Г., Утевська С. Аспіранти: Бойков Б. В., Грицай П. К., Іскра А. М., Кустанович Б. Я., Шур Р. М.

Кафедра міститься в лабораторіях санітарно-бактеріологічного інституту Наркомздор'я, медичного та ветеринарного інститутів і користується їхнім обладнанням для науково-дослідницької роботи. К-ра у віданні Укрнауки. Наслідки роботи кафедри друкується в медичних та ветеринарних журналах.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА НОРМАЛЬНОЇ І ПАТОЛОГІЧНОЇ МОРФОЛОГІЇ ПРИ ХАРКІВСЬКОМУ ВЕТЕРИНАРНОМУ ІНСТИТУТІ

Харків, вул. К. Лібкнехта, Ветеринарний інститут

Заснована 1925 року. Секції кафедри: 1. Нормальної анатомії (проф. Поручиков Д. П.). 2. Гістології (проф. Лисицький Є. Ф.). 3. Патологічної анатомії (проф. Крахт-Палеев П. М.) і 4. М'язознавства (проф. Петров О. М.).

Зав. кафедри проф. Лисицький Є. Ф.

Кафедра у віданні Укрнауки на держбюджеті.

Роботи, що виконала кафедра останніми роками:

1) постачання шкільним закладам кістяків і різних препаратів; 2) гістологічна метода вивчення конституції та спадковости у тварин; 3) патолого-анатомічні зміни у тварин за отруєння отрутними речовинами, що розвиваються в м'ясних і рибних продуктах; 4) фізико-хімічні особливості м'яса різних тварин, птиць і риби.

На ближчі роки накреслено:

а) дальша робота, (зв'язана з Полтавською досвідною станцією), щоб поліпшити беконову свиню і підвищити якість овечої вовни; б) фізико-хімічна оцінка м'яса як продукта харчування.

Праці надруковано в журналах: «Ветеринарное дело», «Практическая медицина», «Вісник сільсько-господарської науки» та інш.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА КЛІНІЧНОЇ ВЕТЕРИНАРІЇ ПРИ ХАРКІВСЬКОМУ ВЕТЕРИНАРНОМУ ІНСТИТУТІ

Харків, Ветеринарний інститут, вул. Лібкнехта

Засновано 1925 року. Секції: терапії і хірургії. Склад кафедри: профес. Мальцев М. Д. (керівник), Самоделкін Н. І., Богданов М. М., Преображенський А. Аспіранти: Магда І. І. Маслаковець П. О., Пан-

ченко А. В., Шестопапов М. П., Герман В. О., Кедров В. К., Корніченко С. М.

Катедра у віданні Укрнауки (бюджет на 1928-29 р.—1.450 крб.).

Праці катедри надруковані окремими виданнями і в журналах «Ветеринарне діло», «Вестник современной ветеринарии» та в інш.

БЮРО ПСИХОТЕХНІКИ ДОНЕЦЬКИХ ЗАЛІЗНИЦЬ

Харків, майдан Феєрбаха, № 7

Засноване 1927 р. Основні наукові співробітники бюро: Добровольський Є. Є.—психофізіологія, Крисенко І.—психологія, Михайлюта Ф. А.—фізіологія. Зав. бюро Добровольський Є. Є. (дієсний член науково-дослідчої катедри фізіології).

Діяльність бюро оплачується із сум експлуатаційних витрат Доріляну (близько—20.000 крб. на рік).

При бюро є психофізіологічна лабораторія та вагон—пересувна лабораторія для роботи по лінії.

Бюро провадить психотехнічне випробовування окремих професій транспорту і вивчає методи психотехнічної аналізи. За 1927-28 р. проведено випробовування агентів руху, вивчено загальну обдарованість та технічні здібності школярів ФЗУ та профшкіл Донецьких залізниць. Бюро випустило три формуляри для тестового випробування різних залізничних професій.

БЮРО ПСИХОТЕХНІКИ ПРАВЛІННЯ ПІВДЕННИХ ЗАЛІЗНИЦЬ

Харків

Засновано 1925 року. Основні наукові співробітники: Зав. бюро д-р Ряснянський М. П., психоневролог д-р Борисенко В. П. і Долголова Л. Н. педагог-психолог.

Бюро є при правлінні південних залізниць, на його кошторисі. Витрати на утримання бюро 20.000 крб. на рік. Основні завдання бюро—психотехнічні дослідження окремих виробничих груп і розробка питань психотехнічного добору.

Щодо цього бюро провело таку роботу: 1. Психотехнічні дослідження загальної обдарованості учнів залізничних шкіл профосу. 2. Дослідження рахівничо-контреських службовців південних залізниць. 3. Дослідження паровозних машиністів. 4. Вироблення психотехнічних орієнтовних стандартів для телефоністів і чергових станції.

Крім того бюро провадило роботу в галузі уточнення метод психотехнічних досліджень і вивчення залізничних подій з психотехнічного погляду.

На ближчий час плани робіт передбачає: а) запровадити психотехнічні методи навчання в школах і на підприємствах; б) зробити досвід запровадження психотехнічного профдоброра службовців, причетних до руху.

Наслідки робіт друкуються в журналах: «Транспорт України», «Транспорт и хозяйство», «Современная психоневрология».

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КАБІНЕТ ВИВЧЕННЯ ЗЛОЧИННОСТІ ТА ЗЛОЧИНЦЯ ПРИ УПРАВЛІННІ ПОПРАВНО-ТРУДОВИМИ УСТАНОВАМИ УКРАЇНИ.

Одеса, Вел.-Фонтанська дорога, № 3.

Заснований 1924 року. Зав. кабінету соціолог проф. Френкель О. П. Співробітники—лікар-психіатр Халецький А. М., лікар-психіатр правник Красуський В. С., антрополог доктор Юдильович Л. А.

Кабінет у віданні Наркомвнутр. Бюджет близько—4.400 крб. на рік. Кабінет провадить науково-дослідницьку роботу в галузі вивчення злочинності як соціального явища, вивчення психології праволомців і заходів пенітенціарного впливу. Окремі статті й роботи друкуються в московському збірникові «Проблеми преступности», у журналі «Право и жизнь» та в журналі «Вісник радянської юстиції».

Із кабінету вийшли два збірники праць як штатних співробітників, так і не штатних наукових робітників, що беруть участь у науковій діяльності кабінету. У збірники вміщено: проф. Френкель—«Социально-этические понятия вора», її ж «Убийца из-за экономических мотивов», д-р Халецький «Психология хулиганства». Проф. Френкель і д-р Халецький «К методике исследования правонарушителей» та інші. Готується до друку—д-р Красуський і д-р Халецький—«Механизм социальной защиты в жизни беспризорных».

ШПИТАЛЬНА НЕРВОВА КЛІНІКА ХАРКІВСЬКОГО МЕДИЧНОГО ІНСТИТУТУ

Харків, Мед. Інститут

Заснована 1924 року. Директор клініки проф. Грінштейн А. М. Асистенти: д-ри Квінт Л. А., Залкан Д. М., Євзерова Е. К., Поцова Н. А.

Клініка у віданні Харківського медичного інституту, організаційно зв'язана з психоневрологічною науково-дослідною кафедрою, утримується за кошторисом Наркомосу.

Клініка поруч навчальної роботи провадить наукову роботу в галузі дослідження та вивчення етіології і семіотики нервових хвороб.

Наукові робітники клініки оголосили за минулий рік 16 робіт із зазначених галузей, і на ближчий час накреслено роботи в тому ж напрямкові. Праці клініки друкуються в руських медичних журналах: «Врачебное дело», «Современная психоневрология», та в чужоземних: «Deut. Zeitschr. f. Nervenheil», «Arch. f. Psych», «Monatschrift f. Psychiatrie» та інші.

ЛЯБОРАТОРІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГІГІЄНИ КИЇВСЬКОГО МЕДИЧНОГО ІНСТИТУТУ

Київ, вул. Короленка, 58, середній двір

Заснована 1923 року. Наукові співробітники лікарі: Кудрицький Н. А. (гігієна виховання), приват-доцент Лебедев В. О. (гігієна військової праці), Драпалюк С. І. (фізіологія праці), Вітте Н. К. (гігієна сільської праці); хемік Лазаркевич Н. О. (професійна токсикологія).

Лябораторія у віданні Київського медичного інституту; витрати на науково-дослідницькі роботи робиться із коштів інституту. Лябораторія провадить роботу в двох основних напрямках: у науково-дослідницькому та педагогічному. Проблеми науково-дослідницького характеру проробляє лябораторія на завдання Окр. РСІ, окружної ради НОП, військового урядництва, окрінспектури охорони здоров'я, станції сільсько-господарського працезнавства тощо.

Лябораторія провела роботу в питаннях вивчення харчування сільсько-господарського пролетаріату, продуктивності праці на бурякових плянтаціях, промислового травматизму в сільському господарстві, раціоналізації режиму дня в Червоній армії, енергетичної оцінки різних робіт військових професій, впливу промислових отрут на жіночий організм тощо.

Праці лябораторії друкуються в журналах «Українські медичні вісті», «Профилактическая медицина», «Гигиена труда» тощо. Видано окремих збірників праць за 1926 рік.

Педагогічна функція лябораторії полягає в тому, що лябораторія керує курсами професійної гігієни і низкою інших необов'язкових курсів, запроваджує поглиблене семінарське пророблення питань, що увиходять у коло відання лябораторії.

ЛЯБОРАТОРІЯ ЛУГАНСЬКОГО ОКРУЖНОГО ВІДДІЛУ ПРАЦІ

Луганське, вул. К. Маркса

Заснована 1925 року. Зав. лябораторії інженер-хемік—Бах Е. І. Завдання лябораторії—вивчати умови праці, виробничі шкідливості з санітарно-технічного та санітарно-гігієнічного погляду. Крім того, лябораторія виконує низку дослідницьких робіт, зв'язаних з

поточним санітарно-технічним наглядом за виробництвом і підприємствами.

Більше як за два роки проведено роботи в справі вивчення:

- а) умовин праці в окремих цехах паровозобудівельного заводу;
- б) умовин праці жінок на емальзаводі;
- в) умовин праці вибійників в антрацитових копальнях;
- г) умови праці в кокусовій дробарці металургійного заводу та

інш.

На ближчий час накреслено продовжувати зазначені роботи—вивчати метеорологічний фактор у шахтах, вивчати умовини праці на кокусобензолітичних заводах.

Праці друкуються в журналах: «Санитарная охрана труда» (Харків) і «Гигиена труда» (Москва).

Лябораторія утримується коштом Наркомпраці і почасти за гроші від самоокупности.

ЛЯБОРАТОРІЯ ПРИ САНИТАРНИЙ ІНСПЕКЦІЇ КИЇВСЬКОГО ОКР- ВІДДІЛУ ПРАЦІ

Київ, Пушкінська, № 4

Заснована 1925 року. Санітарні інспектори Соловйов Н. В., Зайчик В. І., Брагинський П. Л., Фішман К. Л. Зав. лябораторії—Соловйов Н. В.

Лябораторія утримується на спеціальні кошти Наркомпраці.

Лябораторія виконує поточну роботу, зв'язану з санітарним наглядом за підприємствами, і планує роботу—вивчає умовини праці.

Основні роботи, що вийшли з лябораторії: Н. В. Соловйов—«Санитарное состояние киевских типографий», Беленькая К. В.—«Исследование пыли на 5-й махорочной фабрике в Киеве»; Фішман К. П.—«Санитарные условия труда на мельнице в Киеве»; її ж—«Условия труда и профвредности на кожзаводах Киевщины»; Брагинський П. Л.—«Температурные условия труда в закалочных печах стеклзаводов Киевщины»; його ж—«Заболевания носоглотки у рабочих лабораторий керамических красок Фарфор-фаянс треста»; Зайчик В. І.—«Профвредности на киевском асфальтовом заводе Коксбензола».

Праці лябораторії друкуються в журналах: «Гигиена труда», «Санитарная охрана труда», «Сборник работ санинспекции на Украине», «Профилактическая медицина», «Врачебное дело» тощо.

На ближчий час накреслено такі теми: умови праці на київській каналізації; вентиляційні установки на заводах Київщини; вивчення умов праці робітників медико-санітарної справи; умови праці робітників харчової промисловости.

ЛЯБОРАТОРІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГІГІЄНИ ТА ФІЗІОЛОГІЇ ПРАЦІ

Дніпропетровське, Комсомольська вул., № 52

Заснована 1923 року. Зав. лабораторії лікар Арановський С. Наукових співробітників—5. Лабораторія у віданні Дніпропетровського окружного відділу праці, по підвідділу охорони праці, на держбюджеті за кошторисом Наркомпраці.

Основні завдання лабораторії—вивчати умови праці та виробництва з санітарно-технічного та санітарно-гігієнічного боку, а також розробляти методи вивчення шкідливих факторів виробництва та способів їх позбутися. У цьому напрямку лабораторія розробила матеріали вивчення умов праці та побуту на різних підприємствах (Криворізькі залізні рудники, цегляне виробництво, доменне, трубопрокатне, дротяно-цвяхове, суперфосфатне та інші); обслідувано санітарно-гігієнічний стан шлакових будівель у робітничих селищах, умов харчування в громадських їдальнях тощо.

На ближчий час накреслено: а) вивчити травматизм, б) розробити матеріали про профотруєння, в) вивчити працю підлітків, г) вивчити вентиляційні установки з погляду їхньої санітарної вартості, г) вивчити шоловий, газовий, світловий і метеорологічний фактори, вивчити шкідливість праці рентгенологів та інші.

Звіти про наслідки проведеної роботи друкуються в журналах: «Гигиена труда», «Санитарная охрана труда», «Врачебное дело», «Профилактическая медицина», «Днепропетровский медицинский журнал».

ЛЯБОРАТОРІЯ СТАЛІНСЬКОГО ОКРУЖНОГО ВІДДІЛУ ПРАЦІ.

Сталіне

Засновано 1920 року: Старший санітарний інспектор—Бас В., зав. лабораторії—Пушко. У віданні окрвідділу праці, утримується на гроші Наркомпраці.

Роботи лабораторії скеровані на вивчення промисловості Сталінської округи з санітарно-технічного погляду, а також умов праці на окремих підприємствах. Досліджено шахти як до температурних умовин, заповишеності й вентиляції, гарячі дехи металургійного заводу, умовини праці на кокусобензолових заводах.

На ближчий час накреслено такі теми: умови праці на цементових заводах, метеорологічний фактор у шахтах з природною вентиляцією, умови освітленості в шахтах у зв'язку з застосуванням акумуляторних ламп на шахтах третьої категорії.

Праці друкуються в журналі «Гигиена труда» і збірниках робіт санінспекцій на Україні.

ЛІБОРАТОРІЯ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ ПСИХОЛОГІЇ І РЕФЛЕКСОЛОГІЇ ОДЕСЬКОГО ІНСТИТУТУ НАРОДНОЇ ОСВІТИ

Одеса, вул. Комінтерну, № 5

Заснована 1905 року. Складається з лабораторії експериментальної психології та рефлексологічної лабораторії. Зав. професор, доктор медицини Шевалев Є. О. Асистент біолог—Елькін Д. Г.

Лабораторія у віданні Одеського ін-ту народної освіти, на держ. бюдж. За останні 10 років лабораторія проробляла питання, skierовані на те, щоб вивчити особливості дорослої людини й дитини, головним чином у галузі процесів пам'яті, орієнтування щодо часу та простору, процесів сприймання. Друга група робіт обіймає питання психотехніки (психотехнічні дослідження окремих професій, груп та інші).

Праці друкуються в журналі «Труди научного общества рефлексологии, педологии и психологии им. акад. Бехтерева». Надруковані роботи: проф. Е. Шевалев—«Психическая активность»; «О коленном рефлексе», «Психотехническое исследование студентов медиков»; Д. Елькін—«О влиянии коллектива на процесс памяти», «Ориентация ребенка во временных отношениях», «О влиянии коллектива на процесс восприятия» та інші. Закінчується робота психотехнічного добору в школи ФЗУ.

КАБІНЕТ ПРОФЕСІЙНОЇ ГІГІЄНИ ПРИ КИЇВСЬКОМУ ПОЛІТЕХНІЧНОМУ ІНСТИТУТІ

Київ, Політехнічний Інститут

Заснований 1926 року. Зав. кабінету лікар-гігієніст—Лебедев В. О., лаборант—Шикович К. А.

Кабінет розробив питання про освітлення підприємств м. Києва і про значіння атмосферного фактору в пекарнях. На ближчий час накреслено далі вивчати санітарно-гігієнічні умовини роботи в пекарнях.

Наукові робіт друкуються в журналах: «Гигиена труда», «Українські медичні вісті».

НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ВІДДІЛ КИЇВСЬКОЇ ОКРУЖНОЇ ІНСПЕКТУРИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Київ, Червоноармійська, № 1

Заснований 1926-27 р. Складається з чотирьох секцій: 1. Соціальної гігієни (проф. Каган С. С.). 2. Клініко-обслідувальний (проф. Овенсон М. О.). 3. Професійної гігієни і 4. Статистичний відділ (проф. Чорний Б. О.).

Відділ фінансується коштом лікувального фонду меддопомоги застрахованим.

Відділ провадить науково-дослідницьку роботу в галузі вивчення професійної патології окремих виробничих груп. На ближчий час накреслено основні роботи в справі вивчення професійної шкідливості цукрового виробництва.

НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ КАБІНЕТ УПРАВЛІННЯ РОБІТНИЧО-СЕЛАНСЬКОЇ МІЛІЦІЇ УСРР

Харків, вул. Чернишевська, № 23-б

Заснований 1922 року. Складається з 4 відділів: 1. Центральне реєстраційне бюро; 2. Фотолабораторія; 3. Статистичний відділ і 4. Науково-показовий музей.

Основні співробітники: Іванов В. Я., Старцев-Левлицький Б. І., Грициківич В. В. і Бризгалін А. О.

Кабінет у віданні Наркомзв'язусправ; бюджет—близько 5.000 карб. на рік.

Роботу провадиться в галузі застосування наукових метод для розкриття злочинів та запобігання ним.

На ближчий час накреслено: вивчити способи фіксування слідів злочинів, монодактилоскопічна система реєстрації, застосування радіо-телефонії та радіо-телеграфії в боротьбі з кримінальною злочинністю.

За участю кабінету видано: проф. Бокаріус—«Научний огляд трупа», його ж—«Справочный альбом словесного портрета».

ОКРУЖНА ВІЙСЬКОВО-ВЕТЕРИНАРНА БАКТЕРІОЛОГІЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ № 3 УВО

Київ, Тимофіївська вул., № 3

Засновано 1919 р. Зав. лабораторії Пінус А. А. Помічники зава Казанський І. І. і Рубіцький Є. Н.

Адміністративно лабораторія підлягає Військово-ветеринарному управлінню УВО; спеціально як лабораторія підлягає Ветеринарно-мікробіологічному інституту РСЧА (Ленінград). Утримується коштом військового урядництва.

Розроблені такі теми:

а) вірусентність патолого-анатомічного матеріалу від знищуваних підозрілих на сип коней;

б) питання патологічної гістології сапа;

в) *Haemoproteus Columboe* в туркестанських голубів.

На ближчий час накреслені такі теми:

1. Експериментальні гранулеми в тканинних культурах.
2. Експериментальний гідронефроз.
3. Вакцинація голубів проти віспи та дифтериту.

Праці друкуються в журналах: «Практическая ветеринария и коневодство»—1926 р., № 1 та Zeitschrift für Infektionskrankheiten der Haustiere, т. XXX, Heft 2/4 1926 р.

САНІТАРНИЙ КАБІНЕТ ОДЕСЬКОЇ ІНСПЕКЦІЇ ОХОРОНИ ПРАЦІ

Одеса, вул. Червоної гвардії, № 4

Заснований 1922 року. У віданні окружного відділу праці, під безпосереднім керівництвом старшого санітарного інспектора (лікар Гольдгарбайтер М. Л.). Інші співробітники: старший технічний інспектор інженер Маєвський М. М., хемік-біолог—Розенталь С. М. Кабінет існує коштом Наркомпраці.

Кабінет провадить роботи в питаннях охорони праці (промислова санітарія, гігієна праці та техніка безпеки). Кабінет провадив роботи—обслідував умови праці на тююновому виробництві в зв'язку з роботою жінок та їхнім материнством; канатного та сульфатного виробництва. Проводилися також роботи в справі вивчення коркового та лінолеумного виробництва.

У плані праці на ближче майбутнє—вивчення цукрорафінадної продукції і значіння метеорологічних факторів у деяких виробництвах.

Праці кабінету вміщуються в журналах: «Гигиена труда», «Профилактическая медицина», «Врачебное дело», в збірникові праць сантехнічної інспекції України.

ФІЛІЯЛ УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ІНСТИТУТУ ГІГІЄНИ ТА ПАТОЛОГІЇ ПРАЦІ

Сталіне

Заснований 1925 року. Відділи: 1. Клінічний, з кабінетами терапевтичним, легенів, нервовим, очним та вушним (д-р Ковалероз І. М., Співак Л. О., Еделева М. І., Балабаніна Л. К., Бакіновський Н. В.). 2. Професійно-гігієнічний з хемічною лабораторією (Картман М. К., Гросман С. О.) 3. Гістопатологічний з експериментальним відділом (Равін В. А.) 4. Статистичний (Грановський С. Г.) і 5. Бібліотечно-музейний (Центер О. І.).

Директор філіялу доктор Штрум І. Я.

Філіял у віданні Наркомздоров'я, на коштах державного республіканського фонду на медікопомому застрахованні; бюджет—близько 95.000 крб. на рік.

Проведено роботи в справі вивчення профітієні і профпатології гарячих робіт мартенівського, рейкового та залізопрокатного цехів Сталіцького металургійного заводу. Проводиться додаткове обслі-

дування гарячих цехів і клінічне обслідування хемічної промисловости.

Накреслено найближчим часом вивчити умови праці в гірничій промисловості. Звіти про працю друкуються в збірниках Українського державного інституту гігієни та патології праці.

ОДЕСЬКИЙ КРАЄВИЙ ІНСТИТУТ ПАТОЛОГІЇ ТА ГІГІЄНИ ТРУДА

Одеса, вул. Свердлова, № 25

Засновано 1925 року як філію Українського Державного Інституту робітничої медицини, а з 1928-29 р. як краєвий інститут. Структура: а) полікл.-обелід. відділ, б) хеміко-гігієнічний від., в) фізіологічний від., г) психо-техніч. і д) статистичний відділ. При інституті є музей і бібліотека. Директор ін-ту Левонтин Н. Г., наукові співробітники—зав. відділів Бурштейн А. І. (хем. гігієна), Масвський В. Є. (фізіолог), Дизик Є. Я. (психотех.), Каган Ф. С. та Парлажен М. М. Ін-тут під орудою Окредоровінспекції НКОЗ, бюджет на 1928-29 р.—52.000 карб. Звіти про наукові праці Ін-ту друкують в таких журналах: «Гігієна труда» 1926 р. та 1928 р. «Профилактическая медицина» 1928 р., «Венер. и Дермат.» 1928 р., «Сборник Окредрава г. Одессы в. Ё», «Biochemische Zeitschrift»—1928 р., «Arbeitsphysiologie»—1928 р. та інші.

ЛЯБОРАТОРІЯ РЕФЛЕКСОЛОГІЇ (НЕВРОФІЗІОЛОГІЇ) ВУАН

Київ, вул. Короленка, 35

Засновано 11/ХІ 1925 р.

Один штатний науковий співробітник.

Завдання цієї установи полягають в тому, щоб різними методами досліджувати вищу нервову діяльність тварин і людини вивчати функції організму, як чогось цілокушного, висвітлювати механізми, що зрівноважують його з оточенням—приспосовують його до умов життя.

Бюджет 1928-29 р.—2.275 крб.

Досягнення—переведено й почасті вже надруковано декілька експериментальних праць на теми—типи нервової системи, зростання ваги тварин при сумісному й роздільному вихованні, відмолочування тварин та їхня вища нервова діяльність; деякі риси мови, як форми повождення, відмолочування тварин та вироблення нових умовних рефлексів, чи спадкується умовні рефлексії, типи нервової системи та зовнішнє поводження тварин, дослідження передавання дітьми на площині просторових форм, дослідження передавання дітьми на площині обсягових форм, дослідження передавання дітьми кольорів, типи нервової системи дітей й характер рисування ними ліній і площинних форм, до питання за проводники умовних рефлексів та інші.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

УСТАНОВИ ІІІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ВІДДІЛУ ВСЕ-
УКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

ДЕМОГРАФІЧНИЙ ІНСТИТУТ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

Київ, вул. Жерть Революції, 23

Засновано 1/І-1919 р. Директор—акад. Птуха М. В., наукові співробітники штатні—Пустоход П. І., Резніков В. Ф., Трацевський М. М.; нештатні—Воблий В. К., Корчак-Чепурківський Ю. С., Мясютин Ю. М., Хоменко А. П., статистик—Головін П. С. Інститут при ІІІ Соціально-Економічному Відділі ВУАН. Бюджет 6.300 крб. на рік (без утримання персоналу).

Інститут працює над розробленням статистичних даних про людиність України в сучасному та минулому. Робота провадиться в 3 напрямках: 1) розроблення статистичної методології, 2) наукове опрацювання статистичних відомостей і 3) критичне опрацювання її видання джерел про людиність України. Надруковано 6 томів «Праці», закінчується друком 7 і 8. З них 2—«Демографічні збірники»—містять різні статті співробітників Інституту (про рух людиности на Україні, м. Київ, професійну статистику, бібліографію за 1914—1928 рр.); з монографії акад. М. В. Птухи (про людиність Київщини, смертність на Україні й в Росії) та з критично опрацьованих джерел. Окрім того надруковані таблиці смертності для України в т. І «Записок» Відділу, й теоретична розвідка М. В. Птухи про індекси шлюбности—в Бюлетені Київського Статбюра.

Нині інститут працює головню над систематичним обробленням матеріалів для серії «Людиність України», перший том якої вийде в 1929-30 р. (людиність в 1897—1927 рр.) та над темами, з нею зв'язаними (бібліографія, монографічне розроблення окремих питань тощо). Протягом п'ятиріччя має закінчити видання цієї серії (6 томів), а також видаватиме щороку 1 том «Збірника» та 1 том матеріалів. У збірниках освітлені будуть різні проблеми щодо людиности України, зокрема смертність за пореволюційних часів, праця

в сільському господарстві, шлюбність та розлучність, народженість тощо. Серія «Людність України», на підставі даних переписів і поточної реєстрації, дасть ґрунтовне освітлення всіх проблем щодо населення України. Окремий том присвячено буде професіям та заняттям людности, другий—історичному огляду її до кінця XIX ст.

Звіти про діяльність Інститут друкує щороку в звітах III Відділу ВУАН; результати робіт, головне, в своїх «Працях» (т.т. I—VIII, 1925—1929 р.р.).

КОМІСІЯ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІСТОРІЇ ЗАХІДНО-РУСЬКОГО ТА УКРАЇНСЬКОГО ПРАВА ПРИ ВУАН

Київ, вул. Короленка, 54

Засновано 1919 року. Голова Комісії—акад. М. П. Василенко, штатні наукові співробітники С. Іваницький та Л. Окиншевич. Нештатні постійні співробітники—І. Ю. Черкаський, М. Тищенко, В. Романовський, В. Новицький, П. Сосенко, В. Гришко.

Комісія видала 6 томів своїх «Праць» та 1 том матеріалів до історії українського права. Крім науково-дослідчої роботи має на меті й науково-популярні завдання й з цією метою готує популярний синтетичний курс історії українського права.

Як одну з своїх установ Комісією утримує Академія Наук.

КОМІСІЯ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ЗВИЧАЄВОГО ПРАВА УКРАЇНИ ПРИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОМУ ВІДДІЛІ ВУАН

Київ

Засновано 1919 року. 1926 утворено дві секції публічного звичаєвого права і приватного звичаєвого права. Голова Комісії акад. О. О. Малиновський (історія прав), керівник проф. А. Є. Кристер (право), штатні наукові співробітники—С. Г. Борисенко (право), В. А. Каминський (еннограф); нештатні співробітники—Є. В. Саченко-Сакун, М. І. Сікорський, М. М. Товстоліс, В. О. Язловський, Р. А. Безпалов, Є. М. Єзерський; тимчасові співробітники—О. С. Добров, Ф. В. Станішевський, М. П. Левицький, М. Є. Шрамченко, В. І. Базилевич, В. Г. Кравченко, В. В. Воблий, О. М. Чечот, М. М. Садовський, М. Я. Рोजківський, Н. М. Александров, А. С. Ярошевський.

Протягом найближчого п'ятиріччя комісія гадає вивчати звичаєве право щодо селянського двору й землекористування, найманої праці на селі і в містах, юридичної організації колективних господарств.

Комісія видає праці про звичаєве право на Україні (1925 р.—1928 р. вип. I—III) з бюджету НКОС'у Комісія дістала в 1927—28 р. асигнування на суму 6.500 крб.

КОМІСІЯ ДЛЯ ВИУЧУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ІСТОРІЯ УКРАЇНИ XVIII—XIX ст. в зв'язку з ІСТОРІЄЮ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ БОРОТЬБИ

Київ, ВУАН, вул. Чудновського, 2

Комісією засновано 1928-29 акад. р.

Особовий склад Комісії: Голова—акад. Д. І. Багалій; керівничий—проф. О. П. Оглоблін; члени—О. Д. Багалій-Татарінова (Харків), М. В. Горбань (Харків), проф. Н. Ю. Мірза-Авак'янц (Харків), акад. М. І. Яворський (Харків), Н. Д. Шоломська-Василецькова (Київ), В. О. Романовський (Київ), акад. М. С. Слабченко (Одеса).

Завдання Комісії—дослідження соціально-економічної історії України та історії революційної боротьби на Україні XVIII—XIX ст. за новими архівними матеріалами.

Р. 1928-1929 Комісія працювала, як нештатна. За кошторисом на 1929-30 р., Комісії приділено на наукове устаткування науково-операційні видатки та наукові відрядження—загалом 1.000 карбованців.

До 1/IX р. 1929 Комісія завершила основну організаційну роботу, складала п'ятирічного перспективного пляна праці й владила до друку перший випуск «Праць» Комісії (на 25 др. арк.) та перший том «Збірника» Комісії (на 20 др. арк.).

ПОСТІЙНА КОМІСІЯ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ РАДЯНСЬКОГО ПРАВА

Київ, ВУАН

Засновано 1927 року. Голова Комісії—проф. Кристер А. Е.; наукові співробітники: Бутовський О. М., Гершонов М. М., Добров О. С., Єзерський Є. М., Карпеко В. В., Мітіліно М. І., Співак С. І., Товстоліс М. М., Чорний В. Є., Язловський В. О., Яновський В. Ф., Пожарський Д. М. Співробітники комісії брали участь у роботі над переглядом Ц. К. та Зем. Код. Розроблено проєкт тез до спадкового права. Виготовлено до друку низку статей з різних галузей господарського пляну, що мають вийти окремим збірником, виготовлено також до друку бібліографічний показник літератури з радянського права ч. І. Два збірники статей з адміністративного та земельного права друкуються.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ ВУАН

Київ, ВУАН

Засновано 1926 року. При собі має підкомісію місцевих фінансів і Комунального господарства. Особовий склад: ак. Л. М. Яснокольський (голова), В. В. Ігнатович (уч. секретар Комісії), пр. П. Л. Ковалько (голова п/комісії), М. В. Стальмашенко (уч. секре-

нар. п/комісії); члени комісії: проф. Тіктін, пр. Мітляно, пр. Мессон, проф. Карпеко, проф. Равський.

Наукові співробітники комісії та п/комісії: Альтерзон С. Г., Височанський, Васютинський М. О., Ділов М. С., Доброгаїв В. М., Зісерман Є. І., Карцева Н. М., Карцев М. П., Крижанівський Ф. І., Левченко Я. П., Лобода В. А., Львов В. Л., Мочілевський Я. С., Несмелов Ф. Я., Палецьук, Перетц Я. С., Рейнгард М. Д., Регієр А. М., Сімзен-Сичевський О. М., Сигал В. В., Шапоровський Ю. М., Целтнеров Г., Тимошишин Є. Ф., Югів П. Г., Яновський В. Ф.

Комісія проводить дослідчу роботу в різних галузях фінансів та комунального господарства. До цього часу вийшли з друку такі праці комісії та підкомісії: 1) Бібліографічний покажчик з держ. та публ. контролю, 2) бібліографічний покажчик періодичної літератури з комун. господарства, 3) два томи праць членів та співробітників комісії, 4) господарство Києва в минулому та сучасному.

КОМІСІЯ ДЛЯ ВИУЧУВАННЯ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Засновано 1927 року. Особовий склад: акад. К. Г. Воблий,— Голова, проф. Г. О. Кривченко—заступник голови; члени: Ярошевич А. І., проф. Сташевський Е. Д., проф. Ісаак'ян С. Г., проф. Курц В. Г., проф. Диманштейн Я. В., проф. Фомін П. І., проф. Чорний В. О., Бобир-Бухалівський Л. М., Руденський В. М., Лалонтов О. М., Серета Н. С., Тирановець В. С., Яворський І. П., Шпанбок В. О., Зільберман І. І. та секретар Комісії Г. М. Таран.

Комісія входить до складу установ III Відділу ВУАН і одержує кошти на свою роботу за його бюджетом.

Комісія розвиває свою діяльність у напрямку вивчення сучасних форм і проблем українського народного господарства та в зв'язку з цим важливіших даних його недавнього минулого.

Наслідки своїх студій Комісія друкує у виданні «Праці Комісії для вивчення Народного Господарства України», що виходять окремими випусками 1—2 рази на рік та в «Збірниках» Соціально-Економічного Відділу ВУАН.

ПОСТІЙНА КОМІСІЯ ВУАН ДЛЯ ВИУЧУВАННЯ ПРОДУКЦІЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ (УКОПС)

Київ, вул. Чудновського, 2

Засновано 1926 року. Склад президії: голова акад. Л. М. Яснопольський, заст. голови акад. К. К. Симінський, керівник—проф. А. І. Ярошевич, члени—акад. В. І. Липський, проф. Г. Г. Де-Менц, проф. С. Д. Сташевський. Склад пленуму—президія та проф. Д. О.

Белінт, акад. К. Г. Воблий, акад. Є. П. Вогчал, С. С. Дувин, акад. М. Т. Каченко, акад. А. В. Корчак-Чепурківський, проф. Г. О. Кривченко, проф. Г. Т. Махов, акад. Є. В. Ошкозов, акад. В. І. Орезневський, С. М. Токарський, акад. П. А. Тутківський, проф. В. П. Уст'янець, проф. О. К. Филиповський, акад. О. В. Фомін, акад. В. Т. Шапошніков, М. В. Шарлемань, В. О. Шпанбок та голови всіх секцій.

Секції: 1) Лікарських і лікарсько-технічних рослин та акліматизації (голова акад. М. Т. Каченко); 2) Картопляна (голова проф. П. О. Діброва); 3) Скотарства (голова проф. С. О. Іванов); 4) Мінеральної сировини (голова проф. Б. С. Лисін); 5) Тютюно-махорка (голова А. І. Ярошевич); 6) Олійних та текстильних рослин (голова проф. Г. О. Кривченко); 7) Лісова (голова проф. С. В. Алексеев); 8) Хмільова (голова А. І. Ярошевич); 9) Рибицтво (голова проф. Д. О. Белінт); 10) Цукрова (голова проф. С. Д. Сташевський); 11) Худиряних пварин та мисливствознавства (голова проф. М. В. Шарлемань); 12) Кустарна (голова інж. Л. Д. Розов); 13) Садово-городня (голова проф. А. А. Пінтовський); 14) Лозова (голова проф. А. В. Новак); 15) Шовківництво (голова проф. С. Д. Сташевський); 16) Буро-вугільна (голова акад. Л. М. Яснопольський з 4-ма підсекціями—геологічною, теплотехнічною, хемічно-технічною та економічною. До складу всіх секцій входить більш 120 фахівців різних галузей вивчення й практики. Всі секції склали пляни своїх робіт.

Головне завдання комісії—проблеми організаційного, синтетичного та інформаційного характеру в царині вивчення продукційних сил, народньо-господарча оцінка зазначених сил з боку так званої проблеми сировини та ув'язка дослідчої роботи з проблемами народньо-господарчої реконструкції й переведення пливового принципу в дослідчої роботі. За допомогою секції (як оперативних органів) УКОПС переводить і самостійну дослідчу роботу за спеціальними завданнями зацікавлених державно-господарчих установ.

Спеціальні роботи, що тепер переводяться: 1) всебічне вивчення сучасного стану хмільярства (хмільова секція); 2) роль картоплі в проблемі підвищення врожайності (картопляна секція); 3) а) районування технічн. культур у цукрово-пром. районах Лівобережжя України; б) соціально-економічна характеристика районів, де сіють буряк; в) методологія ефективності вкладання капіталу в цукрову промисловість; г) економічні та географічні умови розгортання цукрової промисловости на Україні (Цукрова секція); 4) вивчення кустарно-господарчого промислу на Волині й Поділлі з метою розгортання експорту виробів цього промислу (Кустарна секція); 5) за спеціальною постановою Економічної Ради УРСР (прот. № 20/587) розпочато наукову проробку всіх мінералів, що стосуються до проблеми використання бурого вугілля на Україні.

УКОПС видає інформаційно-науковий бюлетень «Продукційні сили України». Вийшло з друку (протягом 1929 р.) три числа (3—5 друк. арк. кожний) Р. 1929/30 передбачається видати 4 числа бюлетеню. Надруковано працю проф. Б. С. Либіна—Каолін Глуковецький. К. 1928. Здано до друку: 1) Збірник праць в застосованій фізиці (5 арк.), 2) Збірник «Хміль» (5 арк.), 3) Збірник «Картопля та підвищення врожайності» (4 арк.), 4) Бюлетень УКОПС «Продукційні сили України», № 4 (6 арк.). Низку праць виготовлено до друку.

Фінансує ВУАН р. 1928-29 3.090 грб. Роботи за спеціальними завданнями переводяться коштами зацікавлених установ.

КИЇВСЬКА НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА МАРКСИЗМУ-ЛЕНІНІЗМУ ПРИ ВУАН

Київ, вул. К. Либінехта, 12

Керівник Катедри—проф. О. М. Камішан. Учений Секретар проф. М. М. Нирчук. Фінансується з держбюджету за кошторисом НККС'у.

Катедру засновано 1926 року. В її складі є три секції: філософсько-соціологічна, історична та економічна. Керує Економічною Секцією проф. С. А. Посвольський, за ученого секретаря проф. В. А. Шведов. При Економічній секції існують комісії: а) методики викладання економічних дисциплін (Голова проф. Б. С. Радзівівський); б) Комісія для досліджування українського народного господарства (голова—проф. Миколенко Н. М.); Комісія для дослідження питань праці (голова—проф. В. О. Чорний). В штатному складі Економічної Секції опріч перелічених є також проф. І. Д. Давідзон, С. Д. Сідорук, С. О. Саніс.

Економсекція досліджує проблеми економіки України й провадить боротьбу з ворожими для марксизму-ленінізму економічними теоріями. Протягом 1929-30 акад. року буде розроблено такі теми: «Абстрактна праця», «Т. зв. Київська школа в політичній економії», «Валки Німеччини за військову й післявійськову добу», «Спирні питання в теорії радянської економіки», «Форми й елементи держкапіталізму на Заході й на Україні», «Математична школа політичної економії на Україні», «Ефективність капітало-вкладень» (До методології дослідження цього питання на досвіді обстеження Київських промислових підприємств), «Проблема капіталоагромадження в народньому господарстві УСРР», «До історії соцстрахування на Україні», «Безробіття на Заході й в СРСР», «Дослідження української економіки у буржуазних економістів». Протягом 1929-30 академічного року вийдуть в світ збірники: а) праць Економічної Секції—15 арк., б) Комісії для дослідження української економіки—15 арк., в) Комісії для дослідження питань праці—10 арк. Опріч цього, Секція передає низку економічних праць і готує роботи науково-популярного й учбового характеру.

Харків, вул. К. Лібкнехта, № 33

Інститут Марксизму являє собою центральну марксистську науково-дослідчу установу на Україні. Інститут провадить науково-дослідчу роботу, опрацюовуючи проблеми економіки, історії, філософії, соціології й теорії національного питання. Науково-дослідчу роботу провадиться по катедрах. Загальне число науково-дослідчих кафедр в Інституті—10. Розбиті вони на 3 відділи: економічний (кафедри: 1) економічна, 2) кооперації й колективізації, 3) аграрної справи); історичний (кафедри: 1) історії України, 2) всесвітньої історії, 3) історії партії й Жовтневої революції на Україні); філософсько-соціологічний (кафедри: 1) філософії, 2) соціології, 3) права). Крім того на правах відділу є кафедра національного питання.

Інститут видає науковий журнал (двохмісячний) «Прапор марксизму», а також окремі збірники й наукові записки, де друкує праці кафедр. Інститут перебуває у віданні НКПС'у і дістає від нього кошти на своє утримання. Директор—Скришник М. О.

Кафедри інституту:

Економічна кафедра (з секціями—теоретичної економії й економіки СРСР і УСРР). Керівник кафедри проф. Наумов Д. Б.; дійсні члени кафедри: С. І. Арсон, С. С. Вікуль, Я. М. Дудник, М. А. Каттель, А. Н. Лозовий, С. В. Мінаєв, Б. С. Мишкіс Д. В., Наумов, М. П. Полюв, Сидоряк, Спекталор, К. В. Сухомакін, Трахтенберг, В. Я. Чубар, Г. Н. Хименко; члени кор-ти: П. І. Коломійцев, С. А. Посвольський; наукові співробітники: М. Г. Єфімов, Житалко, Кошик К., Миколенко, Нурінов, Тришков, Крамер.

Склад комісії для вивчення історії народного господарства та економічного життя України: Г. Н. Хименко, Наумов Д. Б., Лозовий, Бованенко, Іванушків, Луценко, Гуцуляк, Вітик, Сидоряк, Гольденберг М., Ровінський, Розман М., Шведов, Герасименко, Орлобін, Яворський, Городецька, Редькіна, Каретнікова, Миколенко, Посвольський. Склад статистичної комісії: Вікуль, Мишкіс, Віджун, Крамер, Павлов, Вербицький, Лебединський, Вак, Вейсблит, Лівшиць, Вінокур, Дубенський, Сігал, Авдієнко М., Туревич, Варшавський, Лилвиненко, Памалник, Попресов, Мінаєв С., Дубинська, Фрідель, Шробст.

Науково-дослідча робота кафедри обіймає в основному три групи питань: а) теоретичне дослідження проблем капіталістичного господарства, б) дослідження й опрацювання історії теоретичної економії на Україні, в) теоретичне опрацювання проблем господарчого будівництва СРСР і УСРР.

Статті друкуються головню в журналах «Прапор марксизму», «Господарство України», «Червоний Шлях», окремі роботи в збір-

никах і наукових записках катедри, а також і окремими виданнями.

Кафедра аграрної справи. Склад кафедри: проф. Лещенко П. І. (керівник), проф. Левенштам М. Є., Вольф М. М., Тараненко К. С., Качинський В. М., Клуний Г. М.; члени кор-ти: Ма-зуркевич (Київ), Бухалоцький (Київ) і Трилнський (Одеса).

Науково-дослідна робота кафедри зосереджена на опрацюванні загальних теоретичних питань с.-г. економіки, перспективного планування сільського господарства, загальних питань аграрної політики. Праці своєї кафедра друкує в журналах «Вісник с.-г. науки», «На аграрном фронті», «Більшовик України», а також і окремими виданнями.

Кафедра кооперації й колективізації. Склад кафедри: Лозовий А. Н. (керівник), Качинський, Целаріус В. М.; члени кор-ти: Мілютин В. П. (Москва), Терлецький; наукові співробітники—Ефроїмський і Григорьев. Працює кафедра на дві секції: а) секція історії й теорії кооперації (кер. А. Н. Лозовий), б) секція колгоспів (кер. В. А. Качинський). Кафедра опрацьовує теми з історії кооперативного руху на Україні і проблеми сучасного процесу кооперування та колективізації на Україні. У роботі кафедри беруть також участь т.т.: Артеменко, Гаврилов, А. Е. Гетлер, Генкін, Гордієнко, Зарудний, Клуний і інші. Праці кафедри друкуються в журналі «Прапор марксизму» і в збірниках кафедри.

Кафедра філософії. Склад кафедри: проф. Семковський С. Ю. (керівник), В. Юринець, Біляк Я. Г., Лузіна З. І., Чучмарев В. І., члени кор-ти: Асмус В. Ф. (Москва), Гонікман С., Левік Р. С., Маренко Г. Я. і Розанов Я. С. Кафедра працює по лінії—1) розроблення основних проблем матеріялістичної діалектики, 2) критики новітніх буржуазних і ревізіоністських течій у філософії.

Праці кафедри надруковано окремими виданнями («Теорія относительности и материализм», «Диалектический материализм и принцип относительности», і інші.) в журналах «Прапор марксизму», «Под знаменем марксизма» та інші.

При кафедрі філософії є комісія методології природознавства. Склад комісії: С. Ю. Семковський (голова), Б. А. Фінкельштейн (секретар), члени—В. І. Беркович, П. В. Білярчик, С. Генес, П. І. Демчук, Степовий, Жук, Кауфман, проф. Коршиков, Р. С. Левік, А. В. Паладін, Л. В. Писаржевський, В. Л. Рижков, В. І. Чучмарев, Л. Я. Штрум, В. О. Юринець, А. А. Слудький, І. А. Соколянський, Т. Буланкін.

З комісією методології природознавства також держить зв'язок гурток лікарів матеріялістів, що заснувався в Харкові на початку 1927 р. і має 65 членів. Голова гуртка—С. Генес. Своє завдання гурток покладає в тім, щоб розробляли окремі палуві медицини і патології лід поглядом діалектичного матеріялізму запроваджувати і пропагувати марксистський світогляд і

методологію, боротися з ідеалістичними й метафізичними течіями в медицині.

Ставлячи собі, як окреме завдання, вивчати історію філософії на Україні, Інститут марксизму утворив при кафедрі філософії спеціальну Комісію для вивчення історії філософії на Україні. Склад цієї комісії: Голова С. Ю. Семковський, секретар—Я. Г. Білик, члени—В. І. Беркович, В. Войко, С. Вітик, З. Гуревич, П. І. Демчук, В. Т. Десяк, А. П. Ковалевський, Н. Г. Кузняк, З. І. Лузіна, В. Сіак, В. І. Чучмарев, М. І. Яворський і В. О. Юринець.

Кафедра соціології. Склад кафедри: Юринець В. (керів.), дійсні члени: т.т. Семковський, Ю. Мауренко; наукові співробітники: Степовий, Білярчик, А. Хвиля, Беркович, С. Пилипенко, Ностоловський, Озерський, Кулик, Курбас, Вітик. Кафедра має комісії: соціології, мистецтва, соціології релігії, комісію історії буржуазної соціології й комісію історичного матеріалізму. Праці кафедри надруковано в журналах «Прапор Марксизму», «Червоний шлях», а також окремими виданнями.

Кафедра історії України. Склад: проф. М. І. Яворський (керів.). Дійсні члени: Коряк В., Равич-Черкаський М., Речицький А., М. Скрипник, Н. Попов; член жур-т М. Слабченко. Наукові співробітники: М. Свідзінський, З. Пуревич, С. Візул. Кафедра має комісії: 1) вивчення революційного руху в Західній Україні (голова Яворський),—до роботи цієї Комісії притягнуто крім співробітників кафедри—М. Левицького, І. Сіяка, М. Бадана, В. Раздольського, С. Вілика, М. Кузняка, М. Лозинського; 2) історико-літературну комісію в складі: В. Коряк, Л. Речицький, В. Десяк і В. Заклинський; 3) кабінет української історіографії (зав. кабінету—З. Гуревич). Науково-дослідчу роботу кафедра провадить в таких галузях: вивчення Жовтневої революції на Україні; дослідження невивченої досі української історії XIX і XX століттів; розроблення марксистської методології української історії, дослідження шляхів української історіографічної думки. Праці своєї кафедри друкує в журналі «Прапор Марксизму» і окремими виданнями.

Кафедра всесвітньої історії. Склад кафедри: Рохкін Г. Є. (керів.); дійсні члени—Попов М. Н., Камиліан О. М., Пакуль М. М., Бадан О. І., Ліберберг І. І., Бушуев, Вайнштейн О. М., Добролюбський; наукові співробітники—Рашков Л. М. і Сербента. Кафедра вивчає такі проблеми: марксизм і сучасна історична наука, економічні проблеми середніх віків, спірні питання великої французької революції. Праці кафедри надруковано окремими книжками і в журналах «Вільшовик», «Прапор марксизму».

Кафедра національного питання. Існує на правах відділу. Склад кафедри: дійсні члени—Скрипник М. О. (керівник кафедри), В. О. Юринець, А. П. Лозовий, А. Речицький, В. Я. Чубар, Л. М. Каганович, О. М. Камиліан, А. А. Хвиля, М. І. Явор-

ський, М. Н. Попов, В. П. Затонський, О. Г. Шліхтер, Ю. Мазуренко; наукові співробітники—Я. Г. Білик, Б. І. Свідзинський, Буденко А., Приходько Д., Войцеховський, З. Гуревич, Гірчак, Губач, Сіак і Левицький. Основні завдання катедри такі: дослідження національного питання в радянських республіках і зокрема в УСРР, опрацювання теорії національного питання і дослідження національної політики, вивчення буржуазних і дрібнобуржуазних теорій національного питання. Праці своєї катедри друкує в «Прапорі Марксизму», «Вільному Укрainі», і окремими виданнями.

Наприкінці 1928 р. при Інституті організовано катедру історії партії й Жовтцевої революції на Україні. До складу її належать дійсні члени: С. І. Голнер, В. П.-Затонський, М. І. Іванов, М. Н. Попов, М. О. Скрипник, М. А. Рубач, М. І. Яворський; наукові співробітники: Гірчак Е. Ф., Волін С. С., Каретнікова Т. С., Карпенко Г. Г., Лапіна В. Н., Манілов М. і Фрейд Д. С.

Катедру права—організовано наприкінці 1928 року. Особовий склад катедри: Мазуренко Ю. П. (керівн.), Волков Г. І., Сембонова, Романюк, Скрипник М. О., Сливицький, Юринець В. А., Каттель, Кушнір, Матвієвський і Познанський; наукові співробітники: Сіак І. М., Пригов, Канарський, Стров, Каплан. Катедра має комісії: а) теорії та історії права (Голова—Ю. П. Мазуренко, члени:—Верновський, Вільман, Овчаров, Содін, Трублаєвич В., Трублаєвич М., Євтіхiev, А. Гладстерн, Романюк, Березов); б) господарського права (Голова—Сембонова, члени—Сливицький, Дубинський, Качинський, Жагалев); в) пром.-фін., бюджет. права (Голова—Яворський, комісія в стадії організації); г) кримінального права (Голова—Волков, члени—Пригов, Вікторов, Ахматов, Брон, Гітер, Михайлик, Шарейн, Єлейнік).

При інституті Марксизму є товариство «Войовничий матеріаліст» (Голова—проф. Юринець) і «Історик Марксист» (Голова проф. Яворський М. І.).

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІНСТИТУТ ПРАЦІ

Харків, Госпітальний пров., № 3.

Засновано 1921 року. Має відділ організ. аналізу і відділ проф. добору з фізіологічною та реакціологічною лабораторіями, лабораторію для вивчення вправ і секцією психологічних випробувань. Директор Інституту—Ф. Р. Дунавський. Наукові співробітники: Сиркін М. Ю. (зав. відділу проф. добору, Ліберман Е. Г. (зав. відділу орган. аналізу), Шнейдер В. А., Гольберг Ю. В., Рубінштейн П. М., Старикевич Е. І., Лоцухін Д. С., Файнштейн М. І., Коган А. С., Розенблат А. І.

Інститут під орудою НКПРАЦІ УСРР, бюджет близько 145.000 крб. (на 1928-29 рік).

Дослідчі роботи провадять у галузі всебічного вивчення процесів праці, психофізіології трудящих і учнів. Результати своїх робіт Інститут друкував, головню, в його «Трудах», а також у таких друкованих матеріялах: «Труд в литейных» — Е. М. Кагана, «Руководство к постановке групповых испытаний», «Полеводственная промышленность» і крім того вміщено низьку статей в журналах «Производство, труд и управление» і «Плановое Хозяйство» — Ф. Р. Дунаєвського, «Влияние утомляющих веществ на периферические центры» («Врачебное Дело» — 1924 р.) — Кудрявцева і Журавльова, «Влияние утомляемости на периферические сосуды» («Врачебное Дело» — 1925 р.) — Кудрявцева і Міхенсона, «О периферическом вазомоторном аппарате» («Врачебное Дело» — 1924 р.) — Кудрявцева, Фельдмана і ін.

Намічено такі роботи: організація механічних обрахунково-аналітичних установок; організація раціоналізації статистики держапарату; висвітлення слухення раціоналізації тракторо-користування (в обліково-аналіт. лабораторії Ін-ту); розроблення методів: установляти норми для ручних обрахункових операцій, використовувати поточні обліково-аналітичні дані, добирати робітників механічного та ручного обліку; експериментальне розроблення проблем зв'язаних з психологічними іспитами і т. ін.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ПРИ ІНСТИТУТІ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА

Харків, Пушкінська вул., 81

Працює з 1914 року. При кафедрі є кабінет Донецького Басейну, кафедра обслуговує й Комісію економічних досліджень української промисловости при ВРНГ УСРР.

Структура і особовий склад: Керівник кафедри і зав. секції загальних питань і кабінету Дон. Басейну — Фомін П. І.; зав. секції праці — Дунаєвський Ф. Р., зав. плянної секції — Мінчик В. С., зав. секції районування — Діманштейн Я. В., зав. секції кон'юнктури — Єфімов М. Г., зав. секції організації промисловости — Кустолян Є., зав. секції чужоземної економіки — Ратнер С. Д., наукові співробітники: Левін Є. М., Потресов В. Є., Попов І. І., Ратнер А. Д.

Кафедра перебуває у віданні Упрнауки. Кафедра опрацьовувала переважно проблеми Донбасу (праці П. І. Фоміна, Я. В. Діманштейна, Є. А. Кустоляна, А. Д. Ратнера), а також проблеми загальної економіки України (праці П. І. Фоміна), світового господарства (праці П. І. Фоміна — про Раппальський договір і інші, праці В. П. Акуленка), питання економічної політики і теорії (праці Г. А. Прокоповича, і А. І. Гольдштейна про математичний метод в економічному дослідженні, І. С. Бака — з теорії та історії науки про підприємства, Л. В. Кривцова про систему регулювання німецької промисловости під час війни) і ін.

Праді катедра публікує в економічній пресі Союзу («Плановое хозяйство», «Вестник Статистики»), й України («Хозяйство Украины», «Уголь и железо», «Хозяйство Донбасса», «Шляхи Индустр.» і інші), а також у своїх спеціальних виданнях: «Вопросы экономики» і «Вопросы экономики Донецкого Бассейна». Катедра випустила 2 томи своїх «Праць» і готує до друку III том.

Основну плянувою свою роботу на найближчий час катедра буде з типом лабораторної науково-дослідчої роботи над вивченням проблем прикладної економіки, вивченням питань економічного обліку ефективності раціоналізації і капітальних витрат, переважно в Донецькому Басейні. Крім того, передбачено низку робіт з перспективного плянування українського народного господарства, в справах районування, в справах вивчення кон'юнктури і т. ін.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА КООПЕРАЦІЇ ПРИ КИЇВСЬКОМУ КООПЕРАТИВНОМУ ІНСТИТУТІ ІМ. В. Я. ЧУБАРА

Київ, вул. Нероновича, 24

Басновано в січні 1927 року. Має 4 секції: торгівознавства, історії і теорії кооперації, кредитової кооперації і сільсько-госп. кооперації. Особовий склад: керівник катедри—проф. В. Н. Целларіус, акад. К. Г. Воблий і Л. М. Яснопольський, професори С. Д. Сидоряк, К. А. Пажитнов, П. Ф. Височанський, А. А. Діброва, В. Г. Гангль, А. П. Лигвиненко, викладачі—П. М. Пожарський, Я. М. Каліновський, І. Ф. Омельченко. Катедра у віданні Упрнауки.

Мають бути виконані такі роботи: про раціоналізацію та плянування кооперативної торгівлі, вивчення товарообороту, накладних видатків, цінотворчих факторів, цін і надінок у кооперації, вивчення збуту продуктів птахівництва та молочарства, з історії і теорії кооперації, вивчення споживчої, кредитової и житлової кооперації СРСР і Зах. Європи, кустарної кооперації і сільсько-господарської (оптимуми, методи і форми плянування, рахівництво і звітність, машиннопостачання і машиннокористування і т. ін.).

Результати робіт катедри опубліковано в її «Трудах», де, в 1-й книзі їх, надруковано такі праці: «Опыт посвящения основных понятий учения о кооперации»—В. М. Целларіуса «Кооперативный товарооборот Украины»—акад. К. Г. Воблого, «Проблема единого центрального кооперативного банка»—П. Височанського «Классификация сельско-хозяйственных кооперативов»—П. Діброви, «Развитие сельской кредитной кооперации в Германии за последние 15 лет»—К. Пажитного, «Система кооперативных знаний»—Я. Каліновського, «Периодизация истории украинской кооперации»—П. Пожарського, «Проблема и методы изучения эффективности с.-хоз. кредитов»—М. Личеяка, «Расчеты по операциям в кооперативной системе»—В. Мельникова.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА «ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПРАВА»

Харків, Пушкінська 81, Інститут Народного Господарства

Засновано 1922 року. Має три секції: публічного, цивільного (господарського) і кримінального права. Особовий склад: дійсні члени—проф. Палієнко М. І., проф. Попов В. В., проф. Кісільов А. Д., Грозинський М. М., Трахтеров В. С., Євтіхів А. Ф., Кабалевський В. Л., Корецький В. М., Сливидський В. І., Семьонова А. Є., Сабінін С. Є., Ратнер А. С.; наукові співробітники—Ландкоф С., Вільнянський С. О., Мельник М. Р., Сіяк І. М., Матвієвський М. Ф., Одарченко А. Н. і 14 аспірантів; керівник катедри—проф. Палієнко М. І., секретарі—Трублаєвич Н. С. і Рапопорт Я. І. Фінансує НКЮСвіти УОПР по 3.800 карб. на рік.

Катедра студіює проблеми сучасного права і публікує результати своїх робіт у «Сборниках» праць катедри, журналах «Вісник Радянської Юстиції», «Червоне Право», «Право и Жизнь», «Советское Право» і в німецькому журналі «Острехт».

Накреслено розробити такі теми: «Жовтень і ідея державної єдиности українських земель». «Аналіза прав. прир. радянських автономних республік і автоном. областей», «Конфлікт між державою і звичаєвим правом у радянській державі», «Юридичне становище Зах.-Укр. земель», «Мандати Ліги Націй на управління територіями», «Цивільна підсудність держави за кордоном», «Ліквідація підприємств», «Взаємини між федерацією і її членом», «Становище з'янки в рад. кримінальному праві», «Душевноторі в кримінальному праві» і ін.

ЮРИДИЧНА КЛІНІКА КИЇВСЬКОГО ІНСТИТУТУ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА

Київ, бульвар Шевченка, 24-22

Засновано року 1923. Зав. Юрклініки—проф. М. Р. Чельцов-Бебутов, наук. співробітн.—проф. Є. І. Кельман, С. І. Тихенко (секретар). Фінансує клініку КІНГ.

Працює над вивченням особи злочинця й злочину, як соціального явища. Опрацьовує матеріали масових обслідувань у справі психології роботи суддів, знання поприз кримінального закону серед широких верств населення і т. інш. Праці публікує в «Научних записках КІНХ'а». Надруковано такі видання: С. І. Тихенка «Невменяемость и вменяемость», проф. Чельцова-Бебутова «Неопределенные приговоры».

КАТЕДРА СУЧАСНИХ ПРАВОВИХ ПРОБЛЕМ

Одеса, вул. Троцького, 24

Засновано року 1922. Керівник і зав. секції кримінології—проф. Є. Я. Немировський, Зав. Секції публічного права—О. Я. Шпаків;

наукові співробітники—Л. О. Піпер, Є. П. Френкель. Катедра при Одеському Інституті Народнього Господарства, фінансує Упрнаука в держбюджету.

Найголовніші праці: «Советское уголовное право», «Преступления против порядка управления», «Преступления имущественные по У. К. РСФСР»—проф. Є. Я. Немировського, «Преступления против личности в проблемах преступности», «Убийца в законе и судебной практике»—проф. Є. П. Френкель.

КИЇВСЬКА СЕКЦІЯ ПОВІТРЯНОГО ПРАВА ПРИ КИЇВСЬКІЙ ОКРРАДІ ТДО-АВІАХЕМУ

Київ, вул. Воровського, 38, кімн. 8

Засновано 1926 року. Секція являє собою Київську філію Центральної секції повітряного права ТДО-Авіахему. Має 26 співробітників. Голова Секції—проф. Є. І. Кельман, секретар—П. А. Унікель, члени Секції—проф. В. Божко, Л. Карум, В. Яновський, Б. Язловський і ін. Фінансує Оккрада ТДО-Авіахему.

Опрацьовує питання права повітряної війни, дає висновки на законопроекти, робить доповіді і т. ін. Друкується в «Трудах» Центральної Секції повітряного права ТДО-Авіахему в «Віснику радянської юстиції» і по деяких чужоземних журналах.

УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ

Харків, вул. Артема, 31

Засновано 1926 року. Директор—проф. Попов О. І. Має 10 секцій: 1) історії педагогіки й системи освіти (керів. Мамонтов Я. А., дійсні члени—Ряпко Я. П. і Бутвін В. С., наукові співробітники—Зільберфарб І. І. і Старинкевич Є. І.); 2) рефлексології (кер. Протопопов В. П., аспіранти—Аптер І. М., Картузаньська, Катков Є. Є., Урінсон Ю. П.); 3) дефектології (кер. Соколянський І. П., науков. співробітн.—Котельников М. М., аспіранти—Сибірцева Н., Тумалевич Є.); 4) педагогіки колективу (кер. Залужний А. С., наукові співробітники—Лівчина С. С., Волобуєв П. Ю., аспіранти—Білецька Н. П., Герасимович, Мухіна С. А., Рудченко І. М., Шаронова О. С., Шріфзецер М.); 5) соціального виховання (кер. Попов А. І., д. чл.—Арнаутов В. А., наукові співробітники—Горбенко П. М., Дюшен В. М., Меццанінова В. А., Панченко Н. А., Сліпко К. Я., Духно П. І., аспіранти—Алмашіна, Горбенко Ю. П., Друченко І. Я., Кремер К. Ю., Козлова З. Т., Міронов М. М., Попова А. П., Рудченкова О., Рябченко О. Ф.); 6) дошкільної освіти (кер. Гендріковська А. І., аспіранти Йоффе, Гальперович, Гельцерштейн, Каган, Меркулова К.,

Соловей С. В., Шахрай А. І.); 7) дидактики й методики шкільної роботи (кер. Дьяков А. Г., д. члени—Воропай В. С., Чепига Я. Т., наукові співробітники—Гарбуз Т. П., Мостовий П. Т., Павловський В. І., Яковлев В. І., Ястржембський В., аспіранти—Винник Т. Л., Віткаль М. Н., Грабенко В. П., Григорьев М., Жезмер С. Д., Леня І. З., Озарков А. С., Орехов Л. С., Получський І. А., Парадиський А., Слабенко Д., Таран В. І., Ходька І. С.); 8) політосвітвідділ (кер. Волобуєв М. С., дійсні члени Озерський Ю. І., наукові співробітники—Іваньковський А. О., Довженко Д. Д., Зільберштейн А. І., Криворотченко М., Крижанівський А. С., Котан Л. Р., Кінгі В. Ю., Прозоровська О. І., Рижков В. Л., аспіранти—Артюмова В. І., Боград Є. І., Борейко М. А., Коць Н. Д., Константинівський М. І., Ліberman М., Макогоц А. В., Миколюк А. П., Михайлов І.); 9) виробничого навчання (кер. Столяров Я. О., наукові співробітники—Головченко А. П., Ковалевський Л., Михайловський М., аспіранти—Гуцевич В. П., Гуревич Г. В., Кальян В. К., Дубровін Г. В., Подшевкін В. П.); 10) НОП (кер. Мандрика А. М., аспіранти—Бобров Х. Н., Рубінштейн С.). У складі Інституту є також (або мають бути) такі установи: 1) лабораторія експериментальної педагогіки (зorganізовується); 2) кабінет НОП'у й педагогічних вимірів (зorganізовується); 3) кабінет політосвіти; 4) науково-педагогічна бібліотека (є понад 40.000 томів). У своїй роботі інститут користується також і рефлексологічною лабораторією дозвідної станції Упр. Соцвиху. Видає Інститутом Упрнаука НКО'су. Бюджет-1927-28 р.—76.238 карб.

Працює над вивченням питань педагогіки й педології. Праці свої друкує в «Укр. Віснику експериментальної педагогіки та рефлексології» (орган. Інст., 4 рази на рік); у «Трудах Інститута» (щорічно), в окремих науково-педагогічних збірниках («Методика математики» 3 вип., «Проблеми совр. педології», 2 вип., «Детская литература как социальный фактор» 2 вип., «Песталоцци»—усього вийшло 8 вип.), у журналах «Шлях освіти» і «Наука на Україні». Інформаційний матеріал друкується також у «Матеріалах Держметодкому», «Бюлетені Харк. Наук. Товариства» і в інших виданнях.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ПЕДОЛОГІЇ

Київ, ІНО

Засновано 1925 року. Має секції: фізіології дитинства з підсекцією рефлексології (зав. секц.—В. В. Радзимовська), експериментальної педагогіки й педагогічної психотехніки (зав. секції—А. М. Раєвський, секцію дидактики, секцію історії й системи педагогіки (І. Б. Селіханович), секцію дошкільного виховання (О. І. Дорошенко). Керівник катедри—В. В. Радзимовська. Наукові співробітники: Раєв-

ський А. М., Селіханович І. В., Дорошенко О. І., Макульський К. С., Жураковський Г. Є.

Науково-дослідча робота кафедри зосереджувалась головню навколо таких проблем: природа педагогічного процесу і його організація, об'єктивна оцінка успішності учнів і їхнього загального розвитку, чергові завдання виховання в освітніх установах, обмін і хемічної особливості, кроки дитини в зв'язку з конституцією та зовнішніми впливами і методика дослідження цієї проблеми. Звіти про роботу надруковано у спеціальних журналах.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ПЕДАГОГІКИ ПРИ ОДЕСЬКОМУ ІНО

Одеса, ІНО

Засновано 1927 року. Склад кафедри: проф. Гордієвський М. (керів. кафедри); аспіранти—Сосюра Л. Я., Мошкєвич Т. П., Апанасюк В. П., Пуня Т. П., Медведєв М. Є., Красуский В. С., Дем'яненко В. А.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ФІЗКУЛЬТУРИ

Харків, Всеукраїнська Рада Фізкультури

Засновано року 1928. Керівник кафедри—доктор Блях В. А., дійсні члени: Черніков Є. А., Ніколаєв Л. П., Несмєлова З. Н., Трегубов С. і Углов В.; наукові співробітники: Касандров Н. Н., Фішєлев Л. М., Котов А. П., Недригайлова О. В., Чістяков Ю. А., Кудрявцев М. М., Гершойт Д. С., Едельсон Д. С.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ДОСВІДНО-ПЕДОЛОГІЧНА СТАНЦІЯ

Дніпропетровське

Засновано 1924 року. Має два кабінети: 1) кабінет соціальної педагогіки і 2) кабінет індивідуальної педагогіки. Персональний склад наукових робітників (педагогі-педологи) станції: Корчинський Н. В. (зав. станції); Бабицька Є. М., Кряж А. Т., Левінсон І. М., Можаровська Л. М., Ринський С. О., Розєнберг В. І., Семіхатів О. Н., Тайц Р. Ю. і Заєрєтєлова М. І. Станція перебуває у віданні НКОС'у; кошторис на 1928 р.—24900 карб. Протягом останніх років виконано такі роботи: рефлексологічне профілювання особи дитини, виявлення порогу пізнання у сліпих дітей; психофізична проблема абсолютного й різнісного порогів пізнання у сліпих дітей; структура самовиниклих дитячих колективів у дит. садку. Крім того станція опрацьовувала питання класно-лябораторної системи роботи в трудшколі, питання методики викладання з окремих предметів, тощо. Звіти про роботу друкєвано в журналі «Вєстник експериментальної педагогіки и рефлексології», «Записки Дніпропетровського ІНО» і в інших виданнях.

ДОСВІДНО-ПЕДОЛОГІЧНА СТАНЦІЯ УКРСОЦВИХУ

Харків, вул. Карла Лібнехта, 55

Засновано 1922 року. Має відділи: лікувально-педагогічний кабінет з лабораторіями: обслідування, рефлексологічного й педагогічного; кабінет соціальної педагогіки з секторами—шкільним, дошкільним і сектором інтернатних установ; кабінет дитячого руху. Персональний склад станції: проф. Соколянський І. П. (зав. станції), Сибірцева. Н. М. (зав. лік.-пед. кабінету); наукові співробітники: Картузанська І. С., Катков С. С., Урянсон С. Г., проф. Залужний О. С. (зав. кабінету соц. педагогіки), Мухіна С. О., Герасимович М. Г., Гарбуз Т. М., Волобуєв П. Ю., Ліхтеров М. Н. Станцією видає Укрсоцвих НКОУ УСРР; бюджет 1927-28 р.—58.960 карб. Станція провадить дослідження в галузі нормальної й патологічної педагогіки й педології. Праці свої друкує у спеціальних журналах московських і лєнінградських, українських і закордонних.

КИЇВСЬКА КРАЄВА ДОСВІДНО-ПЕДОЛОГІЧНА СТАНЦІЯ

Київ, вул. Нєроновича № 2

Засновано 1924 року з кол. кабінету індивідуальної педагогіки та кабінету соціальної педагогіки. Склад: кабінет індивідуальної педагогіки: зав. кабінету та станції—А. В. Володимирський; наук. робітники—Буркгарт Ю. Л., Крашенінніков В. М., Семьонова К. А., Трофімов Ф. В.; Кабінет Соціальної Педагогіки—зав. кабінету—В. І. Панагайба, наукові робітники Брук М. С., Костюк Г. С., Ліберфарб Р. В., Чавдаров С. Х., лаборант-асистент—Третьяков М. С. Бюджет на 1927-28 р. по НКО—29360 карб. Виконано і намічено науково-дослідчі роботи: експериментальний досвід навчання сліпих, обслідування всіх дітей, важких у колективі, розвиток писемної мови в учнів трудшколи, тести успішности в шкільній практиці, набування математичних навичок у трудшкoлі, неуспішні учні трудшкoлі, техніка лекцій в трудшкoлі та ін. Праці надруковано в журналах «Радянська освіта», «Шлях освіти», «Укр. Вісник експер. педагогіки та рефлексології», «Бюл. Київ. О. І. Н. О.», а також власні видання—Володимирський «Основи індивідуального поведіння» 1928 (ДВУ)—він же «Орієнтовочна графічна характеристика» 1929 р.

КАБІНЕТ ПРАЦІ ПРИ ХАРК. ІНСТИТУТІ НАРОДНЬОГО ГОСПОДАРСТВА

Харків, Інститут Народного Господарства

Засновано 1928 р. Зав. кабінетом проф. Е. О. Штан. У своїх науково-дослідчих роботах Кабінет Праці зосереджує увагу на таких питаннях: а) методи обліку продукційности праці, б) фактори кваліфікації робочої сили, в) проблема робочого часу та його використання, г) робітничий бюджет, д) питання заробітної плати, е) продукційність праці, зарплата та собівартість і ж) принципи та методи технічного нормування праці.

ІСТОРИЧНО-ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ

Установи історично-філологічного відділу ВУАН

ІСТОРИЧНА СЕКЦІЯ ПРИ ВУАН

Київ, вул. Короленка, 35

Історична секція колишнього Наукового Т-ва в Києві, що 1921 р. ввійшла в склад Всеукраїнської Академії Наук, як автономна науково-громадська установа.

Штату й бюджету вона не має.

Працює над розробленням соціально-економічної, культурної і політичної історії України.

Історична Секція як науково-громадська установа об'єднує дослідників України, як на терені Радянської України, так і поза межами її.

Окрім 30 чол. дійсних членів Історична Секція об'єднує коло 150 чолов. дослідників, що беруть участь в роботі Секції, приймаючи чи то безпосередню участь, чи надсилаючи до неї свої розвідки і праці. Історична Секція має свій орган: журнал «Україна», що його вийшло з 1924 року до кінця 1929 р. 36 книжок з додатком щороку 1 тома «Наукового збірника» (всього 6 томів).

АКАДЕМІЧНА КАТЕДРА ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Київ, вул. Короленка, 35

Заснована 1924 р. Штат: Голова Катедри акад. М. С. Грушевський, і один науковий співробітник (П. С. Глядківський). Але в ширшому розумінню всі штатні співробітники історичних установ, що є під орудою акад. М. С. Грушевського, зв'язані з цією катедрою.

Бюджет катедри на 1928-29 рік був—2580 крб.

Катедра працює над дослідженням історії українського народу, в першу чергу провадиться праця над історією XVII—XIX ст.ст. Наслідком праці голови катедри акад. М. С. Грушевського, було видання дальших томів капітальних історій: «Історії Літератури», 4—5 томи, й «Історії України-Руси», т. IX, першої половини (друга половина зараз закінчується друком).

КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНА КОМІСІЯ

Київ, вул. Короленка, 35

Заснована року 1924.

В штаті всього один науковий співробітник, К. М. Грушевська, що обслуговує почасти також і Комісію Історичної Пісенности.

Бюджет цієї Комісії, окрім коштів на утримання співробітників, на 1928-29 р.—1.830 крб.

Комісія працює над дослідженням пережитків первісної культури на Україні, провадить комплексне історично-культурне дослідження окремих районів України, складає для цього анкети і провадить польовий досвід за допомогою експедицій і кореспондентів на місцях. Спеціальність—суспільна преісторія України, себто висвітлення за поміччю порівняної етнології найстарших соціальних форм, неосвітлених історичними пам'ятками.

Працею Комісії виходить науковий журнал «Первісне Громадянство» з 1926 року. Досі вийшло 5 кн.

КОМІСІЯ ІСТОРИЧНОЇ ПІСЕННОСТІ

Київ, вул. Короленко, 35

Заснована 1925 року.

Штат складається з одного співробітника, з 1927 року, М. А. Жуковської.

Бюджет цієї Комісії, окрім оплати штатного співроб., на 1928-29 бюдж. рік—1.000 крб.

Комісія працює над збиранням і дослідженням народньої творчости, з особливим углядженням на історичні пісні.

Наслідком праці Комісії був 1-й том Корпуса Українських дум, що вийшов 1927 року за редактуванням К. М. Грушевської. Другий том цього корпусу тепер друкується.

КОМІСІЯ СТАРОЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

Київ, вул. Короленка, 35

Заснована 1926-го року.

Штатний науковий співробітник з 1928-го року М. Ф. Карачківський.

Бюджет цієї комісії, окрім оплати штатного співробітника, на 1928-29 бюдж. рік—1.040 крб.

Комісія працює над дослідженням старої історії України (проблемами джерелознавства старої історії України, суперечними питаннями колонізації, організацією суспільних верств і влади, боротьби за Західню Україну і т. інш.).

Силами членів цієї комісії опрацьовано розділи з старої історії України в Збірниках Порайонного дослідження України.

КОМІСІЯ КИЇВА І ПРАВОБЕРЕЖЖЯ З ПІДКОМІСІЄЮ СТАРОГО КИЇВА

Київ, вул. Короленка, 35

Заснована року 1925-го.

Має в штаті керівника комісії, В. І. Щербину, й наукового співробітника І. І. Щітківського.

Бюджет цієї комісії, окрім платні співробітникам, виносив в 1928-29 році—1.090 крб.

Комісія працює над історією Правобережжя, з окрема Київщини й м. Києва. Вона об'єднує велику кількість наукових робітників, як України, так і поза межами її. Комісія відбуває щороку 8—10 публічних засідань, на яких зачитуються доповіді членів комісії.

Силами комісії вийшов 1926 р. Порайонний Збірник «Київ та його околиця в історії та пам'ятках». Комісія мала намір видавати такий збірник щорічно, але видавничі можливості не дозволили цього; лише тепер Академія має видавати щорічник цієї комісії, в трохи менших розмірах.

Крім того комісія склала проєкт і плян провідника по Києві й організувала певну групу дослідників для його складання, але через неможливість видати його тепер, праця тимчасом припинилася.

Так само силами Комісії було складено проєкта утворення Київського Муніципального Музея, що його Окрикком і Голова наука мають організувати з нового бюджетового року.

КОМІСІЯ ЛІВОБІЧНОЇ УКРАЇНИ.

Київ, вул. Короленка, 35

Заснована 1925 року.

Штатний співробітник один—Л. П. Шевченкова.

Бюджет Комісії, окрім платні співробітнику, в 1928-29 р. був 950 крб.

Комісія, зв'язавшись з окремими дослідниками на Лівобережжі, організувала науково-дослідчу роботу над історією цієї території України. Силами членів Комісії було видано 1928 року збірник, присвячений історії Чернігова та північного Лівобереж-

зя. Крім того стоїть на черзі збірник присвячений південному Лівобережжю (Переяславщина-Полтавщина-Слобідщина), для чого ведеться певна підготовча робота.

КОМІСІЯ ПОЛУДНЕВОЇ УКРАЇНИ (СТЕПУ Й ПОБЕРЕЖЖЯ)

Київ, вул. Короленка 35

Заснована 1925 р.

Тимчасово виконує обов'язки шт. наукового співробітника Т. М. Гавриленко.

Бюджет, окрім платні співробітнику, 1928-29 року вносив—8850 карб.

Комісія працює над дослідженням минулого Полудневої України. Вона зв'язалася з співробітниками на місцях й розпочала організаційно-дослідчу роботу. Силами членів Комісії виготовлений до друку Збірник Полудневої України (Степу й Побережжя), що починається друком.

КОМІСІЯ ЗАХІДНЬОЇ УКРАЇНИ

Київ, вул. Короленка 35

Заснована 1925 р.

Штатні посади: керівничого (Ф. Я. Савченко) і наукового співробітника (С. В. Глушко).

Бюджет Комісії на 1928-29 р.—1.700 крб. Комісія працює як в напрямку науково-дослідному, так і організаційному: не лише досліджуючи минуле Західної України, але й пов'язуючи зв'язки й ув'язку в роботі з ученими й організаціями Західної України, в першу чергу Галичини. Зокрема треба одмітити зв'язок з Львівським Науковим Товариством ім. Шевченка.

Працюю комісії було впорядковано й видано 1928 р. 1-й том «Матеріалів для культурної й громадської історії Західної України», що містить в собі листування І. Франка з М. Драгомановим і навзаєм за р.р. 1877—1895. Тепер підготовляється Науковий Збірник, присвячений історії Галичини, Холмщини, Буковини, Закарпаття, має друкуватися в р. 1930/31.

АРХЕОГРАФІЧНА КОМІСІЯ

Київ, вул. Короленка, 54

Заснована 1921 року із злиття трьох київських археографічних установ: «Комиссии для разбора древних актов (заснованої 1893 р.), Археографічної Комісії Українського Наукового Т-ва в Києві (заснов. 1913 р.) і «Археографічної комісії УАН» (заснованої скоро по утворенні Академії, 1919 р.).

Штат: керівник вакансія, вчений секретар, і науковий співробітник.

Бюджет на 1928-29 р.—2.180 крб.

Працює над збиранням і виданням археографічного матеріалу. Окрім великої кількості томів, виданих попередніми комісіями, Археографічна Комісія випустила в світ за часи своєї діяльності—з 1924-го року (бо до цього комісія фактично майже не працювала),—2 томи «Археографічного Збірника», один том «Українського Архіва», та перший том літопису С. Величка. Крім того тепер друкується ще чотири томи видань Комісії.

КОМІСІЯ ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

Київ, вул. Короленка, 35

Заснована 1927 року.

Штатний є один науковий співробітник (В. Д. Юркевич).

Бюджет на 1928-29 рік—920 крб.

Комісія досліджує новішу українську історіографію, в зв'язку з соціальними, політичними й національними течіями на Україні.

Силами Комісії було виготовлено чимало розвідок про роль і значіння поодиноких українських історіографів (ці розвідки друкувалися в виданнях Історичної Секції). Крім того 1928-го року вийшов том 1-й збірки писань Костомарова (писання по-лемічні, тепер друкується т. II статті етнографічні). Комісія також організувала того-ж 1928 року дуже цікаву виставку пам'яток праці В. Б. Антоновича. Тепер Комісія приступила також до видання його творів, з яких перший том тепер друкується. Підготовляється видання писань О. М. Лазаревського.

КОМІСІЯ НОВІШОЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

Київ, вул. Короленка, 35

Заснована 1926 року.

Платний науковий співробітник один (тимчасового виконує його обов'язки, а також і обов'язки керівника цієї Комісії, К. О. Копержинський).

Бюджет на 1928-29 р.—820 крб.

Комісія працює над новішою історією України, в першу чергу над її громадською й літературною історією. Органом її є видання «За сто літ», яких досі вийшло чотири томи. П'ятий незабаром має вийти з друку, підготовляється шостий.

КОМІСІЯ ДЛЯ СКЛАДАННЯ СЛОВНИКА УКРАЇНСЬКОЇ ЖИВОЇ МОВИ

Київ, БУАН

Голова Комісії акад. А. Кримський.

Члени-редактори:—3. Завдання Комісії—збирання лексичного матеріалу й укладання Тлумачного Словника Української Живої Мови.

Комісія, з самого початку свого існування, з 1919 р. збирала матеріал для тлумачного словника української мови і для практичних словників російсько-українського і українсько-російського, чого вимагало життя. Усього за весь час зібрано близько 900.000 карток. Визбирування матеріалу для тлумачного словника провадиться і далі.

З 1924 р. на пропозицію Наркомосу Комісія укладає Російсько-Український Словник. Видає його ДВУ. Вийшли т.т. I-й, III-й і 1-й випуск II-го тома; 2-й вип. II-го тома друкується; IV-й том готується до друку.

Минулого 1928 року Комісія почала укладати словники мови наших класиків, як матеріали до Тлумачного Словника Української Мови. Для цього зібрано уже матеріалу 53.479 карток.

За п'ятилітнім пляном Комісія має виконати два основні завдання, пов'язані з пляном Наркомосу:

I. Цілковито закінчити академічного Російсько-Українського Словника, а саме: видати 2-й вип. II-го т. (1929 р.), 1-й вип. IV-го т. (1929—1930), 2-й вип. IV-го т. (1930—1931), перевидати 1-й том (1931—1932), а також випустити додатковий том до всього Словника (1932—1933).

II. Перевести всю підготовчу (надзвичайно велику) роботу до Тлумачного Словника Української Мови, щоб 1934 року взятися до видання Тлумачного Словника на 8 великих томів.

За п'ять років (1929—1933) Комісія повинна: 1. Зібрати лексичний матеріал з живої народної мови в усіх її діалектах. Для цього треба утворити сітку кореспондентів-збирачів у контакті з інститутом Наукової Мови, Діалектологічною та Етнографічною Комісіями. 2. Систематично і повно використати друковані етнографічні та діалектологічні матеріали. 3. Систематично і повно використати твори красного письменства, починаючи від Котляревського і кінчаючи сучасними письменниками. Укласти словники мови наших князів: Котляревського, Шевченка, Квітки-Основ'яненка, Глібова, Свидницького, Гребінки, М. Вовчка, Г. Барвінського, Кониського і Коцюбинського. 4. Використати наукову, популярну літературу, мову газет та журналів. 5. Поруч збирання матеріалів, Комісія повинна вияснити методи праці і укласти Інструкції для співробітників, упорядників і редакторів Тлумачного Словника Української Живої Мови. Усього має бути зібрано за п'ять років до 2.500.000 карток.

ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ МОВИ (ІУНМ) ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

Київ, Бульвар ім. Т. Шевченка, 14

Засновано Інститут року 1921. Голова—акад. Кримський А. Ю.. Інститут поділяється на Секції, Підсекції та Комісії. Крім того в Інституті є Редакторат (наукова Рада); Бібліотека, що має понад 5.000 книжок з різних галузей науки; Бюро Народних матеріалів, що об'єднує понад 1.500 кореспондентів з усіх місць України; центральна картотека ухвалених термінів; архів використаних карток.

Тепер інститут має такі Секції: Ботанічну, Геологічну, Географічну, Зоологічну, Математичну, Медичну, Метеорологічну, Фізичну, Хемічну, Архітектурну, Будівельну, Гідротехнічну, Гірничу, Електротехнічну, Механічну, Сільсько-господарських машин, Технологічну, Шляхів та мостів, Ветеринарно-Зоотехнічну, Лісову, Рільництва з підсекціями; Секцію Соціально-Економічну, Пед.-Психологічну, Філологічну, Філософську, Археологічну, Мистецьку, Музичну, Театральну.—Інститут має 22 штатних робітники, із них наукових 18 та 4 науковотехнічних. Позатим Інститут має 14 постійних нештатних науковотехнічних робітників. У Секціях та Комісіях Інституту працюють крім штатних, і нештатні наукові робітники в ролі членів. Таких робітників у Секціях Інституту є 253.

Справами Інституту керує Президія (Голова-керівник Інституту, вчений секретар та один член Президії, обраний від редакторату).

Інститутом відає Президія Всеукраїнської Академії Наук. Завдання Інституту—розробляти та удосконалювати наукову термінологію та мову, укладати термінологічні словники, збирати народній термінологічний матеріал та опрацьовувати його, обслуговувати всі установи та організації в справі мовно-термінологічній і т. інш.

Інститут перебуває на державному бюджеті.

З головніших видань Інституту Наукової Мови можна відзначити такі словники, що вийшли вже з друку: 1. Загально-Технічний на 70 арк. 2. Електро-технічний 30 арк. 3. Технологічний (текстиль)—12 арк. 4. Механічний—18 арк. 5. Комунальний—18 арк. 6. Педагогічний—12 арк. 7. Природничий—30 арк. 8. Ботаничної номенклатури—40 арк. 9. Зоологічні номенкл.—37 арк. 10. Математичної терм. 1 ч. 13 арк.

Крім того Інститут здав до друку такі словники: 1. Словник Ділової Мови—на 35 арк. 2. Словник Економічної термінології на 20 арк.

До 1 січня 1929 року має здати вже складені словники: 1. Мірництва на 29 арк. 2. Будівельний словник на 30 арк. 3. Сільсько-господарський (1 ч.) на 20 арк. 4. Пасічництва та шовківництва на 15 арк. 5. Транспортний на 35 арк. 6. Театральний на 10 арк. 7. Математичний III ч. на 20 арк. 8. Музичний—на 10 арк.

Тепер в Інституті крім того закінчують опрацьовувати такі словники: 1. Гірничий на 10 арк. 2. Соціологічний на 23 арк. 3. Сільсько-господарський (другу частину) на 40 арк. 4. Ветеринарно-Зоотехнічний на 25 арк. 5. Органічної хемії на 15 арк. 6. Антропо-географічний на 25 арк. 7. Лісовий на 10 арк. 8. Технологія шкіри та кераміки на 10 арк. 9. Архітектурний на 7 арк. 10. Фізичний на 40 арк. 11. Неорганічної хемії—на 25 арк. 12. Ботаничний на 30 арк. 13. Медичний на 50 арк. 14. Геологічний на 40 арк., на 70 арк. 15. Фізично-географічний на 30 арк. 16. Зоологічний на 40 арк.

Поза тим в Інституті опрацьовується картковий матеріал і для словників тут не зазначених. Складати ці словники Інститут візьметься після того, як закінчить ті словники, що їх він тепер опрацьовує.

Інститут відає постійний орган—«Вісник Інституту Української Наукової Мови», що має виходити окремими книжками. Досі вийшло тільки одне число, але надалі передбачається випускати це видання регулярно.

Інститут дає відповіді на численні запитання з усіх місць України в мовно-термінологічній справі. Цю роботу виконується через консультаційне Бюро ІУНМ безплатно.

КОМІСІЯ НА УЛОЖЕННЯ ІСТОРИЧНОГО СЛОВНИКА

Директор з правами дійсного академіка на 1-му Відділі проф. Е. Тимченко.

Один штатний науковий співробітник Е. Волошин.

Праця Комісії: 1 випуск 1-го тому словника (словник розраховано на 5 томів по 100 аркушів) на літери А—В закінчується в цій році друком (видруковано 25 арк., решта набрана) має бути в 50 арк. (або 32—33 арк. по 65 тисяч літер).

Праця Директора: Директор Комісії, oprіч редагування словника, в 1929 році приготував до друку другим виданням «Курс історії українського язика» ч. I (фонетика), написав другу частину (морфологію), що в рукопису ще: так само майже готова монографія «Інфінітив в українській мові» (арк. 5—6), і має арадагувати до 1 січня 1930 року. «Антигону» Софокла в перекладі Ніщинського.

ДІАЛЕКТОЛОГІЧНА КОМІСІЯ ІСТОРИЧНО-ФІЛОЛОГІЧНОГО ВІДДІЛУ ВУАН

Київ, вул. Короленка, 54

Діалектологічна Комісія існує з 1919 року.

Голова Комісії акад. А. Кримський. Керівник—О. Синавський.

Склад Комісії: Дійсні члени: М. Калинович, О. Курило, Ів. Пашкевич, П. Росторгуев. Співробітники Комісії: Ю. Виноградський, Ш. Гладкий, Бр. Кобилянський, Св. Рудницький, В. Ярошенко, В. Камінський, Ш. Попов, В. Сімович, І. Зілинський, К. Наконечний, М. Йогансен, Б. Ткаченко, І. Галюн та науково-технічний співробітник В. Парасунько.

Завдання Комісії: Комісія поставила собі за завдання всебічно дослідити і вивчити українські народні говори на всьому просторі етнографічної України, як у межах УСРР, так і поза ними, з кінцевою метою видати діалектологічний атлас українських говорів.

Бюджет Комісії на 1929-30 акад. рік передбачається у розмірі 5.400 крб.

Досягнення та перспективи: Комісія 1928 р. видала першу кн. «Українського діалектологічного збірника» на 15 друк. арк. та О. Курилової «Матеріали до української діалектології та фольклористики» на 12 друк. арк. Тепер друкується «Укр. діалект. Збірника» кн. 2. Згідно з пляном Комісії до 1932-33 маєтсья видати 5 кн. діалектологічного збірника та 5 кн. діалектологічних матеріалів по 25 др. арк. кожна, крім того щорічно маєтсья видавати на 10 друк. арк. програм. анкет та бюлетенів. Комісія придбала 40 кореспондентів з периферії та вживає заходів по-

ширити кореспондентську сітку, укладає свою книгозбірню. Цього року Комісія організувала дві подорожі на Білоцерківщину та Гуманщину і на Поділля.

ЕТНОГРАФІЧНА КОМІСІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

Київ, вул. Короленка, 54

Засновано 1920 року. Голова акад. Лобода А. М.; керівничий Комісії В. П. Петров; штатний співробітник Білий В. В.

Загальне число дійсних членів комісії 28.

Вивчаючи взагалі етнографію, а особливо українську, Етнографічна Комісія організовує засідання для заслухання та обміркування праць своїх членів (з 1920 р. до 1929 р. було більш як 210 засідань з 240 доповідями), влаштовує етнографічні екскурсії (пересічно відбувається 8 екскурсій щороку, на Поділля, українські райони Курщини, на Волинь, Дніпрельстан, Чернігівщина, болгарські, чеські, польські колонії, АМСРР); має широку мережу кореспондентів (до 2 тис., селянський актив, сількори, вчителі, студенти ІНО, Педтехнікуми, музеї, гуртки, сільбуди, хати-читальні), видає два періодичні видання, журнал «Етнографічний Вісник» (1925-29—9 книжок) та «Бюлетень Етнограф. Комісії» (інформ.—інструкт. видання для кореспондентів Комісії, 12 №№), низку серій: а) корпус народної драми («Бертеп», С. Марковського); в) серія монографічного вивчення села (збірник «Дніпровські лоджани та лоджанство»); г) Показник літератури укр. фольклору (О. Ю. Андрієвський); д) Програми для збирання етногр. матеріалів (до 30); готує до друку корпус нар. календаря. При Комісії кабінет вивчення нац. меншостей України (в. о. керівничого проф. С. А. Рихлік) та Кабінет вивчення нар. казки. Кабінет музичної етнографії (кер. К. В. Квітка) з року 1928 відокремився в самостійну н.-досл. установу.

ФІЛОЛОГІЧНА КАТЕДРА АРАБО-ІРАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ ТА ТЮРКОЛОГІЇ

Київ, ВУАН

Склад особовий: Керівник катедри—академік А. Кримський, науковий секретар та наукові співробітники. Нештатних постійних співробітників нема зовсім, а притягаються одно-разові, непостійні. Праці своєї катедра друкує в «Записках Історично-Філологічного Відділу» та окремими серіями видань, по таких віддалах а) загальний (Кримський; Розвідки; він і Левченко: Знадоби до життяпису Руданського), б) арабський (Смирнов: Волзький шлях; Кримський: Вища освіта у арабів; Кезма: Арабська граматики; Кримський і Кезма: Арабські звістки X в. про Русь); в) іраноіндійський (Баранніков: Мова українських циган; Кримський: Історія Персії

та її літератури; Перський театр; Марр; Перський театр; г) тюркський (Кримський). Історія Туреччини та її письменства; Турки, їх мови та літератури (енцикл); (Кямаль: Матеріали до історії цехів у Криму).

Діалектологічна комісія. В. О. керівника О. Н. Синявський, секретар (нештатний) Парасунько. Видає «Діалектологічні збірники» (вип. I—II), окремі монографії (Кримський: Звенигородщина; Левченко—Казки з Поділля; Курило—діалектологічні студії).

Комісія історії мови. Склад особовий: М. М. Марковський (в. о. керівничого) та секретар. Видає серію «Збірників з історії мови» та монографії. Кримський і Шахматов: Нариси з історії української мови; Бузук: Історія укр. мови; Курило: До історії дифтонгів.

НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНА КОМІСІЯ

Київ, ВУАН

Голова акад. Корчак-Чепурківський О. В. Штатні наукові співробітники: 4; нештатні наукові співробітники 6. Комісія має секції: а) методів педагогічної праці, б) охорони здоров'я дитини і фізкультури, в) Бюро педагогічної інформації й консультації. Комісія опрацьовує окремі питання методичного характеру, провадить досвідну роботу у школах для спостереження умов шкільної праці і т. інш. Передбачається розробити низку найактуальніших для сучасної школи проблем, організувати педагогічну консультацію і вивчати історію народної освіти на Україні.

КАТЕДРА ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА З КАБІНЕТОМ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

Київ, вул. Жертв Революції, ч. 3

Голова акад. Новицький О. П., нештатний співробітник Коцюбинська Н. А.

Кафедра працювала над складанням мапи художньої промисловости та виявленням виробничих центрів народного мистецтва. Зібрано матеріал з термінології виробництва та елементів народного орнаменту; опрацьовано деякі питання з царини народного мистецтва.

КОМІСІЯ ДЛЯ ВИДАВАННЯ ПАМ'ЯТОК НОВІТНЬОГО ПИСЬМЕНСТВА

Голова акад. К. Студинський.

Склад: Філіпович П. П., Герасименко В. Я. і Самоненко Ф. М. Непостійних співробітників—10. Комісія працює головню над

вивченням творів Шевченка; видано т. IV акад. видання його творів, закінчено друком III том, друкується т. VI, під редакцією і з коментарями співробітників Комісії видано декілька випусків «Літературної бібліотеки», «Вибрані твори Пушкіна» і інш. Видано т. I збірника, присвяченого теорії та історії письменства під заголовком «Література».

УКР. ТЕАТРАЛЬНИЙ МУЗЕЙ ПРИ КАТЕДРІ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА.

Київ, Музейний городок (Лавра)

Керівничий Рулін П. І. Нештатний науковий співробітник Кисіль О. Г. Музей має близько 26.000 експонатів.

Видано брош. П. Рулін Український Театральний Музей К. 1927, стор. 25. Закінчується друком: Річник Українського Театрального Музею. Вип. I.

Музей готується тепер до відкриття в поширеному приміщенні. Разом із тим складається покажчик-путівник по Музею.

КОМІСІЯ ДЛЯ ВИУЧУВАННЯ ВІЗАНТІЙСЬКОГО ПИСЬМЕНСТВА ТА ВПЛИВУ ЙОГО НА УКРАЇНІ, скорочено ВІЗАНТОЛОГІЧНА КОМІСІЯ

Голова—акад. А. Е. Кримський. В. о. керівника—проф. П. П. Кудрявцев. Учений секретар—постійний нештатний співробітник О. І. Полулях. Постійний нештатний співробітник—проф. М. І. Сагарда. Крім того, ще 12 членів комісії. Наукові завдання візантологічної комісії Всеукраїнської Академії Наук: дослідження візантійських впливів у різних галузях життя українського народу й його творчості, головним чином в українськiм письменстві, а в зв'язку з цим наукові розвідки в таких галузях Візантії-познавства: а) візантійське письменство, б) освіта в Візантії, в) візантійське право, г) візантійське мистецтво та візантійська археологія, д) фольклор, е) соціальні взаємовідносини в Візантії, ж) аграрна справа в Візантії, з) взаємовідносини між народами, що оселяли Візантію, і національне питання в Візантії, и) економічні, політичні й культурні стосунки між Візантією й Україною та інш. Цю працю розподілено між членами Комісії.

В цей момент Комісія друкує 1-й випуск Візантологічного Збірника, куди входять праці членів Комісії та інших візантологів.

Редагування Збірника доручено проф. Кудрявцеву. Головна редакція належить голові Комісії.

Член Комісії О. Д. Дмитрів складає покажчика візантологічної літератури за останні 30 років.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ЄВРЕЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ВУАН

Київ, вул. Свердлова, 9/2

Засновано року 1926.

Керівник проф. Й. У. Ліберберг. Заст. його Штіф Н. Й. Вчений секретар Ойслендер Н. Є. Має чотири секції: 1. Історична (керівн. Ліберберг й 4 наукові співробітники Юдичький А. Д., Слущький А. У.). 2. Філологічна (керівн. Штіф Н. Й.). 3. Літературна (керівн. Ойслендер Н. Є., науковий співробітник Вінер М. Ф.). 4. Соц.-економічна—вакансія.

На бюджеті Наркомосу.

Інститут студіює єврейську історію, мову, літературу та економіку.

Звіти друкує в журналах і газетах, своїому «Бюлетені» «Ді райте Велт», «Раренбільдунг», «Штерн», «Емес» та інші.

Видано: а) 16 №№ науково-дослідчого журналу «Ді Ідіше Шпрах», б) перший том збірника «Шрифтя», в) з №№ «Бюлетеню» Катедри.

До друку виготовано низку монографій з історії, філології, педагогіки, мови та літературознавства, а також акад. видання творів Аксєнфельда. 1/IX 1929 р. н. д. катедру євр. культури перетворено в н. д. Інститут.

ПОСТІЙНА КОМІСІЯ ДЛЯ СКЛАДАННЯ БІОГРАФІЧНОГО СЛОВНИКА ДІЯЧІВ УКРАЇНИ

Київ, ВУАН

Постійна комісія для складання Біографічного словника діячів працює в складі: Голова Комісії (вакансія) штатний співробітник комісії Могиланський А. М., постійні нештатні співробітники: Г. Л. Берго, В. О. Горков, О. О. Тулуб, П. П. Кудрявцев та І. П. Кринякович; редактори відділів словника: О. М. Андріяшев, В. О. Романовський, Н. Д. Василенко-Полонська, Ф. Л. Ерст, П. І. Рулін, Д. М. Ревуцький. Комісія працює над систематичним збиранням матеріалу до біографічного словника діячів України і закінчує підготування до друку 1-й том (діячі з прізвищами на літеру А).

ЄВРЕЙСЬКА ІСТОРИЧНО-АРХЕОГРАФІЧНА КОМІСІЯ ВУАН

Київ

Голова комісії—акад. Кримський А. Ю.; керівничий—Галант І. В.; штатний співробітник Рибинський В. П.; нештатні постійні співробітники: Бродський Д. П., Вайнштейн Д. І., Іваницький В. Х., Кудрявцев П. П.

Комісія вивчає історію євреїв на Україні за архівними документами. До плану робіт Комісії включено вивчення: 1) побуту та економічного становища (євреїв XVI—XIX в. в.), 2) став-

лення царського уряду до євреїв; 3) утворення єврейських хліборобських колоній; 4) участі євреїв у революційному русі. Комісія друкує 2-й том її праць.

МУЗЕЙ УКРАЇНСЬКИХ ДІЯЧІВ НАУКИ ТА МИСТЕЦТВА

Київ, вул. Жертв Революції, 23

Заснувало Наукове Т-во у Києві в 90-х роках, при ВУАН існує з року 1922. За основне своє завдання має вшанувати та увічнювати пам'ять діячів, що діяльністю своєю сприяли розвоєві української культури. Для цього Музей збирає весь меморіальний матеріал, що характеризує життя та творчість українських діячів науки та мистецтва українців і неукраїнців походженням, на Україні і поза межами її, до революції і тепер — діячів наук точних, гуманітарних, прикладних; діячів мистецтва пластичного і тонічного; діячів не лише найвидатніших, а всіх, хто ділами своїми заслужив на вшанування від нащадків.

Музей має одну штатну посаду консерватора і двох нештатних співробітників, яких не досить для розгортання великої роботи в Музеї політосвітньої та наукової.

На 1928-29 бюджетовий рік бюджет—2.150 крб.

У цьому ж році Музей був влаштував виставку, присвячену Нечуєві-Левицькому, для широких мас та шкільної молоді. Протягом всього року багаті матеріали музею використовували наукові співробітники та аспіранти для наукових робіт.

КОМІСІЯ ІСТОРИЧНО-ГЕОГРАФІЧНА

Київ, вул. Короленка, 54

Директор—Грушевський О. С., співробітники штатні: Баранович О. І., Ткаченко М. Н., Шамрай Г. С. Нештатні співробітники—Грушевська О. О., Жданова Н. М., Лорченко О. М., Шамрай С. В.

Комісія Історично-географічна розробляє питання історії заселення України та підготовляє історично-географічні описи окремих її районів. В зв'язку з цим вона збирає відомості про поселення та виготовляє статті про окремі поселення. Комісія має кореспондентів, від яких отримує місцеві записи та виписки з місцевих матеріалів. Комісія веде прилюдні засідання, на яких обговорюються праці комісії та зачитується виготовлені статті про поселення та розвідки історично-географічного змісту. Комісія видає «Історично географічний збірник» із статтями своїх співробітників та кореспондентів.

Комісія на бюджеті ВУАН.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ АРХЕОЛОГІЧНИЙ КОМІТЕТ

Дійсні члени: Голова академ. Новицький О. П. Заступник голови Гамченко С. С. Вчений секретар Курінний П. П. Науковий співробітник Козловська В. Е., Айліо Ю. (Гельсінгфорс), Антонович-Мельник К. М. (Київ), Арне (Стокгольм), Барвінок В. І. (Київ), Безсмертний В. В. (Київ), Болтенко М. Ф. (Одеса), Дложевський С. С. (Одеса), Добровольський Л. П. (Київ), Еберт Макс (Кенігсберг), Ернст Ф. Л. (Київ), Зуммер В. М. (Харків), Кобелев О. В. (Київ), Крижановський П. Г. (Ленінград), академ. Кримський А. Ю. (Київ), Кричевський В. Г. (Київ), Лазоревська К. О. (Київ), Левицький Л. М. (Київ), Моргілевський І. В. (Київ), Мощенко К. В. (Київ), Носів А. З. (Київ), Осмак В. О. (Київ), Попов П. М. (Київ), Різниченко В. В. (Київ), Серета А. Х. (Київ), Сичов М. П. (Ленінград), Тальгрен (Гельсінгфорс), Ткаченко М. М. (Київ), академ. Фомін А. В. (Київ), Федоровський О. С. (Харків), Шарлеман М. В. (Київ), академ. Шмідт Ф. І. (Ленінград), Щербина В. І. (Київ), Шугаєвський В. А. (Київ).

Нештатні співробітники: Новицька М. О., Щепотьєва М. О., Венгрженевська Н. С., Коцюбинська Н. А., Білоцерківська К. І., Левицька Е. А., Спаська Е. Ю., Дмитров Л. Д., Кістяківський Л. С.

Звіти про виконання роботи, а також свої праці Комітет друкує у своїх спеціальних виданнях, як: «звідомлення», «записки», «Fontes Artis Ucrainicae», «Monumenta», Збірник окремих комісій (Трипільської, Софійської, Золотарської, Кавказознавства), «Записках Іст. філ. відділ ВУАН» та інших виданнях ВУАН.

БІБЛІОГРАФІЧНА КОМІСІЯ ВУАН

Київ

Заснована 1927 року. Заведена до штату 1929 р.

Президія: голова акад. Птуха М. В., товари голови Постернак С. П., члени: Меженко Ю. О., Годкевич М. А. (уповноважений Комісії по м. Харкову), Рубінштейн С. Л. (уповноважений по м. Одесі), вчений секретар Сагарда М. І.

Видання Комісії—«Українська Бібліографія».

БІБЛІОТЕКА І ВІД. ВУАН ім. В. АНТОНОВИЧА

Установа існує при Історично-Філологічному Відділі ВУАН з березня 1919 р., як підручна бібліотека при всіх катедрах Відділу.

Штатний співробітник Антонович К. М. (керів.) 2 нештатні співробітні.

Завдання бібліотеки—обслуговувати всі катедри та комісії Історично-Філологічного Відділу; користуються з неї теж акаде-

міки та співробітники III, інколи й II відділів. Крім того, в читальні бібліотеки дається змога працювати студентам різних ВУЗ'ів, учителям та іншим науковим робітникам.

В основу бібліотеки покладено добірну книгозбірню В. Антоновича, з часом придбано ще з великої книгозбірні та кілька тисяч окремих книжок; зараз числиться понад 40.000 зареєстрованих книжкових одиниць.

До цього часу виконано велику роботу над систематизацією всього книжкового майна, складено каталоги: алфавитний та систематичний; останній виготовлюється до друку.

ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО НЕСТОРА ЛІТОПИСЦЯ

Київ, вул. Короленка, 54

Голова акад. Василенко Н. П., секретар—Маслов С. І. Товариство існує з 1872 р.; членів має 181. Мета товариства популяризувати історичні знання та провадити самостійні історичні досліді. Протягом останніх років члени товариства прочитали 39 доповідів, присвячених головне розробленню окремих історичних проблем Наддніпрянської України, зокрема Києва, а також різним справам книгознавства, історії, літератури й етнографії. Готується до друку черговий збірник товариства із звітом за 1914—1927 рр. і з конспектами доповідів, прочитаних у товаристві цим часом.

ІСТОРИЧНО-ЛІТЕРАТУРНЕ ТОВАРИСТВО ПРИ 1-МУ ВІДДІЛІ ВУАН

Київ, вул. Короленка 54, ВУАН

Засновано 1922 року. Тимчас. виконуюч. обов. голови акад. Лобода А. М., члени Президії проф. Дорошкевича А. К., проф. Якубський Б. В., проф. Філіпович П. П. (він і секретар Т-ва). Товариство має 50 членів; перебуває у віданні ВУАН. Коштів не має. Мета Т-ва допомагати науковому студюванню історії української літератури з усіма допоміжними дисциплінами 1922-1928 рр.; відбулось 92 засідання Т-ва, з 170 доповідями, присвяченими, головне творчості Шевченка, Коцюбинського, Лесі Українки, Куліша й Франка. Звідомлення друкуються у звідомленнях ВУАН (в «Зап. Інст. філ. від. ВУАН»). Власного органу й видавч Т-во не має. Більшість прочитаних на засіданнях доповідів надруковано у виданнях ВУАН, Держвидаву України, «Книгоспілки», «Слова» і інш. видавництва. Роботу провадиться під наглядом ВУАН, у тісному зв'язку з Комісією для видання пам'яток нової української літератури.

ПЕДАГОГІЧНЕ ТОВАРИСТВО ПРИ ВУАН

Київ, вул. Чудновського, 2

Голова—акад. Корчак-Чепурківський А. В. Секретар Шевчук А. А. Товариство об'єднує понад 200 педагогів Києва. Має 12 секцій і комісій. Протягом останнього року прочитано 96 доповідів з окремих питань педагогіки та охорони здоров'я дітей.

УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ КНИГОЗНАВСТВА (УНІК)

Київ, Пушкінська 8, кв. 8

Засновано 1919 року. Директор—Меженко Ю. О.; вчений секретар—Кондра С. Г. Секцій чотири: 1) історії книги (керує проф. Маслов С. І.); 2) соціології книги (керує проф. Валика Д. А.); 3) мистецтва й техніки книги (керує проф. Макаренко Н. О.); 4) бібліографії (наукові співробітники—Алексєєв Т. П. і Шпільевич В. В.). У віданні Упрнауки НКО; на держбюджеті (1927-28 року—видає 22.700 карб.).

Завдання Інституту: досліджувати й вивчати книгознавство взагалі й книгознавство українське особливо; організувати бібліологічний науковий центр; розробляти й пропагувати наукові методи бібліологічної роботи; об'єднувати роботу українських бібліологів і допомагати їй. Способи виконання: постійний зв'язок з міжнародними, чужоземними й українськими науково-книжковими установами та бібліологами; картотека й бібліотека українського друку; бібліотека й курси книгознавства, музей книги і т. інш. Відомості про наслідки роботи Інституту друкує в своїм органі «Бібліологічні вісті» (з 1923 р.) і в «Наука на Україні». За 1919—27 р.р. Інститут надрукував, крім того, 46 окремо випущених книг і брошур з царини книгознавства. Року 1928-29 є думка, крім журналу, випустити ще 20 назов по всіх секціях.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Харків, вул. К. Лібкнехта, 33

Засновано 1926 року. Директор—акад. Багалій Д. І.; заст. голови—Пилипенко С. В.; вчений секретар—Айзенштюк І. Я. Структура: шість основних кабінетів: 1) кабінет до-Шевченківської літератури; 2) кабінет біографії Шевченка (працює в складі Київської філії); 3) кабінет вивчення творчості Шевченка; 4) кабінет по-Шевченківської літератури (працює в складі Київської філії); 5) кабінет по-Жовтневої радянської літератури; 6) кабінет біб-

ліографії. Внутрішній склад кабінетів і особовий склад—у стадії організації (до 1928 року Інститут не мав приміщення); найближчу участь у роботі Інституту, крім вищезазначених осіб, беруть: Коряк В. Д., Річицький А. А., Плевако М. А., Теківський П. І. і Шамрай А. П. Інститут має філію в Києві (див. окремо). Перебуває у віданні Укрнауки НКЮ. На держбюджеті (1927-28 року близько 25 тис. карб.).

Завдання Інституту—визбирувати й зосереджувати матеріали та документи з нової української літератури взагалі і про Шевченка зокрема, а також робити наукові дослідження їх і популяризувати, з погляду матеріалістичного розуміння історичних та історично-літературних явищ і процесів. Передусім Інститут вивчає Шевченкове життя і діяльність на тлі його доби, а потім і взагалі нову українську літературу XIX—XX віків та літературно-громадський рух на Україні. Інститут має переважне право на концентрацію всіх матеріалів про Шевченка. 1926-27 року виявлено всі матеріали, які є в СРСР з літератури до-Шевченківської доби; виготовлено 1-й щорічник Інституту; опрацьовано матеріал для II; випущено 7 №№ популярних видань окремих Шевченкових творів з коментарями, виготовлено серію спогадів про Шевченка; організовано при кабінеті сучасної літератури комісію для вивчення читача, архівну комісію й комісію живого слова (збирати пам'ятки сучасної усної творчості); організовано бібліотеку (1.500 т.) і рукописно-меморіальний відділ, що має у себе автографи та рукописи Шевченкові, Кулішеві, Щоголіва, Самійленкові, Нечуй-Левицького, Ганни Барвінок, Тесленкові, архів О. О. Потебні, тощо. До складу відділу належать також архіви літ. організацій і журналів («Плуг», «Гарт», «Червоний Шлях» і інш.). Звіти про поточну роботу Інститут друкують в «Наука на Україні» і в загальній пресі. Найближчим часом має бути впорядкований і відкритий меморіальний відділ, а також будуть зосереджені в Інституті всі історично-літературні матеріали УСРР, що стосуються роботи Інституту. Інститут береться також виготовити до видання в ДВУ українських класиків—Марка Вовчка, Куліша, Стороженка, Панаса Мирного й революційних письменників—Елана, Чумака, Михайличенка, Заливчого.

КИЇВСЬКА ФІЛІЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Київ

Засновано 1926 року. Керує проф. Дорошкевич О. К., секретар—Навроцький Б. О.; дійсний член Філіпович П. П.; наукові співробітники—Навроцький Б. А. і Новицький М. М.; аспірант—Лебідь А. Д. Структура: 1) кабінет для студювання Шевченкового

життя, 2) кабінет для вивчення до-Жовтневої літератури, 3) секція для вивчення поетики Шевченка і 4) секція для вивчення зв'язків творчості Шевченка з по-Шевченківською літературою.

Протягом двох років свого існування філія працювала тільки в царині Шевченкознавства і почасти в царині до-Жовтневої літератури (студіювання творчості Марка Вовчка). Зібрано архівні матеріали з цих галузей; роботи опубліковано в 1-му томі «Праць»; передбачено видати архів Марка Вовчка і зробити низку монографічних досліджень М. Новицького, Б. Навроцького, О. Дорошкевича і А. Лебеда. Звіти друкується в «Працях» Інституту.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА МОВОЗНАВСТВА ІМ. О. О. ПОТЕБНІ ПРИ ХАРКІВСЬКОМУ ІНСТИТУТІ НАРОДНОЇ ОСВІТИ

Харків, вул. Вільної Академії, ХІНО

Засновано 1922 року. Керує проф. Ріттер П. Г.

Секцій три: 1) порівняльного мовознавства (кер. Ріттер П. Г., дійсн. член—Маслов М. О., наукові співробітники—Гавриленко В. Д., Зарецький А. І.), 2) українська мова (кер. проф. Снявський О. Н., наукові співробітники—Німчинов К. Т., Суліма М. Ф., Йогансен М. Г., аспіранти:—Накодечний Н. Ф., Капустянський І. Н., Ткаченко В. Д.), 3) російська й слов'янські мови (кер. проф. Булахівський Л. А., дійсн. член—Зеленін Д. К., наукові співробітники—Невзорова В. Н., Патюкова О. В., Фінкель О. М., аспіранти:—Веселовська З. Н., Загорянський Ю. В., Каганович Н. А., Троян І. Л.). Видає катедрою Упрнауки НКО'су.

Кафедра вивчає, головню народні українські говірки, особливо на Лівобережжі; зібрано багатий діалектичний матеріал на Харківщині, Полтавщині, Дніпропетровській окрузі. Мета—використати народню мову для мови літературної, для науково-технічної термінології і для організації науково-літературної мови на основі народної. Звідси друге завдання—вивчити літературну мову взагалі і мову окремих письменників.

Звіти кафедри друкує в «Наука на Україні». 1927 року надруковано «Наукові записки ХНД кафедри мовознавства» з працями співробітників кафедри.

Найближчим часом мають бути виконані такі роботи: вивчення діалектів окремих місцевостей і зокрема мови колиши. Слов'яно-сербського повію (в зв'язку з цим питанням про вплив сербської мови на українську), вивчення Шевченкової мови; складання виробничих словників з окремих спеціальностей; в секції російської мови—вивчення мови та стилю Леніна; вивчення мови українських письменників, що писали російською мовою, і т. інш. Передбач-

часться організувати нові секції—романської, тімецької й живих східніх мов.

УКРАЇНСЬКА КНИЖКОВА ПАЛАТА

Харків, вул. Артема, 29

Засновано 1922 року. Склад її: 1) ред. бібліографічний відділ з архівом укр. друку, картотекою і редакцією періодичного органу, 2) контрольно-експедиційний відділ, 3) центральне бюро статистики та друку і 4) бюро для обміну книг з-за кордоном (у стадії організації). Директор—Годкевич М. О., зав. ред. бібл. відділом—Капустянський І. Н., зав. п. бюро статистики друку—Козаченко А. І. Палата у віданні НКОСу, бюджет на 1927-28 р.—35.000 карб. Працює над вивченням статистики й динаміки друку УСРР з погляду його кількісного та якісного складу. Результати своєї роботи друкує в періодичному органі «Літопис українського друку» (за три роки вийшло 131 друк. аркуш.). Готується «Щорічник укр. книги» (систем. показчик) і статистика укр. друку за 10 років. Із монографій видано: А. Козаченко «Книжная продукція УСРР 1923—26 г. Року 1926-27 провадилось поточну реєстрацію друкованих творів УСРР, статистику друку (поточну й порівняльно-історичну), бібліографічну консультацію в справах вивчення народного господарства, політичного життя й культурного будівництва.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ІСТОРІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ПРИ ХАРКІВСЬКОМУ ІНО

Харків, вул. Вільної Академії, ХІНО

Засновано 1922 року. Почесний голова акад. Бузескул В. П., керівник—проф. Семковський С. Ю. Секцій три: 1) історії західноєвропейської культури (керів. Гольдін М. С., наукові співробітники—Пакуль М. М., Лозовик Г. Н. і Чучмарьов В. І.; аспіранти—Олександренко Л. В., Кітєв А. Я., Гладнев П. Т.); 2) античної культури (керівн. Костянтинопольський М. Л., дійсні члени—акад. Бузескул В. П., проф. Кагаров Є. Г. (ЛПР); наукові співробітники—Державін В. Н., Кацевалов А. С.) і 3) методології наук (керівн. Рудаєв В. Я., дійсні члени—Семковський С. Ю., Коринський В. М., наук. співробітник—Філіпов А. П.).

Видає катедрою Укрнаука НКОСу; бюджет (1927-28 р.)—700 карб. 1926-27 року видано 2 вип. «Наукових записок н. д. катедри історії європейської культури». Звіти про свою роботу катедра друкує в «Наука на Україні».

КИЇВСЬКА НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

Київ, вул. Короленка, 37

Засновано 1924 року. Голова акад. Грушевський М. С.—Дійсні члени: проф. Грушевський А. С., проф. Клименко П. В., Щербина

В. І. (чл. кор. УАН); наукові співробітники: Баранович А. І., Ткаченко М. М.; аспіранти: Глушко С. В., Ігнатієнко В. А., Шамрай С. В., Антипович К. Е., Каминський В. Я., Крачковський М. Ф., Окіншевич Л. О., Степанішина О. М., Гладківський П. С., Єфімовський В. С., Кияница П. А., Кравцов Д. Є., Кравченко І. І., Нечипоренко П. І., Юркевич В. Д.,—катедра у віданні Упрнауки; на держбюджеті (1927-28 р.—1900 карб.).

На 1928-29 р.р. катедра поставила собі такі завдання: досліджувати соціально-економічний розвиток України в останні три століття, 1625—1925, а також ті культурні й політичні процеси, що розвивалися на цій економічній основі, щоб, поглиблюючи та поширюючи раз-у-раз це дослідження, охопити по змозі всю територію українського розселення в його природних, фізичних, господарських і колонізаційних межах. Крім того, на найближчий час поставлено такі спеціальні завдання: 1) систематичне збирання матеріалів, що стосуються другої половини XVII в. (за 1926 р. зібрано Львова й Кракова); 2) розроблення активного історичного матеріалу для пізнання соц.-ек. історії Лівобережної України XVIII в.; 3) дослідження економіки Правобережжя в другій половині XVIII і першій половині XIX в.; 4) вивчення аграрних стосунків та економічного побуту селян напередодні реформи 1861 р. і після неї; 5) економіка українського міста XVIII—XIX в.в.; 6) соц.-економічні стосунки в Західній Україні, головн. в Галичині XIX - XX в.в.; 7) історія української історіографії XVIII—XIX в.в.

Результати роботи надруковано в 1-му томі праць катедри «Студія з історії України», вид. 1926 р.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ім. АКАД. Д. І. БАГАЛІЯ ПРИ ХАРК. ІНСТИТУТІ НАР. ОСВІТИ

Харків, Технологічна, 7

Засновано 1922 року. Керівн. акад. Багалій Д. І.; секретар—Водолаженко О. Г. Катедра має чотири секції: 1) історії України (зав. Багалій Д. І.); 2) історії Росії (проф. Веретенников В. І.); 3) історії українського права (проф. Максименко Н. О.) і 4) етнографії та краєзнавства (проф. Ветухов О. В.). Дійсні члени: Барвінський В. А., Іванов Є. М., Мірза-Авакьянц, Оглоблін, Максимович; наукові співробітники: Горбань, Романовський, Дубровський, Татарінова, Водолаженко, Шманкевич, Білецька, Ковалевський А., Ковалевський П., Данківська, Єрофеев, Ганцова; аспіранти: Назарець, Козаченко, Лагодівська, Редін, Соловей, Левіцький, Сіян, Гіш, Савостьянов, Червяк, Пилипенко, Виженко, Дашкевич. 1927 р. до катедри приєднано Одеську секцію історії України: керів. проф. Слабченко, аспіранти—Хайт, Князев, Слабченко, Бровер, Рубінштейн, Ковбасюк. Катедра перебуває у віданні Упрнауки НКЮС'у; на держбюджеті (1200 карб.—1927-28 р.).

Катедра працює над вивченням соц.-економ. історії України й Росії, переважно в XVII—XVIII в. в. Етнографічна Секція почала працювати над темою «нехліборобські промисли селянської людності на Полтавщині» й призначила розробити другу тему «Обслідування кустарно-ремісної промисловости на Харківщині».

Результати роботи по всіх секціях катедра друкує в «Наукових збірниках Харківської Науково-Дослід. Катедри історії української культури» (до 1928 р. вийшло 7 томів). Звіти про поточну роботу друкує в «Наука на Україні» і в загальній пресі.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ІСТОРІЇ КУЛЬТУРИ Й МОВИ ПРИ НИЖЕНЬСЬКОМУ ІНО

Ніжен, Чернігівської округи, ІНО

Засновано 1922 року. Керівник проф. Резанов В. І. П'ять секцій: 1) античної культури (керів. проф. Покровський О. І.), 2) української й російської історії (керівн. проф. Березков М. М.); 3) української мови й літератури (керівн. проф. Рихлік Є. А.), 4) російської й загальної літератури (керівн. Резанов В. І.), 5) педолого-педагогічна (керівн. проф. Колубовський Я. М.). Дійсні члени: проф. Турцевич І. Г. (ант. культура), проф. Грузинський О. С. (укр. мова й література). Наукові співробітники: Карпеко О. О. (Київ), Штепа К. Ф., Ершов А. Г., (він і секретар катедри), Куїс М. Г., Кукаркін В. В. Аспіранти: Алексєєв Ф. П., Пухтинський В. К., Фесенко В. А., Кліміша П. Т., Павловський І. Я., Костенецький Г. Є., Пулинець А. С., Одарченко П. В., Ладухін М. Ю., Лозовик Г. Ф., Рябко М. А., Бутко Г. Д., Косенко М. С., Борисенко С. Ю., Кононенко П. О., Котляров В. П., Куїс А. М., Проценко Н. Ф.

Видає катедрою Упрнаука НГОС'у; на держбюджеті (1927-28 р. —10.000 карб.). Відомості про роботу—в «Бюллетене н.-и. кафедри» (друк. на склографі, коло 10 аркуш.), в «Науці на Україні» 1927 р. № 2-4; результати роботи окремих співробітників—у «Записках Нежинського ІНО», у виданнях ВУАН і інш.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА ПРИ ХАРКІВСЬКОМУ ІНСТИТУТІ НАРОДНОЇ ОСВІТИ

Харків, вул. Вільної Академії, ХІНО

Засновано 1926 р. Керівник проф. Білецький О. І. Має чотири секції: 1) теорії й методології літератури (кер. Білецький О. І., наукові співробітники: Лезін Б. А., Габель М. О., Чучмарьов З. І., Розенберг О. Г., Державін В. М., аспірант Доленго М. В.), 2) української літератури (керів. Плевако М. А., наукові співробітники: Тиховський П. І., Шамрай А. П., Ткаченко І. М., Панченко М. Ю., аспіранти: Ізотов І., Майфет Г., Петренко П., Савченко С., Панов А., Не-

дужка М., Гребінник, Чернець, Тященко), 3) російської літератури (керів. Жінкін М. П., наукові співробітники: Самарін М. П., Айзеншток І. Я., Єфімова З., аспіранти: Федоровська М., Івановська А., Легавко М., Єрохін В., Сорокін В., Склярів Н., Строїлов), 4) західно-європейських літератур. (керів. Плєсський М. Г., наукові співробітники: Лейтес О. М., Сірокомська Н. І., аспірант Утевський С.). У віданні Укрнауки; на держбюджеті (з 37 душ особового складу дістають зарплату та стипендію 13; 1927-28 р. на опер. видатки—700 карб.).

Основні питання роботи: а) теорія й соціологія літературних стилів, б) теорія й соціологія читацького смаку, в) російсько-українські літературні взаємовідносини. Власного органу кафедра поки не має і праці свої публікувала в «Наукових записках кафедри історії української культури», в «Наукових записках кафедри історії європейської культури» і окремими збірниками (напр. «Русский романтизм» (Лтр. 1927 р. вид-во «Академия»). Звіти—в «Науці на Україні».

Найближчого п'ятиріччя кафедра має провадити далі роботу над темою «а», зв'язавши її щодо матеріалу з сучасними літературами СРСР і Заходу, наблизити роботу теоретичну до потреб методичного викладання літератури в сучасній школі і тісніше зв'язати загальну роботу кафедри з роботою літ-письменницьких організацій і педагогів-словесників.

КИЇВСЬКА НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА МОВОЗНАВСТВА

Київ

Кафедра має відділи: мовознавства і історії літератури. Перший відділ має секції: загального мовознавства, історії української мови й слов'янського мовознавства; другий відділ має дві секції: української літератури й західної літератури.

Особовий склад кафедри: А. Ю. Кримський (керівн. кафедри та відділу мовознавства), А. М. Лобода (керівн. відділу історії української літератури). Дійсні члени: проф. М. К. Грунський, М. Я. Калінович, С. І. Маслов, С. В. Савченко, наукові співробітники: В. Я. Гнатюк, О. К. Дорошкевич, М. С. Драй-Хмара, М. К. Зеров, П. М. Попов, Є. А. Рихлік, П. П. Філіпович, В. В. Ягубський; аспіранти: В. В. Більт, Л. І. Білозерова, О. Ф. Бургард, В. К. Дем'янчук, М. Є. Іваненко, С. Г. Козуб, А. Д. Лебідь, Г. А. Левченко, І. В. Лютий, Н. І. Ліперовська, Б. О. Навроцький, М. М. Новицький, В. П. Петров, П. І. Рулін, Є. А. Сабалдир і П. Н. Лознев.

Кафедрою видає Укрнаука, вона видає й кошти на її утримання (1927-28 р.—700 карб.). Праці співробітників кафедри надруковано в журналах: «Записки історично-філологічного відділу УАН», «Життя й революція», «Нова громада», «Бібліографічні вісті».

«Етнографічний вісник», «Червоний шлях», збірник «Іван Франко», збірник «Шевченко та його доба», «Україна», «Збірник на пошану акад. Багалія».

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА МИСТЕЦТВОЗНАВСТВА

Київ, Інститут Народної Освіти

Засновано 1925 року. Має секції в Харкові. Керівник—акад. Новицький А. П.; дійсні члени: Гордієв Д. О., Квітка К. В., Ернст Ф. Л., Таранушенко С. А., Зуммер В.; наукові співробітники: Кісіль О. Г., Івасюк М. І., Моргилевський, Куринний П. П., Брона Г. Г., Якубський Б. В., Рудін П. Аспіранти: Коцюбинська П. А., Павленко М. С., Мулявка Л. Д., Сінько Є. Ю., Щелобієва М. О., Степанова С. Ф., Масютин Ю. Н., Борик С. С., Лящевич А. І., Вілоцерківський Т. З.

ХАРКІВСЬКА СЕКЦІЯ НАУКОВО-ДОСЛІДЧОЇ КАТЕДРИ МИСТЕЦТВОЗНАВСТВА В КИЇВІ

Харків, вул. Вільної Академії, 6/8

Засновано 1926 року. Має три підсекції: 1) мистецтва України, 2) кавказько-візантійського мистецтва, 3) мистецтва Ісламу. Керівник Секції—проф. Гордієв Д. П.; секретар—Берладіна К. А. Секція українського мистецтва—керівник проф. Таранушенко С. А., наук. співробітник Берченко Є. В.; секція кавказько-візантійського мистецтва—керівник проф. Гордієв Д. П., наукові співробітники—Берладіна К. А., Івановська Т. А., Лейтер М. Ю., Нікольська Є. А., аспірант—Степанова С. Ф.; секція Ісламу—керівник проф. Зуммер В. М., аспірант—Вязьмітіна М. І. Секція у віданні Упрнауки НКО; бюджет (включаючи зарплату співробітникам)—3420 карб. Останнім часом секція працювала над збиранням матеріалу стародавнього мистецтва, архітектури, фотографій, обміряла та зарисувала й описувала архітектурні пам'ятки України, Кавказу, Криму й Туркестану, а також опрацьовувала зібрані матеріали. Передбачається обслідувати пам'ятки будівництва Слобідської України, обробити пам'ятки народної живописі тощо. Звіти про роботу друкується в журналах «Східній Світ», «Наука на Україні» у виданнях Кавк. Істор. Археол. Ін-ту, в анкетах «Вісника Академії Наук» і інші.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА УКРАЇНОЗНАВСТВА

Дніпропетровське, Інститут Народної Освіти.

Засновано 1922 року. Має секції: 1) загальної історії; 2) історії робітничих і селянських рухів; 3) української історії і 4) історії української літератури та мови. Особовий склад катедри: проф. Яворницький Д. І., професори: Бречкевич М. В., Пархоменко В. А.,

Злотніков М. Ф. і Єфремов П. А.; науковий співробітник Євстафій Д. Н. і 7 аспірантів. Катедра перебуває у віданні Упрнауки НРОС'у. Бюджет 700 карб. у 1927-28 р. (на операц. видатки). Катедра вивчає пам'ятки місцевої старовини та побут степової України. З-поміж найважливіших праць катедри треба відзначити такі: «Архівні матеріали XVIII століття з історії запорізьких козаків та колонізації запорізького краю» (акад. Яворницький), «Дніпрові пороги», «Матеріали з української етнографії», «Словник української народної мови» (акад. Яворницький), «Політика гетьмана Самойловича» (проф. Пархоменко); цукроварницька промисловість Росії в період континент. блокади (проф. Злотніков). Співробітники катедри брали участь в експедиції для вивчення пам'яток старовини на території Дніпрельстану, роботою тією керував акад. Яворницький. Праці катедри друкуються в виданнях ВУАН та в записках Дніпропетровського ІНО, журналах «Літопис революції» і «Східний Сві».

МУЗЕЇ ТА БІБЛІОТЕКИ

АРТЕМІВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ КРАЄЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ ім. АРТЕМА

Артемівське

Засновано 1924 року. Музей має відділи: промисловості та сільського господарства, природи, історії і мистецтва.

Завідувач—Часовніков І. Музей у віданні Окрінспектури Наросвіти. Бюджет на 1928-29 р.—2.913 карб. Провадить роботу над збиранням матеріалів, що характеризують природу та економіку округи. Музей виготовлює до друку опис Артемівської округи. Звіти надруковано в журналі «Освіта Донбасу».

БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ МУЗЕЙ

Біла Церква, Замок

Засновано 1925 року. Має відділи: геологічний, історичний, етнографічний, сільсько-господарський і мистецтва. Завідувач—Іванов Ф. М. Музей працював над збиранням експонатів і матеріалів. Виготовлено такі роботи: «Історія музею», «Провідник по музею». Надалі музей має вивчати історію Білої Церкви, кустарну промисловість і ганчарництво краю, а також робити археологічні розкопки. Бюджет на 1928-29 р.—6.000 карб.

БЕРДИЧІВСЬКИЙ ІСТОРИЧНО-КУЛЬТУРНИЙ ДЕРЖАВНИЙ МУЗЕЙ-ЗАПОВІДНИК

Бердичів, Кармелітанська вулиця, 23.

Засновано 1926 року. Зав. Мовчановський Ф. М. Відає музеєм Наркомос. Фінансується з місцевого бюджету. Музей робив обслідування корисних копалин округи.

ВІННИЦЬКИЙ ІСТОРИЧНО-ПОБУТОВИЙ МУЗЕЙ

Вінниця, вулиця 9-го січня, № 13

Засновано 1919 року. Має такі відділи: етнографічний, історичний, археологічний, відділ культів, історії революції і сільсько-го-

подарський. Наукові співробітники: Брілінг Г. В., Нарушевич М. Ф., Широкий І. П.; зав. музею—Г. В. Брілінг. Бюджет на 1928-29 р.—4.819 карб. Музей провадив роботу над вивченням ганчарства на Гайсинщині; обслідувано понад 100 старовинних будинків у Вінниці і ряд старо-українських церков з погляду їхніх архітектурних особливостей, крім того проведено низку й інших робіт.

ВОЛИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МУЗЕЙ

Житомир, Лермонтовська вулиця, 13

Засновано 1900 року. Має відділи: геологічний (зав. геолог—Бальський С. В.), ботанічний (зав.—Бащинська М. М.), зоологічний, етнографічний (зав.—Кравченко В. Г.), історичний (зав.—Іллюченко Г. Ф.), археологічний (зав.—Левицький І. Ф.), мистецтва (зав.—Антонов Д. С.) і бібліотеку (зав.—Кудрицький М. П.). Директор музею—Медведова Ф. В., секретар—Червинський О. П., співробітників—11. Музей у віданні Н. К. Освіти. Бюджет на 1927-28 р.—28.015 крб. Основні роботи: геологічні дослідження корисних копалин для складання геологічної мапи Волині, крім того складання списку рослин і фауни Волині. Праці музею надруковано в «Записках Волинського Інстит. Нар. Освіти». Співробітники музею брали участь в експедиції Геологічного Комітету і в пром. розвідках тресту Порцеляно-Фаянс-Скло.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКИЙ МУЗЕЙ

Харків, вулиця Фр. Енгельса, 10

Засновано 1924 року. Музей має 8 відділів: загальний з 7 п/відділами, відділ хліборобства з 8 п/від., відділ тваринництва з 10 п/від., лісовий відділ з 8 п/від., відділ державного майна і землевпорядкування з 4 п/від., відділ с.-г. техніки з 4 п/від., відділ кооперації з 10 п/від., торгово-експортний відділ з 3 п/від. Основні матеріали музею—експонати, що виготовили до Всесоюзної С. - Г. Виставки у Москві 1923 р. НКЗем, земоргани, досвідні установи і інші організації. Директор музею—Луцкевич; фахівці - агрономи: М. М. Кузьменко, І. А. Ващугін, С. А. Тропко. Музей у віданні НКЗему УСРР, фінансується з державного бюджету. Основне завдання музею—відображати в себе всі моменти й напрями с.-г. дійсності та організаційно-економічної роботи над розвитком та поліпшенням сільського господарства, висвітлювати пляново-організаційні заходи с.-г. будівництва й земельної політики, а також висвітлювати досягнення науки та практики в справі раціоналізації с.-г. промислу й просування с.-г. знань у хліборобське населення. Музей одвідує щорічно 20.000 чоловіка на рік. Загальна вартість експонатів 30—35 тис. карб.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ ім. Т. ШЕВЧЕНКА

Київ, вулиця Революції

Засновано 1899 року. Наукові робітники музею: Заклінський Р. Р., (директор музею), проф. Ернст Ф. Л. (зав. худож. відділу), Козловська В. Є. (зав. археолог. відділу), Мощенко К. В. (зав. відділу нар. мистецтва), Пилипенко Б. К. (зав. історично-побут. відділу), Онищук А. І., Колцуняк Г. М., Артюхова А. В. Відає музеєм Упрнаука.

Останніми роками музей провадив такі роботи: робив археологічні розкопки на Київщині та Гуманщині, обслідував сільську архітектуру на Поділлі, на Полтавщині і інше. У плямі поточною року накреслено роботи з археології (Фастівський район, Біла Церква), обслідування Чернігівської та сусідніх округ з історично-побутового погляду, обслідування селянського будівництва на Поділлі, на Полтавщині. Крім того у п'ятирічному пляні свої роботи музей передбачає: досліджувати Трипільську культуру, наглядати за археологічними знахідками шідчає комунальних робіт, робити порайонне обслідування України, досліджувати селянську архітектуру на Україні, танцарство на Полтавщині і інше. Праці свої музей друкує в журналах: «Життя й Революція», «Бібліологічні Вісті», «Зап. Бібл. Т-ва», а також і окремими виданнями.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ТОРГОВИЙ МУЗЕЙ

Київ, Червоний майд., № 2-6

Засновано 1926 року. Завдання музею—систематизувати і вивчати зразки товарів і матеріалів українських ринків. Особовий склад: І. З. Каганов (директор), В. І. Емдіна (заст. дир.), І. І. Лермак, В. Д. Удовенко, Є. П. Бойко, проф. Б. К. Енкен. Фінансують НКТорг і Ярмарком. Виконано такі роботи: «Накладные расходы и оптово-розн. цены в совет. торговле», «Организация магазина», «Як краще влаштувати крамницю» (І. І. Каганов); «Хмелевой рынок», «Ресурсы меда и воска на Украине», «Перспективы экспорта перемолочных продуктов Лесостепи Украины» (І. І. Лерман), «Хлебный рынок Украины (І. Давідзон), «Рабочая кооперация Правобережья в 1926-27 г.» (В. А. Биховський), «Каолиновый экспорт и каолиновая промышленность Украины» (С. М. Цейтлін), «Стандарты печеного хлеба» (проф. Майзельс), «Украинский рынок смолы и скипидара» (М. Воль). Провадиться вивчення млинарства на Україні, хлібної торгівлі, ринку хмелю тощо.

При музеї організовано виставку зразків товарів, лабораторію і майстерню для вивчення техніки роздрібної торгівлі.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ КООПЕРАТИВНИЙ МУЗЕЙ

Київ, вулиця Героновича, 24

Засновано 1923 року в Харкові. З 1926 року музей перебуває в Києві. Має відділи: 1) Всеукраїнська Центральна Наукова Коопе-

ративна Бібліотека, основний фонд її становить «Кооперативна Україна». Бібліотека ця має такі відділи: а) бібліотека кооперативних діяграм і картодіяграм (до 3.500 примірн.), б) бібліотека кооперативних діапозитивів (3.000 штук); в) бібліотека кооперативних фотографій (до 5000 шт.); II) Архів кооперативних матеріалів; III) постійна Всеукраїнська кооперативна виставка (з 14 відділами: споживчої кооперації, с.-г. кооперації, кустарно-промислової і інших галузів кооперації).

Директор музею—проф. Токаревський М. Д., охоронець архіву—Савіч А. П. (історик). Музей фінансує Центральна Кооперативна Спілка УСРР. Звіти про свою роботу музей друкує в «Записках Київ. Коопер. Інституту», в «Працях Н. Д. Катедри Кооперації». Надалі гадає видавати власний «Щорічник Всеукраїнського Кооп. Музею».

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ СОЦІАЛЬНИЙ МУЗЕЙ ім. АРТЕМА

Харків, вулиця Вільної Академії, 68

Засновано 1922 року. Має 3 відділи: природних умов, продукційних сил та виробничих можливостей і охорони здоров'я (з п'від. охорони праці). Особовий склад: директор—Г. В. Каховський; співробітники—М. Г. Філянський і Я. К. Воронов. Фінансується з держбюджету (24250 крб. на 1927-28 р.). Музей організував обслідування родовища будівельних матеріалів на Волині, Київщині і Дніпропетровщині. Надалі має обслідувати родовища корисних копалин УСРР.

ГАДЯЦЬКИЙ МУЗЕЙ ім. М. П. ДРАГОМАНОВА

Гадяче, Роменської округи

Засновано 1921 року. Зав. музею—Кононенко О. О. Відас музеєм Окрінспектура Наросвіти. Бюджет на 1928-29 р.—737 карб. Відділи: історично-меморіальний, художній, керамічний, етнографічний, нумізматичний, природничий, археологічний, революційний і шкільний.

ДЕРЖАВНИЙ КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНИЙ ЗАПОВІДНИК «ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙНИЙ ГОРОДОК»

Київ, Печерське

Засновано 1920 року. Відділи має такі: скульпів, металю та каменю, шиття та тканини, живописі, письма та друку, нумізматикки, архітектури і музей української старовини. Склад наукових співробітників: Курінний П. П. (директор), Моргілевський І. В., Мошценко К. В., Попов П. Н., Потоцький П. П., Шугаєвський В. А., Новецька М. А., Касперович Н. І., Кржеміньський К. І., Більська А. І., Трипільський Д. М. Бюджет на 1928-29 р.—92572 карб. Заповідник у

відавні Укр. Науки. Науково-дослідча робота концентрувалася головизно на вивченні Лаври, для чого року 1929 засновано при Заповіднику Комісію для дослідження Лаври, де опрацьовується матеріяли музеїв і архівні джерела, що стосуються історії економіки України, монастирського землеволоніння і т. інш. Заповідник уряджував експедиції збирати матеріяли на Поділля, Бердичівщину, Чернігівщину, Кременчуччину і інш. Обслідувано ряд архітектурних пам'яток. Були також експедиції і в Туркестан розшукувати експонати з окремих культур; крім того роблено розкопи: неоліту, великокнязівських склепів у Лаврі і «варязьких» печер. Поточного п'ятиріччя передбачається провадити такі роботи: вибірувати культурні й історичні цінності на Волині, Поділлі, Полтавщині, Чернігівщині, Донбасі і на Кубані, експедиції до Криму, Туркестану, Сибіру, Тибету і в Індію, щоб поповнити експонати східних релігій; розкопи: Трипільської, Скитської і Сарматської культур, «варязьких» печер і інші роботи. Видано міжмузейного збірника: «Український Музей т. I», витотовлюється до друку праці «Т-ва Дослідників Лаври».

ДЕРЖАВНИЙ ХЕРСОНСЬКИЙ ІСТОРИЧНО-АРХЕОЛОГІЧНИЙ МУЗЕЙ

Херсон, Червоноармійська, 12

Засновано 1890 року. Має відділи: палеонтологічний, археологічний, художній і нумізматичний. Зав. п/від. скито-сарматського і художнього—Фабриціус І. В.; зав. п/від. палеонт., доістор. і нумізMAT.—Добровольський А. В.; зав. п/від. антич., середніх віків, татар, і україн.—Крисін Г. Т. Відає Укр. Наука. Бюджет—7000 карб. (1927-28 р.).

Музей складає археологічну мапу північ. частини Надчорномор'я. Робить розкопи на Аджигіальському городищі, кургани Лук'янівці в Снігирьовському районі і по інших місцях Херсонщини. Праці свої друкує у «Вестнике Одесской Комиссии Краеведения», і «Бюлетені Каб. Антроп. і Ентології Укр. Ак. Наук». Низку праць передано до Всеукр. Археолог. Комітету, але їх ще не надруковано. Музей бере участь в експедиції для обслідування Дніпрельстану.

ГЛУХІВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ МУЗЕЙ

Глухів, Вулиця Леніна, 68

Засновано 1920 року. Має відділи: археологічний та історичний, етнографічний, біологічний, виробничий і рев. руху. Фінансується з місцевого бюджету. Завідувач музею—Морачевський Я. Н. (сриводник). Працює музей в справах археології місцевого краю і вивчає кустарні промисли, зокрема деревообробне виробництво. Нагаді має робити обслідування природніх багатств і культурних

пам'яток округи. Звіти про свою роботу друкує в бюлетені Глухівської окрїнспектури Наросвіти.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ КРАЄВИЙ ІСТОРИЧНО-АРХЕОЛОГІЧНИЙ МУЗЕЙ

Дніпропетровське, майдан Жовтневої Революції, 2

Засновано 1905 року. Директор—акад. Д. Я. Яворницький; наукові співробітники: Харницький Д. І. (Істор. Запоріжжя), Пархоменко В. О. (Істор. України). У Віданні Головнауки. Фінансується з держбюджету і спец. коштів. Бюджет (на 1927-28 р.)—25660 крб.

Збирає матеріали з історії, економіки, етнографії і археології краю. Звіти друкує в «Збірнику Дніпропетровського Краєвого Музею».

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ХУДОЖНИЙ МУЗЕЙ

Дніпропетровське, проспект К. Маркса, ріг Бороленивської вул., 101.

Засновано 1914 року. Відділи: Західно-європейський, російська школа, з 11-ої чверті XIX століття, жанри й пейзаж, живопис, скульптура, кераміка, графіка й бронза. Музеєм відає Окрнаросвіта. Бюджет—10.000 крб. (1927-28 р.). Завідувач музею—Мейстер А. Л. науковий співробітник Коренев В. В. Музей провадить велику роботу над виявленням і вибіруванням художніх речі по округі. Відновлено й науково розроблено близько 200 експонатів, головню живописі, скульптури й кераміки. Звіти про зроблену роботу друкує в журналах «Український Музей», «Заря» і інші.

ДЕРЖАВНИЙ ХУДОЖНЬО-ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ

Харків, вул. Вільної Академії, № 6/8

Директор Музею—проф. В. М. Зуммер. Заступник директора—худ. Б. В. Порай-Копиць. Наукових співробітників—6. Роботу свою музей не розгорнув ще, бо немає відповідного приміщення для експозицій музейних колекцій, а тому й закритий для одвідування.

Музей має 3 основних відділи: живописі, графіки і декоративно-прикладного мистецтва; останній відділ має кабінет кераміки і кабінет мистецтва Сходу.

В основу збірок відділу живописі та графіки лягли художні колекції колишнього Харківського Університетського Музею і Харківського Міського Художньо-Промислового Музею, передані 1920 р. Державному Центральному Художньо-Історичному Музею.

Відділ живописі має дві колекції: колекцію західно-європейського мистецтва та ізоляного мистецтва. Відділ живописі має близько 2.000 творів.

Графічний відділ. Зібрані в ньому гравюри й малюнки перебувають у Харкові вже понад 100 років. Збірка цього відділу—

це перлина Харківського Х. І. Музею; у своїх колекціях естампів та малюнків вона має до 10.000 прекрасно відліланих аркушів. Цей відділ Харк. Художн. Істор. Музею посідає певне клясе місце серед графічних збірок нашого Радянського Союзу—між ними вона на третьому місці.

У відділі декоративно-прикладного мистецтва цілком самостійно стоїть керамічний кабінет, де на зразках репрезентовано розвиток порцелянового, фаянсового, майолікового й скляриського виробництва у Росії й на Заході (2.500 речей).

Музей являє собою матеріальну базу науково-Дослідчої Катедри Мистецтвознавства й Харківського Художнього Інституту.

Звіти про роботу співробітників Музею надруковані в «Працях н. д. катедри європейської культури», «Мистецтвознавстві», «Все-світі» й інш.

ПРИРОДНО-ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ

Одеса, Бульвар Фельдмана

Засновано 1920 року. Має відділи: постійний, прокатний, бібліотеку; передбачається організувати антирелігійний. Зав. музею проф. Третьяков Д. К. Музеєм відає Окрполітосвіта. Бюджет на 1927-28 р. близько 10000 крб. Обслуговує школи, клуби, виставки, а також лекторів політосвіти наочним приладдям.

ПРИРОДНО-ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ

Запоріжжя. Вулиця Гоголя, Педтехнікум

Засновано 1927 року. Зав. музею т. Павлов. Фінансується з місцевого бюджету, на 1928 рік—1415 крб. Перебуває в стадії організації.

ЗООЛОГІЧНИЙ МУЗЕЙ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

Київ

Засновано 1919 року. Музей є центральним зоологічним науково-консультаційним органом для низки с.-г. установ. Структура його: 1) виставкова частина, відкрита для широкого загалу; 2) наукова частина—колекції для роботи спеціалістів, поділені на 3 частини: а) ссавці та птахи, б) комахи, в) препарати в спирту та формаліні; 3) бібліотека. Особовий склад: директор музею—В. А. Караваєв (ентомологія, мармекологія), М. В. Шарлемань (Орнітологія, маммаліологія), С. Я. Парамонов (ентомологія, диптерологія). Крім того в музеї працюють три постійних нештатних наукових співробітники. Відає УАН. Музей зібрав матеріал з фауни низки округ України. Складено визначника ссавців України (Шарлемань) і визначника комах України (Караваєв). Брав участь в експедиції для обстеження українських заповідників. Надруковано праці з орнітофауни

Волині та Київщини (Шарлемань), зоографічний нарис України (Шарлемань), низку статтів про фауну України, Росії і інших країв (Усурійський край, Кавказ, Закаспійська область і інші). Роботи друкує в «Працях і Записках Фіз. Мат. Відділу УАН», а також і за кордоном. Власні видання: збірники праць Музею—4 томи (готується новий збірник на 8 друк. аркушів) і дві монографії С. Парамонова.

ІСТОРИЧНО-АРХЕОЛОГІЧНИЙ МУЗЕЙ

Кам'янець-Подільський

Засновано 1890 року. Зав. музею—А. Неселовський, охоронець музею—Є. Сицинський. У виданні НКОсвіти. Бюджет 1926-27 р.—5.073 крб. (з 1927,28 року на місцевому бюджеті). Надруковано: «Так звана Брайловська монета», «Подільський Третинник», «Наймити та наймички на Поділлі в XVIII ст.» Веселовського; «Українська архітектура», «Нарис з історії Поділля» (Сицинського).

ІЗЮМСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ МУЗЕЙ

Ізюм

Засновано 1920 року. Має відділи: природи, сільського господарства, побуту, місцевої промисловости, історично-археолог., історії революції, картинну галерею. Директор—Сібілев М. В. (археолог). Зав. відділу природи та сільсько-госп.—Попова Є. О. (природник). Бюджет—5.187 крб. (1927,28 р.). У виданні НКОсвіти. Провадить такі дослідчі роботи: збирає корисні копалини, вивчає місцеві кустарні промисли, робить гідрометричні і метеорологічні спостереження. Звіти про роботу друкує в журналі «Краєведение» і у власному виданні.

КОРСУНСЬКИЙ ПРИРОДНИЧО-КРАЄЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ

Корсунь, Шевченківська округа

Засновано 1923 року. Відділи: зоологічний, ботаничний, геологічний і крім того ще організується апрономічний і палеонтологічний. Зав. музею—Фещенко А. С. Музей вивчає геологію і корисні копалини, фльору й фауну околиць Корсуня і сусідніх районів—Канівського, Городиського і Стеблівського. Найближчим часом музей має на думці провадити всебічне вивчення фльори, фауни і геологічних утворень місцевого краю, притягнувши до цієї роботи і місцеві краєзнавчі сили. Музей брав участь у польових роботах Укргеолкому в Київському районі. Звіти про роботу надруковано в журналі «Краєзнавство» (1928 р., № 1, 4), «Наукові записки Корсунського Педтехнікуму» (№ 1), у збірнику «Шам'ятки природи» і інш. Музей перебуває в виданні корсунського Педтехнікуму і на його коштах.

КИЇВСЬКИЙ КРАЄВИЙ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКИЙ МУЗЕЙ НКЗему і ПОСТІЙНА ПРОМИСЛОВО-ВИРОБНИЧА ВИСТАВКА ВРНГ УСРР

Київ, вулиця Революції, 8

Засновано 1925 року. Поділяється на дві частини, що зафіксовано в самій назві установи. Особовий склад співробітників: директор—проф. Є. Д. Сташевський; агрономи: В. Н. Степанов, Ф. В. Скуратор, Н. П. Гаєвський, І. В. Яновський; інженер-хемік М. Ф. Бернштейн; вчений товаровівець—Є. П. Войко, фахівці кустарного промислу—Ю. С. Александрович, Є. Ю. Спаська; фахівець шовківник—М. Г. Сироватка; блжильник—Ш. Я. Портнов. Кошти на музей дає НКЗем УСРР (1927-28 р.—18.000 карб.), і крім того дано ще дотацію з місцевого бюджету 5.300 карб. На виставку дають кошти трести (1927-28 р.—24.900 карб.).

Завдання С.-Г. Музею та Виставки: збирати та вивчати і демонструвати способи виробництва, зразки продукції і досягнення кількісні і якісні в сільському господарстві Правобережжя та Лісостепу України і в с.-г. промисловості України. Видано каталог Музей бере участь у виданні науково-популярного органу Київської Краєвої С.-Г. Досвідної Станції і С.-Г. Музею «Шляхи с. г. ва Київського Краю»

КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ ОКРУЖНИЙ МУЗЕЙ

Кременчук, вулиця Гоголя, № 9

Засновано 1927 року. Має відділи: природничий, історичний, краєзнавчий, сільсько-господарський і мистецтва. Наукові співробітники: Калениченко П. Г. (директор), Молоков, Курський П. П. і Нечаєв М. М. Фінансується з місцевого бюджету (1928 р.—2.000 карб.). Звіти про роботу друкуються в журналі «Краєзнавство».

КУП'ЯНСЬКИЙ МУЗЕЙ КРАЄЗНАВСТВА

Куп'янка

Засновано 1927 року. Має такі відділи: природничо-історичний, історично-археологічний, агрономічний і кустарно-промисловий. Зав. музею—Яковлев Є. Н. Відає музеєм Окрінспектура Наросвіти. Бюджет—3.000 карб. (з місцевих коштів). Збирає експонати, згодом має організувати вивчення природи та археології округи.

КРАЄВИЙ СОЦІАЛЬНИЙ МУЗЕЙ

Луганське

Засновано 1920 року. Має відділи: археологічний, етнографічний, історично-революційний, історії місцевого краю, технічний і природознавчий. Зав. музею Локтюшев С. О.; наукові співробітники:

Альбрехт А. С. (краєзнавець), Гребенєва С. І. (ботанік) і Розенель (інженер механік). У віданні Укрнауки. Кошти дає Окрвиконком (9.152 крб. 1928-29 р.). Вивчає природні умови, археологію і етнографію Луганщини. Звіти про роботи надруковано в працях ВУАН, в журналі «Антропологія» і в працях Наукового Т-ва Донбасу (т. I, 1928 р.).

ЛУБЕНСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ ПРОЛЕТАРСЬКИЙ МУЗЕЙ

Лубні, вулиця Леніна

Засновано 1919 року. Відділи такі: археологічно-історичний, етнографічний, художній, худож.-промисловий, природничий, сільсько-господарський і бібліотека. Зав. музею—Плескач І. Я. (археолог), заступник його—Терещенко Ф. Д. (рільництво). У віданні НКЮсвіти. Бюджет на 1927-28 р.—354 крб.

ЛОХВИЦЬКИЙ РАЙОННИЙ МУЗЕЙ ІМ. Г. СКОВОРОДИ

Лохвиця, Роменської округи

Засновано 1920 року. Має відділи: природничий, сільського господарства, історії та археології, мистецтва (культура, побут, театр). Крім того має бібліотеку з архівом. Зав. музею—Крестинський Т. Я. Бюджет (з місцевих коштів) 1.200 крб. (1928-29 р.). Завдання музею—вивчати Лохвицький район. Вивчає місцеве сільське господарство і кустарну промисловість, природу, історію і археологію. У пляні робіт накреслено: збирання матеріялів, що висвітлюють сучасну врожайність на території району і способи її підвищення; археологічні розкопи; вивчення лікарських рослин і шкідників с.-г. рослин.

ЛЕБЕДИНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ІСТОРИЧНО-ХОУДОЖНІЙ МУЗЕЙ ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

Лебедин, Сумської округи

Засновано 1919 року. Має відділи: 1) художньо-історичний з п/від. живописі, старовинних художніх меблів, фарфору; 2) східного мистецтва; 3) українського мистецтва; 4) краєзнавства з п/від. геологічним, археологічним, ентомологічним і ботанічним. Зав. музею—Руднев Б. К. Бюджет з місцевих коштів (1928-29 р.—1.290 крб.). Музей обслідував городища і старовинні церкви та будівлі. У цих роботах брав участь проф. Таранушгенко (Харків), а також аспірант Стульніцький. За пляном своєї роботи музей має скласти загальний історично-побутовий нарис м. Лебедин та його району і вивчити експонати музею.

МАРІУПІЛЬСЬКИЙ МУЗЕЙ КРАЄЗНАВСТВА

Маріупіль

Засновано 1920 року. Має 7 відділів: природничо-науковий, культурно-історичний, соціально-економічний, метеорологічну станцію, центральний фізичний кабінет, наукову бібліотеку і відділ живої природи. Особовий склад: Зав. музею—І. П. Коваленко, співробітники: В. Л. Голіцинський, П. М. Шіневич, С. О. Гурарі - Вайнерова, Н. С. Коваленко, В. В. Волинський. Фінансується з місцевого бюджету, та ще 1927-28 року мав дотацію з держбюджету на організацію грецьк. відділу й на дослідчі праці. Провадив такі дослідчі роботи, вивчаючи Маріупільську округу: виявляв пам'ятки природи (організм. 4 заповідники), досліджував орнітофавну та іхтіофавну, збирав корисні копалини, склав повного гербарія, вивчав матеріяльну культуру грецької людности (побутові матеріяли й частину архіву грецького суду) і робив історично-археологічне обслідування північно-схід. частини округи та околиць Маріуполя. Метеорологічна Станція опрацювала матеріяли про повідь 1925 і 1927 р.р. і про землетрус 1927 р. Складено рукописа про стан рибних промислів до і після революції, зібрано й систематизовано матеріяли про економічну географію округи, складено для екскурсантів «Провідника по Маріупільській округі» і «Провідника по музею», а також ряд інструкцій про збирання краєзнавчого матеріялу.

Музей брав участь у роботах дослідників—проф. Іванова, ботаніків—Лазаренка та Клокова, геолога Фрема, лінгвіста Спірідонова і інших. Надалі накреслено такі роботи: дальше вивчення орнітофауни, іхтіофауни, петрографії й фльори округи, участь в експедиції проф. Махова для вивчення ґрунтів, дальше історично-археологічне обслідування округи (м. Бердянського, району «Кам'яних Могил», курганів коло с. Темрюка і старих кріпостей), вивчення антропології, побутових особливостей і духовної культури грецької людности, а потім української, німецької і єврейської. Крім того музей ставить собі на меті опрацювати метеорологічні матеріяли, вивчати клімат округи й енергетику вітрів, дослідити ріст промисловости округи за штирліччя 1923—1928 р.р. та продукційність праці в цензовій промисловості округи в 1926-27 р., вивчати землекористування грецької людности. Музей видає збірника з описом округи (Географічне положення, геологічна будова, фльора, фауна, клімат, Озівське море і рибальство, історично-етногр. нарис людности, економіка округи, бібліографія).

МИРГОРОДСЬКИЙ КРАЄЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ

Миргород, Лубенської округи, вулиця Гоголя, 137

Засновано 1920 року. Має відділи: природничий, соціально-політичний, матеріяльної культури, відділ виробництв і меморіяль-

ний. При музеї є бібліотека і астроном. обсерваторія. Зав. музею Омельченко В. Д. Бюджет—1.320 карб. (1929 р.). Музей збирає експонати і матеріяли, що характеризують природу, економіку й культуру краю. Найближчими роками музей і місцеві краєзнавці мають розпочати обслідування місцевої кераміки, стар. будівель і історичних пам'яток, а також—вивчення шкідників с.-г. рослин і т. інш. Готується до друку каталог музею і екскурсе. Провідник.

МУЗЕЙ ОСТЕРЦІНИ

Остер, Чернівільської округи

Засновано року 1911. Має відділи: місцевої природи, орнітології та етнографії, художній і сільсько-господарський (цей організується). Зав. музею—Чорноголовко Г. Г. Бюджет коло 900 крб. (1929 р.). Музей провадив обслідування пам'яток старовини Остерського району, робив археологічні розкопки, вивчав флору та фауну Остерщини (спільно з членами місцевого краєзнавчого Т-ва). Найближчими роками музей передбачає провадити дальші роботи над вивченням природи, археології, пам'яток культури краю і його економіки.

МЕЛІТОПІЛЬСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ МУЗЕЙ КРАЄЗНАВСТВА

Мелітопіль

Заснований року 1920-го. Має відділи: 1) археологічний з палеонтологічною секцією; 2) історичний з секцією нумізматики та етнографії, 3) природничий і 4) сільсько-господарський. Наукові співробітники: Сюрдюков Д. Я. (зав.), Мікрін Ю. О. Відас музею Окрінспектура Наросвіти; бюджет 1928-29 р.—3.281 карб. Провадив роботу над збиранням матеріялів та експонатів, що характеризують природно-економічні умови і сучасний стан сільського господарства округи. Співробітники музею брали участь в археологічних розкопках на Мелітопільщині. Надалі передбачається вивчати історію та побут німецьких колоністів Мелітопільщини, а також провадити далі археологічні розкопки курганів. Звіти друкуються в журналі (за 1928 р.) «Освіта на Мелітопільщині».

НІЖЕНСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ МУЗЕЙ ІМ. ГОГОЛЯ

Ніжен, Кошунальна вулиця, 2

Заснований року 1927-го (Раніш—музей І.Н.О. і Міський музей). Має відділи: Гоголівський, художній, нумізматичний, революції, етнографічний, природничий і відділ Старого Ніжена. Зав. музею—Спаський І. Ю. (Історія мистецтв). У віданні ІНО. Фінансуються з місцевого бюджету; бюджет—1.738 карб. Звіти про роботу друкують в записках Ніженського ІНО.

НІКОПІЛЬСЬКИЙ МУЗЕЙ МИСТЕЦТВ

Нікопіль, Криворізької округи

Засновано 1919 року. Відділи: живописі, скульптури, гравюри, меблів, посуду, історії й археології. Фінансується з місцевого бюджету. Бюджет на 1928-29 р.—1.262 карб. Зав. музею—Волошин Я. П. Музей провадив розкопки курганів Нікопільського району та могил, і знайшов багато цінних останків елітської культури. Надалі передбачає організувати археологічні дослідження краю та вивчення історичних пам'яток культури й народного мистецтва. Зав. музею брав участь в археологічних розкопках в районі Дніпрельстану. Звіти про роботу музею друковано в «Археологічних відчитях» ВУАН.

МИКОЛАЇВСЬКИЙ ІСТОРИЧНО-АРХЕОЛОГІЧНИЙ МУЗЕЙ

Миколаїв, Мала Морська, 11

Заснований року 1913. Має секції археологічну й історичну. Зав. музею—Каминський Ф. Т.; науковий співробітник—Кузнецов Л. С. Музей у віданні НЮ. Бюджет 1926-27 р.—5.518 карб. Працює над виявленням місць старо-грецької колонізації на р. Бузі. Зібрано й опрацьовано силу археологічних пам'яток. Має понад 22.000 археолог. пам'яток. У пляні дальшої роботи передбачено виявити вплив старо-грецької культури, крім того передбачається вивчати побутові сторони національних угруповань Миколаївщини. Наслідки роботи музей друкує в виданнях ВУАН, «История Материальн. культуры», «1-м Краеведч. Сборнике», у виданнях Миколаївського ІНО, «II-ом Краеведч. Сборнике» Одеської Краєвої Комісії Краєзнавства, 2-му випуску «Музейний Збірник» УАН. Музей бере участь в Ольвійській експедиції.

МОГИЛІВ-ПОДІЛЬСЬКИЙ ОКРУГОВИЙ МУЗЕЙ

Могилів-Под., вул. Мельника, 27

Засновано 1929 року. Музей перебуває в стадії організації. Зав. Музею Іванов А. В. (історик-етнограф). Бюджет на 1928-29 р.—1.835 карб. На обладнання музею місцеві госпорганізації мають дати коло 4.000 карб. Передбачається організувати відділи: промисловости, сільського господарства, природно-географічний і історично-етнографічний.

МУЗЕЙ МИСТЕЦТВ УКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

Київ, Чудновського, 15

Засновано 1920 року (до революції Музей існував як приватна збірка Хаценка). Колекції Музею розподіляються на відділи: 1) європейської живописі XV—XVIII стст., 2) прикладного мистецтва

XVIII століття, 3) античного мистецтва, 4) російської ікони, 5) мистецтва Ісламу і 6) мистецтва Далекого Сходу.

Директор Музею Врона І. І. (соціологія мистецтва). Заст. Директора Гіляров С. О. (історія мистецтва). Звіти про роботи Музей друкує в «Звідомленнях УАН». Видано «Каталог Музею Мистецтва УАН», «Виставка тканини», «Японська гравюра». Бюджет Музею 10.000 карб. (від НКРС'у—1928-29 р.).

МУЗЕЙ СЛОБІДСЬКОЇ УКРАЇНИ ІМ. СКОВОРОДИ

Харків, Університетська Горка

Засновано 1920 року. Має три відділи: історичний, художній і етнографічний. Директор—Данковська Р. С.; наукові співробітники: Єрофеев І. Ф., Ковалевський П. Г. і Ніколаєв А. А. Фінансується з держбюджету і з спец. коштів на загальну суму близько 12.000 карб. Проводить роботу в галузі етнографії, історії й краєзнавства Слобожанщини. Звіти друкує в «Бюлл. Музея Слоб. України» і етнографічних журналах.

МУЗЕЙ РЕВОЛЮЦІЇ ІМ. В. І. ЛЕНІНА

Зінов'ївське

Засновано 1924 року. Завідувач Музею—Гейвейман Р. Бюджет на 1928-29 р. 2.109 карб. Видані книжки «Красные веки» та «Годы борьбы».

ЗАПОРІЗЬКИЙ МУЗЕЙ РЕВОЛЮЦІЇ

Запоріжжя, вул. Свердлова

Засновано 1927 року. Завідувач т. Шабельніков, науковий співробітник Е. А. Яковлева. Бюджет на 1928-29 р.—7.548 карб. Музей збирає, перевіряє і систематизує матеріали з історії Запорізької більшовицької організації та революційного руху на Запоріжжі протягом від Жовтневої революції до захоплення міста Олександрівського австро-германцями в 1918 р. Музей складає хронологію революційних подій за цей час і виготовляє матеріал до збірника «Боротьба за Жовтень на Запоріжжі» (1917 р. на Запоріжжі).

МУЗЕЙ РЕВОЛЮЦІЇ УСРР

Харків, вул. Вільної Академії 4

Засновано 1923 року (з 1923 р. була виставка Істпарту ЦК КП(б)У, а 1925 року за постановою Президії ВУЦВК реорганізовано її на музей Революції УСРР).

Зав. музею—Слободський Г. Ф.; наук. співроб.: Розін С. О., Левіна Р. Д. і Зісельман М. В. Кошторис музею в 1928-29 р.—45.335 карб. Музей у віданні ВУЦВК. Музей провадив науковий об-

лік експонатів, організував низку пересувних виставок для обслуговування широкої периферії, а саме організував дві виставки з історії партії та ревуху й одну «10 років ЛКСМУ». Власні видання «Пролетарій» альбом, серія плякатів під назвою «Жовтнева революція та громадянська війна на Україні», видано також серію плякатів під назвою «10 років ЛКСМУ».

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ХУДОЖНИЙ МУЗЕЙ

Одеса, Пушкінська вул., № 19

Засновано 1920 року. Музей має відділи: 1) архітектурний «Стара Одеса», 2) галерея сучасної живописі і 3) галерея старовинної західної живописі. Дир. музею І. Д. Зейлігер. Зав. відділу «Стара Одеса»—М. В. Замечек. Зав. галереї суч. живописі—Т. Б. Фраерман, Зав. наукового кабінету—П. М. Сеталь. Бюджет за 1927-28 р.—22.470 карб.

Видання Музею «Мистецтво Заходу», «Архітектура місцевого краю». Намічені такі науково-дослідчі роботи та видання: архітектура селянських приміщень в скелях с. Усатова біля Одеси, архітектура місцевого краю (будування міст степової України під впливом архітекторів-майстрів м. Одеси), мистецтво в деревообробному виробництві та інш.

МИКОЛАЇВСЬКИЙ МУЗЕЙ МИСТЕЦТВ ІМ. ВЕРЕЩАГІНА

Миколаїв, Радянська площа

Засновано 1914 р. Музей має відділи: 1) живописі, 2) скульптури, кераміки, стильних меблів, килимів, шкла та кристало. При музеї є бібліотека. Директор О. О. Рітх. Бюджет на 1928-29 р.—3.730 карб. Складено й видано каталог музею.

МУЗЕЙ СТЕПОВОЇ УКРАЇНИ

Одеса, вул. Гоголя, 15

Засновано 1926 року. Музей має такі відділи: ткацтво, шиття, народня техніка, ганчарство, чабанство, житло й одяжка. Бюджет музею на 1928-29 р.—3.000 карб.

Провалиться вивчення житла Степової України та селянського мистецтва, ганчарства. Виготовлено до друку збірник: «Житло селянське Степової України» (українське, німецьке, болгарське й молдавське). Зав. Муз. К. К. Гус; Науковий співробітник—Волків Р. М.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ГЕОЛОГІЧНИЙ МУЗЕЙ УСРР ПРИ ВУАН

Київ, вул. Короленка, 55

Засновано 1917 р. Музей має відділи: 1) загальної геології, палеонтології, мінералогії та петрографії, історичних копалин і радіо-

нальної геології. При Музеї є центр. геологічний архів України. Директор музею—акад. Тутківський П. А.; зав. відділів проф. В. В. Різниченко (загальна геологія), проф. Крокос В. І. (палеонтологія), проф. Безбородько М. І. (мінералогія), Ф. М. Полянський (корисні копалини), Я. Х. Лепченко (вч. секретар), Ю. Г. Дубяга (н. співробітник), Л. Є. Наливайко (н. співробітник), Ю. М. Абрамовіч (вч. консерватор). Бюджет Музею на 1928-29 р.—16 695 карб. Музей ставить собі завдання всебічно вивчити геологію України, зібравши для ілюстрації її в своїх стінах належну кількість експонатів та наукового матеріалу. Для переховування наукового геологічного матеріалу, що стосується переважно глибокого свердлування, при Музеї засновано Центр. Геологічний Архів України. Крім того Музей провадить політ-освітню роботу серед широких верств робітників та селян. Перелбчається видавати: «Праці національного Геологічного Музею УСРР».

МУЗЕЙ АКЛІМАТИЗАЦІЇ

Київ. Новий будинок Академії на розі вулиць Леніна та Короленка.

Музей Акліматизації ВУАН заснований в 1929 році.

Особовий склад: Директор—академік Кащенко М. Т., лаборант—Савицький П. І., препаратор—Коренівська Г. А.

Завдання полягає в тому, щоб поширювати серед фахівців та в широких колах досягнення акліматизації взагалі та зокрема на Україні.

Бюджет на 1928-29 рік. 5.600 карб. та додатково з ювілейних засобів—3.000 карб. (крім особового складу).

ОДЕСЬКИЙ ІСТОРИЧНО-АРХЕОЛОГІЧНИЙ МУЗЕЙ

Одеса, майдан Комуни, 3

Заснований року 1925. Директор проф. Дложевський С. С. (мовознавець і археолог); вчений охоронець Болтенко М. Ф. (археолог); Зав. нумізмат. Кабін. Мілісавлевіч К. М. (нумізматика); бібліотекар Хоменко В. С. (мовознавець). У відданні Укрнауки. Бюджет—15.000 крб. Науков.-дослідч. працю провадить головню в галузі археології й історії. Звіти друковано у «Віснику Казназнавства УАН».

ОДЕСЬКИЙ КРАЄВИЙ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКИЙ МУЗЕЙ

Одеса, бульвар Фельдмана, 4

Засновано 1924 року. Музей поділяється на відділи основних галузів сільського господарства, при чому має при собі майстерню наочного приладдя. Директор музею—Бриненко В. П. Музей і майстерня у віданні НКЗему УСРР. Фінансує НКЗем. Завдання Одеського Краєвого С.-Г. Музею—відображати в собі всі галузі сільського господарства степової України, в їх статичному, організа-

цінному й динамічному розрізі задля показу та просування в населення найкращих способів організації і техніки сільського господарства Степової смуги. Року 1929 музей видав свій «Провідник-Довідник».

ОКРУЖНИЙ КРАЄЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ ПЕРШОМАЙЩИНИ ім. Ф. ДЗЕРЖИНСЬКОГО

Першомайське

Засновано 1927 року. Зав. музею—П. В. Харлампович. Фінансується з місцевих коштів округи. Не маючи коштів, музей роботу гаразд іще не розгорнув і перебуває в стадії організації.

ОКРУЖНИЙ МУЗЕЙ ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

Черкаси, вулиця Гоголя, 115

Засновано 1918 року. Має два відділи—природи та культури, бібліотеку і краєзнавчий кабінет вивчення Шевченківщини (Черкащини). Особовий склад: Д. П. Бочков (зав. музею), В. Р. Тимник, В. І. Ткаченко. Фінансується з місцевого бюджету (1927-28 р.—5.501 крб.). Вивчав ганчарський промисел, колекціонував зразки природних багатств цукра, селянське мистецтво та побут, робив археологічні розкопи та розшуки, організував систематичне вивчення природи і економіки та культури району річки Тясмина. Протягом поточного п'ятиріччя передбачається провадити далі зазначені роботи. Праці свої музей друкує в журн. «Краєзнавство». Готується до друку «Збірник» Музею; I-й том цього збірника буде присвячений Надтясминському району.

ОКРУЖНИЙ СОЦІАЛЬНО-ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ ГУМАНЩИНИ

Гумань

Засновано 1918 року. Має відділи: археологічний, історичний, картинну галерею, культ.-етнографічний, історії революції і бібліотеку. Зав. музею—Безвентглинський Б. П. (археол.). У віданні НКЮсвіти, фінансується з місцевого бюджету (1927/28 р.—3.000 крб.). Науково-дослідчу роботу провадить, головню, в галузі доісторичного минулого округи, розкопує могили Трипільської культури і могили «скорочених кістяків». При музеї є краєзнавчий гурток. Друкується в виданнях Всеукр. Археол. Комітету.

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МУЗЕЙ

Полтава, майдан Леніна, № 2

Заснований року 1891. Має три відділи: Природничо-історичний, побуту та ідеології і соц. економ. Особовий склад: Директор

музею—В. М. Бендеровський, його заступник і зав. відділу побуту й ідеології—Я. Є. Риженко, зав. соц. екон. відділу Г. З. Жилко, Зав. відділу природи—М. І. Гавриленко, зав. п/від. археології—О. К. Тахтай, зав. п/від. мистецтв—М. М. Бокий. Музей фінансують Укрголовнаука, заінтересовані установи і із спец. коштів. Дослідчі роботи музею провадив такі: вивчав виробничі можливості Полтавщини (глини, ліски, торфи, руди тощо), нехліборобські промисли та заняття сільського населення, робив монографічне дослідження Опішнянського району Полтавської окр., як адміністр. і госп.—виробничої одиниці (керамічні матеріяли, флора й фауна, кустарні промисли й ремесла і інш.). Року 1926-27 музей надрукував ряд нарисів у «Збірнику Полтавщини». Надалі передбачено такі роботи: закінчити монографічне дослідження Опішнянського району, дослідити природні багатства округи, вивчати матер. побут неукраїнського населення округи, а також динаміку зарплати робітників і службовців Полтавської окр. за останні 10 років. Музей досить добре обладнаний і в деяких галузях має вичерпні колекції.

ПРИЛУЦЬКИЙ ОКРУЖНИЙ МУЗЕЙ

Прилуки, вулиця Леніна, 73

Засновано 1927 року. Має відділи: історичний, археологічний, сільсько-господарський, революції і культ. роботи на Прилуччині. Зав. музею—Маслов В. І. (філолог), співробітник музею Каневський Ю. Г. (природознав.). У віданні Наркомосу; бюджет 1927-28 р.—4.514 крб., з місцевих коштів. Музей вивчає пам'ятки природи та культури округи, а також вибірує матеріяли, що характеризують природу, економіку й побут Прилуччини.

РОМЕНСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ МУЗЕЙ

Ромен, Казанська вулиця, 2

Засновано 1920 року. Має відділи: природознавства, продукційних сил, революційний, художній, археологічний, етнографічний і бібліотеку та лабораторію. Зав. музею—Семенчик М. М.; у віданні Наркомосу; фінансується з місцевого бюджету. Вивчає природу округи (геологічне дослідження водозбору р. Сули в Ромен. окрузі, вивчення корисних копалин округи).

СТАРОБІЛЬСЬКИЙ МУЗЕЙ МІСЦЕВОГО КРАЮ

Старобільське, Будинок Селянина

Засновано 1918 року. Має відділи: природничо-історичний, культурно-історичний і економічний. Зав.—Симонов Я. П. Кошти з місцевого бюджету. Бюджет—2.532 крб. Працює над дослідженням

природи та економіки місцевого краю. Звіти друкував у журн «Шлях до комунізму» і в «Ком. Просвещеніє».

СУМСЬКИЙ ХУДОЖНЬО-ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ

Суми

Засновано 1920 року. Відділи: живописі, художньо-прикладний, археологічно-історичний. Зав. музею—Онацький М. Х. У віданні Окр. інсп. Наросвіти. Фінансується із спеціальних і місцевих коштів. Бюджет 1927-28 р.—11.477 крб. Провадить обслідування цукроварницької промисловости й ганчарського виробництва. Брав участь в археологічній експедиції для вивчення городищ Сумщини.

ТУЛЬЧИНСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ МУЗЕЙ КРАЄЗНАВСТВА ім. ДЕСЯТИРІЧЧЯ РЕВОЛЮЦІЇ

Тулчин, Червоноармійська вулиця

Засновано 1926 року. Відділи має: природознавства, історії, етнології, економіки, бібліотеку. Зав. музею—Заборовський І. Ч. (істор. етнолог., мистец.). Співробітники: Соколов К. М. (природ.), Башківський Всев. (природ.), Нікітський В. М. (істор.), Кортешовський Г. І. (істор.), Д'ячук А. Ф. (етнол.), Тарадайко І. Б. (етнолог.). Бюджет з місцевих коштів (27-28 р.—4.000 крб.). У віданні Окрінспектури Наросвіти. Одно з завдань музею—дати систематичний опис округи. Звіти про роботу надруковано в «Інформаційному Огляді Кабінету вичування Поділля при Він. Філії Всенар. бібл. ВУАН».

ХАРКІВСЬКИЙ АРХЕОЛОГІЧНИЙ МУЗЕЙ

Харків, вулиця Вільної Академії, 14

Засновано 1920 року. Директор проф. О. С. Федоровський; консерватор М. В. Давидова; наук. співробіт. О. О. Потапов і аспірант У. Луцкевич. Музей у віданні Укрнауки. Бюджет—близько 7.000 крб. Музей провадив такі роботи: вивчав археологію Харківщини, де відкрито палеоліти, знайдено численні сліди культури скито-сарматської епохи; зібрано матеріал про економіку переселення народів, знайдено місця золотоординської культури. На ближчий час накреслено складання археологічної мапи та детального археологічного опису Харківщини. Праці свої музей друкує в журналах «Наука на Україні», «Збірник Археолог. Комітету Укр. Ак. Наук», «Охорона культури».

ХАРКІВСЬКИЙ МУЗЕЙ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

Харків, вулиця Вільної Академії, 6/8

Засновано 1920 року. Має три відділи: стародавнього мистецтва, народного мистецтва і сучасного мистецтва. Персональний

склад: проф. С. А. Таранушенко, О. І. Чудновська і П. М. Жолтовський. У видання НКЮсвіти. Фінансується з держбюджету. Провадив дослідження килимарства на Полтавщині та Поділлі, народної архітектури Харківщини та Поділля, народної кераміки Поділля, Київщини, Волині і Полтавщини, вивчав дерев'яну українську архітектуру. Протягом цього п'ятиріччя має провадити далі ці роботи. Праці друкує в журналах «Червоний Шлях», «Наука на Україні», «Український Музей»; власні видання—«Відчитна виставка за 1923 р.». Килим-Шепог'євої—«Рукописна книга—Жолтовський».

ХЕРСОНСЬКИЙ ПРИРОДНИЧО-ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ

Херсон, Театральна, 5

Засновано 1897 року. Має відділи: фавни та фльори Херсонщини. Зав. музею—Тихонова П. В. У виданні Наркомосу. Фінансується з державного бюджету (27-28 р.—3.637 крб.). Провадить геоботанічне й ґрунтове обслідування Херсонщини, а також обслідування фавни. Звіти про результати робіт друкує у власному виданні і «Записках Херсон. Ін-та Нар. Обр.». Видано працю І. К. Пачоського «Описание растительности Херсонской губ.—плавни, пески, солончаки и сорные растения» (1927 р.).

ХЕРСОНСЬКИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ МУЗЕЙ ім. М. І. ПІРОГОВА

Херсон

Засновано 1912 року. Музей має відділи: 1) географічний, 2) геологічний та мінералогічний, 3) біологічний, 4) фізичний. Зав. музею—Білінський М. Д. Бюджет—із місцевого бюджету—867 крб. Виконано такі наукові роботи: «Геологічно-географічний, ґрунтознавчий та метеорологічний нарис Херсонщини», «Засоби підвищення врожайности на Херсонщині на підставі досвідів Херсон. с.-г. досв. станції». Звіти про роботу музею готуються до друку у вид. Херс. окр. інсп. народсвіти.

ЗІНОВ'ІВСЬКИЙ (ОКРУЖНИЙ) ПРИРОДО-ІСТОРИЧНИЙ І АРХЕОГІЧНИЙ МУЗЕЙ

Зінов'ївське, вул. Леніна, № 8

Засновано 1920 року. Має відділи: 1) природничий з підвідділами сіл. господарства, 2) археологічний, 3) відділ мистецтва, 4) відділ історії ревруху на Зінов'ївщині і відділ місцевої промисловости. При музеї працюють 2 гуртки: природників і асоціація місцевих художників. Завідувач музею—А. Д. Войцехівський, співробітники музею: Карабановіч Д. І. (природник), Нікітін Ф. В. (археолог), Вишневська М. А. (художн. відділ) та Гейвейман Р. І. Бюджет на 1928-29 р.—7.870 карб. За останні роки музей зібрав величезну ко-

лекцію фавни та фльори Зінов'ївщини. Переведено вивчення її і риготовлено матеріали до друкування звітів. Розроблено кліматичні матеріали Зінов'ївщини на підставі спостережень метеорологічної станції, а також матеріали з історії та етнографії. 1928-29 року музей провадив археологічні дослідження (грецька, римська культура та Трипілля), зібрання геологічних колекцій, вивчення історичних та художніх цінностей. На п'ятиріччя намічено за пляном вивчення продукційних сил Зінов'ївщини (корисні копалини, фльора й фавна і інш).

НОВГОРОДСЬКИЙ МУЗЕЙ

Новгородсіверське, Глухівської округи

Засновано 1920 року. Відділи: археологічний, малювання та різьб'ярства, гравюри, кераміки, нумізматичний та зброї. Зав. Музею Гапєєв, С. А. За останні роки Музей збирав експонати, звертаючи особливу увагу на матеріали з краєзнавства. Найближчого часу передбачається об'єднати Музей з Новгородсіверським Державним Історично-Культурним Заповідником.

СТАЛІНСЬКИЙ ОКРУГОВИЙ МУЗЕЙ КРАЄЗНАВСТВА

Сталіне, 2 лінія № 62, Буд. Культури

Засновано 1924 року. Зав. Завідувач В. Лавриненко. Музей має відділи: геологічний, ґрунтознавчий, сільсько-господарський, природознавчий, гірничий та металургійний. Бюджет на 1928-29 р.— 9.554 карб.

ДЕРЖАВНИЙ ЗАПОВІДНИК «ОЛЬВІЯ»

Миколаївська округа, Очаківський район, Парутинська сільрада

(Листування—Миколаїв, Музей)

Засновано 1926 р. Учений охоронник Держзаповідника—Ф. Т. Каминський. Бюджет 1928-29 року—близько 1.000 карб.

Науково-дослідча робота на Заповідникові—археологічні розкопки, які провадяться за розпорядженням Укрнауки щороку; розкопки в Ольвії є найбільші на весь СРСР. До складу Ольвійської Археологічної експедиції входить до 40 наукових співробітників (археологи, керамісти, архітектори). Про розкопки в Ольвії видано звіт, складений проф. Фармановським, перекладений на укр. мову проф. С. С. Дложєвським (Одеса, 1929 р.).

ШЕПЕТІВСЬКИЙ ОКРУГОВИЙ КРАЄЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ

Славута, Шепетівської округи

Засновано 1926 р. Музей має відділи: 1) природничий з підвідділами—геологічним, ентомології, орнітології, зоології і дендрології,

2) соціально-економічний з підвідділами—кустарним та промисловим, 3) культурно-історичний з підвідділами—археолог.-історичним, художнім, нумізматичним і ін. Директор музею—В. І. Кочубей. Бюджет на 1928-29 р.—5.000 карб. Музей провадив таку наукову роботу: робив геологічне обслідування Поліської смуги округи, щоб виявити корисні копалини; збирав матеріали для вивчення економічного стану села лісової смуги, досліджував ганчарство округи та перспективи його поліпшення, організував 2 археологічні експедиції, які розкопували курганні некрополі та поле похованих урн (під орудою віце-презид. ВУАК'у Гальченка С. С.); організовано крім того геологічну експедицію досліджувати корисні копалини кристалічної смуги (під орудою проф. Безбородька), почато вивчення лісового господарства краю та інш. На 1929 рік намічено геологічні й зоологічні дослідження, дослідження лісів, археології місцевого краю. Праці друкується у виданнях Шепетів. Наукового Т-ва.

ЧОРНОМОРСЬКИЙ МУЗЕЙ МОРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ

Одеса, бульвар Фельдмана, № 3

Засновано 1920 року. Зав. Музею—Ченцов В. О. Музей у віданні Одеського торгового порту. До 1-VI—28 р. існував на кошти спілки водників, з 1-VI—28 р. на кошти Упр. Одеського порту, бюджет—7.000 карб.

ЧЕРНІГІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МУЗЕЙ

Чернігів, Селянська вулиця, 3

Засновано 1922 року. (До складу музею ввійшли: Музей Черн. Учен. Арх. Ком., Музей ім. В. В. Тарновського, Черніг. Єпарх. Дрв.-лекхран., Музей Етнограф., Побуту й Мистецтв). Має відділи: археологічний, історичний, відділ панського побуту та мистецтв, етнографічний, відділ культур з кабінетом муміфікації і бібліотеку. Директор—Вайнштейн М. Г. (історія мистецтва), Дроздов В. Г. (мистецтвознав.), Смолічев П. І. (археолог.), Баран-Бутович С. З. (історія), Луговський Б. Л. (етнографія). У віданні Наркомосу. Бюджет 1927-28 року—23.972 карб. Провадить обслідування пам'яток старовини і археологічні розкопи на Чернігівщині.

ЧЕРВОНОГРАДСЬКИЙ РАЙОННИЙ МУЗЕЙ

Червоноград, Полтавщина

Засновано 1922 р. Має відділи: природничий, анатомічний, історичний, сільсько-господарський, педагогічний і відділ мистецтв; має бути організований відділ революції. Зав. Музею—Соловей-Руденко П. А. Наук. співр.: (нештатні) Гончаренко Л. А., Лапкевич О. А., Гуменюк С. Н., Неуртівський І. Ф. Наукову роботу в минулому

переводилося таку: археологічні дослідження і розкопи на Червоноградщині, а також збирання різного матеріалу для окремих відділів Музею. Надалі передбачається за допомогою місцевих наукових робітників вивчати місцевий край, зокрема намічено розгорнути науково-дослідчу роботу в галузі сільського господарства.

ВОВЧАНСЬКИЙ КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ

М. Вовча, Хар. окр., Майд. Волі, 5

Засновано 1911 року. Відділи: Історично-археологічний, церковн. старини, Архівно-бібліографічний, Нумізматичний, Природознавства, Анатомічний, Революції, Худ.-Історичний, Етнографічний і Сіл.-Господ.

Директор Музея—Бабенко В. О. Бюджет за кошти Райвиконкому—3.600 карб. (28-29 р.).

Музей провадив археологічні дослідження й розкопи стародавнього Салтівського могильника та городища, Вовчанського городища та могили в с. Захарівці. В 1929 р. дослідження та розкопи Музей провадитиме далі у Верхньому Салтові і в Вовчанському р. До плану роботи Музею на найближчі роки внесено: реорганізація окремих відділів, археологічні дослідження стародавньої Салтівської культури по р. Донцю та його припливах.

Праці надруковано: у працях археологічних З'їздів, трудах «Московского Археологич. О-ва» та виданнях Хар. Соц. Музею ім. Артема.

ВСЕУКРАЇНСЬКА ПОСТІЙНА ПРОМИСЛОВО-ПОКАЗОВА ВИСТАВКА ВРНГ

Харків, вул. Енгельса, № 8/11

Засновано 1925 року. Виставка має відділи: добувальної промисловости, металопромисловости, силікатної, хемічної, харчосмакової промисловости, оброблення волокнуватих речовин, будівництва, транспорту і зв'язку, винахідництва та удосконалення і закордонних експонатів. Бюджет на 1928-29 рік—132.000 карб. Зав. виставки С. Волкац.

СОСНИЦЬКИЙ РАЙОННИЙ ІСТОРИЧНО-АРХЕОЛОГІЧНИЙ ТА ЕТНОГРАФІЧНИЙ МУЗЕЙ

Сосниця, Конотопської округи

Засновано 1920 р. Музей поділяється на відділи: 1) історично-археологічний і 2) етнографічний. Завідувач—Ю. С. Виноградський. Музей утримується з місцевого районного бюджету—980 карб. (1928-29 р.). Зав. музею робив археологічні розшуки, збирав пам'ятки культури на станціях первісної людини, городках, городищах,

селищах у районах Сосницькому, Менському, Корюківському та інш. Провадив також роботи в галузі історії, етнографії, фольклору й мови та природи краю в названих районах. Передбачається провадити й далі архіологічні та краєзнавчі дослідження місцевого краю. Праці надруковано в журн. «Етнографічний Вісник» 1927-28 р., в «Історично-географічному збірникові» (1927 р.), в збірникові «Чернігів і Північне Лівобережжя» (Київ, 1928 р.), в «Українському Діалектологічному Збірникові» (Київ, 1928 р.).

ЗВЕНИГОРОДСЬКИЙ МУЗЕЙ ім. Т. ШЕВЧЕНКА

Звенигородка, вул. Леніна, ч. 37

Засновано 1922 року. Відділи має: історичний, археологічний, етнографічний, нумізматичний і картинний. Зав. Музею Терещенкова С. М. Бюджет на 1928-29 р.—1.820 карб. Музей робив археологічні розкопи на Звенигородщині (скитська та старослов'янська доба, Трипільська культура, Кам'яна доба, Старогрецька та Старо-Римська) і провадив краєзнавчі дослідн. Звіти про пророблені дослідн надруковано у виданнях ВУАН.

ДОДАТКОВИЙ СПИСОК МУЗЕЇВ *)

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ ЄВРЕЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ім. МЕНДЕЛЬ МОЙХЕР СФОРІМ

Одеса, вул. Бебеля, 2

Засновано 1917 року. Директор Музею—Рубштейн Б. М.

ПЕРЕЯСЛАВСЬКИЙ РАЙОННИЙ АРХЕОЛОГІЧНИЙ МУЗЕЙ

Переяслав, Київ. окр., Набережна

Завідувач музею—Козачківський М. С.

КИЇВСЬКА КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Київ, вул. Чудновського, 9

Засновано 1922 р. Завідувач—Кумпан М.

КОНОТОПСЬКИЙ ОКР. МУЗЕЙ

Конотоп, Лизогубівська, 17

Засновано 1900 року. Завідувач—Маліношевський В. О.

*) За відомостями НКЮсвіти.

МИКОЛАЇВСЬКИЙ МУЗЕЙ ПРИРОДОЗНАВСТВА

Миколаїв, Миколаївська вул., 13
Засновано 1886 року. Завідувач—Ястребців Б. О.

ВОЛОДИМИРСЬКИЙ (НАТАЛІВСЬКИЙ МУЗЕЙ)

Ст. Гути, Сумської округи.
Засновано 1920 року. Завідувач—Черногубов.

МУЗЕЙ КИЇВСЬКОГО ХУДОЖНЬОГО ІНСТИТУТУ

Київ, Вознесенський узвіз
Засновано 1925 року.

КОРОСТЕНСЬКИЙ ОКРМУЗЕЙ КРАЄЗНАВСТВА.

Коростеня
Засновано 1924 року. Завідувач—Козубовський Ф. А.

ОЛЕШКІВСЬКИЙ МУЗЕЙ КРАЄЗНАВСТВА

Олешки, Херсонської округи
Засновано 1925 року. Завідувач—Прохунув.

КИЇВСЬКИЙ МУЗЕЙ РЕВОЛЮЦІЇ

Київ, вул. Короленка, 57
Засновано 1925 року. Завідувач—Фаворський.

МИКОЛАЇВСЬКИЙ МУЗЕЙ РЕВОЛЮЦІЇ

Миколаїв, вул. Шевченка, 46
Засновано у 1922 р. Завідувач—Липова Є. С.

ОДЕСЬКИЙ МУЗЕЙ РЕВОЛЮЦІЇ

Одеса, вул. Ласточкина ріг Пушкінської
Засновано 1922 року. Завідувач—Кофф.

ОДЕСЬКИЙ ВІЙСЬКОВО-ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ

Одеса, Будинок Черв. армії та фльоти
Засновано 1925 року. Завідувач—Посохов.

ОДЕСЬКА ПРОМИСЛОВА ВИСТАВКА

Одеса, вул. Леніна, 16
Засновано 1922—28 р.р. Завідувач—Петровський О. П.

ОДЕСЬКИЙ НАРОДНИЙ ХУДОЖНИЙ МУЗЕЙ.

Одеса, вул. Короленка, 15
Завідувач—Ємський Ц. С.

НАУКОВІ БІБЛІОТЕКИ

ВСЕНАРОДНЯ БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ (ВБУ) ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ АКАДЕМІЇ НАУК

Київ, бульвар ім. Шевченка, 14

Засновано 1918 року. Директор Постернак С. П., заступник директора Іваницький В. Ф.; вчений секретар—Маяковський Я. Л. Бібліотека має 21 відділ: I. Науково-дослід. комісія бібліотекознавства та бібліографії (голова Постернак С. Ф., заступник—Іваницький В. Ф., члени президії—Козловський В. А., Сагарда М. І., Ясинський М. І., Маслов С. І., секретар—Маяковський Я. Л.); II. Відділ реєстрації та розподілу книжкових і інших матеріалів (зав. Нестеровський П. А.); III. Каталогний відділ (зав. Козловський В. А.); IV. Загальний (тимчасов. зав. Піскорська Н. В.); V. Періодики з ш/від. журнальним і газетним (зав. Сагарда М. І., тим. пом. Овсіюк М. Ф.); VI. Українники (зав. Ясинський М. І.); VII. Стародруку (зав. Маслов С. І., заст. Зданевич Б. І.); VIII. Рукописів (зав. Житоцький І. П.); IX. Бібліотекознавства—з музеєм (тимчас. зав. Полулях О. І.); X. Орієнтальний; XI. Графіки; XII. Нотно-музичн.; XIII. Волянція; XIV. Університетський (кол. бібліот. Київського У-ту) XV. Петровський (кол. бібл. Київської дух. Академії) (зав. Криловський А. С.); XVI. Лаврський (складається з 4 бібліотек: старої Лаврської, Флавіянівської і Видубецького та Миколаївського монастирів); XVII. Михайлівський (Бібл. кол. Михайлівського ман-ря); XVIII. Софійський (кол. бібл. Софійського собору); XIX. Обміну та комплектування; XX. Книгокористування (підручна бібліотека, загальна та наукова читальні—зав. Карпінська О. Є.); XXI. Консультаційно-виставковий (зав. Балака Д. А.). Усіх основних співробітників—24. Загальне число томів—1.800 тис. Бібліотека у віданні Наркомосу; фінансується з держбюджету (1927 року—87.178 крб.). ВБУ ставить собі такі цілі: а) створити книжковий фонд для наукового дослідження та популяризації тих матеріальних і культурних ресурсів, що визначають розмір, напрямок і темп відродження українських народніх мас; б) бібліографічно опанувати свій книжковий фонд і український книжковий фонд взагалі. У зв'язку з цим ВБУ досліджує: 1) обсяг і зміст українського книжкового фонду; 2) методи його ор-

ганізації для найдодільнішого використання і 3) методи бібліографічного опрацювання його. Звіти про свою діяльність та результати роботи ВБУ публікує в «Бібліотечному Збірнику» (вид. ВБУ, вийшло три вип.), у «Бібліот. Журналі» (орган співробітників ВБУ), у «Журналі Бібліотекознавства й бібліографії», вид. ВБУ (друк.), у виданнях УАН і в періодичному друку Києва та Харкова. ВБУ має ще одну автономну філію з окремим бюджетом і управою в м. Вінниці.

ХАРКІВСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВО-УЧБОВА БІБЛІОТЕКА

Харків, вулиця Вільної Академії, 35

Засновано 1804 року (як бібліотеку колишн. Харківського Уні. верситету). Директор—Ольховська А. М.; Пом. старший бібліот.—Рубінський К. І. Відділів два: I. Фундаментальний з п/від.: а) реєстрації та каталогізації, б) видання, в) читальна зала, г) марксівський кабінет; II. Художньо-Археологічний. Окрім директора бібліотекою відає ще бібліотечна рада з представників ВИП'ів і науководослідчих катедр; задля поточної роботи рада ця з свого складу виділяє малу раду з 7 членів—представників різних галузів знання. Бібліотека у віданні Укрнауки Наркомосу. Бюджет 1928 р.—40.894 карб.

Науково-дослідчої роботи бібліотека покищо не провадить, бо немає коштів і малий штат співробітників. Коли б цей штат збільшився, можна було б виконати накреслені бібліотекою роботи, а саме: описати рукописний відділ і багату збірку книг старого друку, а також роботи з бібліографії Харківщини і інші. Звіти про свою діяльність бібліотека друкує в «Науці на Україні».

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА ЦЕНТРАЛЬНА БІБЛІОТЕКА ім. КОРОЛЕНКА

Харків, вул. Короленка

Засновано 1886 року. Має відділи: 1) Консультаційно-бібліографічний, 2) Український кабінет марксизму-ленінізму, 3) Чужоземної літератури, 4) Сходознавства і інш. Директор бібліотеки—Чепіга М. І., заступник директора—Румницька М. І.; зав. кабінету марксизму-ленінізму—Прозоровська О. І.; бібліограф—Плеський М. Г.; зав. бібл. конс. від.—Борович В. О., У віданні Наркомосу. Бюджет на 1928-29 р.—90.000 крб. Бібліотека провадить бібліографування всієї книжкової продукції СРСР і науково-бібліографічне розроблення питань марксизму-ленінізму. Виготовлено до друку бібліотечний показник «Українська Мова», «Харківщина» й інш.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ДЕРЖАВНА ПУБЛІЧНА БІБЛІОТЕКА ім. ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Дніпропетровське, вулиця Дзержинського, 2

Засновано 1887 року. Відділи: окружний, місцевого краю, чужоземний, поповнення та консультаційно-довідковий. Наукові співробітники: Дікарев В. А., Сандомірський (бібліограф), Стебельський (бібліограф). Бюджет—26.000 крб. (на 1928-29 р.). Працює в справі бібліографії рев. руху Катеринославщини, бібліографії місцевого краю, головно, природньо-продукційних сил і економіки краю. Готується до друку з нагоди 40-річчя бібліотеки «1-й Збірник Праць Дніпропетровської Держ. Бібліотеки».

АКАДЕМІЧНА БІБЛІОТЕКА КИЇВСЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Київ, Брест-Литовське шосе, 39

Засновано 1898 року. Зав. бібліотеки—Сафронєєв Н. С. Відділи такі: фундаментальний, загально-студентський (політико-публіцистичний відділ, белетристика), довідковий, бібліотека робфаку, читальна зала, бібліотека підручників і науково-бібліогр. відділ. У віданні Київського Політехнічного Ін-ту. Щороку асигнується 2.000 карб. Книжкове майно—понад 100 тис. томів. Короткий звіт про роботи 1925-27 р.р. подано в «Вістях» Київ. Політ. Ін-ту, повний—у «Трудах 2-й Конференції Научних Библиотек», 1926 р. Ленінград.

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА БІБЛІОТЕКА м. ОДЕСИ (Од. ЦНБ)

Одеса, вулиця Троцького, 24

Заснована 1817 року. (Як бібліотека Рішельєвського Ліцею, в 1865 р.—реорганізовано в 6-ку Новоросійського Ін-ту, з 1923 р.—ЦНБ). Директор Рубінштейн С. Л.; тимчас. вчений секретар—Беляєва Л. М. Науковий персонал: Вайнштейн О. Л. (зав. відділу бібліографії); Копержинський К. О. (зав. українського відділу); Петрунь Ф. Є. (зав. відділу комплектування); Петринський М. М. (зав. від. книгокористування); Боровий С. Я. (асистент). Крім цих бібліотека має ще й такі відділи: музей книги, каб. довідкових виданнів, картографічний кабінет, марксівський кабінет, чужоземної літератури. При бібліотеці є: 1) вчена рада—з представників ВИШ'ів і науково-дослідчих установ Одеси і 2) бібліографічний семінар (голова проф. Рубінштейн С. Л.). Загальна кількість томів—525.919. Бібліотека у віданні Упрнауки Наркомосу; бюджет на 1926-27 р.—27.148 карб. Завдання—обслуговувати потреби наукової роботи взагалі і зокрема роботи по дослід. установах, ВИШ'ах тощо. Разом із цим ЦНБ—науково-дослідча установа в справі бібліології, що провадить на-

уково-дослід. роботу і готує аспірантів. Звіти про роботу надруковано в «Трудах Одес. ЦНБ» і в «Бібл. Вістях» (Київ).

ЦЕНТРАЛЬНЕ АРХІВНЕ УПРАВЛІННЯ УСРР (УРКЦЕНТРОАРХІВ)

Харків, вул. Вільної Академії, 6

Засновано 1920 р., але до 1923 р., коли затверджено положення про Центральне Архівне Управління УСРР, існував архівний відділ «Всеукр. Комітету Охорони пам'яtnиків старовини і мистецтва» в 1920 р. та Головне Архівне Управління при НКЮ УСРР в 1921—22 р.р. Центральне Архівне Управління має 2 відділи: адміністр.-організаційний і архівознавства.

Завідувач—Рубач М. А. Зав. адм.-орг. відділу—Токарев С. В. Зав. Відділу Архівознавства—шпунт Р. М. Вчений архівознавець—консультант—проф. Веретенніков В. І.

при центральному архівному управлінні існують такі науково-організовані архіви: Центральний Архів Революції (м. Харків)—Завідувач Рубач, Зам. Зав. Гливенко М. В., Центральний Історичний Архів (м. Харків), Зав. Іванов Є. М.; Центральний Архів Праці (м. Харків). Завідувач—Мазлах О. М.; Центральний Історичний Архів (м. Київ)—Зав. вакансія, Центральний Архів Стародавніх Актів (м. Київ)—зав. Романовський В. О.; Харківський Краєвий Історичний Архів (м. Харків)—Зав. Миронова Б. Г.; Дніпропетровський Краєвий Історичний Архів (м. Дніпропетровське)—Зав. Семіряжко Ф. К., Полтавський Краєвий Історичний Архів (м. Полтава)—Зав. Гарасименко Ф. А.; Чернігівський Краєвий Історичний Архів (м. Чернігів)—Зав. Віленський Ф. М.

В кожній з округ існують Округові Архівні Управління, а в АМСРР—Головне Архівне Управління.

Особовий склад Центрального Архівного Управління складається з 115 осіб, а Окрархів—з 155 осіб. Річний бюджет Центрального Архівного Управління по держбюджету (1928-29 госп. рік.)—216.975 карб.

До завдань Центрального Архівного Управління належить:

а) загально завідувати й керувати всією архівною справою на Україні;

б) концентрувати архівні матеріали в установах Центр. Арх. Управління;

в) впорядковувати й підготувати для наукового дослідження архівні матеріали, що є у відповідних архівосховищах Центрального Архівного Управління;

г) видавати архівні матеріали й наукові праці, основані на архівних даних;

д) розробляти архівознавчі питання.

До обов'язку центральних архівів й краєвих історичних архівів належить:

а) переховувати зібрані в них архівні матеріяли й охороняти їх від знищення, пошкодження, згуби тощо;

б) систематизувати й реструвати архівний матеріял, що є в них відповідно до наукових вимог архівної техніки;

в) науково-архівно розробляти архівні матеріяли, щоб підготувати їх для науково-дослідчої праці над ними;

г) підготовляти архівні матеріяли, щоб їх практично використали державні й громадські установи та організації;

д) видавати довідки з архівних матеріялів;

е) складати каталоги, наукові огляди й описи архівним матеріялам, а також різні покажчики до них і видавати ці роботи з дозволу Центрального Архівного Управління УСРР;

ж) надавати поодиноким особам можливість науково працювати над архівними матеріялами;

з) підготовляти до видання архівні матеріяли на завдання Центрального Архівного Управління УСРР;

и) шляхово поповнювати відповідні архіви архівними матеріялами.

Центральне Архівне Управління УСРР видає: щомісяця «Бюлетень Центрального Архівного Управління», 4 книжки на рік журналу «Архівна Справа»—редакційна колегія в складі акад. Багалія, Веретеннікова, Іванова, Рубача, Шпунта, а також офіційні розпорядження.

Крім того, видано збірник документів та статтів «Рух декабристів» за ред. акад. Багалія, «Нариси з архівознавства»—В. О. Романовського, збірн. «Примірні описи» за редакц. проф. Веретеннікова та «Центральний Архів Давніх Актів» за редак. В. О. Романовського.

Найважливіші зміни, що сталися в мережі наукових установ підчас складання та друкування цього збірника.

УСТАНОВИ НКОСВІТИ УСРР

Н.-Д. катедру Єврейської Культури при ВУАН реорганізовано на Н.-Д. Інститут Єврейської Культури при ВУАН у Києві.

Н.-Д. катедри неорганічної хемії, органічної хемії, фізичної та фармацевтичної хемії реорганізується на Н.-Д. Інститут Хемії в Харкові.

Організовується Н.-Д. Інститут Сходознавства в Харкові (буд. наукових установ).

УСТАНОВИ ВРНГ УСРР

Досвідну станцію раціоналізації будівельних робіт при НТУ ВРНГ реорганізовано на Науково-Експериментальний Інститут Споруджень в Харкові.

Організовано Науковий Інститут Технічного нормування при ВРНГ УСРР (Харків).

Організовується Інститут Економіки Промисловости при ВРНГ (Харків).

Почато організацію таких філій Н.-Д. Інститутів НТУ ВРНГ СРСР: Ін-ту Прикладної Мінералогії (Харків), Наукового Інституту Угнось (Н.І.У.), Інституту Шкіряної промисловости, Ін-ту Механ. обробки корисних копалин, Інсторфу (Київ) та Інституту деревини (Харків).

Донецька Науково-Досвідна Гірнично-Металургійна Станція (Сталіне) увійшла до складу Н.-Д. Інституту Вугільної промисловости Н.Т.У.

Геолого-Розвідкове Бюро Донвугілля увійшло до складу Геолого-Маркшпейдерського Відділу Донвугілля (Харків).

Лябораторію Шумування реорганізовується на Н.-Д. Інститут Харчової та Шумувальної промисловости (м. Харків).

УСТАНОВИ НКЗЕМСПРАВ УСРР

Південну та Північну Меліоративні організації реорганізовується на Н.-Д. Інститут с.-г. меліорації при НКЗемсправ (Харків).

Організується новий Н.-Д. Інститут Експериментальної Зоотехніки (в Полтаві).

Науковий Відділ Торфової частини НКЗСправ (Київ) реорганізовано на Українську філію Інсторфу НТУ ВРНГ СРСР.

Організовано Н.-Д. Інститут Лісового Господарства (Харків).

УСТАНОВИ НКШЛЯХІВ ТА ГОЛОВШЛЯХУПР

Мостове Досвідне Бюро Н.К.Т. НКШляхів перейменовано на «Мостово-Досвідне Бюро Центрального Науково-Дослідчого Управління НКШ» (Київ).

Шляхово-Досвідну станцію Головшляхупру реорганізовано на «Науково-Дослідче Бюро Головшляхупру УСРР» (Харків).

ЗМІНИ ПО ІНШИХ УСТАНОВАХ

Український Інститут Праці реорганізовано на Інститут Раціоналізації Управління при НКРСІ (Харків).

При ВУЦВК та Укр. Інституті Марксизму-Ленінізму організовано Інститут Радянського Будівництва (Харків, ВУЦВК).

При Укрдержплані організується Інститут Економічних досліджень (Харків, Буд. Держпрому).

При НКТоргівлі організується Інститут зерна та продуктів його переробки (Харків).

Всеукр. Асоціація Інженерів (В.У.К.А.І.) постановою НКВСправ від 26-ХІІ 1929 р. як самостійна організація ліквідована.

ОРГАНІЗАЦІЯ, ЯКА НЕ УВІЙШЛА ДО ЗБІРНИКА

ХАРКІВСЬКЕ МАТЕМАТИЧНЕ ТОВАРИСТВО

Харків, Інститут Народньої Освіти. Математичний корпус.

Засновано 1879 р. Х. М. Т-во має 50 дійсних членів, 10 почесних членів та 35 членів-кореспондентів. Голова проф. Синцов Д. М. Заст. голови акад. Бернштейн С. Н. та проф. Руссьян Ц. К. Секретар проф. Гончаров В. Л., бібліотекар та скарбник проф. Марчевський М. Т-во існує на членські внески. Праці Т-ва друкуються у власних виданнях «Сообщения Харьковского Математического Общества та іпш. спец. журналах.

Наукові робітники, що померли підчас друкування Збірника:

Заболотний Д. К. академік—1929 р. (Київ).

Зуєв М. Д. проф. —1929 р. (Харків).

Моніч В. В. проф. —1929 р. (Харків).

Богомаз К. проф. —1929 р. (Одеса).

Адріанов С. В. —1929 р. (Харків).

ПОКАЖЧИК НАУКОВИХ УСТАНОВ І ОРГАНІЗАЦІЙ ПО МІСТАХ
УСРР

М. ХАРКІВ І ХАРКІВСЬКА ОКРУГА.

Технічні науки.

	Стор.
Укр. Науково-Дослід. Інститут силікатної промисловости НТУ ВРНГ УСРР	42
Н.-д. Ін-тут Металів НТУ ВРНГ УСРР	44
Ін-тут Вугільної пром-сти НТУ	43
Н.-Д. Ін-тут Пром. Енергетики НТУ	42
Н.-Д. Ін-тут с.-г. машинознавства й машинобудівництва НТУ	44
Науково-Дослідча кафедра електротехніки при ХТІ	54
" " " гідромеханіки " "	44
" " " машинобудівництва " "	48
" " " інженерно будівельних наук при ХТІ	46
" " " теплот-хніки при ХТІ	51
" " " технології органічн. речовин при ХТІ	53
" " " " мінерал. " " "	52
" " " " спожив. " " "	52
" " " " механічн. технології " " "	48
Українське Геодезичне Управління (УГУ)	55
Бюро хем. апаратури НТУ ВРНГ	72
Найвищий Технобудівельний Комітет при НКВСправ.	55
Центральна Науково-експериментальна хемічна лабораторія Донвугілля	153
Центральна Хемічна лабораторія Укртютюнтресту (при Інсти- туті прикладної хемії)	155
Лабораторія Донецьких залізниць	60
" Цукроварництва при ХТІ	67
" Заводу с.-г. машин "Серп и Молот"	68
" Будяньського керамічного заводу, ст. Буди, Харк. окр.	65
" Відділу Контролю ХПЗ	68
" Фермента ії НКЗ	69
Науково-Технічна лабораторія при Техчастині Хемвугілля (Ін-тут прикл. хемії)	154

Центральна Лябораторія Акц. Т-ва „Коксобензол“	153
Лябораторія 8-го Червоного Комбінату Укроліїтресту	156
Українська Палата мір і ваг	143
Шляховодслідча станція Голов. Шлях. Управління	61
Геолого-розвідкове Бюро Донвугілля	58
Бюро досліджень Харківського Електромеханічного заводу	55
Досвідна станція будівництва НТУ (ін-тут Споруджень)	59
„ „ „ „ металопромисловости НТУ	58
Центральна лябораторія Укрсилікаттресту	71

Сільсько-господарські науки.

Науково-Дослідчий Інститут прикладної ботаніки	73
Український Н.-Д. Ін-тут економіки й організації сільськ. го- сподарства	77 76
Державний Ін-тут наукової й практичної ветеринарії	83
Науково-Дослідча катедра організації с. г. при ХСГ Ін-ті	79
„ „ „ „ рільництва при ХСГ Ін-ті	85
„ „ „ „ ґрунтознавства „ „ „	80
„ „ „ „ зоотехніки „ „ „	82
„ „ „ „ лісівництва „ „ „	121
Центральна Держав. Насіннєва Контрольна станція	115
Харківська Крайова С.-г. Досвідна станція	116
„ Досвідна Станція бджільництва	86
Українська Станція Всесоюз. Ін-ту Прикладної Ботаніки, м. Валки, Харк. окр.	81
Науково-Консультаційна Рада НКЗему	106
Центр. станція захисту рослин	129
Н.-Д. та учбовий розсадник лікарських та етерових рослин.	

Фізико-математичні науки.

Науково-Дослідчий Фізико-Технічний Ін-тут	134
Український Ін-тут Математичних Наук	133
Науково-Дослідча катедра фізики при ХІНО	135
Катедра фізики при ХТІ	137
Фізичний Кабінет при ХІНО	139
Харківська Астрономічна Обсерваторія	138
Харк. відділ Укрмету	145
Гідрометеорологічний відділ Дон. залізниць	146

Хемічні науки.

Інститут прикладної хемії	147
Експериментальний фарм. Ін-тут НКЗдоров'я	149
Науково-Дослідча катедра фізичної хемії при ХІНО	151
„ „ „ неорганічної хемії при ХІНО	149

Науково-дослідча кафедра органічної хемії при ХІН	150
" " " фармац. хемії при Харк. Фармац.	
Технікумі	151
Хемічна лабораторія Півден. залізниць, м. Харків	154
" " ХТІ	154

Природничі науки.

Біо-Хемічний Інститут	163
Український Н.-Д. Інститут географії і картографії	164
На, ково-Дослідча кафедра геології	168
" " " географії й антропології при ХІНО	168
" " " ботаніки при ХІНО	166
" " " зоології " "	170
Харківський Ботанічний Сад	172
Мінералогічний Кабінет при ХІНО	176
Біологічна станція, Зміїв	177

Соціально-економічні й історично-філологічні науки.

Н.-Д. Ін-тут ім. Тараса Шевченка	246
Всеукраїнський Державн. Ін-тут Праці	222
Ін-тут Марксизму-Ленінізму	219
Н.-Д. Ін-тут Педагогіки	226
Н.-Д. Катедра Історії Європейської культури при ХІНО	249
Науково-Дослідча кафедра літературознавства при ХІНО	251
" " " української культури ім. академ.	
Д. І. БАГ'АЛІЯ при ХІНО	250
Науково-дослідча Катедра прикладної економіки при ІНГ	223
" " " проблеми сучасного права при ІНГ	225
" " " мовознавства при ХІНО	248
Українська Книжкова Палата	249
Харківська секція н.-д. катедри мистецтвознавства в Києві	253
Досвідно-Педологічна станція	229
Кабінет праці при ХІНГ	229

Медичні науки.

Український Патолого-Анатомічний Інститут	192
" Державний Рентгенологічний Інститут	194
Харківський Державний Венерологічний Ін-тут	190
Український Протозойний Ін-тут	192
1-й Українськ. Сан.-Бактеріологічний Ін-тут	188
Україн. Державн. Ін-тут Патології і Гігієни Праці	193
" " Клінічний Ін-тут Ортопедії і травматології	194
1-й Укр. Держ. Ін-тут Охорони материнства й дитинства	188
Укр. Держ. Ін-тут Клініч. психіатрії й психології	191
Ін-тут Судової Медицини при Харк. Мед. Ін-туті	183

Мостове випробне Бюро	57
Центральна Техно-хемічна лабораторія Укрмахортресту . . .	155
Хеміко-технологічна лабораторія УАН	70

Сільсько-господарські науки.

Науковий Ін-тут селекції	76
Київська філія землевпоряд. секції Наук.-Дослід. Катедри с.-г. економіки	87
Київська Наук.-Дослід. Катедра рільництва й акліматизації . . .	79
Наук.-Дослід. Катедра скотарства при Київськ. С.-Г. Ін-туті . .	80
Київська Наук.-Дослід. Катедра Економіки С. Господ-ства . . .	84
Наук.-Дослід. Катедра біології С.-Г. рослин	83
Київська досвідна станц. праці в сільськ. господ-стві	104
Дарницька лісова досвід. стан. Роз'їзд. Бортничі	102
Київська Обласна Центрально-Насіннєва станція	123
Лабораторія патологичн. фізіології Ветеринарно-Зоотехн. Ін-ту	90
Агро-Лабораторія І. Н. О.	89
Боярське Учбово-досвід. Лісництво Інженерного факультету Київськ. С.-Г. Ін-туту	120
Північна Обласна меліоративна організація	94
Сортоводне Насіннєве Управління Цукротресту	122
Центральна Торфова Частина НКЗемсправ УСРР	95
Державний Рибний Заповідник „Конча-Заспа“ з досвідною рибною станцією	93
Державний Заповідник „Конча-Заспа“	93
Київський Акліматизаційний сад при УАН	172
Аклімат. музей ВУАН	270
Катедра Ґрунтознавства Київськ. С.-Г. Ін-туту	86
Комісія підсочки ВУАН	84
„ сортів та врожаю	84
Центр. Агро-хемічна лабораторія НКЗ	88
Київська с.-г. краєва досв. станція	105

Природничі науки.

Укр. Наук.-Дослідчий Геологічний Ін-тут	165
Укр. Філія Геологічного Комітету	165
Постійна Комісія для вивчення продукційних сил при УАН	216
Геологічний Кабінет УАН	175
Геологічний кабінет К. С.-Г. Ін-туту	176
Державний Наук.-Дослід. Ін-тут Ботаніки	163
Біологічний Ін-тут ім. Омельченка	164
Наук.-Дослід. Катедра Зоології (при ІНО)	170
Геологічна секція (Геологічн. т-во) при УАН	179
Зоологічна секція УАН	174
Зоологічний Музей УАН	261
Кабінет антропології ім. Вовка при УАН	175

Ботанічна лабораторія Київськ. С.-Г. Ін-туту	174
Дніпровська Біологічна Станція УАН	177
Ботанічний Музей УАН	174

Фізико-математичні науки.

Фізико-Математичний Відділ УАН	131
Науково-Дослідчий Ін-тут фізики	134
Комісія Вищої математики при УАН	132
Наук.-Дослідча кафедра математики при ІНО	136
Київська метеорологічна Обсерваторія	141
астрономічна обсерваторія	140
УКРМЕТ	143
Гідрометрична служба УКРМЕТу	143
Геофізична Комісія УАН	132
Кафедра прикладної математики при ВУАН	132
Кабінет матем. фізики ВУАН	131
Фізичний кабінет при КІНО	139

Хемічні науки.

Хемічна лабораторія ВУАН	152
Наук.-дослідча кафедра хемії	151
лаборатор. хемічн. технології дерева лісо-інж. факультету Київськ. С.-Г. Ін-туту	159
Наук.-досвідна аналіт. лабораторія Київськ. Аптекоуправління	156
Хемічна лабораторія Госп. Матеріал. Відділу Правління П.-З. Залізниць	156
Хемічна лабораторія 4-й Держ. тютюнової фабрики	158
" " " Київськ. від. Цукротресту	160
" " " Укрспиртотресту	154

Соціально-економічні й історично-філологічні науки.

Соціально-Економічний Відділ ВУАН	213
Історично-філологічний Відділ ВУАН	230
Київська філія наук.-дослідчого Ін-туту Тараса Шевченка	247
Укр. Наук.-дослідчий Ін-тут Книгознавства (УНІК)	246
Демографічний Ін-тут УАН	213
Укр. ін-тут наукової мови УАН	236
Київська наук.-дослід. кафедра історії України	249
Наук.-дослід. кафедра Єврейської культури при УАН	242
" " " мовознавства	252
" " " кооперації при Київськ. Коопер. Ін-туті	224
" " " мистецтвознавства	253

Науково-дослід. катедра Марксизму-Ленінізму при ВУАН . . .	218
„ „ „ Педології	227
Лябораторія рефлексології при ВУАН	212
Етнографічна Комісія УАН	239
Комісія для вивчення народнього господарства України при III-му відділі ВУАН	216
Юридична клініка при Київськ. ІНГ	225
Київська секція повітряного права при Київськ. Раді ТСО- АВІАХЕМА	226
Фінансова Комісія при ВУАН	215
Історична Секція ВУАН	230
Соц. економічної історії комісія ВУАН	215
Комісія для вивчення історії західньої російськ. й українського права УАН	214
Комісія для вивчення звичаєвого права України при соц.-еко- номічн. Відділі ВУАН	214
Постійна Комісія для вивчення радянського права ВУАН	215
Академічна катедра історії українського народу при ВУАН	230
Історико-філологічна катедра акад. А. Ю. Кримського з кабінетом арабо-іранської філології	239
Катедра історії україн. мистецтва з кабінетом укр. мистецтва	240
Комісія для складання словника живої укр. мови	235
„ „ „ історичного словника української мови	238
„ „ видання пам'яток новітнього письменства	240
„ „ виучування візантійського письменства	241
„ Історичних пісень	231
„ Київа й Правобережжя	232
„ Лівобережжя й Слобожанщини	232
„ Степової України й Причорноморії	233
„ Західньої України	233
„ старої історії України	231
„ для дослідження нової Української історії	234
„ новішої історії України	235
„ для складання біографічн. словника діячів України	242
Археографічна Комісія ВУАН	234
Діалектологічна Комісія „	238
Єврейська Історично-Археологічна Комісія	242
Всеукраїнський Археологічний Комітет	244
Науково-Педагогічна Комісія	240
Культурно-Історична Комісія	231
Історично-географічна Комісія	243
Бібліографічна Комісія УАН	244
Досв. педолог. станція	229

Інститут гігієни виховання НКЗдоров'я	181
Київськ. ін-тут Науково-судової експертизи	183
Ін-тут фізичної культури	181
Ветеринарно-бактеріологічний Ін-тут	180
Київський Рентгеновський Ін-тут	184
Патолого-Анатомічний Ін-тут при Київськ. Мед. Ін-туті	187
Санітарно-Бактеріологічний Ін-тут	184
Мікробіологічний та епідеміологічний Ін-тут ВУАН	182
Кабінет професійної гігієни при Київ П. І.	209
Лябораторія професійної гігієни при КМІ	206
Науково-дослідчий відділ Київськ. Окр. Інспектури Охорони Здоров'я	209
Лябораторія при Санітарн. Інспекції Київськ. Окрвід. Праці	207
Патолого-анатомічна Комісія УАН	180
Наук.-дослідча кафедра народнього здоров'я при УАН	198
„ „ „ теоретичної медицини при КМІ	197
„ „ „ клінічної медицини „ „	198
„ „ „ хірургії при Мед. Ін-ті	198
Окр. Військово-Ветер. Бактер. лябораторія	210

Краєзнавство, наукові товариства, музеї й бібліотеки.

Київ. філія УТОРНІТСО	25
Українське ботанічне т-во при УАН	26
„ т-во світознавства	26
Комісія краєзнавства при ВУАН	28
Київська обласна інспектура охорони пам'яток культури й природи	30
Київське т-во дослідників природи	15
Київський обласний сіл.-госп. музей НКЗемі й постійна про- мислово-виробнича виставка ВРНГ УСРР	263
Товариство економістів при УАН	19
Педагогічне т-во при УАН	246
Всеукраїнське етнографічне т-во	13
Історико-літературне т-во при 1-му Відділі УАН	245
Історичне т-во Нестора Літописця при УАН	245
Київська філія Всеукраїнської асоціації сходознавства	13
Всеукраїнський Торговий Музей	257
Всенародня Бібліотека України	280
Академічна бібліотека КПІ	282
Бібліотека 1-го Відділу УАН	244
Наукове т-во лікарів транспортників	18
Київське терапевтичне Т-во	17
„ педіатрів при Київськ. Клініч. Ін-туті	18
„ хірургічне т-во	18

Дерматологічне й Венерологічне т-во	15
Єдине Науково-Медичне т-во	18
Фізико-Медичне т-во	24
Всеукр. Історичний Музей	257
Всеукр. Центр. Кооперативний музей	257
Геологічний Національний музей при ВУАН	261
Музей мистецтва УАН	267
„ українських діячів при УАН	243
Держ. Культурно-історичний заповідник	258

М. ОДЕСА Й ОДЕСЬКА ОКРУГА.

Технічні науки.

Наук.-дослідча кафедра прикладної механіки Одеськ. Політехніч. Ін-туту	47
Науково-дослідча кафедра інженер-будівельн. наук. Ін-туту	47
Лабораторії Одеського Технікуму зерна й борошна	70

Сільсько-господарські науки.

Науково-дослідчий Ін-тут генетики й селекції	75
Науково-дослідча кафедра генетики при Одеському Сільгосп. Ін-туті	78
Науково-дослідча кафедра рослинництва при Одеському Сільгосп. Ін-туті	80
Південно-Обласна меліоративна організація	95
„ Бузька гідрометрична станція	99
Одеська Обласна с.-г. досвідна станція	110
„ досвідна виницька станція ім. Темірязева	111
„ обласна контрольно-насінньова станція	122
„ секція н.-д. кафедри організації с. г. див. Хар. н.-д. кафедри організації с. г.-ва	77

Фізико-математичні науки.

Державн. Фізичний Наук.-Дослідчий Ін-тут	134
Фізичний кабінет ІНО	140
Одеська Державна геофізична обсерваторія	142
Магнетна дослідча станція при Одес. Геофізич. Обсерваторії	141
Наук.-дослід. кафедра математики	136
Надчорноморський відділ Укрмету	145

Природничо-історичні науки.

Наук.-дослідча кафедра геології й географії при ОІНО	169
„ „ „ біології при ОІНО	167

Озерна Комісія при УАН	178
Ботанічний Державний сад	173

Хемічні науки.

Хеміко-Радіологічн. Ін-тут НТУ ВРНГ УСРР	148
Лябораторії Одеського Хем-фармац. Ін-туту	161
Фізико-Хемічна лябораторія Технікуму Прикладної хемії	160
Одеська секція н.-д. катедри фармацев. хемії	152
Наук.-дослідча катедра хемії	149

Соціально-економічні науки.

Н.-д. катедра сучасних правових проблем	225
Н.-д. „ педагогіки	228

Медичні науки.

Одеський Державн. Дермато-Венерологічн. Ін-тут	185
„ Ін-тут науково-судової експертизи	186
„ краєвий Ін-тут патології й гігієни праці	212
Науково-дослідча катедра морфології й фізіології	196
„ „ „ профілактичної медицини	197
„ „ „ експериментальної медицини	199
Всеукраїнський Кабінет для вивчення злочинности и злочинця	205
Санітарний Кабінет Одеської Інспекції Охорони Праці	211
Лябораторія експериментальної психології й рефлексології при ІНО	209
Од. Сан.-Бактер. інститут	186

Краєзнавство, наукові товариства, музеї й бібліотеки.

Одеське т-во дослідників природи	20
„ наукове товариство	21
„ Комісія краєзнавства	37
„ Т-во світознавства	20
Одеський Історико-Археологічний музей	270
Чорноморський музей морського транспорту	276
Одеський природничо-історичний музей	261
„ художній держмузей	269
„ обласна Комісія охорони пам'яток матеріальної культури й природи	30
Музей Степової України	269
Одеський Обласний сільсько-господар. музей	270
Центральна наукова бібліотека	282
Одеська філія УТОРНІТСО	25
Одеське Бальнеологічне т-во	20
„ наукове акліматизаційне т-во	16

Одеське т-во дитячих лікарів	17
„ ендокринологічне т-во	16

М. ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ Й ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОКРУГА

Технічні науки.

Науково-Дослідча кафедра механіки при Дніпропетровському Гірничому Ін-туті	49
Науково-Дослідча кафедра металургії при Дніпропетровському Гірничому Ін-туті	49
Наук.-дослід. кафедра металографії й мех. терм. оброблення металів Д. Г. І.	45
Наук.-дослід. кафедра гірництва при Дніпропетр. Гірн. Ін-туті	45
Відділ Теплотехніки й раціоналізації виробництва Дніпров. об'єд. завод Південсталі ім. Петровського й Леніна	59
Центральна Лябораторія Дніпровськ. металург. з-ду, Кам'янське	63
Секція раціоналізації при виробничому відділі Дніпропетр. паротяг. майстерень	71
Відділ гідрогеологічних дослідів на Н. Дніпрі	72

Сільсько-господарські науки.

Науково-дослідче Бюро землевпорядкування при Дніпропетровськ. Землевпорядчому Технікумі	123
Дніпропетровська с.-г. досвідна станція (ст. Синельникове)	103

Фізико-математичні науки.

Відділ фізичних вимірів при н.-д. Ін-туті фіз. хемії	137
Дніпропетрівський відділ Укрмету	146

Природничо-історичні науки.

Наук.-дослідча кафедра геології при Дніпропетр. Гірн. Ін-туті	169
Мінералогічний кабінет Дніпропетр. Гірнич. Ін-туту	176
Наук.-дослід. кафедра біології при ІНО	167

Хемічні науки.

Український державний Фізико-хемічний Ін-тут	148
--	-----

Соціально-економічні науки.

Наук.-дослідча кафедра Українознавства	253
Дніпропетровська досвідно-педологічна станція	228

Медичні науки.

Стор.

Лябораторія профес. гігієни й фізіології праці	208
4-й Укр. Держ. Санітарно-бактеріологіч. ін-тут	196

Краєзнавство, наукові товариства, музеї й бібліотеки.

Дніпропетровський Крайовий історич.Археологіч. музей . . .	260
„ Художній музей	260
Гурток краєзнавства ім. проф. Яворницького, ст. Ерастівка	34
Дніпропетровська Крайова Інспектура охорони пам'яток природи	29
Товариство аматорів світознавства	32
Держ. публічна бібліотека ім. Жовтневої Революції	282
Дніпропетровське наукове т-во при ВУАН	14
„ відділ УТОРНІТСО	25

М. СТАЛІНЕ й СТАЛІНСЬКА ОКРУГА.

Технічні науки.

Метальографічний кабінет Сталінського метал. заводу . . .	61
Донецька науково-дослід. гірничо-металургійна станція . . .	59
Лябораторія збагачування кам'яного вугля Донецьк. вугіль- ного ін-туту	64
Хемічна лябораторія Красногорів. Державн. керам. заводу	162
Електротехнічна лябораторія Донецьк. Гірнич. Ін-туту	69
Кабінет корисних копалин Донецьк. Гірнич. Ін-туту	176
державн. Ін-тут безпеки гірничих робіт і гірничо-рятівної справи. Макіївка	44
Механічна лябораторія Донецького Гірничого Інституту . . .	68

Фізико-математичні науки.

Фізична лябораторія Донецького Гірничого Інституту	140
--	-----

Хемічні науки.

Хемічна лябораторія Донецького Гірничого Інституту імени Артема	156
Хемічна лябораторія при Макіївському металург. заводі . . .	158

Медичні науки.

Лябораторія Сталінського Окрвідділу Праці	208
Філія Укр. Держ. Інституту гігієни й паталогії праці	211

Наукові товариства й музеї.

	Стор.
Сталінська філія УТОРНІТСО	26
Сталінський Окр. Музей Краєзнавства	275

М. НИЖЕН І НИЖЕНСЬКА ОКРУГА.

Макіївська с.-г. досвідна станція	108
Носівська с.-г. досвідна станція ім. 5-тиріччя Жовтневої Революції	110
Малозагорівський Маточний Розсадник кормових трав	129
Науково-дослідча кафедра історії культури й мови при Ніжен. ІНО	251
Ніжнський Округовий Музей ім. Гоголя	266
Ніженське наукове Т-во краєзнавства при ВУАН	35

М. КРИВИЙ РІГ І КРИВОРІЗЬКА ОКРУГА.

Центральна лабораторія Південо-Рудного тресту (Вечірній Кут) Геолого-розвідкове Бюро ПРТ (ст. Вечірній Кут)	64
Нікопільський Музей Мистецтв. Нікопіль, Крив. окр.	267
П'ятихатська с.-г. досвідна станція	114
Дніпровська плавнева гідрометрична станція	99
Хемічна лабораторія Чубарівського Рудоуправління ПРТ (ст. Інгулець)	159

М. АРТЕМІВСЬКЕ Й АРТЕМІВСЬКА ОКРУГА.

Теплотехнічне Бюро Констянтинівського Металург. заводу	57
Лабораторія Часів.-Ярської групи держ. керамічного заводу	64
„ Держав. цементового заводу ім. т. Радченка ст. Краматорська	157
Артемівська с.-г. досвідна станція Донбасу	99
Центральна лабораторія Державн. Содового заводу ім. Ле- ніна, ст. Переїзна	158
Хемічна лабораторія при Артемівському відділі Праці	159
Лабораторія склівного, хемічн., посудного й дзеркального за- воду ім. Жовтневої Революції, ст. Костянтинівка	157
Хемічна лабораторія при Держ. Кераміч. заводах ім. Будьон- ного, ст. Деконська	157
Відділ Укрмету	146
Артемівський Округовий краєзнавчий музей	255

М. ЧЕРКАСИ Й ШЕВЧЕНКІВСЬКА ОКРУГА.

Млієвська садово-городна досвідна станція в Городиці	109
Підсавна болотна досвідна станція в Гельмарові	97

Шевченківська Округова Комісія охорони пам'яток культури й природи	30
Округовий Музей ім. Т. Шевченка, Черкаси	271
Корсунський природничо-краєзнавчий Музей, Корсунь	262

М. БЕРДИЧІВ І БЕРДИЧІВСЬКА ОКРУГА.

Чарторійська с.-досвідна станція	119
Бердичівський історично-культ. Державний Музей-заповідник	225

М. СТАРОБІЛЬСЬКЕ І СТАРОБІЛЬСЬКА ОКРУГА.

Центральна лабораторія Держ. Рубіжанськ. хем. заводів „Червоний Прапор“—Рускокраска	155
Старобільський музей місцевого краю	272

М. ПЕРШОМАЙСЬКЕ.

Округовий Краєзнавчий Музей Першомайщини ім. Дзержинського	271
--	-----

М. ІЗЮМ.

Ізюмський Округовий Музей	262
-------------------------------------	-----

М. КУП'ЯНКА.

Куп'янський Музей Краєзнавства	263
--	-----

М. ПОЛТАВА Й ПОЛТАВСЬКА ОКРУГА.

Полтавський Ветеринарно-Бактеріологічн. Інститут	29
Полтавська с.-г. досвідна станція	13
Червоноградська с.-г. досвідна станція	106
Центральна Гравіметрична Обсерваторія м.	142
Полтавський відділ Укрмету	145
Краєзнавчий гурток при Червоноградському Педтехнікумі	84
Полтавський Державний Музей	271
Полтавське Наукове Товариство при ВУАН	27
Червоноградський Районовий Музей	276

М. КРЕМЕНЧУК І КРЕМЕНЧУЦЬКА ОКРУГА.

Весело-Подільська Селекційна Станція Цукротресту, Семенивка Полтавська	25
Кременчуцький Округовий Музей	263

М. СУМИ І СУМСЬКА ОКРУГА.

	Стор
Сумська с.-г. Досвідна Станція	114
Державна Сумська Протичумна Станція	115
Іванівська Досвідна Селекційна Станція с. Гути	126
Сумський Художньо-Історичний Музей	273
Істор.-худ. музей, Лебедин	264

М. ЗАПОРІЖЖЯ.

Бюро досліджень Упр. вишуків на Н. Дніпрі	57
Запорізький Краєзнавчий Музей (при Педтехнікумі)	261
„ ОкрМузей Револуції	268

М. КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ І КАМ.-ПОД. ОКРУГА.

Катедра Загальної Зоотехнії і с.-г. тваринної технології при С.-Г. Ін-ті	86
Наукова-Дослідча Катедра природи, сільського господарства і культури, Поділля при Кам'янецькому С.-г. Ін-ті	171
Кам'янець-Подільський Ботанічний Сад	173
Катедра С.-Зоології при Кам'янець-Подільському С.-г. Ін-ті	82
Уладовська-Люлінецька Селекційна Станція Цукротресту	128
Фізичний Кабінет Кам'янець-Подільського ІНО	139
Кам'янець-Подільська Філія УТОРНІТСО	25
Кам'янець-Подільський Окружний Комітет Краєзнавства	33
Кам'янець-Подільське Наукове Товариство при ВУАН	34
історично-Археологічний Музей, Кам.-Под.	262
Лябораторії К.-П. Хем. технікуму	161

М. КОНОТІП.

Конотіпське Окружне Т-во Краєзнавства	35
Сосницький музей	277

М. ПРИЛУКА І ПРИЛУЦЬКА ОКРУГА.

Переволочанська Досвідна Тютюнова Станція УКРМАХОП-ТРЕСТУ	112
Драбівська С.-г. Станція	103
Прилуцький Окружний Музей	272

М. РОМЕН І РОМЕНСЬКА ОКРУГА.

Лохвицька С.-г. Досвідна Станція	107
Роменський Окружний Музей	272
Гадяцький Музей ім. Драгоманова	258
Лохвицький Районовий Музей. Лохвиця, Роменської округи	264

М. ЛУБНІ І ЛУБЕНСЬКА ОКРУГА.

Стор.

Лубенська Досвідна Станція Лікарських Рослин	107
Лубенський Окружний Центральний Пролетарський Музей	264
Наукове т-во при ВУАН. Лубні	39
Гурток Аматорів Світознавства та Краєзнавства при Наук- Музеї, ст. Хорол	34
Миргородський краєзн. музей	265

М. ТУЛЬЧИН.

Тутьчинський Окружний Музей Краєзнавства	273
Тутьчинське Товариство Краєзнавства	38
Тутьчинська Філія УТОРНІТСО	25

М. ПРОСКУРІВ.

Проскурівське Окружне Краєзнавче Товариство	37
---	----

М. МЕЛІТОПІЛЬ І МЕЛІТОПІЛЬСЬКА ОКРУГА.

Лябораторія Машино-Будівельного Заводу „Червоний Про- грес“ в Токмаку	62
Перший Степовий Державний Заповідник „Чаплі“—„Асканія Нова“	90
Зоотехнічна Станція при Держзаповіднику „Чаплі“—„Асканія Нова“	91
Фіто-Технічна Станція при Держзаповіднику „Чаплі“—„Аска- нія Нова“	92
Акімівська Тракторо-Випробна Станція	100
Мелітопільський Окружний Музей	266
Бердянське Краєзнавче Товариство	31

М. ЗІНОВ'ІВСЬКЕ.

Хемічна лябораторія Заводу „Червона Зірка“	162
Зінов'ївське Окружне Наукове Краєзнавче Товариство	32
Зінов'ївський Музей Революції ім. В. І. Леніна	268
Природничо-Історичний і Археологічний Музей	274

М. ЖИТОМИР І ЖИТОМИРСЬКА ОКРУГА.

Лябораторія Баранівського Державно-Парцеляно-Фаянсового Заводу	62
Досвідна Станція Хмельництва	112
„Вила“	101
Волинська Філія УКРМЕТУ	145
Волинський Державний Музей	256

М. ШЕПЕТИВКА.

Шепетівське Наукове Т-во при ВУАН, м. Шепетівка	38
Шепетівський Окружний Краєзнавчий Музей. Славута	275

М. ВІННИЦЯ І ВІНИЦЬКА ОКРУГА.

Контрольна-Насіннєва Станція при Вінницькому Насіннєвому Заводі ЦУКРОТРЕСТУ	122
Ентомофітопатологічний Пункт при Вінницькому Насіннєвому Зав. Цукротресту	87
Вінницька С.-г. Досвідна Станція	101
Подільська Філія Укрмету	145
Лябораторія Хеміко-Фармацевтичного Технікуму ім. Леніна	162
Кабінет Вивчення Поділля Вінницької Філії Всенародн. Бібл. ВУАН	32
Вінницький Історично-Побутовий Музей	255

М. ГУМАНЬ І ГУМАНСЬКА ОКРУГА.

Лябораторія Гуманського С.-Г. Технікуму	89
Гуманська Шовківницька Станція	118
Верхняцька Селекційна Станція, ст. Христинівка	124
Гуманська С.-Г. Досвідна Станція	118
Гуманський Соціально-Історичний Музей	271
Музей ім. Шевченка, Звенигородка	278

М. ЛУГАНСЬКЕ І ЛУГАНСЬКА ОКРУГА.

Науково-Дослід. Пункт Українського Ін-ту Прикладної Ботаники при Луганському С.-Г. Технікумі	87
Іванівське С.-Г. Досвідне Поле	120
Відділ Термічної Обробки і Метальографічна Лябораторія Луганського Паротяго-Будівельного Заводу	69
Лябораторія Луганської Окрфілії Праці	206
Науковий Краєзнавчий Гурток для Вивчення Басейну середнього Дінця	36
Наукове Т-во Донбасу	36
Краєвий Соціяльний Музей	263

М. ЧЕРНІГІВ І ЧЕРНІГІВСЬКА ОКРУГА.

Лябораторія упр. Клінкерним Зав.	66
Чемерська С.-Г. Досвідна Станція	119
Чернігівський Державний Музей	276
Остерське Наукове Т-во Краєзнавства	36
Музей Остерщини	266
Відділ Укрмету	145

М. ГЛУХІВ І ГЛУХІВСЬКА ОКРУГА

Придеснянська Досвідно-ярова Станція, с. Покошичі	96
Краєзнавчий Гурток при Глухівському Окрп'янні	33
Глухівський Окружний Музей	259
Новгород-Сіверський Музей	275

М. МИКОЛАЇВ І МИКОЛАЇВСЬКА ОКРУГА.

Вознесенська С.-Г. Досвідна Станція	102
Сагайдацька Досвідно-Меліоративна Зрошувальна станція Н. БУГ	98
Миколаївська Астрономічна Обсерваторія	140
Миколаївський Художній Музей	269
„ Історично-Археологічний Музей	267
Державний Акваріум—Зоосад	173
„ Заповідник „Ольвія“	275

М. ХЕРСОН І ХЕРСОНСЬКА ОКРУГА.

Державна Іхтіологічна Досвідна Станція	104
Херсонська С.-Г. Досвідна Станція	117
Олешківська Пісчан.-Меліоративна Досвідна Станція	96
Державні Приморські Заповідники в Скадовському	93
Державний Херсонський Історико-Археологічний Музей	259
Херсонський Природничо-Історичний Музей	274
Херсонський Педагогічний Музей	274

М. КОРОСТЕНЬ І КОРОСТЕНСЬКА ОКРУГА.

Рудня-Радовельська Болотна Досвідна Станція, пост Дров'яний	97
Поліська Обласна С.-Г. Досвідна Станція ім. Засухіна, Ірша	113
Коростенське Бюро Краєзнавства	33

М. МАРІУПІЛЬ І МАРІУПІЛЬСЬКА ОКРУГА.

Маріупільська С.-Г. Досвідна Станція	108
„ Районна Контрольно-Насіннєва Станція	123
Маріупільський Музей Краєзнавства	265

М. БІЛА-ЦЕРКВА І БІЛОЦЕРКІВСЬКА ОКРУГА.

Білоцерківська Селекційно-Дослідча Станція	124
Миронівська Досвідна-Селекційна Станція Цукротресту	126
Білоцерківське Краєзнавче Т-во	31
Білоцерківський Окружний Музей	255

М. МОГИЛІВ—ПОДІЛЬСЬКА ОКРУГА.

Немерчанська Досвідна Селекційна Станція	127
Окружний Музей	267

А. М. С. Р. Р.

Центральна Молдавська Досвідна Станція, ст. Жеребкове	120
Райкраєзнавбюро Слободзейського Району	37
Ананьївський Районовий Краєзнавчий Комітет	30
Молдавський Краєзнавчий Комітет, Балта	35

АЛЬФАБЕТНИЙ СПИСОК НАУКОВИХ УСТАНОВ І ОРГАНІЗАЦІЙ

Стор.

Агро-лябораторія Київського ІНО.—Київ	89
Агро-хемічна центр. лябораторія.—Київ	88
Академія Наук Всеукраїнська.—Київ	9
Акваріум—зоосад державн.—Миколаїв	173
Акліматизації музей.—Київ	270
Акліматизації тварин та рослин т-во Одеса	16
Акліматизаційний сад при ВУАН.—Київ	172
Аналітичної хемії та завод. контролю н.-д. катедри.—Київ	53
Аналітична науково-досвідна лябораторія Київського Аптеко-управління.—Київ	156
Антропології кабінет ім. Вовка при УАН.—Київ	175
Археографічна комісія при ВУАН	234
Археологічний комітет.—Київ	244
Археологічний Харківський музей	273
Архівне Управління УСРР Центральне.—Харків	283
Асоціація Всеукраїнська Сходознавства.—Київська філія	13
„ Всеукраїнська Сходознавства—Харків	12
„ Інженерів Всеукраїнська.—Харків	11
„ фізиків Всеукраїнська.—Харків	14
Астрономічна Миколаївська Обсерваторія.—Миколаїв	140
„ Обсерваторія Київська	140
„ Обсерваторія Харківська	138
Бактеріології й епізоотології науково - дослідча катедра.—Харків	202
Бальнеологічне Т-во.—Одеса	20
Бджільництва досвідна станція.—Харків	116
Безпечности гірницьких робіт н. д. ін-туту.—Макіївка	44
Бібліографічна комісія.—Київ.	244
Бібліотека академічна Київського Політехнічного Інституту	282
„ Всенародня України (ВБУ) при ВУАН.—Київ	280
„ державна публічна ім. „Жовтневої Революції“.—Дніпропетровське	282
Бібліотека Центр. науково-учбова.—Харків	281
„ центр. ім. Короленка.—Харків	281
„ 1-го відділу при ВУАН	244
„ Центральна наукова в Одесі	282

Біології науково-дослідча кафедра в Одесі	167
„ науково-дослідча кафедра.—Дніпропетровське	167
„ с.-г. рослин науково-дослід. кафедра.—Київ	83
Біологічна Дніпропетровська станція ВУАН.—Київ	177
„ Донецька станція—Зміїв	177
Біологічний інститут ім. Омельченка.—Київ	164
Біо-Хемічний Інститут.—Харків	163
Болотняна досвідна станція.—Рудня-Радовільська	97
Болотняна досвідна станція Підставська.—Гельмязів	97
Ботаніки науково-дослідча кафедра при Харківському ІНО	166
„ інститут.—Київ	163
Ботанічна лабораторія Київського Сільсько-господ. Ін-туту	174
Ботанічний музей ВУАН.—Київ	174
„ сад Кам'янець-Подільський, Кам.-Под. ІНО	173
„ сад.—Одеса	173
„ сад Харківський	172
Ботанічне Т-во Українське при ВУАН.—Київ	26
Броварні І-ої Київської лабораторія	64
Бюро досліджування керамічної сировини порцелян-фаянс-склотресту.—Київ	56
Бюро вивчення продукційних сил.—Харків, Укрдержплан	11
Бюро краєзнавства Коростенське	33
Бюро досліджень Управ. вишуків на Н. Дніпрі.—Запоріжжя	57
Венерологічний Харківський Державний Інститут	190
Ветеринарії клінічної дослідча кафедра.—Харків	203
„ практичної й наукової ін-тут.—Харків	76
Ветеринарно-бактеріологічний Інститут.—Київ	180
„ бактеріологічний Інститут.—Полтава	129
Виноробна Одеська дослідча станція ім. Тимірязева	111
Водяного господарства України науково-дослідчий інститут—Київ	40
Військово-ветеринарна бактеріологічна лабораторія Округна.—Київ	210
Військово-історичний музей.—Одеса	279
Віснопепільний Харківський інститут	195
Високовольтова лабораторія Київського Політехнічного ін-ту	61
Виставка промислова.—Одеса	279
Виставка постійно-промислова.—Харків	277
Всеукраїнське товариство культзв'язку із закордоном	15
Всеукраїнська Академія Наук.—Київ	9
Вугільної промисловости в.-д. інститут.—Харків	43
Галерея картинна.—Київ	278
Генетики науково-ослідча кафедра при Одеському ін-ті	78
Генетико-селекційний науково-дослідчий інститут.—Одеса	75
Географії й антропології науково-дослідч. кафедра при Харківському ІНО	168

Географії й картографії Український науково-дослідчий Інститут.—Харків	164
Геодезичне Управління Українське (УГУ).—Харків	55
Геол. го-розвідково Бюро Донвугілля.—Харків	58
” ” Бюро ПРТ'а ст. Вечірній Кут.—Кривор.	58
Геологічна Секція II від ВУАН	179
Геології й географії науково-дослідча катедра в Одесі	169
” науково-дослідча катедра Дніпропетр. Гірничого I-ту	169
” катедра при Харківському ІНО	168
Геологічний кабінет ВУАН.—Київ	175
Геологічного Комітету Український відділ.—Київ	165
Геологічний кабінет Київського с.-г. Інституту	176
” Український науково-дослідчий Інститут.—Київ	165
” національний музей.—Київ	269
Геофізична Комісія УАН.—Київ	131
” обсерваторія Одеська Державна	142
Гігієни професійної лябораторія.—Київ	206
” виховання Інститут Наркомздоров'я.—Київ	181
” й патології праці філія Укр. держ. інституту.—Сталіне	211
Гідрогеологічних досліджень відділ на Н. Дніпрі.—Дніпропетровське	72
Гідрометрична служба Укрмету.—Київ	143
” станція Південно-Бузька.—Одеса	99
Гідрометеорологічний відділ зв'язку Донец. зал.—Харків	146
Гідромеханіки й авіації науково-дослідча катедра.—Харків	44
Гірничо-металургійна Донецька науково-дослідча станція.—Сталіне	59
Гірничі науково-дослідча катедра.—Дніпропетровське	45
Гравіметрична Обсерваторія Центральна в Полтаві	142
Ґрунтознавства н. д. катедра.—Харків	85
” катедра при КСГІ.—Київ	86
Демографічний інститут ВУАН.—Київ	213
Дерматологічне й Венерологічне товариство.—Київ	15
Деомато-Венерологічний Інститут Одеський Державний	185
Діалектологічна комісія ВУАН.—Київ	238
Діагностики лябораторної Інститут.—Харків	182
Донецьких залізниць лябораторія.—Харків	60
Досвідна станція „Вили“.—Житомир	101
” праці в сіль. господарстві.—Київ	104
” вінницька станція.—Одеса	111
” станція Хмільництва.—Житомир	112
Досвідна селекційна Немерчанська станція	127
” педологічна станція.—Дніпропетровське	228
” педологічна станція.—Харків	229
” педологічна станція.—Київ	229
Досвідне поле с.-г.—Іванівка	120

Досвідно-меліораційна зрошувальна станція.—Н. Буг	98
Досвідна станція вивчення виробництва метал. пром-сти.—Харків	58
Досвідна станція раціоналізації будів. робіт.—Харків	59
Дослідників природи Київське Т-во	15
” ” Харківське Т-во	21
” ” Одеське Т-во	20
Економіки С.-Г-ва Н.-Д. катедра.—Київ	84
Економіки та організації сільського господарства Укр. н.-д. катедра.—Харків	83
Економіки й організації сільського господарства Укр. н.-д. Інститут.—Харків	77
Економістів т-во.—Київ	19
Експериментальний Державний Інститут Цукров. промисловости.—Київ	43
Експериментальної психології і рефлексології лабораторія ІНО Одеса	209
Експериментальний фармацевт. Ін-тут Наркомздоров.—Харків	149
Електромашинова лабораторія при Київському Політехн. Ін-ті	63
Електромеханічного заводу бюро досліджень.—Харків	55
Електротехніки науково-дослід. катедра при Харківському Технологіч. Ін-ті	54
Електротехніки науково-дослід. катедра при Київському Політ. Інституті	54
Електротехнічна лабораторія Донецького Гірничого Інституту. Сталіне	69
Ендокринологічне Т-во.—Одеса	16
Ентомофітопатологічний пункт при Він. Насін. заводі.—Вінниця	87
Етнографічне Всеукраїнське Т-во.—Київ	13
” Комісія ВУАН.—Київ	239
Євр. культури науково-дослідча катедра при ВУАН.—Київ	243
Заповідник державний „Конча-Заспа“.—Київ	93
” державний рибний „Конча-Заспа“ з дослідною рибною станцією.—Київ	93
Заповідник Перший Степовий державний „Чаплі“ (Асканія Нова)	90
Заповідник державн. Ольвія, Миколаївськ. окр.	275
” державні Узморські.—Скадовське	93
” культурно-історичний.—Київ	258
Збагачування к. вугілля лабораторія.—Сталіне	64
Землевпорядження н.-д. бюро.—Дніпропетровське	128
Землевпорядчої секції науково-дослідч. катедри с.-г. економіки Київська філія	87
Зоології науково-дослідча катедра при Харківському ІНО	170
” науково-дослідча катедра при Київському ІНО	170
” с.-г. катедра Кам'янець-Под.	82

Зоологічна секція ВУАН.—Київ	174
Зоологічний Музей ВУАН.—Київ	261
Зоотехнії науково-дослідча катедра при Харківському Сільсько-Госп. Ін-ті	80
Зоотехнії загальної й сільсько-господ. тваринної технології катедра при Кам'янець-Подільськ. Сільсько-Госп. Інституті	86
Зоотехнічна станція при державн. заповіднику „Чаплі“	91
Інженерно-будівельних наук науково-дослід. катедра.—Харків	46
„ „ „ науково-дослідча катедра.—Київ	46
„ „ „ науково-дослід. катедра.—Одеса	47
Інститут Тараса Шевченка Харків	£46
„ ботаніки державн. науково-дослідчий.—Київ	163
„ наукової і практичної ветеринарії державн.—Харків	76
„ науково-судової експертизи Київський	183
„ праці Всеукраїнський Державний.—Харків	227
„ Україн. Наукової мови.—Київ	236
Історично-Археологічний Державий Музей.—Херсон	259
„ „ Музей Краєвий Дніпропетровський	260
„ „ Музей Кам'янець-Подільський	262
„ „ Миколаївський Музей	267
„ „ Музей Одеський	270
Історично-Географічна комісія.—Київ	243
Історично-Літературне Товариство при І-му відділі УАН.—Київ	245
Історичне Товариство Нестора літописця.—Київ	245
Історично-Філологічний відділ ВУАН.—Київ	230
Історії Європейської Культури науково-дослідча катедра при Харківському ІНО	249
Історії укр. мистецтва катедра з кабінетом укр. мистецтва.—Київ	240
Історії культури й мови науково-дослідча катедра при Ніженському ІНО	251
Історії старої України—комісія.—Київ	231
„ України науково-дослід. катедра.—Київ	249
„ Українського народу академ. катедра.—Київ	230
„ Української Культури науково-дослід. катедра ім. академіка Д. І. Багалія при Харківському ІНО	250
Історично-Культурний Державний Музей-Заповідник.—Бердичів	255
Історична секція при ВУАН.—Київ	230
Історичний Всеукраїнський Музей.—Київ	257
Історичної пісенності комісія.—Київ	231
Історично-Археологічна єврейська комісія.—Київ	242
Іхтіологічна дослідча державна станція.—Херсон	104
Кабінет Всеукраїнський для вивчення злочинності й злочинця при Управлінні виправними Трудовими установами України.—Одеса	205

Кабінет вивчення Поділля.—Вінниця	32
Керамічного Будяньського заводу ляборат.—ст. Буди, Хар. окр.	65
Керамічних заводів державн. Часів-Ярської групи лябораторія.	64
Клінічної ветеринарії н.-д. кафедра.—Харків	203
" психіатрії і соц. психогієни Український держ.	
" ін-т.—Харків	191
Клінічної і експериментальної медицини н.-д. кафедра.—Одеса	199
Клінкерного заводу Головшляхупр. лябораторія.—Чернівці.	66
Книжкова палата Українська.—Харків	249
Книгознавства Український науково-дослід. інститут (УНІК)	
Київ	246
„Кособензол“ Акц. Т-ва Центральна лябораторія.—Харків . . .	153
Комісія для вивчення історії західн. рос. і українського пра-	
ва ВУАН.—Київ	214
Комісія для вивчення підсочки та її впливу на дерево.—Київ . . .	84
" " " сортів та умов врожаю. Київ	84
" для складання істор. словника укр. мови.—Київ	238
" " " біографічного словника діячів України.	242
" виучування соц.-екон. історії України	215
" " " візантійського письменства.—Київ	241
" " видання пам'яток новітнього письменства. Київ.	240
" вивчення звичаєвого права України при соц.-еко-	
ном. відділі ВУАН.—Київ	214
Комісія Києва і Правобережжя.—Київ	232
" пост. для вивчення радянського права ВУАН.—Київ	215
" для дослідження нової Української історії. Київ	234
" для вивчення народного господарства. України.—Київ	216
" нової історії України.—Київ	235
" постійна УАН для вивчення продукційних сил Укра-	
їни.—Київ	211
Комісія для складання словника живої української мови.	
Київ	235
Контрольно-насіньова крайова станція.—Київ	123
" станція при Вінницькому насін. заводі	
Цукротресту	122
Контрольно-насіньова станція Одеська	122
" станція районна Маріупільська	123
Кооперації науково-дослідча кафедра.—Київ	224
Кооперативний Всеукр. центральний музей.—Київ	257
Корисних капалин кабінет.—Сталіне	176
Краєзнавства комісія при ВУАН.—Київ	28
" комітет окружний Кам.-Подільський	33
" Гурток ім. проф. Яворницького Ст. Ерастівка,	
Дніпропетр. окр.	34
Краєзнавства Комісія Одеська	37
" музей.—Алешки, Херсонської окр.	279

Краєзнавства музей.—Коростен	279
„ і світознавства гурток аматорів.—Хорол, Луб. окр.	34
„ Ніженське Наукове Товариство	35
„ Товариство.—Тульчин	38
„ Окружне Товариство.—Конотип	35
„ Остерське Наукове Товариство	36
„ Український Комітет.—Харків	27
„ Товариство.—Біла-Церква	31
„ Музей.—Сталіне	275
„ Товариство.—Бердянське	31
„ Проскурівське Окружне Товариство	37
„ гурток при Краснодарському Педтехнікумі	34
„ гурток при Глухівському Окрпліні	33
„ музей окружний Первомайщини ім. Ф. Дзержинського	271
Краєзнавства окружний музей.—Артемівське	255
Краєзнавчий науковий гурток для вивчення басейну середнього Дінця.—Луганське	36
Краєзнавчий музей.—Миргород	265
„ музей Шепетівський	275
„ музей Запоріжжя Педтехнікумі	261
„ музей—Куп'янка	263
„ районний комітет АМСРР.—Ананьєвське	30
Краєзнавче Бюро Слободзевського району АМСРР	37
Культури Єврейської н.-д. катедра.—Київ	242
Культури Єврейської Всеукраїнський музей.—Одеса	278
Культурно-історична комісія ВУАН.—Київ	231
Культурно-істор. музей.—Вовча	277
Лікарів-транспортників Наукове Т-во.—Київ	18
Лісова Дарницька Досвідна станція.—Роз'їзд Бортничі, Київської округи	102
Лісівництва науково-дослідча катедра ХСГІ.—Харків	82
Літературознавства науково-дослідча катедра при Харківському ІНО	251
Ливарська лабораторія Київського Політехнічного Ін-туту	62
Лабораторія Гуманського С.-г. Технікуму	89
„ тех-му зерна й борошна.—Одеса	70
Магнетна дослідча станція при Одеській Геофізичній Обсерваторії.—Одеса	141
Марксизму-Ленінізму Інститут.—Харків	219
Марксизму-Ленінізму н.-д. катедра.—Київ	218
Математики науково-дослідча катедра.—Київ	136
„ „ „ „ „—Одеса	135
„ „ „ „ „—Київ	131
Математичних наук Український ін-т.—Харків	133
Математики прикладної катедра.—Київ	131

Математичної фізики кабінет ВУАН.—Київ	131
Математичне Т-во.—Харків	285
Машинобудівництва науково-дослідча кафедра.—Харків	48
Машинобудівельного заводу „Червоний Прогрес“ Лябораторія. Токмак	62
Медицини теоретичної науково-дослідча кафедра при КМІ.—Київ	197
„ клінічної науково-дослідча кафедра при КМІ.—Київ	198
Медичне єдине Наукове Т-во.—Київ	18
Медичне Т-во Харківське	23
Медичної Мікробіології кафедра і лябораторія Харківського Медичного Інституту	201
Меліоративна організація Північна Обласна.—Київ, ПівОМО	94
„ організація Південна Обласна (ПОМО).—Одеса	95
Металів науково-дослідчий інститут.—Харків	44
Металургії науково-дослідча кафедра. Дніпропетровське	49
Металургійного Дніпровського заводу Центральна ляборато- рія,—Кам'янське	63
Метальографічна лябораторія Київського Політехнічного Ін- ституту	66
Метальографії і мет.-терм. обробки металів науково-дослід. ка- тедра.—Дніпропетровське	45
Метальографічний Кабінет Сталінського Металургійного за- воду	61
Метеорологічна служба УСРР.—Київ (Укрмет)	143
„ Обсерваторія Київська	141
Механіки науково-дослід. кафедра.—Дніпропетровське	49
„ прикладної н.-д. кафедра.—Одеса	47
Механічної Технології н.-д. кафедра при ХТІ	48
„ технології н.-д. кафедра.—Київ	52
Механічна лябораторія Дон. Гірн. Інституту. Сталіне	68
Мікробіології та епідеміології н.-д. Ін-тут.—Київ	182
Мінералогічний Кабінет Харківського ІНО	176
„ „ Дніпропетровського Гірничого Ін- ституту	176
Мистецтвознавства н.-д. кафедра.—Київ, Харків	253
Морфології н.-д. кафедра.—Харків	199
Мовознавства н.-д. кафедра.—Харків	248
Мовознавства н.-д. кафедра.—Київ	252
Морфології та фізіології науково-дослід. кафедра в Одесі	196
Мостова лябораторія й мостовипробна станція Київського По- літех. ін-ту	61
Мостове випробне Бюро Наук.-тех. Комітету НКШ.—Київ	57
Мостовий Кабінет Київського Політехнічного Інституту	60
Мостовипробна станція Київська НКШ	60
Музей Революції.—Загоріжжя	268
„ Волинський Державний.—Житомир	256

Музей Революції.—Харків	268
„ Революції.—Одеса	279
„ Мистецтв. Миколаїв	269
„ Мистецтв Укр. Академії Наук.—Київ	267
„ Мистецтв.—Нікопіль, Криворізької округи	267
„ Краєзнавства Маріупільський	265
„ Революції.—Зінов'ївське	268
„ Ніженський Окружний ім. Гоголя	266
„ природознавства.—Миколаїв	279
„ Степової України. Одеса	269
„ Державний. Полтавський	271
„ Київського Художнього Ін-туту.—Київ	279
„ Окружний ім. Т. Г. Шевченка. Черкаси	271
„ Революції. Миколаїв	279
„ Черноморський морського транспорту	276
„ Окружний Прилуцький	272
„ Окркраєзнавства.—Сталіне	275
„ Окружний.—Конотіп	278
„ Окружний Тульчинський	273
„ Революції.—Київ	279
„ Окружний Роменський	272
„ Районний.—Червоноград	276
„ місцевого краю.—Старобільське	272
„ Новгородсіверський	275
„ Окружний Ізюмський	262
„ Природн.-Історич.—Зінов'ївське	274
„ Слобідської України ім. Сковороди.—Харків	268
„ Окружний.—Біла-Церква	255
„ Володимирський.—ст. Гути	279
„ Чернігівський державний	276
„ Район. Сосницький, Конотіп. окр.	277
„ Центрально-Пролетарський Окружний.—Лубні	264
„ Худож.-Історичний.—Лебедін	264
„ Окружний.—Кременчук	263
„ Окружний—Могилів-Подільський	267
„ ім. Шевченка.—Звенигородка	278
„ Окружний. Глухів	259
„ Українських Діячів науки.—Київ	243
„ театральний при кафедрі укр. мистецтва.—Київ	241
„ ім. Драгоманова. Гадяч	258
„ Остерщини, Черн. окр.	266
„ Окр. Краєзнавства.—Мелітопіль	266
„ історично-побутовий.—Вінниця	255
„ Район.—Лохвиця	264
„ Районний Археолог.—Переяслав, Київськ. окр.	278
Народнього Здоров'я Н.-Д. Катедра при ВУАН—Київ	198

Насіннєва центр. контрольна станція.—Харків	121
Науково-Дослідчого Ін-туту Тараса Шевченк . Київська—Філія.	247
Науково-Дослідче Бюро землевпорядкування при Дніпропетровському Землевпорядкувальному Технікумі	128
Науково-Консультаційна Рада при НКЗС.—Харків	81
” Краєзнавче Товариство в Зіновівському	32
” Медичне єдине т-во.—Київ	18
” судової експертизи Інститут Одеський	186
” судової експертизи Ін-тут.—Київ.	183
” Технічна лябораторія при Техчастині Хемвугілля Інститут прикладної хемії, Харків	154
Науково-Технічний Кабінет Управл. Роб. - Селян. Міліції УСРР.—Харків	210
Науково-Технічне Українське Товариство.—Харків	27
Наукової мови Український Інститут УАН.—Київ	236
Наукове Т-во на Донбасі.—Луганське	36
” ” Полтавське при ВУАН	37
” ” Харківське	32
” ” Лубні	39
” ” Т-во Одеса	21
” ” Кам'янець-Под.	34
” Шепетівське Т-во при ВУАН	38
” т-во Краєзнавства.—Ніжен	35
Наукове т-во Дніпропетр.	14
Неорганічної Хемії науково дослід. кафедра.—Харків	149
Нервова Клініка Шпитальна Харківського Медичного Інституту	205
Нормальної й патологічної морфології науково-дослід. кафедра.—Харків	203
Озерна комісія при ВУАН	178
Окрвідділу Праці лябораторія.—Київ	207
” ” Луганського лябораторія	206
” ” лябораторія.—Сталіне	208
Органічної хемії лябораторія при Київському Політех. Ін-ті ІНО ” науково-дослід. кафедра при Харківському	65
Організації сільського й лісового господарства науково-дослід. кафедри.—Харків	150
Ортопедії і травматології Український Державн. Клінічний Інститут—Харків	83
Охорони здоров'я Окрінспектури н.-д. відділ.—Київ	194
Охорони материнства й дитинства 1-й Український Інститут.—Харків	209
Охорони пам'яток матеріальної культури й природи Одеська Крайова Комісія	188
Охорони пам'яток природи Український Комітет.—Харків	30
	28

Охорони пам'яток культури Український Комітет.—Харків . . .	28
Охорони пам'яток культури й природи Інспект.—Київ, крайова	30
” ” ” Дніпропетровська крайова . . .	29
” ” ” Шевченківська окр. комісія . . .	30
Палата мір ” ваг Українська.—Харків . . .	148
Паперового виробництва досвідна станція районна.—Київ . .	62
Паротягобудівельн. заводу Харківського лябораторія.—Харків	68
Патолого-анатомічний Інститут при Київському Медичному Інституті	187
Патолого-Анатомічна Комісія ВУАН.—Київ	180
” ” Український Державний Інстиг.—Харків	192
Паталогії і гігієни праці краєвий Одеський Інститут. Одеса	212
” ” Український державний Ін-т. Харків	193
Патологів Укр. Т-во.—Харків	17
Патологічної фізіології лябораторія Київського Ветеринар- ного Зоотех. Ін-ту	90
Педагогічна наукова комісія ВУАН.—Київ	240
Педагогіки Інститут науково-дослідчий.—Харків	226
” Н.-Д. катедра.—Одеса	228
Педіятрів товариство.—Київ	18
Педології Н.-Д. катедра.—Київ	227
Педагогічний музей.—Херсон	274
Педагогічне т-во при ВУАН	246
Південно-Рудного тресту центр. лябораторія.—Кривор. окр. . .	64
Пісчано-меліораційна Алешківська досвідна станція	96
Північна Краєва Меліораційна організація.—Київ	94
Південна ” —Одеса	95
Плавневна Дніпропетровська Гідрометрична станція у Нікополі	99
Повітряного права Київ. секція, Т. Д. О.-Авіахему	226
Порцелянового заводу лябораторія.—Баранівка	62
Праці Ін-тут укр.—Харків	227
Праці кабінет при ХІНГ	229
Прикладної Ботаніки науково-дослід. Інститут.—Харків	73
” ” ” ” пункт.—Луганське	87
” ” ” ” Всеоюзного ін-ту—Українська станція.	86
Валки	86
Прикладної математики науково-дослід. ін-тут при Харків- ському ІНО	133
Прикладної математики катедра при II відд. ВУАН.—Київ. . . .	131
” механіки науково-дослідча катедра при Одесь- кому Політехн. ін-ті	47
Прикладної економіки науков.-дослід. катедра при Харків- ському ІНГ	223
Природничо-історич. музей.—Херсон	274
” ” ” —Одеса	261

Природи, сільського господарства й культури Поділля науково-дослід. катедра при Кам'янець-Подільському Сільсько-госп. Інституті	171
Природничо-краєзнав. музей.—Корсунь	262
Проблеми сучасного права науково-дослід. катедра.—Харків.	225
Промислової енергетики н.-д. ін-тут.—Харків	42
Протичумна державна станція.—Суми	115
Протозойний Інститут.—Харків	192
Професійної гігієни кабінет при Київському Політехнічному Інституті	209
Професійної гігієни й фізіології праці лябораторія.—Дніпропетровське	208
Професійної гігієни лябораторія Київського Медичного Ін-ту	
Профілактичної медицини науково-досл. катедра.—Одеса	197
Психоневрології Н.-Д. катедра.—Харків	199
Психо-неврологічний Український Державний Ін-тут. Харків	189
Психотехніки Бюро Донецьких залізниць.—Харків	204
” ” Правління Південних залізниць.—Харків	204
Раціоналізації секція при виробничому відділі Дніпропетровських паротягобуд. майстерень	71
Рефлексології лябораторія ВУАН.—Київ	212
Розсадник маточн. кормових трав Мало - Загоровський Ніжн. Окр.	129
Розсадник лік. та етероносних рослин.—Харків	129
Рослин лікарських досвідна станція.—Лубні	107
Рослин захисту центр. станція.—Харків	105
Рослинництва науково-досл. катедра в Одесі	80
Рільництва н. д. катедра.—Харків	79
” ” та акліматизації Н.-Д. катедра.—Київ	79
Різання металів лябораторія Київського Політехнічного Ін-ту	63
Рентгенівський Київський Інститут	184
Рентгенологічний Український Державний Інститут.—Харків	194
Садово-городна досвідна станція Млівська.—Городище	109
Санітарно-бактеріологічний Інститут Одеський	186
” ” —Київ	184
” ” 4-й Укр. Державн. Інст.—Дніпропетровське	196
Санітарно-бактеріологічний 1-й Український Інститут.—Харків	188
Санітарний Кабінет Одеської Інспекції Охорони Праці	211
Світознавства Укр. Товариство.—Київ	26
” ” аматорів т.-во.—Дніпропетровське.	32
” ” —Одеса	20
Секція ”надра“ Всесоюзних З'їздів для вивчення продукцій-сил.—Харківська філія	24
Силкатної промисловости науково-дослід. Інститут.—Харків	42
Селекції науковий ін-тут.—Київ	76

Селекційна станція Цукротресту Уладівсько-Люлінська . . .	128
„ дослідна станція Цукротресту Миронівська	126
„ станція Верхняцька.—Ст. Хрестинівка	124
„ „ Цукротресту Весело-Подільська.—Семенівка	125
Селекційна дослідна станція.—Немерчі	127
„ Іванівська дослідна станція.—Ст. Гути	126
„ дослідна станція.—Біла Церква	124
Сіль.-госп. крайова досв. станція.—Київська	105
„ Дніпропетровська дослідна краєва станція.—Синельнікове	103
Сіль.-госп. Носівська станція ім. 5-тиріччя Жовтневої Революції	110
Сільсько-госп. дослідна станція Донбасу.—Артемівське	99
„ „ „ Вінниця	101
„ „ „ Вознесенська	102
„ „ „ Драбівська	103
„ „ „ Червоноградська	106
„ „ „ Лохвицька	107
„ „ „ Макіївська	108
„ „ „ Маріупільська	108
„ „ „ Одеська Крайова	110
„ „ „ Полська обласна.—Ірша	113
„ „ „ Полтавська	113
„ „ „ П'ятихатська	114
„ „ „ Сумська	114
„ „ „ Уманська	118
„ „ „ Херсонська	117
Сільсько-госп. дослідна станція Чарторийська	119
„ „ „ Чемерська	119
„ „ „ Харківська Крайова	115
„ Центральна Молдавська дослідна станція.—Ст. Жеребково, П.-З. залізниця	120
Сільсько-госп. дослідне Іванівське поле.—Ст. Штерівка	120
„ зоології катедра при Кам'янець-Подільськ. СГІ	
„ Всеукраїнський Музей.—Харків	82
„ Київський Краєвий Музей Наркомзему і постійно-промислово-виробнича виставка ВРНГ УСРР	256
Сільсько-госп. музей Одеський Краєвий	263
„ машин зав. „Серп і Молот“ л'яб-торія.—Харків	270
Сільсько-госп. механіки Краєвий науково-дослід. катедра Київського сільсько-госп. Інституту	68
Сільсько-госп. машинознавства та машинобудівництва ін-тут Харків	50
Скотарства Н.-Д. катедра.—Київ	44
Содового Державного заводу ім. Леніна Центральна л'ябораторія.—Ст. Переїзна	80

Сортівницька та насіннова Управа Цукротресту.—Київ	158
Соціально-історичний музей. Гумань	121
„ економічний відділ ВУАН.—Київ	271
„ економічної історії Комісія ВУАН.—Київ	213
Соціальний Всеукраїнський Музей.—Харків	258
„ Музей Краєвий в Луганському	263
Соціальної гігієни науково-дослідча кафедра.—Харків	200
Судової медицини Інститут.—Харків	183
Сучасних правових проблем кафедра.—Одеса	225
Тютюнова Переволочанська станція Укрмахортресту	112
Тараса Шевченка науково-дослід. Інститут.—Харків	246
Теплова частина відділу Тяги П.-З. залізниць.—Київ	56
Теплотехніки Н.-Д. кафедра.—Харків	51
„ Наук.-досл. кафедра.—Київ	51
„ й раціоналізації виробництва відділ Дніпропетровських об'єднаних заводів ім Петровського й Леніна	
Теплотехнічне бюро Костянтинівського металургійного заводу	57
Термічної обробки відділ і металогограф. лабораторія Луган. паротягобуд. заводу	69
Терапевтичне Т.-во.—Київ	17
Техно-Хемічна лабораторія Центральна „Укрмахортресту“ Київ	155
Техніко-Будівельний Комітет Вищий при НКВСправ.—Харків	55
Технології мінеральних речовин науково-досл. кафедра.—Харків	52
„ органічних речовин н.-д. кафедра.—Київ	54
Технології живних речовин Науково-дослід. кафедра.—Харків	52
„ силікатів і будівельних матеріалів лаборат.—Київ	65
Технологічна лабораторія при Київському ІНГ	70
Технічна лабораторія при Київському ІНО	65
Технічної механіки Інститут ВУАН.—Київ	41
Товаро-досвідна лабораторія при Київському ІНГ	71
Товариство дитячих лікарів.—Одеса	17
Торговий Всеукраїнський Музей.—Київ	257
Торф'яна частина Наркомзему УСРР Центральна.—Київ	95
Тракторно-Випробна Акимовська станція	100
України Лівобічної Комісія.—Київ	232
„ полудневої комісія.—Київ	233
„ західньої комісія.—Київ	233
Українознавства науково-дослід. кафедра.—Дніпропетровське	253
Української наукової мови ін-тут.—Київ	236
Українського мистецтва Харківський Музей	273
Українська станція Всесоюзн. Ін-ту Прикл. Ботаніки.—Валки	
Укрмет.—Київ	143
„ Полтавський Відділ	145
„ Подільський Відділ.—Вінниця	145

Укрмет Волинський Відділ.—Житомир	145
„ Харківський „ —Харків	145
„ Надчорноморський Відділ.—Одеса	145
„ Дніпропетровський Відділ	146
„ Донецький Відділ.—Артемівське	146
Укрспиртотресту Центр. лабораторія.—Київ	154
Укролійтресту лабораторія.—Харків	158
Уторнітсо.—Харків	24
Учбово-досвідне лісництво лісо-інж. факульт. Київського сільсько-госп. Інституту.—Боярка	120
Фармацевт. хемії науково-дослід. кафедра при фармац. Технікумі.—Харків	151
Фарм. хемії Н.-Д. катедри секція.—Одеса	152
Фізики кафедра при Харківському Технологічному Інституті.	137
Фізико-науково-дослід. Інститут.—Київ	134
„ математичний відділ УАН.—Київ	131
„ науково-дослід. кафедра при Харківському ІНО	135
„ технічний Інститут.—Харків	134
„ хемічний Дніпропетровський Український Державний н.-д. Інститут	148
Фізико хемічних наук Т-во.—Харків	16
Фізико-медичне Т-во.—Київ	24
„ хемічна лабораторія Технікуму Прикладної хемії.—Одеса	160
Фізичних вимірів відділ Н.-Д. Інституту фіз-хемії.—Дніпропетровське	137
Фізична лабораторія Донецького Гірничого Інституту.—Сталіне	140
Фізичної культури Інститут ВУАН.—Київ	181
„ культури н.-д. кафедра.—Харків	228
Фізіології н.-д. кафедра.—Харків	199
Фізіологічної хемії кафедра при Харківському медич. Ін-туті	202
Фізіологічне Т-во Українське.—Харків	27
Фізичної хемії кафедра при Харківському ІНО	151
Фізичний Державний Науково-Дослід. Інст., Одеса	134
„ Кабінет—Одеса, ІНО	140
„ Кабінет—Київ, ІНО	139
„ Кабінет—Харків, ІНО	139
„ Кабінет—Кам'янець-Подільського ІНО	139
Фізична лабораторія Д. Г. І.—Сталіне	140
Філія В-народної Бібліотеки ВУАН, Кабінет вивчення Поділля.—Вінниця	32
Філологічна кафедра арабо-іранської філології та тюркології.—Київ	239
Фінансова комісія ВУАН.—Київ	215
Ферментації лабораторія НКЗ.—Харків	69
Фітотехнічна станція при Державн. Заповіднику „Чаллі“—„Асканія Нова“	92
Хемії науково-дослід. кафедра Київського Політ. Інституту	151

Хемії н.-д. катедра.—Одеса	150
„ прикладної Інститут.—Харків	147
„ лабораторія. Київ, КПІ	65
Хеміко технологічна лабораторія ВУАН.—Київ	70
„ фармацевтичного Інституту лабораторії в Одесі	161
„ р. діологічний Інститут.—Одеса	148
Хеміо-фармац. Технікуму ім. Леніна лабораторії.—Вінниця	162
Хемічна лабораторія Донецького Гірничого Інституту ім. Артема. Сталіне	156
Бюро Київської філії Цукртресту	160
а лабораторія заводу „Червона Зірка“.—Зінов'ївське	162
„ ВУАН.—Київ	152
„ Красногогірського Державн. Керам. заводу	162
„ при Артемівському Окредділі Праці	159
„ при 4-й Держтютюнариці.—Київ	158
„ при Державн. Кераміч. заводах ім. Будьон- ного—Ст. Деконська	157
„ при Макіївському Металургійному заводі ім. Томського	158
„ Госпматеріального Віділу Правління Пів- денно-Зах. за.—Київ	156
„ Чубарівського Рудоуправління ПРТ —Ст. Інгулець	159
„ Донвуїлля Центральна науково-експери- ментальна.—Харків	153
„ Центральна Укршкіртресту.—Київ	66
Хемічна лабораторія Укрспиртресту	154
„ „ Центральна Укршкіртресту Київ	65
„ „ Центр. Укртютюнартресту.—Харків	155
„ „ Південних Залізниць.—Харків	154
„ „ ХТІ.—Харків	154
Хемічного технікуму Кам'янецького Лабораторії.—Кам'янець- Подільський	161
Хемічної технології дерева лабораторія лісо-інжен. факуль- тету.—Київ	159
Хемічної технології науково-дослід. катедра.—Київ	52
„ „ органічних речовин Науково-дослід. катедра— Харків	53
„ апаратури дослідч. бюро.—Харків	72
Хемічних завод в Рубіжанських Державних „Червоний Прапор“ Центральна лабораторія	155
Хемічно-посудного, скляного, й дзеркального заводу лаборато- рія. Костянтинівка	157
Хірургії Н.-Д. катедра.—Київ	198
„ Наукова Дослід. катедра.—Харків	200
Хірургічне Київське Т-во	18

Художньо-Історичний Музей Сумський	273
„ Історичний Музей—Харків	260
Художній Музей Дніпропетровський	260
„ Державний Музей Одеса	269
„ Народний Музей—Одеса	279
Художнього Інституту Музей—Київ	279
Цукрового виробництва лабораторія.—Харків	67
Цементового Державного Заводу ім. Радченка лабораторія. Ст. Краматорська	157
Центральна нау.-ово-експеримент. лабораторія.—Харків	153
Цукротресту Центр. лабораторія Київ	67
Центральна лабораторія Укрсилікаттресту.—Харків	71
Шевченківська Окружна Комісія охорони пам'яток культури й природи. Черкаси	30
Шовківницька Уманська Станція	118
Шляхова дослідча Станція Головшляхупру.—Харків	61
Юридична Клініка Київського ІНГ	225
Юридичне Харківське Т-во	23
Ярова Придеснянська досвідна станція, Глух. окр.	96

ПОКАЖЧИК ПРІЗВИЩ

- Абражанов О. О.—17
 Абрамов І. М.—142
 Абрамов М. М.—25
 Абрамович Ю. М.—270
 Авдієнко М.—219
 Аверін В. Г.—21, 171
 Авксентьева З. Н. 142
 Агальцов М.—144.
 Агалі М. Д.—76
 Аганін М. А. проф.—142
 Адешелідзе Ю. Ю.—144
 Азарьева-Мельнікова А.—192
 Айзенберг Г. О.—158
 Айзеншток Г. І.—246, 252
 Айзман Я. Я.—170
 Акімов В.—154
 Акімов М. П.—29, 32, 167
 Акімович М. М.—142, 145
 Акопов—82
 Аксентьев Б. М.—167
 Акуленко В. П.—25, 223
 Александров Н. М.—214
 Александров Н. Л.—25
 Александрович Ю. С.—263
 Александровський—201
 Алексеев А. К. проф.—20, 161,
 169
 Алексеев А. М.—169
 Алексеев Е. В. проф.—82, 83,
 120
 Алексеев З. А.—36
 Алексеев Т. П.—246, 251
 Алексеева—148
 Алексеева Е. А.—149
 Алехин О. В.—65
- Алімов В. И. проф.—48
 Алмазов-Марголіс С.—54
 Алмашина—226
 Алов О. О. проф.—44, 48
 Альбов П. О.—45
 Альбрехт А. С.—36, 264
 Альперн Д. Е. проф.—24, 25,
 189, 199
 Альтерзон С. Г.—216
 Альтшулер В. М.—46
 Альтхаузен А. Я.—182
 Андреев О. Д.—173
 Андреев В. Н.— проф.—82
 Андреев асп.—45
 Андреасов Л. М.—16, 149
 Андрес Л. И.—190, 199
 Андріяшев О. М.—242
 Андронікова—149
 Андрущенко К. В.—165
 Авічкін О.—24
 Анохін І. К.—166
 Антипович К. Е.—250
 Антиханов Л. Д.—119
 Антонов Д. Є.—256
 Антонович К. М.—244
 Антропова Е. Н.—139
 Апанасюк В. П.—228
 Аполлосов В. П.—137
 Апостол Г. Г.—105
 Аптекман І. Г.—45
 Аптер І. М.—226
 Арановський С.—208
 Арборе—35
 Арбузова—103
 Аркавін Я. С.—23

Арнаутов В. А.—226
Арнольд Г. Ф. проф.—21, 170
Арефів—23
Арлюк І. М.—17
Арсон С. І.—219
Артамонова М. О.—158
Артеменко В. Д.—187
Артеменко—220
Артем'єв О. К.—144
Артем'євський О. П. проф.—132
Артюмова В. І.—227
Артюхова А. В.—257
Архімович О. З.—31, 79, 124
Асс Т. В.—151
Асвадурова А. М.—183
Афанасьєв М.—32
Афанасьєв А. П.—148
Ахієзер Н.—136
Ахматов—222
Ашкінадзе Ф. Л.—200
Ачеркан Ф. С.—20.

Бабадаглії О.—200
Бабенко В. О.—277
Бабина В. Н.—145
Бабицька Є. М.—228
Бабич Є. П. проф.—50, 66
Бабко А. К.—65
Бабяк В. В.—164
Багалій Д. І. акад.—9, 22, 215,
246, 250
Багалій-Татарінова Д.—215
Байер М. М.—33
Бадан М.—221
Бадан Д.—83
Баєв М. О.—57
Базилевич П. 146
Базилевич В. І.—214
Базилевич В. М.—30
Базилевич М. А.—140
Бак І.—219
Бакал С. О.—200
Бакіновський Н. В.—211
Балабанина Л. К.—211
Балан Є. Є.—128
Баланін В. І. проф.—11, 25,
27, 43, 52

Балінський Б. І.—164
Баласогло В. В.—20
Балика Д. А.—246, 280
Бам Б. Л.—161, 187
Бандурівська Н. Х.—200.
Бандурівський А. З.—181
Барабаш І. І.—32
Барабашів М. П. проф.—25,
138
Баран М. Л.—25
Баран-Бутович С.—276
Баранецький—103
Баранов Н. І.—141
Баранова Р. І.—201
Баранович А. І.—243, 250
Барановський М.—51, 78
Баранський Д. І.—75, 111
Барвінок В. І.—244
Барвінський В. А.—250
Бардах Я. Ю.—167
Барський—45
Бас В.—208
Баскін В.—171
Басарська Л. Д.—161
Басарська М. А.—161
Баскін Я. С.—14
Батиренко—75
Батиєнко—78
Бауман О. А.—103
Бауман Р. М.—151, 161
Бауер К. А.—161
Бауер Є. К.—122
Бах Є. І.—206
Бахметєв Ю. О. проф.—47
Бачін В. П.—161
Вашинська М.—256
Вашков В. Я.—103
Вашківський Д.—273
Баян В. Г.—165
Безбородько М. І. проф.—32,
38, 165, 179, 270
Безвенглінський Б. П.—271
Безпалов Р. А.—214
Безсмертний В. В.—244
Безуглов Д. В.—154
Безгінський А. Л.—138
Бега Ф. Ф.—90

Бейлін—199
Бейзерт Г.—16
Беклешев—23
Бельговський І. В. проф.—80
Беленицька Д. Ш.—152
Белехов П. П.—91
Белецька Н. П.—226, 250
Белецький О. І. проф.—251
Беліков О. О.—51
Беліков М. П.—50
Белінг Н. Г. проф.—40, 93,
170
Белов В.—60
Белозьоров С. Т.—170
Белозьорова Л. І.—252
Белонін—78
Белошеїн В. Ф.—26
Бельський Ф. проф.—36
Бельський С. В. проф.—169,
256
Беляєва Л. М.—282
Беляков Ф. О. проф.—47
Беловахно І. І.—110
Бенін Г. С.—43
Бендеровський В. М.—272
Бенденцький М. А.—151
Берго Г. Л.—242
Бергер О. Я.—54, 56
Бергман Г. Г.—184
Бердичівський Е. Г.
Бережанова К. Т.—86
Бережков М.—251
Березов—222
Березовська П. І.—148
Березовський М. Я.—158
Беркман Я. П.—147
Беркович В. І.—220
Беркович Є. М.—44
Берладіна К. А.—253
Бернацький В. К.—139, 171
Бернштейн С. Н. акад.—10, 11,
133
Бернштейн Г. С.—54
Бернштейн М. Ф.—263
Бертенсон В. О. 16, 178
Берченко Є. В.—253
Вершов В. Я.—51

Бершанський М.—136
Бескубенко М. П.—59
Биков О. О.—161
Биков Л. М.—44
Биковський О. Г.—144
Билинський М. Д.—274
Биценко М. С.—119
Бичіхін О. О.—16, 80,
179
Бичіхіна Е. А.—123
Бібер В. А.—149
Білаш—78
Біленький М. С.—21
Біловодський В.—71
Білозевич А. М.—186
Білоцерківська К.—244
Білозор М. П.—32, 87
Білоусов М. Ф. проф.—11, 22,
25, 170
Білявський О. Г. проф.—69
Білянкін Ф. П.—41
Білик Я. Г.—25, 220
Бількіс—152
Більман—222
Більська А. І.—258
Білий В. В.—239
Біноза Е. С.—161
Біруля О.—32
Біське Ф. Ю.—43
Бляжко М. М.—80
Бланк Ю. М.—42
Бланк Я. П.—133
Білярчик П.—220
Більт В. В.—252
Блізпиков О. І.—32
Блізнюк О. І.
Блізтонов В. І.—152
Блох В. І.—45
Блохін М. А.—20
Блях В. А.—228
Бобарикова М. І.—141
Бовін К. М.—144
Бованенко І.—31
Богатський В. Д.—148,
151
Богацький Д. О.—171
Богданов М. М.—208

Богданов П. Г.—136
Богданович М. П.—34
Богдановський—59
Боголепова Л.—87
Боголюбов М. М.—56, 131
Богомаз К. А. проф. 21, 48, 70
Богомоллов Г. Я.—138
Богомолец О. О.—9
Богославська Н. В.—147
Бограда Є. І.—227
Богушевська В. Н.—101
Богущкий Н.—83
Боженнов С. І.—165
Божко К. С.—85
Божко В. 226
Бокариус М. С. проф.—183
Бокариус М. М.—183
Бокий М. М.—272
Болдирев Л. Т.—144
Болесва Н. А.—169
Болгарський В. І.—144
Болтенко М. Ф.—12, 244, 270
Болотников Ф. Н.—149
Болотников Ш. М.—152
Волотов С. Н.—86
Болсунов І. І.—79
Бомаш В. П.—23
Бондаренко О. Ф.—114
Бондаренко Д. І.—26
Бондаренко Н. Я.—52
Бооль Л. А.—133
Вордаков Л. П.—86
Вордзиловська Є. М.—164
Вордзиловська Н. П.—164
Ворейко М. А.—227
Ворик С.—253
Воргардт О. І.—103
Ворисевич Г. Ф.—87
Ворисевич І.—32
Ворисевич В. О.—90
Ворисенко О. І.—45
Ворисенко С. Ю.—251
Ворисенко В. П.—204
Ворисенок С. Г.—214
Ворис П. М.—105
Ворисов М. Д.—136, 147
Ворисоглебський С. В.—137

Борисяк Н. А.—109
Боровецкий А. В.—261
Боровиков А. Г. проф.—80, 111
Борович Б. О.—281
Боровий С. Я.—282
Вородин І. П.—9
Вородай М. П.—185
Вочков Д. П.—271
Бойко Є. П.—257
Бойков Б. В.—203
Бойко В.—220
Брагинський П. Л.—207
Бражвик П. А.—105
Брайловський С. М.—200
Браславський П. М.—119
Братчик В. М.—83
Браунер О. О.—30
Брайнін І. Є.—61
Брегман Я. М.—51
Бречкевич М. В. проф.—14, 253
Бривуль А. А.—52
Бризгалін А.—136, 210
Брікерт Ф. І.—199
Брілінг Г. В.—256
Бриненко В. П.—31, 270
Бровер—250
Бржечка В. Ф.—133
Бродський О. проф.—49, 118
Бродський Л. Л.—185
Бродський Д. П.—242
Бродський Н. С.—51
Брокерт П. Г.—75, 111
Брон О. Б.—54
Брон—23, 56, 222
Бронштейн І.—134
Бронштейн К. Г.—149
Брук М. С.—229
Брун Я.—20
Брунет В. В.—164
Брусилівський Е. М.—20, 200
Брянцева О. В.—172
Будников П. П. проф.—42, 52, 71
Бугаєвський М. Х.—166
Бузни—17
Бузескул В. П. акад. 9, 12, 249
Буженко Ю. П.—173
Букраба проф.—81

Букрєв В. Я.—136
Буйло В. О.—119, 220
Буланкін Т. 171
Булахівський Л. А. проф.—12,
22, 248
Бурггард Ю. Л.—229
Бурггард О. Ф.—252
Булда С. А.—46
Бурда Н. І.—153
Бураков Г. Ф. проф.—42, 51
Буренін Г. С.—40, 165
Бурзі Є. Х.—117
Бурксер Є. С. проф.—20, 148,
150, 178
Бурмак О. Ф.—32
Бурова А. Є.—203
Бурштейн А. І.—212
Бурчак-Абрамович М. І.—165
Бутвін В. С.—226
Бутенко—148
Бутко Г. Д.—2, 51
Бутман К.—67
Бутов В. В.—103
Бутовська В. А.—88
Бутовський О. М.—215
Бухановський—220
Бухінік Ф. П.—108
Бухштаб Л. Б. проф.—16,
196
Буценко А.—222
Буцура В. В.—164
Бучковський М. В.—70
Бучушкану Г. І.—35
Бушковіч В. Н.—197
Бушуєв—221
Буйло В. О.
Ваганов Л. П.—72
Вавилов М. І.—9
Вайнштейн М. Г.—276
Вайнштейн К. С.—189
Вайнштейн О. Л.—282
Ванштейн О. М.—221
Вайнштейн Д.—242
Вайншенкер Р. Я.—149
Вайсблат—219
Вайсман А. І. проф.—12

Вайсман Г. А.—158
Вайсенберг С. А.—32
Вакуленко М.—162
Вальх Б. С.—100
Валяшко М. А. проф.—15, 153,
151, 152
Валяєв І.—144
Варлига В.—30
Варнеке Б. В. проф.—21, 161
Варшавський Б. М.—194
Варшавський—219
Василенко О. А.—50
Василенко В. Х.—198
Василенко І. Ф.—48
Василенко К. М.—67
Василенко П. І. 165, 175, 179
Василиць Я. Ю.—76
Василенко М. П. акад.—9, 211,
244
Василенкова-Полонська Н. Д.—
242
Васильченко—78
Васильєва В. Н.—203
Васильєв В. Є. проф.—52
Васильєв М. С.—136
Васильєв В. П.—26, 171
Васильєв М. М.—136
Васілітін Т.—21
Васютинський М. О.—216
Вашетко М. П.—197
Ващенко О. О.—103
Ващутін І.—256
Ващенко Г. Г.—37
Вейцлер М.—20
Векслерчик Н. Л.—121
Вельвовський Г. З.—24
Великий—А. Я.—31
Великохатько Ф. Д.—31
Величко Г. І.—164
Величко Л. І.—12
Величковський М.—26
Веліканов А.—17, 20
Венгржановська Н. С.—244
Вербицька Ю. І.—31
Вербицький В. Н.—199
Вержицька Л. С.—144
Вернацький В. І.—9

Вернандер Н. Б.—85
Верновський—222
Веретенніков В. І.—проф. 250,
283
Верещагін Л. Ф.—140
Вершківський В. проф.—73
Веріго Б. Н.—110
Веселовська З. Н.—248
Веселовський Л. Д.—40
Веселовський С. Ф. проф.—84
Ветухов О. В. проф.—250
Виноградов А. П.—45, 161
Виноградов Г. Р.—151
Виноградський Ю.—238, 277
Винокур—219
Винокуров І. Я.—199
Виржиковський Р. Р.—88, 165
Висоцький Г. Н. проф.—73, 82
Височанський П. Ф.—224
Виставкін Б. В.—63
Вишинський А. Н.—88
Вишневська М. А.—274
Вишнепольський Ш. Г.—161
Вишиваний Ф. Х.—25
Вікуль С. С.—219, 221
Вільнянський С.—225
Вікторов—222
Віленський Д. Г. проф.—22, 24,
73, 81, 85
Віленський Ф. М.—283
Вінер М.—242
Вінник Т. Л.—227
Вінницька М. Г.—164
Вісюліна О. Д.—164
Вітвіцький Е. М.—142
Вітте Н. К.—105, 206
Вітензон І.—50
Віткаль М. Н.—227
Вітко А. М.—127
Відкуп А. Б.—219
Вітик С. Г.—221
Вітик—219
Власенко А.—176
Власенко О. Ю.—105
Власова З. І.—144
Воблий В.—214

Воблий К. Г.—акад.—9, 12, 19,
213, 216, 217, 224
Вовк П. проф.—25, 50, 81
Вовчанецький В. С.—26
Водолажченко О. Г.—250
Возняк М.—9
Вознесенський В. Д.—147
Волох Е.—61.
Волін С. С.—222
Волевач—23
Волобуєв М. С.—27, 227
Волобуєв П. Ю.—226, 229
Володимирський А. В.—229
Володарський С. П.—60
Волкац С. 277
Волкович М. М. проф.—18, 198
Волков Г. І.—23, 222
Волков Р. М.—269
Волошин І. М.—31
Волошин Я. П.—267
Волошин Е.—238
Волошин—100
Волощенко—58
Волощук А. С.—89
Волтатіс С. В.—126
Волинський—199
Вольський В. В.—265
Вольф М. М.—220
Воробйов В. П. проф. 22, 199
Воробйов П. Н.—83
Воробйов—75, 78
Воробйов С. проф.—73, 78
Ворона П. І.—35
Воронов Я. К.—258
Вороний Ю. Ю.—201
Воропай В. С.—227
Воскобойніков М. М. проф.—15,
160
Воскресенський Н. М.—15, 170
Вотчал Е. Ф. акад.—9, 77, 83, 4,
120, 132, 174
Войко Е. П.—263
Войташевський Я. Б.—201
Войткевич І. І.—84, 125
Войцеховський А. Д.—32, 274
Войцеховський—222
Вратський—44

Вроблевський П.—183
Врона Г. Г.—253
Врона І. І.—268
Вязьмітіна М. І.—253
Габель М. О.—251
Габель Ю. О.—147, 150, 155
Габінський Я. О.—49
Гавденський О. В.—44
Гавриленко Т. М.—233
Гавриленко М. І.—272
Гавриленко В. Д.—248
Гавриленко Є. С.—67
Гаврилова Н. С.—164
Гаврилов—220
Гаврющенко А. О.—83
Гагенмейстер В. М.—34
Гаевський Н. П.—263
Галабутський П.—160
Галабутська Є.—65
Галант І. В.—242
Галеніна В. С.—76
Галка М. К.—112
Гальперовіч—226
Галузинський М. М.—46
Гальперін—Я. П.—25
Галюн І.—238
Гаморак Н. Т.—25, 171, 173
Гамченко С. С.—244
Ган Г. О.—109
Гангель В. Г.—224
Ганцова—250
Гаповий Л. Г.—37
Гапеев С. А.—279
Гапон—149
Гапонов Є. А.—95, 169, 178
Гаран Ф. Є.—164
Гарбуз—Т. П. 22, 227, 229
Гарбузов М. В.—99
Гасиченко С. С. проф.—38
Гаспонський П. М.—26
Гаталов-Готліб А. Г.—21
Гаденкова А. Ф.—34
Гай А. Ф.—46
Гайзенберг С. С.—23
Гвоздецький—78
Гедройць К. К.—110

Гезбург Л. А.—25
Гейвейман Р. І.—268, 274
Гейбель К. Е. проф.—50, 63
Гейзер Г. К.—70
Гейлер Л. Б.—54
Гейманович О. проф.—22, 23,
25, 189, 190
Гейманович З.—189
Гельмер О. Ф.—116
Гельмгольц М.—144
Гекер В. А.—199
Гембіцький С. С. проф.—40, 169
Ген Е. Ю.—186
Гендриковська А. І.—226
Генес С.—220
Геніс Л. В.—37
Генкін—220
Геншафт—23
Гепенер А.—31
Герасименко В. Я.—21, 240
Герасименко—219, 283
Герасимович В.—40
Герасимович Б. П. проф.—138
Герасимович М. Т.—226, 229
Герашченко М. Т. проф.—171
Гербановська Р. М.—172
Гербічевський Я.—149
Геринович В. О.—25, 27, 33, 171
Герман В. О.—204
Германов Ф. Н.—110
Геригрос С. В.—45
Гернет Е. В.—149
Геронімус Я.—133
Гертнер Є. В.—144
Герценштейн—226
Герціков І. А.—63
Гершензон А. О.—17
Гершонон М.—215
Гершойг Д. С.—228
Герціков С. С.—26, 60
Гетлер А. Е.—220
Гец А. М.—24, 58
Гешеле Е. Е.—75, 111
Гижицький К. Н.—71
Гильчер О.—16, 20
Гіляров О. М. акад.—9
Гіляров С. О.—268

Гиммельфарб Я. К.—187
Гінзбург А.—59
Гінзбург Е.—61
Гінзбург Р.—147
Гінковський В. М.—200
Гірко П. А.—79, 88
Гірчак Е. Ф.—222
Гіршвальд Л. Я.—133
Гіршман Л. М.—49
Гігер—222
Гладилович П.—82
Гладкий М. Ф.—114
Гладкий П.—31, 238
Гладнев П. Т.—249
Гладстерн О. М. проф.—12, 25
222
Гладштейн А. М.—153
Глазков В.—83
Глезін В. М.—161
Гливенко М. В.—283
Глінка Г. К.—16
Глікман—148
Глузман М. П.—203
Глузман М. Л.—188
Глузман Л. Д.—153
Глушко С.—31, 233, 250
Глядківський Г. І.—100
Глядківський П. С.—230, 250
Гнатюк В. Я.—252
Гнесин Д. Е.—152
Гніп—250
Годлін М. М.—86
Годкевич М. А.—244, 249
Гожанська Н. М.—187
Голов О. Д.—60
Головань Г. М.—129
Головнєв Н. Т.—129
Голов'янка З. С.—102
Гольберг Ю. В.—222
Гольдарбайтер М. Л.—211
Гольденберг М.—60
Гольденберг Е. Е.—197
Гольденберг Л.—199
Гольдін М. С.—249
Гольдман О. Г. проф.—9, 14,
25, 132, 135

Гольдрінг М. О.—24
Гольдштейн—223
Гольдштейн Я. Р.—158
Голіцинський В. Л.—265
Головин П. С.—213
Головченко П. С.—52, 54
Головченко А. П.—227
Голубчик В. Т.—145
Генікман С.—220
Гончаров В. М.—36
Гончаров В. Л. проф.—133
Гончаренко Л. А.—276
Гоппе Г. С.—116
Гопнер С. І.—222
Горбань М. В.—12, 215
Горбенко П. М.—226
Горбенко Ю. П.—226
Горбик К.—51
Горбунов Б. М.—41, 46, 57
Гордєєв А. П.—12
Гордєєв Д. проф.—253
Гордієвський М. проф.—21, 228
Гордієнко В.—122
Гордієнко Д. А.—33
Горкін З. Д.—193
Горков В. О.—242
Горкуша О. Є.—104
Горленко А. П.—129
Горлач А. А.—124
Городецька—219
Городецький С. проф.—32, 84
Городинська Г. Я.—202
Городиська—163
Горт-де-Гротт М. А.—142
Горчаков М. Г.—51
Горщарук М.—124
Горянов К. Т.—180
Готкевич М. А.—
Готліб А. Д.—59
Гоф С. В.—196
Гофман В. І.—44
Гофман М. В.—147
Гофунг Е. М.—23
Гохфан В.—11
Гоян І. Ф.—37
Гойхман Р. Б.—56
Грабенко В. П.—227

- Граве Д. О. акад.—9, 25, 132, 136
 Грабовський Г.—26
 Грагеров—151
 Гранберг В.—23
 Грановський С. Г.—211
 Грановський Н. М.—32
 Грдина Я. І. проф.—50
 Гребень Л. К.—91
 Гребенева С. І.—87, 264
 Гребенник—252
 Грезе М. С.—102
 Григорьев М.—227
 Григорьев А. С.—113
 Гривізирський К. Ю.—25
 Григорович С. П.—188
 Григорович—147
 Гримайловська М. А.—93, 178
 Грінберг Ф. Л.—149
 Гріньов Д. П. проф.—201, 202
 Гриненко І. Х.—34
 Гриненкова А. А.—34
 Гринько Т. Ф.—126
 Гринченко П. П.—115
 Гринченко О. М.—85, 118
 Грицай П. К.—203
 Грінфельд О. А.—186
 Грінштейн А. Л. проф.—193, 199
 Грінштейн А. М. проф.—205
 Грінь Г. С.—85
 Грициківич В. В.—210
 Гришко В.—214
 Гриткова Н. І.—50
 Гродзинський проф.—23, 31, 225
 Гродзовський С. В.—26
 Громашевський Л. В. проф.—25, 196, 7
 Гроник І. І.—128
 Гросгейм В. О.—124
 Гросгейм Н. А.—109
 Гросер Ф. І.—25
 Гросман С. О.—211
 Грошев—67
 Грузінський О. С.—251
 Грузський М.—252
 Грушевой С. Є.—126
 Грушевська О. О.—243
 Грушевська К. М.—231
 Грушевський М. С. акад.—9, 230, 240
 Грушевський О. С. проф.—243, 249
 Грушевський С. Т. проф.—36
 Губарев Г. проф.—135, 139
 Губарев М. М.—71
 Губенко Т. П.—63
 Губенко І.—118
 Губенко О. П.—109
 Губергриц—199
 Гудвил—84
 Гудим-Левкович М. В.—81
 Гудимович П. К.—104
 Гудзенко В. П.—171
 Гудзенко І. В.—56
 Гудков А. Н.—122
 Гудков—33
 Гук О. Д.—199
 Гук М. І.—144
 Гук В.—21
 Гукевич В. К.—17, 21
 Гулінов Г. проф.—53
 Гуменюк С. Н.—276
 Гуналі О.—91
 Гундер О. І. проф.—11, 16, 154
 Гурари-Вайнерова С. О.—265
 Гуревич Г. В.—151, 227
 Гуревич З.—219, 221
 Гурський В. Я. проф.—82
 Гус К.—269
 Гуськов В. О. проф.—45
 Гуцуляк С. Ю.—25, 219
 Гудевич В. П.—227
 Гучок Н. С.—129
 Давидзон Й. Л.—218
 Давидова М. В.—273
 Давидова Н. С.—117
 Данківська Р. С.—250, 268
 Данілевський М. І. проф.—132
 Данілевський В. Я. акад.—9, 189, 199
 Даніленко А. І.—54

Данілов В. І.—136
Дармостук П. М.—133
Дахов І. З.—22, 27
Дашкевич—250
Дайхес М. Т.—188
Дворкінд—33
Двойченко П. А. проф.—40
Дейнеко М.—73
Делоне Л. Н.—74, 77
Де-Метц Г. Г. проф.—14, 132,
139, 216
Дементієнко М. Д.—34
Демиденко В. Г.—126
Дем'яненко В. А.—228
Демченко Ф. К.—118
Демченко М.—168
Демчук П. І.—220
Денисівський В. С.—105
Денісов В. М.—195
Дерев'яно—17
Державін В. Н.—249, 251
Деркач В. С.—203
Дерман Г. Л.—182
Дешевов—23
Десняк В. Т.—221
Джуваго В. П.—51
Дзюбенко Л. К.—172
Дизик Є. Я.—212
Дикарев В. А.—282
Диковський—23
Динник О. Н. проф.—9, 50
Дирик Д.—146
Диченко М. П.—140
Діброва П. О.—217
Діброва А.—224
Діброва Ю. С.—34
Дідоренко Г. Е.—37
Дідусенко П. Т.—22
Дідусенко Н. Т.—166
Дільбек Л. Г.—155
Ділов М. С.—216
Діманштейн Я. Б. проф.—11,
44, 216, 229
Дімітрів Г. Е.—37
Діяченко В. Е.—136
Дложевський С. С. проф.—12,
30, 37, 244, 270

Другач Л. С.—44
Дімітрів К. І.—76
Дімітрів М. І.—24, 164, 168
Дімітрів О. Д.—241
Дімітренко Л. Ф.—199
Дімітрів Л. Д.—244
Дімітрук Я. Д.—198
Дністрянський С.—10
Добров О. С.—214, 5
Добровольський П. Є. пр.—
68
Добровольський Л. П.—244
Добровольський В.—21
Добровольський Н. М.—103
Добровольський А. В.—259
Добровольський Є. Є.—199, 204
Доброгаїв В. М.—216
Добросердов Д. К.—20, 150
Доброхотов Н. П.—36
Довгяло Н. Д.—20
Довженко Д. Д.—227
Долбешкін Д. І.—196
Долгов—147
Долгов Б. І.—44
Долгов К. Я.—62
Долгопольський К. Л.—147
Долголова Л. Н.—204
Доленго М. В.—251
Дольський Є. Є.—158
Доляно І. І.—124
Доманський Б. проф.—54
Домбровська С. Н.—118
Домбровский М. проф.—170
Донской Ф.—26, 171
Доніч М. В. проф.—196
Дондар І.—78
Дорогой Н. І.—136, 139
Дородніков Є. Я.—100
Дорошенко О. І.—228
Дорошкевич А. К. проф.—25,
245, 247, 252
Доценко М.—110
Доценко Б. П.—51
Драгомірова Н. І.—164
Драй-Хмара М. С.—252
Драпалюк С. І.—206
Дрейзен Р. Л.—20

Дремух Р. Л.—151
Дрижерук І. І.—100
Дрізо Є. А.—148
Дробицька О. Ф.—84
Дрожжін А. І.—54
Дроздов В. Г.—31, 276
Дронкін І. Ф.—86
Дружинін Г.—150
Друченко І. Я.—82, 226
Дубінін П. А.—124
Дубінський Г. С.—46
Дубінський Л. С.—23
Дубінська—219
Дубняк К. В.—27, 164
Дубровецький Л. Н.—108
Дубовік М. В.—164
Дубовік І. А.—171
Дубовський М. В.—171
Дубровін Г. В.—227
Дубровський В.—28
Дубяга Ю. Г.—165, 270
Дубін—33
Дувін С. Є.—113, 217
Дудулькевич Ю. К.—171
Дудник А. М.—219
Дузь-Крятченко Д. Ф.—125
Дукаревіч С.—51
Дулов І. Г.—103
Думітрашко С. Д.—35
Дунаєв А. І.—46
Дунаєвський Ф. Р.—222, 223
Духно П. І.—226
Душін М. М. проф.—133
Душечкін О. І. проф.—79, 88,
9, 105, 123, 132
Душський І. Є. проф.—160
Дюшен В. М.—226
Дяков А. Г.—227
Дякова М. К.—151
Дячук А. Ф.—273

Едельсон Д. С.—228
Еделева М. П.—211
Егель С. Є.—189
Екерле В. Ф. проф.—47
Елькін Д. Г.—209
Еліашберг І. Г.—63

Емдіна Б. І.—257
Емський Ц. С.—279
Енкен Б. К. проф.—257
Енгель К. Ю.—46
Енглунд Е. К.—42
Епшк—221
Епштейн Г. Л. проф.—54
Епштейн І. Л. проф.—61
Ерліх С. Л. проф.—17, 182
Ернст Ф. Л.—30, 242, 244, 253,
257
Естріп—31
Ейдерман М. М.—152
Ейнгорн Г. Л.—147

Євдокімов М. М. проф.—138,
143
Євзерова Є. К.—199, 205
Євневіч О.—120
Євреїнов Г. Є. проф.—45
Євтіхєв—222, 225
Євтушенко В.—121
Єгор'єв К. Є.—46
Єгоров І. В. проф.—66
Єгоров М. А. проф.—79, 116
Єгорова А. М.—122
Єгерман Ф. Ф.—104
Єдінєвський П.—158
Єжиков Є. С.—124
Єзерський Є. М.—214
Єленєвський К. Ф. проф.—17,
188, 193
Єлейнік—222
Єліяшевіч О. А.—17, 167
Єлін В. М. проф.—197
Єндовецький В. І.—71
Єндовіцький І. М.—129
Єремєєв І. М.—126
Єрецький Д. А.—43
Єрмак М. Я.—48
Євстаф'єв Д.—254
Євстаф'єв В.—144
Єрмілов О. П.—188, 191, 202
Єрофєєв І. Ф.—250, 268
Єрохін В.—252
Єрусалімський Є. Я.—56
Єршов А. Н.—191

Бршов А. Г.—251
Єфімов Д. І.—200
Єфімов М. Г.—219, 223
Єфімова З. С.—252
Єфіменко С. С.—97
Єфімовський В. С.—250
Єфодієв І. С.—25
Єфремов І. П.—31
Єфремов С. О.—9
Єфремов П. О.—14, 254
Єфремов Ф. І.—121
Єфроїмський—220
Єфтущенко М.—73, 116

Жагалев—222
Жвірблянський Ю. М.—52
Жданова Н. М.—243
Жданов Л. А.—71
Жданов Т. І.—108
Жезмер С. Д.—227
Желехівський А. В. проф.—11,
14, 135, 139
Женахов Д. С.—51
Жавак В. П. проф.—25, 171
Жигалко—219
Жилко Т. З.—272
Жирицький Ю. С. проф.—51
Житецький І. П.—280
Жихарев І. І.—102
Жілін проф.—12
Жілінська Ю.—79
Жінкін Н. П.—252
Жмайлович Ф. Н. проф.—196
Жмур-Кліменко Ю. К.—112
Жолтовський П. М.—274
Жоравовіч Г. С.—95
Жук—23, 220
Жукєвіч К. С.—172
Жуков Г. І.—107
Жуковська М. А.—231
Жуковський Г. Ю. проф.—42
Жулінський П.—32
Журавель К. Л.—26
Журавльов—33
Жураковський Г. Є.—228
Журбіна Л. І.—96

Забарний І. М.—31
Заболотний Д. К. акад.—9, 182,
197
Заборовський С. проф.—50
Забаровський І. І.—273
Завадовський П. М.—132
Завістовський П.—93
Загоровський М. О.—12, 167,
178
Загоровський Е. О.—21
Загорянський Ю. В.—248
Задериголова М. І.—25, 228
Задорожний Л. В.—51
Задлер В. В.—122
Завлошин М. проф.—21, 196
Зайцев Д. В.—27
Зайцев М.—156
Зайчик В. І.—207
Засць О. Я.—83
Заклінський Б.—221
Заклінський Р. Р.—257
Закревська Г. В.—165
Залеський В. К. проф.—74, 166
Залкан Д. М.—205
Залкінд Н. А.—184
Залушний А. С.—226, 229
Зальцбург С. Г.—47
Замечек М. В.—269
Замковський Я. Г.—201
Заморський В. В.—50
Заньков А. М.—148
Зарницький Е. А.—200
Зарембо-Владиченський проф.—
47
Зарецький А. І.—248
Заславський Є. Й.—105
Затон Ф. Л.—25
Затонський В. П.—9, 222
Захаров І. С.—109
Захаров О. І.—155
Захаров М. А.—146
Захарова О. П.—142
Захаржевський В. І.—198
Захорошевіч І. А.—51
Зборовський—38
Зданєвіч Б. І.—280
Здановіч В. Л.—48

Зеленін Д. К.—248
Зеленко О. Є.—165
Зелікман І. Ф.—43
Зельцер Д. Л.—59
Земмельс—12
Зенкевіч С. О.—149
Зеров Д. К.—26, 94, 174
Зеров М. К.—252
Зейлігер І. Д.—269
Зіверт М. В.—171
Зільбер Я. М.—200
Зільберберг М. А.—200
Зільберберг Я. В.—проф.—161
Зільberman І. І.—216
Зільberman Я. П.—67
Зільберфарб І. І.—226
Зілінський І.—238
Зільберштейн А. І.—227
Зінгер Р. І.—83
Зісельман М. Б.—268
Зісерман Є. І.—216
Златогоров С. І. проф.—183,
202
Злотніков М. Ф.—254
Знаменський В.—73, 116
Знаменський О. В.—114
Знаменський Д. В.—199
Знойко Д. В.—75, 111
Золотаревська Д. Є.—161
Золотова І. А.—189, 199
Зозулика Р.—122
Зорін—23
Зоренко Г. Т.—144
Зосимовіч Д. П.—152
Зубченко О. О.—105
Зубков Б.—157
Зузик Д. Т.—83
Зув М. Д. проф.—27, 52
Зуммер В. М.—12, 244, 253, 260

Іваненко М. Є.—252
Іваницький Г. С. проф.—18
Іваницький С. В.—76
Іваницький С.—214
Іваницький С. М.—25
Іваницький В. Ф.—242, 280
Іванов П. А. проф.—203

Іванов М.—222
Іванов В. Я.—210
Іванов А.—84, 267
Іванов Є. М.—250, 283
Іванов М. Ф. проф.—91
Іванов Є. О. проф.—81, 90, 217
Іванов А. І.—86
Іванов В.—78, 84
Іванов Ф. М.—31, 255
Іванов В. Ф. проф.—47
Іванов Л. М. проф.—169, 176
Іванов С. С.—26
Івановський О. А. проф.—168
Івановський А. О.—227
Івановський В. Г.—111
Івановська А.—252
Івановська Т. А.—253
Іванушкін—219
Іванченко Л. А.—100
Івасюк М. І.—253
Івасенко І. Я.—82
Івашутіч В. О.—180
Івченко М.—224
Ігнатенко В. А.—250
Ігнатовіч В. В.—215
Ігнатовський В. М.—9
Ізбеков В. А. проф.—151
Ізмайлова З. С.—83
Ізотв І.—251
Іейте С. Л.—44
Ілієн Я. Г.—191, 199
Ільїн Н. Г.—69
Ільїнський Б.—51, 79
Ільїнський І. І.—102, 140
Ільченко В. І.—54
Ілюченко Г. Ф.—256
Імшенецький В. М.—132
Іовенко М. Г.—144
Ісаковіч А. С.—161
Ісак'ян С. Г.—216
Ісаченко В. Л.—104
Іскра А. М.—203

Йогансен М. Г.—248
Йозефовіч О. Б.—23, 189
Йофе А. Ф. акад.—134
Йофе—226.

Кобалевський В. Л.—225
Кавалерідзе В. П.—88.
Каган С. С. проф.—18, 209
Каган Ф. С.—212, 226
Каган Е. М. проф.—25, 193, 200
Каганов І. З.—257
Каганов І. Н.—43
Кагановіч Н. А.—248
Кагановіч Л. М.—221,
Кагаров Є. Г. проф.—249
Кажанов М. М. проф.—25, 78,
220

Казанський Д.—16, 149, 154
Казанський І. І.—210
Калачевська К. С.—172
Каліненко К. С. проф.—50, 63
Каліновський Я. М.—224
Каліновіч М.—238, 252
Каліновіч Ф. П.—136
Калініченко П. Г.—263
Калітаєва Л. С.—109
Калюжний П. М.—27
Кальницький М. С.—45
Кальфе Р. І.—161
Кальян В. К.—227
Каменев М. Я.—199
Каменський С. Т.—48
Камінський Д. Ф.—20
Камінський В. А.—214
Камінський В. Я.—250
Камінський В.—200, 238
Камінський Ф. Т.—267, 275
Камішан О.—218
Канарський—222
Кандиба Л. Л.—188, 193, 203
Кангун І. А.—151
Канівець І. І.—88
Канторович—199
Каплан Д.—78
Каплан—222
Каплуновський С. П.—107
Капустинський І. Н.—249
Карабановіч Д. І.—32, 274
Караблєв І. І.—118
Караваєв В. А.—261
Карамоско А. С.—26

Карачківський М. Ф.—231
Карета Л. А.—171
Каретникова Т. С.—219, 222
Карпінський О. П.—9
Карпінська О.—280
Каринський В. М.—249
Каришева К. А.—190
Карлаш П. В.—155
Карпехко В. В.—215
Карпенко О. О.—26, 251
Карпенко Г. А.—129
Карпов Ф. В.—68
Карпухін П. П.—53
Карташов А. К.—43
Картман М. К.—211
Картузанська І. С.—226, 229
Карцева Н. М.—216
Карум Л.—226
Карякін Л. І.—24, 168
Карцев М. П.—216
Касаєва М. О.—172
Касандров Н. Н.—195
Касіяненко І. І.—27
Касперович Н.—258
Катков С.—226, 229
Катель М. А.—219, 222
Кауфман—220
Каховський Г. В.—258
Кацевалов А. С.—249
Качинський В.—78, 220
Кашенко М. Т. акад.—10, 172,
217, 270
Каяда К.—59
Квєцинський В. С.—94
Квінт Л. А.—23, 189, 199, 205
Квітка К. В.—253
Квятковський Г. І.—180
Кедров В. К.—204
Кекух О. М.—77
Кельман Є. І. 225, 226
Кетрар Ф. В.—75, 111
Кир В. О.—138
Кийор П.—35
Кирєвський М. Н.—133
Кирієнко І. А.—46
Кирилов Е. А. проф.—14, 134
Кирилук К. Г.—120

Кириченко О. Н.—75, 111
Кільчинський О. О.—60
Кільчевський О. І.—171
Кіктєв А. Я.—249
Кінги В. Ю.—227
Кіпен О. А.—16
Кіпріанов А. І.—16, 147, 154
154
Кірмалов Л. О.—63.
Кісільов А.—225
Кістяківський В. О.—9
Кістенко Н. К.—96
Кісіль О. Г.—241, 253
Кішенівська Л. Г.—149
Кіяниця П. А.—250
Кіяніцин І. П.—162
Кіяшко О. В.—144
Класен Я. Я.—100
Клейбе С. Л.—67
Клейн Б. І.—184
Клєх Є. О.—46, 57, 61
Клименко П.—31
Клименко П. В. проф.—249
Клименко А.—31
Клименко Д. В.—46
Климентов Л. В.—170
Кліміша П. Т.—251
Клімов Л. П.—103
Клоков М. І.—166
Клопотов Б. М.—40, 96
Клунний Г. М.—220
Клюшник П. М.—166
Князь Є. Г.—120
Князєв—250
Князюк К.—83
Кобєлев О. В.—244
Кобзей-Сіяк С. Ю.—164, 168
Кобизський П.—144
Кобилянський Б.—238
Кобилянський—149
Коваль—149
Ковальов С. Г. проф. 152, 141
Ковальов К. Ц.—85
Ковалєвський П.—250
Ковалєвський П. Г.—27, 227.
268

Ковалєвський А. П.—12, 221.
250
Ковалєвський Ю. Я.—68
Ковалєвський Л. І.—127
Ковалєнко І. П.—265
Ковалєнко Н. С.—265
Ковалєров І. М.—211
Ковальський В. В. 161
Кованько П. Л.—215
Коварський А. Є.—91
Ковбасюк С.—259
Ковтунович Г. П.—198
Коган С. С. проф.—197
Коган А. С.—222
Коган А. І.—148
Коган Л. Р.—227
Коган-Ясний пр. доц.—201
Кожевников—82
Кожухов О. М.—33, 171
Кожухов Г. М.—126
Козакєвич В. Р.—113
Козакєвич П. П.—149
Козаченко А. І.—249
Козачківський М. С.—278
Козєл П. С.—97
Козєлкін П. М.—180
Козійчук П. Г.—46
Козлов П. К.—9
Козлова З. Т.—226
Козловська В. А.—280
Козловська В. Є.—244, 257
Козловський М. І.—46
Козуб С. З.—252
Козубовський—33, 279
Козирєв В. Є.—42
Колєсніков Н. В.—85
Колєса Філярєт—9
Колєсніков О.—73, 83
Колдєв Б. М. проф.—185
Колкунов В. В. проф.—76, 79,
84
Коломійцєв П. І.—219
Колубовський Я. Н.—251
Колцуняк Г. М.—257
Комар Н. В.—149
Комарницький С. К.—40, 144
Комаров Б.—21

Комаровський А.—150, 161
Конаков Н.—85
Кондак М. А.—51
Кондра С. Г.—246
Кондратьев Н. С. проф.—196
Кондрацький Ф. А. проф.—25,
33, 171
Кондрашенко М. Ф.—26, 136
Кондратенко М. І.—83
Коневський Ю. Г.—272
Коник К. І.—11, 219
Коновалов М. О.—24, 168
Кононенко К. Я.—144
Кононенко О. О.—258
Кононенко П. О.—251
Константиновський М. І.—227
Костянтинопольський М. Л.—
12, 249
Конусов М.—78
Коншин О. Ю. проф.—20
Копачевська М. Н.—144
Копержинський К. О.—235,
282
Копілович Є. А.—136
Копняев П. П. проф.—54
Копил С. Є.—77
Кораб І. І.—124
Корабельник Р. К.—25
Корабельник—148
Корбут М. Н.—124
Кордиш Л. проф.—54, 135
Кордюков І. Н.—68
Коренев В. В.—260
Коренівська Г. А.—270
Корецький В. М.—225
Корнієнко В.—32
Корнієнко С. М.—204
Корман І. Є.—16, 199
Коробко І. Е.—168
Коробка М.—83
Коробцов В. Г.—41
Коровицький Л. К. доц.—187
Корольов Л. І.—113
Корольов О. О.—113
Коростелев І. Я.—122
Короткевич М. проф.—84
Коротков І. П.—116

Коротков Г. В.—24, 58
Корсун С. А.—200
Кортаца А. І.—95, 179
Кортешовський І. І.—273
Корунний В. Ф.—83
Корхов І. П. пр.-доц.—201
Корхов М. І.—141
Корхова Я. К.—144
Корчак-Чепурківський А. В.—
акад.—217, 240, 246, 9, 28,
182, 197, 198
Корчак-Чепурківський Ю. О.—
198, 213
Корчинський Н. В.—14, 228
Коршун Ю. В. проф.—148
Коршиков А. А. проф.—166,
220
Коряк В.—221, 247
Косенко М. С.—251
Косовський Н. С.—117
Косоногова О. М.—135
Костенецький Г. Є.—251
Костенко Ф. К.—172
Костик Т. І.—83
Костровський В. К.—126
Костирко—178
Костямін Н. Н. проф.—197
Костюк Г. С.—229
Костюро В. М.—162
Котляров В. П.—251
Котельніков Т. Г.—118
Котельніков Г. Н.—112
Котельніков М. М.—226
Котельніков О. К.—54
Кот М. Ф.—124
Котов М. П.—54, 66
Котов М. І.—21, 73
Котов А. П.—228
Котов В. С.—166
Кохановський К. В.—48, 66
Кофер—279
Коць Н. Д.—227
Коцюбинська Н. А.—240, 244
Коцюбинська П.—253
Кочубей В. І.—38, 276
Коюда К. К.—49
Кошевий В. В.—129

Кошкін К. Н.—83
Кравцов Д. Є.—250
Кравцов А. М.—199
Кравченко С. К.—87
Кравченко І. І.—250
Кравченко П. М.—105
Кравченко В. Г.—214, 256
Кравчук М. П. проф.—9, 54,
132, 136
Крамаренко Є. Ю.—199
Крамаренко Л. П.—проф.—50
Крамаренко Т. В.—161
Крамер—219
Кранцфельд О. М.—16
Красільщиків Б. Є.—43
Красніков С. Н.—161
Краснитський С. Є.—46
Краснюк П. І. 109—
Красовський О. В.—40, 171
Красовський М. П.—191
Красуський І. А. проф.—11,
12, 52, 147
Красуський К. А. проф.—16,
150, 188
Красуський В. С.—205, 228
Крахт-Паліїв П. М. проф.—17,
203
Крафт В. В.—147
Крачковський М. Ф.—250
Крачун А. В.—37
Крашенінніков С. М.—177
Кремер К. Ю.—226
Крестинський—Т. Я.—264
Кретов С. І.—24, 58
Кречетов Б. І.—141
Крежмінський К. І.—258
Кривецький С.—78
Криворотченко Г. Г.—164
Криворотченко М. Г.—27, 227
Кривченко Г. проф.—19,
217
Крижанівський Ф. І.—216
Крижанівський Г. М.—9
Крижанівський А. С.—227
Крижанівський Д. А.—21, 136
Крикунчик А. В.—54
Крим Я. С.—103

Кристер А. Е. проф.—214, 215
Кринякевич І. П.—242
Кричевський В.—244
Кричевський О. М.—190
Криштафовіч М. І. проф.—24,
40, 168
Крилов М. М. акад.—10, 59,
54, 131
Крилова Н. І.—122
Криловський А. С.—280
Крилов А. Б. проф.—24
Кримський А. акад.—9, 12, 25,
238, 244, 252
Крисенко Н. І.—168
Крисін Г. Т.—259
Крокос В. І. проф.—165, 179,
270
Кронберг Г. К.—37
Кронтовський А. А. проф. 17,
184
Кругликов В. О.—83
Крумін—48
Крупко—23
Крушський М. К.—85
Крушель Є. Г.—11
Крушельницька С.—164
Крисенко І.—204
Кряж А. Т.—228
Ксандров Д. М.—45
Ксандров Н. Н.—228
Куде Я. М. проф.—120
Кудін О. І.—164
Кудінов М. П.—111
Кудішев І. В. проф.—23, 201
Кудрицький М. П.—256
Кудрицький М. А.—181
Кудрявцев Г. О.—76
Кудрявцев П. П.—241, 242
Кудрявцев І. І.—189
Кудрявцев Н. Н.—199, 228
Кудрявцева А. І.—183, 202
Кузик М. С.—51
Кузьменко П. В.—127
Кузьменко М.—256
Кузьменко А.—73
Кузьмін М. Н.—162
Кузнецов О. М.—11

Кузнецов М. І. проф.—53,
152
Кузнецов В. І.—67
Кузнецов Л. С.—267
Кузнецов І. О.—58
Кузнецов К. І.—60
Кузнецов І. А.—24
Кузняк Н. Т.—221
Кунс А. М.—251
Куйс М. Г.—35, 251
Кукаркін В. В.—251
Куколь-Яснопольський В. В.—
107
Куксін М.—74
Кукулевський Є. І.—128
Кульжинський С. П.—110
Кулев Г. А.—140
Кулешов М. М. проф.—86
Кулік І. М.—166
Кулік І. Ю.—28
Куліков К.—48
Куліковський В. П.—51
Кульчицький А. В.—127
Кумпан М.—278
Куніцький П.—181
Кунц І. І.—133
Купала-Янка—9
Куперман Л. М.—20
Куперштейн П. І.—187
Курайв—17
Курбас—221
Курбатов В. О.—60
Курдюмов С. В.—96
Куренський М. К.—132, 136
Курц Б. І. проф.—12, 216
Курило О.—238
Курінний П. П.—244, 253,
258
Курпаков М. С. акад.—9
Курневич М. В. проф.—171
Курський П. П.—263
Кустолян Є.—223
Кустанович Б. Я.—203
Кутас В. Н.—62
Кутепов Д. Д.—144
Кухаревський Г. В.—117
Кухаренко І. А. проф.—43

Кухаркевич А. М.—166
Куцаєв С. Н.—133
Кучеренко П. О. проф.—17,
180, 187
Кучеро В. Ф.—126
Кучма Д. П.—32
Кучугуренко П. В. проф.—120
Кушнарєв—178
Кушнарєнко М.—84
Кушнір—222
Кушніренко Ф. Г.—105
Лабзенко В. І.—46
Лавренко Е.—73, 85, 172
Лаврентьев А. П.—197
Лаврентьева Є. В.—140
Лавренюк П. Т. проф.—81
Лавриненко В.—275
Лавров Д. М.—199
Лавров Ф. А.—137
Лаврова В. О.—92
Лагодівська—250
Ладухін М. Ю.—251
Ладженський І. А. проф.—5
Лазаревська К. О.—244
Лазаренко А. С.—174
Лазаркевич М. О.—53, 206
Лазурський В. Ф.—21
Лангамер Л. І.—128
Ланда Л. М.—48
Ландесман А. І.—185
Ландкоф С.—23, 225
Ланне К. І.—162
Ланцевіцький И. Л.—133
Лапін Г. Ф.—144
Лапін В. Н.—222
Лапін М. М.—24, 176
Лапін О. К.—121
Лапівський П. Г.—139
Лалкін С. Б.—48
Лапоногов О. М.—19, 216
Ларченко О. М.—243
Ласточкін В.—24, 58
Латишова К. Я.—136
Лашкарєв В. Є.—135
Лашкевич О. А.—276
Лашенко М. Ф.—166

Лебедев В. Б.—20, 170
Лебедев М. О. проф.—169
Лебедев—102
Лебедев В. О. пр.-доц.—206,
209
Лебедев В. Н.—124
Лебедев А. Г. проф.—170
Лебідь А. Д.—247, 252
Лебединський В. Н.—84, 126,
219
Лебов В. А.—121
Леваковський В. І.—139
Левантовський Б. М.—88
Леве Н. Ф.—154
Левенгаупт А. І.—88
Левенштам М. 78, 220
Леві Г. С.—17
Левін Є.—223
Левік Р. С.—25, 220
Левіна Р. Д.—268
Левіна Ц. А.—200
Левін А. М.—198
Левінсон І. М.—14, 228
Левітський В. С.—165
Левітський В. Ф. ак.—10, 12,
78, 83
Левіцька Є. А.—244
Левіцький Л. М.—25, 244
Левіцький М. Г.—11, 25, 27
Левіцький М. О.—88, 101, 221
Левс Н. Ф.—44, 52
Левонтін Н.—212
Левченко Ф. І. проф.—85, 6, 8
Левченко Я. П.—216
Левченко Г. А.—252
Левшін О. М. проф.—77, 84
Легавко М.—252
Легкий Л. С.—113
Лезін Б. А.—251
Леков В.—48
Леяков А. А.—139
Лемберг О. А.—194
Лемішко П. М.—180
Лень І. З.—227
Ленченко Я. Х.
Леонов О. Г.—96
Леонтович О. В.—9

Лепехін Е. І.—185
Лепченко Я. Х.—270
Лермак І. І.—257
Лещенко Н. К.—169, 176
Лещенко П. І.—114
Лещинський О. А.—199
Лейбфрейд Д. М.—190
Лейзерман Л. І.—192
Лейтер М. Ю.—253
Лейтес Л. Р.—185
Лейтес О. М.—252
Лимаренко А. Н.—57
Линіченко М. А.—135
Липковська А. В.—165
Липова Є. С.—279
Липський В. І. акад.—9, 84,
173, 216
Лісевич А. Е.—178
Лисенко С. П.—46
Лисенко Ф. О.—56, 165
Лисін В. С. проф.—25, 42, 63,
217
Лисов В. В.—111
Лисицький Е. Ф. проф.—203
Лисянська З. М.—149
Литвиненко А. П.—224
Литовченко Д. Т.—43
Литовкін Д. В.—126
Липшав В. М.—25
Ліберман Е. І.—222
Ліберман М.—227
Ліберберг Й. У.—242
Ліберберг І.—221
Ліберфарб Р. В.—229
Лівшина С. С.—226
Лігнау Н. Г. проф.—20, 161, 167
Ліндеман І. В.—126
Ліннік Г. Н.—121
Лісовецький В. С.—187
Літвак І. І.—161
Літевич—Д.—32
Ліхтеров М. Н.—229
Ліфшиц С. І.—59
Ліфшиц—М. І. проф.—23
Ліфшиц С.—155
Ліцман І. П.—103
Лічкова Є. Л.—94, 166

Лобовіков—103
Лобода В. А.—216
Лобода А. М. акад.—19, 239.
245, 252
Лободюк С.—78, 83
Лознев П.—252
Лозинський В. С.—48
Лозинський М. М.—64, 221
Лозовик Г. Ф.—251
Лозовий О. проф.—78, 213, 20
Лозовик Г. Н.—249
Локшін А. С. проф.—50
Локтюшев С. О.—263
Ломінковська М. М.—199
Лонський В. М.—26
Лонтрінов С. А.—36
Лопатницька Р. П.—185
Лопухін Д. С.—222
Лоташевський М. М.—40
Лошков—23
Луговський Б. Л.—276
Лузіна З. І.—221
Лундін М. П.—152
Лукін Ю. Ю.—171
Лук'янов Д. П.—172
Лур'є Г. С.—200
Лур'є А. Г. проф.—15
Лустенко В. А.—58
Луценко—219
Луцкевіч У.—273
Луцький П. І.—85, 87
Лучинський А. С. 31
Любанський О. Є.—135
Любарський І. А. проф.—25,
33, 171
Любименко В. М. проф.—10, 73
Любін Б. О.—67
Любінський М. А.—173
Любомудров І. С.—32, 67
Лютий І. В.—252
Ляліков К. С.—148
Ляхова А. П.—107
Ляшеввіч А. І.—253
Ляшенко Ф. К.—24
Ляшенко П. І. проф.—78, 220
Львов В. Л.—216

Львов О. С.—48
Львов П. О.—107

Маврицький М. В.—115
Мавродій З. О.—103
Магак'ян А. К.—32
Магда І. І.—203
Магомедов А. Д.—97, 144
Мадан Л. А.—35
Маєвський М. М.—184, 211
Маєвський В. Є.—197, 212
Мазлах О. М.—283
Мазнича Н. П.—168
Мазуренко Ю. П.—23, 25, 222
Мазуренко В. П.—25, 42, 52,
143
Макаревіч М.—38
Макаренко Н. О.—246
Макаренко М. П.—186
Маковський В. М. проф.—25,
50
Макагон А. Б.—227
Максакова В. П.—164
Максименко Н. О. проф.—250
Максимова М. К.—140
Максимовіч—55
Максимовіч М. С.—95, 99, 144
Макульський К. С.—228
Максимчук Л. П.—124
Малеєв проф.—25
Мальвін В. К.—102
Малиновський О. О. акад.—10,
214
Малиновський А. Є. проф.—14,
137, 144-8
Малицький В. П.—186
Малич Є. Г.—114
Малишевський М. Г. проф.—
24, 40, 47
Малиношевський В. О.—278
Малюшицький М. К. проф.—
77, 79, 84, 105
Малий І. Р.—34
Мальцев М. Д.—203
Малярєвський В. І.—153
Мамаєнко—166
Мамонтов Я. А.—226

Мандрика А. М.—227
Манджурнет В. В.—161
Манзон В. Д.—126
Манзон Є. Д.—88
Маньковський К.—78
Маньковський В. Н. проф.—198
Манілов М.—222
Манойлов П. Г. проф.—161
Маншкіян Т. А.—170
Маріянчик Л. Б.—18
Марголін К. М.—127
Маренко Г. Я.—220
Маречек П. В.—154
Маріч В. М.—181
Маркевіч В.—87, 112
Маркелов Г. І.—199
Марков М. П.—171
Марковіч Я. М. проф.—50
Мардерштейн І. Г.—198
Марковський Ю.—177
Маркус Л. М.—190
Мармарштейн М.—199
Мартене Я.—64
Мартинов С. О.—42, 51
Марущак М. Т.—112
Маршалювіч Д. В.—21
Марчевський М. Н. проф.—133
Марченко Т. В.—152
Марченко О. Г. проф.—83
Марченко П. Т.—83
Марченко Д. В.—101
Марченко К. І.—25
Марчук П. Д.—181
Масальський—40, 148
Маслов О. М.—27
Маслов С. І. проф.—244, 246
252, 280
Маслов М. О.—248
Маслов В. І.—272
Маслов А. Г.—42
Масловський А. Д.—177
Масловська Н. Д.—123
Маслоковець П. О.—203
Масютін Н. Н.—97
Масютін Ю. М.—213, 253
Матвівський М. Ф.—222, 225
Матвєєв С. Н.—161, 186

Матвєєв К. І.—36
Матвієнко В. Г.—133
Матвієнко В. І.—100
Маткевіч М. С.—151
Матковський І. В.—21
Матусіс А. С.—186
Машура С. І.—81
Мацков Ф.—73
Мах О. Г.—151
Махов Г. Г. проф.—88, 217
Махулько-Горбацевіч Г. С.—
17, 187
Маяковський О. Я.—57
Маяковський Я. Л.—280
Майер Л. М.—155
Майер Я. М.—51
Майзель В. М.—45
Майзель Н. Г.—153
Майзель Л. І. проф.—156
Майфет Г.—251
Мгебров М. Г.—185
Медведев М. І.—48
Медведев М. Ф.—91, 228
Меделовіч М. О.—31
Меженко Ю. А.—244, 246
Меламед Р. И.—153
Мелєант М. С.—148
Меллер Е. Ф. проф.—60,
64
Мелік-Меграбов А. М.—196
Мельнік М. В.—84, 86, 225
Мельнік О. С. проф. 26, 36, 171
Мельніков О. В. проф.—194
Мельнікова М. Х.—112
Мельніков Д. Ф.—165
Мельнік-Мельніков П. Г.—46
Мельніков-Разведенков М. Ф.
9, 17, 22, 180, 189, 192
Меніовіч К. Г.—185
Марейнес Г. Д.—24
Меркулова К.—226
Мефодова Ф. В.—256
Меєрсон Д. А.—25
Мещанінова В. А.—226
Мейстер А. Л.—260
Миколенко—219
Миколенко Н. М.—218

Миленький С.—55
Мілославський М. М.—147
Миродубов Н. Г.—191
Мионов С.—201, 203
Мионов М. М.—23, 226
Мионова В. Г.—283
Миронченко—31
Мирошниченко А. 177
Мирущенко М.—48
Михайлевич В. В.—124
Михайлик М. В.—23, 222
Михайлов І.—227
Михайлов В. О.—138
Михайлов Н. І.—48
Михайлова В. В.—101
Михайловський М. В.—22, 227
Михайловський В. О.—166
Михайловський А. Г.—171
Михайлюта Ф. А.—204
Мищенко І. П.—199
Мишкіс С. Б.—219
Мігулін В. В.—23
Мікей І. Я.—169, 176
Міколаєв І. І.—24
Мікулінський К. Ф.—42
Мілеєв Д.—35
Міллер С. В.—193, 200
Міллер А. І.—59
Міленький С.—55
Мілісавлевич К. М.—270
Мільчевська В. Л.—161
Міна І. Д.—76
Мінаєв С. В.—219
Мінаєв П. А.—47
Мінц Г. Б.—67
Міончковський В. І.—38
Мірза-Авак'янец Н. Ю.—25, 215.
250
Мікрін Ю. О.—266
Місель К. В.—46
Мітіліно М. І.—215
Міхневич Г. Л.—134, 136
Могілянський А. М.—242
Можаров В. П.—44
Можаровський С. П.—31
Можаровська Л. М.—228
Можейко О. М.—85

Мозговой М. Л.—51
Моділевський Я. С.—163, 216
Мовчановський Ф. М.—225
Моїсєєв Б. Т.—144
Мокан Г. С.—127
Молдавський Д. Д.—107
Молдавська З. Д.—192
Молюкін О. Г.—47
Молюков—263
Монашкін Г. Б.—201
Моніч В. В. проф.—48
Морачевський Я. Н.—259
Морачевський І.—43, 65
Морзєєв О.—25.
Моргацький Є. Є.—114
Моргенштерн С. Г.—26
Моргілевський І. В.—244, 253
Моргілевський проф.—12, 253
Моргерштерн С. Г.—171
Морейніс Л. К.—162
Морейніс С. Л. проф.—32
Морін С. М.—161, 167
Морожецький Л. А.—51
Мосін Ф. О.—140
Мосіна О. А.—140
Маскаленко С. П.—154
Москаленко П. Д.—164
Москаленко Г. М.—75, 78, 111
Москвічов С. М.—89
Мостовий П. Т.—25, 227
Мощенко К. В.—244, 257, 258
Мошкєвич Т. П.—228
Музичко А. І.—25
Муравйов В. П.—126
Муравлянський С. М.—24, 85
Мулявка А. Д.—253
Муромцев В. А.—148
Мухачов П. М. проф.—44, 78
Мухін Г. Є. проф.—16, 147,
151
Мухіна С. А.—226, 188
Мушкет М. С.—175
Навашин С. Г.—9
Навроцький Б. А.—247, 252
Нагорний О. В.—проф. 21

Нагорний А. Ф.—171
Падашкевич В. М.—112
Надеждін О. М.—127
Назаревич С. І.—56
Назарець О. І.—250
Назаров Б. О.—144
Назаров В. І.—40
Назарчук А. П.—112
Наконечний М. Ф.—248
Наконечний К. 238
Налбандов С. С.—20
Наливайко А. Ю.—113
Наливайко Л. Є.—270
Наливкін П. А.—199
Нарушевич Н. Ф.—256
Наследишова С. І.—203
Натансон Д. М.—193
Науман В. Г.—44
Наумов Д. Б. проф.—11, 25, 219
Нахамкіна М. А.—152
Нахильницька М. В.—138, 145
Нахманович М. І.—43
Найдін П. Г.—105
Неводовський Г. С.—43
Невзорова В. П.—248
Негуль О. М.—78
Недохлебов В. П.—193
Недригайлова О. В.—168, 228
Недужа М.—251
Некріч М. І.—52, 154
Некритий С. С.—50
Нелуш—48
Немировський С. Я. проф.—225
Немоловський І. Ф.—25, 27, 78
Немцев А. В.—49
Ненько Я. Т. проф.—40, 45
Нерехтський В. Д. проф.—54,
62, 159
Нерехтський В. С. проф.—120,
261
Неселовський А. З. проф.—53
Несмелов Ф. Я. проф.—216
Несмелова З. Н. проф.—183,
228
Нестеренко П. П.—128
Нестеров О. Ф.—121
Нестеровський П. А.—280

Нестеровський Є. М.—20
Нетесін О.—59
Неутривський І. Ф.—34, 276
Нечаєв А. В.—158
Нечаєв М. М.—263
Нечипоренко П. І.—250
Нечипоренко П. К.—45
Нещадименко М. П. проф.—17,
25, 184, 197
Нейлікер—185
Низеньков М. П.—120
Ниркова А. Г.—133
Нирчук М.—218
Нікітін І. В.—126
Нікітін Ф. В.—274
Нікітін В. А.—32, 109
Нікітін І.—127
Нікітін В. П. проф.—45
Нікітський В. М.—273
Нікіфоров Г. І.—34
Нікіфоров В. М. проф.—46
Ніколаєв Л. П. проф.—168,
189, 228
Ніколаєв А. А.—268
Ніколаєвський Ю. І.—59,
Ніколаєнко М. А.—133
Ніколаї Б. Л. проф.—25, 47, 60
Ніколаї Н.—60
Ніколін Я. І. проф.—47
Нікольська Є. А.—253
Нікольський О. М. акад.—9
170
Німчинов К. Т.—248
Нічкєвич-Половко О. Н.—132,
141
Новак А. В. проф.—82, 120, 217
Новаченко Н. П.—195
Новик Є. О.—169
Новицький М. К.—12
Новицький М. М.—247, 252, 244,
253
Новицький О. П. акад.—9, 38,
240
Новицька М. О. 244, 258
Новицький В.—214
Новосельцев І. С. проф.—45

Нормак П. Р.—163, 202
Носалевіч А. І. проф.—43
Ноткіна А. Г.—166
Носів А. З.—175, 244
Нурінов—219
Обреїмов І. проф.—134
Обуховський Б. І.—76
Овечкін В. В.—161
Оводов М. В.—104
Овсєцовський К. І.—132
Овсіюк М. Ф.—280
Овсяніків Б. О.—103
Овчаров—223
Овчіннік М. М.—93
Овчінніков Б. Ф.—125
Огієвський А. В.—40
Оглоблін—219, 250
Одаренко І. Є.—107
Одарченко П. В.—35, 251
Одріна Є. І.—185
Ожегова М.—166
Озарков А. С.—227
Озерський Ю. И.—221, 227
Озерянський І.—32
Озол І. П.—119
Ойслендер Н. Є.—242
Оконенко О. С.—76, 79
Окіншевич Л.—214, 250
Окольський Б. Є.—16
Околовіч О. А.—148
Окропарідзе М. Ю.—198
Оксіюк П. Ф.—26, 174
Окснер А. М.—164
Окулов П. В. проф.—54
Олійник О. І.—57
Олійник А.—162
Олійник І. А. проф.—171
Олійник М. К.—76
Олександренко Л. В.—240
Олезаренко—56
Ольденбург С. Ф.—9
Ольховська А. М.—281
Ольховий Г. В.—26
Омельченко В. Д.—263
Омельченко І. Ф.—224
Омельянович М. Ю.—37

Омшанський М.—144
Онацький М. Х.—273
Онищук О. І.—257
Онуфрієв О. О.—11
Опоцький В. Ф.—151
Опоков Є. В. акад.—9, 10, 40,
132, 217
Орехов Л. О.—227
Орлов Ю. І. проф.—22
Орлов Є. І. проф.—9, 27, 42, 52
Орлов В. І.—199
Орлов Ф. Н. проф.—203
Орлов М. М. проф.—52, 54,
62
Орлов О. Я. проф. 142
Орлов М. Х.—136
Орловський Н. К.—79
Орловський С. Т.—52, 53
Орлінський І. С.—52
Оржевський А. В.—117
Осадча Н.—74
Оселедець Л.—76
Оскерко О.—65
Осліковська О.—78
Осмак В. О.—244
Осмоловський А. Д.—21
Осмультський В. Ф.—54
Остащенко - Кудрявцев Б. П.
проф.—55, 138
Отмановський В. Д.—32
Охотін М. М.—51
Ошевецький М. Є.
Павленко М. С.—253
Павлінов А. В. проф.—162
Павлов М. К.—184
Павлов М. М. проф.—22, 193,
199
Павлов П. проф.—160, 161
Павлов О.—78
Павлов М. проф.—143
Павловська В. Г.—118
Павловський І. Я.—251
Павловський В. Т.—25, 227
Пажітнов К. А.—224
Пайкин М.—190
Пакуль Н. М.—25, 221, 249

Палавандов Г. Б.—186
Паладіна Л. І.—163
Паладін О. В. акад.—9, 22, 23,
25, 27, 163, 202, 220
Палатник 219
Паленчук—216
Палієнко М. І. проф.—225
Палій Р. Н.—165
Пальміна В. Ф.—101
Пальчинський В.—16
Панагайба В. І.—229
Панадіади А. Д.—40
Панасюк Ф. Є.—173
Палков М. Ф.—144
Панов А.—251
Пантелеймонов—151, 178
Паніквер В. І.—26
Панченко А.—67
Панченко М. Ю.—251
Панченко А. В.—48, 204
Панченко Г. А.—52, 53
Паночині С. Е.—174
Паншін Б. А.—73, 77
Панькевіч І.—238
Панько К. В.—60
Пападато Л. Л.—199
Папуліна З. Н.—86
Палков А. С.—136
Парадиський А.—227
Парасушко В.—238
Парамонов С.—261
Пархоменко В. О.—14, 253, 260
Пархоменко В. І.—102
Пархоменко С.—69
Пархоменко П. Г.—138
Пархомчук—33
Пастернак С. П.—25
Пастернацька В. Ф. проф.—16,
161, 167
Патокова О. В.—248
Патон Є. О. проф.—9, 46, 57,
60, 61
Патлажан М.—212
Паулі В. А.—171
Пахомов С. Я.—94
Пацелій І. І.—101
Пацовський К. Т.—173

Пашковський А. М.—31, 76
Педаєв Д. К. проф.—11, 133,
145
Педунов—103
Пеккер С. Я.—182
Пелех 149
Перезовський М. Ф. проф.—54
Перепелиця Г. І.—51
Пересветов О. Г.—113
Перетяткович Б. Г.—47
Перетц Я. С.—216
Перетц В. М.—9
Перешивайло С. І.—117
Перкаль І. Д.—43, 185
Персидовський Д. Я.—164
Першін П. Н. проф.—78, 83
Петрапівський М. В.—145
Петренко Н. Т.—23
Петренко І. Г.—22, 182, 203
Петренко П.—251
Петренко Г. І.—151
Петренко Н. А.—11, 74, 81
Петренко-Кривченко Б. І.—20
Петренко-Критченко П. І.
проф.—148, 150, 161
Петринський М. М.—282
Петришин П. Л.—25
Петришин Т.—78
Петров А. А.—127
Петров Н. О.—184
Петров О. М.—190, 203
Петров В. П.—239, 252
Петрова-Упорова Є. Г.—161
Петровський В. А.—34
Петровський П. О.—95
Петровський О. П.—279
Петровський Ю. О.—199
Петрунь Ф. О.—12, 282
Пивоваров Г. О.—42
Пинов А.—24
Пилинський К.—74
Пилипенко Б. К.—257
Пилипенко С. В.—246
Пилипенко С.—221
Писаржевський Л. В. акад.—
10, 14, 25, 148, 220
Писарев С. А.—40

Писемський Г. Ф.—98
Пищемуха П. С.—150
Піскарєв В. П.—25
Піськорський Н.В.—280
Піменова Н. В.—165
Пінавін С. М.—126
Піневіч П. М.—265
Пінегін В. М.—48
Пінер Л. О.—226
Пінес Н. М.—52
Пінус А. А.—210
Піонтківський А. А.—217
Піотровський О. І.—95
Пірожков К. Н.—118
Пірожнікова Є. А.—196
Платонов К. І. проф.—23, 190
199
Платонов М. М.—156
Плевако М. А.—247, 251
Плескач І. Я.—39, 264
Плеский М. Г.—252, 281
Плесконосова М. Б.—141, 144
Плотніков В. О. акад.—10, 151,
152
Плюйко П. А.—103
Плюйко С. А. проф.—171
Погребняк—82
Погодіна В. М.—169
Подгорний П. І.—117
Подшевкін В. П.—227
Под'яков Н. Н.—85
Подольський—23
Познанський—222
Пожарський П.—19, 224
Пожарський Д. М.—215
Пожидаєв С. Н.—111
Пожитько Х. М.—51
Покащевська М. І.—36
Покотило Т. Д.—24, 58
Покотило В. Д.—199, 200
Покровський О. І.—35, 251
Поль А. Ф.—142
Полетаєв Б. Л.—63
Поліщук О. Д.—120
Половой М. І.—103
Половко І. К.—132, 141, 144
Полоз М.—28, 219

Полонська-Василенкова Н. Д.—
215
Полонський Ф. Г.—25
Полонський Ф. М.—165, 175
Полонський О. М.—34
Полоцький О. А.—15
Полуботко К. В.—46
Полулях О. І.—241, 280
Полухтовіч М. С.—40
Получський І. В.—227
Поляков М. С.—45
Полякова М. І.—110
Полянський Ф. М.—270
Помазанов М. Ю. проф.—14,
136 7, 9
Померанцев С.—108
Пониrowsький Н. Г. проф.—
76, 189, 199
Пономарев М. І.—158
Пономарев Р. Д. проф.—135
Пономаренко Д. В.—126
Попандопуло Й. В.—189
Поплавський П. М.—111
Попов О. І.—22, 25, 226
Попов В. С.—24, 58
Попов В. П.—109
Попов В. В.—225
Попов Л. В.—88
Попов І. І.—223
Попов Н.—221
Попов А. проф.—25, 78
Попов П.—78, 238, 244, 258
Попов В. М.—95, 99
Попов В. Я.—118
Попов П.—181, 252
Попов О. проф.—84, 226
Попова Є. О.—262
Попова А. О.—88
Попова Н. А.—205
Попович Ф. О.—120
Попович Б. Ф.—127
Порайко В. І.—23
Порай-Кошиць Б. В.—260
Порицький Г. М.—180
Породько Ф. М. проф.—161,
167
Портнов А. И.—152

Портнов П. Я.—263
Порубиновський—38
Поручіков Д. П. проф.—203
Посвольський С. А.—218, 219
Посохов—279
Постерна-Миховський—84
Постернак С. П.—244, 280
Постнікова О. А.—168
Постов Я. Я. проф.—22, 199
• Постолювський—221
Потапов О. О.—168, 273
Потапов Т. Д. проф.—80
Потапенко Г. О.—170
Поташенко С. В.—52
Потебня О. О. проф.—22, 27,
48, 54
Потебня А. О.—54
Потоцький П. Н.—258
Потресов В. С.—219, 223
Похвіснев А. Н.—49
Похвіснева С.—49
Притула М. І.—26
Пржевальський Н. Г. проф.—
201
Предтеченський С. Н. проф.—
196
Прендель А. Р.—167, 187
Преображенський О. М.—70
Преображенський П. М.—200
Приббе А. І. проф.—48
Приблуда З. Г.—140
Прігов С. О.—23, 222
Прищенко—23
Приходько М.—73
Приходько Д.—222
Приходько А. К.—194
Приходькова Є. К.—199
Пробст—219
Прозоровська О. І.—227, 281
Прокопенко пр.-доц.—23
Прокофів А.—60
Пронін М. Є.—79
Проскура Г. Ф. проф.—10, 42,
45
Протопопов В. П. проф.—23,
191, 199, 226
Процакевіч М. С.—74, 172

Проценко Н. Ф.—251
Прошкіна А. В.—166
Прохоренко-Міняйло А. І.—133
Прохунов—279
Прошін М. Н.—133
Пройда П. А.—105
Птуха М. В. акад.—9, 19, 213,
244
Пузиновський С. К.—166
Пуликовський В. А.—52
Пулинець А. С.—251
Пуна Т. П.—228
Пушко—208
Пустовоит С. П.—144
Пустоход П. І.—213
Путяга Є. Г.—161
Пухтинський В. К.—251
Пуйк 149
Пфейфер Г. В. акад.—9, 132,
136
П'ятакова В. Л.—109
П'ятенко А. Й.—126
П'янков О. Д.—161
П'янков В.—159
П'ятницький О. С.—144
Рабінович О. М.—42, 151
Рабінович М. О.—151
Рабінович Л. І.—59
Рабінович Д.—51
Равін В. А.—211
Равіч В. О.—103
Равіч-Черкаський М.—221
Радіоновський Л. П.—51
Радзиківський Б. С.—218
Радзимовський Д.—178
Радзимовський Є. І.—51
Радзимовська В. В.—227
Раєвський А. Н. проф.—216,
227
Раєвський М. П.—183
Раздольський В.—221
Разінкін М. Д.—34
Ракочі В. А.—127
Рамба Я. Є.—17
Рам О. М.—49, 59
Раменський Л. проф.—73

Рапопорт Я. І.—225
Ратнер А. С.—225
Ратнер С. Д.—223
Ратнер А. Д.—223
Ратнікова К. І.—154, 155
Ратур В. В.—27
Рашков Л. М.—221
Ржевська В. А.—152
Рева Ф. К.—151
Ревуцький Д. М.—242
Регієр А.—216
Редін М. Г.—250
Редькіна—219
Резанов В. І.—35, 251
Резніков М. І.—44, 45, 81
Резніков В. Ф.—213
Резнікова А. В.—187
Резніков Н. Г.—71
Рейкле—31
Ремізов М. О. проф.—24, 165
Ренський М. Д.—73, 107
Ренан Г.—39
Рєпрев О. В. проф.—76, 194.
Рєріх К. Е. проф.—50
Рєформатський С. Н. проф.—15
Рєчицький А. А.—25, 221, 247
Рєшетніков Д. П.—31
Рєйхардт Ю. А.—84
Рєйнгарт А. В. проф.—167
Рєйнгарт Л. В. проф.—167
Рєйнгарт М. Д.—216
Рєйнгольд А. К.—199
Рєйбергер Г. І.—91
Рєбінський В. П.—242
Рєбінський С. В.—185
Рєвлін—23
Рєженко Я. Є.—250, 272
Рєжкова М. П.—144
Рєжков В. Л.—220, 227
Рєжиков Д. П.—92
Рєжугіна М.—74
Рємарєнко В. А.—133
Рєндаєєв П. Т.—122
Рєнський С.—228
Рєтїх О. О.—269
Рєттер П. Г. проф.—12, 248
Рєшков О. Л.—69

Рєхлік Є. А.—35, 251, 252
Рєзнїченко В. В. проф.—9, 165,
179, 244, 270
Рє Л. Н.—109
Рєвінський—219
Рєгїнський С.—148
Рєгоза І. Д.—110
Рєдїгїн М. О.—24, 58
Рєжанський Д. А. проф.—14,
135
Рєждєственський І. Г.—120
Рєждєственський Б. Н.—81, 116
Рєжковський С. Я.—26, 214
Рєзанов А. Г.—36
Рєзанов Я. С.—220
Рєзенберг М. А.—25, 148
Рєзенберг О. Г.—251
Рєзенберг В. І.—228
Рєзенблат А. І.—222
Рєзенблат М. В.—150
Рєзєноль—264
Рєзєнталь С. М.—211
Рєзєнфєльд А. Д. проф.—149,
151
Рєзїн С. О.—268
Рєзєнцвєйг С. К.—194
Рєрман М.—219
Рєзов Л. Д.—166, 217
Рєзов С. А.—116
Рєзов М. проф.—78
Рєкїцька Н.—182
Рєл К. В.—148
Рєл Я. В. проф.—166, 177
Рєрманюк—222
Рєрманєнко І. О. проф.—83
Рєрманєнко—31, 78
Рєрманкєвїч І.—26, 161
Рєрманов Д. С.—76
Рєрманов—23
Рєрмановський В.—214, 215, 242,
283
Рєрманов П. І.—108
Рєрєстєргуєв П.—238
Рєрємїєров В.—25, 73
Рєрєстєвєєв Н.—83
Рєрєкїн Г. Є.—221

Роше В. К. проф.—184
Рощін А. Д.—170
Рубан С. К.—37
Рубач М. А.—222, 283
Рубашкін В. Я. проф.—22, 192,
199
Рубенчик Л. І.—167, 178
Рублев Г. Я.—149
Рублев С. Г.—151
Рубін П. Г. проф.—49
Рубінський Є. Н.—210
Рубінський К. І.—281
Рубінштейн П. М.—222
Рубінштейн С. Л. проф.—244,
282
Рубінштейн Д. Л.—167
Рубінштейн Б. М.—278
Рудаєв Б. Я.—249
Рудановська Н. К.—142
Руденко Ю. М.—83
Руденко О. Ю.—46
Руденко Ю. С.—135
Руденко І.—118
Руденко П. Н.—103
Рудін Б. Д.—87
Рудемський В. М.—216
Рудинський М. Я.—168, 175
Руднев Д. Ф.—102
Руднев Б. К.—264
Рудник С. С.—50, 63
Рудницький О. О. проф.—161
Рудницький С. Л. акад.—10, 22,
25, 164, 238
Рудченко С. К.—89
Рудченко І.—226
Рудченкова О.—226
Рузінов Б. Д.—157
Рулін П. І.—241, 242, 252
Румницька М. І.—231
Румянцев—78
Румянцев В. Н.—114
Русаков О. В.—46
Русанов С. А.—157
Русьян І. К.—133
Рутковська-Мільчевська В. А.—
149

Рутковський В. А.—99
Рюриков Ф.—116
Рябоконт Ф. С.—133
Рябко М. А.—251
Рябченко О. Ф.—226
Рябов А.—199
Рябцевич П. В.—46
Ряппо Я. Н.—226
Ряснянський М. П.—204
Рятанов О. М.—171

Сабалдір Є.—252
Сабанєєв—40
Сабанєєв Ф. П.—112
Сабінін С. Є.—225
Савенко А. Н.—84
Савинов Б. Г.—43
Савинський П. І.—270
Савицький В. М.—124
Савіч А. П.—258
Савіч-Заблоцький К. М.—24,
168, 176
Савостьянов—250
Савронь В. І.—86
Савченко М. О.—109
Савченко—103
Савченко Я. проф.—73
Савченко С.—233, 251, 252
Сагарда М. І.—241, 244, 280
Садовський М. М.—214
Садовський Ф. Ф. проф.—51,
66
Сазанов В. І.—114
Сакмін Н. К.—153
Салютін Н. П.—20
Самарін Л. В.—108
Самарін М. Н.—252
Самбікін М. М.—114, 145
Самійленко В.—31
Самоненко Ф. М.—240
Самоделкін М. І.—203
Самойлович Л. М.—34
Сандомірський Є. В.—282
Санін І. Г.—47
Саніс С. О.—218
Сапегін Л. А.—75, 78

Сапегін А. О. проф.—10, 75,
78, 81
Сарач М. І.—161
Сафронєв Н. С.—282
Сахаров М. проф.—14, 26,
136-7
Сахарова В. В.—79, 136
Саченко-Сакун Є. В.—214
Свенсон М. О. проф.—203
Свідзинський М.—221
Свіренко Д. О. проф.—40, 167
Свіренко—20
Северцов О. М.—10
Севастьянов О. проф.—32, 162
Сегаль П. М.—269
Секунда Т.—78
Селезнев—56
Селенков П. А.—115
Сельонков Ф. С.—64
Селєцький І. Й.—144
Селєцький І. О.—26
Селінов В. І.—21
Селіхановіч І. Б.—227
Селіхов В. В.—126
Семенова А. С.—23
Семенов Л. І.—140
Семенов Н. М.—21
Семенова Т. С.—140
Семенова Г. Є.—225
Семенова К. А.—229
Семенцов А. П.—184
Семенчик М. М.—272
Семеняк С. І.—161
Семілютов С. М.—138, 146
Семіряжко Ф. К.—283
Семіхатова О. Н.—228
Семко С. М.—25
Семковський С. Ю. акад.—10,
25, 220, 249
Семполовський Л. Л.—28
Сененко Ф. П.—126
Сенчин В. І.—200
Сеник О. Ф.—26, 171
Сербента Б. А.—25, 221
Сербінов П. І.—192
Сергієнко П. С.—126
Сердюков П. Т.—51

Сердюков Д. Я.—266
Сердюков М. Л.—108
Серебряна А. І.—186
Серебреніков Є. П.—20
Серебряник В.—21
Середа А. Х.—244
Середа Н. С.—216
Серенсен С. В.—41, 51
Сибірцева Н.—226, 229
Сиверцев П. А.—178
Сидоров В. О.—62
Сидоряк С. Д.—218, 219, 224
Сикорський М. І.—214
Симіньський К. К. акад.—10,
25, 41, 46, 50, 84, 216
Симонов Я. П.—272
Симонова В. М.—149
Симовіч В.—238
Симсен-Сичевський О. М.—216
Синеуський В. В. проф.—51
Синько Є. Ю.—253
Синявський О. проф.—12,
238, 240, 248
Сиркін М. Ю.—222
Сироватка М. Т.—263
Сироватська Н. І.—104
Сироченко І. А.—126
Сирокомський А. І.—133
Сирокомська Н. І.—252
Сисак Н. С.—17, 187
Ситенко М. І.—23, 194
Ситенко І. І.—113
Ситников О. П.—69
Ситникова Є. О.—69
Сидинський Є.—262
Сібілев М. В.—262
Сідері Д. І.—85
Сігал Б. В.—216, 219
Сільвестрова А. Г.—115
Сіліванік—26
Сілов А. Н.—52
Сінельнікова З. І.—192
Сінельнікова Є. І.—161, 196
Сінюгін В. О.—39
Сіяк В.—221
Сіяк І. М.—225
Сіячко К. Є.—91

- Роп Скворцов В. А. проф.—152, 161
 Роп Скибицький В.—98
 Руб Сковльський Є. проф.—18
 Руб Склярів Н.—252
 Руб Скокан Н. Ф.—36
 19 Скоморохов О. О. проф.—63,
 69
 Руб Скроцький А. І.—17
 Руб Скроцький С. В.—187
 Рубі Скрипник М. О.—10, 219, 221,
 222
 Рубі Скрипка А. Н.—31
 Рубі Скрипник Т. А.—164
 Рубі Скублевський Ю. М.—25
 28 Скуратов Г. О.—50
 Рубі Скуратов Ф. В.—263
 Рубі Слабченко Д.—227
 Руде Слабченко М. проф.—215,
 221
 Руде Слабченко М. Є.—9, 21
 Руде Славов—32
 Руде Слезак К. І.—126
 Руде Сливацький В. І.—23, 222,
 225
 Руде Сліпанський А. М.—25, 78, 81
 Руді Сліпко К. Я.—226
 Руде Слободський Г. Ф.—268
 Руди Слоніський З. А.—43
 Руде Слудський Є. І.—51
 Руді Слупський Є. І.—105
 Руді Слудкин А. О.—135
 Руді Слудський А.—14, 48, 220
 25, Слудський А. У.—242.
 Рудч Слудський Л. М. пр.-доц.—15
 Рудч Смаль-Стоцький С. О.—10
 Рудч Смеречинський Т. М.—200
 Рувін Смірнитська М. А.—161
 Румн Смиренко В. А.—109.
 Румн Смірнов О. М.—129
 Румн Смірнов В. Г.—80
 Румя Смірнов П. А. проф.—140
 Румя Смірнова-Замкова О. І.—150,
 187
 Русав Смірягін М. Г.—193
 Русав Смолінський С. М.—14, 31
 Русь Смолічєв П. І.—276
 Рутко Смоленський А. К.—94
 149
- Собко І. Н.—107
 Соболев Л. А. проф.—23, 190
 Соболев Д. М. проф.—11, 21,
 24, 165, 168
 Совенко С. Л.—172
 Соловей-Дуденко П. А.—276
 Совінський В. В.—178
 Содін—222
 Соколін Я. А.—11
 Соколов К. М.—273
 Соколов Ю. Д.—132, 136
 Соколов В. П.—103
 Соколов А. В.—113
 Соколов—38
 Соколова П. І.
 Соколовський О. Н. проф.—10,
 11, 24, 25, 85
 Соколянський І. А. проф.—22
 Соколянський І. П.—22, 25, 226,
 229
 Солдатов Л. З.—103
 Солнцев С. І.—19
 Солнцев В. І.—18
 Соловей С. В.—227
 Соловійов С. В.—83
 Соловійов М. К.—188
 Соловійов Б. М.—180
 Соловійов М. Н.—203
 Соловійов Н. В.—207
 Соловійов П. О.—133
 Солодовніков С.—171, 177
 Солодовнікова О. Н.—20
 Солонуха І. Ф.—124
 Солодко О. О.—105, 141
 Соляков П. О.—121
 Сорокін В.—252
 Сосенко П.—214
 Сосновий С.—78, 83
 Сосюра Л. Я.—228
 Софотєров М. К.—75, 111, 144
 Софронов М.—89
 Сошальський Н. Н.—107
 Спангенберг Г. Є.—105
 Спаський—31
 Спаський Н. Н.—185
 Спаський І. Ю.—266
 Спаська Є. Ю.—244, 263

Спектатор—219
Співак С. І.—215
Співак Л. О.—211
Співаковський О. проф.—50
Спрогс В. Є.—40
Срезневський Б. І. акад.—10,
141, 217
Срезневський І. Б.—141
Срібний Ч. Ф.—46
Ставракі В. Є.—199
Станкевич К. Й.—137
Станішевський Ф. В.—214
Станішевська М. Б.—197
Станчинський В. В. проф.—
91
Старцев-Левицький Б. І.—210
Старинкевич Є. І.—222, 226
Стаховіч Б. Я.—122
Стаховський В. В.—32
Стахорський С. М.—200
Сташевський Є. Д. проф.—87,
216, 263
Стебельський—282
Стельмашенко М. Б.—215
Степанішина О. М.—250
Степанов В. Н.—263
Степанов В. В.—170
Степанова Г. Б.—188
Степанова С. Ф.—253
Степаненко О. Т.—195
Степаненко Ф. С.—105
Степенко Ф. М.—120
Степовий—220
Стедурський—158
Стефанів—72
Стефанський В. К. проф.—17,
186, 187, 197
Стефановіч Н. І.—36
Стефановський А. І.—20
Стещенко П.—31
Столбін—77
Столяров Я. О.—227
Столяров Й. О.—136
Сторожук М. К.—151
Стоянов Ф. Д.—20
Страхов Д. Т. проф.—74, 116.

Страшний Г. Л.—136
Стрельнікова—79
Стрельцов І. І.—103
Стрільчук Б. В.—198
Стров—222
Строгальщиков А. О.—44
Строїлов—252
Студінський К. І. акад.—6,
240
Стукс Г. Г.—17
Ступницький В. П.—168
Суботнік—191
Судаков Д. А.—33
Судиловський Д. І.—154
Сукачов В. П.—38, 124
Суліма М. Ф. проф.—22, 25,
248
Сумовський—105
Супотницька Ц. І.—199
Супруненко В. В.—154
Супруненко П. М.—41
Супруненко О. І.—25, 73
Схрукчі С. Г. проф.—23
Суслов Г. К.—136
Суханов Д. Я.—45
Сухов О. О.—12
Сухомел Г. інж.—40
Сухомлін К. В.—219
Сухомлін В. С.
Сухомлінов В. І.—20
Табенцький О. О. проф.—77,
83-4
Талько-Гринцевіч П. А.—131,
140
Там Є. Ф.—40
Тананаєв Н. А.—52, 53
Тананаєв І. В.—52, 53
Танатар Л. С. проф.—161
Танатар І. Л. проф.—169
Танашевіч М. М.—164
Тарадайко І. Б.—273
Таран Г. М.—216
Таран А. С.—24, 168
Таран В. І.—227
Таранець Г. П.—85
Таранець М. П.—83

Трацевський М. М.—218
Траецька Я. К.—115
Трегубов С. Л. проф.—23, 228
Третьяков Д. К. проф.—10, 16,
167, 261
Тротьяков М. С.—229
Трефільєв І.—43, 52, 65
Трикоз—219
Трилський—220
Трипільський Д. М.—258
Трацевський Л. К.—133
Троїцький А. Ф.—186
Троп М. Я.—149
Тропер В. А.—95
Тропко С. А.—256
Трофімов Ф. В.—229
Троян М. М.—52
Троян І. Л.—248
Трублавич Б.—222
Трублавич М.—222, 225
Трунов Ю. О.—166
Труш І.—108
Тубакаєв О. В.—151
Тулшаров А. І. проф.—156
Тулуб О. О.—242
Тумалєвіч Б.—226
Тумановський С. Н.—11, 78, 83
Тумоловський І. І.—136
Тумський Р. О.—42
Тунік Н. В.—127
Турлей Г. Ф.—11, 24, 168
Турцевіч І. Г.—251
Турчанинов Л.—110
Турчанинов А. С.—136
Турчин Ф. В.—113
Турчинович В. Т.—40, 46
Туфазєв Г. В.—149
Тутєр Н. П.—100
Туткевіч О. І.—105, 114
Туткевіч Л. М.—199
Тутковський П. А. акад.—9,
25, 38, 132, 165, 175, 179,
217, 270
Тюрєв П. Ф.—83
Тюленєв Н. О.—94, 97
Тютюнкiна А. В.—166
Тютюнков Б. Н.—53

Тяжолов Ф. І.—115
Тьопкало В.—102
Углов В. О. проф.—188, 228
Угнячев М. Я.—147
Удінцев Ф. А. проф.—18
Удовєнко П. Д.—257
Удовиченко Л. В.—153
Уман Ю. З. проф.—22, 80
Уманський О. А.—46
Унікаєв П. А.—226
Уралов М.—52
Урісман С. М.—133
Урінсон С. Г.—226, 229
Урсуленко П. К.—79
Уртев П.—144
Усанович М. І.—151
Усенко Т. Т. проф.—25, 51
Усердов Б. М.—50
Успенська Ю. М.—24, 168
Устиловська Р. І.—149
Устьянцев В. П.—80, 105, 217
Утевська С. Л.—201
Утехін К. Н.—33
Уточкін В. І.—159
Утіліч В. С.—26
Фабріціус І. В.—259
Фаворін Н. Н.—95
Фаворов О.—75, 78, 111
Фаворський Н. В.—279
Фаворський В. І. проф.—26,
184
Фадєєв Н. Н.—171
Фалько Г. М.—119
Фарафонов Є. Є.—48
Фас І. Я. проф.—37
Фанстель В.—31
Файншмідт І. І. проф.—23
Файнштейн М. І.—222
Федоров М. М.—9
Федоров О. В.—132
Федоров А. С.—151, 154
Федоров Г. Г.—201
Федоров В. Г.—12
Федоров Л. М.—42
Федоров Н. П.—120

Федоровська М.—252
 Федоровський О. М. пр.-доц.
 —190
 Федоровський А. А.—201
 Федоровський О. С.—12, 22, 24,
 168, 244, 273
 Федоровіч Л. І.—127
 Федотов С.—83
 Фейгіна Р. Б.—190
 Фельдман А. А.—185
 Феєрштейн Д. Г.—42
 Фесенко М. І.—35
 Фесенко В. А.—251
 Фесенко С. І.—44
 Фесенко О. П.—133
 Фещенко А. С.—262
 Філатов В. П.—199
 Філь Ю. П.—34, 171
 Філіпшин І. С.—73, 172
 Філіпов Н. Н. проф.—201
 Філіпов А. П.—249
 Філіповіч П. П. проф.—25, 240,
 245, 247, 252
 Філіповський О. К.—105, 126,
 217
 Філіпончук О. О.—25, 52
 Філянський М. Г.—258
 Фінна В. В. проф.—26, 164, 174
 Фінкель О. М.—248
 Фінкельштейн В. С.—151
 Фінкельштейн Є.—220
 Фіолковська О. В.—140
 Фішберг І. Л.—20
 Фішбейн Г. І.—63
 Фішілев Л. М.—228
 Фішер П. З.—151
 Фішер А. Г.—152, 161
 Фішензек Є. Я.—162
 Фішман К. Л.—207
 Фіялков Я. А.—151, 156
 Фіялковська О. О.—166
 Флокштейн—33
 Флорінський В. М.—15
 Фольберг Г. В. проф.—189,
 199
 Фоменко Д.—138

Фоменко С.—111
 Фомін О. В. акад.—9, 26, 163,
 174, 217, 244
 Фомін П. І. проф.—216, 223
 Фомічев І. М.—114
 Фарост Г. І.—109
 Фортинський В. Ф.—66
 Фортунатов Л. М. проф.—49
 Фортунатов Б. К.—91
 Фортунатов М.—152
 Фраєрман Т. П.—269
 Франковський В. А.—184
 Фраткін—155
 Фраткін Б. Л.—63
 Фремд М. В.—166
 Френкель О. П. проф.—205, 226
 Френкель Ф. Я.—149
 Фрейвальд Ю. І.—166
 Фрейд Д. С.—222
 Фрідзель А. С.—193
 Фрідель—219
 Фріденталь С. М.—86
 Фрішман М.—182
 Фролков Д. П.—128
 Фуке Е. К.—24, 57
 Фуке Н. К.—24, 168

Хавхалюк М. М.—145
 Хазен М. М.—48
 Хазіна Ф. А.—189
 Хаїмовіч Я. М.—63
 Халаш Ю. Є.—129
 Халабузар Г. С.—49
 Халевська А. М.—183
 Халецький А. М.—205
 Хаїт—250
 Харламовіч П. В.—271
 Хармадарія М. О.—147, 149
 Хармандар'ян Г. І.—194
 Харницький Дм.—260
 Харченко-Савицька А. Н.—124
 Хаскес—149
 Хаятін Д. М.—197
 Хайловіч Я. М.—50
 Хвиля А.—221
 Хелемський М. З.—43

Хемійчук Д. Д.—76
Херсонський Р. А.—200
Хиж Б.—65
Хименко Г. М.—25, 219
Хитрик асп.—45
Хитрик С. І.—49
Хінкулов О. проф.—12, 54
Хмелевський А. І.—59
Хмельницький І. А.—37
Хмиров Д. Д. проф.—20, 134,
161, 186
Ходська І. С.—227
Холодний М. Г. проф.—9, 15,
40, 163
Холодний І. І.—25
Холопов О. С.—115
Хоменко К.—78
Хоменко В. С.—270
Хоменко А. П.—213
Хорошін М. Г.—185
Хорошілов І. І.—100
Хорошкова М. С.—122
Хорушженко Т. Х.—199
Хогинський Б. С. проф.—149
Храневич В. П. проф.—32, 34,
92, 171
Хренніков Б. В.—124
Христюк П. О.—25
Хрущов В. С. проф.—42, 54
Хударківський В. І.—199

Цагарелі—23
Цветаєв В. Т.—51
Цветков В. О.—44
Цветова Р. А.—138
Цвіль П. С.—33
Цвіткіс І. І.—185
Целариус В. М. проф.—78, 220,
224
Цельтнеров Г. 216
Центер О. І.—211
Цеслінська Є. П.—88, 126
Цетковський Н. А.
Цетнер І. Я.—95
Цешковський Н.—118
Цехновіцер М. М.—188, 203
Циммерман Г. К.—140

Цип В. М.—187
Цируль О. А.—38
Цитовіч Н. О.—105
Цитовіч К. А.—166
Циціліано Д. Д.—96
Цомакіон Б. В.—134
Цонев Н. С. проф.—151, 161
Цуверкалов—163
Циганов С. В. проф.—161
Цикуленко М. К.—199
Цюпа М. Г.—86
Цюртігін С. Т.—103

Чавларов С. Х.—229
Чаговец В. Ю. проф.—81, 197
Чакліп В. Д.—195
Чалпан К. Х.—51
Чалий В. Х.—50
Чарний А.—199
Чантулов М.—146
Часовніков І.—255
Чайка А. А.—18, 24
Чоботарьов М. Г.—136
Чоботарьов М. П.—40
Чоботарьов М. М.—153, 157
Чекмарев О. П.—59
Челінцев А. проф.—78
Чельцов-Бебутов М. О.—225
Чепцов В. О.—276
Ченч А. Г.—194
Чешіга Я. Т. проф.—22, 227
Чешіга М. І.—281
Червяк—250
Червинський О. П.—256
Чередников О.—32
Черкес Д. проф.—47
Черкаський І. Ю.—214
Черкес А. І.—193, 199
Черкес Л. А.—161, 197
Черненко—78
Чернець—252
Черніков Є. А. проф.—23, 228
Чернобаєв Д. О. проф.—52
Чернобривенко С. І.—124
Чернов С.—171
Черноголовко Г. Г.—36, 286
Черногорова М. В.—165

- Черноградський В. Я.—40
 Черногубов—279
 Черногубський І. П.—50
 Черноярів М. В.—164
 Черний Б. проф.—209, 215,
 216, 218
 Черний І.—178
 Черний С. Д. проф.—132, 140
 Чернушенко І. С.—133
 Чернявський А. С.—86
 Черняєва Ю. І.—153
 Черняхівський Є. Г.—197
 Чертков Л. І.—187
 Чертков В. Р.—152
 Чефранов О. П.—88
 Чечель М. Ф.—11, 25, 27
 Чехович І. С.—120
 Чечет О. М.—214
 Чижик І. М. проф.—161
 Червинський В. М. проф.—165,
 176
 Чирвинський П. М. проф.—40
 Червинський І. І.—15
 Чистяков Ю. А.—228
 Чинкін М. М.—45
 Чубар В. Я.—219, 221
 Чугай В. П.—34
 Чудновська О. І.—274
 Чудновцев В. О.—21
 Чунтулов М. В.—100
 Чухрай Г. І.—126
 Чучмарев З. І.—189
 Чучмарев В. І.—220, 249, 251

 Шабанов І. А.—75, 111
 Шабедаш—199
 Шабельников—268
 Шадхін О. А.—161
 Шалит М. С.—91
 Шамов В. М. проф.—23, 209
 Шамрай Г. С.—243
 Шамрай С. В.—243, 250
 Шамрай А. П.—247, 251
 Шапаренко К. К.—172
 Шапіро М. Я.—149
 Шапіро Д.—171
 Шаповаленко О. М.—52, 53

 Шапоровський Ю. М.—216
 Шапошніков І. І.—126
 Шапошніков В. Г. акад.—9,
 70, 71, 84, 217
 Шарапов А. В.—42
 Шарайко П. М.—48
 Шарбе С. Б. проф.—32
 Шаргей—222
 Шарлеман М. В. проф.—28,
 30, 93, 170, 174, 217, 244,
 261
 Шаронова О. С.—226
 Шаталова С. О.—166
 Шатан Є.—229
 Шатуровський С. О. проф.—
 161
 Шафіро І. Я.—37
 Шаферштейн С. Я.—189
 Шахрай А. І.—228
 Шахов—199
 Шацков Б. А. проф.—16, 17,
 196
 Шашкін М. С.—143
 Швандін М. Н. проф.—200
 Шварцберг—159
 Шварцман М. Б.—149
 Шведов Б. А.—218
 Швець І. Т.—51
 Швець—Г. І.—144
 Шворнева М. А.—122
 Шевандін М. Н.—23
 Шевелєв І. Н.—103
 Шевалєв Є. проф.—209
 Шевченко О. О.—155
 Шевченко В. М.—124
 Шевченкова Л. П.—232
 Шевчук А. А.—246
 Шелєхов А. І.—154
 Шелковников Л. М. проф.—51
 Шелудько І. М.—51
 Шелудченко М.—145
 Шенберг С. П. проф.—40
 Шендрик І. М.—26
 Шендерович Ф. С.—155
 Шепель Г. О. проф.—184
 Шепелєв А. В.—109

Шептицький Г. А.—104
Шершевицький В. Н. проф.—
89
Шестопап О. С.—48
Шестопапов М. П.—204
Шетле И. Г. проф. 150, 161
Шехасв Р. Д. 77, 105
Шейкін О. Є.—108, 123
Шейкін В. В.—31
Шейнвальд М. А.—96
Шейнін М. М.—193
Шихович К. А.—209
Шиманський А. Г.—128
Шиманович проф.—84
Ширенко—45
Широкий І. О. проф.—22, 80
Широкий І. П. проф.—256
Шклярів Н.—84
Шкорбатов Л. А. проф.—73,
166, 172, 177
Шліхтер О. Г.—10, 81, 221
Шмальгаузен І. І. акад.—9, 15,
164, 170
Шманкевич Є. І.—250
Шматько Б. М.—54
Шматько М. К. проф.—11,
24, 5, 43, 47
Шміт Ф. І.—9
Шмітов В. В.—24, 58
Шмугляков Л. С.—42, 45
Шмулян Л. П.—200
Шнес Я. І.—50
Шнее С. Г.—125
Шнейдер В. А.
Шнейдер Є. І.—121, 222
Шодо Є. Л.—20
Шостаковський С. А.—162
Шостенко Н. О.—85
Шпаков О. Я.—225
Шпанбок В. О.—11, 216, 217
Шпаньє З. К.—161
Шпилевич В. В.—246
Шпунт Р. М.—283
Шраг М. І.—25
Шрамченко М. Б.—214
Шріфзецер М.—226

Штройт Г. Я.—26
Штеерман І. Я. проф.—41, 46
Штам М. Г.—36
Шрам А.—171
Штандель В. Н. 116
Штена К. Ф.—20, 35,
Шпенанек С. І.—144
Штермер Карло—9
Штерман А. Ю.—23
Штейнберг Д. С.—135, 139
Штейн Л. М.—153
Штіф Н. І.—242
Штраус А. Я.—16
Штрум І. Я.—211
Штрум Л. Я.—25, 135, 220
Штурман Т. І.—54, 56
Шугавський В. А.—244, 253
Шульгін М. проф.—17, 192
Шульман А. С.—108
Шульман В. З.—26, 72
Шульц К. І.—148
Шульц В.—182
Шумаков В. О.—133
Шумаков І. П.—80
Шуммер О. О.—91
Шумило Г.—78, 84
Шумило М. П.—66
Шумілов О. О.—52, 67
Шумський Є. Г.—51
Шур Р. М.—203
Шустов Б. О.—83

Шасний С. М. проф.—161, 197
Шепотьєва М. О.—244
Щербак І. Д.—167
Щербаков В. П.—100
Щербина В. И.—232, 244, 250
Щібра Н.—77
Щитковський І. І.—232
Щукарев О. М. проф.—143, 151
Щурат В.—9

Юденіч В. проф.—13
Юділевіч Л. А.—205
Юдицький А. Д.—242
Югів П. Г.—216
Юза—148

Юрилин Г.—58
Юрищець В. О.—10, 220, 221
Юрьев В. Я.—116
Юркевич В. Д.—234, 250
Юркевич М. Д.—187
Юрков Ф. О. проф.—81
Юшков В. Є.—113
Юферов В. Ф.—150

Яворницький Д. І. акад.—9,
14, 32, 253, 260
Яворський В. П. проф.—25, 65
151
Яворський М. І. акад.—9, 22,
25, 215, 221
Яворський Ю. Є.—23
Язловський Б. О.—214, 215
Яковлев А. В.—107
Яковлев Є. Н.—263
Яковлев В. І.—227
Яковлев Н. О.—109
Яковлева Є.—268
Яковенко М. Я.—88
Якубень-Якубчик О. І.—173
Якубський Б. В.—245, 252, 253
Якушевич С. Г. проф.—22
Ялі С. Г.—27
Ямпольський Д. М.—32
Ямпольський С.—23, 189

Ямпольський Є. С.—51
Яната О. А. проф.—11, 22, 25,
27, 73
Яновський В.—226
Яновський В. Ф.—215, 216
Яновський І. В.—263
Ярін В. М. проф.—46
Ярослав С. Ю. проф. 181
Ярошевич А. І. проф.—19, 32
216, 217
Ярошевський А. С.—214
Ярошевський П. Є.—77
Ярошевський П. О.—105
Ясинська О. Ф.—144
Ясинський М. І.—280
Ясиновський М. А.—199
Яснопольський Л. М. акад.—
10, 11, 215, 216, 224
Ястржемський В.—227
Ястреб С. В.—83
Ястребців Б. О.—279
Яцимирська М. К.—184
Яценко О. Н.—192
Яценко І. П.—51
Яцина М. Н.—57
Яцко І. Я.—170
Яцишин Т.—182
Ячевський Г. І.—109
Яхонтов І. О. проф.—82

VERZEICHNIS

DER WISSENSCHAFTLICHEN ANSTALTEN
UND ORGANISATIONEN DER UKRAINE
(U. S. R. R.)

AMERICAN

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE EAST ASIAN LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

Nebst der sozialen Befreiung der vielen Millionen werktätiger Massen des großen zaristischen Imperiums brachte die Oktoberrevolution für die von zaristischer Regierung unterdrückten Völker, darunter für das ukrainische Volk, auch die nationale Befreiung mit sich. Von diesem Zeitpunkte an beginnt eine neue Epoche der kulturellen Entwicklung des ukrainischen Volkes. Der Aufbau der ukrainischen Kultur — national ihrer Sprache und Form nach, proletarisch, kollektivistisch und international ihrem Inhalte nach — ist gleich nach erfolgter Liquidierung des Bürgerkrieges in einem gigantischen Tempo vor sich gegangen. Im Prozesse des allgemeinen kulturellen Aufstieges ist auch die Wissenschaft in ihrer Entwicklung kolossal fortgeschritten. Die vom Bureau für Erforschung der Produktivkräfte (bei der Staatsplankommission) durchgeführte Registrierung der ukrainischen wissenschaftlichen Forschungsorganisationen, deren Resultate in diesem Buche verlautbart sind, zeigt, daß zirka 80% aller ukrainischen wissenschaftlichen Forschungsinstitutionen erst nach der Oktoberrevolution entstanden sind. Wie aus der angeführten Tabelle ersichtlich ist, sind von den jetzt bestehenden 577 wissenschaftlichen Forschungsorganisationen bloß 122 vor dem Jahre 1917 gegründet worden und die restlichen 455 entstanden erst nach diesem Zeitpunkte. Hierbei muß noch hervorgehoben werden, daß manche Disziplinen wie z. B. sozialökonomische und historisch-philologische erst nach der Revolutionszeit gegründet worden sind. Trotz der großen Fortschritte, die die Wissenschaft in der Ukrainischen Sozialistischen Räterepublik nach der Revolution gemacht hat, ist sie noch weit davon entfernt, um den Forderungen, die an sie der riesenhafte Aufschwung der Volkswirtschaft

sowie ihre schnell fortschreitende Rekonstruktion stellt, vollständig gerecht zu werden. Entsprechend diesen Forderungen wird auch der Fünfjahresplan der wissenschaftlichen Forschungsarbeiten aufgebaut!

Zweige der wissenschaftlichen Forschungsarbeit	Gesamtzahl der Orga- nisationen	Davon wurden gegründet:	
		Vor dem Jahre 1917	Nach dem Jahre 1917
		Zahl:	Zahl:
Technik	83	16	67
Landwirtschaft	95	34	61
Sozial - ökonomische Wissenschaften	24	1	23
Naturwissenschaften	34	10	24
Physisch - meth. Wissenschaften . .	37	10	27
Chemische	41	7	31
Medizinische	57	15	42
Historisch-philolog. Wissenschaft .	46	1	45
Wissenschaftl. Gesellschaften und landeskundliche Organisationen .	69	10	59
Museen und Bibliotheken	91	18	73
Zusammen	577	122	455

Allukrainische Akademie der Wissenschaften, Kyjiw.

Wissenschaftliche Gesellschaften und Landeskundliche Anstalten.

- Bureau für Erforschung der Produktivkräfte der Ukraine bei der Ukrainischen Staatsplankommission, Charkiw, Budynok Deržpromyslowosty.
- Allukrainische Assoziation der Ingenieure, Charkiw, Proviantskyj Prowulok Nr. 3.
- Allukrainische Wissenschaftliche Assoziation für Orientkunde, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 33.
- Kyjiwer Filiale der Allukrainischen Assoziation für Orientkunde, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 54.
- Allukrainische Ethnographische Gesellschaft, Kyjiw, BulwarSchewtschenka Nr. 14.
- Allukrainische Assoziation der Physiker, Charkiw, Instytut Narodnoji Oswity, Physikalisches Kabinett.
- Dnipropetrowsker Wissenschaftliche Gessellschaft der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften.
Dnipropetrowske, Instytut Narodnoji Oswity.
- Kyjiwer Verein der Naturforscher, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 37/10.
- Dermatologische — und Venerologische Gesellschaft, Kyjiw, wul. Lenina Nr. 3.
- Vereinigte Wissenschaftliche Medizinische Gesellschaft, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 33, Palatz Pratzki.
- Kyjiwer Chirurgische Gesellschaft, Kyjiw, wul. Tarasowska Nr. 17.
- Gesellschaft der Pädiatriker beim Kyjiwer Klinischen Institut, Kyjiw, wul. Tolstoho Nr. 11/5.

- Wissenschaftliche Gesellschaft der Ärzte des Transportdienstes, Kyjiw, Zal. Kolon., 1. Poliklinika.
- Gesellschaft der Ökonomen bei der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 45.
- Odessaer Gesellschaft der Naturforscher, Odessa, wul. Komintern Nr. 2, Institut Narodnoji Oswity.
- Gesellschaft der Weltkundefreunde in Odessa, Odessa wul. Schtschepkina Nr. 12, Budynok Utschenych.
- Odessaer Balneologische Gesellschaft, Odessa, wul. Ostrowydowa Nr. 79.
- Wissenschaftliche Gesellschaft der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Odessa, wul. Schtschepkina Nr. 12, Budynok Utschenych.
- Charkower Gesellschaft der Naturforscher, Charkiw, Schpitalnyj prow. Nr. 5.
- Wissenschaftliche Gesellschaft der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 33.
- Juridische Gesellschaft, Charkiw.
- Medizinische Gesellschaft, Charkiw, wul. Puschkinska Nr. 14.
- Mathematische Gesellschaft, Charkiw, Instytut Narodnoji Oswity.
- Filiale der Sektion „Erdinneres“ der Allunionskongresse für Erforschung der Produktivkräfte, Charkiw, Geologitschnyj Kabinet Instytuta Narodnoji Oswity.
- Physik. — Medizinische Gesellschaft, Kyjiw, wul. Instytutska Nr. 16.
- Ukrainische Gesellschaft der Wissenschaftler und Techniker zur Förderung des Sozialistischen Aufbaues U. d. S. S. R. (UTORNITSO), Charkiw, wul. Artema Nr. 31.
- Ukrainische Wissenschaftlich — Technische Gesellschaft, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 33.
- Physiologische Gesellschaft, Charkiw, wul. Trinklera, Biochemitschnyj Instytut.

- Botanische Gesellschaft bei der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 54.
- Gesellschaft für Weltkunde, Kyjiw, wul. Puschkinska Nr. 1.
- Komitee für Landeskunde, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 33.
- Kommission für Landeskunde bei der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 54.
- Ukrainisches Komitee für Natur—und Kulturdenkmälerschutz, Charkiw, wul. Artema Nr. 29.
- Dnjpropetrowsker Landesinspektor für Naturschutz, Dnipropetrowske, Majdan Zowtnewoji Rewoluziji Nr. 2.
- Kyjiwer Landesinspektor für Natur—und Kulturdenkmälerschutz, Kyjiw, wul. Rewoluzji Nr. 29.
- Odessaer Landeskommission für Schutz der Denkmäler der materiellen Kultur und der Natur, Odessa.
- Schewtschenko's Kreiskommission für Schutz der Kultur- und Naturdenkmäler bei der Inspektor für Volksbildung, Tscherkassy.
- Ananiwer Rayonskomitee für Landeskunde, Ananiw, A. M. S. R. R. Kultwiddil.
- Bilozerkowaer - Gesellschaft für Landeskunde, Bila Zerkwa, Okrmuzej.
- Berdjansker Gesellschaft für Landeskunde, Berdjanske, Pädtechnikum.
- Dnipropetrowsker Gesellschaft der Weltkundefreunde, Dnipropetrowske, Majdan. K. Marx'a Nr. 3.
- Sinowjewsker Wissenschaftlicher Kreisverein für Landeskunde, Sinowjewske, wul. Lenina Nr. 8.
- Kabinet für Erforschung Podoliens bei der Wynnytzer Filiale der National - Bibliothek der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Wynnytza, Mury.
- Korostyner Bureau für Landeskunde, Korostyn. Kreiskommission

Landeskundlicher Verein bei Hluchower Kreisplan-
kommission, Hluchiw, Okrplan.

Kamenetz — Podilskyjer Kreiskomitee für Landeskun-
de, Kamenetz — Podilskyj, Poschtowa Skrynka
49.

Kamenetz — Podilskyjer Wissenschaftliche Gesellschaft
der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften,
Kamenetz — Podilskyj, Archyologitschnyj Muzej.

Prof. Dr. J. Jawornykyj's Verein für Landeskunde,
Erastiwka, Dnipropetrowska Zal. St. Komisariwka.

Verein der Freunde für Welt — und Landeskunde
beim Wissenschaftlichen Museum, Chorol, Lubenska
Okruha.

Landeskundlicher Verein beim Tscherwonohradsker
Pädtechnikum, Tscherwonohrad, Poltawska Okruha.

Konotoper Kreisgesellschaft für Landeskunde, Konotip,
Pädtechnikum.

Moldauer Landeskundliches Komitee, Balta, Autononna
Moldawska Sozjalistytschna Radjanska Respublika.

Nizyner Wissenschaftliche Gesellschaft für Landeskun-
de der Allukrainischen Akademie der Wissenschaf-
ten, Nizyn.

Landeskundlicher Verein für Erforschung des mitt-
leren Donetzbassins, Luhanske.

Wissenschaftliche Gesellschaft des Donetzbassins, Lu-
hanske, wul. Lenina Nr. 34.

Osterer Wissenschaftliche Gesellschaft für Landeskun-
de, Oster, Tschernyhiwska Okruha.

Odessaer Kommission für Landeskunde der All-
ukrainischen Akademie der Wissenschaften, Odessa,
Majdan Kumuny Nr. 3.

Poltawer Wissenschaftliche Gesellschaft der Allukraini-
schen Akademie der Wissenschaften, Poltawa, wul.
Krupskoji, Budynok Instytutu Narodnoji Oswity.

Proskurower Kreisgesellschaft für Landeskunde, Pro-
skuriw, Budynok Okrwykonkomu.

- Slobodzijaer Rayonsbureau für Landeskunde, Slobodzija, A.M.S.R.R.
- Tultschyner Gesellschaft für Landeskunde, Tultschyn, Okruznyj Muzej.
- Schepetiwkaer Wissenschaftliche Gesellschaft der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Schepetiwka, wul. Lwiwska Nr. 37.
- Ukrainische Gesellschaft der Pathologen, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 41.
- Gesellschaft der Kinderärzte, Odessa, Zawulok Waliowskyj, Klinika detjatschych chworib.
- Allukrainische Gesellschaft für Kulturelle Verbindung mit dem Ausland, Charkiw, wul. Sadowo - Kulykiwska Nr. 7.
- Kyjiwer Therapeutische Gesellschaft, Kyjiw, wul. Kolenka Nr. 68.
- Odessaer Wissenschaftliche Gesellschaft für Akklimatisation der Tiere und Pflanzen, Odessa Miskyj Sad.
- Gesellschaft für Physiko - Chemische Wissenschaften, Charkiw, Instytut Narodnoji Oswity.
- Lubnyer wissenschaftliche Gesellschaft der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Lubny, wul. Lenina, Okrmuzej.

Technische Wissenschaften.

- Wissenschaftliches Forschungsinstitut für Wasserwirtschaft der Ukraine, Kyjw, wul. Lwiwska Nr. 87.
- Institut für technische Mechanik an der Allukrainischen Akademie für Wissenschaften, Kyjiw, wul. Tschudnowskoho Nr. 2.
- Wissenschaftliches Forschungsinstitut für industrielle Energetik, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 18/20.
- Ukrainisches wissenschaftliches Forschungsinstitut für Silikatindustrie, Charkiw, wul. Wyteryarna Nr. 27.
- Staatliches Experimentalinstitut für Zuckerindustrie, Kyjiw.

- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Mechanik am Dnipropetrowsker Berginstitut, Dnipropetrowske.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für mechanische Technologie, Kyjiw, Politechnitschnyj Institut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für landwirtschaftliche Mechanik am Kyjiwer Landwirtschaftlichen Institut, Kyjiw, Silsko - hospodarskyj Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Wärmetechnik am Kyjiwer Polytechnischen Institut, Kyjiw, Politechnitschnyj Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Wärmetechnik am Charkower Technolog. Institut, Charkiw, Technologitschnyj Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Technologie der Mineralstoffe am Charkower Technolog. Institut, Charkiw, Technologitschnyj Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Technologie der Nährstoffe am Charkower Technolog. Institut, Charkiw, Technologitschnyj Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Technologie der organischen Stoffe am Charkower Technolog. Institut, Charkiw, Technologitschnyj Institut.
- Katheder für Technologie der organischen Stoffe am Kyjiwer Polytechnischen Institut, Kyjiw Politechnitschnyj Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Elektrotechnik am Kyjiwer Polytechnischen Institut, Kyjiw, Politechnitschnyj Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Elektrotechnik am Charkower Technologischen Institut, Charkiw, Technologitschnyj Instytut.
- Oberstes Technisches Baukomitee beim Volkskommissariat des Inneren, Charkiw, Tschernyschiwska wul. Nr. 14.
- Ukrainische Geodäsische Verwaltung des Geodäsischen Komitees des Obersten Rates für Volkswirtschaft der U. d. S. S. R., Charkiw, wul. Engelsa Nr. 19.

- Pom
Pom
Py6
Py6
Py6
1'
Py6
Py6
Py
Py
Py
Py
Py
P
P
E
I
E
- Forschungsbureau der Charkower Elektromechanischen Fabrik, Charkiw, Tschuhujiwske Chausse.
- Forschungsbureau für keramische Rohstoffe des Porzellan—Fayence—Glastrustes, Kyjiw, wul. Worowskocho Nr. 22.
- Wärmetechnisches Bureau der Konstantinowkaer Frundze Metallurgischen Fabrik, Konstantyniwka, Artemiwska Okruha.
- Brückenversuchsbureau des Wissenschaftlich - technischen Komitees des Volkskommissariates für Verkehrswesen, Kyjiw, Politechnitschnyj Instytut.
- Wärmesektion der Traktionsabteilung der Südbahnen, Kyjiw, Nestoriwska wul. Nr. 19.
- Geologisches Forschungsbureau des Süderztrustes (P. R. T.), Wetschirnyj Kut, Kryworizka Okruha.
- Geologisches Forschungsbureau des Donetzkohlestrustes „Donwuhilja“, Charkiw, Donwuhilja.
- Versuchsstation zur Erforschung der Metallindustrieproduktion bei der Wissenschaftlich - technischen Verwaltung des Obersten Rates für Volkswirtschaft, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 18/20.
- Versuchsstation für Rationalisierung der Bauarbeiten bei der Wissenschaftlich - technischen Verwaltung des Obersten Rates für Volkswirtschaft, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 18/20.
- Abteilung für Wärmetechnik und Rationalisierung der Erzeugung der Dnipropetrowsker vereinigten Fabriken des Südahlstrustes „Piwdenstalij“, Dnipropetrowske.
- Donetzer - Berg - Metallurgische Forschungsstation, Stalino.
- Kyjiwer Brückenversuchsstation des Volkskommissariates für Verkehrswesen, Kyjiw, Prawlinnja - Piwdennozachidnych zal.
- Kabinett für Brückenbau am Kyjiwer Polytechnischen Institut, Kyjiw, Politechnitschnyj Instytut.

- Laboratorium der Donetzer - Eisenbahnen, Charkiw,
wul. Krapotkina Nr. 14.
- Wissenschaftliche Station für Landstraßen bei der
Ukrainischen Hauptverwaltung der Landstraßen,
Charkiw, Budynok Piwdennyh Zaliznyt.
- Metallographisches Kabinett der Staliner Metallurgi-
schen Fabrik, Stalino.
- Brückenlaboratorium und Brückenversuchsstation des
Kyjiwer Polytechnischen Instituts, Kyjiw, Politech-
nitschnyj Instytut.
- Laboratorium für Hochspannung am Kyjiwer Polytech-
nischen Institut, Kyjiw, Politechnitschnyj Instytut.
- Laboratorium der Maschinenbaufabrik „Tscherwonyj
Progress“ („Roter Progreß“) in Tokmak, Melito-
pilska Okruha.
- Kyjiwer Rayons - Forschungsstation für Papiererzeu-
gung, Kyjiw, Politechnitschnyj Instytut.
- Laboratorium der Baranowkaer Staatlichen Porzellan-
fabrik, Baranowka, Zytomirska Okruha.
- Laboratorium für Gießerei am Kyjiwer Polytechnischen
Institut, Kyjiw, Politechnitschnyj Instytut.
- Laboratorium für Metallschneidung am Kyjiwer Poly-
technischen Institut, Kyjiw, Politechnitschnyj Instytut.
- Zentrales Laboratorium der Dniproer Metallurgischen
Dzerzinskyj - Fabrik, Kamenske, Dnipropetrowska
Okruha.
- Laboratorium für Elektromaschinen am Kyjiwer Poly-
technischen Institut, Kyjiw, Politechnitschnyj Instytut
- Zentrales Laboratorium des Süderztrustes, Wetschirnyj
Kut, Kryworizska Okruha.
- Laboratorium der Tschassiw - Jarer Gruppe der Staat-
lichen Keramischen Fabriken, Tschassiw - Jar.
- Laboratorium für Veredlung der Steinkohle am Do-
netzer Kohleninstitute, Stalino.
- Laboratorium der I - ten Kyjiwer Bierbrauerei, Kyjiw,
Stalinka, Wasselewska wul. Nr. 8.

- Chemisch-technologisches Laboratorium bei der All-ukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. I. Franka Nr. 27.
- Laboratorium am Odessaer Technikum für Getreideverarbeitung, Odessa, wul. Schtschepkina Nr. 5.
- Technologisches Laboratorium am Kyjiwer Institut für Volkswirtschaft, Kyjiw, Bulwar Schewtschenka.
- Warenprüfungslaboratorium am Kyjiwer Institut für Volkswirtschaft, Kyjiw, Bulwar Schewtschenka Nr. 24.
- Rationalisierungssektion bei der Produktionsabteilung der Dnipropetrowsker Lokomotivwerkstätten der Katerineneisenbahn, Dnipropetrowske.

Landwirtschaftliche Wissenschaften.

- Ukrainisches Genetisches Selektionsinstitut, Odessa, Poschtowa Skrynka Nr. 128.
- Staatliches Institut für wissenschaftliche und praktische Tierheilkunde, Charkiw, Puschkinska wul. Nr. 89.
- Wissenschaftliches Selektioninstitut, Kyjiw, Silsko — hospodarskyj Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungsinstitut für Ökonomik und Organisation der Landwirtschaft, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 82.
- Forschungskatheder für Genetik am Odessaer Landwirtschaftlichen Institut, Odessa, Silsko - hospodarskyj Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Agrarwesen, Charkiw, wul. Dzerdzinskoho Nr. 100.
- Kyjiwer wissenschaftliches Forschungskatheder für Agrarwesen und Akklimatisation, Kyjiw, Silsko - hospodarskyj Instytut.

- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Zootechnik am Charkower Landwirtschaftlichen Institut, Charkiw, wul. Dzerdzinskoho Nr. 100.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Pflanzenbau, Odessa, Silsko - hospodarskyj Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Zootechnik am Kyjiwer Landwirtschaftlichen Institut, Kyjiw Silsko - hospodarskyj Instytut.
- Katheder für Landwirtschaftliche Zoologie am Kamenetz - Podilskyjer Landwirtschaftlichen Institut, Kamenetz - Podilskyj.
- Wissenschaftliches Fortschungskatheder für Forstwesen am Charkower Landwirtschaftlichen Institut, Charkiw, wul. Tschaikowska Nr. 4.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Biologie der Landwirtschaftlichen Pflanzen, Kyjiw, Silsko - hospodarskyj Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Landwirtschaftliche Ökonomik, Kyjiw, Silsko - hospodarskyj Instytut.
- Wissenschaftliches Fortschungskatheder für Bodenkunde am Charkower Landwirtschaftlichen Institut, Charkiw, wul. Dzerdzinskoho Nr. 100.
- Katheder für Bodenkunde am Kyjiwer Landwirtschaftlichen Institut, Kyjiw, Budynok Politechnitschnoho Instytutu.
- Katheder für allgemeine Zootechnik und Landwirtschaftliche Technologie der Tiere am Landwirtschaftlichen Institut in Kamenetz — Podilskyj, Kamenetz — Podilskyj, Silsko - hospodarskyj Instytut.
- Ukrainische Station des Allunions — Instituts für angewandte Botanik und neue Kulturen, Walky, Charkiwskaja Okruha.
- Wissenschaftliche Forschungsstation des ukrainischen Instituts für angewandte Botanik beim Luhansker Landwirtschaftlichen Technikum. Luhanske,

- Entomophyto — pathologische Station bei der Wynnytzer Samenfabrik des Zuckertrustes, Wynnytza, Nemirowske Chausse.
- Staatliche Fischzüchtereier „Kontscha zaspá“ mit Fischzuchtversuchsstation, Kyjiw, wul. Lenina Nr. 46.
- Staatliche Schutzgüter des Seeküstengebiets „Derzawni yzmorski zapowidnyky“, Verwaltung: Skadiwske, Chersonska Okruha.
- Nordgebietsorganisation für Meliorationswesen, Kyjiw, wul. Komintern Nr. 2.
- Südgebietsorganisation für Meliorationswesen, Odessa, Woronzowskyj prow. Nr. 8.
- Zentrale Torfabteilung des Volkskommissariats für Ackerbau der Ukrainischen Sozialistischen Räte — Republik, Kyjiw, wul. Komintern Nr. 2.
- Aleschkyer Versuchsstation für Landbodenmeliorationswesen, Aleschky, Chersonska Okruha.
- Desnaer Forschungsstation für Schluchtbildung, Pokoschtschi, Ponorwetzkyj Rayon, Hluchiwska Okruha,
- Pidstawer Sumpfversuchsstation, Helmjaziw, Schewtschenkiwska Okruha.
- Rudjna — Radowelsker Sumpfversuchsstation, Stantzia Post — Drowjanyj, Piwdenno Zachidnych Zaliznyt, Korestenska Okruha.
- Sahajdaker Versuchsstation für Melioration und Irrigation Nyznyj Buh, Mykolajiwka Okruha.
- Dnioproer hydrometrische Flußstation, Nikopil na Dni-pri, Zaporizka Okruha.
- Süd—Buger hydrometrische Station, Aleksandriwka, Mykolajiwka Okruha.
- Artemowsker landwirtschaftliche Versuchsstation des Donetzbassins, Artemiwske, Poschtowa Skrynka Nr. 26.
- Jakimowkaer Traktor - Prüfungsstation, St. Jakimowka, Piwden. Zal., Melitopilska Okruha.
- Wynnytzaer landwirtschaftliche Versuchsstation, Wynnytza.

- Versuchsstation „Wily“, Zytomir.
- Woznesensker landwirtschaftliche Versuchsstation, Woznesenske, Mykolajiwka Okruha.
- Darnytzer Forstversuchsstation, Rozjizd: Bortytsche, Piwden. Zal.
- Dnipropetrowsker landwirtschaftliche Gebietsversuchsstation, Sinelnikowe, Dnipropetrowska Okruha.
- Drabower landwirtschaftliche Versuchsstation, St. Drabowo - Baratynska, Prylutzka Okruha.
- Staatliche ichthyologische Versuchsstation, Cherson, wul. Tschersonostudentska Nr. 5.
- Kyjijer Versuchsstation für Landwirtschaftsarbeit, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 33.
- Tschersonohrader landwirtschaftliche Versuchsstation, Tschersonohrad, Poltawska Okruha.
- Lochwitzaer landwirtschaftliche Versuchsstation, Lochwitza, Romenska Okruha.
- Lubnyer Versuchsstation für Arzneipflanzen, Lubny .
- Makijiwkaer landwirtschaftliche Versuchsstation, Makijiwka, Nizenska Okruha.
- Mariupoler landwirtschaftliche Versuchsstation, Mariupil, Poschtowa Skrynka Nr. 29.
- Mlejiwer Versuchsstation für Obst- und Gemüsebau, Poschta:Horodyschtsche, Schewtschenkiwska Okruha.
- Nossowkaer landwirtschaftliche Station, Nossowka, Nizenska Okruha.
- Odessaer landwirtschaftliche Gebietsversuchstation, Odessa, Poschtowa Skrynka Nr. 128.
- Odessaer Timirjazew Weinbereitungsversuchsstation, Odessa, Ljußdorf, Suchyj Lyman.
- Versuchsstation für Hopfenbau, Zytomir, Poschtowa Skrynka Nr. 10.
- Perewolotschner Tabakversuchsstation des Ukrmachortrustes, Selo - Perewolotschne, Prylutzka Okruha.
- Polissijer Zasuchins landwirtschaftliche Gebietsversuchsstation, Irscha, Korostenska Okruha.
- Poltawaer landwirtschaftliche Versuchsstation, Poltawa.

- Pjatychatkaer landwirtschaftliche Versuchsstation, St. Pjatychatka, Kryworizka Okruha.
- Sumyer landwirtschaftliche Versuchsstation, Sumy, Po-schtowa Skrynka Nr. 17.
- Sumyer staatliche Pestvorbeugungsstation, Sumy.
- Charkower landwirtschaftliche Gebietsversuchsstation, Charkiw, Poschtowa Skrynka Nr. 266.
- Charkower Versuchsstation für Bienenzucht, Charkiw, wul. Hromadjanska Nr. 6.
- Chersoner landwirtschaftliche Versuchsstation, Cherson, Poschtowa Skrynka Nr. 489.
- Umanjer landwirtschaftliche Versuchsstation, Umanj.
- Umanjer Station für Seidenraupenzucht, Umanj.
- Tschortoryjaer landwirtschaftliche Versuchsstation, Nowa Tschortoryja, Berdytschiwska Okruha.
- Tschemerer landwirtschaftliche Versuchsstation, Tsche-mer, Tschernyhiwska Okruha.
- Zentrale Moldauer landwirtschaftliche Versuchsstation, St. Zerebkowe, Piwden. Zal.
- Iwaniwkaer landwirtschaftliches Versuchsfeld, Iwaniwka, St. Steriwka, Luhanska Okruha.
- Bojarkaer- Lehr- und Versuchs- Försteranstalt der Forstingenieuren Fakultät des Kyjiwer Landwirt-schaftlichen Instituts, St. Bojarka, Piwden. Zal.
- Samenzuchtverwaltung des Zuckertrustes, Kyjiw. wul. 25 - ho Zowtnja Nr.6.
- Zentrale staatliche Samenzucht - Kontrollstation, Char-kiw, wul. 1 - ho Trawnja.
- Kontroll - Samenzuchtstation bei der Wynnytzer Sa-menfabrik des Zuckertrustes, Wynnytza, Nemirow-ske Chausse.
- Odessaer Gebiets- Kontroll - Samenzuchtstation, Odessa, wul. Instytutska Nr. 9.
- Kyjiwer Gebiets- Kontroll- Samenzuchtstation Kyjiw, wul. Lenina Nr. 46.
- Mariupoler Rayons - Kontroll - Samenzuchtstation. Ma-riupil, Silsko - hospodarska doslidna stanzija.

- Werchnjatschkaer Selektionsstation, Poschtowa St. Chrystyniwka, Umanska Okruha.
- Bilo-Zerkwaer Selektionsforschungsstation, Bila Zerkwa
- Weselo-Podolskaer Selektionsstation des Zuckertrustes, Semeniwka Poltawska, Kremenschutzka Okruha.
- Iwanower Selektionsversuchstation, St. Huty, Piwden. Zalozn.
- Mironiwkaer Selektionsversuchsstation des Zuckertrustes, Mironiwka, Bilozerkiwska Okruha.
- Nemertschier Selektionsversuchstation des Zuckertrustes, St. Nemertschi, Mohyliw - Podilska Okruha.
- Mladiwka - Ljubinetzkaer Station des Zuckertrustes, Mladiwka na Podili.
- Wissenschaftliches Forschungsbureau für Bodeneinrichtung am Dnipropetrowsker Bodeneinrichtungstechnikum, Dnipropetrowske, wul. Schewtschenkiwska Nr. 21.
- Ukrainisches Institut für angewandte Botanik, Charkiw, wul. K. Liebknehta Nr. 33.
- Kyjijer landwirtschaftliche Landes - Versuchsstation, Kyjiw, wul. Lenina Nr. 46.
- Malo - Zahorsker Samenzuchtstation für Futtergräser, Borsna, Konotipska Okruha.
- Wissenschaftlicher Konsultationsrat beim Volkskommissariat für Ackerbau der Ukrainischen Sozialistischen Räte - Republik, Charkiw, Budynek Derzpromyslowosty.

Physikalisch - mathematische Wissenschaften.

- Physikalisch-mathematische Abteilung der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften.
- Kathedr für angewandte Mathematik bei der II. Abteilung der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, rih Lenina — i Korolenka.

Kommission für höhere Mathematik bei der Allukrain. Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Korolenka.

Forschungskatheder für geophysikalische Probleme an der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Tolstoho Nr. 14, Kyjiwska Meteorologitschna Observatoria.

Ukrainisches Institut für mathematische Wissenschaften, Charkiw, Instytut Narodnoji Oswity.

Wissenschaftliches Physikalisch-technisches Forschungsinstitut, Charkiw, wul. K. Liebknechta 18/20.

Wissenschaftliches Staatliches Forschungsinstitut für Physik, Odessa, wul. Pastera Nr. 27.

Wissenschaftliches Forschungskatheder für Mathematik, Kyjiw, Instytut Narodnoji Oswity.

Katheder für Mathematik beim Odessaer Institut für Volksbildung, Odessa, Instytut Narodnoji Oswity.

Wissenschaftliches Forschungskatheder für Physik beim Charkower Institut für Volksbildung, Charkiw, wul. Wilnoji Akademiji 14.

Wissenschaftliches Forschungsinstitut für Physik, Kyjiw, Politechnitschnyj Instytut, Bud. 3/34.

Abteilung für physikalische Messungen beim wissenschaftlichen Forschungsinstitut für physische Chemie, Dnipropetrowske.

Katheder für Physik am Charkower Technologischen Institut, Charkiw, wul. Kapluniwska Nr. 16.

Charkower Astronomisches Observatorium, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 35.

Physikalisches Kabinett des Charkower Institutes für Volksbildung, Charkiw, Instytut Narodnoji Oswity, wul. Wilnoji Akademiji.

Physikalisches Kabinett des Kyjiwer Institutes für Volksbildung, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 58.

Physikalisches Kabinett des Kamenetz - Podilskyjer Institutes für Volksbildung, Kamenetz - Podilskyj, wul. Zatonkoho Nr. 27.

- Physikalisches Kabinett des Odessaer Instituts für Volksbildung, Odessa, Instytut Narodnoji Oswity.
- Physikalisches Laboratorium des Donetzberginstitutes, Stalino
- Kyjiver Astronomisches Observatorium, Kyjiw, Observatornyj prow. Nr. 3.
- Mykolajiw Astronomisches Observatorium, Mykolajiw.
- Kyjiver Meteorologisches Observatorium, Kyjiw, wul. Tolstoho Nr. 14. B.
- Forschungsinstitut für Magnetismus beim Odessaer Geographischen Observatorium, Odessa, Proletarskyj prow. Nr. 89.
- Zentrales Gravimetrisches Observatorium in Poltawa, Poltawa, wul. Mjasojidiwska Nr. 25.
- Odessaer Staatliches Geophysisches Observatorium, Odessa, Proletarskyj.
- Ukrainische Hauptkammer für Maße und Gewichte, Charkiw, wul. Dzerdzinskoho Nr. 40.
- Verwaltung des Ukrainischen Meteorologischen und Hydrologischen Dienstes - Ukrmet, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 21.
- Hydrologischer Dienst des Ukrmet, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 21.
- Hydrometeorologische Abteilung des Verkehrs der Donetzseisenbahnen, Charkiw, wul. Feuerbacha Nr. 7.
- Wolynierabteilung des Ukrmet, Zytomir, wul. Lermontiwaska Nr. 13.
- Schwarz - Meergebietabteilung des Ukrmet, Odessa, wul. Puschkinska Nr. 44.
- Podolische Abteilung des Ukrmet, Wynnytza, wul. I. Trawnja Nr. 94.
- Poltawaer Abteilung des Ukrmet, Poltawa, Derzawnyj Muzej.

Chemische Wissenschaften.

- Institut für angewandte Chemie, Charkiw, wul. Weterynarna Nr. 4 a.
- Ukrainisches Wissenschaftliches Forschungsinstitut für physikalische Chemie, Dniprepetrowske, wul. Poltawska Nr. 1.
- Chemisch - Radiologisches Institut bei der wissenschaftlich technischen Kreisverwaltungsstelle, Odessa, wul. Ostrowydowa Nr. 4.
- Experimental - pharmazeutisches Institut beim Volkskommissariat für Gesundheitswesen, Charkiw, wul. Puschkin'ska Nr. 19.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für anorganische Chemie beim Charkower Institut für Volksbildung, Charkow, Instytut Narodnoji Oswity.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für organische Chemie, Charkiw, Instytut Narodnoji Oswity.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Chemie am Technikum für technisch - angewandte Chemie, Odessa, Technikum Prykladnoji Chemiji.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Chemie, Kyjiw, Politechnytschnyj Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für physikalische Chemie, Charkiw, Instytut Narodnoji Oswity.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für chemische Technologie, Kyjiw, Politechnytschnyj Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für chemische Technologie der organischen Stoffe beim Charkower Technologischen Institut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für anal. Chemie, Kyjiw, Politechn. Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für pharmazeutische Chemie, Charkiw, wul. 1. — Trawnja Nr. 8, Pharmazeutytschnyj Technikum.
- Chemisches Laboratorium bei der Allukrainischen

- Po
Pc
Py
P.
P
P
P
F
I
I
- Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 55.
- Zentrales wissenschaftlich - experimentales chemisches Laboratorium, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 130.
- Zentrales Laboratorium der Aktiengesellschaft „Kokso-benzol“, Charkiw, Tschornohlasiwska Nr. 17.
- Wissenschaftlich - technisches Laboratorium bei der technischen Abteilung des „Chemwuhilja“, Charkiw, wul. Weterynarna Nr. 4, Instytut Prykladnoji Chemiji.
- Chemisches Bureau der Kyjiwer Filiale des Zuckertrustes, Kyjiw, wul. Worowskoho Nr. 15.
- Physikalisch - chemisches Laboratorium des Technikums für angewandte Chemie, Odessa, wul. Schtschepkina Nr. 14.
- Laboratorium des Kamenetz - Podolskyjer K. Liebknecht's Technikums, Kamenetz - Podolskyj, wul. Petrowskoho Nr. 81. Nowyj Plan.
- Laboratorium des Odessaer Chemisch - pharmazeutischen Instituts, Odessa, wul. Tscherwonoji Gwardiji Nr. 17.
- Laboratorium des Chemisch - pharmazeutischen Lenin - Technikums, Wynnytza, wul. Lenina 57.
- Chemisches Laboratorium der Fabrik „Tscherwona Zirka“ („Roter Stern“), Sinowjewske.
- Chemisches Laboratorium der Tscherwonohorowskyjer staatlichen keramischen Fabrik des Ukrsilikattrustes, Stantzija Tscherwonohoriwka, Stalinska Okruha.
- Chemisches Laboratorium bei der Südbahn, Charkiw, wul. Tscherwonoarmyjska Nr. 7.
- Zentrales chemisches Laboratorium des Ukrainischen Spirtustrustes („Ukrspirtotrest“), Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 33/31.
- Chemisches Laboratorium des Charkower Technologischen Institutes, Charkiw, Technologistchnyj Instytut.

- Zentrales Laboratorium der staatlichen chemischen Fabriken „Tscherwonjy Prapor“ („Rote Fahne), Rubyzna, Starobil'ska Okruha.
- Zentrales Chemisches Laboratorium des ukrainischen Tabaktrustes („Ukrtabaktrest“) beim Institute für angewandte Chemie, Charkiw, Weterynarna Nr. 4a.
- Zentrales technisch - chemisches Laboratorium des „Ukrmachortrustes“, Kyjiw, wul. Chorewa Nr. 55.
- Wissenschaftliches analytisches Versuchslaboratorium der Kyjiwer Apothekenverwaltung, Kyjiw, wul. K. Marx'a Nr. 13.
- Chemisches Laboratorium des Donetzer Artem's Berg-Institutes, Stalin, Donbass.
- Chemisches Laboratorium der Wirtschaftsmaterialabteilung der Süd - Westbahnverwaltung, Kyjiw, Zaliznytscha Kolonija 7-a linija Nr. 103.
- Laboratorium der staatlichen Radtschenko's Zementfabrik, Kramatorske, Artemiwska Okruha.
- Laboratorium der Glas-, chem. Geräte- und Spiegelfabrik, Konstantyniwka, Artemiwska Okruha.
- Chemisches Laboratorium bei den Budjony's staatlichen keramischen Fabriken, Donbass, Stanzija Dekonska, Artemiwska Okruha.
- Chemisches Laboratorium bei der vierten staatlichen Tabakfabrik, Kyjiw, Bulvar Schewtschenka Nr. 74.
- Chemisches Laboratorium bei der Tomsky's Makejewkaer Metallurgischen Fabrik, Makejiwka, Donbass.
- Laboratorium des 8-ten Roten Kombinats des Manuil'sky's „Ukrmaslotrustes“, Charkiw, wul. Welyka Hontschariwska Nr. 18.
- Zentrales Laboratorium der staatlichen Lenin-Soda-fabrik, Ljubymiwskyj post, Artemiwska Okruha (Stan. Perejizdna Don. Zal.)
- Chemisches Laboratorium der Tschubar - Erzgrubenverwaltung des Süderztrustes (Piwdennyj Rudnyj Trest), Stantzija Inkuletz, Kater. Zal.

Chemisches Laboratorium bei der Artemower Kreis-Arbeitsabteilung, Artemiwske.

Laboratorium für chemische Technologie des Holzes an der Forstingenieuren Fakultät des Kyjiwer Landwirtschaftlichen Institutes, Kyjiw, Silsko-hospodarskyj Instytut.

Zentrales Laboratorium des Ukrainischen Silikat-Trustes, Charkiw, wul. Kapluniwska Nr. 16, Charkiw-skyj Technologitschnyj Instytut.

Naturwissenschaften.

Ukrainisches Biochemisches Institut, Charkiw, Charitonenskyj prow.

Biologisches Omeltschenko - Institut, Kyjiw, wul. Kolenka Nr. 37.

Ukrainisches Wissenschaftliches Forschungsinstitut für Geographie und Kartographie, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 33.

Ukrainisches Wissenschaftliches Forschungsinstitut für Geologie, Kyjiw.

Ukrainische Filiale des Geologischen Komitees, Kyjiw. Bulwar Schewtschenka Nr. 4.

Wissenschaftliches Forschungskatheder für Botanik am Charkower Institut für Volksbildung, Charkiw, Schpytalnyj prow. Nr. 5.

Wissenschaftliches Forschungskatheder für Biologie am Dnipropetrowsker Institut für Volksbildung, Dnipropetrowske.

Wissenschaftliches Forschungskatheder für Biologie am Institut für Volksbildung, Odessa, wul. Kominternas Nr. 2, Instytut Narodnoji Oswity.

Wissenschaftliches Forschungskatheder für Geographie und Anthropologie, Charkiw, wul. Wilnoji Akademiji Nr. 14 I. N. O.

Charkower Wissenschaftliches Forschungskatheder für Geologie, Charkiw, wul. Wilnoji Akademiji Nr. 14 I. N. O.

- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Geologie am Dnipropetrowsker Berginstitut, Dnipropetrowske, Hirnytschjy Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Geologie und Geographie am Institut für Volksbildung, Odessa wul. Komintern Nr. 2, Instytut Narodnoji Oswity.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Zoologie am Kyjiwer Institut für Volksbildung, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 58, Instytut Narodnoji Oswity.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Zoologie am Charkower Institut für Volksbildung, Charkiw, Schpitalnyj prow. Nr. 5.
- Wissenschaftliches Katheder zur Erforschung der Natur, Landwirtschaft und Kultur Podoliens, Kamenetz-Podilskyj, wul. Schewtschenka Nr. 2.
- Kyjiwer Akklimatisationsgarten bei der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Doro-hozetzka Nr. 45.
- Charkower Botanischer Garten, Charkiw, wul. Klotschkiwska Nr. 52.
- Kamenetz-Podilskyjer Botanischer Garten, Kamenetz-Podilskyj.
- Odessaer Staatlicher Botanischer Garten, Odessa, Proletarskyj Bulwar Nr. 57.
- Staatliches Aquarium, Zoologischer Garten, Mykolajiw, wul. Franka Nr. 2.
- Botanisches Laboratorium des Kyjiwer Landwirtschaftlichen Instituts, Kyjiw, Silsko-hospodarskyj Instytut.
- Wowk's Kabinett für Anthropologie an der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Schewtschenka Nr. 14.
- Botanisches Kabinett (Museum) und Herbarium der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 54.
- Zoologische Sektion der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 54.

- Geologisches Kabinett an der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, Bulwar Schewtschenka Nr. 14.
- Geologisches Kabinett des Kyjiwer Landwirtschaftlichen Instituts, Kyjiw.
- Kabinett für nutzbare Mineralien am Donetzer Berginstitut, Stalin.
- Mineralogisches Kabinett am Charkower Institute für Volksbildung, Charkiw, Institut Narodnoji Oswity.
- Mineralogisches Kabinett des Dnipropetrowsker Berginstituts, Dnipropetrowske, wul. Poltawska Nr. 1.
- Prof. Arnoldy's Donetzer Biologische Station, Zmyjiw Charkiwska Okruha.
- Dnipróer Biologische Station der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 37.
- Sekommission der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Odessa, Miskyj Sad.
- Geologische Sektion bei der 2-ten Abteilung der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften (Geologische Gesellschaft). Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 54.

Medizinische Wissenschaft.

- Pathologisch—anatomische Kommission an der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Korolenka Nr, 55.
- Institut für Mikrobiologie und Epidemiologie, Kyjiw Allukrain. Akademie der Wissenschaften.
- Allukrainisches Staatsinstitut für Hygiene der Erziehung, Kyjiw, wul. Schewtschenka Nr. 8.
- Institut für physische Kultur bei der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Tschudnowskoho Nr. 2.
- Institut für Laboratoriumsdiagnostik bei der Kreisgesundheitsinspektor der Stadt Charkiw, Charkiw, Skrypnycka wul. Nr. 8.

- Institut für gerichtliche Medizin, Charkiw, wul. K. Lieb-
knechta Nr. 41.
- Kyjiwer Institut für wissenschaftlich — gerichtliche Ex-
pertise, Kyjiw, Majdan Tscherwonych Herojiw Pe-
rekop'a Nr. 15.
- Kyjiwer Röntgenologisches Institut, Kyjiw, wul. Tolstoho
Nr. 7.
- Kyjiwer Sanitär—bakteriologisches Institut, Kyjiw,
Protasiw — Jar Nr. 4.
- Odessaer D. E. Hlawtsche Dermato — venerologisches
Staatsinstitut, Odessa, wul. Meringa Nr. 78.
- Institut für wissenschaftlich—medizinische Expertise,
Odessa, wul. Pastera Nr. 48.
- Pathologisch—anatomisches Institut beim Kyjiwer Me-
dizinischen Institut, Kyjiw, Bulwar Schewtschenka
Nr. 176.
- Erstes Ukrainisches Sanitär—bakteriologisches Insti-
tut, Charkiw, wul. Puschkinska Nr. 14.
- Sanitär — bakterionologisches Staatsinstitut, Odessa,
wul. Pastera Nr. 2
- Staatsinstitut für Mütter- und Kinderschutz, Charkiw,
wul. Puschkinska Nr. 57.
- Ukrainisches Psycho — neurologisches Staatsinstitut,
Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 4.
- Charkower Venerologisches Staatsinstitut, Charkiw,
wul. K. Marxa Nr. 17.
- Ukrainisches Staatsinstitut für klinische Psychiatrie und
soziale Psychohygiene, Charkiw, Soburowa Datscha.
- Ukrainisches Pathologisch — anatomisches Institut,
Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 33.
- Ukrainisches Protozoeninstitut, Charkiw, wul. Puschkin-
ska Nr. 14.
- Estes Ukrainisches Staatsinstitut für Pathologie und
Arbeitshygiene, Charkiw, wul. Swerdlowa N. 34.
- Ukrainisches Röntgenologisches Staatsinstitut, Char-
kiw, wul. Puschkinska Nr. 53.

- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Chirurgie am Charkower Medizinischen Institute, Charkiw, Klinitschnyj Horodok.
- Katheder und Laboratorium für medizinische Mikrobiologie am Charkower Medizinischen Institut, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 41.
- Katheder für physiologische Chemie am Charkower Medizinischen Institut, Charkiw, Vetyrynarnyj Majdan, Chemitschnyj Korpus.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Bakteriologie und Epizootologie bei der „Ukrainischen Wissenschaft“ („Ukrnauka“), Charkiw, Puschkinska Nr. 14. Perschj Ukrainskyj Sanit. - bakteriologitschnyj Instytut.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für normale und pathologische Morphologie am Charkower Veterinärinstitut, Charkiw, wul. K. Liebknechta, Veterinarnyj Instytut.
- Klinische Veterinärkunde am Charkower Veterinärinstitut, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 37.
- Bureau für Psychotechnik bei der Donetz - Eisenbahnverwaltung, Charkiw, Majdan Feuerbacha Nr. 7.
- Bureau für Psychotechnik bei der Südeisenbahnverwaltung, Charkiw.
- Allukrainisches Kabinett zum Studium des Verbrechertums und des Verbrechers bei der Zentralverwaltung der Besserungheime der Ukraine. Odessa wul. Welyko — Fontanska Nr. 3.
- Spitalsnervenklinik des Charkower Medizinischen Instituts, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 41, Medytschnyj Instytut.
- Laboritorium für professionelle Hygiene beim Kyjiwer Medizinischen Institut, Kyjw, wul. Korolenka Nr. 58
- Laboratorium des Luhansker Kreisarbeit:amtes, Luhanske, wul. K. Marxa.
- Laboritorium bei der Sanitätsinspektion des Kyjiwer Kreisarbeit:amtes, Kyjiw, wul. Puschkinska Nr. 4.

Po
Pc
Py
Pz
P.

P
P
P
F
F
F

Laboratorium für professionelle Hygiene und Physiologie der Arbeit, Dnipropetrowske, wul. Komsomolska Nr. 52.

Laboratorium des Staliner Kreisarbeitsamtes, Stalin.

Laboratorium für experimentelle Psychologie und Reflexologie beim Odessaer Institut für Volksbildung, Odessa, wul. Komintern Nr. 2.

Kabinet für professionelle Hygiene beim Kyjiwer Polytechnischen Institut, Kyjw, Politechnitschnyj Instytut.

Wissenschaftliche Forschungsabteilung der Kyjwer Kreisinspektion für Gesundheitspflege, Kyjiw, wul. Tschernonoarmijska Nr. 1.

Technisch-wissenschaftliches Kabinet der Milizverwaltung der Ukrainischen, Sozialistischen Räte Republik, Charkiw, wul. Tschernyschowska Nr. 23.

Kreis-Militär-Veterinär-bakteriologisches Laboratorium des Ukrainischen Militärgebiets, Kyjiw, wul. Tymofijiwska Nr. 3.

Sanit. Kabinet der Odessaer Inspektion für Arbeitsschutz, Odessa, wul. Tschernonoji Gwardyji Nr. 4.

Filiale des Ukrainischen Staatsinstituts für Hygiene und Pathologie der Arbeit, Stalin.

Staatsinstitut für wissenschaftliche und praktische Tierheilkunde beim Volkskommissariat für Ackerbau der Ukrainischen Sozialistischen Räte-Republik, Charkiw, wul. Puschkinska Nr. 89.

Endokrinologische Gesellschaft, Odessa, Medytschnyj Instytut.

Poltawaer Veterinär-bakteriologisches Institut, Poltawa, Woskresenskyj prow. 5—7.

Veterinär bakteriologisches Institut, Kyjiw, wul. Kyryliwska Nr. 107a.

Laboratorium für Reflexologie Kyjiw, W. U. A. N. (Allukrain. Akad. d. Wissensch.)

Sozial - ökonomische Wissenschaften.

Sozial - ökonomische Abteilung der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw.

Demographisches Institut der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Zowtnewoji Rewoluziji Nr. 33.

Kommission zur Erforschung der Volkswirtschaft der Ukraine bei der III - ten Sozial - ökonomischen Abteilung der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 54.

Ständige Kommission zur Erforschung der Produktivkräfte der Ukraine, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 54.

Kommission für Finanzwissenschaften an der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw.

Kommission zum Studium des Gewohnheitsrechtes der Ukraine bei der Sozial - ökonomischen Abteilung der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw.

Kommission zum Studium der Geschichte des westrussischen und ukrainischen Rechtes an der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 54.

Ständige Kommission zum Studium des Sowjetrechtes, Kyjiw, Wseukrajinska Akademija Nauk.

Ukrainisches Institut für Marxismus und Leninismus, Charkiw, wul. K. Liebknechta, Nr. 33.

Katheder des Ukrainischen Institutes für Marxismus und Leninismus:

- 1) Ökonomisches Katheder.
- 2) Katheder für Agrarfragen.
- 3) Katheder für Genossenschaftswesen und Kollektiwisierung.
- 4) Philosophisches Katheder.
- 5) Katheder für Soziologie.
- 6) Katheder für Geschichte der Ukraine.
- 7) Katheder für Weltgeschichte.

- 8) Katheder für nationale Frage.
 Wissenschaftliches Forschungskatheder für Marxismus
 und Leninismus an der Allukrainischen Akademie
 der Wissenschaften, Kyjiw, wul K. Liebknechta
 Nr. 12.
- Allukrainisches Staatsinstitut für Arbeit, Charkiw
 Schpytalnyj prow. Nr. 3.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für angewandte
 Ökonomik am Institut für Volkswirtschaft, Charkiw,
 wul. Puschkinska Nr. 81.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Genossen-
 schaftswesen am Tschubar-Institut für Genossen-
 schaftswesen, Kyjiw, wul. Neronowytscha Nr. 24 .
- Wissenschaftliches Forschungsinstitut für Probleme des
 Gegenwartsrechtes am Charkower Institut für Volks-
 wirtschaft, Charkiw, wul. Puschkinska, Instytut Na-
 rodnoho Hospodarstwa.
- Juridische Klinik des Kyjiwer Institutes für Volkswirt-
 schaft, Kyjiw, Bulwar Schewtschenka Nr. 24.
- Katheder für gegenwärtige Rechtsprobleme am Odes-
 saer Institut für Volkswirtschaft, Odessa, wul.
 Trozko Nr. 24.
- Kyjiwer Sektion des Luftrechtes beim Kreisrate des
 „Twoaviachem“ - (Verein zur Förderung der Avia-
 tion und Chemie), Kyjiw, wul. Worowskoho Nr. 38.
- Ukrainisches wissenschaftliches Forschungsinstitut für
 Pädagogik, Charkiw, wul. Artema Nr. 31.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Pädagogik
 am Kyjiwer Institut für Volksbildung, Kyjiw, Instytut
 Narodnoji Oswity.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Pädagogik
 am Odessaer Institut für Volksbildung, Odessa In-
 stytut Narodnoji Oswity.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für physische
 Kultur beim Obersten Rate für Physische Kultur,
 Charkiw, Najwyschtscha Rada Fiskultury.

Dnipropetrowsker Pädagogische Versuchsstation, Dnipropetrowske. Tscherwonyj Majdan Nr. 1.

Pädagogische Versuchsstation des „Ukrsozwyh“ (Ukrainische Leitung der sozialen Erziehung), Char-kiw, wul. K. Liebknechta.

Historisch - philologische Wissenschaften.

Historisch - philologische Abteilung der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften Kyjiw.

Institutionen der Historisch - philologischen Abteilung der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften:

Institut für ukrainische wissenschaftliche Sprache der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, Bulvar Schewtschenka Nr. 14.

Kommission für Zusammenstellung des historischen Wörterbuches der ukrainischen Sprache.

Historisch - philologisches Katheder mit dem Kabinett für Arabisch - Iranische Philologie unter Leitung des Akademikers A. Krymskyj.

Kommission zwecks Herausgabe der Denkmäler der neuesten Literatur.

Ethnographische Kommission der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 54.

Kommission für bizantinische Literatur.

Katheder der neuesten Geschichte des ukrainischen Volkes unter Leitung des Akademikers Hruschewskyj.

Kulturhistorische Kommission unter Vorsitz des Akademikers Hruschewskyj.

Kommission zur Erforschung des historischen Liedes unter Vorsitz des Akademikers Hruschewskyj.

- Kommission zur Geschichtsforschung von Altkyjiw und der Ukraine rechts des Dnipro unter Vorsitz des Akademikers Hruschewskyj.
- Kommission zur Geschichtsforschung der Ukraine links des Dnipro unter Vorsitz des Akademikers Hruschewskyj
- Kommission zur Geschichtserforschung des Steppen- und Schwarzmeergebietes der Ukraine unter Vorsitz des Akademikers Hruschewskyj.
- Kommission zur Geschichtserforschung der Westukraine, unter Vorsitz des Akademikers Hruschewskyj.
- Kommission zur Erforschung der neueren Geschichte der Ukraine unter Vorsitz des Akademikers Hruschewskyj.
- Kommission zur Erforschung der praehistorischen Kultur unter Vorsitzt des Akademikers Hruschewskyj.
- Kommission für Archäographie unter Vorsitz des Akademikers Hruschewskyj.
- Allukrainisches archäologisches Komitee unter Vorsitz des Akademikers Nowickyj A.
- Kommission für Zusammenstellung des historisch-geographischen Wörterbuches der Ukrainè.
- Kommission für Zusammenstellung des biographischen Wörterbuches der bedeutenden Männer der Ukraine unter Vorsitz des Akademikers Hruschewskyj.
- Jüdische historisch-archäologische Kommission unter Vorsitz des Akademikers Krymskyj A.
- Kathedr für ukrainische Kunstgeschichte mit Kabinett der ukrainischen Kunst, unter Vorsitz des Akademikers Nowickyj A.
- Theatermuseum beim Katheder für ukrainische Kunst unter Leitung Rumyn's P. N.
- Museum der ukrainischen Wissenschaftler und Künstler unter Vorsitz des Akademikers Nowickyj A. P.
- Wissenschaftliche pädagogische Kommission unter Vorsitz des Akademikers Kortschak - Tschupurkiwskyj A. W.

Antonowitsch - Bibliothek der Historisch - philologischen
Abteilung.

Chronisten Nestor's historische Gesellschaft, Kyjiw,
wul. Korolenka 54.

Pädagogische Gesellschaft an der Allukrainischen Aka-
demie der Wissenschaften, Kyjiw, wul. Korolenka 54.

Literaturhistorische Bibliothek bei der I - en Abteilung
der Allukrainischen Akademie der Wissen-
schaften, Kyjiw, wul. Korolenka Nr. 54.

Bibliographische Kommission der Allukrainischen Aka-
demie der Wissenschaften, Kyjiw.

Historische Sektion mit historisch - geographischer Un-
terabteilung unter Vorsitz des Akademikers Hru-
schewskyj.

* * *

Ukrainisches wissenschaftliches Forschungsinstitut für
Bibliographie (U. N. I. K.), Kyjiw. wul. Puschkinska
Nr. 8/18.

T. Schewtschenko's wissenschaftliches Forschungsinsti-
tut, Charkiw, wul. K. Liebknechta Nr. 33 . . .

Kyjiwer Filiale des T. Schewtschenko wissenschaftlichen
Forschungsinstituts, Kyjw.

Potewnja's wissenschaftliches Forschungskatheder für
Sprachwissenschaft am Charkower Institut für Volks-
bildung, Charkiw, wul. Wilnoji Akademiji, Instytut
Narodnoji Oswity.

Ukrainischer Bücherpalast, Charkiw, wul. Artema Nr. 20.

Wissenschaftliches Forschungskatheder für jüdische Kul-
tur an der Allukrainischen Akademie der Wissen-
schaften, Kyjiw, wul. Prorizna Nr. 9/2.

Wissenschaftliches Forschungskatheder für Geschichte
der europäischen Kultur am Charkower Institut für
Volksbildung, Charkiw, wul. Wilnoji Akademiji, In-
stytut Narodnoji Oswity.

- Kyjiver wissenschaftliches Forschungskatheder für die Geschichte der Ukraine, Kyjiw, wul. Korolenko Nr. 37.
- Bahaliĵ's wissenschaftliches Forschungskatheder für die Geschichte der ukrainischen Kultur am Charkower Institut für Volksbildung, Charkiw, wul. Technologitschna Nr. 7.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Kulturgeschichte und Sprachkunde am Nizyner Institut für Volksbildung, Nizyn, Tschernyhiwsha Okruha, Instytut Narodnoji Oswity.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Literaturkunde am Charkower Institut für Volksbildung, Charkiw, wul. Wilnoji Akademiji, Instytut Narodnoji Oswity.
- Kyjiver wissenschaftliches Forschungskatheder für Sprachkunde, Kyjiw.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Kunstwesen, Kyjiw, Instytut Narodnoji Oswity.
- Charkower Sektion des wissenschaftlichen Forschungskatheders für Kunstwesen, Charkiw, wul. Wilnoji Akademiji 6/8.
- Wissenschaftliches Forschungskatheder für Ukrainkunde, Dnipropetrowske, Instytut Narodnoji Oswity.

Museen und Bibliotheken.

- Artemowsker Landeskundliches Kreismuseum, Artemiwske.
- Bilozerkwaer Kreismuseum, Bila Zerkwa, Zamok—1a.
- Berdytschower Kulturhistorisches Staatsmuseum — Zapowidnyk, Berdytschiw, wul. Karmelitanska, Nr. 23.
- Wynnytzaer Historisch - volkstümliches Museum, Wynnytza, wul. 9-ho Sitschnja Nr. 13.
- Wolynier Staatsmuseum, Zytomir, wul. Lermontiwska Nr. 13.

- Allukrainisches Landwirtschaftliches Museum, Charkiw, wul. Fr. Engels'a Nr. 10.
- Allukrainisches T. Schewtschenko's Geschichtliches Museum, Kyjiw, wul. Rewoluziji Nr. 84.
- Allukrainisches Handelsmuseum, Kyjiw, Tscherwonij Majdan 2B.
- Allukrainisches Zentrales Genossenschaftsmuseum, Kyjiw, wul. Neronowytscha Nr. 24.
- Allukrainisches Soziologisches Artems - Museum, Charkiw, wul. Wilnoji Akademiji Nr. 68.
- Hadjatscher Drohomaniw - Museum, Hadjatsch, Romen-ska Okruha, Muzej.
- Kulturhistorisches Staatsmuseum: „Wseukrajinskyj Muzejnyj Horodok“, Kyjiw, Petscherska Lawra.
- Chersoner Historisch - archäologisches Staatsmuseum, Cherson, Tscherwonoarmijkyj Majdan.
- Hluchower Kreismuseum, Hluchiw, wul. Lenina Nr. 68.
- Dnipropetrowsker Historisch - archäologisches Kreismuseum, Dnipropetrowske, Majdan Zowtnewoji Rewoluziji Nr. 2.
- Dnipropetrowsker Kunstmuseum, Dnipropetrowske, Prospekt K. Marx'a Nr. 101.
- Naturhistorisches Museum, Odessa, Bulwar Feldmana.
- Zaporozer Landeskundlich'es Museum, Zaporoze, wul. Hoholja, Pädtechnikum.
- Zoologisches Museum der Allukrainischen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw.
- Historisch - archäologisches Museum, Kamenetz - Podolskyj.
- Izjumer Kreismuseum, Izjum.
- Korsuner Natur - landwirtschaftliches Museum, Korsun, Schewtschenkiwska Okruha, Pädtechnikum.
- Kyjiwer Landwirtschaftliches Gebietsmuseum des Volkskommissariates für Ackerbau und ständige Industrieproduktionsausstellung des Obersten Rates für Volkswirtschaft der U.S.R.R., Kyjiw, wul. Rewoluziji Nr. 8.

Krementschuker Kreismuseum, Krementschuk, wul.
Hoholja Nr. 9.

Kupjansker Landeskundliches Museum, Kupjanske.
Soziales Landesmuseum, Luhanske.

Lubnyer Proletarisches Zentralkreismuseum, Lubny,
wul. Lenina.

Lochwytzjaer H. Skoworoda's Bezirksmuseum, Loch-
wytzja, Romenska Okruha.

Lebedyner Schewtschenko's Kunsthistorisches Volks-
museum, Lebedyn, Sumska Okruha.

Mariupoler Landeskundliches Museum, Mariupol.

Myrhoroder Landeskundliches Museum, Myrhorod, Lu-
benska Okruha, wul. Hoholja Nr. 137.

Oster Gebietsmuseum, Oster, Tschernyhiwska Okruha

Melitopoler Landeskundliches Museum, Melitopil, Muzej

Mohyliw - Podilskyjer Kreismuseum, Mohyliw - Podilskyj,
wul. Melnyka Nr. 27.

Kunstmuseum der Allukrainischen Akademie der Wis-
senschaften, Kyjw, wul. Tschudnowskoho Nr. 15.

Skoworoda's Museum der Slobidska Ukraine, Charkiw.

Nizyner Hohols Kreismuseum, Nizyn, wul. Komu-
nalna Nr. 2.

Nikopoler Kunstmuseum, Nikopol, Kryworizka Okruha

Mykolaiwer Historisch - archäologisches Museum, Myko-
laiw, wul. Mala Morska Nr. 11.

Odessaer Historisch - archäologisches Museum, Odessa,
Majdan Komuny Nr. 3.

Odessaer Landwirtschaftliches Landesmuseum, Odessa,
Bulwar Feldmana.

Dzerzinskyj's Perwomajsker Landeskundliches Kreis-
museum, Perwomajske.

T. Schewtschenko's Kreismuseum, Tscherkasy, wul.
Hoholja Nr. 115.

Umanjer Soziologisch - historisches Kreismuseum, Umanj.

Poltawaer Staats - Museum, Poltawa, Majdan Lenina Nr. 2

Prylukyer Kreismuseum, Pryluky, wul. Lenina Nr. 73.

Romnyer Kreismuseum, Romny, wul. Kasanska Nr. 2.

- Starobilsker Landeskundliches Museum, Starobilske.
 Sumyer Kunsthistorisches Museum, Sumy.
 Tultschyner Landeskundliches Kreismuseum, Tultschyn,
 Tscherwonoarmijska.
 Charkower Archäologisches Museum, Charkiw.
 Staatliches Kunsthistorisches Museum, Charkiw, wul.
 Wilnoji Akademiji.
 Museum der Revolution der Ukrainischen Sozialisti-
 schon Räte - Republik, Charkiw, wul. Wilnoji Aka-
 demiji.
 Lenin - Museum der Revolution, Sinowjewske.
 Zaporizer Museum der Revolution, Zaporize wul.
 Swerdlowa.
 Schwarzmeer - Museum des Seetransportes, Odessa,
 Bulwar Feldmana Nr. 3
 Tscherwonohrader Rayonsmuseum, Tscherwonohrad,
 Poltawschtschyna.
 Wowtschaer Kulturhistorisches Museum, Wowtscha,
 Majdan Woli, Charkiwska Okruha.
 Nowhorodziwersker Museum, Nowhorodziwerske, Hlu-
 chiwska Okruha.
 Staliner Kreismuseum der Landeskunde, Stalin, 2-ha
 Linija Nr. 62, Budynok Kultury.
 Museum der Steppen - Ukraine, Odessa, wul. Hoholja
 Nr. 15.
 Odessaer Staatliches Kunstmuseum, Odessa, wul. Pu-
 schkinska Nr. 19.
 Mykolaiwer Wereschtschakina Kunstmuseum, Myko-
 laiw, Radjanskyj Majdan.
 Zwenyhorodkaer T. Schewtschenko - Museum, Zweny-
 horodka, wul. Lenina Nr. 37.
 Allukrainische Ständige Industrie - Musterausstellung
 des Obersten Rates für Volkswirtschaft, Charkiw,
 wul. Engels'a Nr. 8/11.
 Sosnytzjaer Historisch - archäologisches und Ethnogra-
 phisches Rayonsmuseum, Sosnytzja, Konotopska
 Okruha.

Schepetiwkaer Kreismuseum für Landeskunde, Slawuta,
Schepetiwska Okruha.

Chersoner Pädagogisches M. Pirohiw-Museum, Cherson
Sinowjewsker Naturhistorisches und Archäologisches
Museum, Sinowjewske, wul. Lenina Nr. 8.

Geologisches-National-Museum bei der Allukrain. Aka-
demie der Wissenschaften Kyjiw, wul. Korolenka 55.

Historisches Staatsschutzgut „Derzawnyj Zapowidnyk.
„Olwija“ Olwija, Otschakiwskyj Rayon, Mukolaiwska
Okruha.

Charkower Museum der ukrainischen Kunst, Charkiw,
wul. Wilnoji Akademiji Nr. 6/8.

Chersoner Naturhistorisches Museum, Cherson, wul.
Teatralna Nr. 5.

Tschernyhower Staatsmuseum, Tschernyhiw, wul. Se-
ljanska Nr. 3.

National-Bibliothek der Ukraine bei der Allukraini-
schen Akademie der Wissenschaften, Kyjiw, Bulwar
Schewtschenka Nr. 14.

Charkower Zentrale wissenschaftliche Lehrbibliothek,
Charkiw, wul. Wilnoji Akademiji.

Charkower Korolenko's Zentrale Staatsbibliothek, Char-
kiw, wul. Korolenka.

Dnipropetrowsker Staatsbibliothek, Dnipropetrowske.
Akademische Bibliothek des Kyjiwer Polytechnischen
Instituts, Kyjiw, Brest-Lytowske Chausse Nr. 39.

Zentrale Wissenschaftliche Bibliothek der Stadt
Odessa, Odessa wul. Trotzkohe Nr. 24.

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА Х. Д. Д.
ІАР. № 10588

